Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χάρτην καὶ ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς. Ἂν καὶ οὗτος λείπῃ, τότε θέλει γίνεσθαι, κατὰ τοὺς προλαβόντας ὁρισμούς.

Ἄρθρον 6.

Ὅλα τὰ διοικητικὰ ταμεῖα θέλουν προσπαθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν, νὰ ἦναι προμηθευμένα μὲ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα δι' ἓξ ἕως ὀκτὼ ἑβδομάδας ὅθεν διατάττονται αὐστηρῶς περὶ τούτου διὰ τὸ ἐξῆς νὰ φανερώσωσιν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα σφραγιστοῦ χάρτου, τὴν ὁποίον χρειάζονται. Αὐτὸ δὲ θέλει φροντίζει ἐγκαίρως νὰ τὴν ἀποστέλλῃ ὅσον τάχος, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν διάταγμα θελ ι δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἑρμηνίας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2. Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἀποφαινομένη τὰ ἔργα παντὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἀσυμβίβαστα μὲ πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν παροῦσαν ἔλλειψιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ νομομαθῶν ἀνδρῶν,

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ νόμου, ὅστις εἶναι ἡ πλήρης τῶν δικαστηρίων ἀνεξαρτησία ἤθελεν ἐκπληροῦσθαι οὐδὲν ἧττον, ἡ δὲ ἄλλη δημόσιος ὑπηρεσία ἤθελεν εὐκολυνθῆ ἂν ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐλύετο ὡς πρὸς ἐκείνους τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἦναι παντελῶς ἀνεξάρτητοι.

Παρατηροῦντες προσέτι, ὅτι τὰ διδασκαλικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἄλλως οὐδὲ συμπεριελήφθησαν μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 276 ὄχι μόνον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καθήκοντα, ἀλλὰ δύνανται καὶ νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ δικαστικοῦ κλάδου καὶ τῆς δημοσίου διοικήσεως·

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου διατεταγμένων νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικὰ καὶ παρ' ὁποιωδήποτε ἄλλῳ τακτικῷ, στρατιωτικῷ ἢ διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ἤθελον ἀνατεθῆ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσιως.

2. Τὰ διδασκαλικὰ ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα οἱουδήποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Β. Διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινῶς, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16|28 Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

---

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 59.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

Θέλοντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιῶσιν, ὅσον δύνανται ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν τάξιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξήρτηνται πολλὰ τῶν πολιτῶν καὶ οἰκογενειῶν οὐσιώδη συμφέροντα·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ'. Α'.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστος δήμαρχος θέλει κρατεῖ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει καταγράφει τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς ἀποβιώσεις, ὅσαι γίνουν εἰς τὸν δῆμόν του, καὶ θέλει δέχεσθαι τὰς περὶ τούτου δηλοποιήσεις. Ὅταν ὁ δήμαρχος κωλύεται, αἱ ἀνωτέρω πιστοποιήσεις θέλουν συντάττεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐκπληροῦντα τὰ χρέη τοῦ δημάρχου πάρεδρον.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ χωρία ὅπου δὲν ἑδρεύει ὁ δήμαρχος, αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι δηλοποιήσεις, θέλουν γίνεσθαι εἰς τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, καὶ θέλουν στέλλεσθαι παρὰ τούτων εἰς τὸν δήμαρχον διὰ νὰ κατα-χωρίζωνται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία·

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ληξιαρχικαὶ πιστοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς ἓν βιβλίον διῃρημένον εἰς τρία μέρη, ἢ καὶ εἰς τρία ἰδιαίτερα βιβλία, τὰ ὁποῖα γράφονται διπλᾶ, καὶ περιέχουν τὸ ἓν τὰς γεννήσεις, τὸ ἄλλο τοὺς γάμους, καὶ τὸ τρίτον τὰς ἀποβιώσεις.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα πιστοποίησις ἀριθμεῖται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπίτροπος πρέπει παρευθὺς δι' ἐκθέσεως πρωτοκόλλου νὰ ἐπιμαρτυρῇ τὴν κατάστασιν τῶν ψήφων.

Κἀνὲν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις χωρὶς βάσιμον αἰτίαν· εἰς τοὺς ἐλλείποντας ἐφαρμόζονται ὅσα ὁρίζουσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τοῦ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τρ. ἔτους περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· καὶ εἰς μὲν τὰς πρώτας τῶν εἰς τὸ ῥηθὲν ἄρθρ. περιεχομένων περιπτώσεων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς δὲ τὴν τρίτην εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτὸ συμβούλιον ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου· ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς πρώτας περιστάσεις γίνεται πρὸς τὸν διοικητήν, ὅστις πρέπει νὰ παραλάβῃ τὰ διωρισμένα πρόσωπα εἰς τὸ νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περὶ αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν τρίτην περίστασιν γίνεται πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 52.

Ὁ Διοικητὴς, ὑποδιοικητὴς καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· οὗτοι πρέπει νὰ ἀκουσθῶσιν, ὅταν ζητήσουν νὰ ὁμιλήσωσι, καὶ συγκάθηνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δι' αὐτῶν εἰς τὴν σύστεψιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ὑποβληθεισῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁσάκις προσκληθῶσι, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς διορίσῃ ἰδιαίτερον ἐπίτροπον διὰ τὰς συζητήσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τότε ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἡ εἰς τὸν διοικητὴν δοθεῖσα περὶ τούτου ἁρμοδιότης· ἀλλ' ὅμως δὲν δύνανται νὰ παρεδρεύωσιν ἀμφότεροι ταὐτοχρόνως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου

Ἄρθρ. 53.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως παραδίδει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος·

ά. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων καὶ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν·

β'. Σχέδιον περὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ·

γ'. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειούμενα ἔγγραφα.

δ'. Στατιστικὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας.

έ. Κατάλογον τῆς μερίδος τῶν ἀμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους ἔκαστος δῆμος ἐπλήρωσεν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

ς'. Κατάλογον τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον παραπεμφθεισῶν ὑποθέσεων μὲ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ σχέδια.

Ἄρθρ. 54.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει κρατεῖ δύω πρωτόκολλα τῶν πράξεών του, ὑπογραφόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ συνερχόμενα μέλη· εἰς τὸ ἓν αὐτῶν θέλει ἐγγράφονται τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας καὶ αἱ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 39 σημειωθεῖσαι ὑποθέσεις μὲ τὰς τυχὸν εὐχὰς καὶ προτάσεις, εἰς δὲ τὸ ἕτερον πρωτόκολλον τὰ πρακτικὰ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· τελειωθείσης δὲ τῆς συνόδου τὸ μὲν γενικὸν πρωτόκολλον, τὸ τελευταῖον δηλαδὴ, παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν διοικητὴν ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ πρῶτον πέμπεται εἰς τὴν γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἠμποροῦν εἰς πάντα καιρὸν νὰ παρατηρήσουν τὸ πρωτόκολλον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, ὅταν ἦναι παράπονα κατὰ τοῦ ἰδίου προσώπου των, περὶ τῶν ὁποίων πρέπει ἑκάστοτε νὰ συντάσσεται ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καὶ νὰ πέμπεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Παράπονα, τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐναντίον τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ διασαφηνίζωνται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ νὰ ὑποστηρίζωνται διὰ ῥητῶν πράξεων. Ἑκάστου δὲ τῶν πρωτοκόλλων τούτων πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἴσον, τὸ ὁποῖον θέλει διατηρεῖσθαι εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 55.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐπὶ τῶν πράξεων ἑκάστου συμβουλίου ἐκδιδόμεναι θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι συνήθως εἰς ἓν μόνον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεύεσθαι. Περὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων θέλουν μὲν ἐκδίδεσθαι εἰδικαὶ ἀποφάσεις, ἀλλὰ εἰς τὸ γενικὸν ἔγγραφον ἢ θέλει γίνεσθαι μνεία αὐτῶν κατ' ἐπανάληψιν, ἢ μόνον ἁπλῆ παραπομπὴ εἰς αὐτὰς τὰς εἰδικὰς ἀποφάσεις.

Ἄρθρ. 56.

Αἱ οὐσιώδεις περιλήψεις τῶν πράξεων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν πρωτόκολλον, δημοσιεύονται πάντοτε μετὰ πᾶσαν σύνοδον.

Ἡ δὲ ἐν μέρει ἢ ἐν γένει δημοσίευσις τῆς οὐσιώδους περιλήψεως τοῦ ἄλλου πρωτοκόλλου, ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ τυχὸν ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου τοῦ περιέχοντος τὰ κατὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν Βασιλικῶν ἐπιτρόπων παράπονα δημοσιεύονται μόνον κατὰ εἰδικὴν διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 57.

Οἱ διοικηταὶ καὶ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι ἔχουσι τὴν ἄδειαν καὶ εἶναι εἰς χρέος νὰ κηρύττωσιν ὡς παρανόμους ὅλας ἐκείνας τὰς συνελεύσεις ὅσαι παραβαίνουσι τὰς διατυπώσεις τῶν §.§, 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 43, ἀποφαινόμενοι εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ ἄκυρον τῆς πράξεως, καὶ ἀναβάλλοντες τὴν ἐξακολούθησιν τῶν συνεδριάσεων ἑωσοῦ λάβωσι διαταγὰς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσιν· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἂν εὕρῃ ἀφορμὴν καταδιώξεως, καταγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμους· ἐν περιπτώσει καταδίκης τὰ καταδικασθέντα μέλη δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσι διὰ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας ἐν διαστήματι τῶν ἀκολούθων ἓξ ἐτῶν μετὰ τὴν καταδίκην, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελε προσδιορισθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει ἄλλως πῶς περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 58.

Ἐὰν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ἐμπεριεχομένων ὁρισμῶν ἀκολουθήσῃ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διάλυσις, ἢ ἀνίσως κλείσῃ ἡ σύνοδος αὐτοῦ χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ αὐτὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ τὴν διανομὴν τῶν φόρων, τότε δι' ἐκεῖνο τὸ ἔτος λαμβάνουσα τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐπαρχιακὸν προϋπολογισμὸν ὁριστικῶς.

Ἄρθρ. 59.

Οἱ διοικηταὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ γραμματέως πρέπει νὰ παραδώσουν τοὺς διορθωθέντας καταλόγους τῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως τῶν ἐχόντων τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν τὰ χρέη ὁρκωτῶν κριτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκπληρωθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἄρθρον 53 τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ νόμου τῶν 12 (24) Ὀκτωβρίου τ. ε.

Ἄρθρον 60.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν θέσιν ὁρκωτῶν ὑποψηφίων, τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου θέλουν ἐφαρμόσει ἀναλόγους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἄρθρων 69, 71 καὶ 72 τοῦ περὶ δήμων νόμου, χωρὶς νὰ δημοσιεύωσι τὴν ἐκλογήν· ὁ δὲ πρόεδρος αὐτὸς θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

των, καὶ τέλος προκαλοῦντες καλὰς περὶ τούτου διατάξεις, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν.

37) Νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅταν ἐκραγῇ πυρκαϊὰ, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ ταχεῖαν βοήθειαν καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

37) Να φροντίζουν ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊὰν παθόντες, καὶ νὰ ἀνταμείβωνται ὅσοι διεκρίθησαν, βοηθοῦντες καὶ διασώζοντες τοὺς διακινδυνεύσαντας· θέλουν δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐξιχνιάζουν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκκραγείσης πυρκαϊᾶς, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ τοῦ νόμου.

38) Νὰ λαμβάνουν μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον τῆς ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας καὶ πλημμυρῶν· εἰς αὐτοὺς ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντὶς περὶ διορύξεως καὶ διατηρήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ὀχετῶν.

39) Νὰ φροντίζουν εἰς τὸ νὰ καταδαφίζωνται ἐπιβλαβῆ καὶ ἑτοιμόρροπα κτίρια, νὰ κλείωνται ἢ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι καὶ δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὰς ἢ μέρη, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν.

40) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίζουν νὰ γινωνται τοιαῦτα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

41) Νὰ φροντίζουν διὰ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῶν πόλεων.

42) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαριότητος διατάξεις.

43) Νὰ ἐταγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα βλάβη, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς διαφυλάξεως, ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων.

44) Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐκ τῶν ἰατρικῶν καταχρήσεις, ἐμποδίζοντες τὴν παράνομον αὐτῶν κατασκευὴν ἢ πώλησιν.

45) Νὰ λαμβάνουν πρόνοιαν διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαι, καθὼς καὶ αἱ ἐπιζωοτίαι.

46) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι ἰατροὶ, χειροῦργοι, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι, καὶ νὰ ἀπομακρύνηται πᾶσα ἰατρικὴ ἀπειροτεχνία, ἐπιτηροῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν ἰατρικὴν, καὶ φυλάττοντες καὶ ἐκτελοῦντες ἀκαταπαύστως τοὺς περὶ τούτου ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

47.) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἰατρικὰς καὶ φαρμακοπωλητικὰς διατιμήσεις, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ νὰ διορίζωνται ἔμπειροι φαρμακοπῶλαι.

48) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενοτροφεῖα, καὶ καταστήματα πρὸς θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν, καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν τοιούτων καταστημάτων.

48) Νὰ φροντίζουν νὰ γίνεται κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ προσδιορίζωνται τακτικὰ νεκροταφεῖα κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

50) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆται ἡ δικαστικὴ ὑγειονομία, φυλαττομένων ἀκριβῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ τῆς ποινικ. δικονομίας.

51) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑγειονομικοὶ νόμοι καὶ διατάξεις.

52) Νὰ φροντίζουν περὶ πτωχοκομίας, περὶ περιθαλψεως τῶν ἀνικάνων πενήτων ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δήμους, περὶ διασιτίσεως καὶ τῆς ἰατρικῆς θεραπείας ἀπόρων ἀσθενῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς πτωχῶν παιδίων, πρὸ πάντων ὀρφανῶν, καὶ περὶ τῆς διατροφῆς ἐκθέτων παιδίων· νὰ ἐφορεύουν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δι' τοὺς πτωχοὺς ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν σύστασιν καταστημάτων διὰ νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διαχειρίσεως, διατηρήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν.

53) Νὰ φροντίζωσι περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παίδων, καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας των δημοσίων τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων, ἐκτὸς ἂν κατάστημά τι τεθῇ δι' εἰδικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς γραμματείας τινός.

54) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς διοικήσεως ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ διδασκαλικοὶ κανονισμοὶ καὶ τὰ περὶ πειθαρχίας.

55) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ τῆς διοικήσεως καταστήματα προσωπικοῦ, ἔτι δὲ νὰ διορίζουν, νὰ μεταθέτουν ἢ νὰ παύουν τοὺς τοιούτους, καθόσον δι' ἰδιαιτέρων προσδιορισμῶν ἀνετέθη εἰς τὸν διοικητὴν ἡ ἐξουσία αὕτη. Ἂν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐπερύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησίν των.

56) Νὰ δίδουν τὰς ζητουμένας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ κατὰ τὰ διδακτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς διοικήσεώς των προσωπικὸν, καὶ νὰ ἐνεργοῦν κατ' αὐτοῦ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμούς.

57) Νὰ φροντίζουν περὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν δεικνυόντων ἔξοχον εὐφυΐαν μαθητῶν, καὶ νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῶν διορισθησομένων μισθοδοτημάτων (bourses), νὰ χορηγοῦν δὲ τοιαῦτα μισθοδοτήματα, καθόσον ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ ἀναθέτουσι τὴν ἐξουσίαν τούτου εἰς τοὺς διοικητάς.

58) Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν προσδιορισμένων οἰκοδομῶν.

59) Νὰ κανονίζουν τοὺς ἐράνους, τόσον διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὅσον διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν διδασκάλων καὶ δι' ὅλα τὰ εἰς τὰ καταστήματα ἀναγκαιοῦντα πράγματα.

60) Νὰ φροντίζουν περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς διοικήσεις των καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν.

61) Νὰ φροντίζουν περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ διατεταγμένα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς των ἐκτὸς τοῦ κράτους.

62) Νὰ προσέχωσιν ἀκαταπαύστως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῶσιν, ὥστε ἕκαστος δῆμος ν' ἀποκτήσῃ, ὅσον τάχιστα, χωριστὸν σχολεῖον, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ ὡς ἀνήκει, καὶ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν.

63) Νὰ σχηματίζουν τακτικῶς τὰς τοπικὰς ἐφορείας διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτὰς νὰ ἐπισκέπτωνται περιοδικῶς τὰς συνεδριάσεις των καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα σχολεῖα.

64) Νὰ σχηματίσουν τὰς κατὰ διοικήσεις ἐφορείας τῶν σχολείων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 40 τοῦ ἀπὸ 6 (18) φεβρουαρίου 1834 διατάγματος, ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν πρωτοδικείων, νὰ διευθύνωσιν αὐτὰς καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

65) Νὰ σχηματίζωσι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα ἐφορείας τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτὰς, νὰ ἐπισκέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρεων τῶν πλειστηριαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν των. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητής· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς γραμματέα ἕνα τῶν γραφέων του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πρᾶξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 10) καὶ αἱ Γενικαὶ Νομικαὶ Διαταξεις.

Ἄρθρον 12.

Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίας πλειστηριασμὸν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων των εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλαχιστος ὅρος εἶ αι δραχμαὶ 100, ἕως 1000, ἡ προσφορὰ πρέπει νὰ γίνεται τοὐλάχιστον ἀνὰ 5 δραχμάς· ὅτε ἕως δραχ. 5000 ἀνὰ 25 δραχ. καὶ ὅτε ἕως δραχ. 10000 ἀνὰ 50 δραχμάς. Πᾶσα προσφορὰ σημειόνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μὲ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἂν τις πλειστηριάζῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερώσῃ εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικά, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν, εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των· ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμή, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειστηριαστῶν μένουν χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε πρέπει νὰ διακοπῇ ὁ πλειστηριασμός, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστὴς νὰ ὑπογράφῃ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσει ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν προσφέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμός, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκυψαμένης ζημίας εἰς βάρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένα τυχόντα ἐγγραφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν πρεπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει ἑπομένως ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριον, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημείωσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀγοραστήν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτό, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν τῆς ἐπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρόνεται εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις μὲ τόκον 8 0/0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἡ ἐγκατασταθῇ ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστεῖ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον.

15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν· ἑπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεών των περὶ τῆς ὁλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ταμίου· ἡ σημείωσις αὕτη περᾷ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μὲ δόσεις καὶ τόκους δύο ἐτῶν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὸν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔξοδα, οἱ τόκοι καὶ ἡ τυχοῦσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχοῦσα ἐπαύξησις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεων νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρῶτος ἀγοραστής, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ἦναι ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐμβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, οἱ δὲ τόκοι μένουν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς βάρος τοῦ χρεωλυτικοῦ ταμείου πίπτουν ἑπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐκποιήσεως καὶ αὐτὰς τὰς ἐκποιήσεις γινόμενα ἔξοδα, καθόσον αὐτὰ δηλαδὴ δὲν πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ· ἐπίσης θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν τιμῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀποκτημένων παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορᾶς, ἀλλαγῆς, ἢ συνθήκης.

17. Τὰ ἐκποιηθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύνανται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ἰδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ἰδιωτικοὺς περιορισμούς, καὶ ἀναλλοίωτα βάρη, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «νόβελλον» γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαλείπτως τὴν ἰδιότητα τῆς ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας.

18. Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρόνει ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν θελησίν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον, καὶ εἰς τὸ πωλητήριον, ἢ κατ' ἔτος τρία τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου εἰς εἴδη, ἢ τὸ ἁπλοῦν δέκατον εἰς εἴδη μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἂν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεκάτου ὁ ἰδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἁρμόδιον δημόσιον ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς. Ἐκ τοὐναντίου δὲ θέλει πληρόνεσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὁ σημειωθεὶς φόρος 3, 0/0 ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρόνει ὁ ἀγοραστὴς ἁπλοῦν δέκατον εἰς εἴδη· διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, δὲν πληρόνονται μεχρισοῦ κανονισθῇ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄχρι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι· ἑπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἁπλοῦν ἔγγειον φόρον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἄλλο δημόσιον γήπεδον, οὔτε ὑπερβαῖνον τὴν ποσότητα 100 □ πηχῶν, τότε παραχωροῦνται καὶ αὐταὶ οἱ πήχεις εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτήτην, ὅστις κατ' ἀρέσκειάν του, ἢ πληρώνει τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπὶ ἐκτιμήσει γενομένῃ μετὰ ταῦτα, ἢ κρατεῖται ἡ ποσότης ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἀφεθεῖσαν εἰς αὐτὸν γῆν, ἐπὶ τῆς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτησίας του. Ἐὰν δὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο ἦναι περιπλέον τῶν 100 □ πήχεων, τότε παραχωρεῖται εἰς ὅντινα θέλει καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσῃ τοιοῦτον γήπεδον εἰς ἀποζημίωσιν, ἢ μένει διαθέσιμον εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 20.

Ἐὰν εἰς γαίας, τὰς ὁποίας ὁ ἀποξενωθεὶς ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτήτης ἐκλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, ὡς ἀντάλλαγμα, λείπουν ὀλιγώτερα τῶν 100 πήχεων πρὸς ἀποπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς ποσότητος, καὶ δὲν εὑρίσκεται ἄλλο ἰσομέγεθες τεμάχιον διὰ νὰ λάβῃ, τότε παραχωρεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτὸ τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τὰς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος λῃφθείσας γαίας του, ἐκτὸς τῶν ὅσων τῷ ἀγῃρέθησαν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον.

Ἄρθρον 21.

Εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον σημαντικὰς περιπτώσεις, περὶ ἀποζημιώσεως διαφορῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὁριστικῶς διὰ πλειοψηφίας, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ἄρθρον 22.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει Μᾶς καθυποβληθῆ περὶ τούτου ἀναφορὰ, διὰ νὰ διατάξωμεν τὸ περὶ παραδόσεως τῶν ἀπαιτουμένων τίτλων εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἰδιοκτήτας.

Ἀφοῦ πρῶτον συνταχθῶσιν οἱ τῆς ἰδιοκτησίας οὗτοι τίτλοι, καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ Πειραιῶς, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει, τότε ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῆ καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους.

Ἄρθρον 23.

Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ 5 ἄρθρου, πρέπει νὰ μένωσιν εἰς κατάσχεσιν, ἄχρις ὅτου μηνύσωσιν ἑαυτοὺς οἱ ἀπαλλοτριωθέντες.

Παρελθούσης δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ σημειουμένης προθεσμίας, οἱ τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ πληρώσῃ αὕτη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν, ἢ παρακαταθέσῃ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀναλογοῦσαν ἀξίαν. κατὰ τὸ ἔδαφιον 2 τοῦ ἄρθρου 5.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος προσωρινοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 61. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 62.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ἐμποροδικείων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέως, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τῶν συνεχῶν παραιτήσεων τῶν ἐμποροδικῶν δυσχερείας καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς αὐτῶν διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου μὲ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα·

Παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ μὴ διαμένοντες ἐν τῇ πόλει ὅπου ἐδρεύουσι τὰ ἐμποροδικεῖα ἔμποροι, μόνοι των ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεξάγοντες τὰ τῆς ἐμπορίας των δὲν δύνανται χωρὶς σημαντικῆς ζημίας νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐργασίας των διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐμποροδικείου καὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμίσθων τοῦ ἐμποροδίκου ἔργων ὁτάκις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἄρθρ. 14--20) ἤθελον διορισθῆ·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συνταχτέοι κατάλογοι ὑποψηφίων ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν, καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμποροδίου ὑπάγονται. Ἐκτίθενται δὲ εἴ τε τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα μέρη καὶ προσέτι εἰς πᾶσαν ἕδραν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλημένοι ἐν τῷ δημαρχείῳ.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέτως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὰς καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα τρόπον. Ἄρθρον 3.

Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώτεων δύναται νὰ γενῇ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ στείλῃ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου. Ἄρθρον 5.

Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς, αἱ δὲ ὁρισικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δημοσιεύονται διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 80.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης εἶναι ἄκυρος δι' ἔλλειψιν τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτουμένων.

1) Ὅταν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν δὲν ἀναφέρεται ὁ πιστωτής, ἢ ἡ χαρακτήρισις τοῦ χρεώστου εἶναι τόσον ἀτελής, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διακριθῇ σαφῶς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα·

2) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις ἐγγραφῇ χωρὶς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος.

3) Ὅταν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν φέρει χρονολογίαν.

4) Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα δὲν εἶναι περιγεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν του, ἢ εἶναι περιγεγραμμένον τόσον ἀορίστως, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ ἀποχρώντως, καὶ νὰ διακριθῇ ἀπὸ ἄλλα.

Ἄρθρ. 81.

Ἂν ἡ ὑποθήκη ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν λαμβάνουν τάξιν οἱ ἑπόμενοι πιστωταὶ, ἂν ὑπάρχουν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄρθρ. 82.

Ἂν ὁ προσημειώσας δὲν συμπληρώσῃ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1 ἐλλείψεις ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἢ δὲν ἀποδείξῃ αἰτίαν ἐννόμου κωλύσεως, ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται.

Ἄρθρ. 83.

Ὅταν ἡ προσημείωσις ἔγινε κατὰ συνέπειαν ἀγωγῆς, ἢ πρωτοκλήτου ἀποράσεως, εἰμὲν ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις ἀπορρίψει τὴν αἴτησιν τοῦ προσημειώσαντος, φέρει τὴν ἐξάλειψιν τῆς προσημειώσεως, εἰδὲ τοῦ ἐπιδικάσει αὐτὴν, ὁ προσημειώσας ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, προστιθεμένης τῆς διὰ τὴν ἀπόστασιν παρατάσεως τῆς προθεσμίας, διὰ νὰ τρέψῃ τὴν προσημείωσιν εἰς ὑποθήκην. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 84.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἑκάστης ἐπαρχίας συσταίνεται γραφεῖον ὑποθηκῶν, ὅπου μόνον δύνανται νὰ αἰτῶνται καὶ νὰ ἐνεργῶνται ἐγκύρως αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων, ὅσα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ὁ δὲ ὀργανισμὸς αὐτοῦ θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 85.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει

1) Νὰ φυλάττῃ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ νὰ φροντίζῃ, ὥστε ἀπόντος αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐννόμως ἀναπληροῦντος αὐτὸν, νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, μηδὲ νὰ γενῇ καμμία ἀλλαγὴ ἢ φθορὰ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων·

2) Νὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἀκριβῶς καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὰς ἐγγραφὰς, τὰς προσημειώσεις καὶ τὰς σημειώσεις ὅσαι εἶναι κατὰ τὸν νόμον δεκταὶ καὶ καταχωριστέαι·

3) Νὰ φυλάττῃ ἐπιμελῶς τὰ κατὰ τὸν νόμον παραδιδόμενα εἰς αὐτὸν ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 86.

Αἱ πράξεις τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν, καθόσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ὡρισμένα παρὰ τοῦ νόμου ὅρια καὶ τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἔχουν ἰσχὺν ἐπισήμων ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 86.

Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν συντάσσεσθαι καὶ κρατεῖσθαι κατὰ τὸ περὶ τούτου γενικῶς ὁρισθησόμενον ὑπόδειγμα καὶ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Θέλουν μονογραφεῖσθαι καὶ ὑπογράφεσθαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Δι' ἕκαστον δὲ νομίμως ὀργανισμένον δῆμον, θέλει κρατεῖσθαι ἰδιαίτερον ὑποθηκῶν βιβλίον μετ' ἀλφαβητικοῦ ὀνομαστικοῦ πίνακος.

Ἄρθρ. 88.

Ὅλαι αἱ ποσότητες, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐκθέτονται καὶ ὁλογράφως, καὶ διὰ χαρακτήρων ἀριθμητικῶν. Πρὸς τούτοις ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπόχρεος νὰ ὑπογράφῃ ἰδιοχείρως ὅλας τὰς ἐγγραφὰς, τὰς προσημειώσεις καὶ τὰ σβέσματα, καὶ νὰ συνάπτῃ εἰς ἰδιαιτέρους τόμους τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἄλλα ἔγγραφα, τὰ πρὸς ἐγγραφὴν ἀπαιτούμενα.

Ἄρθρ. 89.

Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τὰ σβέσματα γίνονται ἀντικρὺ τῶν ἁρμοδίων ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους· ἑπομένως ἀπαγορεύονται τὰ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐγγραφῆς ξέσματα, μεσόστιχα, καθὼς αἱ παρεγγραφαὶ, καὶ αἱ παρενθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις τῶν φύλλων τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δημοσιότητος τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 90.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ἀνοίγει τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν πρὸς ὅλους, ὅσοι θέλουν νὰ τὰ συμβουλευθοῦν, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν καλὴν διατήρησίν των προφυλάξεις, καὶ χωρὶς μετατόπισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 91.

Ἕκαστος τῶν συμβουλευομένων τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος ὁποιασδήποτε σημειώσεις νομίζει ἀναγκαίας.

Ἄρθρ. 92.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀντίγραφα πιστὰ, ἢ περιλήψεις ἀκριβεῖς τῶν περιεχομένων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῶν καὶ προσημειώσεων.

Ἄρθρ. 93.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων πρέπει νὰ περιέχουν καὶ ὅλας τὰς σημειώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 94.

Ὅσαι ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις εἶναι ἐξαλειμμέναι δὲν ἐμβαίνουν συνήθως εἰς τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰς περιλήψεις, ἐκτὸς ἂν τὰ μέρη ζητήσουν ῥητῶς νὰ συμπαραληφθῶσι καὶ αὗται.

Ἄρθρ. 95.

Ὅταν ἐπὶ κτημάτων ὡρισμένων παρὰ τοῦ αἰτοῦντος δὲν ὑπάρχῃ ἐγγραφὴ ἢ προσημείωσις ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δίδει εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς μὴ ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 96.

Ὅλα τὰ ἀντίγραφα αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν φέρουν τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 97.

Αἱ κοινοποιήσεις τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τ' ἀντίγραφα αἱ περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικὰ τοῦ φύλακος αὐτῶν, πληρόνονται ἀπὸ τοὺς αἰτοῦντας κατὰ τὴν ἐν τῷ περὶ χαρτοσήμου νόμῳ περιεχομένην διατίμησιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστώτων νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν, καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν

Ἄρθρ. 21.

Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο διαλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τί, ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἐπομένους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐκτοὺναντίου χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς κατ' ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερβαίνωσιν, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ὑπέρβασιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 23.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι τὴν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκφρασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀρχὴν, νὰ μὴ περιορίζουν κἀνένα εἰς τὴν ἐλευθέραν εὐκάρπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ τὴν ἀτομικήν του ἐλευθερίαν, παρ' ὅσον ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐνεστώστων νόμων, δηλαδὴ νὰ ἐπιτρέπουν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων, εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ παραλείπωσι πᾶσαν περιττὴν, καὶ μὴ ὑπαγορευμένην παρὰ τῶν νόμων, ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων·

1) Ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσιν ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξουσίαν των·

2) Ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύσωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, ἢ νὰ προκαλῶσι τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφόνωνται μὲ αὐτοὺς, ἢ νὰ δίδωσι νουθετήσεις καὶ κανονισμοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰμποροῦν νὰ κάμνωσι ἀπόφασιν ἐναντίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

Ἄρθρ. 26.

Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολούθους τύπους·

Κατὰ τὸ ἔτος . . . . . τὴν . . . . . ὥραν . . . . . Ἡμεῖς Δήμαρχος . . . . . (πάρεδρος ἢ ἀστυνόμος) τοῦ δήμου . . . . . ἐπαρχίας . . . . . νομαρχίας . . . . . πληροφορηθέντες ὅτι . . . . . (ἢ θεωροῦντες ὅτι . . . . .) καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος . . . . . (ἢ μὲ τὸ ἄρθρον . . . . . τοῦ ποινικοῦ νόμου) διατάττομεν . . . . . Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδιώκεται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα . . . . τοῦ ποινικοῦ νόμου

Ἡ παροῦσα ἀστυνομικὴ διάταξις θέλει δημοσιευθῆ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

Ἄρθρ. 27.

Διεύθυνσις παραπόνων ἀπὸ μέρους ἰδιώτου εἰς ἀνωτέραν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λαβῃ τὴν ἐκτέλεσίν του ἐνόσῳ δὲν ἤθελε μεταῤῥυθμισθῆ ἢ τροπολογηθῆ.

Ἄρθρ. 28.

Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μήτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσίν της, πρὶν ἀπευθυνθῆ εἰς τὸν προϊστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν· τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διευθύνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ῥητῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεροι ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρ. 30.

Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστινομικῶν νόμων καὶ διατάξεων οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 31-83.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἐπιῤῥοὴν ἔχοντες ὁρισμοὶ τοῦ ποιν. νόμου καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ παραβάσεις) πρέπει νὰ κεῖνται πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὄχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (ἄρθρ. 84 88 ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνην τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς αὐτὰς ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις των πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὄχι μόνον νὰ καταδιώκωσι τὰ κακουργήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 32.

Ἓν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὅλη ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν των ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνοὺς περιπόλους ἐναντίον τοῦ ἀργοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποπλοκὰς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἄπορον τάξιν τῶν κατοίκων

Ὅταν ταραχθῇ ἡ κοινὴ ἡσυχία, οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ πράττωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς πρωταιτίους καὶ συνενόχους καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.

Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως ἢ ἰδιαιτέρως περὶ πραχθέντος ἢ πραχθησομένου ἐγκλήματος, περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῆς τιμῆς ἀτόμου τινὸς, χρεωστεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κακὸν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ σκεύη, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 71.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7|19 7βρίου 1836 ἄρθρον 3 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου ἀπὸ 6|18 Ἰουνίου 1836, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἕκαστον Δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται ἐμπορευόμενοι, θέλουν προσδιορισθῆ κατὰ τὴν σημαντικότητα τοῦ δήμου 3 ἢ 6 ἔμποροι δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς, οἱ ὁποῖοι συμφώνως μὲ τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον θέλουν καταγράψει ἐπὶ κοινῇ συνεδριάσει εἰς πέντε φορολογικὰς κλάσεις ὅλους τοὺς φορολογουμένους ἐμπόρους τοῦ δήμου, κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ἀτομικῆς ἑκάστου βιομηχανίας (ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῶν εἰσαγομένων πραγματειῶν ἐκ τῆς ἀνὰ χεῖρας των χρηματικῆς περιουσίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ μετερχομένου ἐμπορίου), καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἢ καὶ τυχὸν καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέρας ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἐντὸς τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους προκύπτοντος φορολογητέου κέρδους· ἐνταῦθα παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις δὲν μεταβάλλεται τίποτε ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος νόμου ἐξασφαλισθείσης ἤδη ἐλευθέρας βιομηχανίας.

Ἄρθρον 2.

Ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου θέλουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν αἱ ἑφεξῆς περιστάσεις.

1) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι περιορισμέναι μόνον εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

2) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνουσι τὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς τὰ πέριξ κείμενα μέρη·

3) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται καὶ εἰς μακρυνότερα μέρη ἐντὸς τοῦ Κράτους.

4) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται τὸ ἐμπόριον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κρατους.

5) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργοῦνται ἐμπορικαὶ καὶ συναλλαγματικαὶ ὑποθέσεις τόσον διὰ τὰ ἐντὸς, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ταὐτοχρόνως καὶ διὰ τὰ δύο μέρη χονδρικῶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ φόρου (ἐπομένως ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ τῆς κατωτάτης κλάσεως) δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερος τῶν 15 δραχ.

Ἄρθρον 4.

Περὶ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις, ἡ ὁποία θέλει γίνει ταὐτοχρόνως καὶ διὰ τὸ 1837. πρέπει νὰ συνταχθῆ πρωτόκολλον ὑπογραφησόμενον παρὰ παντων τῶν παρόντων, καὶ θέλει ἐκδοθῆ διπλοῦν, δηλαδὴ ἓν διὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἄλλο διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν εἰς δῆμόν τινα, διὰ τὸ ἀσήμαντον τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπορευομένων δὲν δύναται νὰ γείνῃ ἡ εἰς κλάσεις διαίρεσις τῶν ἐμπόρων κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 διορισθέντα τρόπον, δύνανται οἱ αὐτόθι ἐνοικοῦντες ἔμποροι νὰ περασθῶσι μὲ τὴν συναίνεσίν των κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν πλησιέστερον δῆμον σχηματισθείσης κλάσεως εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τῆς εἰς κλάσεις διαιρέσεως θέλουν σχηματισθῆ οἱ εἰς τὸν νόμον τῆς 6|18 Ἰουλίου 1836 διαταχθέντες φορολογικοὶ κατάλογοι καὶ θέλουν ἐξετασθῆ. Τόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ (Ἄρθρον 8—13 τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων) θέλουν θεωρήσει τὰ ἐκ τῶν κλάσεων προσδιορισθέντα φορολογικὰ ποσὰ ὡς ἔχουσιν, ἀλλ' ὅμως τοιουτοτρόπως, ὥστε οὔτε εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, οὔτε εἰς τὰς γενομένας ἐναντίον τούτου ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων νὰ μὴν ἀποκλείωνται τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 σημειωθέντος ἐλαχίστου ὅρου. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ἑκάστοτε, ὅταν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, νὰ κάμνῃ ἔνστασιν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἤδη νὰ διενεργηθῆ διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκ(μβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 72.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐνεχύρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας παρατηρήσαντες, ὅτι μὲ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, τὸν τὰς δι' ἀκινήτων ἀσφαλείας κανονίζοντα, συνδέεται στενῶς ὁ περὶ ἐνεχύρου, ὁ τὰς διὰ κινητῶν ἀσφαλείας διατεθείς, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐνέχυρον εἶναι δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ πιστωτὴς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεώς του ἀποκτᾷ ἐπὶ ξένου ἐπιδεκτικοῦ ἐκποιήσεως κινητοῦ πράγματος, διδομένου πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ, παρὰ τρίτου τινὸς, καὶ τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν δύναμιν νὰ πληρόνεται ἐκ τοῦ πράγματος τούτου προνομιακῶς, προτιμώμενος τῶν ἄλλων πιστωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἕνεκα ποσότητος ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα δραχ. δοθὲν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θωσι πλέον τοῦ Βασιλείου.

Αρθρ. 13.

Διὰ νὰ προφυλάττωνται αἱ νέαι βλαστήσεις εἰς τὰ δάση ἐν γένει ἀπὸ πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν ποιμνίων ζημίαν, αἱ εἰς τὰ δάση νομαὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ἐπιτήρησιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων· οὗτοι δὲ θέλουν συμπράττει ἑπομένως ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 προσδιωρισμένην διάταξιν τῶν δημοσίων νομῶν.

Οἱ ποιμένες εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μ' ὅλην των τὴν περιουσίαν δι' ὅλας τὰς βλάβας καὶ ζημίας, αἱ ὁποῖαι προξενοῦνται ἀπὸ φθορὰν, ἢ πυρκαϊὰν, καὶ ὑπάγονται ῥητῶς εἰς τὸν περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὰ δάση νόμον.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ ἐθνικαὶ νομαὶ, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς λειμῶνες, καὶ ὑπόκεινται εἰς θερισμὸν τοῦ χόρτου, δὲν θέλουν συμπαραλειφθῆ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειωθεισῶν ἐθνικῶν νομῶν, ἢ εἰς τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· μᾶλλον δὲ θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τούτων.

Αρθρ. 15.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν φόρου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἰσορροπίαν τὰ δημόσια εἰσοδήματα μὲ τὰ ἄφευκτα ἔξοδα τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Αρθρ. 1.

Ὁ διὰ τοῦ ψηφίσματος ἀπὸ 4 Φεβρουαρ. 1830 ἄρθρ. 3 ἀριθ. 2 καὶ 3 εἰσαχθεὶς ἐπιτέπιος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος καταργεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Ἄρθρ. 2.

Ἀντὶ δὲ τῶν καταργηθέντων ἐπιτοπίων φόρων τούτων, εἰσάγεται γενικὸς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τὰ 1836.

Αρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρον ὑπόκειται μόνον

α) Αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμέναι οἰκοδομαί·

β) Τὰ μὴ ἐνοικιασμένα μέρη μιᾶς οἰκοδομῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης μετέρχεται ὁποιονδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

Ὅλαι αἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μὴ ὑπαγόμεναι οἰκοδομαὶ, ἢ τούτων μέρη θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεραι τοῦ φόρου τούτου.

Αρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται 7 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ μάλιστα εἰς μὲν τὰς οἰκοδομὰς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθεῖσαν κατηγορίαν, ἐκ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμοιβαίως συμφωνηθέντος ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς οἰκοδομὰς τῆς κατηγορίας β. κατὰ τὸν δι' ἐκτιμήσεως καὶ παραβολῆς μὲ τὰ τρέχοντα τοπικὰ ἐνοίκια συναγόμενον ὑπολογισμὸν τῶν ἐνοικίων. Ταῦτα δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἦναι ὀλιγώτερα τῆς ποσότητος ἐκείνης, ἡ ὁποία κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν φόρου, ἀφαιρεῖται ἐνταῦθα διὰ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρ. 5

Τοῦ φόρου τούτου μόνον τέσσαρα πέμπτα (80 0|0) θέλουν εἰσπράττεσθαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ λοιπὸν πέμπτον (20 0|0) παραχωρεῖται εἰς τὸ ἁρμοδιον δημοτικὸν ταμεῖον μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 συμφωνίας.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοδομῶν εἶναι ὑπόχρεοι, γενομένης τῆς συμφωνίας, νὰ παρουσιάζωσι ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸν δήμαρχον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνοικιαστηρίων ἔγγραφα· ἀλλ' ἐὰν δὲν γίνῃ ἔγγραφος συμφωνία, τότε θέλουν δηλοποιεῖ ἀμφότεροι προφορικῶς τὸ ἐνοίκιον, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸν δήμαρχον.

Παρομοία παρουσίασις, ἢ δηλοποίησις θέλει γίνεσθαι καὶ ὅταν τὸ ἐνοίκιον μεταβληθῇ ἔπειτα, ἢ ὅταν ἀναιρεθῇ ἡ ἐνοικίασις, πρὶν παρέλθῃ ὁ συμφωνηθεὶς καιρός.

Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲ, οἵτινες μετέρχονται εἰς τὴν οἰκοδομὴν των κλάδον τινα βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ κάμωσιν τὴν ἀνήκουσαν δηλοποίησιν· συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐνοικίου.

Αρθρ. 7.

Περὶ δὲ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 6 διορισθείσης παρουσιάσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ τῆς δηλοποιήσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐπικυροῦσθαι ἐπισήμως παρὰ τοῦ δημάρχου, θέλει κρατεῖ οὗτος κατάλογον ἰδιαίτερον, ὅστις θέλει ἀναπληροῖ τὸν τόπον κτηματολογίου εἰσπράξεως, περιέχων ταυτοχρόνως καὶ

1) Τάξεως ἀριθμόν.

2) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

3) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἰδιοκτήτου·

4) Σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἁρμοδίων μερῶν (τμημάτω) αὐτῆς·

5) Ἐνοίκιον καὶ ὑπολογισμὸν ἐνοικίων μὲ ἀριθμοὺς καὶ ὁλόγραφον·

6) Ὑπογραφὴν τοῦ ἐνοικιαστοῦ·

7) Ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου·

8) Φόρον ἐνοικίου·

9) Παρατηρήσεις·

10) Ἀπόδειξιν εἰς τὸ στέλεχος, ὅτι ἐπαρουσιάσθη τὸ ἐνοικιαστήριον, καὶ ἔγεινεν ἡ δηλοποίησις.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ θεωρήσῃ τὸν κατάλογον τοῦτον.

Ἄρθρ. 8.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἔχῃ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου, θέλει τὰς καταχωρεῖ μόνος του εἰς τὸν κατάλογον (ἄρθρ. 7) προσκόντως, θέλει δὲ τὸν κλείει προσθέτων τὴν ὑπογραφήν του καὶ τὴν ἐπίσημον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀνίσως ὁ ῥηθεὶς ἔφορος, στενιζόμενος εἰς ἀποχρῶντας λόγους, κάμῃ παρατηρήσεις, οἱ διοικηταὶ τῆς τραπέζης εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὰς λάβωσιν ἀνηκόντως π' ὄψιν· ἂν δὲ προκύψωσιν ἀμφισβητήσεις, ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐπιφυλλατομένης τῆς ἐκκλήσεως εἰς τὸ ἡμέτερον Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τούτου θέλει στέλλει περιοδικῶς ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν μελῶν του, διὰ νὰ βεβαιοῖται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων, καὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου, τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις κάμῃ συμφωνίαν τινὰ μὲ τὴν τράπεζαν, ἡ συμφωνία αὕτη θεωρεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς γενομένη μεταξὺ Τραπέζης καὶ ἰδιώτου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Τράπεζα ὀφείλει εἰς τὴν διάλυσίν της νὰ ἐξαγοράσῃ, πρὶν γένῃ μοιρασία τις τῶν κεφαλαίων, ὅλα τὰ κυκλοφοροῦντα τραπεζικὰ γραμμάτιά της· ἐπὶ τούτῳ θέλει ἓν ἔτος προηγουμένως εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν περὶ τῆς διαλύσεώς της, καὶ θέλει προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὰ γραμμάτιά της νὰ τὰ παρουσιάσωσι διὰ νὰ τὰ ἐξοφλήσωσι. Παρελθόντος τοῦ ἔτους, θέλει καταθέσει τὰ ἀναγκαῖα μετρητὰ εἰς ἓν τῶν Δημοσίων ταμείων καὶ ἐκκαθαρίσει συνεργοῦντος τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως διωρισμένου ἐφόρου ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ (dettes actives et passives.)

Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις δὲν σκοπεύῃ νὰ ἀνανεώσῃ τὸ προνόμιον μετὰ παρέλευσιν τῆς διωρισμένης προθεσμίας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Τράπεζαν ἓν ἔτος πρότερον, διὰ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα, καὶ νὰ κλείσῃ τακτικῶς τοὺς λογαριασμούς της.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1836.

ΟΘΩΝ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εὐκολιῶν τοῦ διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ μέχρι τοῦδε προσδιωρισμέναι προθεσμίαι τριῶν τριμηνιῶν διὰ τὰ ἐναποτιθέμενα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως εἴδη ἐπεκτείνονται εἰς δύο ἔτη, καὶ τὰ δικαιώματα, ἅτινα κατὰ τὸν §. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 διατάγματος πληρόνονται κατὰ τριμηνίαν, θέλουν πληρόνεσθαι κατὰ τεταρμηνίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τὰ ἀτελώνιστα εἴδη, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν μεταβληθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πλοίων ἢ τῶν εἰδῶν, θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα διὰ τὴν ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβίβασιν μόνον 1/4 τοῦ μέχρι τοῦδε εἰσπατρομένου δικαιώματος.

Ἄρθρον 3.

Εἴδη κατ' ἀναλογίαν μικρᾶς τιμῆς καὶ μεγάλου ὄγκου ἀφίνονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, ὅπου εἰμποροῦν νὰ μείνουν δύο ἔτη κατὰ συνέχειαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τελωνείου πληρονομένου δι' αὐτὰ δικαιώματος 12 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς.

Ὡς τοιαῦτα εἴδη θεωροῦνται·

1. Ξυλεία παντὸς εἴδους, ἤτοι ξύλα διὰ καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια, στεφάνια, καθίκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια.

2. Γεννήματα, ὄσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιούς, βάλανοι, καρύδια καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα δὲν εἶναι εἰς δοχεῖα στοιβασμένα·

3. Χόρτινα σχοινία·

4. Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προτιμᾷ τὰ εἴδη ταῦτα νὰ ἐναποτεθῶσιν εἰς τὴν δημόσιον ἀποθήκην, πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ τετραπλοῦν τοῦ συνήθους δικαιώματος.

Ἄρθρον 4,

Εἴδη, ἅτινα εἶναι ἐπικίνδυνα δι' ἐμπρησμόν, ἢ φέρουν δυσάρεστον ὀσμὴν, ἢ ἐνδέχεται νὰ βλάψουν ἄλλα τεθειμένα εἰς τὴν αὐτὴν ἀποθήκην, ἢ αὐτὰ τὰ ἴδια εἰμποροῦν, ἐὰν δὲν ἦναι κἀνὲν ἄλλο δημόσιον μέρος διὰ ν' ἀποτεθοῦν, νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ κατὰ ἄρθρον 3 δικαίωμα.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 1 ἰσχύει ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ καταστημα τῆς διαμετακομίσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15/27 Ἰανουαρίου 1836.

ΟΘΩΝ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ, Γραμ. τῆς ἐπικρατείας.
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 14 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἡμέτερος εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ. Πραΐδης παύεται ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ὁποίαν ἦτο προσωρινῶς ἐπιφορτισμένος.

Ἄρθρον 2.

Τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἐπιφορτίζομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4, εἰμὴ ἁπλῶς πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης τίτλος, στεροῦνται πᾶν ὑποθηκικὸν δικαίωμα, καὶ πᾶσαν προτίμησιν ἣν εἶχον πρότερον· δύνανται δὲ διὰ τῆς ἐγγραφῆς νὰ ἀνακτήσωσιν αὖθις ὑποθηκικὰ δικαιώματα καὶ προτίμησιν, ἀλλὰ ταῦτα δὲν θέλουν ἄρχεσθαι, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Ὅστις τῶν ἐχόντων ἀρχαίας ὑποθήκας θέλει νὰ ἐγγράψῃ αὐτὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ὀφείλει ὁμοῦ μὲ τὰς περιλήψεις τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανομένας, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ὑποθήκη του, ὅταν αὕτη προέρχεται ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἂν ἡ ὑποθήκη πηγάζῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφὴν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὰς περιλήψεις, ἢ τὰς ἀποδείξεις περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 69 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας διακρίσεις, ἢ πᾶν ἄλλο ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν ἢ ἐπίσημον ἔγγραφον, ἐμφαῖνον τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκ τοῦ νόμου ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν θέλει γίνεται δι' ὡρισμένην ποσότητα, ἐπὶ ὡρισμένων καὶ διακεκριμμένως περιγεγραμμένων κτημάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου. Αἱ ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προερχόμεναι γενικαὶ ὑποθῆκαι, θέλουν μὲν ἐγγράφεσθαι ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων τοῦ χρεώστου, ὅταν ὁ πιστωτὴς τὸ αἰτήσῃ, ἀλλ' ἡ ἐγγραφὴ τούτων, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν, θέλει γίνεται πάντοτε ἰδίως ἐφ' ἑκάστου αὐθυπάρκτου κτήματος, καὶ κατὰ τὸν τρόπον ὅστις θέλει ὁρισθῇ εἰς ἰδιαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρ 8.

Ἡ ἐγγραφὴ γενικῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν στηριζομένων εἰς διάταξιν τοῦ νόμου, ἢ εἰς δικαστικὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων μόνον καθ' ἓν τρίτον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ ὑποθηκικῶν νόμου.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ νόμου τῆς ἀντιχρήσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἤδη ἐκδοθέντα περὶ ὑποθηκῶν Νόμον καὶ θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πλήρη ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐκ τῆς ἀντιχρήσεως προνόμιον καταργεῖται· καὶ αὕτη, ἀφαιρουμένη τῆς τάξεως τῶν προνομίων, θέλει θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἁπλοῦν συνάλλαγμα, μὴ παρέχον εἰς τὸν ἐπὶ ἀντιχρήσει δανείζοντα κανὲν προνόμιον καὶ κἀμμίαν προτίμησιν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τοῦ ὑπὸ ἀντίχρησιν κτήματος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) Β. Διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 50.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν Βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν εἶσθαι στερεῶς δεδεμένα, καὶ θέλουν διεξάγεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο ὑποδείγματα.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὁμοιομόρφου, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει διευθύνει ἑκάστοτε διὰ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων εἰς τὰ ἁρμόδια γραφεῖα τῶν ὑποθηκῶν, τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

Ἄρθρ. 2.

Δι' ἕκαστον δῆμον θέλει συντάττεσθαι ἰδιαίτερον βιβλίον ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 3.

Κάνεις τόμος δὲν πρέπει συνήθως νὰ περιέχῃ πλείονας τῶν τετρακοσίων σελίδων· ὅταν δὲ ὁ τόμος γεμίσῃ, λαμβάνεται ἕτερος, καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἡ συνέχεια τῶν ἀριθμῶν τοῦ προηγουμένου τόμου.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἑκάστου τόμου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ τόμου, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν σελίδα θέλει σημειοῦσθαι ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων παρὰ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα ἑκάστου τόμου θέλει συντάττεσθαι ἀλφαβητικὸς πίναξ τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν ὑποθηκικῶν ὀφει-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβολῆς ἄρθρων τινῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων ἐπακολουθοῦσα ἢ καταγινωσκομένη πρόσκαιρος ἢ διὰ βίου στέρησις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 § 1—7 ὡρισμένων πολιτικῶν, ἀστυκῶν ἢ συγγενικῶν δικαιωμάτων, θέλει τότε μόνον παρακολουθεῖ ἢ καταψηφίζεσθαι, ὅταν ἡ ἕνεκα τινὸς τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων καταγινωσκομένη ποινὴ εἶναι τοὐλάχιστον ἐνιαύσιος.

Ἄρθρον 2.

Τῆς στέρησιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιωμάτων καταψηφιζούσης ἢ εἰσαγούσης ἀποράσεως θέλει δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος περίληψις περιέχουσα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένα.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δευτέρου εἰρηνοδικείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 4 (16) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἓν μόνον εἰρηνοδικεῖον δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὰς πολυπληθεῖς ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ τῆς ὑπαγομένης εἰς αὐτὸ ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ἀπεφασίσαμεν, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας νὰ συστήσωμεν καὶ δεύτερον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν τοιοῦτον δικαστήριον, καὶ διατάττομεν περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ὡς ἑφεξῆς.

1.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θέλει διαιρεθῆ εἰς δύο μέρη, τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ λαμβανομένης ὡς διακριτικῆς γραμμῆς, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων θέλει ὑπάρχει ἀνὰ ἓν εἰρηνοδικεῖον.

2.

Τὸ εἰρηνοδικεῖον τὸ ἑδρεῦον εἰς τὸ πρὸς μεσημβρίαν μέρος τῆς διαιρέσεως ταύτης, θέλει φέρει τ' ὄνομα τοῦ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ εἰρηνοδικείου. Τὸ δὲ ἑδρεῦον εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν, θέλει ὀνομάζεσθαι εἰρηνοδικεῖον τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ.

3.

Τὸ ἤδη ὑπάρχον εἰρηνοδικεῖον Ἀθηνῶν θέλει στήσει τὴν ἕδραν του εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς εἰρημένης ὁδοῦ, καὶ περιορίσει τὴν δικαιοδοσίαν του εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ εἰς τοὺς δήμους Περαίας, Μυρρινοῦντος, Ἀραφῆνος καὶ Λαυρίου.

Τὸ δὲ νεωστὶ συστηνόμενον θέλει ἑδρεύσει εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, καὶ συμπεριλάβει εἰς τὴν δικαιοσίαν του τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ τοὺς δήμους Ἀχαρνῶν, Χασιᾶς, Ἀμαρυσίου καὶ Μαραθῶνος.

4.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαιώματος ἐπὶ πυρίτιδος ἐναποτεθείσης εἰς τὴν ἀποθήκην Σύρας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν 7 (19) τοῦ παρόντος περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν νὰ πληρώνωνται τὰ ἑξῆς δικαιώματα διὰ τὴν πυρίτιδα, ὅση ἐναποθέτεται εἰς τὴν Β. ἀποθήκην τῆς Σύρας.

1.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὀκὰν κατὰ μῆνα, διὰ τὴν χάριν ἀσφαλείας εἰς τὴν πυριταποθήκην ἐναποτεθεῖσαν πυρίτιδα, τὴν ἔχουταν τὸ ἐλεύθερον τῆς πωλήσεως.

2.

Τὸ ἴδιον τέλος κατὰ μῆνα ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν ἀτελώνιστον πυρίτιδα, τὴν διὰ τὴν μετακόμισιν ἐναποτιθεμένην· ἐκτὸς δὲ τούτου πληρώνεται δι' αὐτὴν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκφορτώσεως 1 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 1.

Ὁσάκις περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων φιλονεικουμένης, εἰσήχθη ἀγωγὴ εἴς τε τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφασίζει, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, περὶ ἁρμοδιότητος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις, ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶναι ἐκκρεμὴς, εἴς τε τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ἓν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἡ δίκη λογίζεται ἐκκρεμὴς παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδοθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἄρειος Πάγος εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν, τὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος αἰτήσεως, γενομένης ἐκθέσεως παρά τινος τῶν Ἀρειοπαγητῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν δὲν εὕρῃ τὴν αἴτησιν προφανῶς ἀπορριπτέαν, ἐκδίδει τὴν ἄδειαν τῆς ἕνεκα κτονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ συγχρόνως διατάσσει τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω διαδικασίας εἴς τε τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον καὶ τὴν μικτὴν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀπίφατις αὕτη κοινοποιεῖται ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ ἐναγοντος εἰς τὰς ἐπιλαβομένας τῆς ὑποθέσεως ἀρχὰς, καὶ εἰς μὲν τὰ δικαστήρια διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, εἰς δὲ τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν διὰ κοινοποιητηρίου πρὸς ταύτην ἀπευθυνομένου· προσέτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, καὶ συγχρόνως κλητεύεται οὗτος νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένης εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν ὀκτὼ ὡρῶν ἀπόστασιν, ἂν ὁ κλητευόμενος δὲν διαμένῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ πράξεις τὰς ὁποίας ἐπιλαβόμεναι τῆς δίκης ἀρχαὶ ἤθελον κάμει μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κοινοποιήσεως, εἶναι ἄκυροι.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ὁ ἕνεκα κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος ἐνάγων παραμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἄθροφ 4 ὡρισμένην πενταήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου· καθίσταται δὲ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἁρμοδία ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ (τὸ δικαστήριον ἢ ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ὁ περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος ἐναγόμενος.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κλητευθέντες ἐμφανισθῶσι, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰσεως.

Ἡ ἁρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ καταδικασθῇ συγχρόνως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος λαμβάνοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀποφάσεως τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. καὶ κοινοποιημένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΑΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 58.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου, μετὰ τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα, καὶ νὰ ὁρίσωμεν θετικώτερον τὰ παρὰ τοῦ ἄρθ. 14 §136 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν διοικητῶν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνατεθέντα καθήκοντα, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων κατάλογοι, οἵτινες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ συντάσσωνται κατὰ νομοὺς, καὶ νὰ περιέχωσιν ἕκαστος ἑξήκοντα ὀνόματα ὑποψηφίων, θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ κατὰ διοικήσεις, κατὰ τὰς ἐν τοις ἄρθρ. 50—60 τοῦ εἰρημένου νόμου ὡρισμένας διατυπώσεις, φυλαττομένων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροπολογιῶν.

Θέλουν δὲ περιέχει ἕκαστος εἴκοσιν ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἐγγράφονται ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 50 τοῦ εἰρημένου νόμου διατασσομένην ἔκθεσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως, τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὰς, καὶ διορθωνει τοὺς καταλόγους τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἄρθρον 50.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύνανται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς τριακοστῆς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματι, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθώνουσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς, αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, δημοσιεύονται, διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὡρισμένον τρόπον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρισιν τῆς περιουσίας των ἀπαιτήσεις, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν διαχειριστῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν.

Ἀπαλλάττονται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην οἱ διαχειρισταὶ καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν, ἂν ἔδωσαν ἤδη ἄλλην ἀποχρῶσαν ἀσφάλειαν, μὲ συγκατάθεσιν τῆς ἐπικρατείας, τῶν δήμων ἢ τῶν εἰρημένων καταστημάτων, καὶ μὲ ἔγκρισιν τῆς ἐπιτηρούσης ἀρχῆς, ἂν ὑπάρχῃ.

3) Οἱ ἀνήλικες καὶ οἱ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἐπιτρόπων, τῶν κηδεμόνων, ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, διὰ τὰς προερχομένας ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπιτροπίας ἢ τῆς κηδεμονίας ἀπαιτήσεις, κατὰ τὰς εἰδικωτέρας διαταξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13·

4) Ἡ σύζυγος, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνδρὸς διὰ τὴν προῖκα αὐτῆς, διὰ τὴν λοιπὴν περιουσίαν της, ἂν τὸν παραχωρήσῃ τὴν διαχείρισιν ταύτης, καὶ διὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις, ὅσαι προέλθουν ἀπὸ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀναλάβῃ ὁμοῦ μὲ τὸν ἄνδρα της, ἢ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ·

5) Τὰ τέκνα, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός αὐτῶν, διὰ τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν δύνανται ν' ἀπαιτήσουν ὡς πατρικὴν ἢ μητρικὴν ἢ ἄλλως ἀποκτημένην παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀνηλικίας των·

6) Οἱ κληροδόχοι καὶ πιστωταὶ τῆς κληρονομίας, ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ἀκινήτων.

Οἱ συγκληρονόμοι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων, διὰ τὰς ὁρισθείσας εἰς τὸν μοιρασμὸν τῆς κληρονομίας, πληρωμὰς καὶ διὰ τὴν ἐκνίκησιν τῶν κληρονομικῶν πραγμάτων.

7) Οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ ἐργολάβοι καὶ οἱ ἐργάται, διὰ τὰς ἀπαιτήσεις ὅσαι προέλθουν ἀπὸ τὴν οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίων, καὶ οἱ χορηγήταντες ὕλην δι' αὐτὰς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν κτιρίων·

8) Οἱ δανεισταὶ, ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, διὰ τοὺς καθυστερήσαντας τόκους τῶν δανείων, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα ὅσα προέλθουν ἀπὸ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης καὶ ἀπὸ τὴν δίκην καὶ τὴν σύναξιν τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν.

Ἀρθρ, 12.

Ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν, ἀναλαμβάνων τὰ ἔργα τῆς ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ ὑποθήκην μόνον διὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευόμενα μέρη τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος ἢ τοῦ ἀπηγορευμένου.

Ἡ ὑποθήκη θέλει ἐγγράφεσθαι διὰ ῥητὴν ποσότητα, προσδιοριστέαν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντων κινητῶν.

Αρθρ. 13.

Ἂν ὁ ἐπίτροπος βραδύνῃ νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεώς του ἢ, δίδων λόγον, ἀποδειχθῇ ἀμελὴς, ὁ ἀντεπίτροπος, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ἢ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ὀφείλουν ν' ἀπαιτήσουν ἀπ' αὐτὸν ὑποθήκην ἀνάλογον μὲ τὰ ὑπολογιζόμενα ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος.

Ὀφείλει ὑποθήκην καὶ διὰ τὰς ἐλλείψεις, ὅσαι ἀνακαλυφθοῦν εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ἢ εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς ἐπιτροπικῆς διαχειρίσεώς του.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ τελεσίδικοι ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν, τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, παρέχουν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχουν αἱ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ἀποφάσεις τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις, καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν ξένων δικαστηρίων, ὅταν ἦναι ἐκτελεστέαι.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Αρθρ. 15.

Ὁ χρεώστης, ἢ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 4 ἄρθρ., ἄλλος τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ, δύναται διὰ διαθήκης ἢ συμφωνίας νὰ διομολογήσῃ ὑποθήκην. Ὁ διομολογῶν ὅμως αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκποιῇ τὰ κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δίδει τὴν ὑποθήκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Αρθρ. 16.

Ἡ ὑποθήκη ἀποκτᾶται διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ μόνον ἀπὸ τότε λαμβάνει πᾶσα ἀπαίτησις τὰ ὑποθηκικὰ δικαιώματα, ὁποιοσδήποτε κ' ἐὰν ἦναι ὁ τίτλος τῆς ὑποθήκης.

Αρθρ. 17.

Ἡ ἐγγραφὴ πάσης ἀπαιτήσεως πρέπει νὰ ἦναι δι' ὡρισμένην ποσότητα· ἂν ἡ ποσότης τῶν ἀπαιτήσεων ἢ τῶν δικαιωμάτων δὲν εἶναι ὡρισμένη, ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφὴν ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ μίαν ῥητὴν ὡς ἔγγιστα κατ' ἐκτίμησιν· ἀλλ' ὁ χρεώστης δύναται νὰ αἰτήσῃ ἐλάττωσιν τῆς ποσότητος, ἂν ὁ πιστωτὴς τὴν ὑπερετίμησεν.

Αρθρ. 18.

Πᾶσα ὑποθήκη πηγάζουσα ἀπὸ τίτλον χορηγούμενον παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων μόνον καθ' ἓν τρίτον.

Ἂν ὁ πιστωτὴς ἐγγράψῃ κτήματα ἀνωτέρας ἀξίας, ὁ χρεώστης δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀπὸ τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει καθ' ὅσας ἔχει γνώσεις, ἢ λάβῃ πληροφορίας.

Αρθρ. 19.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως, τῆς προερχομένης ἀπὸ διαθήκην ἢ συμφωνίαν, δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ ἐδόθη ἡ ὑποθήκη, εἶναι ἐπίσημον, καὶ περιγράφει διακεκριμένως τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν ἑκάστου τῶν διδομένων εἰς ὑποθήκην ἀκινήτων.

Ἐπὶ μελλόντων κτημάτων δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην.

Αρθρ. 20.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐγγραφῆς κανονίζει τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι ἔχουν τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐκτὸς ἂν ῥητὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν πιστωτῶν ὥρισε προτίμησιν τινὸς ἐξ αὐτῶν.

Αρθρ. 21.

Ἡ ἐγγραφὴ διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ ἐκείνου, διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ὁποίου ἔγινεν. Ἀλλ' ἐὰν ἐξαληφθῇ μὲ συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μὴ διακοπεῖσα.

Αρθρ. 22.

Ἡ διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀποκτηθεῖσα ὑποθήκη συμπαραγράφεται μὲ τὴν ἀπαίτησιν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας ἐδόθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν προσημειώσεων.

Αρθρ. 23.

Προσημείωσις γίνεται·

1) Ὅταν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν συγχωρῆται δι' ἔλλειψιν ἐννόμου τόπου τῶν δημοσίων ἐγγράφων, δυνάμει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ αἴτησις τῆς ἐγγραφῆς·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διοργανισμὸς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας.

Α΄ Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας.

1. Συστήνεται ἑταιρία εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τὸ ὄνομα *ἑταιρία Φιλεκπαιδευτική.*

2. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ταύτης εἶναι ἡ πρόοδος τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ. Ἑπομένως τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι.

ά. Τὸ τὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τὴν διάδοσιν τῆς στοιχειώδους παιδείας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρ. 1834 περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμον.

β΄. Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο στοιχειώδη βιβλία.

γ΄. Νὰ ἐνισχύῃ καὶ ν' ἀνταμοίβῃ τοὺς συγγραφεῖς ἢ μεταφραστὰς τῶν τοιούτων βιβλίων.

δ΄. Νὰ διεγείρῃ τὴν ἄμιλλαν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν δημοδιδασκάλων δι' ἐνιαυσίων βραβείων.

έ. Νὰ φροντίζῃ περὶ τελειοποιήσεως τῆς μεθόδου τοῦ διδάσκειν καὶ ν' ἀνταμοίβῃ τοὺς τελειοποιοῦντας αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἢ ἐφευρίσκοντας ἄλλας τελειοτέρας.

ς΄. Νὰ βοηθῇ εἰς τὸν πολυπλασιασμὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅταν οἱ πόροι αὐτῆς συγχωρῶσι τοῦτο.

Β΄. Διοίκησις τῆς ἑταιρίας.

3. Ἡ διοίκησις ὅλων τῶν τῆς ἑταιρίας πραγμάτων ἐπιτρέπεται εἰς ἓν συμβούλιον διοικητικὸν, συγκείμενον ἀπὸ ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, ἕνα γραμματέα καὶ ἐννέα μέλη.

4 Τὰ ἐννέα μέλη διαιροῦνται εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς τριμελεῖς, αἵτινες εἶναι·

ά. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων.

β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων.

γ΄. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῆς καταγραφῆς τῶν μελῶν.

Ἐν τῶν μελῶν ἑκάστης ἐπιτροπῆς λέγεται εἰσηγητής.

Γ΄ Μέλη τῆς ἑταιρίας

5 Μέλη τῆς ἑταιρίας εἰμποροῦν νὰ γένωσιν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἀλλοεθνεῖς (ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαμένοντες), οἵτινες δύνανται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς.

6. Ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσότιμα ἐπὶ τῶν συνελεύσεων, ὅθεν λαμβάνουσι καὶ τὸ αὐτὸ δίπλωμα, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας.

7. Ἡ ἑταιρία δύναται νὰ ἔχῃ καὶ μέλη ἀντεπιστέλλοντα ἐκ τῶν ἀλλογενῶν, ὅσοι δύνανται νὰ ὠφελήσωσι μὲ μόνας τὰς γνώσεις τὴν ἑταιρίαν.

Δ΄. Καθήκοντα.

1. Ὅλων τῶν μελῶν.

8 Ἕκαστον μέλος, παρεκτὸς τῶν ἀντεπιστελλόντων, ὑποχρεοῦται εἰς μηνιαίαν συνδρομὴν τριῶν δραχ. τοὐλάχιστον, καὶ εἰς δέκα δραχ. πληρωμὴν διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὸ δίπλωμα· ἡ ἀνωτέρας ποσότητος συνδρομὴ μένει εἰς τὴν ἐλευθεριότητα ἑκάστου.

9. Ἡ ἑταιρία θέλει δέχεσθαι καὶ δωρήματα εἰς χρήματα, βιβλία καὶ ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλει εἶσθαι ὑπόχρεος νὰ διαθέτῃ αὐτὰ κατὰ τὴν ῥητὴν θέλησιν τοῦ δωρητοῦ.

10. Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς ἑταιρίας θέλουν χρησιμεύει ἐξοδευόμενα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της, καὶ πρὸς ποριςμὸν τῶν ἀναγκαίων εἰς αὐτήν· οἷον, καταστήματος, ὑπηρεσίας κτλ.

11. Ἕκαστον μέλος ὑποχρεοῦται εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας καὶ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνελεύσεις, ὅπου ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ προβάλῃ ὅ,τι κρίνῃ συντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς.

2. Τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ά. Τῶν ἐπιτροπῶν.

12. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων θέλει ἐξετάζει καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, καθὼς καὶ περὶ βραβεύσεως τῶν ἐπιμελουμένων διδασκάλων καὶ μαθητῶν, καθόσον θέλουν συγχωρεῖ οἱ πόροι τῆς ἑταιρίας.

13. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῶν μελῶν κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας, ἔχει τὴν εἴσπραξιν τῶν συνεισφορῶν ὅλων, τὸ λογιστικὸν μέρος καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων τῆς ἑταιρίας δι' ἑνὸς ταμίου, ὄντος ἐκ τῶν μελῶν της, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν περὶ τούτου διάταξιν.

14. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων θέλει ἐξετάζει περὶ τῆς πρεπούσης ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ποιοῦντας τὰς τῶν μεθόδων βελτιώσεις, καὶ θέλει ἐπιτηρεῖ τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων πορίζόμενα βιβλία ἢ ἄλλο ὑλικὸν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας· θέλει σκέπτεσθαι καὶ προβάλλει περὶ τῶν χρησίμων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα βιβλίων, καὶ θέλει κρίνει τὰ πρὸς ἔκδοσιν πεμπόμενα εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς πρεπούσης εἰς αὐτοὺς ἀνταμοιβῆς.

15. Τὰ παραδεχόμενα καὶ ἐκδιδόμενα βιβλία θέλουν ἔχει ἀντικείμενον τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμον.—Καὶ ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ βιβλία ἄλλα δὲν θέλει παρὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν στοιχειώδη δογματικὴν Κατήχησιν τὴν Ἱερὰν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Πρὸς παραδοχὴν δὲ ὅλων τῶν βιβλίων δύναται τὸ συμβούλιον, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ, νὰ προσθέτῃ, κατ' ἐκλογήν του ἰδίαν, δύο ἄλλα μέλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βιβλίων, ἔχοντα γνώσεις εἰδικὰς τῆς ὕλης, περὶ τῆς ὁποίας πραγματεύεται τὸ εἰς ἐξέτασιν προβαλλόμενον πόνημα.

16. Ἑκάστη ἐπιτροπὴ καθυποβάλλει, διὰ τοῦ ἰδίου της εἰσηγητοῦ, τὰς ἐκθέσεις τῶν πράξεών της κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμβούλιον, καὶ προβάλλει καὶ ὅ,τι στοχάζεται πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτήν.

β΄. Τῶν τριῶν εἰσηγητῶν.

17. Ἕκαστος διευθύνει καὶ ἐμψυχόνει τὰ ἔργα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἐκτελεῖ ἰδίως χρέη εἰσηγητοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ συμβουλίου εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρ. 16 καὶ 18, δ΄.

γ΄. Τοῦ προέδρου.

18. Ὁ πρόεδρος τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας ἔχει τὰ ἑξῆς· καθήκοντα·

ά. Ἐπαγρυπνεῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ διανέμει τὰ προκείμενα ἔργα εἰς τὰς ἐπιτροπάς.

β΄. Συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὸ συμβούλιον καὶ γνωστοποιεῖ καὶ τὰς ἐκτάκτους συνελεύσεις.

γ΄. Προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων, κοινοποιεῖ πᾶν ὅ,τι γνωρίζει ὡς διαφέρων καὶ ἄξιον γνωστοποιήσεως, ἐκθέτει τὰ προκείμενα εἰς σκέψιν, διευθύνει τὰς ψηροφορίας, καὶ εἰς διχοψηφίαν ἔχει τὴν νικῶσαν·

δ΄. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποράσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων· ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς ἐνέργειαν πάσης χρήσεως τῶν τῆς ἑταιρίας χρημάτων καὶ πραγμάτων, καθὼς καὶ πᾶν ἔνταλμα χρηματικόν· ταῦτα δὲ τὰ πρὸς ἐξόδευσιν πραγμάτων καὶ χρημάτων ἔγγραφα πρέπει νὰ ἦναι προυπογεγραμμένα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὰ ἔργα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγγράφει ἰδιοχείρως καὶ εὐσυνειδότως εἰς βιβλίον ἀριθμημένων ἢ μονογραμμένον ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν πρόοδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπιστρεφόμενα εἰς αὐτούς, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον καὶ χρησιμεύσωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν διαγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἑκάστην ἕκτην ἑβδομάδα ἀνὰ ἓν ἔγγραφον γύμνασμα.

Ἄρθρ. 24.

Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἑκάστης ἐξαμηνίας θέλουν γίνεσθαι δημόσιοι ἐξετάσεις, πρὸ δὲ τῶν ἐξετάσεων θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν συντόμως τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας διδαχθέντα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν ἐξέτασις εἶναι συγχρόνως γενικὴ ἐξέτασις δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου τοῦ ἀνήκοντος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦτο προσκεκλημέν. μελῶν τῆς ἐφορείας.

Οἱ γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουν προσκαλεῖσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἕκαστον, ἡ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἴσοδος.

Ἄρθρ. 25.

Ἕκαστος μαθητὴς χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτάς.

Οἱ ἄνευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες ἀποβάλλονται

Ἄρθρ. 26.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζουν τὰ μέλη τῆς ἐφορείας ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παραδοθέντα μαθήματα, τὸ μέρος ἢ τὸ τεμάχιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις.

Ὁ ἐξετασθησόμενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου· χρεωστεῖ δὲ νὰ καθυποβάλῃ καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα γυμνάσματα.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ προβιβασμὸς εἰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων· ἀπαγορεύεται μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προβιβασμὸς τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀνήκουσαν ἱκανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν νὰ ἀκούσουν ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς ἣν εὑρίσκοντο τὸ προλαβόν ἔτος. Ὁ δὶς μίαν τάξιν ἐπαναλαβών, χωρὶς νὰ κατασταθῇ προβιβασμοῦ ἄξιος, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλει τυπόνεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἀλφαβητικὸς τῶν ἀριθμῶν κατάλογος, περιέχων, καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων ἐν γένει, ἢ εἰς ἕνα ἕκαστον κλάδον.

Ἄρθρον 29.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς β'. ἐξαμηνίας θέλει διανέμεσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἑκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόοδον 2 ἕως 4 κατὰ τὴν πληθὺν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς ἕνα ἕκαστον κλάδον ἀνὰ ἕν.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἴτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν μέλλουσαν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δὲ ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλουν δίδεσθαι ἀποδεικτικὰ περὶ προόδου καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἔγγραφος δὲ ἐπίπληξις τότε μόνον, ὅταν ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἦτον ἐπιλήψιμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐζήτησαν ἰδιαιτέρως ἐγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας.

Ὁ σχολάρχης φροντίζει περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοιούτων ἐγγράφων κατὰ τὰ σημειωθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὡρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀντιγράφεσθαι καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμούμενον μὲν καὶ μονογραφούμενον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, μένον δὲ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ σχολείου· θέλουν περιέρχεσθαι ἰδιαιτέρως ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν γονέων, ἀκόμη καὶ σημείωσιν τῆς προόδου, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου. Θέλουν δὲ τυπωθῆ ἢ λιθογραφηθῆ ὁμοιομόρφως.

Ἄρθρον 31.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἓξ τάξεις

Κάλλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρίως, μετριωτάτως καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἕκαστον μαθητὴν ἰδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

Ἄρθρον 32.

Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἕκαστος σχολάρχης χρεωστεῖ νὰ καθυποβάλῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον ἀναφορᾶς. Συγχρόνως συνεννοούμενοι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων του συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης ἐξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγχρόνως μὲ τὴν κοινοποίησιν τοῦ προβιβασμοῦ των, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου του διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὸ ἀπαρτίζει εἰς τὴν μαύρην σανίδα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ V.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 33.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχωσι τελειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ ἦναι γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἴτε εἰς ἑλληνικόν τι σχολεῖον ἢ εἰς ἄλλο ἰδιωτικὸν ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα.

Ἄρθρον 34.

Οἱ ὑποψήφιοι διδάσκαλοι δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ δι' ἐξετάσεως γινομένης προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον ἑνὸς γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 35.

Τὰ κυρίως εἰς τοιαύτας ἐξετάσεις ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

α) Νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὰ γράφωσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νέαν ἑλληνικήν, νὰ γνωρίζωσι κατὰ βάθος τὴν γραμματικήν αὐτῆς, νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὡς διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια.

β) Νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, νὰ μεταφράζωσιν ὀρθῶς εἰς τὸ λατινικὸν ἑλληνικόν τι τεμάχιον ὁποῖα τὰ προβαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου τοὺς εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβαίνοντας, νὰ γνωρίζωσι τὴν μετρικήν, νὰ ἐξηγῶσιν εὐκόλως μέρος τοῦ Καίσαρος, τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἢ τῶν μεταμορφώσεων τοῦ Ὀβιδίου.

γ) Νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, καθόσον διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια τὴν γεωγραφίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἢ τὴν κατήχησιν, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2. Διὰ λαχεῖα ὑπερβαίνοντα τὴν ἐν τῷ ἄρθῳ ά. προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν 1000 δραχ. ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ἰδιαιτέρα ἔγκρισίς Μας.

3. Αἱ ἐγκρίσεις, αἱ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 ζητούμενα, τότε ἠμποροῦν μόνον νὰ δοθῶσιν, ὅταν πρόκειται περὶ κοινωφελοῦς τινος σκοποῦ ἢ διὰ τὴν πρόοδον βιομηχανικοῦ τινος κλάδου.

4. Τὰ ἐκτιμώμενα πράγματα δὲν δύνανται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς λαχεῖα μὲ τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐκτιμήσεώς των· ἠμπορεῖ δὲ νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθ. 5 καὶ 6 σημειούμενα δικαιώματα· θέλουν δὲ σφραγίζεσθαι δεόντως μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας.

5. Διὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν χρεωστεῖ ὁ ἐνεργήσας τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκρίσεως, ἅμα λάβῃ αὐτὴν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον 5 τοῖς 0|0 ὡς φόρον ἐπὶ τῆς ἀξίας, ὅστις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς δημοτικὸς πόρος.

6. Εἰς ὅλας τὰς ἐκκυβεύσεις τὰς ὑπερβαινούσας τὰς 200 δραχ. ὑπόκειται ἕκαστος λαχνὸς εἰς χαρτόσημον 25 λεπτῶν.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρ. (2 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 68.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ παρέξωμεν πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, καὶ πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι τινὲς ὅροι τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἶναι δυσεφάρμοστοι, ἀπεφασίσαμεν, προσλαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, νὰ ἀκυρώσωμεν τὸ ῥηθὲν διάταγμα, καὶ ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ παρόντος.

Διατάττομεν ὅθεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὡς ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον·

ά. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα·

β'. Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ ναυτικοὺς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκὰς, καὶ ἀναγνωριζόμενα ὡς καλὴ λεία·

γ'. Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου·

δ'. Τὰ ναυαγοῦντα εἰς ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς παραιτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

έ. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπεριλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του·

ς'. Ὅσα χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδεις συμφέροντος.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἢ δὲν προσδιορίσθη ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁμοιβαιότητος.

Ἄρθρον 4.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ Ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὁρισμόν.

Ἄρθρον 5.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ, καὶ τοὐλάχιστον τὰ 3|4 τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ἦναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

Ἄρθρον 6.

Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊλόγιον, παραδιδων ἐνταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὀφειλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. ά. παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. β'. τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. γ'. τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. δ'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπεσκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπισκευάσθη·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. έ. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀποκατεστάθη σταθερῶς·

Ἂν εἰς τὴν τοῦ §. ς'. ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὑρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (26) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἰδιοκτησία ἑλληνική.

Καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ', παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πρᾶξιν τοῦ ἁρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἢ τῆς ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, φανερόνουσαν τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγοράν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιώδες συμφέρον.

Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαιοῖ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένε, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κἀνεὶς ἄλλος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

Ἀριθμὸς 1.

Ἀξέων ἀριθ. τῶν ὑποθηκῶν.	Ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις.	Ποσὸν	Ἐξαλείψεις καὶ ἄλλαι σημειώσεις.
1	*Ὑπόδειγμα ἀφορῶν πρώτην ἐγγραφὴν ὑποθήκης στηριζομένην εἰς τίτλον ἰδιωτικῆς θελήσεως.* Ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑπ' ἀριθμὸν δωδέκατον κειμένης κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὸν προσκείμενον κῆπον. Κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Κ. Ν. Ν. Φαρμακοπώλου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας. Ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κ. Α. Φ. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας. Ἐγγράφεται ὑποθήκη δυνάμει τοῦ ἐπισυναπτομένου δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κυρ. Γ. Δ. πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν πληρωτέων τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, καὶ φερουσῶν τόκους ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν πληρωτέους εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους κατὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου.—— Συνετάχθη ἐν Ἀθήναις τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους.—— Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.	1000	Βιβλ. ἐκθεσ. τόμος 1 ἀριθμ. 1. Κατὰ συναίνεσιν τῶν μερῶν δηλωθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Ν. Ν. τὴν (χρονολογία τοῦ συμβολαίου) ἐξηλείφθη ἐν μέρει ἡ ἀπέναντι ὑποθήκη, ἐλαττωθείσης τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ δραχμὰς δισχιλίας ἤτοι 2,000.—— Συνετάχθη τὴν . . . . . κτλ.— Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν. Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 9.
2	Ὑπόδειγμα ἀφορῶν ὁμοίαν δευτέραν ἐγγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος. Ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κ. Β. Β. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ναύπλιον. Ἐγγράφεται ὑποθήκη δυνάμει τῆς ἀπὸ τρίτης Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως δραχμῶν πέντε χιλιάδων—— Σημ. Ὅταν ἡ ἀπόφασις προσδιορίζῃ τὰς ἐποχὰς τῶν πληρωμῶν σημειοῦνται αὐταὶ ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑποδείγματι. Συνετάχθη τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους.—— Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.	5000	Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 2.
3	Ὑπόδειγμα ἀφορῶν προσημείωσιν γενομένην δυνάμει ἀποφάσεως ἐφεσίμου ἢ ὑποκειμένης εἰς ἀνακοπήν. Ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Δ. Μ. ξενοδόχου κατοικοῦντος εἰς Ἐλευσῖνα. Ἐγγράφεται ὑποθήκη δυνάμει τῆς ἀπὸ πέμπτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως χιλίων δραχμῶν.—— Συνετάχθη τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου κλπ.	1000	Βιβλ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 3. Προσημειοῦται Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν Ν. Ν. Ἡ προσημείωσις μετεβλήθη εἰς ἐγγραφὴν τὴν 16 Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν. Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 4.
	Ὑπόδειγμα ἀφορῶν τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διαταχθεῖσαν ἀπαγόρευσιν περαιτέρω ἐγγραφῆς. Δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, τῆς ὁποίας προσήχθη ἀπόγραφον, ἀπηγορεύθη πᾶσα περαιτέρω ἐγγραφή. Τὴν ἑνδεκάτην τοῦ κτλ. ἔτους. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.		Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1 ἀριθ. 7.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔννοιαν τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰ δημόσια χρέη μὲ τὰς ἰδωτικὰς ἐργασίας τῶν συμβούλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται κυρίως δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τακτικὰς συνόδους διὰ νὰ συζητῶσι καὶ ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀντικειμένων.

Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον καὶ διευθύνει τὰς συνεδριάσεις.

Ἐπὶ τούτῳ προειδοποιεῖ τὰ μέλη πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

2. Ἡ ἔναρξις τῶν δύο συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλιων τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἀπριλ. καὶ 15 Σεπτεμβρίου. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου εἶναι δεκαήμερος. Ὁσάκις δὲ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις σπουδαίων ἀντικειμένων τὸ ὑπαγορεύσει, ἡ διάρκεια ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν 20 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀνίσως ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἀποπερατωθῆ εἰς μὲν τὴν πρώτην σύνοδον τὰ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ ψήφισις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἐδαφ. 1--2 τοῦ ἄρθρ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸ συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῆ καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνεδριάσεις του μέχρις οὗ ἀποπερατοθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐργασίαι.

3. Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν σπουδαίων καὶ προσδιωρισμένων ἀντικειμένων·

ἀ) Εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ

β') Ὁσάκις τὸ τριτημόριον τῶν μελῶν συμβουλίου ζητήσῃ τὴν συγκάλεσίν του δι' ἀναφορᾶς του αἰτιολογημένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ τὰ μέλη πρὸ μιᾶς τοὐλάχιστον ἡμέρας.

4. Πᾶν μέλος δημοτικοῦ συμβουλίου ὀφείλει νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς προσδιωρισμένας παρὰ τοῦ προέδρου ἡμέρας.

Ὅστις ἄνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρευρεθῇ εἰς δύο συνεδριάσεις, ὑποβάλλεται εἰς μὲν τοὺς δήμους ἀ. τάξεως εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 6—20 δραχ. εἰς δὲ τοὺς δήμους β'. καὶ γ'. τάξεως ἀπὸ 2--10.

Ὅστις καὶ τρίτην φορὰν ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποβάλλεται τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ πλησιεστέρου συμπληρωτικοῦ μέλους.

5. Ὡς νόμιμα αἴτια λογίζονται·

ἀ) Ἡ ἀσθένεια πιστοποιουμένη ἀπὸ ἰατρὸν ἢ ἱερέα·

β') Ὑποθέσεις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀνηκόντως ἀποδεδειγμένης.

γ') Ἔκτακτοι οἰκιακαὶ ὑποθέσεις, ἀρκούντως δικαιολογημέναι.

Ἡ ἀνήκουσα προσταμένη Β. ἀρχὴ ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου κ.τ.λ. περὶ τῆς ὕπαρξεως τῶν δικαιολογημάτων καὶ ἀποφασίζει, ἐὰν ταῦτα εὑρεθῶσι ἀνίσχυρα, περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ παίσαντος· ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν προστίμων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

6. Ὁσάκις ὁ πρόεδρος ἀμελήσει ἢ ἀρνηθῇ νὰ συγκαλέσῃ τὸ συμβούλιον κατὰ τὰ ἄρθρα 2—3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τῆς προεδρείας.

Ἡ προϊσταμένη Β. ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δημάρχου, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ α. καὶ δ. ἐδ. τοῦ ἄρθρου.

7. Εἰς ὅσους δήμους δὲν ἔγινεν εἰσέτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαιρεσίας τοῦ ἔτους 1835, μήτε ἐψηφίσθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀκόμη ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1836, θέλει συνέλθει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐν τῷ διαστήματι τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου τεσσάρων ἑβδομάδων, καὶ ἐξακολουθήσει χωρὶς διακοπὴν τὴν συζήτησιν, ἄχρις ὅτου ἐκπεραιωθῶσιν αἱ διαληφθεῖσαι ὑποθέσεις.

Αἱ Ἡμέτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν κατάστασιν καὶ ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαιρεσίας, ὥστε νὰ γένῃ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολύ, φροντίζουσαι ὥστε ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας νὰ τελειώτωσι καὶ ὅλοι οἱ δημοτικοὶ προϋπολογισμοὶ τοῦ 1836, δίδουσαι ἀπολογίαν, καὶ καθιστάμεναι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τούτου, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα, ἔχον δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Δ Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἄρθρων 337, 690 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας παρατηρήσαντες, ὅτι τὰ περὶ ἐξυβρίσεως τῆς τιμῆς ἄρθρα 336—338 τὰ ἐν τῷ περὶ πλημμελημάτων βιβλίῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου περιεχόμενα, περιλαβόντα πᾶσαν δυνατὴν περίπτωσιν ἐξυβρίσεως, κατέστησαν τὴν ἐν τῷ περὶ πταισμάτων βιβλίῳ περὶ ἐξυβρίσεως διάταξιν τοῦ ἄρθρου 690 περιττὴν, καὶ τὴν ἐφαρμογήν της ἀδύνατον.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 337 τοῦ ἀπὸ 18/30 Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου ἀκυροῦται ὁλοκλήρως, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον· τὸ δὲ ἄρθρον 690 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

« Μὲ πρᾶξιν, ἢ μὲ πρόστιμον, τιμωρεῖται, ὅστις ἐκτὸς
» τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 334, 335, 336 καὶ 338
» προσβάλλει ἀδίκως, ἢ καθυβρίζει ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἐγγράφως,
» διὰ σημείων, εἰκόνων, ἢ καθ' ὁτιονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν
» τιμὴν ἄλλου τινός. »

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 στοιχ. 2 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 52.

Ὁσάκις πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, ἀποσκευῆς, οἰκοδομήματος, ἀγορᾶς βιβλίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἡ ἐφορεία διευθύνει, ὅπου ἀνήκει τὴν περὶ τούτου πρότασιν, θεωρεῖ δὲ καὶ μετὰ τοῦ σχολάρχου τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον περὶ τῆς ἐξοφλήσεώς των.

Ἄρθρον 53.

Ἕκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πειθαρχίαν, ἡ εὐταξίαν τῆς τάξεώς του, καὶ χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν· ἔχει ἐπομένως τὸ δικαίωμα νὰ διανέμῃ καταλλήλους ἀμοιβὰς, νὰ δίδῃ πατρικὰς συμβουλὰς, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς διὰ κρατήσεως ἐντὸς τοῦ σχολείου εἰς ὡρισμένον τινὰ καιρὸν, ἢ καὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας. νὰ δίδῃ εἴδησιν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους περὶ τῶν πταισμάτων τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτοὺς πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς των.

Ἄρθρον 54.

Ἕκαστος διδάσκαλος χρεωστεῖ νὰ κρατῇ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 23 ρηθὲν βιβλίον.

Ἄρθρον 55.

Ἀποβολὴ ἀπὸ Ἑλληνικῶν σχολεῖον δι' ἐπανειλημμένας ἀποδείξεις παρακοῆς, κακῆς διαγωγῆς καὶ ἀμελείας, δύναται νὰ γίνῃ μὲ μόνην τὴν συγκατάθεσιν τοῦ σχολάρχου. Διὰ τῆς ἀποβολῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ μαθητὴς τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἕτερον προς δοκιμασίαν, ἐπιβλεπόμενος αὐστηρῶς τοὐλάχιστον εἰς διάστημα μιᾶς ἐξαμηνίας.

Ἀποκλεισμὸς ἀπ' ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ βαρύτερα ἐγκλήματα· καὶ εἰς ἀποβολὴν ἀπὸ Βασιλ Σχολεῖον κατ' ἀπόφασιν ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορείας ὁμοῦ.

Ἄρθρον 56.

Εἰς περίπτωσιν ἀποβολῆς οἱ γονεῖς ἢ ἐπίτροποι ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωνται εἰς τὴν ἐφορείαν ζητοῦντες ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ὁσάκις νομίζουν ὅτι ἔγινεν ἀδικία εἰς τὸν ἀποβληθέντα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιτρέπεται ἔκκλησις εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκεῖθεν δὲ οὐδεμία.

Ἄρθρον 57.

Ὁ σχολάρχης ὡς ἔχων τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ Καταστήματος θέλει ἐπιβλέπει ὥστε ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τάξις νὰ ἐνεργῶνται καταλλήλως, ἢ ὁμοιομόρφως, διὰ τοῦτο πρὸ πάντων θέλει φροντίζει ὥστε ἑκάστη ὥρα νὰ ἀφιερώνεται ἐντελῶς εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶναι προσδιωρισμένη ἡ παράδοσις ἑκάστου μαθήματος, νὰ διαρκῇ ὅσον εἶναι διατεταγμένον, ἐντὸς τοῦ σχολείου καὶ διατηρῆται ἡ ἡσυχία, κανεὶς διδάσκαλος νὰ μὴ λείπῃ τῶν χρεῶν του ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης, κἀμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων νὰ μὴν γίνεται, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν ἢ διακοπῶν, αἱ ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἐλλείψεις νὰ ἦναι σπάνιαι, τὰ ἔγγραφα γυμνάσματα νὰ διορθόνωνται ἀκριβῶς, ἢ αἱ σημειώσεις νὰ γίνωνται εὐσυνειδήτως.

Ἄρθρον 58.

Ὁμοίως ἀνήκει εἰς τὸν σχολάρχην ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχολείου. Ὁ αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀμέσως μετ' αὐστηρότητος ἐπὶ τῶν μὴ ἐντοπίων μαθητῶν ὁσάκις οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι δὲν ἔλαβον ἰδιαιτέραν περὶ αὐτῶν φροντίδα.

Ἄρθρον 59.

Ἅπαξ τοῦ μηνὸς συγκαλεῖ ὁ σχολάρχης τοὺς συνδιδασκάλους του εἰς σύσκεψιν περὶ τῆς συντηρήσεως, ἢ βελτιώσεως τοῦ σχολείου, τὸ περὶ αὐτῆς πρωτόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας διδασκάλους· ἢ προτίθεται εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ III.

Περὶ τῶν ἐπιβλέψεων τοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 60.

Διὰ νὰ πληροφορῆται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ διδακτικοῦ σχεδίου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι κατ' ἔτος ἐπισκέψεις αὐτῶν καθ' ὅλους τοὺς Νομοὺς, συμπιπτούσας καθ' ὅσον τὸ δυνατὸν μὲ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἀνατίθενται εἰς τοὺς γυμνασιάρχας τῶν πλησιεστέρων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα κειμένων γυμνασίων, λαμβάνοντας περιοδείας ἀποζημίωσιν.

Ἀλλ' ἂν τὸ ἑλλ. σχολεῖον εἶναι συνδεδεμένον μὲ γυμνάσιον ὁ στελλόμενος διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοῦτο, ἐπεσκέπτεται καὶ ἐκεῖνο συγχρόνως.

Ἄρθρον 61.

Ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ὁ ἐπισκεπτόμενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοῆται ἀμέσως μετὰ τοῦ σχολάρχου ἢ τῆς ἐφορείας, καὶ νὰ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου. Μετὰ ταῦτα θέλει ἐπισκέπτεσθαι ἑκάστην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν σχολάρχην καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορείας, θέλει πληροφορεῖσθαι ἀκριβῶς, περὶ τῶν μεθόδων τῆς παραδόσεως, θέλει δίδει εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοὺς ἔγγραφα προβλήματα, θέλει θεωρεῖ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας των καὶ διανέμει κατὰ τὸ δοκοῦν ἔπαινον ἢ ψόγον εἰς ἕκαστον.

Ἄρθρον 62.

Ἐν τέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορείας, περὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας δι' ἀναφορᾶς θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 63.

Ἡ διοίκησις θέλει ἐπίσης ἀσκεῖ τὴν νομίμως εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἑλλ. σχολείων.

Β. Περὶ τῶν γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 64.

Σκοπὸς τοῦ γυμνασίου εἶναι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις, τῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθ' ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ κυρίως ἡ προπαρασκευὴ τῶν μαθητῶν ὅσοι μέλλουν νὰ σπουδάσωσιν ἀνωτέρας ἐπιστήμας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρον 65.

Τὸ γυμνάσιον πλῆρες δὲν σύγκειται ἀπὸ 4 τάξεις, ὥστε ἡ εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάβασις ἀπὸ τὴν τετάρτην μόνον τάξιν δύναται νὰ γίνῃ.

Ἄρθρον 66.

Ὅσαι πόλεις ἔχουσιν πλῆρες ἑλληνικὸν σχολεῖον δὲν δύνανται δὲ ἐξ ἰδίων νὰ συστήσωσιν καὶ πλῆρες γυμνάσιον, δύνανται νὰ συστήσωσιν μίαν ἢ καὶ 3 γυμνασίου τάξεις, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦν τότε νὰ διατρέξωσιν τὴν ἀνωτάτην ἢ τετάρτην τάξιν εἰς πλῆρες τι γυμνάσιον διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον θέλουν διορίζεσθαι πέντε καθηγηταὶ, δηλ. εἷς διὰ τὴν μαθηματικὴν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τέσσαρες διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα οὕτως, ὥστε εἰς δύο νὰ ἦναι ἀνατεθημένη ἡ διδασκαλία τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν, εἰς ἕνα ἡ γαλλικὴ, ἡ ἱστορία καὶ γεωγραφία, καὶ εἰς τὸν ἕτερον ἡ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, φυσικῆς, χημείας, ἀνθρωπολογίας καὶ φιλοσοφίας· προσδιοριζόντων ὅμως πάντοτε ἀκριβέστερον τὰ περὶ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως τῶν ἐγκρίσει τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 12.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα, ὅτι οἱ δασονόμοι συνήθως, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον προβιβασθῆ εἶναι καλὸν νὰ μένωσιν εἰς τὰς θέσεις των ἐπειδὴ τὸ ὄφελος τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν τοπικῶν σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἀδιάκοπον τοπικὴν πεῖραν, θεωροῦντες ὅμως ἐν ταὐτῷ καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήτεις περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οἱ ὑπηρετοῦντες διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ πιστῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας των, προδιορίζομεν διὰ τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μίαν ἐπαύξησιν τῶν χρηματικῶν ἀποδοχῶν των γενομένην βαθμηδὸν κατὰ κλάσεις.

§. 13.

Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ συγχρόνως ἡ βαθμηδὸν αὐτὴ ἐπαύξησις τοῦ μισθοῦ εἰς ἐμψύχωσιν καὶ ἀμοιβὴν διετοῦς κατὰ συνέχειαν καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας, ὁρίζομεν ὅπως, ὅσοι τῶν ὑπηρετούντων φανοῦν ἔνοχοι πλημμελημάτων, παραβάσεων καὶ παραμελήσεων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὑποβληθῶσιν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ παιδείαν ἢ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν, οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴν δύνανται κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἢ καὶ εἰς περισσότερα νὰ προοδεύσουν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ, πρὸς παιδείαν των.

§. 14.

Ἀλλ' εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδὴ τῶν βοηθῶν ἀρχιφυλάκων, καὶ φυλάκων, καθόσον ἀφορᾷ τὸ περὶ μισθοῦ αὐτῶν, διορίζονται δύο κλάσεις· μόνοι δὲ οἱ δεικνύοντες ἀξιότητα καὶ πίστιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἠμποροῦν νὰ ἀναβῶσι καὶ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν μισθοῦ· παρομοία ἐφαρμογὴ τοῦ §. 13 εὑρίσκει χώραν καὶ εἰς τοὺς ὑπηρέτας αὐτοὺς, ἐν καιρῷ τοιούτων περιστάσεων.

§. 15.

Ὅθεν προσδιορίζομεν τὰς τακτικὰς ἐτησίους μισθοδοσίας τοῦ εἰς τὴν ἔξω ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ ὡς ἀκολούθως.

ά. Διὰ τὸν δασάρχην κατὰ μῆνα 250 δραχ. καὶ ἱπποφορβὴν διὰ 2 ἵππους, μὲ ἀπόδειξιν, ὅτι ἔχει τῷ ὄντι αὐτοὺς, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν μισθοδοσίαν αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν γραφικῶν ἐξόδων· ἐν ἐλλείψει δὲ δημοσίου οἰκήματος διὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ γραφείου, θέλει ἐγκριθῆ μία ἀνήκουστα ἀποζημίωσις εἰς χρήματα·

β'.	Διὰ τὸν δασονόμον	III.	τάξ.	κατὰ μῆνα δραχ.	130
γ'.	»	II	»	» »	140
δ'.	»	I	»	» »	160

Ἡ ἱπποφορβὴ ἑνὸς ἵππου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι περιπλέον ἀπολαύσεις ἐμπεριέχονται ἤδη εἰς τὴν χρηματικὴν αὐτὴν καὶ κυρίαν ἀποδοχήν.

Ὅπου εὑρίσκονται δημόσια κτίρια, θέλει κρατεῖται ἡ ἐπὶ τούτῳ πρότερον ἐγκριθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον·

ε.	Διὰ τὸν δασονομ.	βοηθὸν	II.	τάξ. κατὰ μῆνα δραχ.	80
ς'.	»	»	I.	» » »	100
ζ'.		ἀρχιφύλακα	II.	» » »	50
ή.		»	I.	» » »	60
θ'.		δασονομ. φύλακα	I.	» » »	35
ι.		»	II.	» » »	30

§. 16.

Τὰ ἀναγκαῖα ξύλα πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συγχωρεῖται νὰ κόπτωνται δωρεὰν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση· δὲν ἐγκρίνεται ὅμως κατ' οὐδένα λόγον ἀποζημιώσις ἐξόδων ξυλεύσεως καὶ μετακομίσεως· καὶ πρὸς τούτοις ἀπαγορεύεται ἢ εἰς πρᾶγμα ἀπολαβὴ αὕτη νὰ ἐκτείνεται· ἐπέκεινα τῆς οἰκιακῆς ἀνάγκης ἢ νὰ χρησιμεύῃ εἰς βιομηχανικὸν ἔργον, ἢ διὰ νὰ πωλῆται ἢ νὰ δίδεται εἰς ἄλλους μέρος τῶν κοπτομένων ξύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 17.

Πρὸς ἐντελῆ στερέωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς νέας δασονομικῆς διευθύνσεως πρέπει νὰ συντεθῶσιν εἰδικαὶ σαφεῖς ὁδηγίαι περὶ ὑπηρεσίας ὅλων τῶν χρεῶν τοῦ δασονομικοῦ ἐφόρου, καθὼς καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐξωτερικῶν ἐκτελεστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς αὐτούς.

Κατὰ τοῦτο θέλει λάβει φροντίδα ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία, ὥστε νὰ περιέχεται εἰς τὰς ὁδηγίας ὅλη ἡ δυνατὴ ἁπλότης καὶ νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ δύναμιν αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους.

§. 18.

Ἐν τούτοις καὶ μέχρις ὅτου ἐγκριθῶσι παρ' Ἡμῶν αἱ νέαι ὁδηγίαι τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν μένει εἰς ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

§. 19

Ὡς ἱκανὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὅστις ἔχει ὑπόληψιν τιμιότητος, καλῆς διαγωγῆς καὶ τὰς ἀπαιτουμένας σωματικὰς ἰδιότητας, καθὼς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν προκειμένην θέσιν.

Κατὰ λόγον τοῦ εἴδους καὶ τῆς σημαντικότητος τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, προσδιορίζομεν μερικώτερον τὰς ἰδιαιτέρας ἰδιότητας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ἀκολούθως:

ά. Ὡς δασονομικὸς φύλαξ ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἐκεῖνος ὅστις ἠγωνίσθη εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, ἢ ὅστις ἐτελείωσεν ἐντίμως εἰς τὸ στράτευμα τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἠξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ.

β'. Ἀρχιφύλαξ ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις διέπρεψεν ὡς δασονομικὸς φύλαξ εἰς τὴν ἐπιστασίαν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὰς καλλιεργικὰς ἐργασίας, καὶ συνεισέφερε πρὸς τούτοις πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τόπου· ἢ ὅστις ἠμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας.

γ'. Δασονομικὸς βοηθὸς ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις ἠμπορεῖ νὰ κρατῇ ἀλληλογραφίαν περὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκτελῇ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δασονόμου.

δ'. Δασονόμος ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐν τῷ §. 19 β. καὶ γ'. διαλαμβανομένας γνώσεις καὶ ἰδιότητας.

ε. Δασάρχης ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις ἔχει ἱκανότητα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν δασονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ μετῆλθε πρακτικῶς τὴν τέχνην ταύτην πολὺν καιρὸν, ἰδίως μὲ βαθμὸν δασονόμου.

§. 20

Ἐπειδὴ ὁ δασονομικὸς κλάδος εἰς τὸ Βασίλειόν Μας εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν γέννησίν του, καὶ ἡ διαδοχικὴ ἀναγέννησις τῶν φθαρέντων δασῶν καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέρως πραγματικὰς γνώσεις, θέλομεν φροντίσει νὰ συντεθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐγχειρίδιον δασονομικὸν ἀνάλογον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ διδακτικὸν βιβλίον περὶ τῶν διαφόρων ἐντοπίων δένδρων, ὥστε διὰ τούτου νὰ ἔχουν οἱ ἐντόπιοι τὰ μέσα νὰ συνδέωσι τὰς ἐκ τούτων πορισμένας γνώσεις, μὲ τὴν πρακτικὴν πεῖραν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἠμποροῦν νὰ προχωρῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις.

§. 21.

Ὁ παρὼν δασονομικὸς διοργανισμὸς θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἑκάστη σχολὴ μέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἡ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

Ἄρθρ. 73.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει δίδεσθαι κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικὸν, περιέχον·

α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ.

β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ. Ὄνομα τοῦ λυκείου, ἄν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον.

δ. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὡρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

ε. Ἀποδεικτικὸν ἠθῶν.

ς. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρει τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημάντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικὸν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἠθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν· ὁ ἀπωλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Ἄρθρ. 74.

Εἰς Ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἄν ποτε ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὁριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἓν ἔτος τοὐλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξαμήνων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

Ἄρθρ. 75.

Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται κάμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἑβδαμάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ πάσχα ἑβδομάδος.

Ἄρθρ. 76.

Καθῆκον τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀνακωχὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 77.

Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέβησαν τοὺς ὅρους τούτους, θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἐξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὡρισμένον τῆς σπουδῆς καιρόν.

Ἄρθρ. 78.

Ἕκαστος μαθητὴς, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωστεῖ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδαζόντων νέων ὡρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμμάτιον διὰ προσδιωρισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παράδοσιν.

Ἄρθρ. 79.

Ἕκαστος μαθητὴς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημά τι, νὰ προαποτίνῃ τὰ δίδακτρα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκείνους, ὅσους ἀπήλλαξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδάκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα δίδακτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἐξαμηνίας. Ἂν δὲ τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὸ κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν πιστοποιητικόν.

Ἄρθρ. 80.

Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητὴς, δυνάμεως ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπους συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελῆ αὐτοῦ ἔνδειαν.

Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδάκτρων.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος.

β. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων.

γ. Ἂν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον.

δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ὄχι.

ε. Τὴν ποσότατα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτοῦντος καθόσον αὕτη ὕπάρχει γνωστή.

ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσοδον.

ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 81.

Ὅστις μαθητὴς ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἐκρίθη ἀποδεκτή.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κτλ. τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 82.

Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Ι'. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μαθητῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 83.

Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑπάρχουσι.

α) Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένων.

β') Ἡ ἔκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ.

γ') Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἠθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ') Τὰ χρέη συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ, εἰδὲ εὑρίσκονται περισσοί, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἄρθρου τοῦ περὶ δήμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συνταχθῇ ὁ γενικὸς διοικητικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸν συζητεῖ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐγκρίνῃ τὸν συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν μὲν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον.

8. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς δύο, ἢ περισσοτέρους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ προέχοντος δήμου, καὶ μετὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν λοιπῶν δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως· τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν ἄλλων δήμων θέλει ζητήσει περὶ τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεχθέντος μέλος τοῦ ἀδελφάτου, ὅταν οἱ δῆμοι δὲν συμφωνήσουν κατὰ τοῦτο, τότε ν' ἀποφασίζῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχὸν διαφορὰς, συγχρόνως μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ὁ ἀνήκων δήμαρχος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ γίνῃ πρᾶξις ἔγγραφος εἰς τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους δήμους τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δήμων, ἀναλόγως τῆς μερίδος ἑκάστου.

11. Πᾶσα δαπάνη γενομένη χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου εἶναι εἰς βάρος οὗ τινος διέταξεν, ἢ ἔκαμεν αὐτήν.

12. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἔχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἐκτεταμένην ἐκτελεῖται τὸ ἄρθρον 115 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

13. Ἐὰν ἡ περιουσία του ἦναι μικρὰ ἀρκεῖ εἷς ἐπιστάτης, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τὸ ἀδελφάτον κατ' ἔγκρισιν τοῦ διοικητοῦ, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγάς του.

14. Αἱ δωρεαὶ ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων ἐντὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ ταῦτα παραδίδονται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία του τὸ κατάστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δωρεὰς, ἢ συνεισφορὰς ταύτας χωρὶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλῃ προϋπολογισμὸν, πρέπει δὲ νὰ ἐκτελῆται πάντοτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δότου μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δωρεᾶς.

16. Ἂν ἡ δαπάνη δὲν ἦναι κατεπείγουσα καὶ ἐγγίζῃ τὸ ἑπόμενον ἔτος, δὲν γίνεται ἰδιαίτερος ὑπολογισμὸς δια τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προσθέτονται ταῦτα εἰς τὸν καθολικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου ἔτους ἐνῷ τῇ θέσει περὶ ἀγαθοεργίας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὁρισμοὶ ὡς πρὸς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τεχνοσυμβούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων, διατηρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῶν διαχθέντων ἐν τοῖς ἄρθροις 114 καὶ 116.

18. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1)13 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν διὰ τοσούτων δημοσίων δαπανῶν κατεσκευασθεισῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Ἄργος, ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ βασιλείου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν πρόνοιαν, ὥστε αἱ μὲν ἀποκατασταθεῖσαι συγκοινωνίαι νὰ μὴ διακόπτωνται, τὸ δὲ κράτος νὰ ἀπαλάττεται ἀπὸ τὰ περιττὰ ἔξοδα τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἄμεσος ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων ὁδῶν ἀποτίθεται πρὸς τὸ παρὸν μὲν εἰς δύο, ἀκολούθως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην εἰς περισσοτέρους ἐπιστάτας, ἐκλεγομένους μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώην ἑλαφρῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπαγομένους εἰς τοὺς ἁρμοδίους νομομηχανικούς. Εἰδικαὶ δὲ ὁδηγίαι θέλουν προσδιορίσει τὰ χρέη τῶν ἐπιστατῶν τούτων.

Ἄρθρ. 2.

Ἔχουσι δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς των ὁδοφύλακας τόσον διὰ νὰ ἐπιμελῶνται τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, ὅσον καὶ τὴν προφύλαξίν των ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην.

Εἰς ἑκάστην δὲ ἀπὸ τὰς κατασκευασθείσας δύο ὁδοὺς θέλουν διορισθῇ δύο ἐπιστάται.

Ἄρθρ. 3.

Τόσον οἱ ἐπιστάται, ὅσον καὶ οἱ ὁδοφύλακες, χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δίδουν οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Οἱ ἐπιστάται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὁπλοφορῶσιν, οἱ δὲ ὁδοφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐπιγεγραμμένον «*Βασιλικὸς ὁδοφύλαξ*».

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὑρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῇ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα· χρεωστοῦν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα.

Ἡ κράτησις γίνεται τότε, ὅταν ὁ πταίστης δὲν ἦναι γνωστὸς ἢ ἦναι μὲν γνωστὸς, ἀλλὰ δὲν ἦναι ἀποκαταστημένος εἰς τὸν δῆμον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ βλάβη· καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρ. 5.

ά.) Τὰ παραπάτια εἶναι προστιμωρημένα διὰ τοὺς πεζοὺς,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἑκάστην ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασίν του εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπισημόν του ἐπικύρωτιν.

12. Ἀφ' οὗ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θεωρηθοῦν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ σημειωθοῦν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ ἔπαρχος προσωρινῶς εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὅρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰς ἐξετάσεις, ὅσαι θέλουν τὸν ὁδηγήσει διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Πρὸς τοῦτο μεταβαίνει συνοδευόμενος ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως, ὅπου κεῖνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεῖα, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλον τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, καὶ ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς αἰτιολογίας.

Εἰς τὸν δῆμον, ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῆ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπάρχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκκλησις εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπο τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου.

13. Ὁ Νομάρχης ζυζητεῖ τὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὁποῖα περιέχουν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἂν τὰ ἔγγραφα δὲν φαίνονται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὸν Νομάρχην, ὥστε νὰ ἐξάζῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν βάσιμον, δύναται νὰ κάμῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

14. Ἂν αἱ ἀποφάσεις ἀμφοτέρων τούτων τῶν διοικητικῶν βαθμῶν ἦναι σύμφωνοι, καθιστῶνται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἔκκλησις ἐναντίον αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

Διαφερουσῶν τῶν δύω ἀποφάσεων, δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας, ἔκκλησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκκλήσεως θέλει πρέπει δίδεσθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

15. Ἐπὶ ἐρέσει εἰς τὸν ἔπαρχον ἐπίσης καὶ εἰς τὸν νομάρχην, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους δήμους, νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτητῶν ἀπόφασιν. Χρεωστεῖ μάλιστα καὶ ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ Νομάρχης νὰ πασχίζῃ εἰς τὸ νὰ καταπείθῃ αὐτοὺς νὰ προτιμοῦν τὸ μέσον τοῦτο πρὸ, ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἂν ἡ δίκη γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύω διαδίκων δήμων ἀπὸ ἕνα διαιτητὴν ἀπὸ τοὺς πλησιεστέρους μὴ διαδίκους δήμους, καὶ ὁ Ἔπαρχος ἢ ὁ Νομάρχης (ἂν δηλ. ἡ συνυπόσχεσις ἦναι ἀ. ἢ β'. βαθμοῦ) τὸν τρίτον, ὡς ἐπιδιαιτητήν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν ζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ὁρίων, καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως καὶ δόσαν τὸν κατὰ νόμον ὅρκον ἀποφασίζει κατὰ συνείδησιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς συνυποσχέσεως εἰς Πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Εἰρηνοδίκου· ἔκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν γίνεται.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν (ἄρθ. 12 καὶ 15) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁροθετικὰ σημεῖα, ὡς ῥηθὲν ἄνω εἰς τὸ ἄρθ. 6.

16. Ἅμα λάβῃ ἐντελὲς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δήμων, εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ῥηθεισῶν ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 12· προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύω δήμων ὁροθετικὰ σημεῖα, θέλουν σημειωθῆ θετικῶς καὶ ὁριστικῶς δι' ὁροθετικῶν λίθων, καὶ θέλει συντεθῆ περὶ τούτου πρωτόκολλον· οἱ λίθοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι πελεκημένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖον τι ἰδιαίτερον.

17. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν καταθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐπάρχου, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύναται ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν ἢ διενέξεων, νὰ ληφθῶσι διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις.

Ἕκαστος δῆμος δύναται, ἂν τὸ ζητήσῃ, νὰ λάβῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἅπαξ κατὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας τὰ ὅρια ἑκάστου δήμου, πρέπει νὰ διατηρῶνται καὶ καταφανῆ· πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησίως ἐπίσκεψις αὐτῶν, καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων τῶν γειτνιαζόντων δήμων κοινῶς, καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὅρων καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· ἀπωλεσθέντες ὅροι θέλουν ἀντικαταστᾶσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύω μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιδιορθώσεως, ἀναπληρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς συνορεύοντας δήμους ἀνὰ δύω καὶ κατ' ἴσα μέρη. Διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τούτων θελει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαιτέρως.

Τὰ ἔξοδα τῆς οἰὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν διαιτητῶν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως προσδιορίζονται κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

20. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξηγηθῆ ἀνηκόντως ὑφ' ἑκάστου ἐπάρχου εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ συνελθόντας δημάρχους τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ὡς τοῦτο διετάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν.

Ἕκαστος Νομάρχης καὶ Ἔπαρχος θέλει ἐπαγρυπνοῦν ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς ἐπαρχίας του, φροντίζων ἰδίως ὥστε νὰ δίδωνται εἰς τοὺς δήμους μὲ ἴδια αὐτῶν ἔξοδα ἄνθρωποι ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῶν ὑποθέσεων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι οἱ παραχωρηθέντες ἤδη εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν δήμων τακτικοὶ πόροι δὲν εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς χρείας των, καὶ ὅτι ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ βραδύνῃ·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι οἱ περισσότεροι δῆμοι ἔχουν ἀνάγκην διὰ τοῦτο ἐκτάκτων μέσων πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρειῶν των, καὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον τούτων οἱ καταδειχθέντες κανονικοὶ τρόποι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσουν ἐγκαίρως τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 55. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Ἀριθ. 56.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.
Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ο Θ Ο Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τοῦ Βασιλείου θέλει εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς τὸ μετρικόν.

Ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι τὸ γαλλικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζετοι *πῆχυς*, καὶ εἶναι ἴσον μὲ τὸ δεκάκις ἑκατομυριοστὸν μέρος τοῦ τόξου τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου.

Τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν ἔχει τὴν ἐπονομοσίαν «*βασιλικά*».

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ὀνομασίαι καὶ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν προσδιορίσθησαν ὡς ἑφεξῆς·

Πίναξ τοῦ βασιλικοῦ συστήματος τῶν μέτρων. καὶ σταθμῶν.

Μ έ τ ρ α μ ή κ ο υ ς.

	Γαλλ. ὀνομ.
Πῆχυς	Μέτρον
Παλάμη ἴση 1/10 τοῦ πήχεως	ὑποδεκάμετρον.
Δάκτυλος = 1/100 τοῦ πήχεως	ὑφεκατόμετρον.
Γραμμὴ = 1/1000 τοῦ πήχεως	ὑποχιλιόμετρον.

Μέτρα πορείας.

Στάδιον = 1000 πήχ.	χιλιόμετρον.
Σχοινὶς = 10000 »	μυριόμετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πῆχυς	τετραγωνικὸν μέτρον.
Στρέμμα = 1000 τετραγ. πήχεις.	τετραγ. χιλιόμετρον. (décare).

Μέτρα στερεῶν καὶ ῥευστῶν.

1. Γενικά.

Λίτρα = 1/1000 τοῦ κυβικοῦ πήχεως, ἢ ἓν κυβικὸν	ὑποδεκάμετρον (λίτρα)

(1. 1/3 λίτρας εἶναι ἴσα μὲ μίαν ὀκᾶν, ἢ
1. λίτρα ἴση μὲ 3/4 τῆς ὀκᾶς.)

Κοτύλη = 1/10 λίτρας	ὑποδεκάλιτρον.
Μύστρον = 1/100 λίτρας	ὑφεκατόλιτρον.
Κύβος = 1/1000 λίτρας	ὑποχιλιόμετρον.

2. *Ἰδίως διὰ τὰ γεννήματα.*

Κοιλὸν = 100 λίτρας, ἢ 1/10 κυβικοῦ πήχεως.	ἑκατόλιτρον.

Σ τ α θ μ ά.

1. *Διὰ πολύτιμα πράγματα.*

Δραχμὴ ἴση μὲ τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ κύβου ἢ 1/1000 λίτρας καθαροῦ ὕδατος, ἢ 1/10,000,000 κυβικοῦ πήχεως	(gramme).
Ὀβολὸς = 1/10 τῆς δραχμῆς	ὑποδεκάδραχμον.
Κόκκος = 1/100 τῆς δραχμῆς	ὑφεκατόδραχμον.

2. *Διὰ τὰς συνήθεις πραγματείας.*

Μνᾶ = 1500 δραχ. ἤτοι 468 3/4 παλαιὰ δράμια, ἓν καὶ ἥμισυ χιλιόδραχμον.

3. *Διὰ τὰς μεγάλας ποσότητας.*

Τάλαντον = 100 μνᾶς	Καντάριον (quintale).
Τόνος = 1000 μνᾶς	Τόνος (tonneau).

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἐκείνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἦταν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὡς ἑφεξῆς.

Ὁ βασιλικὸς πῆχυς = 1,5432 τοῦ μικροῦ πήχεως τῆς Κωνσταντινονπόλεως (α. καὶ β).

Ἡ βασιλικὴ μνᾶ = 1,1719 τῆς ὀκάδος, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν 468 3/4 παλαιὰ δράμια (γ).

Ἡ βασιλικὴ λίτρα = 0,03015 τοῦ παλαιοῦ κοιλοῦ.

α) *Ὁ βασιλικὸς τετραγωνικὸς πῆχυς* εἶναι ἑπομένως = 2381 □ πήχεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ βασιλικὸν στρέμμα περιέχει 2381 τοιούτους □ πήχεις·

Τὸ δὲ παλαιὸν Πελοποννησιακὸν στρέμμα πρὸς 55 πήχεις ἑκάστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ἢ 3025 □ πήχεις εἶναι ἑπομένως 1,27 τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἓν βασιλικὸν στρέμμα εἶναι = 0,787 τοῦ παλαιοῦ τούτου στρέμματος.

β) μικρὸς πῆχυς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κοινότερος ἐνδεζὲ λεγόμενος, εἶναι 0,648 βασιλ. πήχεως.

Καὶ ὁ μὲν μεγάλος πῆχυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρσὶν λεγόμενος = 0, 669 Βασ. πήχεως.

Ἐκτὸς τούτων εἶναι καὶ ἄλλος πῆχυς ἐν χρήσει (ὅμως ἄνευ νομίμων τύπων), κατὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζοντο μέχρι τοῦδε οἱ καταμετρηταὶ, κτίσται καὶ ξυλουργοί οὗτος ὁ πῆχυς εἶναι = 0,75 τοῦ βασιλ. πήχεως, καὶ ἑπομένως τὸ βασιλ. στρέμμα περιέχει 1778 τοιούτους πήχεις· διότι ἕκαστος τούτων τετραγωνικὸς πῆχυς ἐξισοῦται μὲ 0,5625 τοῦ βασιλ. πήχεως.

γ) Ἡ ὀκὰ 0,8533 τῆς μνᾶς.

δ) Τὸ παλαιὸν κοιλὸν = 33,166 λίτρας.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δι' ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἓν μόνον *πρώτυπον μέτρον*, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ ῥάβδου χάλυβδος ἢ χαλκοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει σημειωθῆ τὸ μῆκος τοῦ Β. πήχεως. Παρόμοια τῷ πρωτοτύπῳ θέλουν σταλεῖ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν. Τὰ δείγματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος (ῥωμαϊκῆς πλάστιγγος) θέλει ἀπαγορευθῆ ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἤθελεν εἰσαχθῆ τὸ σύστημα τῶν Βασιλικῶν μέτρων, ἐξαιρουμένης τῆς πωλήσεως πραγματειῶν μεγάλου ὄγκου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι πολλὰ μικρὰ κατὰ λόγον τοῦ βάρους των. Ἰδιαιτέρα διάταξις θέλει προσδιορίσει τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν στάθμευσιν συγχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος ἐξαιρετικῷ λόγῳ. Πᾶσα παράβασις τούτου θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πλημμέλημα δολώσεως μέτρων καὶ σταθμων, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 670 ἄρθρ. τοῦ ποιν. νόμου.

Διὰ τὴν πώλησιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀσπρίων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθένα νὰ μεταχειρίζεται ἀδιαφόρως τὰ μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρ. 6.

Συγκριτικοὶ πίνακες δεικνύοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν καθὼς καὶ τῶν ὄντων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χουν ἤδη διαθέσιμα, ἢ ποῖα πρέπει νὰ ἀνευρεθῶσιν ὡς πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν τοῦτον, καθὼς καὶ διὰ νὰ ἀπαντηθῶσι τὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ νόμων ἢ δι' ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων προσδιωρισμένα κοινὰ βάρη, ἐννοοῦνται δ' ἐνταῦθα ἐξαιρέτως τὰ τυχὸν ὁλικὰ χρέη τῆς ἐπαρχίας παλαιὰ καὶ νέα, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς.

Περὶ ὅλων τῶν ἀναγκαίων, ἢ ἐπωφελῶν ἐξόδων εἰς βάρος τῆς ἐπαρχίας καὶ περὶ τῶν ἐνυπαρχόντων διαθεσίμων ἢ ἀναζητηθησομένων μεσων πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν, θέλει καταστρώνεσθαι ἐτησίως τακτικὸς ἐπαρχιακὸς προϋπολογισμὸς, θέλει ἐξετάζεσθαι παρὰ τῆς συνελεύσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ θέλει προσδιορίζεσθαι, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὁριστικῆς ἐγκρίσεως, ἀνηκούσης εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων θέλουν προσπορίζεσθαι διὰ φόρων ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς δήμους, καθόσον δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι πόροι διαθέσιμοι.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον διανέμει τοὺς φόρους εἰς τοὺς διαφόρους δήμους κατὰ νόμιμον ἀναλογίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐπιβάλλουσαι μερίδες ἑκάστου δήμου θέλουν διανέμεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὰ διάφορα ἄτομα.

Ἄρθρον 33.

Αἱ βάσεις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων λαμβάνονται συνήθως τὸ πληρονόμενον ποσὸν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων.

Ἄλλη βάσις ἀναλογίας παρὰ τὴν ἄνω σημειουμένην ἐμπορεῖ μόνον δι' εἰδικοῦ νόμου νὰ προσδιορισθῇ.

Ἄρθρον 34.

Ἡ κυβέρνησις θέλει προσδιορίζει ἐτησίως, ἢ ἀνὰ τρία ἔτη, ἀνυπέρβλητον μέγιστον ὅρον τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, καὶ τοῦτο χωριστὰ, ὡς ἕπεται.

α') Διὰ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ νόμον εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιακῶν κεφαλαίων προσδιοριζόμενα ἔξοδα τῆς ἐπαρχίας.

β') Διὰ τὰ προαιρετικὰ ἔξοδα χρησιμεύοντα εἰς κοινωφελεῖς σκοποὺς καὶ καταστήματα· ἀλλ' ὁ προσδιορισμὸς οὗτος θέλει γίνεσθαι μὲ τρόπον, ὥστε τὰ προκύπτοντα περισσεύματα νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ μεταφέρωνται ἀπὸ μίαν χρῆσιν εἰς ἄλλην, ἀλλὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κεφάλαια.

Ἄρθρον 35.

Ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον διὰ βασιλικῆς συγκαταθέσεως.

Αἱ φορολογικαὶ μερίδες τῶν δήμων θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας αὐτῶν, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον· ὁ διοικητὴς ἐκδίδει ἀκολούθως ἐντάλματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὁ διοικητικὸς ταμίας θέλει δίδει ἰδιαίτερον περὶ τούτου λογαριασμὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου εἶναι ἀπηγορευμένον ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ νὰ εἰσπράττωνται φόροι παρά τινος ἀρχῆς ἢ ἀτόμου κατ' ἄλλον τρόπον καὶ δι' ἄλλης συναινέσεως παρὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, καταδιωκομένων τῶν παραβατῶν κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον περὶ ἀντιποιήσεως μὴ ἐπιτραπείσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἀναθεωρῇ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν συμφώνως μὲ τοὺς ἐνυπάρχοντας ὁρισμοὺς περὶ λογιστικοῦ ὑποβαλλομένους λογαριασμοὺς περὶ εἰσπράξεως καὶ χρήτεως τῶν φόρων, καὶ περὶ διαχειρίσεως ἄλλων ἰδιαιτέρων κεφαλαίων τῆς ἐπαρχίας καθ' ὁλόκληρον τὴν περιφέρειάν της, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῆς διαχειριζούσης ἀρχῆς, ἥτις εἶναι ὑπεύθυνος, τόσον διὰ τὰ ἀνωτέρω, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 37.

Ὅταν εἰσαχθῇ τὸ διανεμητικὸν σύστημα τῶν δημοσίων φόρων, τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει διανέμει αὐτοὺς εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἡ ὁποία θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὸν νόμον περὶ εἰσαξεως παρομοίων φόρων· καὶ θέλει ἀποφασίζει πρὸς τούτοις περὶ τῶν διευθυνομένων παραπόνων ἐναντίον τῶν δημοτικῶν διανομῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ συμβιβάζῃ τὰ κοινὰ βάρη τῆς ἐπαρχίας, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἤθελαν προκύψει εἰς τὸ μέλλον ἐκ τοῦ πολέμου, κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ τούτου νομίμους ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὸ συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἐκφράζεται εἰς πᾶσαν σύνοδον περὶ τῆς καταστάσεως ὅλων τῶν διοικητικῶν κλάδων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν τυχὸν γενομένων καταχρήσεων καὶ βραδυτήτων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ θέλει προτείνει τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ βελτιώσεως.

Ἔχει πρὸς τούτοις τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃ καταλλήλους προτάσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἁρμοδίων μέσων πρὸς αὔξησιν τῆς εὐτυχίας αὐτῆς· ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ καθυποβάλλῃ εὐσεβάστως ὑπ' ὄψιν τοῦ θρόνου τὴν γνώμην του καὶ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὰς πρὸς τοῦτο εὐχάς του, καθὼς καὶ τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εὑρισκομένων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Δὲν δύναται ὅμως παντελῶς νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς διοικητικὰ χρέη ἢ εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν, οὔτε νὰ ἀποφασίζῃ, ἢ νὰ κάμνῃ περὶ τούτου παραστάσεις ἢ διαμαρτυρήσεις.

Ἄρθρ. 40.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ δίδῃ τὴν γνώμην του περὶ ὅλων τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, ὅταν προσκαλῆται ἐπὶ τούτῳ διὰ βασιλικῆς διαταγῆς· τοιαύτη πρόσκλησις θέλει γίνει ἐξάπαντος πρὸς αὐτὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ὁσάκις πρόκειται λόγος περὶ μεταβολῆς δήμου σχηματισθέντος ἤδη.

Ἄρθρ. 41.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ὀνομάζει τοὺς ὁρκωτοὺς κριτὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 ἀριθ. 1 τοῦ νόμου τῶν 12/24 Ὀκτωβρίου 1836 (ἐφημ. Κυβερν. 58) ἀνήκει εἰς τοὺς διοικητικοὺς συμβούλους τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς τὰς διοικήσεις τὰς συνισταμένας ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν ἐκλέγουσι τὸν ὅλον ἀριθμόν· εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἕκαστον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει μόνον τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀναλογίας γενομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως· ἡ κατὰ τοῦτο ἀναλογοῦσα διανομὴ προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 42.

Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἐν γένει εἰς 30 ἡμέρας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

19 Οἱ ἀγορασταὶ θέλουν πληρόνει μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 67.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων πολυπληθῶν αἰτήσεων προικοδοτήσεως ἐθνικῶν γαῶν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐτέθημεν εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπητόν Μας λαὸν χάριν τούτου τῆς πατρικῆς μας προνοίας καὶ ἀγάπης, νέα δείγματα, ἀναφερόμενα εἰς τὸν σήμερον ἐκδοθέντα νόμον τὸν περὶ διατυπώσεων διὰ τὰς πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἰδίως εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἐδαφίου 2 ἄρθρ. 1 καὶ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ῥηθέντος περὶ διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων νόμου κηρύττεται ὡς ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνταῦθα διὰ τὰ κτήματα τῆς προικοδοτήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ δεκάτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῶν χρημάτων.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ τοιούτου πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἀπὸ τὸν προικοδοτηθέντα ἐν τῷ γεννησομένῳ πρωτοκόλλῳ πρὶν λάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του τὸν τίτλον τῆς ἰδιοκτησίας τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκτηθέντα πρέπει νὰ γενῇ μνεία· παρελθόντος δὲ τούτου δὲν λαμβάνεται πλέον ὑπ' ὄψιν. Πλὴν διὰ τὰς προικοδοτήσεις, ὅσαι ἔρθασαν ἤδη νὰ γίνωσιν, ἡ φανέρωσις αὕτη ἠμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ κατόπιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀμέσως παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστος ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης εἰς προικοδότησιν πιστώσεως 2000 δραχμῶν νὰ προσαποκτήσῃ δι' ἀγορᾶς καὶ ἕως ἑκατὸν εἴκοσι βασιλικὰ στρέμματα γαιῶν. Ὅταν διὰ τῆς προσαποκτήσεως ταύτης δὲν ἐμποδίζωνται πῶς αἱ δοθησόμεναι 2000 δραχ. γαῖαι εἰς τελείαν ἀπογέμωσιν τῆς ταυτικῆς προικοδοτήσεως τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Αἱ συμφωνίαι τῆς ἀποκτήσεως κτημάτων ὑπερβαινόντων τὴν τιμὴν 2000 δραχμῶν συμμορφοῦνται κατὰ τὸν νόμον περὶ τῶν διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Τὰ δὲ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ μὲν τὰς ἐπέκεινα τῶν 1000 μέχρι τῶν 6000 δραχ. πληρόνουν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τόκον 6 τοῖ 0|0· διὰ πᾶσαν δὲ τούτων ἀνωτέραν ποσότητα 8 τοῖς 0|0· ἀλλ' αἱ διατυπώσεις τῆς προικοδοτητικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμ. μένουν κατὰ τὸν νόμον ἀμετάβλητοι.

Ἄρθρον 3.

Ἀνίσως δὲ ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας ἔχῃ συγχρόνως δικαίωμα ἐπὶ τοῦ νόμου τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 τοῦ περὶ διανομῆς γαιῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας, ἢ ἔρθασεν ἤδη νὰ λάβῃ νομίμως προικοδότησίν τινα ἐθνικῶν γαιῶν, ἢ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν ἡ διὰ τὰς νεοφωτίστους ἀποζημίωσις, τότε ἡ ἀπόκτησις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ἀπαρελλάκτως ὡς καὶ ἡ γενικῶς προικοδοτουμένη πίστωσις τῶν 2000 δραχ. κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιορισθέντα ἀνώτατον ὅρον, ἐκπιπτομένη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, τὴν ὁποίαν προεῖδε τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα εἷς ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα προικοδοτήσεως ἀποκτήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου μίαν ἔκτασιν γῆς 120 στρεμμάτων, τότε εἰμπορεῖ πλέον οὗτος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 2 διδομένης ἀδείας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ προθεσμία τῶν αἰτήσεων τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογειῶν, καὶ ποθουσῶν ν' ἀποκτήσωσιν ἐθνικὰς γαίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προσδιορίζεται ἕως εἰς τὰς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας προθεσμίας δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ αἱ μηνύσεις. ἀλλὰ μένει νὰ διαταξῃ περὶ τῶν διαθεσίμων μενουσῶν γαιῶν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἤθελε νομίσει περὶ αὐτῶν συμφερώτερον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει κηρυχθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ λαχείων.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 32 Ὀκτωβρίου (12 Νοεμβρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ δίδουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν, ἀδείας λαχείου πρὸς ἐκκύβευσιν πραγμάτων μέχρι τῶν 200 δραχ. ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας μέχρι 1000 δρ. γινομένης ἑκάστοτε ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομίας, καὶ λαμβανομένων πάντοτε ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀποφυγὴν δόλου καὶ ἀπάτης μέτρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 3.

Ἡ φυλακὴ αὕτη θέλει συνίσταται ἀπὸ χωρίσματα·

1. Διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ διὰ βίου καὶ πρόσκαιρα καταδικαζομένους·

2. Διὰ τοὺς εἰς εἱρκτὴν καταδικαζομένους·

3. Διὰ τοὺς μὲ ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν παιδευομένους·

Τὰ δὲ τρία αὐτὰ χωρίσματα τῶν καταδίκων πρέπει πάλιν νὰ διαχωρίζωνται αὐστηρότατα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν κάθειρξιν τῶν δύω γενῶν, καὶ μάλιστα τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται τὸ ἀμοιβαῖον βλέμμα μεταξὺ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τοῦ τοῦ θήλεως γένους καταδίκων· ὁμοίως καὶ τὰ παιδία τὰ μικρότερα τῶν 14 ἐτῶν πρέπει νὰ εὑρίσκωνται κεχωρισμένα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων θέλουν ὑπάρχει οἰκίσκοι (κελλία) διὰ τοὺς καταδίκους.

Ἕκαστος κατάδικος θέλει κατέχει συνήθως ἴδιον οἰκίσκον (κελλίον) χωριστόν· ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη ἐξάπαντος τὸ ἀπαιτήσῃ, ἠμποροῦν νὰ καταλύσουν εἰς τὸν αὐτὸν οἰκίσκον καὶ δύο, ἀλλ ὄχι ποτὲ πλειότεροι τῶν τριῶν.

Ἄρθρον 5.

Θέλουν κατασκευασθῆ διάφοροι πρόδρομοι διὰ τὴν ἐργασίαν

Ἄρθρον 6.

Θέλουν κατασκευασθῆ ἰδιαίτεροι οἰκίσκοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 7.

Θέλουν ὑπάρχει τὰ ἀναγκαῖα νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων, καὶ λουτρὸ πρὸς ἐκκάθαρσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τοῦ καταστήματος θέλει ὑπάρχει καὶ ἐκκλησία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργείας καὶ διδασκαλίαν.

Ἄρθρον 9.

Ὅλα τὰ τοῦ καταστήματος οἰκήματα καὶ οἱ οἰκίσκοι (κελλία) θέλουν κατασκευασθῆ ἀναλόγως μὲ τὸν προσδιορισμόν των, λαμβανομένων ἐξαιρέτως ὑπ' ὄψιν ἁπάντων τῶν μέτρων, δι' ὧν πρέπει νὰ προληφθῇ ἡ δραπέτευσις τῶν καταδίκων.

Ἄρθρον 10.

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις οἰκίσκων, θέλουν παρασκευασθῆ ἀνάλογα οἰκήματα ἐντὸς τοῦ καταστήματος διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 13.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐφορίας τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπερτάτη ἐπιτήρησις καὶ διοίκησις τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα· ἡ δὲ ἄμεσος αὐτῆς ἐπαγρύπνησις εἰς ἐφορείαν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ παραπόνων τῶν καταδίκων· περὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν σκληρῶν ἔργων, τῶν καταλλήλων εἰς τὸν νόμιμον σκοπὸν τῆς ποινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Θέλει δὲ ἐπαγρυπνεῖ πρὸς τούτοις ἡ ἐφορεία, ὥστε αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς ἐπανορθωτικῶς παιδευομένους νὰ μένωσιν μὲ εὔσχημον αὐστηρότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἡ βαρύτης τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς ἀπαιτεῖ τῷ ὄντι, καὶ ὥστε αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι συγκαταβάσεις, αἱ τεθεῖσαι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προτροπὴν καταδίκων εἰς τὸν ἠθικὸν βίον νὰ ἐνεργῶνται μετὰ συνέσεως.

Ἄρθρον 12.

Τῆς ἐφορίας ταύτης τὰ μέλη θέλουν ἐπισκέπτεσθαι ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος τοὐλάχιστον τὴν φυλακὴν, καὶ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχεσθαι εἰς συνεδρίασιν· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῶν παρατηρήσεων, τῶν συζητήσεων, καὶ ἀποφάσεών των θέλει ἐξαποστέλλει ἑκάστοτε χωρὶς ἀναβολὴν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματέα. Ἡ ἐφορεία αὕτη κάμνει τὰς ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, καὶ χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ ποσῶς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δοκιμάζει πρὸ πάντων τὴν κατάργησιν τῶν καταχρήσεων καὶ σφαλμάτων διὰ τῆς ἀνηκούστης συνεντεύξεως μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐνεργοῦσα ἀμισθὶ τὴν ὑπηρεσίαν της.

Ἄρθρον 13.

Τὸ οἰκονομικὸν, ἡ ἀστυνομία, ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις καὶ ἡ ἐπιστασία ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ἀνατίθεται εἰς ἕνα ἐπιθεωρητὴν, λαμβάνοντα ἀμέσως ἀπὸ τὴν Γραμμ. αὐτὴν τῶν ἐσωτερικῶν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀναφερόμενον πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, ἐνόσῳ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἤθελε γενῇ πρὸς τὴν ἐφορείαν. Εἷς ἰδιαίτερος ὑπάλληλος διευθύνει τὰ τοῦ λογιστικοῦ, ὅστις, θεωρούμενος ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ εἶναι συνυπεύθυνος μὲ αὐτὸν, καὶ ἐγγυᾶται μὲ ὅλην του τὴν περιουσίαν. Εἷς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτης θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταδίκων. Περὶ δὲ τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας, τοῦ ὕπνου καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, φροντίζει εἷς ἐπιμελητὴς, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρέτας. Εἷς ἰδιαίτερος κλειδοποιὸς, ὅστις δύναται νὰ μετέρχεται τὸ ἔργον του ἐντὸς τοῦ δήμου, θέλει φροντίζει τὰς συμπιπτούσας κλειθροεργασίας τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, διοριζόμενος καὶ ὁρκιζόμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιμελητὴς, καὶ οἱ ὑπηρέται, πρέπει νὰ κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ὁ κλειδοποιὸς, ἠμποροῦν νὰ ἔχωσι κατοικίαν καὶ ἐκτός.

Ὁ στρατιωτικὸς σκοπὸς τῆς φυλακῆς δίδεται ἀπὸ τὴν φρουράν.

Ἄρθρον 14.

Ἅπαντες οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερ. παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ καταστήματος· ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θέλει κανονισθῇ παρ' Ἡμῶν δι' εἰδικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, καὶ πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν διορίζεται εἷς ἱερεύς.

Τοὺς δὲ ἀσθενοῦντας ἐπισκέπτεται ὁ κατὰ καιρὸν ἰατρὸς τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς κατ' ἔτος ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς φυλακῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοῖ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αἱ μολυσμοῦ ἐπιδεκτικαὶ πραγματεῖαι, αἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμεναι, πρέπει νὰ ἀερίζωνται ἔξω εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ νὰ τινάζωντσι τοὐλάχιστον ἡμέρας ἑπτά.

Ἀλλ' ἐὰν αὗται αἱ πραγματεῖαι ἤθελον ἔρχεσθαι ἀπὸ λιμένα ὁποιονδάποτε τῆς Τουρκίας, ἢ ἀπὸ τούς λιμένας τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν, ἢ ἀπὸ λιμένα μακρυνῆς ἄλλης ἐπαρχίας αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου, τότε ὑπόκεινται εἰς κάθαρσιν τῶν ἐρχομένων διὰ θαλάσσης

Ὅσαι πραγματεῖαι εἰμποροῦν νὰ πλυθῶσιν ἢ νὰ καπνισθῶσιν, εἰμποροῦν νὰ παραδοθοῦν, ἀφοῦ καθαρισθοῦν μὲ ἓν ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέτα τῆς ἐκκαθάρσεως.

Αὐτοὶ δὲ οἱ ὁρισμοὶ ἰσχύουν τότε μόνον, ὁπόταν εἰς τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας εἶναι ἀνύποπτος. Ὅλοι οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμνουν τὴν κάθαρσιν, ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἐφοδιασμένοι μὲ ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἔρχονται καὶ περνῶσι, καὶ τοῦ τόπου ὅθεν ἐβγαίνουν ἢ ἀγοράσθησαν αἱ κομιζόμεναι παρ' αὐτῶν πραγματεῖαι. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἦναι ἐκδεδομένα ἀπὸ Ἑλληνικὸν πρόξενον, ἢ ἀπὸ προξενικὸν πράκτορα Εὐρωπαϊκῆς τινος δυνάμεως, ἢ τέλος πάντων ἀπὸ μίαν τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν ἀρχῶν.

Αἱ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν διαλαμβανόμεναι θέσεις φυλάττονται ἀπὸ στρατιωτικὸν, καὶ ἀνίσως τοῦτο δὲν ἐξαρκεῖ. τότε πρέπει νὰ συνεννοηθῇ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεία μὲ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κάθαρσιν ἀτόμων καὶ πραγματειῶν διὰ θαλάσσης ἐρχομένων, ἰσχύουν τὰ ὑπάρχοντα Διατάγματα ἐν τοσούτῳ.

Ἐν Ἀθήναις. τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΜΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας,

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Ἀριθ. 15. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ
Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταχθεῖσαι προεργασίαι διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἀντὶ τῶν δεκάτων ἔγγειος φόρος στηριζόμενος εἰς ἀρχὰς ὀρθωτέρας δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

ΚΕΦΑΛ. Α'.
Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.
Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1836 εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ
2. Ὁ φόρος τῆς ἐπ καρπίας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε κ' ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γραιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι,

1) τὰ ἄχυρα,
2) Τὸ πρινοκόκκι,
3) Ἤμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον,
4) Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα (πύρηνα), ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον,
5) Ἀπὸ τὰ σταχολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.

Ἄρθρ. 5

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακροπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

ΚΕΦΑΛ. Β'.
Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).
Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥιτίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 τοῖς 0/0. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥιτίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας· συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγὴ μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἁρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ λιβαδίων τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν βαλανιδίων θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.
Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.
Ἄρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς ἁ. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὁρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὴν, πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῶσι παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐγκριθεῖσαν θέσιν καὶ ποσότητα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω ταχυδρομικῶν ἀρχῶν.

§ 29.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ κατ' ἔτος περιοδείας εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω ταχυδρομικῶν ἀρχῶν· ἐντὸς δύο ἐτῶν πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε μία ἐπιθεώρησις ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν· ἕνεκα δὲ τῆς περιοδείας ταύτης δίδεται εἰς αὐτὸν μία πληρωμὴ κατ' ἀποκοπὴν ἐκ 1200 δραχμ. λαμβανομένων εἰς μηνιαίας δόσεις, περὶ τῶν ὁποίων δὲν θέλει δοθῆ λογαριασμός.

Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις θέλουν γίνεσθαι καὶ ἔκτακτοι ἐπιθεωρήσεις, μὲ τὰς ὁποίας εἰμποροῦν κατὰ λόγον ἐξαιρέσεως νὰ ἐπιφορτισθοῦν καὶ οἱ διοικηταὶ ἐκ διαταγῆς εἰδικῆς τῆς Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ πᾶσαν δὲ ὁδοιπορίαν ἐπιθεωρήσεως θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ 30.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν ταμείων ἐνεργεῖται καὶ παρά τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ παρα τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιθεωρούντων τὰ ταμεῖα τῶν διοικήσεων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἀκροτελεύτιοι Ὁρισμοί.

Ὁ παρὼν ὀργανισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1/13 Ἰανουαρίου 1837 μὲ τὴν ὁποίαν ἐποχὴν ἀκυροῦνται αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸν διατάξεις.

§ 32.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παὸντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2) Δεκεμβρ. 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ., Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 74.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση τοῦ Βασιλείου, ἤδη ἀφοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου διατάγματός μας ἐπροσδιορίσαμεν τὰς ἀναγκαίας δασονομικὰς ἀρχὰς, καὶ τὸν ὀργανισμὸν ἐν γένει τῶν δημοσίων δασῶν.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία. καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους ὀφείλει κάθε δασονομεῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς Γραμ. τῶν οἰκονομικῶν, λαμβανομένης ἀποχρώντως ὑπ' ὄψιν τῆς διατηρήσεως τῶν δασῶν προσδιορισθέντος σχεδίου τῆς ἐτησίας, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του εὑρισκομένων δήμων μίαν σημείωσιν ὑλοτομίας, ἥτις θέλει ἐμφαίνει ῥητῶς τὰς θέσεις τῶν ἐθνικῶν δασῶν, ἔνθα συγχωρεῖ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος νὰ ὑλοτομῶνται.

1) Καυσόξυλα·

2) Φουρκάδες, ῥάβδος καὶ ἄλλα λιανόξυλα·

3) Ξύλα δι' ἀνθρακοποιΐαν·

4) Διὰ οἰκοδομὴν, προσέτι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ διὰ τὰς οἰκιακὰς χρείας·

5) Διὰ κατασκευὴν σκευῶν, ἀγγείων, κτλ.

6) Νὰ κατασκευάζεται κατράμι, καὶ

7) Νὰ ἐξάγεται ῥητίνη.

Αἱ σημειώσεις αὗται πρέπει νὰ ἦναι σταλμέναι εἰς τοὺς δήμους τοὐλάχιστον 20 ἡμέρας, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνήκοντος ἔτους.

§. 2.

Αἱ δασονομικαὶ ἀρχαὶ μολονταῦτο δύνανται νὰ δώσωσι τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας ναυπηγησίμου ξυλείας ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας· ὅθεν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγήσιμον ξυλείαν εἰς τὰ ἐθνικὰ δάση, πρέπει νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην, διὰ νὰ διατάξῃ τὸ ἁρμόδιον δασονομεῖον νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην ἄδειαν.

§. 3.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ὑλοτομήσῃ ὁποιουδήποτε εἴδους ξυλικὴν, ἐκτὸς τῆς ναυπηγησίμου, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν δασονόμον τοῦ τοπου, ὅπου μέλλει νὰ ὑλοτομήσῃ, φέρων ἐνδεικτικὸν τοῦ δημάρχου περὶ τῆς ταυτότητος καὶ διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος,

Οὗτος λαμβάνει παρὰ τοῦ δασονόμου ἔγγραφον ἄδειαν ἐκκοπτομένην ἀπὸ διπλότυπον βιβλίον. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην, ἥτις θέλει δίδεσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δωρεὰν, πρέπει νὰ ἐμφαίνεται·

1) Ὁ τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γινῇ ἡ ξύλευσις, καὶ ἂν τὸ δάσος ἦναι ἐθνικὸν, ἰδιόκτητον, ἢ διαφιλονεικούμενον παρὰ τοῦ δημοσίου, ἢ ἰδιώτου τινός.

2) Τὸ εἶδος τῆς ξυλικῆς,

3) Ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας·

4) Ὁ τόπος ὅπου μέλλει νὰ τὴν πωλήσῃ, ἢ ἂν τὴν θέλῃ δι' ἰδίαν του χρῆσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ ἁρμόδιος δασονόμος θέλει ὁδηγήσει τὸν λαβόντα τὴν ἄδειαν καὶ περὶ τῶν ὁρισμῶν τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ὁ ὑλοτομῶν νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν ὑλοτομίαν, καὶ θέλει δείξει εἰς αὐτὸν τὸ μέρος, ὅθεν δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ.

§. 4.

Ὅστις ἔχων τοιαύτην ἄδειαν, φωραθῇ, ὅτι κατεχράσθη αὐτῆς, εἴτε κόπτων ἀπὸ ἄλλον παρὰ τὸν ἀπὸ τὸν δασονόμον προσδιορισθέντα τόπον, εἴτε ἄλλου εἴδους ξυλικὴν, παρὰ τὴν εἰς τὴν ἄδειάν του ἐμφαινομένην, ἢ ὑλοτομῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας, θέλει καταδιωχθῇ κατὰ τὸν νόμον τῶν κατὰ τὴν ὑλοτομίαν παραπτωμάτων, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀναλόγως τῶν ἄρθρ. 421,428 τοῦ ποινικοῦ νόμου· ἡ δὲ ἐκκοπεῖσα ξυλεία θέλει ἐκποιεῖσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους κατὰ τοὺς κατωτέρω ἐπομένους ὁρισμούς.

Πρὸς τούτοις οἱ ὑλοτομοῦντες χρεωστοῦν νὰ φέρωνται σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας· ὑπόκεινται δὲ διὰ τοῦτο καθ' ὅλα καὶ εἰς τοὺς νόμους περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἐγκλημάτων.

§. 5.

Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων 3 καὶ 4 ὑπάγονται καὶ ὅσοι θελήσωσι νὰ κατασκευάσωσιν ἄνθρακας καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀγορασταὶ τῶν οἰκοπεδῶν ὀφείλουν νὰ κτίσουν δι' ἰδίων ἐξόδων καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς νέας σειρᾶς αἰμασιὰν (quai) πλάτος δεκαπέντε τεκτονικῶν πηχῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀγορασταὶ τῶν οἰκοπέδων ὀφείλουν νὰ κατασκευάσουν χαρακτούς, τῶν ὁποίων τὸ στόμιον θέλει περιφράττεσθαι ἀπὸ σιδηρᾶς κιγκλίδας, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ἄρχεσθαι ἀπὸ τὰς οἰκίας των, καὶ τελειόνει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐπὶ τῆς νέας σειρᾶς ἐγερθησόμεναι οἰκοδομαὶ πρέπει νὰ ἔχουν πρόσωπον καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων, καὶ θέλει ἐνεργηθῆ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ οἰκόπεδα ἐκποιοῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὁσάκις ὅμως ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῆ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἢ ἀναφανῆ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμπωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος θέλει πληρωθῆ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ὅστις δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς κἀνὲν ἄλλο ἔξοδον προκύπτον ἀπὸ τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων, ἐνόσῳ αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἀγοραστὴς οἰκοπέδου δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἐνόσῳ ἡ ἀγορὰ τοῦ οἰκοπέδου δὲν ὑπερβῆ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοιοῦτον ἀξιόχρεων καὶ ὑπόχρεων διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν οἰκοπέδων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ δημοπρασία τῶν οἰκοπέδων θέλει γενῆ ἐπιτοπίως εἰς Π. Πάτρας παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Νομάρχου, καὶ τελειωτικῶς εἰς Ἀθήνας παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ἀττικῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐπαρχιακοῦ διευθυντοῦ Ἀττικῆς, 21 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἀγορασθέντα εἰς τὴν τελειωτικὴν δημοπρασίαν οἰκόπεδα θέλουν παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 25 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τὴν σύστασιν ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς 30 ἐτῶν διάστημα ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ ὁποῖα ὁ παρὼν νόμος προσδιορίζει τραπεζικὰ ἔργα, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀποκλειστικῶς γραμμάτια πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) κατὰ τὸ ἄρθρον 6. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Βασιλείου Μας πᾶν ἄλλο παρόμοιον κατάστημα, ἐννοουμένου, ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς ἰδιώτην οὔτε εἰς ἑταιρίαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἡ Τράπεζα εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀδιάκοπον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ περιουσία της εἶναι ἰδιοκτησία ἰδιωτική.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προνόμιον τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἢ εἰς ἰδιωτικήν τινα ἑταιρίαν ἢ εἰς ἕνα μόνον ἐργολάβον, μὲ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ὁρίζει καὶ περιορίζει ὁ παρὼν τραπεζικὸς νόμος.

Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι, εἴτε ἰθαγενεῖς, εἴτε ξένοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τοὺς ἐντοπίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐνοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα καὶ αἱ συντεχνίαι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, τόσας μερίδας (actions) ἐπὶ καταβολῇ τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὰς ποσότητος, ὅσαι ἤθελον ζητηθῆ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπέζης. Αἱ μερίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἑκάστη θέλει διαλαμβάνει χιλίας δραχμὰς, θέλουν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τοὺς λαβόντας τὸ προνόμιον ἐργολάβους τῆς τραπέζης εἰς ὄνομα τῶν μετόχων, καὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ ἕνα δεκάτοχον εἰς ἄλλον δι' ἁπλῆς ὀπισθογραφήσεως, χωρὶς τινα ἐπίσημον πρᾶξιν· παρέχουσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ κέρδη (dividende μερίσματα) τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τραπέζης (ἄρθρον 9), οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ συμποσοῦται πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ θέλει κατατεθῆ τοιουτοτρόπως, ὥστε εἰς τὴν ἔναρξίν της νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰ ταμεῖά της τοὐλάχιστον τὸ τέταρτον μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ κατατεθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸ πολὺ εἰς τετραμηνιαίας δόσεις πρὸς 7 ἑκατομμύρια. Ἄνευ ἐννόμου ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν κεφαλαίων της πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ προθεσμία τοῦ προνομίου· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει πρότερον ἐκτελέσει τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 12 ἄρθρου τὸν ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων· εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἐξοφλήσει καὶ ἐξαφανίσει πρότερον τόσα γραμμάτια, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ὑπάρχουν τὰ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἔτι μένοντα ἐντελῶς ἐξασφαλισμένα κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλοῦ, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀφείλῃ, ἢ δύναται ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου.

Ἄρθρ. 50.

Ἐὰν ἀποβιώσαντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὑρίσκεταί τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθησόμενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν· ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικόν, εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἐνεργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζόμενα· ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἔγινε τακτικῶς, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύωσιν ἕνεκα ταύτης, σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσης τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρο 49.

Ἐὰν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου δύναται ἡ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἡ δὲ προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 51.

Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἐκθέσει πλαστὰ ναυάγια, ἢ ἐνεργήσει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν βύθισιν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάραξιν (κάθισμα), τὸ ῥίψιμον εἰς τὴν ξηράν, ἢ παντελὲς ναυάγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοίου, ἢ ἀφαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γίνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421, κτλ. τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 52.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλόνῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρὰν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους δύναμιν, ἢ νὰ φορτόνῃ στρατεύματα, ἵππους, πολεμεφόδια, τροφὰς καὶ ἄλλα πολεμικὰς ὕλας καὶ στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 53.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἴδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του τὴν μὲν πρώτην φορὰν δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι' ἑπτά.

Ἄρθρ. 54.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνῃ εἰς τὴν ξηράν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετά τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχὰς ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσορμίσεώς του.

Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα ὀφείλει νὰ ἐξομολογῆται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

Ἄρθρ. 55.

Ἂν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἴς τινα τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνῃ ὁποιανδήποτε κοινωνίαν μὲ τὴν ξηράν ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα· πρὸς πλειοτέραν δὲ διάκρισιν ὀφείλει νὰ ὑψόνῃ ὡς σημεῖον ἀφ' ἑνὸς τῶν ἱστῶν σημαίαν κιτρίνου χρώματος.

Ἄρθρ. 56.

Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός του, καὶ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὁριζομένας παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινάς.

Ἄρθρ. 57.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου, πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν του, νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν, ἢ ἐὰν εὑρίσκεται εἰς ξένον λιμένα, εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν καὶ,

α) Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορμίσεώς του, ἐὰν αὕτη ἔγινε κατὰ περίστασιν καὶ δὲν θέλει διαρκέσει πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν·

Ἐὰν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρισμένος ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολογιόν του.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ὑπογράφῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ.

β'. Ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὸν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς·

1. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του·

2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἴδη τοῦ φορτίου·

3. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν (ἂν οἱ τελευταῖοι ὦτοι ἦναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν).

4. Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη·

5. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται λιμένα, τὰς διαφόρους τυχὸν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν.

6. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιζήμια συμβάντα.

7. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ καθὼς καὶ τοῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον, ὅτι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυάγια,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρήθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

Ἄρθρον 17.

Ἂν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεώς τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἔγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἄρθρου 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἐγένε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

Ἄρθρ. 18.

Ἂν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφον· ἄλλως ζημιοῦται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

Ἄρθρον 19.

Ὁσάκις ἑλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξολοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ Ἀρχή, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα ἀ. κλάσεως μὲ πρόστιμον 20 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 400 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἓν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου· ὑπόκεινται δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100, καὶ διὰ τὰ μεγαλήτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάγονται πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 21.

Ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν, ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνδέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ παράτασις αὕτη σημειοῦται ὄπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδοται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται δι' ἕνα καὶ μόνον διάπλουν, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ δίπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῇ ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὁμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος.

Μόνον εἰς πάντῃ ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Πρόξενοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιοῦντες ἑκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 22.

Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξει καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσει τὴν ἔκπλευσιν τοιούτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος ἢ ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιούτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιούτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὡρῶν τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν Ἀρχήν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 23.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς ἀ. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 300 Δραχμῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

Ἄρθρον 25.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 15|27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς της Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Νοεμβρίου 1336.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 69.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ τότε παύει ἡ μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ πρακτικὴ δασονομικὴ διεύθυνσις.

§. 22.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει καὶ γνωστοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 53.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 3 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 596 τῆς πολιτ. δικονομίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ § 2 τοῦ ἄρθρ. 596 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβάνει, ὅτι, κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διάδικος κατοικεῖ εἰς ἄλλον παρὰ τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἀνακοπὴ γίνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Θεωροῦντες κατὰ τὰ ἄρθ. 185 καὶ 186 τῆς αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν προδικαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων, κατεπειγουσῶν τινων περιπτώσεων καί τινων ὀλίγων ἄλλων, μόνον αἱ τελεσίδικαι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι, καὶ ὅτι ἑπομένως ἐρήμην ἀποφάσεις, εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 186 μὴ ὑπαγόμεναι, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τεθείσης προθεσμίας.

Παρατηροῦντες ἐντεῦθεν, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ 596 καθίσταται πάντῃ σκοτεινή.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 596 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως·

« Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως γίνεται ἀνακοπή ».

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητον τούτου.

2. Ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἔγεινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανομένων ὑπ ὄψιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 195 καὶ 196.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τοιουτοτρόπως διορθωθὲν θέλει ἀντικατασταθῇ εἰς τὴν πολιτ. δικονομ. ἀντὶ τῶν δύο ἄρθρ. 596 καὶ 597, τὰ ὁποῖα ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν Ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ. ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἄρθρου 293 §. 4. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ) 1834 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΑΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἄρθρ. 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρουαρ.) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου παρεξηγήθη, περιορισθέντων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς παύσεως ὡς πρὸς ἐκείνην μόνην τὴν ἀρχήν, ἥτις τὴν ἐπέβαλεν, ἐνῷ ἔκ τε τοῦ γράμματος καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐξάγεται προφανῶς, ὅτι ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα ὑπάλληλον τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἱαδήποτε ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν·

Ὅτι ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χαρακτῆρα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἱαδήποτε ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένῃ ποινῇ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβ.) 1836.

Ἐν Ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΕΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1830 ὑπ' ἄρθρ. 140 διάταγμα τὸ περὶ συγκροτήσεως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀνατιθέμενον εἰς μόνους τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικῶν τὰ περὶ τὴν ἐκλογὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πρώτων διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν Νοέμβριον-τοῦ 1836.

9) Ἡ κατάστρωσις τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορευομένων διὰ τὸ 1836 θέλει γενῆ εἰς τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου τ. ε.

3) Τόσον διὰ τὴν ἐκτίμησιν καθὼς καὶ διὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους ἐμπόριον θέλει ἐφαρμοσθῆ τρόπος πάντῃ διάφορος, τὸν ὁποῖον θέλομεν προσδιορίσει δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῶν καθυποβληθεισῶν εἰς Ἡμᾶς προτάσεων τοῦ ἐν Σύρᾳ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου περὶ φόρου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀπαντῶμεν διὰ τούτου, ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν εἶναι διόλου ἀντικείμενον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τὴν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε., ἀλλ' ἐκανονίσθη διὰ προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, μὴ καταργηθέντων διόλου διὰ τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἀλλ' ὑπαρχόντων πληρέστατα ἐν ἰσχύϊ. Ὅθεν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης κατηγορίας, καὶ οἱ ἰδιοκτῆταί των δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ πληρώνουν καθόλου μόνον ἐκεῖνον τὸν φόρον καὶ τὰ δικαιώματα, ὡς ἐπλήρωναν καὶ προ τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. καὶ ὡς ἦσαν προσδιωρισμένα διὰ τῶν προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄλλως ἔχει δὲ περὶ τοῦ φόρου τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων πάσης κατηγορίας. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ψηφίσματος τῆς 4 Φεβρουαρίου 1830, τὸ ἐκανόνιζε τοῦτον, κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. οἱ δὲ ὁρισμοὶ τοῦ νόμου τούτου ἀντεκατέστησαν ἐκεῖνο, καὶ κανονίζουν πλέον διὰ τὸ ἑξῆς τὸν φόρον τῶν διαφόρων κλάσεων τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῆ ὄχι μόνον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρας, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων προτάσεων καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὁδηγίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ. ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 46. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 47.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 12 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.
Περὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἐπεξήγησιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1835 διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἑξῆς.

ά. Ἕκαστος ἐπιβάτης, καθαριζόμενος εἰς λοιμοκαθαρτήριον, θέλει πληρώνει καθεκάστην διὰ τὸ δωμάτιον, ὅταν εὑρίσκεται εἰς αὐτὸ ὁμοῦ μ' ἄλλους, λεπτὰ πεντήκοντα· ὅταν δὲ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον διὰ μόνον τὸν ἑαυτόν του, τότε πληρώνει δραχμὰς τρεῖς.

β'. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις διορίζεται μέσα εἰς πλοῖον καθαριζόμενον, προσδιορίζεται καθεκάστην μία δραχμὴ καὶ πεντήκοντα λεπτά.

γ'. Ὡς πρὸς τὸ ἐδάφιον 4 στοιχ. β'. τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1835 διατάγματος, ὁ φύλαξ θέλει πληρόνεσθαι τὴν διορισθεῖσαν ἐκεῖ τιμήν, ὅταν παρευρίσκεται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων.

Τὰ δὲ γράμματα καὶ ἄλλα χαρτία θέλουν καπνίζεσθαι παρὰ τοῦ ὑγειονομείου, καὶ θέλουν πληρόνει δι' ἕκαστον κομμάτιον ἀνὰ λεπτὰ δέκα· ὅταν ἦναι χρεία νὰ καπνισθῶσι φορέματα ἐπιβατῶν, θέλουν πληρόνει δι' αὐτὰ ἕκαστος δραχμὴν μίαν.

δ'. Ἡ διοριζομένη τιμὴ εἰς τὸ ἐδαφ. 6 στοιχ. β'. τοῦ μνησθέντος διατάγματος διὰ τὸ κάπνισμα τῶν πραγματειῶν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ καθαρισμοῦ, εἴτε δι' ἀερίσματος, εἴτε διὰ πλύσεως.

έ. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον τὸ νὰ ἐπιτηρῇ εἷς φύλαξ δύο πλοιάρια συγχρόνως, ὡς διορίζει τὸ ἐδαφ. 6 στοιχ. β καὶ ἐπειδὴ ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, παραπέμπομεν τὸν ὅρον τοῦτον ἐκ τοῦ διατάγματος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

ς'. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ἐννοοῦμεν, ὅτι τὰ ξένα πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτηρικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται καὶ τὰ ἐγχώρια.

ζ'. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

Ἀθῆναι, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων ἐν Πειραιεῖ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως· ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1.

Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Χίους, χάριν τοῦ συνοικισμοῦ των, ὅλον τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 2|14 Δεκεμβρίου 1834 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

2.

Τὰ προικοδοτηθησόμενα γήπεδα εἰς τοὺς Χίους, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ 6 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος, κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ἀντὶ δὲ τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προικοδοτημάτων, θέλουν πληρόνει ταῦτα τὸ ἁπλοῦν δέκατον τοῦ εἰς εἴδη πραγματικοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς, μέχρις οὗ κανονισθῇ γενικῶς ὁ ἔγγειος φόρος.

3.

Αἱ διὰ τὰς ὁδοὺς, ἀγορὰς καὶ πλατείας γαῖαι δὲν ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμούς.

4.

Αἱ διὰ τὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖαι γαῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ παρὰ τοῦ 2 ἄρθρου ὁριζόμενα.

5.

Τὰ παραχωρούμενα γήπεδα θέλουν ἔχει ἐν γένει ἐμβαδὸν 600 □ πηχῶν, ἀλλὰ δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι καὶ μεγαλήτερα τούτων, χάριν οἰκοδομῆς μόνον, καὶ ἀπαγορεύεται ῥητῶς νὰ ἐκποιῆται τὸ γήπεδον εἰς ἄλλους, πρὶν τελειώτῃ τὸ κτίριον μὲ τὰ τυχὸν προϋπάρχοντα κτίρια· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ ἐξετάζηται καὶ νὰ ἀναγνωρίζηται ἡ χρεία παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ἀρχῆς, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῶν Χίων ἀπεσταλμένης πληρεξουσίου ἐπιτροπῆς, ἢ μᾶλλον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ σχηματισθῇ ὁ δῆμος. Δὲν ἀντίκειταί τι εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα τὰ οἰκόπεδα εἰς λογαριασμὸν τῆς προικοδοτήσεως, καθ' ὅσον ἡ ἀξία των, ἤτοι ἡ ἀγοραία τιμή των δὲν προβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὅστις προσδιωρίσθη εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον. Ἡ περιπλέον ποσότης, ἂν τυχὸν ὑπάρχῃ, θέλει πληρόνεσθαι εἰς μετρητὰ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ νόμου.

6.

Προσδιορίζεται προθεσμία ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν, ἐντὸς τῆς πρώτης ἑξαμηνίας δέκα τοὐλάχιστον οἰκίαι, ἐντὸς δὲ τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας τοὐλάχιστον σαράντα οἰκίαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς Χίους, καὶ νὰ τελειώσουν τοὐλάχιστον ἕως εἰς τὴν ἑπομένην ἑξαμηνίαν. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ οἰκοδομήσωσι θέλουν γίνει ἀπὸ μὲν τοὺς πρώτους τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων, ἀπὸ δὲ τοὺς δευτέρους τὸ πολὺ ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διατάξεως. Παρελθούσης δὲ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης προθεσμίας ἐπὶ ματαίῳ, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὰς παρούσας συμφωνίας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

7.

Ἅμα συνοικισθῶσι πενῆντα οἰκογένειαι Χίων εἰς Πειραιᾶ, δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἕνα Δῆμον, μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ περὶ δήμων Νόμου ὑπὸ τὸ ὄνομα, *Δῆμος Χίων*· ἀλλ' ὁ δῆμος οὗτος δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς (ἤτοι εἰς Σύραν)· μ' ὅλον τοῦτο συγχωροῦμεν εἰς τοὺς Χίους τὸ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ εἰς Σύραν συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ των τὰς ἀναγκαίας διὰ τὸν συνοικισμὸν ἐργασίας, ἕως οὗ σχηματισθῇ πραγματικῶς ὁ δῆμος.

8.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 3 (21) Νοεμβρίου 1835 Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐπιτάττομεν εἰς τὸ νὰ ληφθῶσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ ἀναγκαῖα καταναγκαστικὰ μέτρα διὰ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους Χίους αἱ ἰδιωτικαὶ γαῖαι, κείμεναι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως ταύτης· οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι θέλουν ἀποζημιωθῇ ἀνηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων γαιῶν θέλει ἐπιφυλαχθῇ δ' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἓν μέρος κατὰ τὸν ἀκόλουθον ὅρον· 200 πήχεις □ διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος· 400, πήχεις □ διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἑνὸς στρέμματος, καὶ 600, πήχεις □ ἀπὸ ἓν στρέμμα καὶ ἐπέκεινα. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει μ' ὅλα ταῦτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Πρὶν ὅμως παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις δι' ἐξισασμοῦ (φιλικῷ τῷ τρόπῳ). Παραγγέλεται λοιπὸν ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διορίσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀμέσως ἕνα ἐπίτροπον, καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ ἀρχίσῃ, συμφώνως μὲ ἕνα παρὰ τῆς γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐκλελεγμένον ἐπίτροπον, τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτήτας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διεκπεραιωθοῦν τάχιστα, καὶ αἱ συμφωνίαι θέλουν Μᾶς καθυποβληθῇ εἰς ἔγκρισιν. Εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν καὶ εἰς τὴν συνθήκην ταύτην θέλει τεθῇ ὡς βάσις τὸ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἤτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, ἀποζημίωσις εἰς γῆν ἰσότιμον τῆς παρ' αὐτῶν παραχωρηθησομένης.

9.

Ὅσοι ἰδιῶται ᾠκοδόμησαν ἤδη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ἔχει τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ᾠκοδόμησαν, τὸ ἐμβαδὸν ὅμως τοῦ γηπέδου τούτου θέλει περιορίζεσθαι τὸ πολὺ εἰς χιλίας □ πήχεις, καθόσον δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἤδη περισσότερον ᾠκοδομημένον, ὁπότε διαμένει καὶ αὐτὸ ἰδιοκτησία.

10.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα δήποτε ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖα πρὸς οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

11.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται προσέτι, ἂν μέχρι τέλους τοῦ 1837 ἔτους δὲν οἰκοδομηθῶσι τοὐλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῆς εἰς τοὺς Χίους παραχωρηθησομένης γῆς, νὰ πωλήσῃ εἰς δημοπρασίαν τὸ ἀνοικοδόμητον εἰσέτι τῶν δύο πέμπτων· Τὸ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πωληθησόμενον μέρος, θέλει διακρίνεσθαι κατὰ τὴν θέσιν πρὸ τῆς δημοπρασίας, καὶ διαιρεῖσθαι εἰς σπητοτόπους. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1835 διατάξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων ὑπάρχοντας τύπους. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ, ὁπότε εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 δὲν ἤθελον οἰκοδομηθῇ τὰ 2|3 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1839 τὸ ὅλον τῆς εἰς Χίους παραχωρηθείσης γῆς, ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ἀναλόγως καὶ περὶ αὐτῆς.

12.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Β. ἄρθρ. 3 τῆς ἀπὸ 1835 διατάξεως ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν, ἀντὶ εἰς τὰ 1837, μόνον εἰς τὰ 1838

13.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Χίων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἁρμοδίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 37. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ μὴ γίνωνται συνοικέσια μὲ λεπρώδεις ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τῆς νόσου ταύτης πολυπλασιασμὸς διὰ τῆς ἐπιγενέσεως.

§. 38. Πρὸς ἐξάλειψιν ὅμως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κακοῦ, ἡ ἀστυνομία ἐπιμελεῖται μάλιστα τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν τὴν λέπραν προξενούντων ἢ διατηρούντων αἰτιῶν, οἷον· τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς κακῆς τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἁλμυρῶν καὶ παστῶν ἰχθύων, τοῦ παλαιοῦ τυροῦ, τοῦ βαρέως ἄρτου τῶν παλαιῶν ἁλλάντων (λουκανίκων) τῶν καθυγείων καὶ ὑπογείων οἰκημάτων, διδάσκουσα καὶ διατάττουσα τὰ δέοντα περὶ πάντων τούτων.

§. 39. Αἱ τοιαῦται προφυλάξεις παραγγέλλονται καὶ ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀσθενείας ἀναλόγου μὲ τὴν λέπραν ὁποία π. χ., ἡ λεγομένη ῥαδεσύγη τῆς Σουηδίας, ἡ μύκωσις, Ἰταλιστὶ δὲ σκερλιέβο (scerlievo mal fiuma.)

ς. *Αἰγυπτιακὴ ὀφθαλμία.*

§. 40. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀῤῥωστία αὕτη ὑπάρχει κατά τινας περιόδους μεταδόσιμος, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ θεραπεύωνται εἰς ἀπόκλειστα μέρη, ὅσοι, κατὰ ἰατροῦ γνώμην, βασανίζονται ἀπ' αὐτήν.

§. 41. Ὅθεν ἕκαστος ἰατρὸς ἅμα γνωρίσῃ ἄνθρωπόν τινα, πάσχοντα τοιαύτην ὀφθαλμίαν, ἀναφέρει κατὰ χρέος περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Ζ. *Ἀφροδισιακὴ νόσος.*

§. 42. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους, ἡ ἀστυνομία ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ διόλου τὰς κοινὰς γυναῖκας καὶ τὰ χαμαιτυπεῖα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδομένων διατάξεων.

§. 43. Αἱ περιφερόμεναι κατὰ τὰς ὁδοὺς πόρναι πρέπει νὰ λείψωσι διόλου, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ καὶ θεραπείαν τῶν νεοτρώτων θέλουσι διορισθῇ νοσοκομεῖα ἰδιαίτερα, αἱ δὲ ἀνίατοι ἐξ α - τῶν φέρονται εἰς ἄλλα ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα φιλανθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα).

§. 44. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ γίνωνται συνεχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ στρατεύματα, νὰ παρακαλῶνται δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ξένων στρατευμάτων καὶ μάλιστα ναυτικῶν, νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πάσχοντας τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα.

§. 45. Τὰ στρώματα, φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ ἀφροδισιακὴν νόσον, ἀφοῦ καθαρισθῶσι ἀκριβῶς, δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἔμβωσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Η. *Ψώρα, ἀχώρα.*

§. 46. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν τούτων ἀῤῥωστιῶν, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτοὶ εἰς τὰ κοινὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα, ὅσοι πάσχουσι τοιαύτας νόσους, πρὶν ἰαθῶσιν ἐντελῶς· πρὸς τούτοις δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς μαΐστορας καὶ μαθητιῶντας νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς θεραπείας τούτων.

Θ. *Πνευμονικὴ φθίσις.*

§. 47. Ἡ ἀστυνομία πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου φροντίζει νὰ μὴ πωλῶνται ἢ ἐμβαίνωσιν εἰς χρῆσιν ἄλλων, ὅσα οἱ ἀποθανόντες φθισικοὶ μετεχειρίσθησαν στρώματα, φορέματα καὶ πανικά, πρὶν ἀεριστθῶσι καὶ πλυθῶσι καθὼς πρέπει, διὰ χλωρικοῦ ὕδατος ἢ στακτῆς (lenive).

§ 48. Καὶ οἱ ἰατροὶ δὲ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐλκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν συγγενῶν τοῦ φθισικοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὅλων, εἰς τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου, ἐμποδίζοντες μάλιστα τὴν κατάκλισιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς στρωμνῆς ἢ τὴν διατριβὴν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον καὶ γενικῶς τὴν χρῆσιν τῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων, πανικῶν καὶ ἀγγείων.

Ι'. *Σπασμωδικὸς βὴξ ἢ κοκίτης.*

§ 49. Ἐπειδὴ ὁ σπασμωδικὸς βὴξ ἢ κοκίτης ἐνίοτε μεταδίδοται, ὅσα παιδία πάσχουσιν, ἀποκλείονται τῶν σχολείων πρὸς καιρὸν, ἡ δὲ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ καταστήσῃ προσεκτικοὺς εἰς τοῦτο τοὺς διδασκάλους.

ΙΑ'. *Ὑδροφοβία.*

§ 50. Ὅστις γνωρίζει λυσσῶντα τινὰ ἀσθενῆ, ἢ ὕποπτον κύνα τῆδε κακεῖσε, φερόμενον ἢ διατρίβοντα εἰς τόπον τινὰ, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

§ 51. Ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἀμέσως νὰ κρατηθῶσι μὲ σχοινίον ἢ ἄλυσσον καὶ αὐτοὶ οἱ ὑγιεῖς κύνες, οἱ δὲ πλανώμενοι νὰ φονευθῶσι· παραγγέλλει δὲ καὶ ὅλους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἂν ἢ δαγκασθῶσιν ἢ παρατηρήσωσιν ὕποπτα τινὰ συμπτώματα· οἷον δυσθυμίαν, δειλίαν, ἀνορεξίαν, δηκτικότητα, ὑδροφοβίαν, νὰ ἀναγγέλλωσι πάραυτα περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ἢ φονεύει τοὺς τοιούτους κύνας, ἢ τοὺς διαφυλάττει μὲ δαπάνην τῶν ἰδίων αὐτῶν κυρίων. Ἐν γένει οἱ ὕποπτοι κύνες πρέπει νὰ συλλαμβάνωνται κατ' ἀρχὰς εὐθὺς καὶ νὰ φυλάττωνται ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια διά τινος ἰατροῦ.

§ 52 Αὐτὸς δὲ ὁ ἀποδεδειγμένος λυσσώδης κύων φονεύεται, τὸ δὲ πτῶμα αὐτοῦ παραχώνεται βαθέως, σκεπαζόμενον μὲ ἄσβεστον, τὰ δὲ σκεπάσματα, τὸ ἄχυρον, τὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ ἁπλῶς ἐγγίχθησαν, ἀφανίζονται.

§ 53. Ἂν τις δηχθῇ ἀπὸ λυσσῶντα κύνα ἀναγγέλλει τὸ συμβεβηκὸς παρευθὺς πρὸς τὴν καθεστῶσαν ἀρχὴν, καὶ προσκαλεῖται ὁ πλησιέστατος ἰατρὸς ἢ χειροῦργος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρόσφορον θεραπείαν.

§ 54. Ἀλλ' ἂν λείπῃ τοιοῦτος, καθαρίζεται ταχέως ἡ πληγὴ διὰ τομῶν, πυρακτωμένου σιδήρου καὶ καυστικῶν ὀξέων, ἢ τοὐλάχιστον πλύνεται μὲ δρυμεῖαν ἅλμην ἢ στακτὸν (lessive), ἡ καυτηρίασις ὅμως θεωρεῖται πάντοτε ὡς τὸ βεβαιότατον καὶ ταχύτατον βοήθημα· ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν περισσοτέραν τοῦ σκοποῦ ἡ πληγὴ πρέπει νὰ διαμένῃ τοὐλάχιστον ἓξ ἑβδομάδας ἀνοικτὴ εἰς ἔκπνησιν.

§ 55. Ἐπειδὴ οἱ λυσσῶντες δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ἄλλον τὴν ἀσθένειαν, οἱ περιϊστάμενοι ὀφείλουσι μὴ δαγκασθῶσιν ἢ ἁπλῶς μολυσθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀφρὸν ἢ τὸν σίελον τῶν ἀῤῥωστιῶν τούτων. Ὁ ἀποθανὼν ἀπὸ λύσσαν τίθεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἄπλυτος εἰς τὸν κράββατον καὶ θάπτεται βαθέως· ἡ δὲ στρωμνὴ αὐτοῦ καὶ ὅσα μετεχειρίζετο φορέματα πανικὰ καίονται· οἱ δὲ τοῖχοι καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ καταλύματος καθαρίζονται καὶ κονιοῦνται· τὸ τελευταῖον τοῦτο συμφέρει νὰ γίνεται καὶ ἂν ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ.

§ 56. Διὰ νὰ προληφθῇ δὲ καὶ ἡ γένεσις τῆς ὑδροφοβίας, ἃς φροντίζῃ καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ μένῃ περιωρισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, ἐπιβάλλουσα φόρους καὶ φονεύουσα τοὺς τῇ δε κακεῖκε ἐλευθέρους καὶ ἀδεσπότους περιπλανωμένους κύνας· ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ δηκτικοὶ κύνες, πρέπει νὰ φέωρσι φιμοὺς ἢ νὰ δένωνται μὲ ἁλύσσους.

ΙΒ. *Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.*

§ 57. Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω περιχρήσεως χλωρικῶν θυμιαμάτων καὶ πλυσιμάτων, διὰ τοῦτο ταυτοχρόνως μὲ τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐκδοθῇ ἐν εἴδει παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἡ σύντομος ἑρμηνεία τῆς κατασκευῆς των ἡ συνταχθεῖσα ἤδη παρὰ τοῦ ἰατροσυνεδρίου.

§ 58. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

6. Οἱ ἀγροφύλακες φέρουν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παρ' ἑνιαν λευκὴν, παριστανουσαν τὰ *Βασιλικὰ παράσημα* μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, *Ἀγροφύλαξ τοῦ Δήμου (δεῖνος)*, κρατοῦσι δὲ καὶ ῥόπαλον καὶ πυροβόλον.

7. Ἅμα δὲ ἀναλαβεθῶσι τὰ χρέη των, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅτι θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴν ἀρχὴν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9, Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρχωνται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστους καὶ νυκτερινὰς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ ζημία ὁποιαδήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 σημειωμένα σπαρτὰ καὶ τὰς δενδροφυτείας τῆς περιφερείας των.

II. Περὶ πιστοποιήσεως τῆς συμβάσης βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.

10. Ὅταν εἰς τὰς φυτείας ἢ σπορὰς ἐπιφερθῇ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεωστεῖ παρευθὺς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ διὰ καταμηνύσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημείωσιν αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρετήρησε, συνοδεύσαντα τὸ ἀνόμημα, ἐξαιρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἠδυνήθη νὰ συνάξῃ· ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει πᾶσαν πίστιν μεχρισοῦ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ὡ, πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικά· κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τολμουμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαΐου 1836 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπὸ τὰ νεμόμενα ζῶα.

Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐντιμοτῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει παραδώσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθύς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβλεψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρόνει διὰ πρώτην φορὰν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοῦ ἐπιβληθῇ· ἐὰν δὲ σφάλῃ καὶ δευτέραν φορὰν, πληρόνει τὸ διπλοῦν καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, ἠμπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέτως ἀγροφύλακα ἢ χωροφύλακά τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ἦναι γνωστὸς νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἑπομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 11 δηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνῃ ἀπὸ πεπρωμένον ἢ τὸν ποιμένα του, τότε ὁ ζημιωθεὶς ἐμπορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσων ἡ ἀξία φθάσει νὰ σκεπάσῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινήν· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1835 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐγχωριασθέντων ζώων.

III. Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτὰ ἢ δενδροφυτείαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βοσκήσωσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου 1835.

Οἱ ἁρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουσι περὶ τούτων ἀνεκκλήτως, καὶ ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ δάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίνῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἁρμοδιότητός των.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προερχόμενα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι διακάζουν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς τοιότητος τῆς ἀπουζημιώσεως ἀποφασίζουν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλήτως· ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα καὶ αἱ διὰ τοὺς ὁρκωτοὺς κατάλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πατῶν τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἔγεινεν εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινὰ, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν· ἐὰν δὲ ἔγεινεν εἰς δημοσίας δενδροφυτείας, ἡ ἀποζημίωσις πληρόνεται εἰς τὸν ἁρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαυθέντων δένδρων.

16. Οἱ ἁρμόδιοι διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαίρως τα βλαρθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἐὰν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθη καὶ ἐπλήρωσε τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ἔλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, ἀρκετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποίου θέλουν σταλῆ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῶσι, φέροντος ἑκάστου δενδροφύλακος καὶ ἓν ἀντίτυπον συνοδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σημειώσεως τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρ. 1837) περὶ τῆς κάτωθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσηγθὲν σύστημα διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβρίου 1836.

Διὰ στάδιον 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πῆχυς).
Διὰ σχοινίδα 1000 » » »
1/2 σχοινίδα, ἢ λεῦγαν 5000 Μ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαλαμβάνουσι τὰς περὶ τῶν κτημάτων σχέσεις τῶν συζύγων, καθόσον αὗται ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν·

5) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν κληροδόχων, ἢ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν, τὴν διαθήκην, ἢ ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἀπαιτήσεώς των· διὰ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων, τὰς περὶ διανομῆς τῆς κληρονομίας γενομένας ἐκθέσεις, ἢ ἄλλα μαρτυρικὰ, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν·

6) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν ἐργολάβων, τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν προμηθευσάντων ὕλην πρὸς οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν, ἢ ἐπισκευὴν κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. ἀριθ. 7, ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἔγγραφον·

7) Δι' ἀπαιτήσεις, ὅσαι κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. ἀριθ. 8, πηγάζουν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἢ τῆς συντάξεως τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν, τὰς ἀποφάσεις, ἢ τὰ ἐπισήμως ἐκδοθέντα καὶ προσδιορίζοντα τὴν ποσότητα ἔγγραφα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν. Δι' ἀπαιτήσεις δὲ καθυστερησάντων τόκων ὑποθηκικοῦ χρέους, ἰδιωτικὰ ἰσχυρὰ, ἢ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν, ἀποδεικνύοντα τήν τε ὕπαρξιν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀνωτέρω τόκων.

Ἀρθρ. 70.

Μία τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαλαμβανομένων περιλήψεων πρέπει νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸν χρεώστην παρὰ τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἡ κοινοποίησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐγγραφὴν, ἡ δὲ περὶ τῆς κοινοποιήσεως ἀπόδειξις πρέπει νὰ παραδίδεται ἑκάστοτε εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν· ἐὰν ὁ χρεώστης συνεργήσῃ προσωπικῶς εἰς τὴν ἐγγραφὴν, ἢ προσημείωσιν, ἡ κοινοποίησις δὲν εἶναι ἀναγκαία. Ἂν ὁ πιστωτὴς παραλείψῃ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ὑπόκειται εἰς ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν πρόστιμον.

Ἀρθρ. 71.

Ἐπὶ τῶν κτημάτων προσώπου ἀποβιώσαντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται νὰ γένῃ ὑπὸ τὴν ἁπλῆν χαρακτήρισιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 68 ἄρθρ. ἀρ. 3.

Δύνανται ὡσαύτως καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ πιστωτοῦ νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ὑπὸ τὴν ἁπλῆν χαρακτήρισιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀρ. 2, χωρὶς νὰ ὀνομασθοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἀρθρ. 72.

Ὁ αἰτῶν τὴν προσημείωσιν, ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις τὰ δημόσια ἔγγραφα, τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἢ τὴν πρωτόκλητον ἀπόφασιν, δύναμει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ προσημείωσις, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῶν.

Ἀρθρ. 73.

Ἂν συμπέσῃ μεγάλη συῤῥοὴ ἀπαιτήσεων ἐγγραπτέων, καὶ προσημειώσεων, καὶ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δὲν δυνηθῇ νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον ὅλας τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἔκθεσιν διὰ τὰς μὴ καταχωρισθείσας, σημειόνων αὐτὰς κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεώς των· ἡ ἐγγραφὴ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον γίνεται καθ' ἣν τάξιν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ἀρθρ. 74.

Τὰ μέρη δύνανται νὰ αἰτήσουν νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν διάφοραι σημειώσεις.

Αἱ σημειώσεις ἀκολουθοῦν τὰς ἐγγραφὰς, ἢ προσημειώσεις, καὶ περιέχουν τὰς γινομένας ἐπ' αὐτῶν ἑξῆς τροπολογίας·

1) Τὰς διορθώσεις τῶν παραδρομῶν καὶ λαθῶν, ὅσα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγραφῶν, ἢ τῶν προσημειώσεων, ἔγιναν ἀπὸ τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ αἰτήσουν αὐτὰς ἢ ἀπὸ τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, ὅστις τὰς κάμνει αὐτεπαγγέλτως.

2) Τὴν ἀλλαγὴν τῆς πραγματικῆς διαμονῆς·

3) Τὰς ἐλαττώσεις, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως προσδιοριζομένην ποσότητα τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποθήκης ἢ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων·

4) Πᾶσαν τροπολογικὴν μεταβολὴν τῆς ὑποθήκης διὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξοφλήσεώς της, τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγραφῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπολαύσεως, ἢ ἄλλον ὅρον παρακολουθηματικόν.

Διὰ πᾶσαν σημείωσιν, περιεχομένην εἰς τὸν 3 καὶ 4 ἀριθμὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς συγκαταθέσεως τῶν μερῶν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Τὰ λάθη ἢ τὰ ἐλλείμματα, τὰ ἐξ αἰτίας τῶν μερῶν προερχόμενα δύνανται νὰ διορθωθῶσι μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφήν. Ἐὰν δὲ αἱ διορθώσεις αὗται ἀφορῶσαι λάθη, ἐξ ὧν ἡ ὑποθήκη λογίζεται ἄκυρος, αὕτη δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας, ἔγιναν αἱ διορθώσεις.

Ἄρθρ. 75.

Πᾶσα ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημείωσις, ἢ σημείωτις εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ πᾶν ἀντίγραφον, ἢ περίληψις ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, φέρουν τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔγιναν.

Ἄρθρ. 76.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης εἶναι εἰς βάρος τοῦ χρεώστου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία, ἀλλὰ προκαταβάλλονται ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα.

Τὰ ἔξοδα τῆς προσημειώσεως προκαταβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα, καὶ μόνον ἂν ἡ προσημείωσις τραπῇ εἰς ὑποθήκην, ὑποχρεοῦται ὁ χρεώστης εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐξαλείψεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

Ἄρθρ. 77.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐξαλείφονται ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἱκανότητα πρὸς τοῦτο μερῶν, ἢ δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ὁ αἰτῶν τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὸ ἀπόγραφον τοῦ φέροντος τὴν συγκατάθεσιν ἐπισήμου ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 78.

Ὅταν δὲν δοθῇ ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν ἐξάλειψιν, ἡ αἴτησις ταύτης φέρεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔγινεν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης, ἢ ἡ προσημείωσις, ἂν δὲν ἦναι παρεμπίπτουσα ἢ συναφὴς μὲ ἄλλην δίκην ἐκκρεμῆ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς κατὰ τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ ἀγωγὰς, ὅσαι πηγάζουσιν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 79.

Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν διατάσσεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια·

1) Ἂν ὑπάρχῃ νόμιμος αἰτία τῆς ἀποσβέσεως αὐτῶν.

2) Ἂν ἡ ἐγγραφὴ δὲν ἐστηρίζετο εἰς κανένα ἀπὸ τοὺς χορηγοῦντας δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης τίτλους.

3) Ἂν ἡ ὑποθήκη ἀπεκτήθη δυνάμει τίτλου ἀτάκτου, ἢ ἀποσβεσμένου·

4) Ἂν ἡ ἐγγραφὴ εἶναι ἤδη ἄκυρος δι' ἔλλειψιν τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτουμένων δι' αὐτήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐκτὸς τούτων χρείας τυχούσης, τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν.

§. 7.

Ἑκάστου ταχυδρομικοῦ γραφείου προΐσταται εἷς ἐπιστάτης, ὅστις, καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ὑπηρεσία του, πρέπει νὰ ἐπιφορτίζεται καὶ ἄλλα δημόσια χρέη.

§. 8.

Οἱ κλητῆρες διορίζονται κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836 καὶ κατὰ τὸ σημερινόν, ὅπου τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί.

§. 9.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται·

Διὰ τὸν διευθυντὴν κατὰ μῆνα.			400	Δρ
»	»	Ὑποδιευθυντήν.	250	
»	»	Ἐλεγκτὴν ἀ. τάξεως	200	
»	»	Λογιστὴν » »	200	
»	»	Ὑποδιευθυντὴν β'. τάξεως.	140	
»	»	Λογιστὴν » »	120	
»	»	Βοηθὸν ἀ, »	120	
»	»	» β'. τάξεως	80	
»	»	. . . . .	50	

§. 10.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων θέλει μισθοδοτεῖται μὲ ἡμερομίσθια ἕως 2 δραχμὰς κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας των.

§ 11.

Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ὑπηρεσίας των προσδιορίζεται δι' ἀντιμισθίαν ἀνάλογος προμήθεια ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ταχυδρομικῶν εἰσοδημάτων, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται, προμήθεια καὶ σταθερὸς μισθὸς, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου θέλει διορισθῆ παρ' Ἡμῶν,

§. 12.

Οἱ κλητῆρες θέλουν μισθοδοτεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ § γ'. διαληφθέντα διατάγματα ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελαν ἀπολαμβάνει ὡς ὑπηρέται τοῦ γραφείου.

§. 13.

Δι' ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου λαμβάνει ὁ ὑποδιευθυντὴς ἑκάστου ταχυδρομικοῦ καταστήματος μηνιαίαν σταθερὰν χορήγησιν 30 δρ.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὅμως εἰμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ τοιοῦτόν τι μόνον εἰς ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτους περιπτώσεις. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου τῆς ἐν Ἀθήναις γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος θέλει γίνεται φροντὶς διὰ τῆς καταχωρήσεως τοῦ μεγίστου ὅρου εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

IV Βαθμολογία, στολὴ καὶ ὁρκωμοσία.

§, 14.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ἔχει βαθμὸν διοικητοῦ, ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀ. τάξεως ὑπουργικοῦ παρέδρου, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς ἀ. τάξεως, καὶ ὁ λογιστὴς ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως, ὁ ὑποδιευθυντὴς β'. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς β'. τάξεως καὶ ὁ βοηθὸς, καθὼς καὶ οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, διοικητικοῦ γραμματέως. Ἐξαιρουμένου τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἔπονται τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

§. 15.

Ἡ στολὴ εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν ἀναλογοῦντα βαθμόν· ἀλλ' ὅμως ὁ διευθυντὴς, ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ λογιστὴς τῆς γενικῆς διευθύνσεως φέρουν μόνον ἀντεπωμίδας.

§. 16.

Τὸν κανονικὸν ὅρον τῆς ὑπηρεσίας δίδει ὁ μὲν διευθυντὴς εἰς τὸν προϊστάμενον γραμματέα τῆς ἐπικρατείας, τὸ δὲ προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρόμου Ἀθηνῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων· τὸ δὲ ἐκτὸς προσωπικὸν εἰς τὸν διοικητόν.

V. Ἁρμοδιότης καὶ ὑπηρεσία.

§. 17.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπιστασίαν καὶ ἐπαγρύπνησιν ὅλης τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. Κατὰ ταῦτα δίδει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς ὑπαλλήλους ταχυδρομικὰς ἀρχὰς, δέχεται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναφοράς των, τὰς προμηθεύει μὲ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ ἔγγραφα, ἐξετάζει τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λογαριασμούς των καὶ προσδιορίζει αὐτοὺς προσωρινῶς, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκπεραιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος καὶ τὸν ἐκτελεῖ κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ κρατεῖ περὶ τούτου βιβλίον καὶ λογαριασμόν. Προσδιορίζει τὴν ἄφιξιν καὶ ἀναχώρησιν τῶν ταχυδρόμων καὶ τὰς ὥρας τοῦ γραφείου των ταχυδρομικῶν ἀρχῶν πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαίτερα διατάγματα· κλείει προτέτι τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν γραμμάτων, τῶν χρημάτων εἰς γρούπους καὶ τῶν προσώπων διὰ ταχυδρόμων, ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν καὶ ταχυπλόων. Προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, οἷον πλοῖα, ἅμαξαι, ἵπποι, σάκκοι κτλ. Ἐνεργεῖ τὰς ταχυδρομικὰς συνθήκας μὲ τὰ ξένα κράτη καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀμοιβαίας ἐξισώσεις τῶν λογαριασμῶν μὲ τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους ταχυδρομικὰ καταστήματα ἢ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, κάμνει τὰς καταλλήλους προτάσεις περὶ ὅλων τῶν διορισμῶν καὶ μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ περὶ παντὸς, ὅ,τι ἐκτὸς τούτου ἀκόμη ἔχει σχέσιν καὶ μὲ τὴν γενικὴν πρόαξιν τοῦ τόσον σπουδαίου ταχυδρομικοῦ καταστήματος, ὅθεν μάλιστα καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐτησίους γενικὰς ἐκθέσεις. Ἐκτελεῖ τὰ περὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐκδοθέντα διατάγματα, τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγάς. Συντάττει καὶ ἐκδίδει κατὰ ταῦτα μὲ ἀνωτέραν ἔγκρισιν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκτὸς τούτου τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

§ 18.

Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνατίθεται προσεχῶς ἡ ἐπιτόπιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἐπομένως ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν γραμμάτων, τῶν φακέλλων καὶ χρημάτων εἰς γρούπους, προσέτι ἡ ἐγγραφὴ τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν καὶ ταχυπλόων ἀποσταλησομένων προσώπων, ἡ εἴσπραξις καὶ καταλόγισις τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακομίσεως κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν διατίμησιν, δύνανται μόλον τοῦτο νὰ ἀνατεθῶσι εἰς αὐτὰ παρὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ ἄλλαι ταχυδρομικαὶ ὑποθέσεις πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας. Ἀναφέρονται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτελοῦν τὰς διαταγάς της· Αὐτοὶ θέλουν πράττει πάντοτε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑπηρεσίας των τὰ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ εἰδικῶς οἱ πεζοί· προσέτι οἱ ταχυδρόμοι, αἱ τα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 26.

Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνδέσῃ ἐντὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομούσων ἑταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 27.

Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πολιτικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 28.

Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανις καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

Ἄρθρον 29.

Ἰδιαίτερος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν, τόσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Ἄρθρον 30.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ προλύτου τὸν βαθμὸν καὶ τιμητικήν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαντας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραβείῳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεύνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

Ἄρθρον 31.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφήν, τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβιβασμούς, θέλουσι δίδεσθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθησόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανέμεσθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 32.

Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου θέλει κανονισθῇ εὐπρεπὴς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταςήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ἑορτὰς τοῦ καταστήματος γενησομένων τελετῶν.

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ῥηθείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαιτέραν στολὴν, χρώματος κυανοῦ μὲν βαθέος οἱ τῆς στολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἰατρικῆς καὶ πορφυροῦ μὲ περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὁλοσηρικὸν μέλαν (κατηφὲ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ὁ Πρύτανις φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς ἣν ἀνήκει, χρυσῆν ἅλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲ σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μὲν μέρους ἐκτυπωμένην τὴν Ἡμετέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου με τὴν ἐπιγραφὴν «*Πρύτανις τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὄθωνος.*»

Ἄρθρον 34.

Ὁσάκις οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τελετὰς δημοσίους, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύτανιν, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τόσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας καὶ προπορευομένου τοῦ κλήτορος φέροντος στολὴν καὶ μεγάλην ῥάβδον καὶ φερομένης ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου· ἑκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι· οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲ τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνηθες ἔνδυμα.

Ἄρθρον 35.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' Ἡμῶν διορισμοῦ.

Ἄρθρον 36.

Ἕκαστος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἔκπτωτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἂν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδειος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀργὸς, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνώτερω ῥηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ τέσσαρα πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἐωσότου τεθῇ καὶ αὖθις εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον.

Ἄρθρον 37.

Ὑπὲρ δὲ τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου θέλει συστηθῇ ἰδιαίτερον συντάξεως ταμεῖον ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συνταχθῇ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου, δίδονται ὡς ἰδιαίτεραι προικοδοτήσεις.

ἀ. Οἱ φόροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβαστηρίων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προσόδων, ὅσα δὲν διανέμωνται μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

β'. 5 τοῖς $^0/_0$ ἐκ τῶν διδάκτρων.

γ'. 2 τοῖς $^0/_0$ ἐκ τοῦ ὡρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

δ'. Φιλάνθρωπι συνεισφοραί.

ἑ. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Πανεπιστημίου.

ς'. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθησόμεναι συνεισφοραὶ τοῦ δημοσίου.

Δ'. *Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ Πανεπιστημίου.*

Ἄρθρον 28.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους.

Ἑκάστη καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἕνα καθηγητὴν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἑκάστης σχολῆς ἀπὸ τα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περίληψις

Ἐπὶ τοῦ κήπου κειμένου κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλευσῖνος ἔχοντος ὅρια πρὸς ἀνατολὰς τὸν Κηφισσὸν, πρὸς Μεσημβρίαν τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶς, πρὸς δυσμὰς καὶ ἄρκτον περίβολον λιθόκτιστον, κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Κυρ. **Α. Ν.** γεωργοῦ κατοικοῦντος εἰς τὰ Πατήσσια, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνήλικος **Ι. Α.** υἱοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος **Γ. Α.** ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας, καὶ εὑρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ μνησθέντος **Α. Ν.** ζητεῖται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν δυνάμει 1) τῆς ἀπὸ τρίτης Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους διαθήκης, δι' ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος ὁ **Α. Ν.** (ἢ δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὡς ἀνωτέρω)· 2) δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν τοῦ ἀνήλικος τῶν ἐγχειρισθέντων εἰς τὸν ἐπίτροπον, καὶ ἐκτιμηθέντων εἰς ἀξίαν τριακοσίων δραχμῶν πρὸς ἀσφάλειαν ταύτης τῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος **Ι. Α.**

Ἐν Ἀθήναις τὴν τρίτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους.

Ὁ ἀντεπίτροπος **Σ. Φ.**

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 91.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθήκης εἰς τὸ περὶ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διάταγμα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου τ. ε. περὶ τῆς κάτω περιλήψεως, ἐγκρίνομεν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς δημοτικῆς διοικήσεως Ἀθηνῶν, ὡς προσβήκην εἰς τὸ διάταγμα τῶν 9 (21) Ἀπριλίου τ. ε. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν τὰ ἑφεξῆς πρόσθετα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερθέντα τεμάχια γῆς παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῶνται τοιαῦτα, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἰδιοκτήτης ἔδωκεν εἰς τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἔκτασιν εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ 14· εἰς ἐναντίαν περίστασιν παραχωροῦνται κατ' ἐκτίμησιν διὰ πραγματογνωμόνων εἰς ἐκεῖνον τὸν γείτονα ἰδιοκτήτην γῆς, τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοῦτο· ἐὰν ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων εἶναι οἰκοδομημένα ἐργαστήρια, ταῦτα ἐκτιμῶνται χωριστά.

Ἄρθρ. 14.

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν ὁδῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν πλέον κανεὶς νὰ οἰκοδομήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει τοὐλάχιστον 100 τετραγωνικὰς πήχεις γήπεδον.

Ἄρθρ. 15.

Εἰς τὰς πρωτίστας ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς νέας πόλεως τὸ πρόσωπον μιᾶς οἰκίας δὲν συγχωρεῖται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον ἀπὸ 8 πήχεις τὸ μῆκος, τὸ δὲ βάθος τῆς οἰκίας πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον 10 πήχεις.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὴν μεταῤῥύθμισιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 σημειωθέντων συνόρων δὲν γίνεται ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν παραχωρηθέντων ἢ ληφθέντων τεμαχίων γηπέδων οὐδεμία διαφορὰ εἰς τὴν ἀξίαν των, εὐθὺς ἀφοῦ τὸ μέγιστον βάθος αὐτῶν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ 10 πήχεις· ἐὰν ἦναι περισσότερον, ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἀνάγεται εἰς τὸ περιπλέον τῶν δέκα πήχεων.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς οὐδένα εἶναι συγχωρημένον νὰ διευθύνῃ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς ἀπὸ τὴν σκέπην τῆς οἰκίας του εἰς το γειτονικόν του γήπεδον, ἢ δι ὀχετῶν νὰ χύνωνται ἀπὸ τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον.

Ἄρθρ. 18.

Φοῦρνοι, χοιρῶνες, λάκκοι ἀποπάτων καὶ κόπρου κτλ. οἰκοδομοῦνται στερεῶς μὲ λίθους καὶ μίαν πῆχυν μακρὰν ἀπὸ τὸν μεταξὺ τοῖχον (μεσότοιχον).

Ἄρθρ. 19.

Δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κτίζωνται τὰ μεσότοιχα διὰ ξυλίνου διαφράγματος ἢ μὲ ὠμὰς πλίνθους· αὗται συγχωροῦνται μόνον διὰ τὰ ἔσω χωρίσματα καὶ τὸ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ λιθόκτιστα καμίνια καὶ οἱ καπνοδόχοι θέλουν κτίζεσθαι μακρὰν ἀπὸ κάθε ξυλικὴν 10|100 τῆς πήχης· τὰ δὲ ἀπὸ φύλλον σιδήρου νὰ ἦναι 18|000 τῆς πήχης ἀπομεμακρυσμένα.

Ἄρθρ. 21.

Μία ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἀπὸ ἕνα δημοτικὸν σύμβουλον, τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἀστυνόμον καὶ ἕνα πρωτοκτίστην, καὶ συνωδευμένη ἀπὸ ἕνα σαρωτὴν τῶν καπνοδόχων, θέλει ἐπισκέπτεται ἅπαξ τοῦ ἔτους ὅλας τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἐλάττωμα ἢ κίνδυνος· αἱ παρατηρήσεις της θέλουν ἐκτελεῖσθαι παρευθὺς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπὶ ποινῇ παρακοῆς.

Περὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ ἀπυζημίωσις ὅλων ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῆς ἀνοίξεως ἢ πλατύνσεως ἀγυιᾶς τινος ἔχασαν ὁλόκληρον τὸ ἰδιόκτητον γήπεδόν των, ἢ μέρος αὐτοῦ, θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν μενόντων ἰδιοκτητῶν (αὕτη θέλει ἀναλογεῖσθαι κατὰ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου) τῶν μενόντων γειτονικῶν γηπέδων.

Ἄρθρ. 23.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς, προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωτις 5 Β. πηχῶν πλάτος ἑκατέρωθεν, ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶναι πολλὰ πλατεῖα, τὸ μεσαῖον μέρος αὐτῆς θέλει ἀπυζημιωθῇ παρὰ τῆς κοινότητος.

Ἄρθρ. 24.

Εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας πόλεως προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις δέκα Β. πηχῶν πλάτος ἐπὶ ἕκαστον πλάγιον, τὸ δὲ μέσον θέλει ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὴν κοινότητα.

Κανόνες διὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ δύο πραγματογνώμονας, τῶν ὁποίων τὸν μὲν διορίζει ὁ ἰδιοκτήτης, τὸν δὲ τὸ δημοτ. συμβούλιον. Οὗτοι θέλουν γνωμοδοτήσει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, καὶ ἂν ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ μέτρου, ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐπικυρώνῃ· ἂν δὲ δὲν συμφωνῶσι εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τότε θέλει προσδιορίζεσθαι ἡ τιμὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν, κατὰ προλαβούσας καὶ νεωτέρας πωλήσεις ἢ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου ἢ καὶ τῶν γειτονικῶν γηπέδων τῆς αὐτῆς ποιότητος.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς δημαρχίας νὰ φανερώσῃ τὸν πραγματογνώμονά του, δὲν τὸν παρουσιάσῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, θέλει τὸν διορίζει ὁ διοικητὴς ἐκ μέρους του, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 27.

Τὰς ἀποφάσεις τῶν πραγματογνωμόνων ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλήτους, καὶ ἐκτελοῦνται ἑπομένως ἄνευ ἀναβολῆς.

Κατὰ ταῦτα θέλουν ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν Ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΠΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πιζαν, λαμβάνων ἕκαστος τὴν προσδιωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἡ μερὶς αὐτῶν.

Ἄρθρον 65.

Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν βαθυτάτην σιωπὴν καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ὁμιλήσωσιν εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν ἦναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζήτησίν τινα ἀφορῶσαν τὴν τράπεζαν αὐτήν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σηκωθῶσι, καὶ οἱ κατάδικοι σηκονόμενοι ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, παραδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπηρέτην τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλήν, ἐὰν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρός, εἰδεμὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δωματίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

Ἄρθρον 66.

Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταστήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλία χριστιανική.

Ἄρθρον 67.

Οἱ κατάδικοι, πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ εὐταξίαν καὶ σιωπήν, καὶ τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 68.

Οἱ κάτοικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσι κλεισμένοι εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 69.

Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ καταστρόνεται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ καταστήματος, καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος βιβλία, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργοστασίων τοῦ καταστήματος, προσέτι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνόσῳ δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὡρίσθη, ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 70.

Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 552 μέχρι τοῦ 563 αὐτοῦ τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνόσῳ δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποίησιν τινὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἔχουν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακάς.

Ἄρθρον 71.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 555 τῆς ποινικῆς δικονομίας κάμει χρεία νὰ ἐπασχολῶνται εἰς ἐργασίαν κατάλληλον καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν πρωτοδικείων· ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει συνταξει τὸ ὀγλιγορώτερον τὰς ἀναγκαιούσας ὁδηγίας, τόσον περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τούτων τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 72.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς δημόσιον τινὰ φυλακήν, καὶ μὴ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἔργον σταθερὸν εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γενῇ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνάλογον ἐργασίαν τοιούτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνωνται μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημόσιαι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήκοντες δῆμοι, διὰ νὰ φροντίζουν περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 73.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κηρυχθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότατος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 82.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι πρεπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόσον ἐπωφελεῖς δενδροφυτεῖαι, αἱ ὁποῖαι συχνὰ βλάπτονται ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἑπομένως διὰ νὰ προσδεύσῃ ἡ τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ τῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρ. 15 ἀρ. α. καὶ ἀρ. 18 στοιχ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ι. Χρέη τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ δενδροφυτεῖαι τιθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται.

2. Πᾶσα δημοτικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἕνα ἀγροφύλακα ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δενδροφυτείας.

3. Οἱ ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ἦναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ἦναι 25 τοὐλάχιστον ἐτῶν ἄνδρες καὶ κτηματίαι τοῦ δήμου· ἐλλειποῦσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγήν των καὶ διὰ τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουν καὶ παύουν συμφώνως μὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοὺς ἀγροφύλακας.

Εἷς ἀγροφύλαξ εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμους, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δῆμοι πληρόνουν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων νόμου ἄρθρ. 18 στοιχ. α.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 26. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ, 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 18 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον καὶ ὑπηρέτην νὰ ἐγκλείῃ εἰς δημόσια ἔγγραφα ἢ φακέλους, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ μετ' αὐτῶν ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς, ἢ νὰ παραδίδουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ὁποιουδήποτε ἄλλου εἴδους ἀντικείμενον ὑπὸ σφραγίδα ἐπίσημον, ἀποφεύγοντες τοιουτοτρόπως τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Οἱ παραβάται τοῦ ὅρου τούτου θέλουν τιμωρεῖσθαι συμφώνως μὲ τὸ 59 ἄρθρον τοῦ διατάγματος τῆς 15 Σ8βρίου 1829 καὶ τὸ 403 ἄρθρ. ἐδάφ. 6'. τοῦ ποινικοῦ νόμου, πληρόνοντες τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, κατὰ τὴν διατίμησιν, διὰ τὴν ἐγκλεισθεῖσαν ἰδιωτικὴν ἐπιστολήν, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλο ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα παραδοθὲν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἰδιωτικὸν ἀντικείμενον.

Ἄρθρον 2.

Ἂν τις διευθυντὴς ταχυδρομείου ὑποπτεύῃ, ὅτι τὸ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδοθὲν δημόσιον ἔγγραφον ἢ φάκελλος περιέχει καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς, ἢ ὅτι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ γίνονται ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, θέλει ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν ἀποστέλλουσαν ἀρχὴν τὴν παρουσίᾳ αὐτοῦ ἄνοιξιν τοῦ ἐγγράφου, ἢ τοῦ φακέλλου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποψίας του.

Ἄρθρον 3.

Ἂν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ ἀρνηθῇ τὴν ἄνοιξιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ἔγγραφον ἢ ὁ φάκελλος θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιωτικὸν, καὶ ὑποβάλλεσθαι ἑπομένως εἰς τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἐξόδοις τῆς ἀρνουμένης τὴν ἄνοιξιν ἀρχῆς.

Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος δὲν θέλει ἀναβάλει ἐξ αἰτίας τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ φακέλλου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς θέλει σημειοῖ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἢ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς διεκπεραιώσεως θέλει προσκαλεῖ εἰς αὐτὴν τὴν προσοχὴν τῆς ταχυδρομικῆς ἀρχῆς, τῆς παραδιδούσης τὴν ἐπιστολὴν, ἢ τὸν φάκελλον.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2. διαταχθεῖσα ἄνοιξις θέλει τότε γίνεσθαι ἀφεύκτως κατὰ τὴν παράδοσιν, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παραδίδουσα ταχυδρομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἀνωτέρω τρίτου ἄρθρου ὁσάκις ἡ ἰδία συλλάβῃ περὶ τοιαύτης παραβάσεως ὑποψίαν, ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ εἰς ὃν εἶναι ἐπιγεγραμμένον τὸ ἔγγραφον κτλ.

Ἄρθρον 5.

Τοιαύτην εἰδοποίησιν χρεωστεῖ νὰ δίδῃ ἕκαστος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, λαβὼν ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς ἢ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν εἰς ἀπάτην ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελον εὑρεθῆ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ἢ ἄλλα ξένα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντικείμενα, ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, ὁ παραβὰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ τὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. προσδιοριζομένην ποινήν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη περίστασις εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ τίθεται ὁ παραβάτης ὑπὸ ἐπιτήρησιν, νὰ μακρύνεται τῆς διεκπεραιώσεως, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ τιμωρῆται πειθαρχικῶς, ἢ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα,, ὥστε νὰ γίνεται τοῦτο παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα καὶ τὰ πρόστιμα ἐγγυᾶται εἰς πᾶσαν περίστασιν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ, ἐπιφυλαττομένης εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς περιστάσεις, τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, καταχωριστέου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15/27 Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως.
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ παραδιδόμενα γράμματα εἰς τό τε ταχυδρομεῖον τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διευθυνθοῦν διὰ μίαν ὁποιανδήποτε νῆσον τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῶν Βορείων σποράδων καὶ ἐναλλὰξ, διὰ τῶν ταχυπλόων μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς, καὶ μεταξὺ ἁγίας Ἄννης καὶ Βορείων Σποράδων, δὲν θέλουν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην πληρωμὴν, εἰμὴ εἰς τὴν ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον γράμμα ζυγίζον 7 1/2 γρ. μετρικοῦ βάρους ἀποκλειστικῶς, θέλει πληρόνει 30 λεπτα.

Ἄρθρον 3.

Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1|2 μέχρι τῶν 10 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ περιπλέον δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος.

Ἄρθρον 4.

Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει δύο φοραῖς τὸ δι' ἁπλοῦν γράμμα ταχυδρομικὸν δικαίωμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικά, πειρατικὰ ἢ ὕποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἄκουσμα.

Τὴν ἔκθεσίν του ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράφῃ καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν ἀρχήν·

1. Ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος·

2 Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ἢ ἐφορτώθη παρ' ἄλλων·

3. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς·

4 Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζημιῶν, δραπετεύσεως ναυτῶν θανάτου, ἀναγκαίων προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων κτλ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

Ἄρθρ. 58.

Ὁσάκις ἐλλιμενισμένου ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἔριδες μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἐὰν μὲν εὑρίσκεται εἰς λιμένα ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν προξενικήν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 59.

Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ·

α. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔριδος ἢ συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοίου, καὶ ἄλλου εἴτε ἑλληνικοῦ, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἂν αἱ ἴδιαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν.

β'. Εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνησιν ἢ ἐξύβρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

γ'. Εἰς πᾶσαν ἔριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου διὰ νὰ συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 60.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσωρμισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὁσάκις τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτήν.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἔνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς ἀρχὰς εὐπειθείας. Τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου βιβλ. β'. κεφ. ε. καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

Ἄρθρ. 61.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἕνα ἢ πλειοτέρους ναύτας τοῦ πληρώματος, πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γένῃ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὕτη τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ γενῇ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 62.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὑρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ καταστρώνῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάζῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν, καὶ φέρουσαν τὴν δήλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 63.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὁποῖον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐκτὸς δὲ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου του λαμβάνων ἀπόδειξιν.

Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 64.

Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν προξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 65.

Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὑρισκόμενος εἰς ξένην ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἕλληνας εὑρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν ἦναι πλῆρες, καὶ ἀπαιτῆται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῖ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογήν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους.

Ἄρθρ. 66.

Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

Ἄρθρ. 67.

Πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐπιθεωρῆται παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδεια τῆς ἀναχωρήσεως τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἕκαστον ἡ Ἀρχὴ αὕτη.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν πιστοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ἔκθεσις λεπτομερὴς, ὡς θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ εἰκαζομένη ἡλικία τοῦ παιδίου, τὸ γένος του, τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον θέλει τῷ δοθῆ, ἡ πολιτικὴ Ἀρχὴ εἰς ἣν θέλει παραδοθῆ.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, αἱ δηλοποιήσεις γίνονται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, οἵτινες φυλάττοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5—10 τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνουν σημείωσιν ὅλων τῶν πρὸς πιστοποίησιν ἀπαιτουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 20, 21 καὶ 22.

Ἄρθρον 24.

Ἂν τὸ παιδίον γεννηθῆ εἰς θαλασσοπορίαν, ἡ πιστοποίησις τῆς γεννήσεως θέλει συνταχθῆ ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, παρόντων τοῦ πατρὸς, ἂν ἦναι ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐκ τοῦ πληρώματος.

Τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολεμικῶν πλοίων, ὁ φροντιστὴς, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν, ὁ πλοίαρχος, καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ναυτολογίου.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξει δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστὴς ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως, ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ ἰδίου, εἰς τὸν λιμεναρχην τοῦ τόπου, ἢ τὸν ἐκπληροῦντα τὰ λιμεναρχικὰ ἔργα, ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ἑλληνικὸς, ἢ εἰς τὸν πρόξενον, ἂν ὁ λιμὴν ἦναι ξένος.

Τὸ ἓν τῶν ἀντιγράφων τούτων θέλει μένει εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, καὶ τὸ ἄλλο θέλει πεμφθῆ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ὅστις στέλλει ἀντίγραφον πιστοποιημένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος· τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς ληξιαρχικὸν βιβλίον.

Ἄρθρον 26.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέτει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ἦναι ἄγνωστος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον.

Ἄρθρον 27.

Πᾶσα πιστοποίησις νομιμοποιήσεως παιδίου καταχωρίζεται εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν της, καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ περιθώριον τῆς πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως, ἂν ὑπάρχῃ.

Κεφ. Δ'.

Περὶ πιστοποιήσεων τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 28.

Ὁπόταν τελεσθῆ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἐφημέριος ὁ τελέσας τὸν γάμον, ὀφείλουν νὰ τὸ φανερώσωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ληξίαρχον, οὗτος δὲ συντάσσει ἀμέσως τὴν πιστοποίησιν τοῦ γάμου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δύο συζύγων, τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον ἐφημερίου καὶ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 29.

Ἡ πιστοποίησις τοῦ γάμου θέλει περιέχει·

ά. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων.

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων·

γ'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν δηλοποίησιν, ἂν ἦναι συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς τῶν μερῶν κατά τινα γραμμὴν καὶ βαθμόν.

δ'. Τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἐφημερίου εὐλόγησιν τοῦ γάμου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐτελέσθη ὁ γάμος.

Κεφ. Ε'.

Περὶ τῶν πιστοποιήσεων τῆς ἀποβιώσεως.

Ἄρθρον 30.

Κανεὶς ἐνταφιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἀδείας τοῦ ληξιάρχου, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν δίδῃ συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἀφοῦ ἐπισκεφθῆ αὐτοπροσώπως τὸν νεκρὸν, καὶ βεβαιωθῆ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 31.

Ὁ ληξίαρχος ἀφοῦ ἐνταφιασθῆ ὁ νεκρὸς ὀφείλει ἀμέσως νὰ συντάξῃ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως παρόντων δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἐὰν παρευρίσκωνται τοιοῦτοι), καὶ νὰ ὑπογράψουν τὴν πιστοποίησιν, ἂν ἠξεύρουν νὰ γράψουν, εἰδὲ μὴ γίνεται μνεία τούτου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἂν ἦτον ἔγγαμος, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τοῦ ἄλλου συζύγου, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα καὶ παρώνυμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων.

Ἡ ῥηθεῖσα πιστοποίησις περιέχει προσέτι, καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὸ ὄνομα καὶ παρώνυμα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του.

Ἄρθρον 33.

Ἂν ὁ ληξίαρχος ἐπισκεπτόμενος νεογέννητον παιδίον, τὸ εὕρῃ νεκρὸν, ὀφείλει νὰ μὴν ἐκρράτῃ εἰς τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι δὲν τὸ εἶδε ζωντανόν· ἡ ἔκθεσίς του δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ καμμίαν πρόληψιν, ὅτι ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρόν.

Ὁ ληξίαρχος συμπεριλαμβάνει προτέτι εἰς τὴν πιστοποίησιν τὰς δηλοποιήσεις τῶν μαρτύρων διὰ τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ παιδίου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του.

Ἄρθρον 34.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν βιαίου θανάτου, ἐκτελέσεως καταδίκης κεφαλικῆς, ἢ ἀποβιώσεως γενομένης ἐντὸς τῶν φυλακῶν, ἢ τῶν εἱρκτῶν, δὲν γίνεται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία μνεία περὶ τῶν περιστάσεων τούτων, ἀλλ' αἱ πιστοποιήσεις τῆς ἀποβιώσεως συντάσσονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρ. 31 καὶ 32 τύπους.

Ἄρθρον 35.

Ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα ἢ ἐνδείξεις βιαίου θανάτου, ἢ ἄλλαι περιστάσεις, αἵτινες δίδουν ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας αὐτοῦ, ἐνταφιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι πρὶν ἢ ἀνακριτικός τις ὑπάλληλος κάμῃ αὐτοψίαν τοῦ νεκροῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ καταστρώσῃ ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τοῦ νεκροῦ σώματος, τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸ περιστάσεων, καὶ τῶν πληροφοριῶν ὅσας δυνηθῆ νὰ συνάξῃ, διὰ τὸ ὄνομα καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ὑπότροφος τοῦ γυμνασίου λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχ. 45, ὁ δὲ τοῦ πανεπιστημίου 60 δρ. ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ γυμνάσια ὅλαι αἱ συντάξεις τότε εἶναι συγχωρημένον νὰ δίδωνται καὶ εἰς μαθητὰς ἰδιωτικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως διδάσκονται τὰ ἀνάλογα μαθήματα.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 προσδιορισθεισῶν συντάξεων συμπληροῦται πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκ τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ καταστήματος ἐξερχομένων ὑποτρόφων· ὑστερώτερα ὅμως, δηλ. εὐθὺς ἀφοῦ συμμορφωθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλουν περισταλῇ πάλιν εἰς τὸ πραγματικῶς ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 6.

Συνταξεις εἰς τὰ γυμνάσια ἢ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δύνανται μόνον ἐκεῖνοι οἱ μαθηταὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνυσαν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδήν των εἶναι ἄποροι καὶ καθόλα ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ ἀποφαίνονται, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς των θέλουν ἀναδεχθῇ διδασκαλικὴν θέσιν. Ἡ σύνταξις εἰς τὸ πανεπιστήμιον δίδεται διὰ μὲν τοὺς σχηματισθησομένους καθηγητὰς τῶν γυμνασίων, εἰς ὅσους ἐτελείωσαν τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς αὐτὰ, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὅσοι ἔκαμαν καὶ περιπλέον ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἔλαβον βαθμὸν πρῶτον, προσαποδεικνύοντες ἔνδειαν καὶ καλοήθη διαγωγήν.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μαθητῶν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὡς ὑπότροφος, πρέπει 4 ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τὴν αἴτησίν του συνωδευμένην ταυτοχρόνως καὶ μὲ ἀντίτυπα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ἐν αὐτῇ συγχρόνως, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του, θέλει ἀφιερωθῇ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Οἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας γνωμοδοτηθέντες θέλουν μᾶς προτείνεσθαι ἑπομένως πρὸς ἔγκρισιν. Αἱ συντάξεις δὲ ὅλαι θέλουν ἐγκρίνεσθαι πᾶσαν ἐξαμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν ὑποτρόφων καθυποβληθησομένων εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποδεκτικῶν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῆς προόδου τῆς σπουδῆς των καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνωσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ὑπότροφοι εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστασίαν τῶν διδασκάλων των, οὗτοι λοιπὸν θέλουν φανερόνει ῥητῶς εἰς τὰ καθ' ἑξαμηνίαν ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς ὑποτρόφους ἀποδεικτικὰ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἄξιος νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ περαιτέρω τὴν εὐεργεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑποτρόφους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσδιορίζεται, ὅτι τὰ μαθήματα τῆς σπουδῆς των κανονίζονται κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, καὶ ὅτι οἱ ὑπότροφοι θέλουν κάμνει εἰς τὰ πλησιέστερα γυμνάσια τὰς ἑξαμηνιαίας ἐξετάσεις των διὰ νὰ λάβωσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 κανονιζόμενα ἀποδεικτικά.

Ἄρθρον 10.

Προσδιορίζεται ῥητῶς, ὅτι ἐὰν ὁ ὑπότροφος δὲν δύναται νὰ προβιβασθῇ κατ' ἔτος εἰς μίαν τάξιν ἀνωτέραν, ὡς μὴ ἐπιμελούμενος προσηκόντως, παύει ἡ σύνταξίς του καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλον ἀξιώτερον ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἀφοῦ οὗτος δώσῃ τὰ ἀποδεικτικά του καὶ λάβῃ τὴν ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 11.

Ἕκαστος ὑπότροφος, ὅστις ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διδασκαλικὴν τάξιν, εἶναι ὑπόχρεος μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του νὰ ἀναδεχθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ἥτις τοῦ δίδεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὴν τουλάχιστον τρία ἔτη μὲ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ταύτης, εἰδὲ μὴ νὰ ἐπιστρέψῃ ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδαζεν ὡς ὑπότροφος.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπότροφοι οὗτοι θέλουν λαμβάνει δωρεὰν καὶ τὰ διὰ τὴν σπουδήν των ἀναγκαῖα διδακτικὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῶν διδάκτρων εἰς τὸ πανεπιστήμιον (hononairs.)

Ἄρθρον 13

Ὅσα ἄτομα προσδιωρίσθησαν διὰ θέσιν καθηγητοῦ πανεπιστημίου, δύνανται καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδῆς των, νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξίν των αὐξηθησομένην εἰς 80—100 δραχ. κατὰ μῆνα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξωτερικὰ πανεπιστήμια ἢ νὰ ἐπιχειρισθῶσι περιηγήσεις σπουδαίας εἰς διάστημα δύω ἐτῶν, ἀλλὰ πρέπει προλαβόντως διὰ νὰ εὐχαριστήσωσιν ἱκανῶς τὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου, νὰ συγγράψωσι διατριβήν τινα σπουδαίαν καὶ νὰ διαφιλονεικήσωσι δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου, τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν προβληθῇ εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ διακριθῶσιν ἐνταῦθα καὶ ν' ἀποδεικνύωσι νομίμως κατὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σπουδῆς των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περιηγήσεώς των.

Ἄρθρον 14.

Προσδιορίζομεν διὰ τούτου ἰδιαιτέρως ὅτι, ἴσης οὔσης τῆς εὐφυΐας καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, δίδεται ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιαιτέρας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα πατέρων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 88, 89 καὶ 90 παρελείφθησαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Βασιλείῳ ἰσχυούσης νομοθεσίας κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 5.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἴτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τουλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγράφως· οὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνιαυσίου πράξεως, μέχρι μεταγενεστέρας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς των.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὅμως ὀφείλουν ἅπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ προβλεπτέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγγραφα θέματα προσδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξεταζομένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωσιν, ἂν θέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἄρθρον 8.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξεταζομένου, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ἀποκρίνεται « ὄριστα, καλῶς, μετρίως, » ἢ ἐν παντελεῖ τοῦ ἐξεταζομένου ἀποτυχίᾳ κακῶς. Περὶ τῆς ψηφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς πρακτικά, περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται εἰς τὴν γραμματείαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἂν ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία περὶ ἀρίστης ἢ καὶ καλῆς ἀπαντήσεως, ἡ πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἄδεια, ἐὰν ἐζητήθη διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοὐλάχιστον δι' ἓν μόνον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ἅμα δοθῇ εὐκαιρία· προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀρίστης ψήφου λαχόντες παρὰ τοὺς καλῶς ἀποκριθέντας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς ἀποκρίσεως, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ἐξάπαντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιστάσεις ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀποδεχθῇ, ἢ ν' ἀπορρίψῃ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἴτησιν.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπόκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξαίρεσιν ἀδείας τοῦ παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις δικηγορεῖν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὸν 27 Ἰουλίου (8) Αὐγούστου 1838.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 1 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκατώσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς προλαβούσας ἀποφάσεις περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερησάντων τῆς ἀποδεκατώσεως φόρων πρὶν τοῦ ἔτους 1833, ἀπεφασίσαμεν ἐφεξῆς.

1. Οἱ χρεῶσται τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα ἐνοικιάσθησαν, ὅμως δὲν ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστήν, ἀλλ' ἐπάρθησαν δι' ἀνωτέρας ἀναποφεύκτου βίας, δὲν θέλουν ἐνοχληθῆ μὲ δευτέραν πληρωμήν.

2. Τὸ δημόσιον δὲν ἔχει κἀμμίαν σχέσιν μὲ τοὺς ὑποενοικιαστὰς, οὗτοι λοιπὸν θέλουν ἀποπεμφθῆ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς των, διὰ νὰ ἐξισάσουν τὴν ὑπόθεσίν των.

3. Ὅταν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς ἐβλάφθη διὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἐδυνήθη κατὰ μέρος νὰ συνάξῃ τὰ ἐνοικιασθέντα δέκατα, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπάρθησαν τὰ δέκατα ταῦτα, τότε θέλει ἐκκαθαρίζεσθαι ἡ ζημία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου τῶν εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντων δεκάτων, ἡ δὲ ἐκκαθαρισθεῖσα ζημία θέλει ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

4. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς δὲν ἐδυνήθη διὰ τὰ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον σημειωθείσας αἰτίας, νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντα δέκατα καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου τοῦ ἐνοικίου, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

5. Ἂν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς, εὑρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν §§ 3 καὶ 4, ἤθελεν ἔχει προπληρωμένον ἤδη τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ ζημία αὕτη ἀναπληρόνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ προλαβόντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ζημίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

6. Ὅταν ὁ χρεώστης τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὰ δέκατά του δι' ἄλλας παρὰ τὰς προσημειωθείσας αἰτίας, τότε ὑπάρχει μεταξὺ τούτων ἰδιωτικὴ διαφορὰ, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐπέμβωμεν.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποθηκῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέως, παραστήσαντος τὴν ἀνάγκην τῆς παρατάσεως τῆς πρὸν ἐγγραφὴν προσωρινὴν τῶν ὑποθηκῶν προθεσμίας, ἥτις ἤδη ἐξέπνευσεν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλ.) 1836 νόμου παραταθεῖσα προθεσμία τῆς προσωρινῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν παρατείνεται καὶ αὖθις, καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ περὶ ὑποθηκῶν νόμος θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ εἰρημένου νόμου διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο σημειωθησομένας ὑποθήκας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελῶν δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Απριλίου (5 Μαΐου) ε. ε. διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαιτήσεων ἰδιωτικῶν τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἀποδεκατώσεων τοῦ ἔτους 1833.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος τοῦ περὶ εἰσπράξεως καθυστερημάτων, προερχομένων ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ 1833 ἔτους ἀποδεκατώσεις, κινούμενοι ἀπὸ ἀνωτέρους λόγους ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐλάβομεν μέτρα ἐπιεικῆ, ὁποῖα διὰ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατέστησαν ἀναγκαῖα, ἤδη δὲ διατάττομεν ὡς πρὸς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀφοῦ ἀκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἑξῆς·

1.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ προαναφερθέντι Ἡμῶν διατάγματι διαλαμβανομένην κατηγορίαν, καὶ ἔλαβον ἤδη ἢ θέλουν λάβη παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου των, τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας συγκαταβάσεις καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν ἐμποροῦν πλέον οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ὑπενοικιασταὶ αὐτῶν, ἕνεκα τοῦ κέρδους τοῦ ὁποίου ἐστερήθησαν, ἢ τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀνωτέρας βίας, οὐδὲ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἕνεκεν τούτου ἀποζημίωσίν τινα· οἱ τελευταῖοι ὅμως οὗτοι διατελοῦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὰ εἰσπραχθέντα δέκατα καὶ ἐνοίκια.

2.

Ἅπαντα τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια θέλουν ἀποποιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἐναντίον ὧν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης ἀγωγῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνοικιαστῶν.

3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3. τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ συμμορφώσωμεν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων τοῦ Κράτους μὲ τὴν ὁποίαν ἤδη ἐνεκρίναμεν διοικητικὴν διαίρεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τρ. ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἀρθρ. 1

Τὰ ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν τὰ κανονισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φευρουαρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος (ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1834 ἀριθ. 14) καταργοῦνται μὲ τὴν πρώτην Σεπτεμβρ. 1836 ἔτους παλαιοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἀντικαθίστανται δὲ συμφώνως μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους τριάκοντα ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τῶν ταμείων θέλει ἐκδοθῆ εἰς χωριστὸν διάταγμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑπάρχῃ ἄλλος καταλληλότερος τρόπος θέλουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὑρεθῶσιν εἰς παντελῆ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιοῦν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατὸν, τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 93.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 85 τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον χάριτος, ἥτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 94.

Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ ἀρχὴ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προσαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανομένων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεως τινὸς τῶν διατεταγμένων, ὀφείλει ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ Η'.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 95.

Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν πλησίον πολεμικοῦ πλοίου εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξένης Δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου νὰ ὑψώνῃ τὴν σημαίαν του.

Ἄρθρον 96.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ πλοῖον ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρμισμένον.

Ἄρθρ. 97.

Τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε ἡμετέρων, εἴτε πάσης φίλης Δυνάμεως, γινομένην διὰ σάλπιγγος ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ἦναι εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου, ἂν ἦναι εἰς μεγαλητέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὢν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος, εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

Ἄρθρ. 98.

Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ Ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, προπάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικὰ, καταγωγικὰ (κουρσάρικα) ἢ πειρατικὰ, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

Ἄρθρ. 99.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατὰς ἢ ἔμαθέ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 100.

Διὰ τὴν παράβασιν τῶν προηγηθέντων δύο ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοήσεως μὲ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

Ἄρθρον 101.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιονδήποτε κινδυνεῦον εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 102.

Ἀπαραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μὲ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνιγῶσιν.

Ἄρθρον 103.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὰ προηγηθέντα δύο ἄρθρα διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἴτιος, ἢ τοῦ ναυαγίου τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 104.

Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικὸν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως τὸ συμβούλιον, τὸν ναύκληρον καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσκεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἂν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ἦναι προσεκτικὸς καὶ ἕτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ μὲ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἴδησιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσει, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρας τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παράγραφον περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὴς ἔκθεσις πρακτικῶν, καὶ μνεία αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του. Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προϋπάρχουσαν συνεννόησιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 105.

Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίας καὶ ἀμφιβάλλουν ποῖον τῶν δύο θέλει διαβῇ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιά.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

Ἄρθρον 106.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγγραφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τεχνίας ἢ ἐπιτηδεύματα, τοὐτέστιν ὅλοι ὅσοι μετέρχονται ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον σημειόνονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στήλην εἰς τὸν κατάλογον. Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἑκάστης κοινότητος, καὶ στέλλεται ἀντίγραφον τούτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. Οἱ κατάλογοι διὰ τὸ τρέχον ἔτος συντάσσονται κατὰ τὸν μῆνα 7ὅριον.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐξαιρουμένου τοῦ δημάρχου, ἐξετάζει τοὺς κοινοποιηθέντας εἰς αὐτὸ καταλόγους, κάμνει τροποποιήσεις, προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ ὅ,τι τοῦ φανῇ δίκαιον, εἰς δὲ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσκαλοῦνται νὰ προεδρεύωσι δύο ἄτομα ἀπὸ κάθε χειροτεχνίαν ἢ ἐπιτήδευμα ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ εὐϋπολήπτοτέρων.

Ἄρθρον 10.

Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη ὠργανισμέναι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων γίνεται παρὰ τῶν δημογερόντων καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων κατοίκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἅμα τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων ἀπὸ τὰς ῥηθείσας δημοτικὰς ἀρχάς, θέλουν τυχολογηθῇ καὶ ἐκτεθῇ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπικυρωμένα αὐτῶν ἀντίγραφα, καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων, διὰ νὰ προκαλέσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ἑνὸς ἑκάστου ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους καὶ τὴν δικαίαν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Αἱ ἀπαιτήσεις στέλλονται εἰς τὸν διοικητήν· ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν δημοσιευθέντων καταλόγων στέλλεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν διοικητήν.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 12

Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων συσταίνεται ἐπιτροπὴ δι' ἑκάστην κοινότητα ἐκ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς κοινότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξετάζει τοὺς καταλόγους, ἐξετάζει ἂν ἡ ἐκτίμησις ἔγινε δικαία καὶ ἀκριβής, καὶ ἂν οἱ ἐπιβληθέντες φόροι ἦναι σύμφωνοι μὲ τὸν περὶ τούτων νόμον, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὰς ὁποίας ἀκούει τὸ συμβούλιον, καθὼς καὶ τοὺς παρουσιασθέντας μάρτυρας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει δι' ἔκκλητον ὄνομα κατα πλειοψηφίαν. Εἰς τὰς δηλώσεις τῶν μαρτύρων παρευρίσκεται δικαιωματικῶς καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 13.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς προσθέτει ὁ διοικητὴς τὴν διατιμὴν (ἔνταλμα πληρωμῆς) εἰς τοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς στέλλει ἔπειτα εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.

Ἄρθρον 14.

Πρὶν διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους δημάρχους οἱ κατάλογοι, κοινοποιοῦνται παρὰ τῶν διοικητῶν εἰς τοὺς οἰκονομ. ἐπιτρόπους, οἵτινες, ἀφοῦ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν, τοὺς ἐπιστρέφουν ἄνευ ἀναβολῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω· τὰ δὲ ἀντίγραφα κρατοῦν εἰς χεῖράς των, διὰ νὰ τὰ παραπέμψωσι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν τοῦ νομοῦ καὶ συγχρόνως στέλλουσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἀντίγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείαν, διὰ νὰ διευθύνωνται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ γεν. ταμεῖον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων προετοιμάζει ὁ ἐπίτροπος τῆς οἰκονομίας τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἕνα ἕκαστον τῶν καταγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, ὑπογράφει αὐτὰς, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον· ἑκάστη ἄδεια ἐκδίδεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 16.

Ὁ δήμαρχος, ἀφοῦ πληροφορηθῇ, ὅτι αἱ ἄδειαι συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἐγκριθέντας καταλόγους τῶν φορολογουμένων, τὰς ὑπογράφει δι' ὁλοκλήρου γραφῆς, καὶ τὰς παραδίδει ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

Ἄρθρον 17.

Ὅστις, μὴ μετερχόμενος πρότερον βιομηχανίαν τινά, ἐπιχειρισθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπιτήδευμά τι ἐξ ὑπαρχῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν δήμαρχον, ὅστις χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, στέλλει τὴν εἰδοποίησιν ταύτην εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις, τὴν στέλλει εἰς τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα· καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἔχει χώραν τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα ὡς πρὸς τὰς ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὴν ἔγκρισιν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγγράφου ἀδείας, καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν. Ἑκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος.

Ἀρχαὶ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολούθως ἐποχαὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου εἶναι, ἡ 1 Ἰανουαρίου, ἡ 1 Ἀπριλίου, ἡ 1 Ἰουλίου, καὶ ἡ 1 Ὀκτωβρίου διὰ τὸ 1836· πληρόνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρίου, 1 Νοεμβρίου, 1 καὶ 31 Δεκεμβρίου. Ὅστις κάμνει ἔναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του κατὰ τὴν ἀ. τριμηνίαν, ὀφείλει ὁλόκληρον ἐτήσιον φόρον· ὅστις, κατὰ τὴν β', ὀφείλει τριῶν τριμηνιῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ὁ φόρος ὅμως τοῦ ἐσφραγισμένου χαρτίου διὰ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν πρέπει νὰ πληρόνεται ὅλος εἰς τὴν διὰ τὴν ἀ. τριμηνίαν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 19.

Ὅστις εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἔπαθε ζημίας, αἱ ὁποῖαι ἠλάττωσαν τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους, διευθύνεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις στέλλει τὰς ἐνστάσεις εἰς τὸν οἰκονομ. ἐπίτροπον, ὅστις ἐπιχειρίζεται νέαν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους τοῦ τὴν ἔνστασιν κάμνοντος, ὅπου ἐφαρμόζονται ἐκ νέου ὅλα, ὅσα περὶ τούτου ὡρίσθησαν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὡς πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου κτλ. Ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ διάστημα τῆς γενομένης ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διατρέξῃ ἡ τριμηνία, ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμήν· ἐὰν ὅμως ἀκολούθως αἱ ἐνστάσεις του ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δίκαιαι, τότε τῷ ἐπιστρέφεται ἡ πληρωθεῖσα ποσότης, ἢ τὸ περιπλέον ταύτης, ἢ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν προσεχῆ πληρωμήν.

Ἄρθρον 20.

Πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν νεοσυστάτων τεχνιτῶν, καὶ ἐπιτήδευμά τι νεωστὶ μετερχομένων, ἀφίνεται εἰς αὐτοὺς ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῶσι τὸ ἐπιχείρημά των καὶ εἰς τὴν ἑπομένην τριμηνίαν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 19, ἐγχειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματατέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 8 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ μ' ὅλας τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάμαμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν συνοικισμὸν τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν, ἡ ἐπιθυμία Μας αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη· μεταξὺ δὲ ἄλλων αἰτιῶν ἦτο καὶ αἱ περὶ θέσεως καὶ ἐκλογῆς οἰκοπέδων διαφωνίαι· ἐπομένως θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν καὶ αὐτὴν τὴν δυσκολίαν, καὶ νὰ δώσωμεν δι' ἰδιαιτέρων παραχωρήσεων νέα δείγματα τοῦ πόσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς γενναίους τούτους προμάχους τῆς Ἑλλάδος ἀποκατεστημένους εἰς τὸ Βασίλειόν Μας, σχηματίζοντας πόλιν καὶ δῆμον ἰδιαίτερον καὶ μετέχοντας ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας Μας ἀποφασίζομεν.

1.

Ἡ παραθαλάσσιος γραμμὴ συγκειμένη ἀπὸ 10 τετράγωνα, παραχωρεῖται ὁλόκληρος ὡς προικοδότησις εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν, ὅστις θέλει τὴν λάβει εἰς ἐξουσίαν του, ἀφοῦ συσταθῇ εἰς Ἐρέτριαν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μένει ἀμοίραστος, ἐωσότου συσταθῇ ὁ δῆμος καὶ διορισθῇ ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Μένει ἔπειτα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος νὰ εὕρῃ τὸν ὠφελιμον τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως μὲ σταθερὸν καὶ εὐκολοσύνακτον εἰσόδημα, καθὼς ἤθελε τὸ εὕρει ὠφέλιμον διὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἀποικίας.

Ὅσοι λαβόντες γήπεδον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ἔκτισαν εἰς αὐτό, θέλουν τὸ παραχωρήσει ἐπίσης εἰς τὸν δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν οἰκοδομήν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν γηπέδων αὐτῶν συναχθέντα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν σχολείου ἂν δὲ περισσεύσωσι κεφάλαια, θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν ἄλλων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

2.

Αἱ προλαβοῦσαι κληρώσεις ἀκυροῦνται· διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν δὲ εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως οἱ πρὸς τὸ παρὸν συνοικισθησόμενοι, ἡ διανομὴ τῶν διὰ τὰς οἰκίας γηπέδων θέλει κατ' ἀρχὰς γίνει εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην παραθαλάσσιον γραμμὴν παραλλήλου, σειρὰς, καὶ εἰς τὰς ἀγούσας ἀπὸ τὸν Αἰγιαλὸν εἰς τὴν πλατείαν καὶ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς.

3.

Δίδεται προθεσμία ἓξ ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφορὰς των εἰς τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ὅσοι τῶν Ψαρριανῶν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γήπεδον καὶ νὰ οἰκοδομήσουν εἰς Ἐρέτριαν. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἠμποροῦν νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφορὰς των διὰ συγγενῶν ἢ νομίμων ἐπιτρόπων των.

4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταύτης ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων βάλλονται εἰς κλῆρον, καὶ ὁ πρωτοεξαχθεὶς ἐκλέγει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερθείσης περιοχῆς τὸ οἰκόπεδον ὁποῦ θέλει· ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτω καθεξῆς ἑωσότου νὰ λάβωσιν ὅλοι. Ὅσα οἰκόπεδα μένουν, δίδονται εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀναφερθοῦν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἐκλέγουν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν παρουσιασθῇ ἡ ἀναφορά των.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θέλει ἐκτείνεσθαι βαθμηδὸν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πόλεως καθόσον παρουσιάζονται νέοι ψαρριανοί.

5.

Ὅσοι λάβουν οἰκόπεδα καὶ δὲν ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομὴν τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν μετὰ τὴν διανομὴν, τὰ χάνουν καὶ τὰ λαμβάνουν, ὅσοι παρουσιασθοῦν μετὰ ταῦτα.

6.

Ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς δὲν λογίζεται ἡ ἐξώρυξις τῶν τάφρων, ἡ καταβολὴ τῶν θεμελίων, ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ οἰκοδομὴ, ἥτις δεικνύεται ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐπισώρευσιν τῆς ὕλης κτλ.

7.

Δὲν συγχωρεῖται κατ' ἀρχὰς εἰς οὐδένα νὰ λάβῃ δύο ἢ περισσότερα γήπεδα· μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἑνὸς ἔτους ἀφοῦ λάβουν οἱ παρόντες τὰ γήπεδά των καὶ περισσεύσουν, τότε κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ δήμου ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ καὶ δεύτερον οἰκόπεδον εἰς Ψαρριανὸν, ἂν οἰκοδομήσῃ τὸ πρῶτον.

8.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα νὰ πωλήσῃ τὸ γήπεδόν του εἰς ἄλλον· ἠμπορεῖ ὅμως νὰ ἀλλάξῃ τὸ λαχὸν εἰς αὐτὸν γήπεδον διὰ συμβιβασμοῦ μὲ ἄλλον Ψαρριανὸν, ἀλλὰ τότε ἀμφότεροι εἶναι ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένοι νὰ οἰκοδομήσουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δίδοντες τὴν ἐγγύησίν των περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητήν.

9.

Ὅσοι λαβόντες οἰκόπεδα κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν, ᾠκοδόμησαν ἤδη εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν ἄλλο διὰ λαχνοῦ, δίδεται εἰς αὐτούς.

10.

Ἡ μέχρι τοῦδε δημογεροντία τῶν Ψαρριανῶν διορίζεται οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ, χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν συνοικισμὸν, νὰ διαλύῃ τὰς διαφωνίας, καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμοῦ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναλόγως μὲ τὰς προσπαθείας των.

11.

Τὰ τυχὸν παράπονα ἐναντίον τῆς οἰκιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασίζονται ὁριστικῶς παρὰ τοῦ διοικητοῦ, καὶ τὰ ἐναντίον τούτου, παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

12.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διορίσει ἕνα γεωμέτρην, διὰ νὰ δίδῃ τὰς γραμμὰς εἰς τὰς ἐγερθησομένας οἰκοδομὰς, ἐπὶ προσκλήσει τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ.

13.

Κατ' ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρ. (8. Νοεμβρ.) 1834 ἀποφάσεώς Μας κηρύττεται καὶ αὖθις ἀτέλεια εἰς τὰς δι' οἰκοδομὴν προμηθευομένας ὕλας διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης. Ἡ ἀτέλεια

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐπικυρώσαμεν ἢ παρετείναμεν προσωρινῶς τὸ κῦρός των.

ζ) Διορισμοί, προβιβασμοί, ἀρέσεις καὶ παύσεις εἰμποροῦν νὰ γίνωσι προσωρινῶς, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν. Ἐξαιροῦνται τούτου θέσεις τοιαῦται, τῶν ὁποίων ὁ διορισμὸς ἀπόκειται ἤδη εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου. Εἰς τὰς θέσεις Συμβούλων καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προσέτι τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς στρατιωτικῶν θέσεων δὲν εἰμποροῦν μήτε προσωρινοὶ διορισμοὶ νὰ γίνωσιν ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως. Θεωρεῖται δὲ ὡς χρέος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀνεμπόδιστον πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

η) Ἡ ἀπονομὴ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μὲν συζητησις τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγομένων ὑποθέσεων ὀφείλει νὰ γίνεται, προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιγραμματέως, εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, ἡ δὲ ἀπόφασις διὰ πλειοψηφίας Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς θέλει δίδει τὴν ψῆφόν του τελευταῖος· προκυπτούσης δὲ ἐκ τούτου ἰσοψηφίας, θέλει ἀποφασίζει αὐτός. Διετάχθη οὗτος καὶ ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς σπουδαιοτάτας ὑποθέσεις νὰ δύναται νὰ συγκαλῇ εἰς συνεδριάσεις τοὺς Ἀντιπροέδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ δικαίωμα ψήφου. Ἀνίσως εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἤθελε προκύψει πλειοψηφία ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τότε πρέπει νὰ φυλαχθῇ τὸ συζητηθὲν διὰ τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ διατάγματος τῶν 3|15 Ἀπριλίου 1833 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν. Ἐπιφυλάττεται ὅμως δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσδιορίσῃ ἄλλον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ, ἀνίσως ἤθελεν ἀπαιτήσει τοῦτο ἡ ταχύτης τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ ἐπισώρευσις τῶν ἐργασιῶν τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας. Ἄρθρον 5.

Ὅλα τὰ ἐγγραφα, ὅσα κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν Ἡμετέραν Ὑψηλὴν ἐπικύρωσιν καὶ ὑπογραφὴν, θέλει συντάττονται κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε τύπους, καὶ προστιθεμένου τοῦ «*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον*», ὑπογραφομένων τῶν σχεδίων καὶ τῶν ἀντιγράφων παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ ὅλων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συνυπογράφεται παρ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων. Ἄρθρον 6.

Ὁ Ἡμέτερος Ἀρχιγραμματεὺς, χάριν τῆς ἁρμονίας καὶ εὐστασίας τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, θέλει διαφυλάττει καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας τὰ χρέη, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 2, 8, 9, 10, 11, 13 τοῦ διατάγματος τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1835 περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Ἡ πρὸς τοῦτο σύμπραξις τοῦ παρ' αὐτοῦ προεδρευομένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἐξήρτητο μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ τῶν Γραμματειῶν, εἰμποροῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐνεργῶνται παρὰ τῶν ἰδίων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πᾶσα ἀργοπορία, δυσκολεύουσα τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πᾶσα αὐθαίρετος παράβασις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητος θέλει ἀποφεύγεται μετ' ἐπιμελείας. Ἄρθρον 8.

Τὰ εἰς τὸ Ἡμέτερον Ἀνακτοβούλιον διευθυνόμενα ἔγγραφα ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα, καὶ καταχωριζόμενα διανέμονται καθ' ἡμέραν παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρον 9.

Ἀνίσως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἤθελε παρεμποδισθῇ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐπὶ πολὺ, ἀνατίθενται αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ὁδηγίαι καὶ πληρεξουσιότητες εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὑρισκόμενον ἀρχαιότερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὅμως οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον θέλει φανῇ ἄξιον τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπονεμομένης ἐμπιστοσύνης, ὅτι θέλει διαχειρίζει τὰ κυβερνητικὰ ἔργα μὲ εὐσυνείδητον διατήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ μὲ δραστήριον ζῆλον, καὶ θέλει ἀποφεύγει κυρίως τὴν ἀργοπορίαν τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 11.

Ἰδίως δὲ ἐμάθα πεπεισμένοι εἰς τὴν ὑποστήριξιν, ἥτις θέλει χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον διὰ τῶν γνώσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 12.

Καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ τὸ Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον θέλουν γνωστοποιεῖ εἰς Ἡμᾶς ἀκριβῶς διὰ συνεχῶν ἀναφορῶν τὴν πρόοδον τῶν ὑποθέσεων, καὶ πᾶν ἄλλο σημαντικὸν συμβάν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1836

Ο ΘΩΝ.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 19. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ διτεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων (Βαπτισμένων Ὀθωμανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ δημευθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καὶ ψηφίσματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου καὶ 23 Σεπτεμβρ. (5 Ὀκτωβρ.) 1830 τοῦ Κυβερνήτου Καποδίστρια ἐγκριθεῖσα εἰς τοὺς νεοφύτους ἀποζημίωσις διὰ τὰ ῥηθέντα ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, ἐπικυροῦται καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1833 διατάγματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χείρως καὶ θέλει τὸ παραδίδει ἀντὶ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητικὸν ταμίαν, ὡς δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τῶν χρηματικῶν τῆς ἀποθήκης λογαριασμῶν καὶ ὡς λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει κρατεῖ εἰδικῶς ὁ διοικητικὸς ταμίας καὶ θέλει τὸν διευθύνει ἐτησίως πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ἀφοῦ γείνῃ κατὰ πρῶτον ἡ εἰς τὸ ἡμερολόγιον καταχώρησις τῆς ὑπολειπομένης προμηθείας ὑλικοῦ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν περίσασιν ταύτην ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ χρεωσεῖ νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὰ κατάστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

Ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου τούτου ἰσολογισμοῦ χρεωστεῖ ὁ νομομηχανικὸς νὰ ἐξελέγξῃ καὶ νὰ τὰ προσυπογραψῃ τὰ μηνιαῖα πορίσματα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης ἐν γένει χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ διηνεκῶς τὴν ἀποθήκην τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ τὰ κατάστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

35. Τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ καταστρόνῃ εἰς τὸ γενικόν του βιβλίον ὑπὸ τὸ ἄρθρον,

«Προκαταβολαὶ διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἀποθήκας», ἐντελῆ χρηματικὴν κατάστασιν περὶ ὅλου τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ὅσον παρελήφθη καὶ παρεδόθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ θέλει θεωρεῖ τὴν μεταφερομένην προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ὡς μέρος τοῦ ταμείου.

36. Τὰ κατάστιχα τῶν οἰκοδομικῶν ἐργαλείων πρέπει νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ἀντικείμενα μόνον ὅσα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὑλικοῦ. Τὰ κατάστιχα θέλουν κρατεῖσθαι μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἀποθήκης, ὅπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀποθήκη κατὰ τοὺς γενικοὺς τύπους τῆς κρατήσεως τῶν καταστίχων, καὶ θέλουν ἀναθεωρεῖσθαι ἐτησίως ἐκτὸς τούτου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, καὶ ἀποτελοῦν οὐσιώδες μέρος τῶν οἰκοδομικῶν καταλόγων.

IV. Τύποι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἐπιφορτισμένον ἀρχιτέκτονα.

37. Δι' ἕκαστον οἰκοδομικὸν ἀντικείμενον θέλει καταστρόνεται ἰδιαίτερος προϋπολογισμὸς ἐξόδων συμφώνως μὲ τοὺς ἐπισυναπτομένους τύπους στοιχ. Α. καὶ Β. μὲ σχέδια ἐνεργούμενα ὅπου τὸ δυνατὸν ἐπιτοπίως διὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ νομαρχιτέκτονος ἢ δι' αὐτοῦ τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι ἀρχιτέκτονος ἀμισθὶ, καὶ θέλει ζητεῖται ἡ ἀναγκαία ἔγκρισις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 στοιχ. γ' καὶ 4. Μετὰ τοῦτο καὶ μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς πιστώσεως, ἥτις ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας, ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Τὰ διαληφθέντα σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ διευθύνονται, ὡς εἴρηται, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἡ ὁποία διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν (ἄρθρ. 2 καὶ 4).

38. Ὅταν ἡ θέσις κτιρίου τινὸς δὲν ἦναι προσδιωρισμένη, πρέπει εἰς τὴν πρότασιν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐνεστῶσα εὐθυγραμμία τῆς πόλεως, εὐκρανὴς θέσις καὶ μεσημβρινὴ ἔκθεσις.

39. Δι' οἰκόπεδα πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐκλέγωνται γήπεδα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον· ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νέαι προσκτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται μὲ προσοχὴν καὶ μόνον μὲ τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν ἔγκρισιν· τὰ ἔξοδα τῆς προσκτήσεως ἀνήκουν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς οἰκοδομῆς.

40. Δι' ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας δυσκολίας οἱ ἀρχιτέκτονες χρεωστοῦν ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας εὑρίσκονται. Μόνον τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα, ὑπὸ τὴν μερικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν λοιπῶν κλάδων, λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἀναφορῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα. Εἰς τυχούσας ἀπορίας συνεννοοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

41. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὰς οἰκοδομὰς ἀρχιτέκτοτες χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κάθε ἑβδομάδα περιληπτικὴν ἀναφοράν, ἀφορῶσαν τὰς γενομένας παρ' αὐτῶν ἐργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν, κάμνωσι προτάσεις περὶ τῆς ταχείας καὶ στερεᾶς προόδου τῶν οἰκοδομῶν ἀντικειμένων.

42 Εἰς ἔλλειψιν οἰκοδομήσεως, οἱ σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντες πολιτικοὶ ἀρχιτέκτονες, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, κυρίως πρέπει νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐρχομένου ἔτους περιληφθησομένων οἰκοδομικῶν σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων καὶ ἀποθηκῶν· προσέτι δὲ καὶ εἰς περιοδείας ἐπιθεωρήσεων.

43. Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια ταῦτα διὰ μεγάλας οἰκοδομὰς πρέπει νὰ συνίστανται ἀπὸ

α. Ἓν τοπογραφικὸν σχέδιον, καὶ ὅταν τὸ ἔδαφος δὲν περιέχῃ ὁριζοντίους ἐπιφανείας, ἀπὸ δύο διατομάς.

β'. Ἓν πρόγραμμα περὶ τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συντάττεται συνεννοήσει τοῦ κλάδου, εἰς τὸν λογοσιασμὸν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἡ οἰκοδομή.

γ'. Τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων μὲ ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ κτιρίου· εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ σημειόνωνται κατὰ πρῶτον τὰ μέτρα καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐργασιῶν, ἔπειτα ἡ κατάστασις τῶν τιμῶν καὶ τελευταῖον ἡ ἀνακεφαλαίωσις. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ θεμελιοῦται εἰς τὴν γενικῶς προσδιωρισμένην ἀνάλυσιν τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων προερχομένων τροπολογιῶν.

δ'. Τὴν κάτοψιν, διατομὴν, καὶ τὰς προόψεις· τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον πρέπει νὰ γίνεται εἰς χιλιοστημόριον κλίμακα μὲ σημείωσιν τοῦ ὁριζόντος καὶ τῶν πέριξ μερῶν. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τῆς συμπεριλαμβανομένης τετραγωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας της. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὰ παραδεδεγμένα μέτρα δηλαδὴ τὰ μετρικά· ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων, εἰμὴ τὰ εἰς τὸν τόπον ἐγνωσμένα μέτρα καὶ τοὺς σταθμούς, πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιτόπιαι τιμαί.

Τὰ ἔξοδα τῶν παροικοδομημάτων πρέπει νὰ διακρίνωνται ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν κυρίων οἰκοδομῶν εἰς μεγαλητέρας οἰκοδομὰς, πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τοὺς οἰκοδομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἰχνογραφίαι λεπτομερειῶν μὲ τὰς τιμάς των.

Ὡσαύτως πρέπει νὰ καταστρόνωνται ὑπολογισμοὶ ἐξόδων διὰ μεγαλητέρας ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, καὶ ἀνάγκης τυχούσης καὶ σχέδια διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 διαληφθέντων ὑπαλλήλων ἐπισκεπτομένων προλαβόντως τὰ κτίρια (ἄρθρον 47) καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν κλάδων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι προσδιωρισμενα τὰ κτίρια ἢ τῶν ἐνοικούντων αὐτά.

44. Ὑπερβάσεις τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν οἰκοδομὴν πιστώσεως πρέπει ν' ἀποφεύγωνται ὅσον τὸ δυνατὸν, ὅταν ἔκτακτοι καὶ ἀπρόβλεπτοι περιπτώσεις καθιστοῦν ἀναγκαίαν παρομοίαν ὑπέρβασιν, πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀνηκόντως καὶ δι' ἐγκαίρου διευθύνσεως λεπτομερῶν ἀναφορῶν καὶ ὑπολογισμῶν ἐξόδων, νὰ ζητῆται ἡ Ἡμετέρα ἔγκρισις, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ καμμία πληρωμὴ, ἄρθρον 8 κτλ.

45. Ἐκτὸς τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ταμία, μένει ἰδίως ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

46. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων ἢ μηχα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΤΜΗΜΑ XI.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν καθηγηταὶ εἰς γυμνάσιον χρεωττοῦν τοῦ λοιποῦ ν' ἀποδεικνύουν ὅτι ἐσπούδασαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 99.

Ἡ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημίου, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτου διοριζομένης παρὰ τῆς Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ μέρος μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἐγγράφως. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενα ἀντικείμενα, ὅσων ἡ γνῶσις ἀπαιτεῖται ἀπὸ καθηγητὴν γυμνασίου.

Ἄρθρον 100.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξόχων, ἀρίστων ἢ καλῶν γνώσεων διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου εἰς ἕκαστον ὑποψήφιον.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὴν γνῶσιν καὶ ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας ἢ ἰδίως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

Ὁ μὴ λαβὼν τὴν σημείωσιν καλῶν τοὐλάχιστον γνώσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρασκευασμένος, διὰ νὰ λάβῃ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

Ἄρθρον 101.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάττεται ἐμπεριστατομένως πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις κατ' αὐτὸ ἐκδίδει τὰς περὶ ἱκανότητος ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 102.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν θέλει προετοιμάζεσθαι ὁ ὑποψήφιος διὰ διετοῦς πράξεως εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς ἄλλην ἐξέτασιν πρακτικήν.

Ὡς πρᾶξις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἄσκησις αὐτοῦ εἰς τὸ διδάσκειν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα, εἴτε ὡς βοηθοῦ εἰς γυμνάσιον, εἴτε ὡς διδασκάλου εἰς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἰδιωτικοῦ διδασκάλου.

Ἄρθρον 103.

Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐτησίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διωρισμένης ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 104.

Εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὥστε ὁ ὑποψήφιος νὰ παραδίδῃ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς ἢ τὸ μαθηματικὸν μάθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας του μὲ σειρὰν καὶ σαφήνειαν, νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ νὰ προσφέρεται μετ' ἐμβριθείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθαρὰν, ἀκριβῆ καὶ εὔκολον καὶ καλὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικήν του γλῶσσαν.

Ἄρθρον 105.

Αἱ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐξετάσεων, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρον 106.

Ὁ διορισμὸς ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασ. ἀποφάσεως, οὐδεὶς δὲ προτείνεται, ἂν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἠθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμφιβολίαι.

Ἄρθρον 107.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι 200 δραχμ. κατὰ μῆνα.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 περιεχόμεναι ὁρισμοὶ περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλλην. σχολείων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἑνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχμάς. Ὁ γυμνασιάρχης λαμβάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 δραχμῶν αὐξανόμενον ἐπίσης κατὰ ἓν δέκατον χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμάς.

ΤΜΗΜΑ XII.

Περὶ εὐταξίας ἢ πειθαρχίας,

Ἄρθρον 108.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ἰσχύουν τὰ περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ῥηθέντα, ἢ ἑπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστατα τὰ ἄρθρα 42 μέχρι 49.

Ἄρθρον 109.

Ὁ γυμνασιάρχης συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς σχέσεις τοῦ τόπου ἢ τοῦ καταστήματος ὑποχρεούσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβὼν τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 110.

Δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς εἰς Χ. διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διδακτικῶν μεθόδων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ πρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης· ὁπόταν τὸ κρίνει ἀναγκαῖον δύναται ὁ αὐτὸς νὰ προσκαλῇ εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας καὶ τὴν ἐφορείαν.

XIII.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρον 29.

Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπαὶ ἐκλεγόμεναι ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 112.

Χρέος τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρον 113.

Ὁ αὐτὸς χρεωστεῖ μετὰ τὸ τέλος ἑκάστου σχολιακοῦ ἔτους νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 καὶ 35 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὰς συνωδευμένας μὲ ἔκθεσιν καὶ προτάσεις ἀπὸ μέρος του πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

ΤΜΗΜΑ XIV.

Περὶ τῶν ἰδιωτικῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 114.

Ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν δημοσίαν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ ὄχι ἁπλῶς νὰ βοηθῇ τὰ δημόσια ταῦτα καταστήματα δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδεὶς ἄνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας ἐκτὸς τῶν δημοσίων διδασκάλων εἰς τὰ ἄνω ῥηθέντα καταστήματα τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι ἔχουν τὴν ἄδειαν ν' ἀσκῶνται πρακτικῶς.

Ἄρθρον 115.

Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσύστησε ἑλληνικὸν σχολεῖον, δύνανται δῆμοι ἢ ἰδιῶται νὰ συστήσωσι τοιοῦτον, ἢ καὶ τάξεις τινὰς γυμνασίου ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὑπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν, γράφεται τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα ἐκείνου, ἢ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ πιστοποίησις· τὸ περιθώριον πρέπει νὰ ἦναι εὐρύχωρον, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ προσθέτωνται σημειώσεις.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις σημειοῦται τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συντάξεώς των, τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 6.

Δὲν δύνανται οἱ ληξίαρχοι νὰ καταχωρίζωσιν εἰς τὰς παρ' αὐτῶν συντασσομένας πιστοποιήσεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως, οὔτε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι παρὰ τὰς δηλοποιήσεις, τὰς ὁποίας χρεωστοῦν νὰ κάμνουν οἱ ἐμφανιζόμενοι.

Ἄρθρον 7.

Καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ μέρη δὲν ὑποχρεόνονται ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, δύνανται νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐπιτρόπου φέροντος εἰδικὸν καὶ ἐπίσημον αὐτῶν ἐπιτροπικόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ συναφθῇ εἰς τὴν πιστοποίησιν, ἀφοῦ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ληξιάρχου καὶ τοῦ παρουσιάζοντος αὐτό, ἂν ὁ παρουσιάζων τὸ ἐπιτροπικὸν δὲν ἠξεύρῃ, ἢ δὲν ἠμπορῇ νὰ γράψῃ, γίνεται μνεία τούτου,

Ἄρθρον 8.

Οἱ μάρτυρες τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων ὀφείλουν νὰ ἦναι ἄῤῥενες, ἐνήλικες, συγγενεῖς ἢ μὴ, καὶ νὰ ἐκλέγωνται παρὰ τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ληξίαρχος ἀναγινώσκει τὰς πιστοποιήσεις εἰς τοὺς ἐμφανιζομένους, ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των, παρόντων τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ πιστοποιήσεις ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, ἀπὸ τοὺς ἐμφανιζομένους, καὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἢ γίνεται μνεία τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπέγραψαν οἱ ἐμφανιζόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες.

Ἄρθρον 11.

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν σημειόνει εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἑκάστου βιβλίου τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων, καὶ τὸ ὑπογράφει καθ' ἕκαστον φύλλον. Κατ' ἔτος οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς τὰ διευθύνουν εἰς τοὺς δημάρχους διὰ νὰ καταχωρίζουν τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις.

Ἂν τὰ βιβλία γραφῶσιν ὁλόκληρα πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ὁ ἐφημέριος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἄλλα συμπληρωτικὰ, τὰ ὁποῖα τὸν στέλλονται ἀριθμημένα, καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 12.

Αἱ πιστοποιήσεις γράφονται εἰς τὰ βιβλία κατὰ συνέχειαν, καὶ χωρὶς ν' ἀφίνεται κενὸς τόπος.

Τὰ σβύσματα καὶ αἱ παραπομπαὶ ὑπογράφονται, ὡ, καὶ ἡ πιστοποίησις αὐτή.

Αἱ συγκοπαὶ δὲν συγχωροῦνται, αἱ δὲ χρονολογίαι γράφονται ὁλόγραφοι.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ὁ δήμαρχος κλείει τὰ βιβλία καὶ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἓν τῶν διπλῶν τούτων παρακατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ δημαρχείου· τὸ ἄλλο παραδίδεται εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ δήμαρχος.

Μὲ τὸ δεύτερον διπλοῦν ἐναποτίθενται καὶ τὰ ἐπιτροπικὰ καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα συνάπτονται εἰς ἕκαστον ληξιαρχικὸν βιβλίον, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν παρουσιάζοντα καὶ τὸν ληξίαρχον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώνουν τὴν κατάστασιν τῶν βιβλίων, ὅταν ἀποθέτωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ συντάσσουν ἔκθεσιν τῆς ἐξετάσεώς των, καὶ ἂν ἀνακαλύψωσιν εἰς αὐτὰ παραβάσεις, ἢ πταίσματα τῶν ληξιάρχων, νὰ ἐξαιτῶνται τὴν νόμιμον τιμωρίαν των.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐξακρίβωσις αὕτη δὲν δίδει οὔτε εἰς τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμουν αὐτεπαγγέλτως κἀμμίαν μεταβολὴν εἰς τὰ βιβλία· εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ δι' ὁποιανδήποτε διόρθωσιν προαπαιτεῖται ἡ αἴτησις ἑνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον μερῶν, καὶ εἰς τὴν δίκην κάλεσις ὅλων.

Ἄρθρον 16.

Ἕκαστος δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς φύλακας τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων ἀντίγραφα τῶν πιστοποιήσεων, τὰ ὁποῖα γενόμενα ἀπαράλλακτα μὲ τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπικυρούμενα ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, φέρουν πλήρη πίστιν, ἂν δὲν κατηγορηθοῦν ὡς πλαστὰ ἢ νενοθευμένα.

Ἄρθρον 17.

Ὁσάκις εἰς τὸ περιθώριον ληξιαρχικοῦ τινος ἐγγράφου καταχωρισμένου ἤδη εἰς τὸ βιβλίον, ἀπαιτεῖται νὰ σημειωθῇ ἄλλο ὁμοίου εἴδους ἔγγραφον, ἡ σημείωσις αὕτη γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν, παρὰ μὲν τοῦ ληξιάρχου ἐπὶ τοῦ ἤδη ἐν χρήσει ἢ τοῦ ἐν τῷ δημαρχείῳ παρακατατεθειμένου βιβλίου, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ παρακατατεθέντων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁ ληξίαρχος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν παρὰ τῷ εἰρημένῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελέα, ὅστις φροντίζει νὰ γενῇ ἡ σημείωσις ἀκριβῶς ὁμοία καὶ εἰς τὰ δύο βιβλία.

Ἄρθρον 18.

Πᾶς φύλαξ ληξιαρχικῶν βιβλίων εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπιγενομένας τυχὸν παραφθορὰς, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῶν παραφθορῶν ἀναγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν πιστοποιήσεων τῶν γεννήσεων.

Ἄρθρον 19.

Ὁσάκις γεννηθῇ παιδίον, ὁ πατὴρ ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἡ μαμὴ, ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος παρευρεθῇ εἰς τὴν γέννησιν, ὀφείλει νὰ τὴν φανερώσῃ εἰς τὸν δήμαρχον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἂν ἡ μήτηρ γεννήσῃ εἰς ξένην οἰκίαν, ὁ οἰκοδεσπότης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν φανέρωσιν πρὸς τὸν ληξίαρχον.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ληξίαρχος εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται πάντοτε τὸ νεογέννητον τέκνον, ὀφείλει νὰ συντάττῃ ἀμέσως τὴν γνωστοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, παρόντων δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὴν πιστοποίησιν σημειοῦται τὸ ἔτος, ὁ μὴν, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδίου, καὶ τὸ ὄνομά του, ἂν ἔχῃ ἤδη, τὸ ὄνομα καὶ παρώνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἂν τὸ παιδίον δὲν εἶχεν ἀκόμη ὄνομα, καθ' ὃν καιρὸν συνετάχθη ἡ πιστοποίησις, προστίθεται τοῦτο μετὰ τὴν βάπτισίν του παρὰ τοῦ ληξιάρχου εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, ἐπὶ τῇ δηλοποιήσει τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ τελέσαντος τὴν βάπτισιν.

Ἄρθρον 22.

Ὅποιος εὕρῃ νεογέννητον παιδίον, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν φανέρωσίν του εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ μέρους ὅπου τοῦτο εὑρέθη, ὁ δὲ ληξίαρχος λαμβάνει πρόνοιαν διὰ τὸ τέκνον, συντάσσει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

5) Τὰ ἔξοδα τῆς σχολῆς ταύτης περῶνται μέχρι δευτέρας διαταγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, θέλουν δώσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τό, τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστηθησόμενον Πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῆ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου σειρὰ μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλουν δοθῆ ὡς ἐπιστάται τῆς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 83.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 *Δεκεμβρίου.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν (κολλητικῶν) ἀῤῥωστειῶν.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῆ εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος ἡ μετάδοσις τῶν μολυσματικῶν ἀῤῥωστειῶν, ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ διατάττομεν τοὺς ἀκολούθους ἀστυνομικοὺς κανονισμούς.

Α. Μολυσματικὴ λοιμικὴ ἢ τύφος.

§ 1. Ἐὰν κατὰ δυστυχίαν φανερωθῆ πούποτε τῆς ἐπικρατείας ἡ μολυσματικὴ λοιμικὴ νόσος ἢ ὁ τύφος, ἡ ἀστυνομία παραλαβοῦσα καὶ ἰατροὺς εἰς βοήθειαν, πρέπει νὰ φροντίσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν ταύτην προξενούντων αἰτιῶν, χωρίζουσα μὲν συγχρόνως τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τοὺς ἀῤῥώστους, συνιστῶσα δὲ νοσοκομεῖον ἰδιαίτερον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῆς νόσου τὴν μετάδοσιν.

§. 2. Μεγάλην μάλιστα ἀπαιτεῖ ἐπιμέλειαν ἡ καθαριότης καὶ ἡ ἀναγκαία ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος· ὅθεν χάριν τούτου πρέπει νὰ ἀποφεύγωσι τὸ νὰ συνοικῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς στενόχωρα μέρη. Ὅλα δὲ τὰ πράγματα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ἀῤῥώστων καὶ ἀποθανόντων ἀερίζονται καὶ καθαρίζονται μὲ θυμιάματα καὶ πλυσίματα χλωρικά· εἰς κακοήθεις ὅμως λοιμικὰς τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἀφανίζωνται διὰ τοῦ πυρός.

§. 3. Τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα, ἐὰν ἔχωσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν πάσχοντας λοιμικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν ἐπιμιξίαν μὲ τὰς ὑγιεῖς χώρας, ἀκολουθοῦντα ἰδιαιτέραν τινὰ ὁδὸν, ἥτις ἐγγίζει ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλίγα χωρία, καὶ κατασκηνούμενα πάντοτε ἔξω τούτων.

Μετὰ δὲ τῶν στρατευμάτων τὴν ἀναχώρησιν ἀερίζονται ἀκριβῶς καὶ καθαίρονται ὄχι μόνον ὅσα κατώκησαν καταλύματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, ὅσα μετεχειρίσθησαν.

Β. Πανώλη.

§. 4. Ἀφότου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, καὶ περιεφράχθη μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα, ἐξέλειψε καὶ θέλει ἐκλείψει· μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ κακὸν τῆς πανώλης διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν. Ἀλλ' ἐὰν κατὰ δυστυχίαν καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑπαρχόντων λοιμοκαθαρτηριακῶν νόμων καὶ διοργανισμῶν φανερωθῆ ἢ ὑποπτευθῆ εἰς ὁποιανδήποτε χώραν τῆς ἐπικρατείας πανώλης νόσος, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὁ ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς ὀφείλει ν' ἀναγγείλῃ τοῦ ο παρευθὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Πρέπει δὲ μάλιστα καὶ οἱ νεκροσκόποι καθ' ὅσα ἔλαβον παραγγέλματα νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τοῦτο.

§. 5. Πᾶσα ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν μηνυθῆ τοιοῦτον συμβεβηκὸς, ἔχει χρέος ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας περὶ τούτου ν' ἀναφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐμποδισμὸν τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ διατάξεις νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅσον τάχιστα.

§. 6. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ αὐστηροὺς προφυλάξεως τρόπους ἐπιτάσσεται ἡ ἀρχὴ νὰ βεβαιωθῆ πρῶτον δ' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως δοκίμων καὶ γνῶσιν ἐχόντων τοῦ πράγματος ἀνδρῶν, περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς νόσου, διὰ νὰ μὴν διασπείρῃ ματαίως φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους, ἑρμηνεύσῃ δὲ δυσπιστίαν εἰς τοὺς ξένους ἐνεργοῦσα ἀκριβῶς.

§. 7. Τὸ πρῶτον (κυριώτατον) προφυλακτήριον διὰ τὴν μεγάλην μεταδοσιμότητα τῆς πανώλης ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι περιέπεσον εἰς τὴν νόσον ταύτην, προς δὲ καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἢ ἀμέσως μετὰ τούτων, ἢ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων ἐκοινώνησαν, συμπεριλαμβανομένων ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν ἁπλῶς ὑπόπτων· ὅθεν πολλάκις ἐπίκειται χρεία ν' ἀποκλεισθῶσι, βαλλόμενα ὑπὸ λοιμοκάθαρσιν, οἰκίαι δρόμοι, χωρία καὶ πόλεις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπαρχίαι καὶ νῆσοι ὁλόκληροι.

§. 8. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ ἀποκλεισμοῦ διορίζονται χωροφύλακες, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων φύλακες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν τῶν κατοίκων, ἢ στρατιῶται καὶ ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας ἡ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας ἔξοδος.

§. 9. Ἐὰν δὲ τύχωσιν, εἷς μόνον ἢ ὀλίγοι τινὲς οἱ ἀπὸ πανώλην ἀσθενοῦντες καὶ ὑποπτευόμενοι, τότε ἀρκεῖ ν' ἀποκλεισθῶσιν αὐτοὶ μόνοι ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἀλλὰ συγχρόνως ὑποβάλλεται εἰς λοιμοκάθαρσιν ὅλη ἡ ἐπαρχία καὶ περικυκλοῦται μὲ ἀποκλειστικὴν φυλάκων σειρὰν, ὁσάκις μάλιστα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι συνεκοινώνησε μετ' ἄλλων.

§. 10. Ἕνεκα τούτου κρίνεται ἁρμόδιον νὰ διαιρεθῶσι μὲν εὐθὺς αἱ μέγισται χῶραι καὶ ἐπαρχίαι, νὰ ἀποκλεισθῶσι δὲ κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ μέρη, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διορίζεται εἷς ἰατρὸς καὶ ὑγειονόμος.

§ 11. Ὅταν συμβῇ πανώλης εἰς παραθαλάσσιον ἢ πλησίον πλωΐμου ποταμοῦ κείμενον τόπον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ τοιαύτη κοινωνία καὶ νὰ μὴν ἀφεθῇ πλέον κανὲν πλοῖον ἐκτὸς μόνον ἂν διευθύνεται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

§. 12. Χορηγοῦνται δὲ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς ὅλους τοὺς κατ' οἶκον ἢ κατ' ἐνορίαν ἀποκλεισμένους ἀπὸ ἰδίως ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους ὑπηρέτας.

§. 13. Εἰς τοιαύτας χώρας ἀποκλείονται μὲν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας οἱ ἄνθρωποι μὴ ἐξερχόμενοι ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἀπαγορεύονται δὲ αἱ κοιναὶ συνδιατριβαὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ λουτρὰ καὶ τὰ εὐθυμίας καταστήματα καθὼς καὶ αὐταὶ αἱ συνελεύσεις (συῤῥοὴ) εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγορὰς, φονεύονται ὅλα τὰ τῇ δεκακεῖσε περιῤῥεόμενα ζῶα, καὶ ἰα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πων ἀρίνει ἀναλλοίωτον τὴν διὰ Διατάγματος προσδιορισθεῖσαν συμμετοχὴν τῶν νομαρχῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν.

Ἄρθρος 5.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἰδιότητας, χρηστότητα ἠθῶν καὶ χαρακτῆρος, καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις τοῦ τόπου· ὁ μισθός των προσδιορίζεται εἰς διακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ θέλουν ἀπαντᾶσθαι ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ἔξοδα τὰ γραφικὰ καὶ τῆς περιοδείας, καθὼς καὶ αἱ πληρωμαὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τοῦ γραφείου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι προσδιορίζονται εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμόν· ἡ δὲ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας των φαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα. Τὴν ἕδραν των ὀφείλουν νὰ ἔχουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας· ἐὰν ὅμως ἡ δικαιοδοσία τινὸς περιέχει πολλὰς ἐπαρχίας, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, τότε θέλουν ἑδρεύει εἰς ταύτην, εἰ δὲ μή, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει προσδιορισθῆ καὶ δημοσιευθῆ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παραγγέλεται νὰ προσυπογράψῃ, καὶ τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 (31) Μαρτίου 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Διευθύσεως τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτισμένος
Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως βιβλιοπωλείου ἐν τῇ Β. Τυπογραφίᾳ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Διὰ νὰ εἰσαχθῇ τρόπος ὁμοιόμορφος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ εὑρίσκῃ ὁ καθεὶς βιβλία στοιχειώδη καλὰ, καὶ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας καὶ ἰχνογραφίας πρόχειρα πάντοτε, εἰς τιμὰς μετρίας, καὶ εἰς τὰς πραγματικὰς χρείας ὠφέλιμα, διορίζομεν νὰ συστηθῇ βιβλιοπωλεῖον, καὶ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον ἕνωσιν μὲ τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁποῖα δὲ βιβλία καὶ παραδείγματα πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἀπὸ τὴν Β. Τυπογραφίαν καὶ νὰ πωλῶνται, περὶ τούτου θέλομεν διατάττει ῥητῶς, ἀκούοντες τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καὶ τὴν γνώμην ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἑκάστην φορὰν παρ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα πρέπει νὰ φυλαχθῇ ὡς ἄξιωμα, ὅτι πρέπει ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἐξαιρέτως τὰ Ἑλληνικὰ καὶ κοινὰ σχολεῖα, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ προβλέπωνται ἀδιακόπως κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀνάγκην τῶν μὲ τοιαῦτα βιβλία καὶ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα νὰ μὴν ἐμπεριέχουν διδασκαλίας καὶ γνώμας ἐπιβλαβεῖς ἢ εἰς τὴν θρησκείαν ἢ εἰς τὴν πολιτείαν, ἢ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξιν καὶ ἐκπαίδευσιν, καὶ ὄντα χρήσιμα εἰς τὸν σκοπὸν μιᾶς φρονίμου παιδαγωγίας, νὰ συντείνουν εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἀναποφεύκτους διὰ τὸ ἑξῆς χρείας τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ δι' ἑνὸς λεκτικοῦ καθαροῦ καὶ καλλωπισμένου. Σιμὰ τούτων βὰ ἔχουν ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸν ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης, καὶ εὐθηνότερα, παρ' ὅ,τι πωλοῦνται εἰς τὰ ἰδιωτικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ἄρθρον 3.

Ἅμα τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο συστηθῇ, ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους χρεωστοῦν νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων ἐκεῖνα τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα, ὅσα ἐκδίδονται παρ' αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγει τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ παραδείγματα, ὅσα θέλει ἐκδίδει, ὁμοίως καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν, θέλει δημοσιεύονται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζομένων, θέλουν σφραγίζεσθαι τὰ ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τούτου ἐξεχόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα μὲ σφραγίδα φέρουσαν τὰ Βασιλικὰ τῆς Ἑλλάδος παράσημα, ὡς ὁρῶνται ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν Νομισμάτων, καὶ κύκλωθεν τὴν ἐπιγραφήν· « *Βιβλιοπωλεῖον Ἑλληνικὸν τῆς Β. Τυπογραφιας.* » Περιπλέον θέλει τυπώνεσθαι ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἐγκρισθεῖσα τιμή των ὁλόγραφος.

Ἄρθρον 5.

Διὰ νὰ εἰμποροῦν δὲ νὰ λαμβάνωσι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα χωρὶς δυσκολίαν ἀπὸ τὸ ῥηθὲν βιβλιοπωλεῖον, θέλουν ἑνωθῇ μὲ τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα εἰδικὰ βιβλιοπωλεῖα· κατ' αὐτὸ τὸ μέτρον θέλει πέμπονται τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα ἀπὸ τὸ γενικὸν τοῦτο βιβλιοπωλεῖον εἰς τὰ εἰδικά· τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεώς των συναζόμενα χρήματα θέλουν ἐμβαίνει ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον, παρὰ τοῦ ὁποίου σημειόνονται εἰς πίστωσιν τοῦ μερικωτέρου ταμείου τῆς Β. Τυπογραφίας.

Ἄρθρον 6.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐντελῶς ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος Διατάγματος, διαττάτομεν, ὥστε ὅσοι χωρὶς ἰδιαιτέραν ἄδειαν τυπόνουσι τὰ ἀπὸ τὸ Β. Βιβλιοπωλεῖον ἐκδιδόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα, ἢ παραποιοῦσι καὶ καταχρῶνται τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρισθεῖσαν σφραγίδα, ἢ διασπείρωσι τοιαῦτα μετατυπωμένα καὶ ψευδοσφράγιστα βιβλία, προσέτι καὶ ὅσοι εἰς τὴν πώλησιν λαμβάνουσι περισσότερον τῆς προσδιορισμένης τιμῆς, οὗτοι νὰ καταδιώκοντα δικαστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 262—264, 432, 461, 533, 540 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ νὰ παιδεύωνται μὲ τὴν δήμευσιν ἑκάστοτε τῶν ἀνηκόντων βιβλίων, παραδειγμάτων καὶ σφραγίδων. Κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὸ ἄρθρον 3 θέλουν ληφθῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μέτρα πειθαρχικά. Παρεκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῆ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῆ ἀναγκαῖοι ἔκτακτοι καθηγηταὶ, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὡραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῆ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀπαρτιθμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ προσλιμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς καὶ διδάκτορες, οἵτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀπόδειξιν ὅτι ἀπήντησαν ἐξόχως ἢ τοὐλάχιστον ἄριστα, λάβωσι τοῦ προλύτου (δόκτορος) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὡρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνοντες τὰ δίδακτρα, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ, ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῷ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαὶ, ὁ κατάλογος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἑταιριῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερθέτως οἰκοδομηθῆ δι' αὐτὸ ἰδιαίτερον καὶ κατάλληλον οἰκοδόμημα.

Ἄρθρ. 6.

Μέχρις ὅτου συστηθῆ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἡ ὁποία, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσῃ διὰ συζητήσεων καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς ὅσα ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις ἑνὸς μόνου πεπαιδευμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ῥηθεῖσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι λάβει ἐνεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικὸν, τὸ ὁποῖον ὁσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὅλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 7.

Ἅπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, καθ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρις ὅτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν δυνηθῆ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρος αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην.

Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικοδότησις σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἥτις θέλει τῷ δοθῆ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιέλθῃ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χαρισθῆ ἀπὸ ἰδιώτας ἢ πολιτικὰ σώματα, ἢ δι' ὁποιουδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῆ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ὅσους ἐχορηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταχθῆ καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαίτεροι κανονικοὶ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ζητῆται ἡ Ἡμετέρα ἔγκρισις, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας παραδοθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἕνα Πρύτανιν (Recteur), ἑκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἕνα Σημάντορα (Doyen)· τούτους δὲ θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἑξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι' ἑκάστην θέσιν νὰ προσδιορίζωνται δύω, δηλ. ὁ μὲν πρύτανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὅλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος δὲ σημάντωρ ὑπὸ μόνης τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορισμὸς ἢ μᾶλλον ἡ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάττηται εἰς Ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις, ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ καταστήματος, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἑπομένως ἐντελεῖ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διαταξεων προσδιορισθησομένας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μὴ παρεκβαίνων κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις αὗται κατὰ τοὺς ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἀλλὰ καὶ ἑκάστη σχολὴ, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἰδιαίτερον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὁριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βραβείῳ προβλημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 33.

Οἱ δήμαρχοι, πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, ἅμα παρατηρήσουν ἀρχὰς στασιαστικῶν κινημάτων, χρεωστοῦν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, χρεωστοῦν ὡσαύτως νὰ λαμβάνωσιν, ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καὶ σοφὰ μέτρα, ἱκανὰ πρὸς καθησύχασιν τῶν πνευμάτων, καὶ κατάπαυσιν τῆς ταραχῆς.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ στρατιωτικαί συσσωματώσεις ἐναντίον τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν τροφίμων, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας, καὶ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ καταπαύωνται παρ' αὐτῶν ἅμα γίνουν ἀνωφελῶς τρεῖς προσκλήσεις μὲ τύμπανον ἢ σάλπιγγα καὶ ἀκολούθως πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τοὺς τύπους δικαστικὴ καταδίωξις.

Ἄρθρ. 35

Ὁ αὐτὸς τόπος προσκλήσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, εἰς περίπτωσιν στασιαστικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων, τῶν ἰδιοκτησιῶν, τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ πρὸς ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων ἢ καταδίκων.

Ἄρθρ. 36.

Πρὸς διάλυσιν τῶν στασιαστῶν, ὅταν ἦναι ἀνάγκη, προσκαλοῦν ἐγγράφως τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν μὲ τοὺς ἀκολούθους τύπους.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως; Ἡμεῖς Δήμαρχος τοῦ δήμου . . . . προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῶν ἐπισταθμευμένων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον στρατευμάτων πῆς γραμμῆς ἢ τετραρχιῶν νὰ χορηγήσῃ ἀμέσως τὸν ἀριθμὸν . . . . ; ἀναγκαῖον πρὸς διάλυσιν τῆς γινομένης συσσωματώσεως ἐπὶ τῆς πλατείας . . . ἅμα αἱ προσδιωρισμέναι παρὰ τοῦ νόμου προσκλήσεις γίνωσι παρ' ἡμῶν ἢ παρὰ τοῦ ἀστυνόμου.

Εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ πραγματική της ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀκινδύνως, καὶ νὰ μὴ γίνεται πλέον χρῆσις τῆς βίας, εἰμὴ ὅσον εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκβάσεως.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῶν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατάσχεσιν τῶν στρατιωτικῶν λειποτακτῶν καὶ αἰχμαλώτων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν καὶ νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς ἑκάστην τῶν πόλεων θέλουν διορίζεσθαι εἷς ἢ καὶ περισσότεροι εἰρηνοφύλακες κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου, καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ ἀστυνόμων, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν κράτησιν τῶν κακούργων καὶ ἐγκληματιῶν. Ὡς διακριτικὸν σημεῖον φέρουν λευκὴν ῥάβδον, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θέλουν εἶναι ἐκτυπωμέναι αἱ λέξεις «*ἰσχὺς τοῦ νόμου*» ἡ ῥάβδος θέλει κρέμαται, εἰς ταινίαν κυανόλευκον, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ εὑρίσκεται ὅμμα. Λέγουν πρὸς τοὺς κρατουμένους «*σὲ διατάττω ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς*», οἱ πολῖται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν χεῖρα βοηθείας εἰς τὰς προσκλήσεις των· ὅσοι ἀποποιοῦνται νὰ ὑπακούωσι, καταδικάζονται δικαστικῶς, ὡς παραβάται τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς χρεωστουμένης ὑπακοῆς.

Ἄρθρ. 39.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς τοὺς δήμους ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον πρέπει νὰ συσταίνωνται ἰδιαίτεραι ἀστυνομικαὶ φυλακαί.

Ἄρθρ. 40.

Αὐστηροτάτη ἐπαγρύπνησις πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐπὶ τῆς ληστείας καὶ τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων ἐγκλημάτων, καὶ πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων. Ὁ νόμος τῆς 10 Νοεμβρ. 1836 τ. ε. πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτιστος ὁδηγὸς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς, αἵτινες πρέπει νὰ φροντίζωσι τὴν ἀκριβῆ του ἐφαρμογὴν, διὰ νὰ ἀπαλλάτωσι τὰ ἄτομά των ἀπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου ἀπὸ ζημίαν, καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ εὐθύνας.

Ἄρθρ. 41.

Ἀπαγορεύονται αἱ ῥάβδοι μὲ σούβλας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα καὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῆται αὐστηρῶς ἡ ἐνέργεια τῶν περὶ ὁπλοφορίας νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 42.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄτομα φέροντα προσωπεῖα νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ παρεισδύωσιν εἰς οἰκίας, χωρὶς ἄδειαν τῶν ἐνοικούντων. Διατάττουν τὴν κράτησιν, τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσωπείου καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἀτόμου πλημμελήσαντος καὶ ἀποποιουμένου κατὰ πρόσκλησιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀρχήν· ἐναντίον τῆς παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἀστυνομικαὶ εἰδοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

Ἄρθρ. 43

Οἱ δήμαρχοι ἢ τοποτηρηταί των εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν διαβατήρια διὰ τοὺς ὁδοιποροῦντας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, καὶ ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅ,τι ἐκανονίσθη διὰ τοῦ εἰδικοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

Ἄρθ. 44

Αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀρχαὶ διατάττουν εἰς τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς οἰκιῶν νὰ ἐγγράφωσιν ἀμέσως, ἄνευ λευκοῦ, ἐπὶ καταλόγου μονογραφημένου παρ' αὐτῶν τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη διαμονὴν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν ἀτόμων, ὅσοι διενυκτέρευσαν παρ' αὐτοῖς, ἂν καὶ διὰ μίαν μόνην νύκτα, καὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίασιν τῶν καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπενταμερίαν.

Ἄρθρ. 45

Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἐξακριβώνει τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμβάνεται ἡ διακήρυξις ἑκάστου, περὶ τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τόπου τῆς γεννήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύματος καὶ ἄλλων μέσων ὑπάρξεως.

Ὅστις δὲν ἤθελεν ἔχει κἀνὲν μέσον ὑπάρξεως, θέλει δεικνύει πολίτας διαμένοντας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες τὸν γνωρίζουν καὶ ἠμποροῦν νὰ δώσωσι καλὴν μαρτυρίαν τῆς διαγωγῆς του. Ὅσοι ὄντες ἐν στάσει νὰ ἐργασθῶσιν, δὲν ἔχουν οὔτε μέσα ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε ἐγγυητὰς, θέλουν σημειοῖσθαι ἰδιαιτέρως.

Ὅσοι ἀποποιηθοῦν πᾶσαν διακήρυξιν θέλουν ἐγγράφεσθαι με τὰ χαρακτηριστικά καὶ τὴν κατοικίαν των, καὶ μὲ τὴν σημείωσιν «ἄτομα ὕποπτα.»

Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ὡς δώσαντες ψευδεῖς διακηρύξεις, θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὴν σημείωσιν «*κακόβουλοι.*»

Ἀφοῦ οἱ κατάλογοι οὗτοι κσταστρωθῶσι, δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἡ διόρθωσις καὶ τελειοποίησις αὐτῶν ἐτησίως ὡς πρὸς ἐλάττωσιν καὶ ἄφιξιν καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς τοῦτο πρέπει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θέλομεν δὲ προσθέσει εἰς αὐτὸν κατὰ καιρὸν καὶ ἕνα δασονόμον διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς στατιστικῆς τῶν δασῶν. καὶ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς τὰ λεγόμενα βιβλία τῆς ξυλείας, καὶ διὰ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ εἰσηγητήριον.

Ὁ ἔφορος τῶν δασῶν καὶ εἰσηγητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου· δι' ἔξοδα τῆς ἐφορικῆς περιοδείας του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διατρίψῃ τοὐλάχιστον τοὺς τρεῖς μῆνας τοῦ ἔτους καὶ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο δι' ἐκθετικῆς ἀναφορᾶς, του, ἐνεκρίθη νὰ δίδωνται εἰς αὐτὸν κατὰ ἀποκοπὴν δραχμαὶ χίλιαι ἐτησίως.

§. 2.

Ἡ ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς δύο βαθμοὺς γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα *δασάρχης καὶ δασονόμος*

§. 3.

Ὁ δασάρχης, ὡς τὸ πρώτιστον ὄργανον τῆς ἐξωτερικῆς διοικήσεως τῶν δασῶν διευθετεῖ καὶ διατάττει ἐπὶ τοῦ τόπου τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιστασίας ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ ὄντος ὑπ' αὐτὸν, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα περὶ τῆς καλλιεργείας καὶ καρπώσεως τῶν δασῶν σχέδια, συντάττων τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ, καὶ συμπράττων δι' ἐλέγχου εἰς τὰς χρεώσεις καὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν προϊόντων τοῦ δάσους, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰδικώτερον περὶ τούτου, θέτων εἰς τάξιν τὰ περὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους μέτρα, καὶ φροντίζων διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τὴν ἀστυνομικὴν ἐπίβλεψιν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση κατὰ τὰς κειμένας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐκδοθησομένας περὶ αὐτῶν ὁδηγίας, καὶ τέλος τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποτελοῦντος εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

Ὁρίζομεν δὲ ῥητῶς ἐνταῦθα ὅτι εἶναι θέλησις Ἡμῶν καὶ ἀξίωμα νὰ ἀφεθῇ ἡ κάρπωσις τῶν δασῶν ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τῶν ἰδιωτῶν, ἀποφευγομένου ὅσον τὸ δυνατὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται αὐτὴ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀριεμένου τούτου εἰς τοὺς ἐπιχειρητὰς, ὅ ἐστι τοὺς ἀγοραστὰς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους κλάδους.

§. 4.

Ὁ δασονόμος ὡς τὸ κυρίως ὄργανον τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος, εἶναι συγχρόνως διωρισμένος καὶ ὡς βοηθὸς τοῦ δασάρχου καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς περιφερείας του· ὅθεν ἔχοντος ἐκείνου τὰ γενικὰ, ἔχει οὗτος τὰ μερικὰ χρέη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ ἐπικαρπίας σχεδίων, προσέτι φροντίζει τὴν παράδοσιν τῆς ξυλείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοθησομένων ὁδηγιῶν, ἐπιθέτων εἰς τὰ παραδιδόμενα ξύλα τὴν Βασιλ. σφραγίδα, συντάττων τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς καλλιεργείας τῆς ὁποίας τὰς ἐργασίας διευθύνει, ἀγρυπνῶν, ὥστε ἡ τῶν ξύλων ἐκκοπὴ νὰ γίνεται κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ προσπαθῶν διὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν φθαρέντων δασῶν, καὶ διὰ τὴν ἐμφύτευσιν τῶν γυμνῶν περιοχῶν των.

§. 5.

Ἡ εὐρύχωρος ὁροθέτησις καὶ τοπικὴ διαίρεσις τῶν δασονομικῶν τμημάτων θέλουν προσδιορισθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων περιηγήσεων καὶ τῶν δασονομικῶν πινάκων τῶν συνταχθέντων ἀπὸ τοὺς Βασ. οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ὡς ἠμπορεῖ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐπισυνημμένην σύνοψιν, λαμβανομένων ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν τῶν καταλλήλων διατάξεων, ὡσαύτως, καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ διὰ νόμου εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ἡμετέρων δασονομείων.

§. 6.

Πρὸς ὑποστήριξιν καὶ βοήθειαν τῶν διαληφθέντων δύο βαθμῶν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας διορίζομεν τὸ ἀνάλογον προσωπικόν.

ά. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν τὸ δοθησόμενον εἰς τοὺς δασάρχας, περὶ τούτου θέλει δοθῇ φροντὶς τοῦ νὰ ἐλαφρυνθῶσι κυρίως ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν, νὰ ἀφιερώνουν τὸν καιρόν των ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ἐπὶ ποδὸς ἐξωτερικὴν ἐργασίαν, χάριν τοῦ ὁποίου ἠθελήσαμεν νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον δασάρχην, εἷς δανονομικὸς βοηθός·

β'. Ὡς προσωπικὸν βοηθητικὸν τῶν δασονόμων, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των δίδομεν εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φυλάκων, ἐχόντων καὶ τούτων τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ὑπηρεσίας.

§. 7.

Τὰ διαληφθέντα βοηθητικὰ ἄτομα, δηλαδὴ οἱ δασονομικοὶ βοηθοὶ, ἀρχιφύλακες καὶ φύλακες, ἠμποροῦν νὰ λάβουν δικαίωμα προβιβασμοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ καλῆς διαγωγῆς τῆς δεικνυομένης παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν

§. 8.

Τὸ προσωπικὸν τῶν δασονομείων ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς περιπόλους τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας των, διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἄδειαν τοῦ ὁπλοφορεῖν, χάριν τῆς ἰδίας του ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τοῦ δάσους προφυλάξεως.

Ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία θέλει διατάττει τοῦτο ἑκάστην φορὰν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἢ τῆς ἀρχηγίας τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων διὰ νὰ συμπορεύεται εἰς τοὺς γενικοὺς καὶ μερικοὺς περιπόλους, καὶ νὰ συμπράττῃ προσωπικῶς, ὅπου εἶναι χρεία.

Εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν περίπολον καὶ ὁ ἴδιος ὁ δασονόμος· ἀλλ' ὁ δασάρχης μὲ τὸν βοηθόν του ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτὴν συμπαρεύρεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Βαθμολογία καὶ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω δασονομικῶν ὀργάνων.

§. 9.

Αἱ δασονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἵστανται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ περιφέρειαι ὅσαι ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεώς των δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἑνωθῶσι μὲ δασονομικήν τινα ὑπηρεσίαν· ἔχουσι δὲ καὶ αὗται τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὴν αὐτὴν ἁρμοδιότητα μὲ τὴν ἐκείνων.

§. 10.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τὸ εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένον ἵστανται μεταξύ των εἰς θέσιν ἐλέγχου ἀμοιβαίου, συνεργοῦντες εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς εἰσπράξεως τῶν διαφόρων δασονομικῶν εἰσοδημάτων τὴν μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ τοῦτο μὲ μέθοδον καταλλήλον κατὰ τοὺς διαταχθησομένους ἑπομένους ὁρισμούς.

§. 11.

Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὴν σχέσιν τῶν βαθμῶν, οἱ Ἡμέτεροι δασάρχαι εἶναι ἰσοστάσιοι μὲ τοὺς ὑπουργικοὺς γραμματεῖς πρώτης τάξεως, προκαθημένων μ' ὅλον τοῦτο τῶν ὑστέρων· οἱ δασονόμοι ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας κλάσεως, προεξέχοντος τοῦ τελευταίου.

Εἰς τοὺς δασονομικοὺς βοηθοὺς ἀνήκει ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ γραφέως.

Ἡ στολὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασονομείων θέλει διορισθῆ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνέχυρον, λογίζεται ὡς μὴ ὄν, ἐνόσῳ δὲν ὑπάρχει ἔγγραφον, ἔχον βεβαίαν χρονολογίαν (413 καὶ 414 τῆς πολιτικῆς δικονομίας), καὶ διαλαμβάνον τὴν ὀφειλομένην ποσότητα, καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐνεχυριασθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διαληφθὲν προνόμιον δὲν δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπὶ μεταβατικῶν πιστώτεων κινητῶν πραγμάτων, εἰμὴ δι' ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, ἢ δημοσίου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς εἰς ἐνέχυρον δοθείσης πιστώσεως.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προνόμιον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἂν τὸ ἐνέχυρον αὐτὸ δὲν ἐτέθη, καὶ διατελῇ ὑπάρχον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ τρίτου τινὸς κοινῇ γνώμῃ τῶν συναλλαττομένων ἐκλεγομένου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται, μὴ πληρωθείς, νὰ διαθέσῃ τὸ ἐνέχυρον· δύναται ὅμως νὰ προκαλέσῃ δικαστικὴν διαταγήν, ἐπιτρέπουσαν νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ τὸ ἐνέχυρον ἀντὶ πληρωμῆς, μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν ὀφειλομένης ποσότητος κατ' ἐκτίμησιν γενομένην δι' ἐμπειροτεχνῶν, ἢ, μὴ συγκατανεύοντος εἰς τοῦτο τοῦ ὀφειλέτου, νὰ πωληθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ.

Πᾶς ἐν τῷ συναλλάγματι ὅρος, ἐπιτρέπων εἰς τὸν πιστωτὴν νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸ ἐνέχυρον, ἢ νὰ τὸ διαθέσῃ, χωρὶς τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὁλικοῦ χρέους, ὁ πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὸ ἐλλεῖπον ἐκ τῆς λοιπῆς τοῦ ὀφειλετου περιουσίας διὰ προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ δίδοντος τὸ ἐνέχυρον, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ· ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην πιστωτὴς, καταδικάζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ παραδώσῃ τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸν ἐνέχυρον εἰς τρίτον, ἐκλεγόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ πιστωτὴς εἶναι κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ συναλλαγμάτων, ἢ συμφωνητικῶν ὑποχρεώσεων, διατάξεις, ὑπεύθυνος, ἕνεκα τῆς, δι' ἀμέλειάν του συμβάσης τυχὸν ἀπωλείας, ἢ βλάβης, τοῦ ἐνεχύρου. Ἀπ' ἐναντίας ὁ ὀφειλέτης εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τὸν πιστωτὴν περί τε τῶν ἐπωφελῶν καὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐνεχύρου ἀναγκαίων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 9.

Ἂν πρόκειται περὶ τοκομόρου τινὸς πιστώσεως, εἰς ἐνέχυρον δοθείσης, ὁ πιστωτὴς καταλογίζει τοὺς ἀπὸ τῆς πιστώσεως ταύτης τόκους εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένους τυχόν.

Ἐὰν ὅμως τὸ χρέος, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποίου ἐνεχυριάσθη ἡ πίστωσις, δὲν φέρῃ τόκους, ὁ καταλογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ὀφειλέτης, ἐνόσῳ ὁ κατέχων τὸ ἐνέχυρον δὲν καταχρᾶται αὐτοῦ, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν, πρὶν ἢ ὁλοσχερῶς ἐξοφληθῇ, κατά τε τὸ κεφάλαιον τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα τὸ χρέος, τὸ διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἀσφαλισθέν, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 8 ὡρισμένα ἔξοδα· ἂν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν αὐτὸν πιστωτὴν συνωμολογήθη μετὰ τὴν δι' ἐνεχύρου συναλλαγὴν ἄλλο χρέος, τὸ ὁποῖον κατέστη ἀπαιτητὸν πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου, ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἕνεκα τῆς, λόγῳ τοῦ δευτέρου χρέους, ἀπαιτήσεώς του.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἐνέχυρον εἶναι ἀδιαίρετον, καὶ τοι διαιρετοῦ ὄντος τοῦ χρέους, μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τοῦ πιστωτοῦ· ὁ τοῦ ὀφειλέτου κληρονόμος, ὁ πληρώσας τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκ τοῦ ἐνεχύρου, ἐνόσῳ τὸ χρέος δεν ἐξοφληθῇ ὁλοσχερῶς. Δύναται δὲ, ὅταν ὁ συγκληρονόμος δὲν πληρώσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸ μέρος, νὰ αἰτήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ ἐνεχύρου· καὶ πάλιν **ὁ τοῦ πιστωτοῦ κληρονόμος**, ὁ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους λαβὼν, δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ ἐνέχυρον μὲ βλάβην τῶν μήπω πληρωθέντων συγκληρονόμων του.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, εἰς τὰ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανειστήρια, τὰ δι' ἀδείας τῆς ἀρχῆς καθεστηκότα, οὐδ' εἰς τὰς τραπέζας, ὅσαι ἤθελον λάβει ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτῶν ἐγγράφῳ τὴν ἄδειαν νὰ δανείζωσιν ἐπ' ἐνεχύρῳ, περὶ τῶν ὁποίων ἰσχύουν οἱ περὶ τούτων ἰδιαιτέρως γενόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοί.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 114 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν ἀδελφάτων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἀποφασίζομεν.

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, νοσοτροφεῖα κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ ἀδελφάτα, συγκείμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρας δημότας.

Τοὺς τελευταίους τούτους ἐκλέγουν τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπὸ δημότας ἐκτὸς τοῦ δήμου των πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων εἰμποροῦν νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ ἴδια πάλιν ἄτομα.

3. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους Δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου ἀνήκει εἰς τὸν Δήμαρχον ἐκείνου τοῦ Δήμου τοῦ ἔχοντος τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Τὴν δὲ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του προσδιορίζει ὁ διοικητής.

4. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς περιουσίας ἀπορῆται, τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσότερον δικαίωμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος, τότε ὁ διοικητὴς προσδιορίζει τὸν δήμαρχον, ὅστις ἔχει ν' ἀναδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν διεύθυνσιν.

5. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὑρίσκηται ἰατρὸς,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἀπαντῶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ νὰ συμβιβάτωμεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναφυομένας διαφιλονεικήσεις ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστεῖ νὰ φυλάττῃ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόδιος μηχανικὸς θέλει τῷ διαγράψει ἐπὶ τοῦ γηπέδου, εἰδὲ μὴ, ὑποχρεοῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 2.

Ὁσάκις ἡ γραμμὴ τέμνει ἓν ἢ πολλὰ οἰκόπεδα εἰς τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοῖχοι ἢ τὰ μεσότοιχα λαμβάνουσιν ἐκ τούτου πλαγίαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλείας ἢ ὀξείας γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκοδεσπόται νὰ μεταρρυθμίζουν τὰ σύνορα τῶν οἰκοπέδων των, ὥστε αἱ πλευραὶ τῶν οἰκιῶν νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογώνιον.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει πρὸ πάντων τηρηθῆ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς, καὶ ὅλων τῶν τῆς νέας πόλεως. Ὁσάκις ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς οἰκοδομῆς ἄδειαν, θέλει ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὴν αἴτησίν του, ἂν συνεννοήθη ἤδη μὲ τοὺς γείτονάς του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν συνόρων, ἢ ὄχι· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπιφορτισμένος μηχανικὸς θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως, διὰ νὰ πληροφορηθῆ περὶ τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἀποφασίζει αὐτὸς τὴν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὁριζομένην μεταρρύθμισιν.

Ἑκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὅρου τούτου θέλει κατεδαφίζεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾶς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οἰκόπεδον διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων ἐμβαδοῦ τοὐλάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰκόπεδον, ὁποιονδήποτε σχῆμα καὶ ἂν ἔχῃ, ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων, θεωρεῖται ὡς δημοτικὴ ἰδιοκτησία καὶ διαθέτεται κατὰ τοὺς περὶ τῶν τοιούτων τεμαχίων ὁριστμοὺς τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1834.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταρρύθμισις τῶν συνόρων τῶν οἰκοπέδων ἑκάστης ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκοδεσπότης τῶν ἐπ' αὐτῆς κειμένων οἰκιῶν νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματείαν πρωταρχιτέκτων θέλει λαμβάνει γνῶσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν γραμματείαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει ἀνεκλήτως.

Ἄρθρον 5.

Ἂν κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν συνόρων εἷς τῶν ἰδιοκτητῶν κερδίζει τόπον πρὸς ζημίαν τοῦ γείτονός του, θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶ-, τοῦ Αἰόλου. τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Πειραιῶς, τῆς μακρᾶς Στοᾶς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ εἰς τὰς Πλατείας τοῦ Ὄθωνος καὶ τοῦ Λουδοβίκου ὅλαι αἱ οἰκίαι.

ά. Πρέπει νὰ ἔχουν ἓν ἰσόγειον καὶ ἓν ἀνώγειον πάτωμα·

β'. Θέλουν σχηματίζει σειρὰν συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον· τὰ δὲ σχέδια ὅλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκοδομουμένων οἰκιῶν θέλουν καθυποβάλλεσθαι προηγουμένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἤδη οἰκοδομηθεισῶν οἰκιῶν ἐπὶ τῶν τριῶν μεγάλων ὁδῶν νὰ κάμουν εἰς αὐτὰς ἐναντίον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θεμελιώδεις ἐπισκευάς· εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομὴν καὶ θεμελιώδη ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν τούτων ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ συμμορφωθοῦν κατὰ γράμμα μὲ αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ μεταξὺ δύο οἰκιῶν μεσότοιχον θέλει οἰκοδομεῖσθαι δι' ἐξόδων ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτητῶν· καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ ὁ εἷς τῶν δύο ἤθελεν οἰκοδομήσει πρὸ τοῦ ἄλλου, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεσοτοίχου, ἀποζημιούμενος μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἀπὸ τὸν δεύτερον. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειόνεται ῥητῶς ὡς ἄρθρον συμφωνίας εἰς τὴν ἐκδιδομένην περὶ οἰκοδομῆς ἔγκρισιν. Τὸ μεσότοιχον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει θύραν ἢ ἄλλο τι ἄνοιγμα, θέλει δὲ οἰκοδομεῖσθαι καθ' ἡμισείαν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 9.

Τὰ καπνοδογεῖα καὶ αἱ ἑστίαι θέλουν κατασκευάζεσθαι μὲ πλίνθους· ἀπαγορεύεται δὲ νὰ στηρίζωνται εἰς δοκοὺς ἢ ξύλα, ἢ νὰ κτίζωνται εἰς τείχη στηριζόμενα εἰς ξυλίνας οἰκοδομάς· πᾶσα οἰκοδομὴ ἐναντίον ταύτης τῆς διατάξεως διακόπτεται, καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες ἰδιοκτῆται ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀστυνομία μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ θέλει ἀπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ.

Τὰ σιδηρουργεῖα, ἀρτοποιεῖα, βαφουργεῖα, τεχνουργεῖα διασταλακτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα εἰς ἐμπορήτμὸν ὑποκειμένη οἰκοδομὴ θέλει ἔχει τείχη στερεὰ καὶ χωρὶς ξυλοδέσματα.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι μὲ κεραμίδια, ἢ θέλουν γένει μὲ δώματα.

Εἰς πάντα παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, εἴτε ἰδιοκτήτην τῆς οἰκοδομουμένης οἰκίας, εἴτε ἀρχιτέκτονα, ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαγορεύνται εἰς ἅπαντας νὰ σμικρύνωσι τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας, ἢ νὰ παραμορφώσωσιν ὁπωσδήποτε τὸ σχῆμά των· δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἐμπρὸς τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ καλύπτωσι τὴν ὁδὸν μὲ ὕλας ἢ πήγματα οἰκοδομῶν, ὁμοίως καὶ νὰ ἀνοίγωσι καθ' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ πλάτος τάφρους πρὸς ἀπόσβεσιν ἀσβέστου· ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις θέλει φροντίζει, ὥστε τὸ ἐμπρὸς τῆς οἰκοδομῆς μέρος τῆς ὁδοῦ νὰ ἦναι πάντοτε καθαρὸν, καὶ νὰ μὴ κατέχεται περισσότερον μέρος ἀπὸ τὸ διὰ τὰ πήγματα ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἡ ἀστυνομία θέλει καθαρίζει τὴν ὁδὸν δι' ἐξόδων τοῦ οἰκοδομοῦντος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐξόδων πρὸς ταφὴν τῶν ξένων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα τὰ πρὸς ταφὴν τῶν ξένων, τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ ἀποβιούντων καὶ μὴ ἐχόντων συγγενεῖς ἢ οἰκείους ἀναλαμβάνοντας τὴν τῆς ταφῆς αὐτῶν φροντίδα, θέλει προκαταβάλει τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐν ᾧ συνέβη ἡ ἀποβίωσις περιοριζόμενον εἰς μόνα τὰ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενα· ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν προκαταβληθέντων ἐνεργεῖται, ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὴν γενομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ποσότητος χρημάτων ἴσης μὲ τὴν δαπανηθεῖσαν· ἢ ἂν χρήματα δὲν ὑπάρχουν, ἐξαιρουμένων τῆς σφραγίσεως πραγμάτων ἰσοτίμου ἀξίας.

Τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπωλήτων, ἐξαιροῦνται τῆς σφραγίσεως παρὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου τὰς σφραγίδας εἰρηνοδίκου, κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν, καὶ πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τῆς ἀπὸ τῶν σφραγίδων τοιαύτης ἐξαιρέσεως χρημάτων ἢ πραγμάτων γίνεται μνεία ἐν τῇ περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει, σημειουμένων ἀκριβῶς τοῦ εἴδους τῶν ἐξαιρεθέντων πραγματων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβῇ τὴν τῆς ταφῆς δαπάνην. τὸ περίσευμα συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα λοιπὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος· ἂν ἀπεναντίας δὲν ἐπαρκέσῃ εἰς πλήρη πληρωμὴν, ἀφαιροῦνται αἱ σφραγίδες ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πράγματα ἰσότιμα τοῦ ἐλλείποντος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν προκαταβληθέντων ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου, καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ, παρακατατίθενται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, καὶ σημειοῦνται ἐν τῇ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει.

Ἄρθρον. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 49.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κλείσεως τῶν μέχρι τοῦδε προσωρινῶν βιβλ. σημειώσεως ὑποθηκῶν, καὶ περὶ τῶν βληθησομένων εἰς ἐνέργειαν νέων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 44 καὶ 101 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Αρθρ. 1.

Τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1835 Ἡμετέρου διατάγματος ἀνοιχθέντα βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων τῶν ὑποθηκῶν, θέλουν κλεισθῆ τὴν 30 Σεπτεμβρίου τ. ε. τὴν δὲ 1 Ὀκτωβρίου θέλουν ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 11 (23) Αὐγούστου 1836 περὶ ὑποθηκῶν νόμου ὁριζόμενα βιβλία.

Αρθρ. 2.

Ὅσοι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐσημείωσαν τὰς ὑποθήκας αὐτῶν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἤδη ὑπάρχοντα βιβλία τῶν σημειώσεων, ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἀνοιχθησόμενα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν μέχρι τέλους Μαρτ. 1837. Αἱ οὕτω ἐγγραφεῖσαι ὑποθῆκαι θέλουν ἔχει τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως, τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃ αὗται ἔλαβαν ὕπαρξιν· αἱ δὲ μὴ ἐγγραφεῖσαι ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης

Αρθρ. 3.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡσαύτως ὡς ἁπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ὅλαι αἱ ὑποθῆκαι ὅσαι προερχόμεναι ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν, δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων.

Αρθρ. 4.

Οἱ ἀπολαύσαντες μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε. ὑποθήκην δυνάμει τοῦ νόμου, ὀφείλουν εἴτε αὐτοὶ, εἴτε οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ αἰτήσωσιν ἀντ' αὐτῶν ἐγγραφὴν, νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν τούτων εἰς τὸ ἁρμόδιον βιβλίον μέχρι τέλους Μαρτίου 1837. Αἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγγραφεῖσαι ὑποθῆκαι ἔχουν τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβον ὕπαρξιν· αἱ δὲ μὴ ἐγγραφεῖσαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

Ὅσοι, ὄντες, κατὰ τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἀνήλικας, εἰς ἀπηγορευμένους, καὶ ὑπάνδρους γυναῖκας ὑποθηκῶν, δὲν ἐνεργήσουν πρὸς βλάβην τούτων τὴν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐγγραφὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἀποκτημένων ὑποθηκῶν εἰς τὰ ἀνήκοντα βιβλία θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ 61 ὁριζόμενα.

Αρθρ. 5.

Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν παρέμεινε κατὰ τὰ προγνού·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

II.

Ἡ ἀρίθμησις τῶν σταδίων λευγῶν καὶ σχοινίδων, ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν πρὸς τὰς πλησιεστέρας διοικητικὰς πόλεις. Ἐκειθεν ἄρχεται πάλιν νέα ἀρίθμησις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐνταυτῷ ἐφ' ἑκάστης στήλης τὸ σχοινίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν τοῦ προηγηθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείνην τῆς πρωτευούσης εἰς τρόπον ὥστε

Α΄.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Α. ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Εὐρυοῦ μὲ τὸν τοῦ Αἰόλου.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγούσης.
2. Εἰς τὴν Ἐλευσῖνα, Μέγαρα, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον.
3 Εἰς Θήβας.

Β΄.) Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Β.

1. Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγούσης ὁδοῦ.
2. » Δεβαδιαν.

Γ΄.) Ἡ πόλις τῆς Λεβαδίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Λαυίαν.
2. » » Ἄσπρα Σπήτια πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου.

Δ΄.) Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγούσης εἰς Πάτρας.
2. » Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
3. » Ἄργος καὶ Τρίπολιν.

Ε΄) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Ε.

1.) Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως τῆς ἀγούσης εἰς Μεγαλούπολιν, Νηολ καὶ Πύλον.
2. » Σπάρτην.
3. » Πάτρας διὰ τῆς Κυναιθης.

III.

1) Ἑκάστη σχοινὶς θέλει σημειωθῆ δι' ἑνὸς παραλληλεπιπέδου ἓν μέτρον ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφήν.

ΣΧ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίδων.
ΩΡ. » τῶν λευγῶν.
ΣΤ. » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μία ὁδὸς ἑνώσῃ δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῆ καὶ ἡ ἀπόστασις ἡ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

2) Ἑκάστη λεῦγα 1/2 σχοινίδος=5000 μέτρων θέλει σημειωθῆ δι ἑνὸς παραλληλεπιπέδου 0, 5 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφήν.

ΩΡ. Μὲ τὸν ἀρ.θ. τῶν λευγῶν.
ΣΤ. » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

3) Ἕκαστον στάδιον=1000 μέτρων δι' ἑνὸς παραλληλεπιπέδου θέλει σημειωθῆ 0, 3 μετρῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφήν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV.

Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων θέλουν κατασκευασθῆ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα σχέδια καὶ μέτρα· ἡ ἐπιγραφὴ θελει γλυφθῆ ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταντᾷ δύσκολος καὶ εὑρίσκονται ξύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ διὰ στήλας σχοινίδων καὶ λευγῶν.

V.

Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις καὶ ἐὰν ἦναι δυνατὸν ὅπου σταυρώνονται αἱ ὁδοὶ νὰ ὑψωθῶσι ξύλιναι στῆλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, αἱ ὁποῖαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύωσι πόσον ἀπέχουσι τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πέριξ σημαντικῶν πόλεων.

VI.

Τὰ ἔξοδα τῶν ξυλίνων στηλῶν τούτων πρέπει νὰ φερθῶσιν εἰς βάρος τῶν ἁρμοδίων κοινοτήτων. Ἐκεῖναι δὲ, αἱ ὁποῖαι σημειόνουσι τὰς διαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται.

VII.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐ. Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ιανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπιρροὴν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναι μὲ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματος, προτιθορίζομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἑφεξῆς.

1) Θέλει συστηθῆ τώρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν διδάσκεσθαι τὴν Κυριακὴν καὶ τὰς ἑορτὰς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθῶσιν ὡς ἀρχιτεχνῖται (μάϊστορες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

2) Ἡ διδάσκαλία γινομένη δωρεὰν εἰς τοὺς μαθητευομένους εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητευόμενοι ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὀδηγίαν νὰ σχεδιάτωσι μὲ γραμμὰς ἁπλᾶς οἰκοδομὰς, καὶ στήλας εἰς τὴν κατωτέραν ἀριθμητικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τὰς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ῥίζης, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετρῶσιν καὶ ἐπαριθμῶσιν ἁπλᾶς ἐπιφανείας καὶ κανονικὰ σώματα, περισσότερον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημείαν, καθ' ὅσον αὕτη δηλ. ἐφαρμόζεται εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3) Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἢ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ἔπειτα καὶ ἀπὸ ἄλλους ἄνδρας πεπαιδευμένους κατὰ τὰς ἁρμοδίους μαθήσεις μὲ ἀνάλογον ἀντιμισθίαν.

4) Τὰ σχέδια καὶ αἱ γαιολογικαὶ συλλογαὶ ὀνομαστικῶς δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, προσέτι τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος τούτου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ ἔχωσι κεραυναγωγοὺς καὶ καλὰς καμίνους καὶ νὰ ἐκλείπῃ ἡ συγκοινωνία μὲ κτίρια ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς. Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ γίνεται ἡ ἀπαιτουμένη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κανονικὴν καθάρισιν τῶν καμίνων καὶ ἐν γένει αὐστηρὰ ἐπιτήρησις ἐντὸς τῶν δημοσίων κτιρίων.

15. Δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια πρέπει νὰ καταστρωθῇ ἰδιαίτερος κατάλογος καὶ νὰ κρατῆται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. γραμμ. διὰ νὰ κατορθοῦται ἡ ἔποψις τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

Αἱ στῆλαι τοῦ καταλόγου τούτου εἶναι·

ἀ) Αὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, τὰ ὁποῖα πρέπει ἐπομένως νὰ ἀριθμηθῶσιν ἰδίως·

β) Ἀριθμοὶ τῶν οἰκιῶν ὡς ἐκ τῆς γενικῆς τοπικῆς ἀριθμήσεως·

γ) Μέρος καὶ ἐπαρχία·

δ) Ὀνόματα τῶν κτιρίων·

ε) Θέσις μὲ σημείωσιν τοῦ πλάτους, βάθους καὶ ὕψους τοῦ κτιρίου·

ζ) Εἶδος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ λίθων ἢ ξύλων καὶ ὁ τρόπος·

η) Παλαιότης τοῦ κτιρίου καὶ ὁ χρόνος τῶν οὐσιωδῶν βελτιώσεών του·

θ) Ἐνδεικτικὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, ἀνίσως ἐκτίσθη εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἢ ἠγοράσθη, ἀπὸ ποῖον καὶ διὰ πόσα, ἢ ἀνίσως μετέβη ἀπὸ ἄλλον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων κτιρίων· ἔτι δὲ προσδιορισμὸς αὐτοῦ.

ι) Τωρινὴ κατάστασις τοῦ κτιρίου, ἂν ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν ἢ τὸ ἐναντίον, καὶ ἀνίσως ἦναι κατάλληλον εἰς τὴν ἐνεστῶσάν του χρῆσιν.

κ) Περιοχὴ καὶ παραρτήματα τῶν κτιρίων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν πατωμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὑρισκομένων μεγάλων καὶ μικρῶν θαλάμων, δωμάτων, θόλων, ὑπογείων καὶ ἀποθηκῶν δι' ἀριθμήσεως τῶν μερικῶν διαιρέσεων, ἐκτὸς τούτου τῶν κεραυναγωγῶν, παροικοδομημάτων π. χ. σταύλων, πλυντηρίων, φούρνων, βρύσεων, ὑδραγωγῶν, κήπων, γηπέδων κτλ. μὲ σημείωσιν τῆς ἐκτάσεώς των·

λ) Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας, προερχόμενος ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ νομομηχανικοῦ·

μ) Ποσότης τοῦ φορολογικοῦ κεφαλ. καὶ
ν) Ἐξασφαλίσεως πυρκαϊᾶς } μένουν κατὰ πρῶτον κενά.

ξ) Ἀνάγκη ἢ μὴ τοῦ κτιρίου διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ο) Ἔνδειξις τῶν μεταβολῶν τοῦ κτιρίου τούτου καὶ σημειώσεις τῶν ἐξόδων·

π) Σύντομος σημείωσις τῶν γενομένων ἐπισκευῶν καὶ ἐξόδων.

ρ) Παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ἰδίως νὰ σημειωθῇ ἀνίσως εἶχε σχέδιον τὸ κτίριον καὶ ἀπὸ ποῖον ἐσυντάχθη, ὁποίας ἐνεργητικὰς ἢ παθητικὰς δουλείας περιέχει τὸ κτίριον κτλ. Ἡ πρώτη κατάστρωσις τοῦ καταλόγου τούτου τῶν κτιρίων πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ **1837** ἔτους, συνεργείᾳ ὅλων τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν· θέλει δὲ εἶναι συντεθειμένος μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ πολλὰ ἔτη, ἡ ἐξακολούθησις αὐτοῦ θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας. Ὡς οὐσιώδη μέρη ἢ μᾶλλον δικαιολογητικὰ τοῦ καταλόγου τούτου πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ φυλάττωνται ἰδιαιτέρως·

1) Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια·

2) Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας·

3) Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκτιμήσεως·

4) Τὰ ἐξασφαλιστικὰ ἔγγραφα πυρκαϊᾶς·

5) Τὰ πρωτόκολλα ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ καταχώρησις εἰς τὸν κατάλογον τῶν οἰκοδομῶν·

6) Τὰ διατάγματα περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, καθόσον δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν λογαριασμῶν.

16. Πρὸς ἀπόκτησιν ἐπόψεως, ὁποῖα εἰσοδήματα δίδουν εἰς πᾶσαν μίαν τῶν Γραμματειῶν τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα πολιτικὰ δημόσια κτίρια, πρέπει εἰς τὰς ἐτησίους καταστάσεις τῶν οἰκοδομικῶν ἐπισκευῶν νὰ ἐπισυνάπτωνται ἰδιαίτεραι σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ἐγγράφεσθαι τὰ διάφορα κτίρια χωριστὰ πλησίον τοῦ κεφαλαίου τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς, τῶν ἀγορῶν καὶ ἐπισκευῶν. Πρὸς τούτοις δὲ θέλει συμπεριλαμβάνει τὸ κεφαλαιῶδες εἰσόδημα πρὸς **8** 0/0 τοῦ οἰκοδομικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκκαρπώσεως τοῦ κτιρίου δι' ἰδίας ἐπιχειρήσεως ὡς πρὸς τὰ οἰκήματα, προερχόμενον ἀπὸ ἐνοίκια.

Β'. Ἀπότισις καὶ ἀπολογισμὸς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων.

17. Ὅλα τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, καθόσον δὲν πληρόνονται καὶ ἀπολογίζονται ἀπὸ εἰδικὰ ταμεῖα, θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Γεν. ταμείου, καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν διοικητικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων, εἰς λογαριασμὸν τῶν διαφόρων κλάδων, καὶ θέλουν καταχωρεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι κατὰ τὰς διατυπώσεις εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς τῶν ταμείων καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπειδὴ αἱ νέαι οἰκοδομαί, ἐπισκευαὶ καὶ τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα θέλουν διαιρεῖσθαι, πρέπει νὰ διακρίνωνται ὡσαύτως εἰς τὰς καταστάσεις καὶ τὰ κατάστιχα τῶν λογαριασμῶν ἀνηκόντων εἰς τρεῖς ὑποδιαιρέσεις.

18. Ὡς σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα ἐννοοῦνται, ὅσα ἐπανέρχονται κατ' ἔτος, ἐπομένως δὲν ἀπαντῶνται κατὰ τύχην, καθὼς ἐπισκευαστικὰ ἔξοδα, π. χ. ἀντιμισθίαι καὶ μισθοὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν, ἔξοδα καθαρίσεως τῶν ὁδῶν, μισθοὶ καθαριστῶν τῶν καμίνων, ἐξασφαλιστικὰ ἔξοδα ἐναντίον πυρκαϊῶν, καθάρισις τῶν ἀποπάτων καὶ λάκκων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰδικῶς εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν, καὶ νὰ διακρίνωνται εἰς αὐτὰς κατὰ τὰ διάφορα κτίρια.

19. Τὰ ἀποδεικτικά, οἱ λογαριασμοί, τὰ ἑβδομαδιαῖα κατάστιχα κτλ. πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν καὶ εἰς ἐκτελουμένας ἐπισκευὰς κατοικημένων δημοσίων κτιρίων παρὰ τῶν ἐνοικούντων. Ἐκτὸς τούτου παρὰ τῶν ἐπιτοπίως εὑρισκομένων τεχνικῶν προϊσταμένων ἀτόμων καὶ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος, καθόσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν διὰ τὸν τελευταῖον.

20. Ὅταν οἱ ἐργάται πληρόνωνται ἐπιτοπίως, πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο διὰ τοῦ ἀνήκοντος ταμία ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του ἐνώπιον τοῦ ἀρχιτεχνίτου, καὶ εἰ δυνατὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος. Συνήθως ἡ πληρωμὴ αὕτη πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμείου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ. Τὰ ἑβδομαδιαῖα κατάστιχα πρέπει νὰ προσυπογράφωνται καὶ ἀπό τινας ἐργάτας ἠξεύροντας νὰ γράψωσιν.

21. Εἰς ἐργασίας δι' ἐπιχειρήσεων πρέπει νὰ διορίζωνται τινὲς ἐκ τῶν ἐργατῶν ἐπιφορτισμένοι τὴν περιλαβὴν τῶν χρημάτων.

22. Εἰς ἐπισκευὰς δημοσίων κτιρίων δὲν πρέπει νὰ ἐπιφορτίζωνται οἱ ἐνοικοῦντες αὐτὰ τὴν πληρωμὴν καὶ χρῆσιν τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων.

23. Οἱ ταμίαι πρέπει νὰ ἀποποιῶνται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ ὅλας τὰς πληρωμὰς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, αἱ ὁποῖαι περιέχουν τὰς ἐγκριθείσας καὶ ἀνηκόντως γνωστὰς εἰς αὐτοὺς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀναλόγως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν §§ 12 καὶ 14, καὶ θέλει πληρόνεσθαι ἀπὸ τὸν παραβιαστὴν ἐντελῶς εἰς χρήματα, καὶ θέλει διανέμεσθαι κατὰ τὸν § 12.

Εἰς τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐκδοθησομένους εἰσέτι ὁρισμοὺς θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἔλεγχος περαιτέρω διὰ τὴν εἴσπραξιν ταύτην.

§ 14.

Ὅταν δασονομικός τις ὑπάλληλος, ἀστυνόμος ἢ χωροφύλαξ ἢ καὶ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, τελώνης, ἰδιώτης ἰδιοκτήτης δάσους, ἢ ὁ μὲ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἐπιφορτισμένος ἀπαντήση τινὰ ἔχοντα ὁπουδήποτε εἴδους ξυλικὴν, ἄνθρακας, κατράμι, ῥητίνην ἢ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα, (§ 15 καὶ 16) χωρὶς νὰ φέρῃ ἄδειαν τοῦ δασονόμου, ἔχει οὗτος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ κρατήσῃ ταῦτα, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῆς παρὰ τοῦ νόμου περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὴν ξυλείαν ἀπό 10|22 Ἰουλίου 1836 σημειωθ ίσης ἀρχῆς κατὰ τὸν § 12.

§ 15.

Οἱ μὲ ἄδειαν τοῦ δασονόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 3 κατασκευάζοντες κατράμι ἢ ῥητίνην, πληρώνουν διὰ μὲν τὸ κατράμι προερχόμενον εἴτε ἐξ ἐθνικοῦ ἢ ἰδιοκτήτου δάσους 10 τοῖς 0|0 διὰ δὲ τὴν ἐξ ἐθνικῶν πευκῶν ῥητίνην 25 τοῖς 0/0 καὶ 10 0/0 διὰ τὴν ἐξ ἰδιοκτήτων.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἴτε εἰς εἴδη ἢ καὶ εἰς χρήματα κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εὐχαριστηθῇ.

§ 16.

Ἡ ἀπολαυὴ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάσσα, πρινοκόκκι τραγεκάνθη, φλοιὸς (φλοῦδα) κυτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι) κτλ. θέλουν δημοπρατεῖσθαι ἐπίσης χωριστά. Ἐὰν δὲ συνάζωνται ἀπὸ ἰδιωτικὰ δασῃ πρέπει ἐπίσης νὰ πληρόνωσι 10 τοῖς 0/0 φόρον τοῦ ὁποίου ἡ εἴσπραξις ἐνοικιάζεται ταὐτοχρόνως μὲ τὸν ἐπὶ κατραμίου καὶ ῥητίνης ὅστις θέλει ἀποδιδεσθαι ἐπίσης εἰς εἴδη ἢ χρήματα.

§ 17.

Ἡ νομὴ εἰς τὰ δημόσια δάσῃ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τούτῳ εἰδικὰ διατάγματα.

§ 18.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Τοῦτο δὲ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1|13 Ἰανουαρίου 1837 καὶ ταυτοχρόνως καταργεῖται ὁ περὶ ξυλιας κανονισμὸς τῶν 10 Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4|16 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΜΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1837.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ δῆμοι προσόδους ἐκ περιουσίας δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικὰ πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοὶ, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνοικίων, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους, τὰ μὲν παρέχουσι μικρὸν εἰσόδημα, τὰ δὲ ἐφαρμόζονται εἰς ὀλίγους δήμους, καὶ τοιουτοτρόπως δὲν δύνανται γενικῶς νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς 3|15 Δεκεμβρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἐγκριθέντες ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι κατὰ τὸ 1836 ἔτος δύνανται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρχομένου 1837 ἔτους νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὁρισμούς.

α) Νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς· διὰ δὲ τοὺς ἐντοπίους οἴνους νὰ περιορίζεται εἰς ἕνα τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς.

β') Νὰ περιορίζωνται εἰς μόνα τὰ ἐδώδιμα, τὰ ποτὰ καὶ λοιπὰ εἴδη, τὰ εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα.

γ') Ἐλεύθερα τοῦ φόρου τούτου θεωροῦνται τὰ ἀνωτέρω ὤνια, ὅταν ἦναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλοῦνται, καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἕτερον δημοτικὸν φόρον.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, τὰ δημοτικὰ δικαιώματα καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι τινὸς δήμου δὲν ἤθελον ἀποδείξει ἀρκετὴν πρόσοδον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ δήμου, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείμματος ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κειμένης ἰδιοκτήτου γῆς, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ποτὲ τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 2 ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐφαρμόζεται συγχρόνως καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος· ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου ἐπὶ τῆς τῶν ζώων εἰσφορᾶς πρέπει νὰ θεωρῆται.

α) Τῶν μὲν μεγάλων, οἷον βοῶν, ἵππων, κτλ. 30 λεπτὰ ἕκαστον.

β) Τῶν δὲ μικρῶν, οἷον αἰγῶν καὶ προβάτων 7 λεπ. ἕκαστον· ἐξαιρουμένων τῶν θηλαζόντων, καὶ τῶν ἐργατικῶν βοῶν.

γ') Ἐκ τῶν μελισσίων πέντε λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2 καὶ 3 ἄμεσος εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθῇ, τόσον περὶ αὐτῆς, ὅσον καὶ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1837, καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ὁ προειρημένος ὁρισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς φόρους, καθόσον δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, γενομένη ἤδη εἰς τὰ ἔτη 1835 καὶ 1836, ἡ ὁποία προτείνει αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ 1837.

Αἱ τροποποιήσεις αἵτινες ἤθελον γίνει ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἐμμέσων φόρων κατὰ τὰς σημειώσεις α, β. καὶ γ. τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ἔχουσι κῦρος, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὡσαύτως τοῦ διοικητοῦ· αἱ τροποποιήσεις αὗται μόλον τοῦτο δὲν δύνανται ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως, οὔτε αὔξησιν τῶν φόρων, οὔτε ἐπέκτασιν αὐτῶν ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, νὰ λάβωσι.

Ἄρθρον 6.

Τῶν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 ἀποφάσεων τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ναυτῶν.

Ἄρθρ. 68.

Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτησαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσι.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσει πληροφορίας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 69.

Ὁ μισθὸς ἑκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθησαν μὲ μερίδιον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ἦναι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἑνὸς ἑκάστου.

Ἄρθρ. 70.

Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμετόχων, νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαίτερα ἐμπορίας εἴδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἴδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 71.

Ἀφοῦ ἅπαξ συγκατατεθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιασθῶσι τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναχωρήσωσι μὲ αὐτό.

Ἄρθρ. 72.

Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουν τὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ πλοῦ.

Ἄρθρ. 73.

Ἐὰν τινὲς ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνοίκειον καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του, ἢ διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιωρισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν· ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας ν' ἀρνηθῶσιν ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοιάρχου κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον 72. Ἂν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνοι, ἐναγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται, δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας· ὡς πρὸς τὴν λῆξιν ταύτης, ἐὰν ἡ συμφωνία ἦναι δι' ἕνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προεῖδέ τι ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἄρθρ. 75.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α. ἀριθ. 40 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

Ἄρθρ. 76.

Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

Ἄρθρ. 77.

Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὑρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύο· ἢ ἂν τὸ πλοῖόν των δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτούς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσην ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἕνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ των ἢ μόνον τὰ δύο τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ἦναι μὲ μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἕνα μῆνα.

Ἄρθρ. 78.

Ἂν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ ὄχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρίσκετο εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθοὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρ. 79.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας, νὰ διαθέτωσιν εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφὰς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματῶδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν,

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 80.

Ἂν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὑρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ν' ἀποβάλλῃ αὐτόν.

Ἄρθρ. 81

Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἴτιον ἢ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ Ϛ'.

Περὶ ναυκλήρων.

Ἄρθρ. 81

Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαρέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξίους ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ· ἑπομένως ἡ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγὴ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ὁποία καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἡ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον ὁποία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 83.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 43.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια συνέρχονται ἅπαξ κατ' ἔτος, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν,

1. Νὰ συνέλθωσιν εἰμὴ κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν καὶ διὰ προσκλήσεως τοῦ διοικητοῦ, καθ' ὃν καιρὸν καὶ εἰς ὁποῖον τόπον ἤθελε προσδιορίζει ὁ βασιλεύς.

2. Ἄνευ ῥητῆς συναινέσεως τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραταθῇ ἐπέκεινα τῆς νομίμου διαρκείας.

3. Ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 37 ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸ ἐξετάσεως τῶν παραπόνων ἐναντίον τῆς φορολογίας, προσέτι καὶ τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἄρθ. 32 διανομῆς τῶν φόρων ὡσαύτως καὶ αἱ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ὁρκωτῶν, ἀπαιτοῦν τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν.

4. Δὲν δύναται οὔτε νὰ διατάξῃ τι ἀπ' εὐθείας, οὔτε νὰ δώσῃ δι' ἰδίας ἁρμοδιότητος παραγγελίαν εἰς ἐκτελεστικὴν ἀρχήν.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐπαρχίας τινὸς νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν ἢ νὰ συνεννοῆται διὰ πράγματα ὑπηρεσίας μὲ ἄλλα ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἢ ἄλλας ἀρχάς, ἐκτὸς μόνον μὲ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ἢ τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε μὲ ἰδιαίτερα σώματα ἢ ἄτομα.

6. Ἐξαιροῦνται τούτων αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος ἢ διατάγματα ἐπιτρέπουν ῥητῶς τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν ἁρμόδιον Γραμματείαν.

7. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ ζητῶσιν, ἢ νὰ δέχωνται ὁδηγίας, νὰ ἐκδίδωσι δημοσίους δηλοποιήσεις, ἢ νὰ πέμπωσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἀπεσταλμένους.

8. Ἂν ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον ὑπερβῇ τὰ προσδιωρισμένα ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του, ὁ Βασιλεὺς διαττάτει τὴν διάλυσίν του, καὶ τὴν κατὰ τοὺς τύπους ἐκλογὴν νέου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

9. Ὅλαι αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις, αἵτινες ἤθελαν γίνει ἐναντίον τῶν παρόντων ὁρισμῶν, θεωροῦνται ἄκυροι διὰ πάντα· ὅσοι δὲ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὰς καὶ ἐναντίον τῶν νουθεσιῶν τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐπιμένουν εἰς τὴν παράνομον πρᾶξιν ἢ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν τολμώντων νὰ ἐνεργήσωσιν ἐξουσίαν μὴ δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἑπομένως καὶ εἰς τὰς αὐστηρὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων ποινικῶν νόμων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ συνάθροισις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται κατ' ἔτος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας κυρίως, ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε προσδιορίσει ἄλλον τινὰ τόπον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου γίνεται παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτρόπου, διωρισμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀμέσως μετὰ προηγηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν τελετήν.

Ἄρθρον 46.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου δίδουν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

« Ὁρκίζομαι εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον νὰ φυλάξω πίστιν πρὸς »τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ εὐσυνείδητον ἐκ»πλήρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.»

Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἑπομένας συνόδους δίδεται ὁ ὅρκος ἀπὸ μόνα τὰ μέλη, τὰ κατὰ πρώτην φοράν ἐμβαίνοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

Δοθέντος τοῦ ὅρκου, κηρύττει παῤῥησίᾳ ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἠνοίχθη ἡ συνεδρίασις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 47.

Τὰ μέλη, ὅσα δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἠμποροῦν νὰ συνεδριάσουν ἑπομένως, ἀφοῦ πρῶτον δώσουν τὸν ὅρκον των ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἄνω διαληφθέντα τύπον.

Ἄρθρον 48.

Κατὰ πᾶσαν ἔναρξιν τῆς συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται εὐθὺς παρ' αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐτησίου περιόδου· εἰς αὐτὴν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀπολύτως ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς προλαβούσης περιόδου.

Καὶ τὸ μὲν γηραιότερον μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διευθύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, εἷς δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

Ἄρθρον 49.

Διὰ νὰ ἐπιταχύνεται ἡ διενέργησις τῶν ὑποθέσεων ἠμπορῶν νὰ σχηματίζωνται κατ' ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προηγηθεῖσαν συζήτησιν ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύω τρίτων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς πλειονοψηφίας· ἰσοψηφίας δὲ τυχούσης ὁ πρόεδρος ἐπιφέρει τὴν νικῶσαν· ἕκαστον τῶν μελῶν εἶναι εἰς χρέος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του· δίδει δὲ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πᾶσαν παραγγελίαν τῶν ἐκλογέων του ἢ ἄλλων τρίτων προσώπων, ἢ καὶ ἀρχῶν, καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ μόνην τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησίν του καὶ ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ὑπόκειται εἰς τὰ ἀπειληθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 16, παρεκτὸς, ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πρόσωπον.

Ἄρθρον 50.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν παραλαμβάνουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ σύνοδος τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν καθυποχρεωμένων γραφέων καὶ ἕνα κλητῆρα.

Ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος θέλει φροντίσει διὰ νὰ πληρωθοῦν αὐτοί, ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα, ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 51.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δὲν εἶναι δημόσιοι· ἡ ἕδρα τῶν μελῶν εἰς αὐτὰς προσδιορίζεται καθ' ἡλικίαν, ἡ ψηφοφορία γίνεται προφορικῶς κατὰ σειρὰν ἀρχομένην ἀπὸ τὸ γηραιότερον μέλος. Ἡ ψηφοφορία αὕτη δύναται τότε μόνον νὰ γίνῃ μυστικὴ ὅταν τὰ 2/3 τῶν παρόντων συμβούλων ἤθελαν τὸ ζητήσει.

Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος τρόπος τῆς ψηφοφορίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ποσῶς χώραν, ὅταν ἡ συζήτησις ἀντιβαίνῃ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 13, καὶ ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δηλώσωσι τοῦτο, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅταν ἡ πλειοψηφία ἐπιμένῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ δώσῃ ἕκαστον μέλος τὴν ψῆφόν του προφορικῶς, καὶ νὰ σημειωθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ψήφου ἑκάστου εἰς τὸ πρωτόκολλον· ἐὰν δὲ τοῦτο παραμεληθῇ, τότε ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 22.

Αἱ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ λῃστοῦ θέλουν τὸν φανερώνει εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον εὐθὺς θέλει ἐκδίδει ἔνταλμα συλλήψεως, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ λῃστοῦ, λαμβάνεται εἰς κράτησιν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ἁρμοδίου κοινότητος καὶ νὰ γείνωσι τὰ ἔξοδα τῆς ἐναντίον του σταλείσης δυνάμεως καὶ τοῦ δικαστηρίου Ἀπὸ τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ λῃστοῦ ἐξαιροῦνται τὰ φορέματα καὶ στρώματα τῆς οἰκογενείας του, ἔπειτα τὰ διὰ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαῖα τὸ πολὺ διὰ 3 μῆνας πρὸς τροφήν.

Ἡ καταναγκαστικὴ δημοπράτησις ἢ ἡ ἀναίρεσις τῆς κρατήσεως τῆς περιουσίας δύναται μόλον τοῦτο νὰ γείνῃ μόνον μετὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 21 καὶ 22 εἶναι ἐφαρμοστοὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ὅσα ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς ἢ ληστρικὰς πράξεις εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1836 ἔτος, καὶ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀμνηστείας ἢ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὰς σημειωθείσας δημοσίους Ἀρχάς. Αἱ κοινότητες ἔχουν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ εὐθύνην διὰ νὰ φανερόνωσι καὶ καταδιώκωσι τὰ τοιαῦτα ἄτομα, ὅταν εὑρίσκωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων των, καθὼς προσδιωρίσθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μέλλουσαν λῃστείαν, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὅταν παραβῶσι.

Ἄρθρον 24.

Τὰ Ἡμέτερα ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 στοιχ. ε. τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 ἔτους πρέπει νὰ τεθῇ πάλιν ἐκτὸς ἐνεργείας· θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τούτοις θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἄμβωνος τρεῖς κυριακὰς κατὰ σειρὰν εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΓΑΜΜΑ

Περὶ τῆς μὴ συναποστολῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας στελλόμενα ἔγγραφα.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῶν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) ε. ε. περὶ τῆς ἐπισυνάψεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ σταλησόμενα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν περιπλέον ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἐμποδίων τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐκδίδομεν τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν.

Ἀρθρ. 1.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, ὁπότε εἰς ἔγγραφόν τι, διωρισμένον διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ προστεθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ 53 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπισυνημμένος ὁ σφραγιστὸς χάρτης, θέλει μὲν γίνεσθαι ἡ πρόσθεσις αὐτὴ κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 13 δοθέντα ὁρισμόν, ἀλλὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης προσωρινῶς δὲν θέλει προσκολλᾶσθαι εἰς τὸ ἔγγραφον, καὶ σφραγίζεσθαι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα στέλλωνται εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἀποστέλλουσα αὐτὰ Ἀρχὴ θέλει διαφυλάξει ἐν τοσούτῳ τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ σφραγιστὸν χάρτην, μεχρισοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιστραφῶσιν πάλιν εἰς αὐτάς, καὶ τότε θέλει προσκολλᾶσθαι εἰς αὐτὰ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸς χάρτης.

Ἄρθρ. 3,

Ὅταν δὲ ἔγγραφόν τι (ἀποδεικτικὸν) μέλλῃ νὰ σταλῇ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη ἤδη κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τότε συγχωρεῖται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ν' ἀποχωρίζεται ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἀπὸ τὸ ἔγγραφον παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμείου πρὸ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοῦτο νὰ πιστοποιῆται τόσον ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπισήμως, βραχέως καὶ ἀμισθὶ ἀπὸ τὸν ταμίαν. Καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν θέλει ἀκολουθεῖσθαι τότε τὸ ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι εἶναι ἐφαρμοστέοι μάλιστα καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, τὰ ὁποῖα ὑπάγουσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους καθόσον δηλαδὴ χρεωστεῖ νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης· διότι ἡ κατὰ συνέπειαν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα ἔχει μόνον τὸν νόμιμον σκοπὸν νὰ ἐλέγχῃ προσηκόντως τὴν πληρωμὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ νὰ εὐκολύνῃ, τὰ ὁποῖα κατορθοῦνται καὶ τὰ δύο ἐπίσης ἱκανῶς διὰ τοῦ ἄνω σημειωθέντος τρόπου. Ὅτι δὲ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ ἐμπορικὰ ἔγγραφα, θέλει φυλάττεσθαι ὁ χωρισθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἀμέσως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑποχρέου τοῦ χαρτοσήμου ἰδιοκτήτου τῶν ἐγγράφων, ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παροῦσα διάταξις δημοσιευθησομένη καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐφαρμόζεται ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ. ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 65. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 66.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σφραγίσεως τῶν καταλόγων καὶ βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 53 καὶ 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι διὰ τοὺς καταλόγους καὶ τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποκείμενα εἰς ἐπισφράγισιν, καὶ τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἀνοιγμένα ἤδη καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμβαίνει ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος εἰς ἐνέργειαν δηλ. τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836, νὰ εἰμπορῇ νὰ γίνῃ ἡ κατόπιν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὄγκου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω κλάσεων τοῦ χαρτοσήμου τῶν 50 λεπ, 1, 2, 3, 5 καὶ 10 δραχ. δι' ὅλον τὸ καταλογισθὲν ποσὸν τῆς ἐπισφραγίσεως.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 45.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς βοσκῆς τῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὰς γινομένας ζημίας εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένου τρόπου τῆς βοσκῆς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1836 περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

§. 1.

Ὅταν αἱ βοσκαὶ ἐκτείνωνται εἰς τὰ δάση, τότε συνέρχεται μὲ τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν διαταχθεῖσαν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, καὶ ὁ δασάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διανομῆς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀνήκων δασονόμος, ὅστις πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

§. 2.

Ὅσοι δασότοποι εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν νέας φυσικῆς ἢ καλλιεργουμένης βλαστήσεως, οὗτοι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν βοσκήν· ἕνεκα δὲ τούτου ὁ παρευρισκόμενος δασονομικὸς ὑπάλληλος θέλει παραδώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατάλογον ὅλων τῶν τοιούτων περιοχῶν τοῦ δάσους, ὅστις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

§. 3.

Ὁ ἀνήκων δασονόμος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, δεικνύει εἰς τοὺς ποιμενάρχας τὰς ἀνηκούσας περιοχὰς τοῦ δάσους, καὶ βλέπων τὸ ἔγγραφον τῆς δοθείσης ἀδείας διὰ τὴν βοσκὴν, ὑπογράφει αὐτό.

Εἰς τὴν ἴδιον δίδεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς γενομένης διανομῆς τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ τῆς ἐπιστασίας αὐτοῦ εὑρισκομένων βοσκησίμων τόπων.

§. 4.

Ὁ δασονόμος χρεωστεῖ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἀκήκοντας βοσκολόγους ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ δάσους ὅσα δὲν πρέπει νὰ βοσκηθῶσιν, οἱ ὁποῖοι πρέπει ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ σημαδεύσουν ἐξ ἰδίων των μὲ ἀχυροσημάδια τοὺς τόπους αὐτοὺς τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ φαίνωνται πανταχόθεν· μάλιστα πρέπει καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι οἱ τόποι οὗτοι, ὡς ὄντες ὑπὸ καλλιέργειαν, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ τὰ ζῶα.

§. 5.

Ὅλοι, ὅσοι βόσκουσι τὰ ζῶά των εἰς τοιούτους ἐμποδισμένους τόπους, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας των ἀφίνουν νὰ ἔμβουν τὰ ζῶα μέσα εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀφανίζουν τὰ σημάδια, παιδεύονται κατὰ τὸν §. 11.

§. 6.

Ὥστε, οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων πρέπει ἢ νὰ βάνουν ἀξίους ποιμένας, ἢ νὰ περιφράττουν τὰς ἀναβλαστήσεις καὶ βλαστήσεις αὐτὰς μὲ ἰδιά των ἔξοδα, ἕως ὅτου νὰ μεγαλώσουν τόσον, ὥστε νὰ μὴ φοβοῦνται πλέον τὸ στόμα τοῦ ζώου.

§. 7.

Ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν καὶ πεδινῶν τόπων, ὅπου δὲν ἐλπίζεται νὰ τελεσφορήσῃ ἡ δενδροφυτεία, θέλει προτιμηθῇ ἡ βοσκὴ ὡς οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον, καὶ ἐπομένως δὲν θέλει περιορισθῇ τοσοῦτον· ἐξ ἐναντίας ὅλα τὰ δασώδη μέρη ὅσα ἠμποροῦν νὰ ὠφεληθῶσι διὰ τῆς περιφράξεως, κάμει χρεία νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ αὐστηρὰν δασονομικὴν προστασίαν.

§. 8.

Οἱ εἰς τὰ δάση τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες θέλουν νὰ στήσουν τὰς καλύβας καὶ τὰς μάνδρας των, δεικνύονται παρομοίως ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δασονόμον, ὅστις δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν καὶ ὑλικὴν δωρεάν.

Μία μόνη μάνδρα, εἴτε στανοτόπι, εἶναι συγχωρημένη εἰς ἕκαστον ποιμένα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἑνὸς δάσους. Ἡ κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ τοποθέτησις, ὁμοίως καὶ ἡ περίσσευσις αὐτῶν, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ.

§. 9.

Οἱ ποιμένες ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἀνάπτουν φωτίαν εἰς τὰς καλύβας καὶ εἰς τὰς μάνδρας των· ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν πιασθῇ, ὅτι ἀνάπτει φωτίαν εἰς ἄλλο μέρος, θέλει παραδιδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον πρὸς παιδείαν.

§. 10.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ εἰς τοὺς ποιμένας τὸ νὰ κόπτουν, ἢ νὰ στραβόνουν τοὺς νέους κορμοὺς τῶν δένδρων, νὰ κόπτουν τοὺς κλάδους ἢ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, καὶ νὰ μαδοῦν αὐτὰ, διὰ νὰ φάγουν τὰ ζῶά των.

§. 11.

Ἡ παράβασις τῶν ἀστυνομικῶν δασονομικῶν διατάξεων τούτων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ δάση βοσκὴν, καὶ αἱ ζημίαι τῶν δασῶν, αἱ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ τῆς κακίας τῶν ποιμένων γινόμεναι, παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον Α. καὶ Β. τοῦ περὶ δασονομικῶν ποινῶν Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. ἐπιφυλαττομένων τῶν βαρέων ποινῶν, τῶν ὁρισθέντων ἐν τῷ γενικῷ ποινικῷ νόμῳ διὰ τὰ κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

7. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος.

8. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΒΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΒΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ καταςαθοῦν αἱ ὑποθέσεις ἁπλούστεραι, διὰ νὰ κινῆται ἡ διοικητικὴ μηχανὴ μὲ πλειοτέραν ταχύτητα, καὶ διὰ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ δημόσια ἔξοδα, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Αἱ ἄχρι τοῦδε θέσεις τῶν Νομαρχῶν νομοδιευθυντῶν καὶ ἐπάρχων, καθὼς καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν, καταργοῦνται. Διατηρεῖται ὅμως προσωρινῶς ἡ εἰς νομοὺς καὶ ἐπαρχίας τοπικὴ διαίρεσις, ὡς προσδιωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου 1833 διατάγματος, καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἀναπληρωτικῶν ἀποφάσεων.

2. Χάριν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως θέλουν διορισθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου Μας. 30 Διοικηταί, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς πολλῶν ἐξ αὐτῶν, ὅπου ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία, θέλουν διορισθῆ ὑποδιοικηταί.

3. Οἱ διοικηταὶ ὑπάγονται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἁρμοδιότης των θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν, ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὰ ἄρθρα. 52, 53, 55, 56, 60, 61 καὶ 62, τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, θέλει ἐπιθεωρηθῆ, γενομένης διατάξεως δι' ἰδιαιτέρου νόμου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

5. Ἡ εἰς τοὺς ἄχρι τοῦδε νομάρχας ἀνήκουσα ἐξέτασις τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς δι' ἀπεσταλμένων ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐκ τῶν ὑπουργείων μόλον τοῦτο ὅσοι διοικηταὶ ἔχουσιν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικητάς, χρεωστοῦν νὰ κάμνωσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τούτων περιοδικὰς ἐξετάσεις, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διατάττοντες ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον.

6. Οἱ ὑποδιοικηταὶ εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διοικητῶν· ἡ ἁρμοδιότης των θέλει κανονισθῆ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

7. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 2. ἀναφερόμεναι 30 διοικήσεις προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

1.) Διοίκησις Ἀργολίδος περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἄργους, Τροιζηνίας καὶ Ἐρμιονίδος· ἕδρα τοῦ διοικητοῦ τὸ Ναύπλιον·

2) Διοίκησις Κορινθίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἕδρα ἡ Κόρινθος·

3) Διοίκησις Ὕδρας, διὰ τὰς παρούσας ἐπαρχίας, Ὕδραν, Σπέτζας καὶ Καλαβρίαν· ἕδρα ἡ Ὕδρα·

4) Διοίκησις Ἀχαΐας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἕδρα αἱ Παλαιαὶ Πάτραι·

5) Διοίκησις Κυλληνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων καὶ τὸ πρωτητερινὸν αὐτῆς μέρος τῆς Λιποταμίας· ἕδρα ἡ Κυναίθη·

6 Διοίκησις Ἠλείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Γαστούνην, καὶ τὸ πρωτητερινὸν μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας· ἕδρα ὁ Πύργος·

7) Διοίκησις Τριφυλλίας περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ὀλυμπίαν καὶ Τριφυλλίαν· ἕδρα ἡ Κυπαρησσία·

8) Διοίκησις Πυλίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἕδρα ἡ Πύλος·

9) Διοίκησις Μεσσηνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ἕδρα αἱ Καλάμαι·

10) Διοίκησις Μαντινείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Μαντινείας καὶ Μεγαλουπόλεως· ἕδρα ἡ Τρίπολις·

11) Διοίκησις Γορτύνης, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Γορτύνην μὲ τὸ πρωτητερινὸν μέρος τῆς Διποταμίας ἕδρα ἡ Θεισόα (Δημιτζάνα.)

12) Διοίκησις Κυνουρίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασσιῶν· ἕδρα ὁ Ἅγιος Πέτρος·

13) Διοίκησις Λακεδαιμονίας διὰ τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἕδρα ἡ Σπάρτη·

14.) Διοίκησις Ἀκαρνανίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἕδρα ἡ Ἀρειόπολις (Τσίμοβα·)

15) Διοίκησις Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Ἀγρινίου καὶ Ναυπάκτου, ἐξαιρουμένου τοῦ μέρους τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἕδρα τὸ Μεσολόγγιον·

16) Διοίκησις Ἀκαρνανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἕδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος (Καρβασαρᾶς.)

17) Διοίκησις Τριχωνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀγρινίου μὲ ὁλόκληρον τὸ μέρος τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον·

18) Διοίκησις Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης· ἕδρα ἡ Καλλιδρόμη·

19) Διοίκησις Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασίδος καὶ Δωρίδος· ἕδρα ἡ Ἄμφισσα.

20) Διοίκησις Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος ἕδρα ἡ Λαμία.

21) Διοίκησις Ἀττικῆς, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἕδρα αἱ Ἀθῆναι·

22) Διοίκησις Θηβῶν, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Θηβῶν· ἕδρα αἱ Θῆβαι·

23) Διοίκησις Βοιωτίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείαν· ἕδρα ἡ Λεβαδεία·

24) Διοίκησις Εὐβοίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος, μὲ τὰς νήσους Σκάθου, Σκοπέλου καὶ Ἠλιοδρομίων· ἕδρα ἡ Χαλκίς.

25) Διοίκησις Καρύστου, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον· ἕδρα ἡ Κύμη·

26) Διοίκησις Τήνου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἄνδρου καὶ Τήνου ἕδρα ἡ Τῆνος·

27) Διοίκησις Σύρου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Κέας, Κύθνου καὶ Μυκώνου μὲ τὰς Δήλους· ἕδρα ἡ Ἑρμούπολις·

28) Διοίκησις Νάξου ἕδρα ἡ Νάξος·

29) Διοίκησις Μήλου, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἕδρα ἡ Μῆλος·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἡ παραχώρησις τούτου τὸν ἀπαλλάττει ἀπὸ πᾶσαν ἀπαίτησιν τῶν πιστωτῶν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 41.

Ἂν δοθῇ ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν ἐγγυήσεως, ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐναχθῇ πρῶτον ὁ πρωτότυπος χρεώστης.

Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ ἐγγυητὴς εἶναι καὶ αὐτοφειλέτης.

Ἄρθρ. 42.

Ὅταν ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐξοφλήσῃ τὸ ὑποθηκικὸν χρέος, ἢ ἐξωσθῇ ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ χρεώστου, καὶ λαμβάνει πρὸς αὐτὸν τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ἂν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ τρίτου κυρίου ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται ὁ πιστωτὴς ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, ἂν δὲ προτιμᾷ νὰ αἰτήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τρίτος κύριος ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πράξεις του· ὁ τρίτος κύριος πόκειται πρὸς τούτοις εἰς ἀποζημίωσιν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν πιστωτῶν πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ὑποθηκοὶ πιστωταὶ ἔχουν μεταξύ των τὴν προτίμησιν, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης των ἐκτὸς τῶν ὅσα θέλουν διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν ὅσαι προσεκτήθησαν ἤδη πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ προτίμησις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 31 ὡρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ πιστωταί, ὅσων αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πληρόνονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν οἰκείων αὐτῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 47.

Ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν ἀπὸ τὸ προϊὸν τῆς δημοπρασίας, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 48.

Ἂν τὸ προϊὸν τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δὲν ἀρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν ὅλων τῶν πιστωτῶν, καὶ καταστα θῇ ἀναγκαία ἡ κατάταξις, αἱ ὑποθηκικαὶ ἀπαιτήσεις λαμβάνουν τάξιν μετὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 940 καὶ 941 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενα προνόμια πρὸς ἀλλήλας δὲ ἀκολουθοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 20 καὶ 46 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 49.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα προνόμια δὲν χρήζουσιν ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἀκυροῦνται δὲ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, αἱ περὶ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων προνομίων ἐν τῷ ἄρθρ. 991 ἀριθ. 3 καὶ Ὓ τῆς πολιτ. δικονομίας παριεχόμεναι διατάξεις· ἀκυροῦται πρὸς τούτοις καὶ ἡ περὶ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν διάταξις τοῦ § 6 τοῦ αὐτοῦ ἀριθ. ἀντὶ τῆς ὁποίας τίθεται «Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ὑπάρχων, ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος τίτλος.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 50.

Ἡ ὑποθήκη ἀποσβένεται·

1) Διὰ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας·

2) Διὰ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος·

3)) Διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ·

4.) Διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους·

5 Διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος·

6 Διὰ τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ὑποθήκη ἐγγραφεῖσα μόνον δι' ὡρισμένην προθεσμίαν, ἀποσβένεται διὰ τῆς παρελεύσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἀποσβένει τὴν ὑποθήκην ἀλλ' ἂν ἀποκατασταθῇ πάλιν τὸ κτῆμα, ἀνανεοῦται καὶ ἡ ὑποθήκη αὐτοδικαίως.

Ἄρθρ. 53.

Ἡ ἀλλοίωσις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος ἢ τοῦ εἴδους αὐτοῦ δὲν βλάπτει τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 54.

Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραιτήσῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν ὑποθήκην, ἀλλὰ μόνη ἡ παραίτησις αὕτη δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 55.

Ἂν τὸ ὑποθηκικὸν χρέος ἐξοφληθῇ ὅλον ἀποσβένεται καὶ ἡ ὑποθήκη· ἂν δὲ ἐξοφληθῇ ἐν μέρει μόνον, ἡ ὑποθήκη μένει διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρ. 56.

Ἂν τὸ ὑποθηκικὸν κτῆμα πωληθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐπὶ δημοπρασίας, μεταβαίνει εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερον ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 57.

Ἡ παραγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως ἀποσβένει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Τίνες δύνανται νὰ ἐγγράψουν ἢ νὰ προσημειώσουν.

Ἄρθρ. 58.

Ἕκαστος δύναται νὰ αἰτήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δ' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον.

Ἄρθρ. 59.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ τις ἢ νὰ διατηρήσῃ δικαίωμα δι' ἄλλον, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων αἰτεῖται ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ἢ ἡ προσημείωσις.

Ἂν ὅμως μέλλῃ νὰ ὑποχρεώτῃ ἄλλον ἐπιτροπικῶς, ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰδικὴν ἐντολὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ ξένοι καὶ οἱ ἄγνωστοι ὀφείλουν ν' ἀποδείξουν τὴν ταυτότητά των.

Ἄρθρ. 61.

Ἔχουν ἰδίως ἐξουσίαν νὰ αἰτῶνται ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δι' ἄλλον οἱ ἑξῆς·

1) Οἱ πιστωταὶ τοῦ χρεώστου, ὅστις ἔχει ἀπαίτησιν χορηγοῦσαν εἰς αὐτὸν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἂν ἀπὸ τὴν παράλειψιν τῆς ἐγγραφῆς της δύναται νὰ προέλθῃ βλάβη εἰς τὰς ἰδίας των ἀπαιτήσεις·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας των ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συσκευάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληρόνονται παρὰ τῶν δήμων.

Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων αἱ προερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδος τῶν δικαιωμάτων τῶν διαβατηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δήμους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ περὶ ἱεραρχίας των.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιφορτίσεως ἄλλου.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρχου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δημαρχείου εὑρισκόμενος πάρεδρος.

Μεταξὺ πολλῶν παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρὰ κατὰ τὸν §, 2. τοῦ ἄρθρ. 7. τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταί των εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς, ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας· ἐνεργοῦν ὅμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνῃ. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας, διατάξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ πρόσκλησιν, κατ' οὐδένα λόγον ὅμως ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς βοηθοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκης τυχούσης, προσκολλῶνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἷς ἢ δύο ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι διωρισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ, ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστασίαν του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀνεξάρτητον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντήν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅπου εὑρίσκωνται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥστε αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας των εἰς τοὺς πρώτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παραχώρησις, ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητήν. Παρομοίαν ὅμως παραχώρησις εἰς βοηθοὺς δὲν γίνεται, εἰς δήμους εἶναι διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρεῶν των, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητάς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ ἀστυνόμοι ὅμως εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν ἀναφοράν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τούτου ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀστυνόμους περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀναφοράν, καὶ εἰμπορεῖν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖοι ὅμως πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, διατάξεων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν. Ἀνίσως αἱ ἀποφάσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτὰ, ὁ ἀστυνόμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ διευθύνῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς μέρη ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ κάμνῃ εἰς αὐτὸν ἡμερούσιον προφορικὴν ἀναφοράν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε κατὰ διαταγὴν ἀναφορὰς περὶ διαφόρων ἀντικειμένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητήν· νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσως διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδοποιῶσιν ὅμως πάντοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὡρῶν. Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διαταγαὶ αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄρθρ. 11 ἢ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρατηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσίς των.

Ἄρθρ. 17.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζονται διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τοῦτον ἀναφερομένων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ Δήμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι κατὰ λόγον τοῦ προβλέποντος τὸ μέρος τοῦτο δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνόμους τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των καὶ νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην των πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπαρκείας ἢ τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, οἱ ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις καὶ ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, δύνανται νὰ διευθύνωσι παράπονα εἰς τὸν Διοικητήν.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς παρέδρους κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 107.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 108.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίσει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἀκριβῶς τὸ παρὸν διάταγμα· οἱ εἰς τὸ ὁποῖον περιεχόμενοι ὁρισμοὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποιν. δικονομίας λαμβάνουν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΖΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 77.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 24 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διοργανισμὸς τῶν δήμων ἐπεραιώθη ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου.

Προθέμενοι νὰ στερεώσωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν τάξιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κράτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τακτικωτεραν διεύθυνσιν, βοηθουμένην ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεις καὶ τὴν ἐπιτοπιον πεῖραν καὶ νὰ εἰσάξωμεν εἰς αὐτὴν καθαρὸν ἔλεγχον, καὶ συζητήσεις γινομένας ἐκ πολλῶν ὄψεων ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῶν διοικουμένων, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ δωσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέα δείγματα τῆς πατρικῆς Ἡμῶν προνοίας, καὶ ἐμπιστοσύνης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων

Ἄρθρ. 1.

Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν συνίσταται διὰ ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν δήμων της ἓν ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν· μόλον τοῦτο ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς 12.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς ταύτης στέλλουσιν οἱ δῆμοι γ'. τάξεως ἕνα, οἱ δὲ τῆς β'. τάξεως δύο, οἱ δὲ τῆς ἀ. τάξεως τρεῖς ἀπεσταλμένους εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ τάξεις τῶν δήμων δὲν ἤθελον δώσει, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ἀπεσταλμένων, στέλλει ἕκαστος δῆμος τὸν διπλοῦν ἀριθμόν. Ἂν δὲ καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν ἤθελε συμπληρωθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, στέλλει τὸν τριπλοῦν ἀριθμὸν ἀπεσταλμένων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται ἀπὸ ἕνα μόνον δῆμον ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας δώδεκα ἄτομα, διά νὰ συγκροτήσωσι τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηροφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀνήκει γενικῶς εἰς τοὺς δημότας τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας, τοὺς ὑπερβάντας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχοντες σταθερὰν τὴν διαμονὴν καὶ ἑστίαν των εἴς τινα τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, ζῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἔδωκαν τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς των κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου (23 Ἰανουαρίου) 1833 διάταγμα.

Ἐξαιροῦνται τούτου γενικῶς·

1) Τὰ πρόσωπα τοῦ θήλεος γένους·

2) Οἱ ὑστερούμενοι τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των.

3) Ὁ διατελῶν εἰς κατηγορίαν ἐπὶ κακουργήματι·

4) Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδηκος ἔχασαν ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορεῖν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἄρθρον 5.

Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχοντες τὴν διαμονήν των εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἑνὸς δήμου ἐπαρχίαν καὶ ὄντες δημόται ἑνὸς δήμου πληρόνουσι κατ' ἔτος εἰς αὐτὴν ἑκατὸν δραχ. φόρους διὰ γῆν, οἰκοδομὰς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς συνισταμένας ἀπὸ ἕνα μόνον δῆμον, ὁμοίως καὶ εἰς ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὑρίσκεται ἀριθμὸς δημοτικῶν μελῶν, ὑπερβαίνων τετραπλασίως τοὐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων ἀπεσταλμένων καὶ ἐχόντων τὸ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀπαιτούμενον προσδιορισθὲν τίμημα 50 δραχ. μὴ εὑρισκομένου δὲ καὶ τοῦ ῥηθέντος τετραπλοῦ ἀριθ. ἀρκεῖ τὸ τίμημα τῶν 25 δραχ. διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ἀλλ' ὅπου μήτε ὁ διαληφθεὶς τετραπλάσιος ἀριθ. καὶ μὲ τὸ τίμημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἐκεῖ ἐκλέγονται 48 δημόται, οἱ ἔχοντες πλουσιωτέραν ἰδιοκτησίαν τῶν λοιπῶν.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Εἰς ἐκείνας δὲ τὰς ἐπαρχίας καὶ νήσους, αἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας, τὰς σημειωθείσας ἐν τῷ ἐδ. 2 τούτου τοῦ ἄρθρου, ἀπαιτεῖται νὰ πληρώνῃ ὁ ἐκλέκτωρ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς 50 δραχ. φόρον διὰ γῆν, οἰκοδομὰς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

Ἄρθρον 6.

Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἦναι

α) Ὅλοι, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς ἰδίας περιουσίας·

β) Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἕνεκα κακουργήματος·

γ) Ὅσοι κατεδικάσθησαν διὰ κακούργημα ἢ καὶ πλημμέλημα ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 7.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας τάξεως, οἱ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲ φυλάκισιν αὐστηράν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατά τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μὲ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοὶ, μὲ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μὲ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

ΙΑ. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. **117.**

Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαὶ, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. **118.**

Ἀλλ' ἡ ἀναγκαία πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γενομένης φροντίδος καὶ περὶ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταβληθῇ πᾶσα σπουδὴ, νὰ προευτρεπισθῶσι πάντα ὅσα κρίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἔναρξιν.

Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτατον διδακτικὸν κατάστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ὅρων ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ Ἡμετέρας φροντίδος.

Πεποιθότες ὅτι καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει δικαίως ὑπ' ὄψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλῆσιν, ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη σκοπὸν πρώτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων διακοπὴν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν πρώτην εὔκλειαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ῥίψασα ἀκτῖνας φωτὸς εἰς τοὺς μακρυνοτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειτνιάζοντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα τῶν ὁποίων πωληθέντων ἡ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῇ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἀξιομνημονεύτου Ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τούτοις ἀγγελθῇ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτοῦ ὁρισμοὶ περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Ε. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 87.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 *Δεκεμβρίου.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπάναγκες νὰ εἰσχθῇ ἡ ἀνήκουστα τάξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως συσταθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκολούθους κανονισμοὺς, διατάττοντες νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας τοῦ 1837.

ΤΜΗΜΑ Ι.

Εἴδη τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάβασιν ἀπαιτουμένην, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαιοτάτην ἐκπαίδευσιν, θέλουν ὑφίσασθαι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Α.

Περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 2.

Πρῶτιστος σκοπὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι νὰ προετοιμάζουν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτὸν συμμορφοῦται τὸ ἀντικείμενον, ἡ ἔκτασις, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἐν αὐτοῖς ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἀποτελῇ καὶ αὐθύπαρκτόν τι ὅλον, ὡς πρώτην μὲν θεωρούμενον βαθμίδα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς παῖδας κατάλληλον, ὅσοι δὲν θέλουν μεταβῇ εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν ἐκπαίδευσιν γυμνασίου καὶ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 3.

Ἕκαστον ἑλληνικὸν σχολεῖον σύγκειται ἀπὸ τρεῖς τάξεις, ἀλλά δυνάμεναι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορισθῶσι καὶ εἰς δύο μόνας. Ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν πάντοτε εἶσθαι μετ' αὐτῶν συνενωμένα.

Ἄρθ. 4.

Σχάλεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσωρινῶς ὑφίσταται εἷς μόνος διδάσκαλος, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδίδονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὁριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἑκάστη τάξεις ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς διδάσκαλον· ἀλλ' ὁσάκις ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτῇ τοῦτο, δύναται μία τάξις νὰ διαιρῆται εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὧν ἕκαστον νὰ ἔχῃ ἀνὰ ἕνα διδάσκαλον.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνωτάτης τάξεως παρίσταται συγχρόνως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔχων τὸν τίτλον σχολάρχου· ὡς τοι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ Δήμαρχοι.

Ἄρθρον 1.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 λέγει ῥητῶς, ὅτι ἡ προικοδότησις τῶν ἰθαγενῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν πρέπει νὰ τελειώσῃ ὅλη ἕως 20 Μαΐου 1836, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 1 καὶ ἄρθρ. 7 ἀπαιτεῖται ὁ προικοδοτηθησόμενος νὰ ἦναι ἀφεύκτως μέλος δήμου τινός, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν, νὰ καταγραφῶσιν εἰς τοὺς δι' αὐτὴν διαταχθέντας καταλόγους τοῦ δήμου των, εἴτε ἀνίσως δὲν ἀνήκωσιν ἀκόμη εἰς κἀνένα δῆμον, εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον μέλλουσι νὰ ἐκλέξωσιν ἐφεξῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσι τόσῳ μᾶλλον τὸ δικαίωμά των, ὅσον μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν καταλόγων, οὐδεμία καταγραφὴ δὲν γίνεται πλέον δεκτή, ἀλλὰ μάλιστα κατὰ τὸν σαφῆ σκοπὸν τοῦ Νόμου ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν προικοδότησιν δικαίωμα παραιτεῖται σιωπηλῶς· ἐξαιρεῖται τούτου ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὰ ἄρθρα 28 καὶ 29 περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ προικοδοτικὴ πίστωσις δὲν σταθῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ποσῶς, ἢ νὰ συμπληρωθῇ ὁλη.

Ἄρθρον 2.

Ὅσοι ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἔχοντες δικαίωμα προικοδοτήσεως, δὲν ἀνήκουν εἴς τινα τῶν ὑπαρχόντων δήμων, καὶ δὲν καταγραφῶσιν εἰς κἀνένα ἐξ αὐτῶν, πρὶν ἀκόμη κλεισθῶσι τῆς προικοδοτήσεως οἱ κατάλογοι, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σχηματίσωσι δῆμον ἰδιαίτερον, χρεωστοῦν μὲν νὰ ἐκφράσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ κρατούμενον παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ διὰ προικοδότησιν ζητούμενα κτήματα, πρέπει ὅμως νὰ καταγραφῶσι συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς περὶ προικοδοτήσεως καταλόγους τοῦ πλησιεστέρου δήμου, ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἡ ἔννομος αὕτη ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν πλησίον κείμενον μεγαλήτερον δήμων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεχρισοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἰδίου Νόμου, ἐγκριθῇ ὁ σχηματισθησόμενος νέος δῆμος.

Μόνον ὅταν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 1. ἐδάφ. 2. τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι διηρέθησαν ἤδη ἢ μέλλουν νὰ διαιρεθοῦν ἐφεξῆς εἰς περιοχὰς, διὰ τὴν μεγάλην των ἔκτασιν, καταστρώνονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἰδιαίτεροι τακτικοὶ κατάλογοι, ὅπου σημειόνονται αἱ δηλώσεις τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἀρχηγετῶν οἰκογενείας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι τὴν προικοδότησίν των ἀπὸ ταύτας τὰς γαίας, καὶ ἔπειτα στέλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς προικοδοτήσεως κατάλογοι. Οἱ ἰδιαίτεροι ὅμως οὗτοι κατάλογοι θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ ἔννομα μαρτυρικὰ, πιστοποιοῦντα καὶ δικαιολογοῦντα τὸ εἰς τὴν προικοδότησιν δικαίωμα τῶν ἀρχηγετῶν οἰκογενείας, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, πρέπει πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δικαιώματος τούτου νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ δῆμος τῆς γεννήσεως, ἢ τῆς κατοικίας· ἀντὶ τούτων τῶν μαρτυρικῶν χρησιμεύουν μετὰ ταῦτα τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια.

Ἀνίσως ὅμως ἀρχηγέτης τις οἰκογενείας δὲν ἀνήκῃ κατ' οὐδένα τρόπον εἴς τινα δῆμον, πρέπει νὰ λάβῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του ἔγγραφον ἐπίσημον ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, στηριζόμενον εἰς μαρτυρίας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, τὸ ὁποῖον ἔπειτα χρησιμεύει εἰς τὴν παραδοχὴν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον.

Ἄρθρον 3.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς ἄρθρ. 11 στοιχ. α. β. γ. ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 12 ἄρθρ., χρεωστοῦν ἢ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Ἔπαρχον τὰς δηλώσεις των, δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἢ νὰ σημειοῦν αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλόν του· ὅταν οὗτος παρουσιάζεται εἰς τὸν δῆμον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς καταλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζονται ἀκριβῶς τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ λάβωσιν εἰς προικοδότησιν τὰ καλλιεργούμενα καὶ κατεχόμενα ἤδη παρ' αὐτῶν ἐθνικὰ κτήματα, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ. ἄρθρ. 11 νὰ τὰ κρατήσωσιν ὑπ' ἐνοίκιον. Τὰς δηλώσεις ταύτας ἐγχειρίζει ἔπειτα ὁ Ἔπαρχος εἰς τὸν Ἔφορον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀνήκει. Εἰς ὅσα μέρη ὅμως κατεστρώθησαν οἱ κατάλογοι τῆς προικοδοτήσεως πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, αἱ δηλώσεις γίνονται μετὰ ταῦτα.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν προσδιωρισμένων ἐθνικῶν γαιῶν, ὀφείλει κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς 4 ἑβδομάδων τὸ πολὺ μετὰ τὴν γενησομένην εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐπαρχίαν πρόσκλησιν, νὰ ἐκθέσῃ τὰς αἰτήσεις του ἐγγράφως, ἢ νὰ τὰς περάτῃ διὰ στόματος εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀνήκοντος Ἐφόρου· ἐπειδὴ, ὅταν διατεθοῦν αἱ ἐθνικαὶ αὗται γαῖαι, τόσον ὀλιγώτερον θέλουν λῃφθῇ ὑπ' ὄψιν τοιαῦται ἀξιώσεις, ὅσον κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα δίκαιον, τὸ δημόσιον θεωρεῖται ἐν γένει ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης, καὶ ἐπ μένως εἰς τὸν ἀπαιτητὴν ἀνήκει, χρείας τυχούσης, ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐπὶ γαιῶν δικαιώματά του.

Εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ οἱ δῆμοι ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας διὰ κτήματα δημοτικὰ, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον (ἄρθρ. 26 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

Ἄρθρον 5

Ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα ὑποθήκης εἰς τὰ διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένα κτήματα, χρεωστοῦν, κατὰ τὰ ἄρθ. 11 καὶ 29 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, νὰ γνωστοποιήσουν καὶ ἀποδείξουν αὐτὰ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν ἕως 26 Μαΐου 1836 τὸ πολύ· ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἄκυρα.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύσουν διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων, τὴν προκήρυξιν ταύτην, τοιχοκολλοῦντες καὶ ἀντίτυπα ταύτης εἰς τὰ πολυπληθέστερα μέρη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διατηρηθοῦν τοιχοκολλημένα ἄχρι τῆς 26 Μαΐου τοῦ ἐλευσομένου.

Ἡ διὰ κήρυκος ἀνάγνωσις τῆς διακηρύξεως ταύτης πρέπει νὰ γείνῃ τοὐλάχιστον τρεῖς φοραῖς ἄχρι τῆς 26 Μαΐου 1836 τὰς κυριακὰς εἰς τοὺς ναοὺς, ἢ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς γίνεται ἀγορὰ εἰς τὴν πόλιν, ὅτε πολὺ πλῆθος ἐπαρχιωτῶν συνάζονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐκτὸς ταύτης, ἀνάγκη νὰ γείνεται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν κάτωθεν ἄρθρων τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ἤτοι τῶν ἄρθρων 2. 10, 11, 18, 28, 29 καὶ 30· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ κάθε ἄρθρου ἐκ τῶν ῥηθέντων, πρέπει ν' ἀναγινώσκωνται καὶ αἱ διασαφήσεις ἑκάστου.

Τῆς πράξεως ταύτης ἕκαστος Ἔπαρχος καὶ Νομάρχης χρεωστεῖ νὰ σχηματίσῃ πρωτόκολλον ἰδιαίτερον, τὸ ὁποῖον προσυπογεγραμμένον ἀπὸ διαφόρους ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων ἰδιωτῶν, θέλει μᾶς σταλῇ εἰς τὸ τέλος τῆς προτδιορισθείσης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ τὴν ἐπιμέλ. τῆς διευθύνσ. τῶν Οἰκονομ. ἐπιτροπτιμένος

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, διὰ νὰ κάμωσιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς ἐνεργηθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς ὅσας ἐκ συμφώνου ἤθελον κρίνει ἀναγκαίας μεταβολὰς, ἀφοῦ ὅμως ἀκουσθῇ πρῶτον ἡ περὶ τούτων γνώμη τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ λάβῃ τὴν ἔγκρισίν Μας.

14.

Τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης τοῦ Πειραιῶς ἐλήφθησαν ἤδη· θέλουν δὲ ληφθῇ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς μέτρα διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου διὰ τὴν εἴσαξιν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς.

15.

Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὴν παροῦσάν Μας ἀπόφασιν ὅροι τῶν προγενεστέρων Βασιλικῶν Διαταγμάτων, περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων, θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπὸ τοῦδε ἄκυροι. Ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

16.

Μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 ἐκφρασθεῖσαν ἐπιφύλαξιν, ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τῶν Χίων, θέλει ἐξηγηθῇ ὁριστικῶς τὸ πολὺ ἐντὸς 40 ἡμερῶν περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παρόντων προσδιορισμῶν, καὶ ἐπὶ τούτους θεμελιωμένης ἀποκαταστάσεως τῶν Χίων.

17.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὴν σύμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της Ἡ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶτῶν ἐπαναστατικῶν τῶν κινημάτων καὶ τῶν λῃστειῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προλάβωμεν μίαν ἐξήγησιν (περιορίζουσαν τοὺς εὐνοϊκοὺς Ἡμῶν σκοποὺς) τοῦ Διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ὅπερ ἐξεδόθη περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων καὶ λῃστειῶν τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, γνωστοποιοῦμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 21 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἐντελῶς εἰς ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅσαι ἐμέθεξαν μὲν εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα καὶ τὰς λῃστείας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἄνω ρηθέντος διατάγματος καταλείψαντες τὰς λῃστρικὰς καὶ ἐπαναστανικὰς συμμορίας, ἐπανῆλθον μεταμελούμενοι εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 2.

Χρεωστοῦν ὅμως οὗτοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα δήμαρχον, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἀρχὴν, ἀπὸ τὰς διαλαμβανομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) τ. ε. ἐὰν δηλαδὴ ἀκόμη ἕως τώρα τοῦτο δὲν ἔγεινεν· αὐτὰς δὲ τὰς μηνύσεις πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διδομένης συγχωρήσεως ὅλοι ὅσοι ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ἐπαριθμοῦνται, καὶ ὅσοι εἰς τὴν ἐν αὐτῷ σημειουμένην κατηγορίαν ἀνάγονται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δύο κυριακὰς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱερουργίας. Μετ' αὐτοῦ δὲ θέλει συναναγνωσθῇ καὶ τὸ ἄνω διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε., καὶ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ διατάγματος τῶν 16 (28) Φεβρουαρίου τ. ε.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προάγωνται ἀνηκόντως καὶ ἐπιμελῶνται πάντοτε καταλλήλως τὰ κατὰ πάντα λόγον οὐσιωδέστατα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐδαιμονίαν συντελοῦντα συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς τρεῖς πόλεις Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Σύρου, ὅπου ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχουσιν ἐμποροδικεῖα, θέλουν συστηθῇ ἐμπορ. ἐπιμελητήρια ἕως τὴν 15 (27) Ἰουνίου τ. ε. (1836).

Καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τὰς ἐχούσας ἐμπόριον σημαντικὸν, ἐπιτρέπεται νὰ συζητηθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ σύστασις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

2. Ἕκαστον ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνίσταται ἀπὸ ἓξ τακτικὰ καὶ τρία συμπληρωτικὰ μέλη· ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρώτων ἐκλέγει κατ' ἔτος ἡ ὁλομέλεια τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

3. Μέλος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἠμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ πᾶς ἔμπορος ἐγκάτοικος τῆς πόλεως, ὅστις μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον πέντε χρόνους ἤδη ἀδιακόπως διακρίνεται διὰ τῆς τιμιότητος, τῆς τακτικῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐμπορικῶν του γνώσεων.

4. Τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται πάντοτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁριζομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 15—19

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακρινομένων ὑπαλλήλων τῆς πρωτευούσης καὶ ἕνα ἐπίτροπον παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρέη ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν διδομένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὁρισμῶν καὶ ἔχοντα ἑπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτὰς τὰς κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάττεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, μένῃ χηρεύουσα καὶ ἐὰν Ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαίτερόν τινα περὶ αὐτῆς ὁρισμὸν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του ἐκπληροῖ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἕνα γραμματέα, ἕνα λογιστὴν καὶ ἕνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς καὶ ὑπηρέτας.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν διορισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὁρισθῆ ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξει τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ συνάξῃ τὰ δίδακτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς *πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προβιβαστηρίων ἐγγράφων, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κλπ.* νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καὶ ταμεῖα, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τόσον τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανις αὐτός. Ὡς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὡρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτὸ ταμεῖον εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου προερχόμεναι ποσότητες ἐμβαίνουσι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπόν

Ἄρθρ. 19.

Ἡ πρυτανεία θέλει καταστρώνει ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προεξετασθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐτὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προϊσταμένην Γραμμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίζῃ καὶ συμπεριλαμβάνῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους,

Ἄρθρ. 20

Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντόρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρησιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῆται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 21.

Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστασίαν τῶν σημαντόρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ καταλόγοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγονται, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανιν καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης οἵτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ συλλογαὶ, τὰ διδακτικὰ ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν οἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρούμενοι ἀπὸ τὸν σημάντορα.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἑπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανιν καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικὰ γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνηκόντας σημάντορας, καὶ σφραγίζονται καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

Ἄρθρ. 24.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς λοιπὰς δημοσίους ἀρχὰς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγίδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημόσιοι ἀρχαὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « *Β. Ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον Ὄθωνος* ».

Ὁμοίως δὲ καὶ ἑκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσιν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Βασιλικὰ παράσημα, πέριξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν « *Σχολὴ τῆς θεολογίας κ.λ.π. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ὄθωνος.*

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαιτέραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιωρισμένη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κτικοὺς, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθηγητάς· ὁ τακτικὸς καθηγητὴς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ δηλ. τὸ Πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ ἀριθμόν τινα ἀρκοῦντα καθηγητῶν, δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν 350 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου.

Ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς λαμβάνει μισθὸν μηνιαῖον 200 ἕως 300 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Ἄρθρον 39.

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἑκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἓν δέκατον, μεχρισότου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινὰ ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δραχ. διὰ τὸν τακτικὸν, καὶ 320 διὰ τὸν ἔκτακτον καθηγητήν.

Ἄρθρον 40.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἑκάστοτε εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 41.

Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου προτείνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἄμεμπτον ἠθικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τὰς ἁρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαίρεσις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτουμένων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μεχρισότου ὑπάρξῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ Πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλομεν ὑποχρεώσει, ὁσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καί τινας τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι θέλουν λαμβάνει μὲ τὰ δίδακτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 42.

Ἱερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἰατροὶ καὶ νομικοὶ, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς Πανεπιστήμιον καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὸν γραφικὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἄμεμπτον διαγωγὴν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 43.

Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύνανται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ κατὰ συμφωνίας ἀναλόγους μὲ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄρθρον 44.

Μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ Ἡμᾶς τὸν τίτλον *Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως*. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῆ, *ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως*.

Ἄρθρον 45.

Ἐκτὸς τῆς ἄνω ῥηθείσης στολῆς δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

Ἄρθρον 46.

Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὁρκίζονται τὸν ὡρισμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἔναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε'. *Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.*

Ἄρθρον 47.

Αἱ παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὡρισμένων δωματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μεχρισοῦ ὅμως ἑτοιμασθῇ τὸ κατάστημα τοῦ Πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

Ἄρθρον 48.

Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουν ἀριθμεῖσθαι καὶ δίδεσθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμμάτιον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθητεύοντες ἤτοι ἀκροαταί, ἐπέκεινα τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφαί.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ποσότης τῶν διδάκτρων θέλει κανονισθῇ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεται ἑκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρίσεως τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὅρος τῶν διδάκτρων δι' ἕκαστον μάθημα.

Ἄρθρ. 50.

Ὅλα τὰ πρώτιστα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνδέεσθαι καὶ μὲ πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις ἑκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ νὰ τὰς θεωρῇ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικήν της ἔποψιν καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξίν της.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν δίδακτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ δίδακτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁριζομένας ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 52.

Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελὴς ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὸν νόμον ὑπαγορευόμενα.

Ἄρθρ. 53.

Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητὴς, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν Πρύτανην διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

Ἄρθρ. 54.

Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὁσάκις εἶναι ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 55.

Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολου-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 19.

Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἀνήκουν καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ὑπουργημάτων, ὁρκωμοσίαι καὶ καθιδρύσεις, καθὼς καὶ αἱ ἀνακρίσεις εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα· ἐνταυτῷ χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων θέλουν συνεργεῖ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 25.

Ἄρθρ. 20.

Ὡσαύτως οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ τῶν ἀρχιτελωνείων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ τοὐλάχιστον τρὶς τοῦ ἔτους ἐπιτοπίως τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων· ἐκτὸς τούτου διαφορτίζουν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 σημειωμένα χρέη ὡς πρὸς τὰς εἰρημένας ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπεξεργασία τῶν βιβλίων τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν λογαριασμῶν παρὰ τῶν ἰδίων κανονίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 24.

Ἄρθρ. 21.

Ἐκτὸς τῶν συνήθων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἰς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, καὶ τῶν ἐπεξεργασιῶν τῶν ταμείων παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, γίνονται καὶ ἔκτακτοι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ μάλιστα ὁσάκις αὐτοὶ τὸ κρίνουν ἀναγκαῖον ἢ διαταχθοῦν πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας. Πρώτιστον ἀντικείμενον τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἶναι μόνον ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν ταμείων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων προσδιορίζεται κατὰ τὰ κανονισμένα περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ταμείων.

Ἐν ταυτῷ ὅμως οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ὡς ἐξωτερικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ὅλης οἰκονομικῆς διευθύνσεως, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθυποβάλλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείαν τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ περὶ τελωνείων θεωρίας των.

ΚΕΦΑΛ. V.

Λογιστικότης τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 22.

Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς δωρεὰν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. εἰς τὰς διαφόρους τελωνιακὰς ἀρχὰς ἠριθμημένα καὶ παρασημειωμένα.

Ἄρθρ. 23.

Ὅλαι αἱ ἀποδείξεις διὰ δικαιώματα τελωνιακὰ, λιμενικὰ, καὶ ὑγειονομικὰ θέλουν ἐκδίδεσθαι (à souche et à talon) καὶ θέλουν προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ἐλεγκτὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὁρισμοῦ συνεπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἑπομένως πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ γίνεται προσοχή.

Ἄρθρ. 24.

Τὰ προϊστάμενα ἀρχιτελωνεῖα θέλουν ἐξετάζει κατὰ μῆνα τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λοιποὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ θέλουν τὰ κανονίζει ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν λάβουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὸν λογιστικὸν ὑπάλληλον. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ ἄλλα ἔγγραφα λογαριασμῶν τῶν ἀρχιτελωνείων, τῶν ὁποίων μέρος ἀποτελοῦν τὰ προειρημένα διὰ τὰς ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχὰς, θέλουν φθάνει διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων τὸ πολὺ 10 ἡμέρας μετὰ παρέλευσιν ἑκάστης τριμηνίας εἰς τὸν ἀνώτατον ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξακρίβωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων τελωνιακῶν διατιμήσεων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον, τυχούσης ἀπορίας τινός. Ὡς βοηθὸς δίδεται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν εἷς γραμματεὺς ὡς ἐπεξεργαστὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

Ἄρθρον. 25.

Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐξεταζόμενα καὶ κανονιζόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διευθύνονται παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμ. διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ προσωρινῶς τὸ πόρισμα τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ βασιλικ. γενικὸν ταμεῖον διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἀπολογισμὸν μὲ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν κανονισμένην ὁριστικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν.

VI. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 26.

Ὁ παρὼν διοργανισμὸς τῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἑπομένως καταργεῖται ἡ ἐνεστῶσα προσωρινὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει καὶ γνωστοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836·

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 52.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν δασονομείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφοῦ διὰ πολυειδῶν νόμων καὶ διασάξεων ἐθέσαμεν πλέον τὴν στερεὰν βάσιν τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, θέλομεν ἤδη νὰ ἐφαπλώσωμεν τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ Βασιλείου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν εἰς ὅλην τὴν δασονομικὴν διοίκησιν τὸν ἐναῖον σύνδεσμον, παρεισάγοντες εἰς τὸν σπουδαιότατον αὐτὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὁμοιόμορφον καὶ εἰς τὰς χρείας τοῦ ὅλου ἀνάλογον διεύθυνσιν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛ. I.

Περὶ διαιρέσεως καὶ σκοποῦ τῶν ὀργάνων τῆς δασονομικῆς διοικήσεως.

§. 1.

Πρὸς ἐπίβλεψιν, ἔλεγχον, καὶ βοήθειαν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας, διωρίσαμεν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἕνα ἔφορον, ὡς κινητὸν ὄργανον, ὅστις ἐπιφορτίζεται συγχρόνως καὶ τὴν εἰσήγησιν παρ' αὐτῇ διὰ μόνα τὰ δασονομικά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς ὁποίας γίνεται ἡ χρῆσις, καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

έ. Κρατεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς ἑταιρίας μὲ τὰ μέλη αὐτῆς καὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν. — Ἡ μὲ τὴν Κυβέρνησιν θέλει γίνεσθαι πρὸς μόνην τὴν Γραμματείαν τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συναίνεσιν θέλει ζητεῖ εἰς τὰ χρήζοντα συναινέσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας. Ταῦτα δὲ λογίζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἑταιρία ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ τοὺς νόμους πρὸς τὸν σκοπόν της, χωρὶς τῆς βοηθείας ἢ τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

δ'. Τοῦ ἀντιπροέδρου.

19. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἐπέχει τὸν τόπον καὶ ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

ε'. Τοῦ γραμματέως.

20. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

ά. Προσυπογράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον, καὶ κρατεῖ τὴν σφραγίδα τῆς ἑταιρίας.

β'. Προετοιμάζει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ κρατεῖ καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

γ'. Ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν τῆς ἑταιρίας καὶ τὰ δωρήματα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, κρατῶν καταλόγους τῶν δωρημάτων καὶ τῶν δωρητῶν.

δ'. Ὁ γραμματεὺς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου εἶναι ἰσόψηφος μὲ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ, ἐκτελῶν καὶ χρέη εἰσηγητοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος εἰς τὰς συνελεύσεις.

ς'. Τοῦ συμβουλίου.

21. Τὸ συμβούλιον βουλεύεται καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς ἑταιρίας· ὅθεν

ά. Σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ περὶ τῶν εἰς τοῦτο συντεινόντων ἔργων τῆς ἑταιρίας, καὶ διατάσσει αὐτὰ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτῆς.

β'. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τῶν μελῶν γινομένας προτάσεις ἐπὶ τῶν συνελεύσεων καὶ ἀνατιθεμένας εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν.

γ'. Πληροφορεῖται περὶ τῆς μηνιαίας καταστάσεως τοῦ ταμείου, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τοὺς μηνιαίους προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἐξόδων, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἔκτακτον δαπάνην συμπίπτουσαν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα.

δ'. Ἀποφασίζει τὴν ἔκδοσιν τῶν ὠφελίμων πονημάτων, συσκέπτεται περὶ τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰ, καθὼς καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτροπῆς, καὶ καθυποβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς συνελεύσεως.

έ. Ἐξετάζει καὶ ἐπεξεργάζεται πᾶν ὅ,τι ἔχει νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεων.

ς'. Δίδει λόγον ὅλων τῶν πράξεων αὐτοῦ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ε'. Συνεδριάσεις καὶ συνελεύσεις.

22. Πᾶσα ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ νὰ συνέρχεται δὶς τοῦ μηνὸς ἰδίως διὰ νὰ συσκέπτεται περὶ τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτὴν ἔργων καὶ νὰ ἐνεργῇ.

23 Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς τὴν 5 ἑκάστου μηνὸς, καὶ ὁσάκις συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου. Αἱ δὲ συνεδριάσεις αὐτοῦ λογίζονται πλήρεις ὅταν ἦναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

24 Αἱ τακτικαὶ συνελεύσεις τῆς ἑταιρίας γίνονται κατὰ δίμηνον διάστημα, τὴν 15 τοῦ μηνός· αἱ δὲ ἔκτακτοι, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου.

25 Μεταξὺ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων θέλει εἶσθαι καὶ μία γενικὴ δημοσία καὶ ἑορτάσιμος συνέλευσις, συγκροτουμένη τὴν 25 τοῦ Μαρτίου, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνεσθαι γενικὴ ἔκθεσις περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ πράξεων τῆς ἑταιρίας. Εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς θέλει καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων.

26 Εἰς τὰς τακτικὰς συνελεύσεις ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, γίνονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῶν ἐπιτροπῶν, ὁσάκις κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, αἱ διάφοραι προτάσεις παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τῶν μελῶν, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ συμβουλίου.

27 Τῶν ἐπὶ συνελεύσεως γενομένων προτάσεων ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ εἰς σκέψιν, καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ συμβούλιον, παρὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ περὶ ἐνεργείας σκέψις καὶ ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀπόφασις· αἱ δὲ ἐκλογαὶ, αἱ περὶ πόρων καὶ ἐξόδων προτάσεις, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τοῦ συμβουλίου προτεινόμεναι ἀμοιβαὶ, ἀποφασίζονται εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτῶν κυροῦνται.

28 Εἰς πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρόντα τοὐλάχιστον 30 μέλη ὁμοῦ μὲ τὰ τοῦ συμβουλίου· καὶ ἡ ἑταιρία δὲ λογίζεται ὑπάρχουσα, ἐνόσῳ ἔχῃ τοσοῦτον ἀριθμὸν μελῶν.

29 Ὅσα μέλη τῆς ἑταιρίας παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, συνεδρεύουσι καὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ψηφοφοροῦσι.

30 Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ς'. Ἐκλογαί.

ά. Τῶν μελῶν.

31. Διὰ νὰ γένῃ τις δεκτὸς ὡς μέλος τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας, πρέπει νὰ προβληθῇ ὑπὸ ἑνὸς τῶν μελῶν καὶ νὰ ἐγκριθῇ διὰ τῆς πλειωψηφίας ἐπὶ τῆς ἑπομένης συνελεύσεως.

β'. Τῶν τοῦ συμβουλίου.

32. Ὁ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς, οἱ εἰσηγηταὶ, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

33. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν τοῦ συμβουλίου γίνονται δι' ἓν ἔτος· δύνανται δὲ τὰ αὐτὰ μέλη καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐκλέγωνται, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσα δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰμὴ ἅπαξ εἰς τὰς συνεδριάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑταιρίας.

34. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἑταιρία θέλει λογίζεσθαι ὡς συστημένη.

35. Ὁ πρόεδρος, ἅμα ἐκλεχθῇ, θέλει ζητήσει ταύτην τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως.

36 Μετὰ τὴν ἔγκρισιν θέλει συγκαλέσει τὴν πρώτην συνέλευσιν τῆς ἑταιρίας· αὕτη δὲ θέλει εἶσθαι ἡ τῆς ἐνάρξεως συνέλευσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1836.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιτροπὴ,

Γεώργιος Γεννάδιος.

Ἀρχιμανδρ. Μισαὴλ Ἀποστολίδης.

Ι. Π. Κοκκώνης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ. Τὴν 31 Αὐγούστου 1836.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Π. ΚΟΚΚΩΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπου θέλει μένει ἐκτεθειμένος, ἢ τοιχοκολλημένος δέκα ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἕκαστος πολίτης ἀποκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παράπονα ἐναντίον τῶν ἐκτεθέντων ἢ τοιχοκολληθέντων καταλόγων διὰ παράλειψιν ἀτόμων, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων τοιούτων δικαίωμα.

Οἱ κάμνοντες τὰ παράπονα, θέλουν τὰ παραδίδει ἐντὸς τῶν ἄνω, δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν τῶν καταλόγων, εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των· οὗτος δὲ θέλει τὰ στελλει εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους καὶ μὲ τὰ πρακτικὰ, τὰ ἀφορῶντα τὴν πιστοποίησιν τῆς δημοσιεύσεως.

Ὁ διοικητὴς θέλει ἐξετάζει παρευθὺς τὰ διευθυνθέντα παράπονα καὶ ἀποφασίζει περὶ τούτων· θέλει δὲ ἐπιδιορθόνει κατ' αὐτὰ τοὺς καταλόγους, καὶ μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν θέλει τοὺς δημοσιεύσει τὸ πολὺ ἕως εἰς τὰ τέλη Μαρτίου κατὰ τὸν προλαβόντα τρόπον.

Ἐναντίον δὲ τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἐπιδιορθωθέντων καταλόγων δύναται νὰ γείνῃ προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ προσφυγὴ πρέπει νὰ παραδοθῇ πρὸ τῶν 15 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν, ὅστις ἐντὸς 8 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐκκλήσεις. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν προσφυγῶν ὁριστικῶς εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18/30 Σεπτεμβρίου 1835.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποράσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας συντάσσονται παρὰ τῶν διοικητῶν οἱ κατάλογοι τελειωτικῶς· ἡ δὲ τελειωτικὴ ἐπιδιόρθωσις αὕτη, ὁμοῦ μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θέλουν δημοσιεύεσθαι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου δι' ἐκθέσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἑνὸς ἑκάστου δήμου τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 25.

Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς διορίζει ὁ διοικητὴς κατὰ βασιλικὴν διαταγήν.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται εἰς ἕκαστον δῆμον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνταχθέντων καταλόγων· ἡ συνέλευσις διὰ τὴν ἐκλογὴν σχηματίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένου σχετικῶς τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ τελευταίου § τοῦ ἄρθρου 5.

Πᾶσα ἔναρξις ἐκλογῆς πρέπει νὰ δημοσιεύηται παρὰ τοῦ δημάρχου τοὐλάχιστον 15 ἡμέρας προτήτερα, καὶ νὰ προδιορίζηται συνάμα καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διευθύνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 67, 68, 71, 72, 74, 84, 85, καὶ 86 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ἄρθρων τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀλλὰ μὲ τὴν τροποποίησιν, ὅτι ἕκαστος ἐκλογεὺς ἔχει νὰ ἐκλέξῃ διπλοῦν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἀπεσταλμένων διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· καὶ ἐνταῦθα νὰ δύναται νὰ ὀνομάζῃ ὄχι μόνον συνδημότας του, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογῆς ἂν κατοικῶσιν εἰς ἄλλους δήμους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἀπεσταλμένου ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Περὶ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς διωρισμένους νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἀντικειμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τούτων εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18|30 Σεπτεμβρίου 1835.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ ἐκλεχθεὶς ἀπεσταλμένος δὲν δύναται ὡς τοιοῦτος νὰ δεχθῇ ὁδηγίας οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς, οὔτε ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, οὔτε ἀφ' ὁποίου δήποτε ἄλλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κλήσεώς του.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἡγοῦνται εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἀμέσως μετὰ τὸν δήμαρχον τοῦ ἀνήκοντος δήμου.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς συνόδου των λαμβάνουσι τόπον ἀμέσως μετὰ τὸν διοικητὴν ἢ τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 28.

Καθῆκον τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι νὰ συσκέπτωνται διὰ τὸ σύνολον συμφέρον ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὴν διοίκησίν των καὶ τὰ κοινῶς εἰς αὐτοὺς ἀναγόμενα ἢ ἀναγκαιοῦντα καταστήματα.

Ἄρθρ. 29.

Ἐπὶ τούτῳ εἰς πᾶσαν σύνοδον πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ὑπ' ὄψιν ἑκάστου συμβουλίου διὰ τοῦ διοικητοῦ·

α) Τὸ ἴσον τοῦ ὁριστικῶς προσδιωρισμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀνήκοντος ἔτους διὰ ἕκαστον δῆμον τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κοινῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ.

β) Τὸ ἴσον τῶν ἀποδοθέντων λογαριασμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἕκαστον τῶν δήμων περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ περιουσίας.

γ) Κατάλογον τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται ἡ ἀξία αὐτῶν, ἡ ἀπογραφὴ, ἡ κατάστασίς των, τὰ δι' αὐτὰ γενόμενα ἔξοδα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὸ ἐρχόμενον.

Ἄρθρ. 30.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ στοιχ. α καὶ β προσημειωθέντων ἐγγράφων, τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, χορηγουμένων πληροφοριῶν, καὶ τῆς ἰδίας πείρας τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, θέλει κάμνει αὐτὸ τὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων περιουσίας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, περὶ τῶν τυχὸν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως.

Ἄρθρ. 31.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει συσκέπτεσθαι καὶ ἐκφράζεσθαι τὸ συμβούλιον καὶ περὶ τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεώς των, περὶ τῶν τυχὸν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως, καθὼς καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ διορθώσεως τῶν καταστημάτων.

Πρὸς τούτοις θέλει συσκέπτεσθαι, ποῖα ἄλλα κοινὰ καταστήματα ἤθελον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπαρχίαν πρὸς αὔξησιν τῆς εὐτυχίας της, ποῖα μέσα ἀπαιτοῦνται, ποῖα ἐνυπάρ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς ἑκάστου καταδίκου, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖταν καταδίκην.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ κατάδικοι διάγουσιν ε ς τοὺς οἰκίσκους των ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τοῦτο παράβασις τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν.

Ἄρθρ. 19

Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὄχι πλέον τῶν ἑνὸς ὡρῶν, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὄχι πλέον τῶν δώδεκα.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ καὶ εἰς εἰρκτὴν, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσαν, ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὰ καταδικασθέντων.

Ἄρθρ. 21.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδίκους πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνιδίου, ἢ ἄλλως τυχηροῦ παιγνιδίου.

Ἄρθρ. 22.

Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς τοὺς καταδίκους, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰατρός

Ἄρθρ. 23.

Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατάδικος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆτιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται δι πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, διὰ νὰ τῷ ἐπιστραφοῦν, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

Ἄρθρ. 24.

Πᾶν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδίκων εἶναι ἀπηγορευμένον.

Παρομοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος νὰ δώτωσί τι εἰς τοὺς καταδίκους ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποιν καὶ ἀποβολῇ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 25.

Ἐὰν κατάδικος εἴπῃ ὑβριστικοὺς λόγους πρὸς ὑπάλληλον τιν τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως περὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀποφεύγων πᾶσαν ἀπόκρισιν· ῥητῶς ἀπαγορεύοντα ὅλαι αἱ κατὰ τῶν καταδίκων σκληραὶ καὶ ὑβριστικαὶ ἐκφράσε ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

Ἄρθρ. 26.

Εἰς τοὺς πρυδώμους τῆς ἐργασίας εἶναι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδ.κους· ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεσθα καὶ ἑρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς γνῶσιν τῶν καταδίκω .

Ἄρθρ. 27.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατεῖ βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα *Βιβλίον διαγωγῆς*, ἐν ᾧ καταγράφει πᾶσαν ἐπαίνου ἢ ψόγου ἀξιαν πρᾶξιν τῶν καταδίκων, καὶ πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον κατάδικον νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας οὐδεμία ἐν αὐτῷ καταγραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Περὶ ἐργασίας τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 28.

Οἱ κατάδικοι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 9. 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου· ἀλλ' εἰς καταδίκους ἔχοντας ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν, πρέπει νὰ δοθῇ προσοχὴ, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ ἔξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου, καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτανθῇ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδίκους, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνόσῳ δηλαδὴ διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 29.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδώμους βαθυτάτη σιωπὴ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασαφήσεων.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδίκου ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου ἑνὸς ἑκάστου κανονίζεται παρὰ τῆς ἐφορείας καὶ διαιρεῖται ὡς ἑφεξῆς.

Τὸ ἥμισυ μένει διὰ τὸ κατάστημα· τὸ ἓν τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καταδίκου πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς φιλοπονίας του, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποτελεσματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδίκου, ὅταν οὗτος ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς· ἂν δὲ ὁ κατάδικος ἔχῃ οἰκογένειαν, ἥτις ἀποδεδειγμένως χρήζει βοηθείας, τότε δύναται κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐφορείας, νὰ διατεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ὁ ἥμισυ τοῦ ἐσχάτου τούτου τετάρτου. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως καταδίκου, ἄνευ διαδόχων, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια μένουν πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὅρα ἄρθρον 27 τοῦ ποινικοῦ νόμου.)

Ἄρθρον 31.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δὲν ἐμπορεῖ ποσῶς νὰ λάβῃ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθευόμενα εἰς τοὺς καταδίκους πράγματα, οὔτε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον παραβάσεων ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἕνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐριδων.

1) Εἰς ἔρημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς δίαιταν ἄνοψον (regime du pain et de l'eau) μέχρις ἓξ ἡμερῶν.

2) Ἕνεκα βίας, συνοδευομένης μὲ αἰκισμοὺς μεταξὺ τῶν καταδικων, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρις εἴκοσι ἡμερῶν.

3) Ἕνεκα ἀπειλητικοῦ, ἢ ὑβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρις ἑνὸς μηνός.

4) Ἕνεκα ὑφαιρέσεως εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἄνοψον μέχρι δέκα ἡμερῶν, καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαιρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ διδόμενον εἰς τὸν κατάδικον μέρος τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲν ἐμπορεῖ νὰ πλασιασθῇ ἡ ποινή.

5) Ἕνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθοῦντος.

6) Ἕνεκα ἑκουσίας βλάβης πραγμάτων, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν· ἡ δὲ ἀποζημίωσις γίνεται δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ῥηθέντος μέρους τοῦ κέρδους.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

των τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν, ἀναφέρων τὴν χρονολογίαν τῆς προσαχθείσης δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 20.

Ὅταν αἱ ἐπί τινος κτήματος ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι ἐξαλειφθῶσιν ὅλαι, ὁ ὑποθηκοφύλαξ περατώνει τὴν σειρὰν τούτων, κατὰ τὸν εἰς τὸ προσγούμενον ἄρθρον ῥηθέντα τρόπον, καὶ ἀρχίζει νέαν σειρὰν ἀριθμῶν, διὰ τὰς εἰς τὸ μέλλον γεννησομένας.

Ἄρθρ. 21.

Ἑκάστη ἐγγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περιλήψεων, καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληροφορῆται ἀμέσως ὁ αἰτῶν, ὅτι ἔγεινεν ἡ ἐγγραφή.

Ἐξαίρεσις τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ γενῇ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 73 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθρ. 22.

Πᾶσα ἐγγραφή, προσημείωσις, ἐξάλειψις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη παντὸς εἴδους σημείωσις, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπὸ τόμου εἰς τόμον, ἢ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον παρεμπομπῶν, πρέπει νὰ φέρῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως αὐτῆς, προσέτι δὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑποθηκοφύλακος.

Ἑωσοῦ κατασκευασθῶσιν ἰδιαίτεραι τῶν ὑποθηκοφυλάκων σφραγίδες, θέλει ἐπιτίθεσθαι ἡ τοῦ εἰρηνοδικείου σφραγίς.

Ἄρθρ. 23.

Ὅλαι αἱ ποσότητες πρέπει νὰ γράφωνται καὶ ὁλογράφως, καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν· ἡ χρονολογία πάσης ἐγγραφῆς, καὶ παντὸς εἴδους σημειώσεως, καθὼς καὶ ἡ τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται, θέλουν ἐκτίθεσθαι ὁλογράφως. Συγκοπαὶ παντὸς εἴδους εἰς τὴν γραφὴν κυρίων ὀνομάτων, καθὼς καὶ ἄλλων λέξεων, ἐξαιρουμένων τῶν παρεμπομπῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀπαγορεύονται εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 24.

Πᾶν ὅ,τι, κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀντικείμενον ὑποθήκης, δὲν δύναται οὐδὲ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλουν νὰ γράφουν εὐαναγνώστως καὶ καθαρῶς, καὶ νὰ φυλάττουν ἐπιμελῶς τὴν εἰς τὰ ἐπισυνημμένα ὑποδείγματα ὑπάρχουσαν τάξιν, ἰδίως δὲ νὰ προσέχουν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 63, 64, 75, 85, 89, 90, 96, 98 καὶ 99 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν περιλήψεων καὶ αἰτήσεων.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ αἰτῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ὀφείλει κατὰ τὸ ἄρθρ. 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν δύο περιλήψεις διαλαμβανούσας τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρ. 68 προσόντα.

Αἱ περιλήψεις αὗται θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπισυναπτομένων ὑποδειγμάτων.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ πιστωτὴς ὀφείλει, σημειῶν, εἴτε τὰ, τυχὸν, ὑπάρχοντα φυσικὰ ὅρια, δηλ. ῥύακας, διώρυγας, λόφους, κτλ. εἴτε τὸ περιεχόμενον τῶν τετραγωνικῶν πήχεων, εἴτε ὁποιαδήποτε γνωρίσματα, ἐξ ὧν τὸ κτῆμα δύναται νὰ διακριθῇ ἀπ' ἄλλα, νὰ περιγράφῃ αὐτὸ, ὅσον δύναται, ἀκριβῶς, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται ἐν περιπτώσει δικαστικῆς κατασχέσεως νὰ γίνῃ ἀμφισβήτησις περὶ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 28.

Οἱ συμβολαιογράφοι, προσκαλούμενοι νὰ συντάξουν συναλλάγματα, ἢ διαθήκας, δι' ὧν παραχωρεῖται τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ὀφείλουν νὰ ἐλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν συμβαλλομένων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα.

Ἄρθρ. 29.

Ὅ,τι τὸ ἄρθρ. 23 ὁρίζει ὡς πρὸς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιλήψεις· ἐκτὸς τούτου αὗται πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα συντείνουν πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν.

Ἕνεκα τούτου ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ παραβάλῃ ταῦτα πρὸς ἐκείνας, καὶ ὁσάκις εὑρῇ διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν περί τινος πράγματος τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἶναι οὐσιωδῶς ἀπαιτούμενον διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐγγραφὴ ἢ ἡ προσημείωσις, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀρνῆται τὴν ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ περίληψις πρέπει, ὄχι μόνον νὰ διαλαμβάνῃ ἂν τὸ ἀναφερόμενον εἰς αὐτὴν ἔγγραφον ἦναι ἰδιωτικὸν, ἢ ἐπίσημον, ἀλλὰ πρέπει νὰ περιγράφῃ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἂν δηλ. εἶναι δανειστικὸν ἔγγραφον, προικοσύμφωνον κτλ.

Ἄρθρ. 32.

Αἱ εἰς ἕκαστον βιβλίον ὑποθηκῶν ἀναγόμεναι περιλήψεις θέλουν φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαίτερον φάκελλον κατ' αὔξοντα ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 33.

Τὰ εἰς τὰς περιλήψεις ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα θέλουν ἀποδίδοσθαι εἰς τὸν προσάγοντα αὐτά, ἂν ἦναι δημόσια, ἀφ' οὗ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν· ἂν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἦναι ἰδιωτικὰ, θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸν φάκελλον τῶν περιλήψεων, ὡς παραρτήματα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ἐφ' ἑκάστης περιλήψεως, ἅμα παραλαμβανομένης, θέλει σημειοῦσθαι ἰδιαίτερος ἀριθμός· ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος θέλει εἶσθαι ὁ ἑπόμενος τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ τοῦ φακέλλου τῶν περιλήψεων. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα, προσαρτώμενα εἰς τὰς οἰκείας περιλήψεις, φυλάττονται ἐπίσης εἰς τὸν φάκελλον αὐτῶν, δὲν λαμβάνουν ἰδιαίτερον ἀριθμὸν, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον ἐπὶ τῆς περιλήψεως ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος καὶ ἡ χρονολογία τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 35.

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα γενομένην ἤδη ἐγγραφὴν, ἢ προσημείωσιν, προσαρτᾶται μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγράφων, ἂν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 δὲν ἀπεδόθησαν, εἰς τὴν περίληψιν εἰς ἣν ἀναφέρονται.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἔγεινε προφορικῶς, προσαρτῶνται εἰς τὴν ἀνήκουσαν περίληψιν μόνον τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς προσαχθέντα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 36.

Μετὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν, ἡ μία τῶν περιλήψεων παρακατατίθεται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον παραρτημάτων, ἡ δὲ ἄλλη παραδίδεται εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν βεβαιοῖ ὅτι ἐνεγράφη ὑποθήκη.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐκθέσεων.

Ἄρθρ. 37.

Δι' ὅλας τὰς πράξεις τὰς γενομένας εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον ἐκθέσεων συντασσόμενον κατὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἡ ὁποία θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διατάττει συμφώνως μὲ ταύτην τὰ δέοντα. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ὅμως χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωσι παρευθὺς καὶ ταὐτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ἀπ' εὐθείας.

9) Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἢ νὰ γεννῶνται σχέσεις ἀθέμιτοι μὲ ἐξωτερικὰς ἀρχὰς, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωριζόντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους.

10) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἐμβαίνουν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

11) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα κατὰ τῶν δεχομένων ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ξένα παράσημα, ἢ διακριτικὰ σημεῖα ἢ συντάξεις.

12) Νὰ ἐξετάζουν τὰς περὶ παραδοχῆς τοιούτων παρασήμων καὶ συντάξεων αἰτήσεις, καὶ νὰ τὰς καθυποβάλλουν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματείαν.

13) Νὰ ἐνεργοῦν τὰ ἀφορῶντα τὴν μετανάστευσιν καὶ μετοικίαν, ὅπου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι συνθῆκαι, καὶ μάλιστα τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῶν 3 Φεβρουαρίου 1830, ἡ συνθήκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν 9/21 Ἰουλίου 1832 καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ ἐλευθέρας ἀναχωρήσεως συνθῆκαι.

Οἱ διοικηταὶ ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τοῦ κράτους Μας, ἠμποροῦν νὰ ἐκτελοῦν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφέροντες μόνον ὅταν συμπέσουν ἐμπόδια ἔκτακτα.

14) Νὰ ἀναφέρουν πάντοτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ὅλα τὰ προσκόμματα καὶ παράπονα, ὅσα ἤθελον προκύψει ἀπὸ τὰς μεταναστεύσεις καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς περιουσίας, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ διπλωματικὴ ὁδός.

15) Νὰ συνάζουν ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ἀναγκαίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ κυβερνήσεις, καὶ νὰ τὰς διευθύνωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ἑπομένως ἔχουσι τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ ἀνταποκρίνωνται μὲ τὰς ἐφορίους ἀρχὰς τῶν γειτονικῶν ἐπικρατειῶν καὶ μὲ τοὺς ἡμετέρους προξένους, καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς τελευταίους ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν.

16) Νὰ ἐπικυρώνουν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη.

Κατὰ πληρεξουσιότητα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείας δίδουσιν ἀνεξαιρέτως εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὰ παρὰ τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ὑπογεγραμμένα, καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ Βασιλείου πεμπόμενα διαβατήρια διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη, φυλάττοντες ἀπαρασαλεύτους τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ διαταγὰς τούτου τοῦ ὑπουργείου.

17) Νὰ ἐνεργῶσι τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις συνοδεύοντες αὐτὰς μὲ αἰτιολογημένην ἀναφοράν.

18) Νὰ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας, καὶ νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα, τόσον γενικῶς, ὅσον καὶ εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις καὶ ἀφορμάς· ἰδίως νὰ διατάττουν ποινὰς, καὶ ἄλλα μέτρα, κατὰ συμμοριῶν κλεπτῶν καὶ λῃστῶν· νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τοῦτο τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, καὶ ὅταν διαταραχθῇ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια νὰ προσκαλοῦν, εἰς σύμπραξιν τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, συμφώνως με τοὺς περὶ τούτου νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμούς.

19) Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εὐταξία εἰς μεγάλας συνελεύσεις τοῦ λαοῦ καὶ εἰς δημοσίους τελετάς.

20) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἑταιριῶν, καὶ κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένου συνδέσμου δημοσίων σωματίων.

21) Νὰ ἐπιτηροῦν ὥστε αὐθαιρέτως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ κανονισμοὶ ἐγκεκριμένων ἑταιριῶν, νὰ μὴ κρύπτεται ἡ περιουσία των, καὶ νὰ ἐπιβλέπουν εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων νόμων καὶ διαταγμάτων.

22) Νὰ διατηροῦν ἐν ἰσχύϊ καὶ νὰ ἐκτελοῦν τοὺς κατὰ τῆς ζητείας καὶ ἀγυρτίας νόμους.

23) Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων, διὰ τὰ διαβατήρια τὰ διδόμενα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους.

24) Νὰ διευθύνουν τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, καὶ νὰ συμπράττουν εἰς τὴν διανομὴν καὶ τοποθέτησιν αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα καὶ ἰδίως κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

25) Νὰ διευθύνουν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

26) Νὰ συνεννοῶνται διηνεκῶς μὲ τὸν διοικητὴν τῆς ἐντὸς τῆς διοικήσεώς των εὑρισκομένης τετραρχίας, ἢ ἀποσπάσματος τῆς φάλαγγος, ὥστε νὰ ἐνεργοῦν ἐκ συμφώνου πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας.

27) Ὁμοίως νὰ συνεννοῶνται μὲ τοὺς διοικητὰς ἄλλων ἐκτὸς τῆς διοικήσεως εὑρισκομένων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

20) Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους.

29) Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λειποτάκται τοῦ Β. στρατοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι καὶ τὰ διατάγματα. Ἂν δ' οἱ λειποτάκται ἀνήκωσιν εἰς ξένην δύναμιν, νὰ ἐνεργοῦν τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν λειποτακτῶν συνθήκας.

30) Νὰ ἐπιτηροῦν τοὺς φροντίζοντας περὶ ἐπισταθμεύσεως καὶ πορείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ συμβιβάζουν τὰ κατὰ τοῦτο βάρη μεταξὺ των διοικουμένων.

31) Νὰ συμβιβάζουν μεταξὺ τῶν διοικουμένων τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα βάρη.

32) Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ νίτρου, καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ πωλήσεως πυρίτιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

33) Να φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων ποινικῶν εἱρκτῶν, καὶ διὰ τὸν κατάλληλον αὐτῶν διοργανισμὸν, νὰ διευθύνουν, ὡς ἀνώτεραι ἀρχαὶ, τὴν διοίκησιν αὐτῶν, νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατ' αὐτὰς ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ πειθαρχίαν καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐνασχόλησιν τῶν καταδίκων.

34) Νὰ διορίζουν τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

35) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊάς, κατεδαφίζοντες οἰκοδομήματα ὑποκείμενα εἰς πυρκαϊάν, κάμνοντες πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτηροῦντες εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος καὶ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν, ἐνεργοῦντες τὴν παρὰ τῶν δήμων προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ σβέσιμον σκευῶν, φροντίζοντες διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διὰ τὸ πρόχειρον τῆς μεταχειρίσεώς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπάγονται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ κανονισθέντα διὰ τὰ παύσαντα ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, μὲ τὸ ῥηθὲν διάταγμα, καὶ μὲ τὰς κατὰ συνέπειαν ἐκδοθείσας ὁδηγίας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς ταμεῖα ά. καὶ β΄. τάξεως.

Ἄθρ. 5.

Ὅσων ἐπαρχιῶν ἡ θέσις τὸ ἀπαιτεῖ, ἐκεῖ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμία ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων μὲ ἀνάλογον μόνον ἐπιμίσθιον.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 καὶ 4 ἀναφερόμενα ά. καὶ β΄. τάξεως 30 ταμεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς·

Τὰ τῆς πρώτης τάξεως.

1) Ταμεῖον Ἀργολίδος περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἄργους καὶ Ἑρμιόνιδος· ἕδρα Ναύπλιον·

2) Ταμεῖον Μαντινείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μαντίνειαν καὶ Μεγαλούπολιν· ἕδρα ἡ Τριπολιτσᾶ·

3) Ταμεῖον Ἀχαΐας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἕδρα Πάτραι·

4) Ταμεῖον Μεσσηνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης· ἕδρα Καλάμαι·

5) Ταμεῖον Λακεδαιμονίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος, Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἕδρα Σπάρτη.

6) Ταμεῖον Αἰτωλίας, περέχον τὰς ἐπαρχίας Μεσσολογγίου καὶ Ναυπάκτου· ἕδρα Μεσολόγγι·

7) Ταμεῖον Φθιώτιδος, περ έχον τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἕδρα ἡ Λαμία·

8) Ταμεῖον Ἀττικῆς, περιέχον τὰς Ἐπαρχίας Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἕδρα Ἀθῆναι·

9) Ταμεῖον Εὐβοίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος μὲ τὰς νήσους Σκίαθον, Σκόπελον, Ἡλιοδρόμια· ἕδρα Χαλκίς·

10) Ταμεῖον Σύρου, περιέχον τὰς νήσους Σύρας, Κέας, Κύθνου, Σερίφου καὶ Μυκώνου· ἕδρα Ἑρμούπολις.

Τὰ τῆς δευτέρας τάξεως.

11) Ταμεῖον Κορινθίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἕδρα Κόρινθος·

12) Ταμεῖον Ὕδρας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Ὕδρας, Σπετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Καλαβρίας (Πόρου)· ἕδρα Ὕδρα·

13) Ταμεῖον Κυλληνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ τὸ ἀνῆκον αὐτῶν μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα Κυναίθη·

14) Ταμεῖον Ἠλείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Γαστούνης, μὲ τὸ προτητερινὸν μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας, ἕδρα Πύργος·

15) Ταμεῖον Τριφυλλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας· ἕδρα Κυπαρισσία·

16) Ταμεῖον Πυλίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἕδρα ἡ Πύλος·

17) Ταμεῖον Γορτύνης, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυναν καὶ τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτὴν μέρος τῆς Διποταμίας· ἕδρα ἡ Θησσόα (Δημητσάνα)·

18) Ταμεῖον Κυνουρίας περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασσιῶν· ἕδρα τὸ Ἄστρος·

19) Ταμεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἕδρα ἡ Μονεμβασία·

20) Ταμεῖον Ἀκαρνανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἕδρα ἡ Βόνιτσα·

21) Ταμεῖον Τριχωνίας, περιέχον τὸ Ἀγρίνιον μὲ τὴν παλαιὰν ἐπαρχίαν Ἀποκούρου· ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον·

22) Ταμεῖον Εὐρυτανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμην· ἕδρα Καλλιδρόμη·

23) Ταμεῖον Φωκίδος, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος· ἕδρα ἡ Ἄμφισσα·

24) Ταμεῖον Θηβῶν, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν· ἕδρα Θῆβαι·

25) Ταμεῖον Βοιωτίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίαν· ἕδρα ἡ Λεβαδία.

26) Ταμεῖον Καρυστίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον· ἕδρα ἡ Κούμη·

27) Ταμεῖον Τήνου, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἄνδρου· ἕδρα ἡ Τῆνος·

28) Ταμεῖον Θήρας, περιέχον τὰς νήσους Νάξου, Πάρου, καὶ Ἀντιπάρου· ἕδρα ἡ Νάξος·

29) Ταμεῖον Νάξου, περιέχον τὰς νήσους Θήραν, Ἀμοργόν, Ἰον, Πολύκανδρον. ἕδρα ἡ Θήρα·

30) Ταμεῖον Μήλου, περιέχον τὰς νήσους Μῆλον, Κίμωλον καὶ Σίφνον· ἕδρα ἡ Μῆλος·

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας ἀνατίθενται πρὸς ὥραν τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων· δηλ.

1) Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κορίνθου·

2) Τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ὕδρας.

3) Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πύλου·

4) Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ἄστρους·

5) Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μονεμβασίας·

6) Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κούμης·

7) Τῆς ἐπαρχίας Τήνου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Τήνου·

8) Τῆς ἐπαρχίας Νάξου, εἰς τὸν ἐπ.στάτην τοῦ τελωνείου Νάξου·

9) Τῆς ἐπαρχίας Θήρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Θήρας·

10) Τῆς ἐπαρχίας Μήλου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μήλου.

Ἄρθρ. 8.

Συμφώνως μὲ τὸν § 28 τοῦ μνησθέντος Β. Διατάγματος εἴς τινα μέρη δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπίτροποι τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλει διορίζονται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, λαμβανόμενοι ἀπὸ ἐπιστάτας καὶ γραμματεῖς τῶν τελωνείων, ἢ γραμματεῖς τῶν διοικητῶν καὶ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους μὲ μίαν ἁπλῆν μηνιαῖαν ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἀπὸ 10 ἕως 20 δραχμάς. Τὰ χρέη των δὲ εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τύπων τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, λαμβάνουσα ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν ῥητῶς τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως (ἄρθ. 11).

Ἄρθρ. 9.

Ὅλα τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς ἐπαρχίας εὑρισκόμενα εἰδικὰ ταμεῖα θέλουν κατὰ δεκαήμερον ἀποπέμπει ἁρμοδίως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὰ περισσεύοντα εἰς αὐτὰ μετρητὰ, καὶ τοῦτο ὡσαύτως εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἀνατίθεται

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 25.

Ὁ δημόσιος ἔγγειος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα· ὁ δεύτερος δὲ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πως μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ καθὲν μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἀπὸ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

ΚΕΦ, Ε.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος θέλουν πληρώνει τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τοὐτέστι·

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 15 Νοεμβρίου; καὶ

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 27.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίζῃ κυρίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁπωσδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξεναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους ἢ τῆς καρπολογίας.

Ἄρθρον 28.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ὁ φορολογούμενας ὀφείλει ν' ἁλωνίσῃ, κοπανίσῃ καὶ λυχνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων τ' ἀσταχύφορα γεννήματα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἀποδεκατίζονται μὲ τὸ κοιλόν· ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς εἴδη ἀποδιδομένους ἐγκτητικοὺς φόρους (φόρους τῶν δεκάτων καὶ τῆς ἐπικαρπίας) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὸ χωρίον ἢ ὁ δῆμος νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μὲ εὔλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ἐκεῖθεν δὲ ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Διὰ δὲ τὴν τυχὸν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας) πληρόνεται πρὸς ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. Ἀνίσως ὅμως ἡ μετακόμισις διὰ τὴν ἐγγύτητα μεγαλητέρας τινὸς πόλεως ἢ λιμένος ἔχει χρείαν ὀλιγωτέρων τῶν πέντε ὡρῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσίν τινα διὰ τὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὡρῶν ἐλλείποντα καιρόν.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως. Καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ὡς τόσον ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπέκεινα τῶν 60 ἡμερῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς χάνει τὸ δικαίωμα, ν' ἀπαιτῇ τὴν μετακόμισιν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργουμένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀμισθοὶ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Β'. Τὸ καλαμβόκιον ἁλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἁλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἁλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μὲ ξύλινα κιβώτια (τσιβέρας). Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ὅμως νὰ τὸν κοπανίσῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ὁ δὲ ὄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκάστου κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τος Δημάρχου ἤτοι Δημογέροντος, τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Α'. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεος ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Δήμου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλὰ εἰς κοπανισμένον καρπόν.

Γ. Τὰ ὄσπρια καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σησάμιον κτλ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἴδη μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον, ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν.

Δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν. Ἡ μετακόμησις τῶν εἰς τὰ στοιχ. Γ καὶ Δ ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαραλλάκτως ὡς εἰς τὰ γεννήματα.

Ε'. Οἱ ἐκ τῶν μποστανίων καὶ τῶν λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὡριμάζουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

ΣΤ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγὶ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας.

Ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγκάνους, εἴτε ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ'. Τὰ βαλανοκικκίδια περὶ ὅσων δὲν ὡρίσθη ἄλλως πως, ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἴδη.

Ι'. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ'. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελών, καὶ, διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλῶν.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ'. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατραμίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκλέγωσι τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων των· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὅρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς διπλώματα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοιαρχίαν μεγάλου, ἢ κυβέρνησιν μικροῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἕκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὁρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐπισκευὰς αἵτινες ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους λιμενικὰς ἢ προξενικὰς Ἀρχὰς ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ. Γ'.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διευθύνοντες πλοῖα 2. κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ 1. κυβερνῶνται.

Ἄρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 17, 18, 19 καὶ 23 διδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων, νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχῃ δίπλωμα πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἄδειαν τῆς ἁρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβέρνησιν μικροῦ πλοιαρίου.

Ἄρθρον 13.

Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται·

1. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἴκοσιν ἔτη·

2. Νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τοὐλάχιστον ἢ νὰ ἐχρησίμευσεν, ἢ διευθυντὴς μικροῦ πλοίου ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς 2. ταξεως πολεμικοῦ δύο ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ μὲ ἱκανότητα·

3. Ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὁποῖον μέλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 14.

Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα πλοιάρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται,

1. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιδύο ἔτη·

2. Νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισε κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύο ἔτη.

3. Ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον.

Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσει ἑπομένως δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, ἕως οὗ δὲ γείνῃ τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουν περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δώσει εἰς τοὺς λιμενάρχας.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 13 καὶ 14, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ὀφοῦ λάβωσιν ἐντίμως τὴν παράτησίν των, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἔγκρισιν ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν.

Ἄρθρον 16.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν §§ Α. Β. Γ. τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοῖα ά, ἡ Ϛ'. κλάσεως, ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, καὶ λαμβάνουν δικαιωματικῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐξαιροῦνται καὶ ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοιάρια κατώτερα τῶν πέντε τόνων, ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 17.

Ἕκαστος θέλων νὰ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του,

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερόνεται καθαρῶς·

ά. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος τὸ δίπλωμα.

β'. Ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του.

γ'. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτηλίαν.

δ'. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρέτησε· τὰ ὀνόματα τῶν πλοιάρχων αὐτῶν, ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐφ' ἑκάστου τῶν ῥηθέντων πλοίων.

Δι' ἑκάστην τῶν περιστάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Ἄρθρον 18.

Ὅ οἱ οἱ διευθύναντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα, ά. καὶ β'. κλάσεως, ὀφείλουν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὸ τμῆμα τῆς διαμονῆς των, ἢ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἐὰν εἰς ἕτερον τμῆμα τοῦ Βασιλείου, νὰ καθυποβάλλωσι τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν, συνάπτοντες καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἔγγραφον διὰ νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμά των.

Ἄρθρον 19.

Διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα.

Ἄρθρον 20.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἔκθεσιν, καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της.

Ἄρθρον 21.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ ἔκδοσιν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ πλοίου, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας, εἰ δὲ ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διπλώματος πλοιάρχου, καθυποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς τῆς ἰδίας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

Ἄρθρον 22.

Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προσυπογράφοντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς τὸ πρω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ὁρκωτοῦ, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περίστασιν δὲ ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 16.

Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ὁρισμῶν συμβῇ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἢ τελειώσῃ ἡ σύνοδος χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὁρκωτῶν, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 62.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 78.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διασαφήσεως τοῦ §. 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐπίσημον διασάφησιν τοῦ §. 22 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἑφεξῆς

1) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμούς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν κάμῃ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ἰανουαρ. 6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεώς των ἢ ἄλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων χρεῶν ἐπεμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθαυτὸ ὑπάλληλοι ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσι πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς ἀξιόχρεων, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς, πρέπει μόλον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύναται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρέους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημείωσις ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸ δημόσιον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περίστασιν τότε δύναται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα παρουσίασις ἐγγυήσεως· ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς του δι' ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

3) Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶς ἐξαιρουμένου ἕκαστος ὅστις κάμνει προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ Ἡμέτερον γεν. ταμεῖον θέλει προκαταβάλλει ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὁποῖον θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς του διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προσφυγή του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκρόασιν.

4) Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνίστασθαι εἰς διακοσίας δραχμὰς, ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου ἐκφρασθὲν χρέος τοῦ ὑπολόγου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμάς· ἂν ὅμως ὑπερβαίνῃ, τότε πρέπει δι' ἑκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχ. νὰ καταβάλλωνται ἀκόμη πενῆντα δραχ. χωρὶς μολοντοῦτο ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ.

5) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἢ ἐπαυξηνθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰς τὸν ποιούμενον τὴν προσφυγήν.

6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρήματα διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάστιχα καὶ τὴν καταλόγισιν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια.

7) Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τῶν δημοσίων καταστημάτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίαυ 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

8) Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 51.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἀκριβέστερον κανονισμὸν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πρὸς ἁπλότητα καὶ διευκόλυνσιν αὐτῆς ἐν ταυτῷ καὶ πρὸς ἐπίτευξιν σμικρύνσεως τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νέον διοργανισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ διατάττομεν ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Διαίρεσις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Ἐξωτερικὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις τοῦ Βασιλείου διαιρεῖται εἰς 25 τελωνεῖα μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑποτελωνεῖα, τοὺς τελωνειακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεῖα. Πρὸς ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον αὐτῶν διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ (ἄρθρ. 19)· ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐπόψεως γίνονται γνωσταὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις καὶ διορίζεται ἀναλόγως τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τελωνεῖα ἀνώτερα.

1. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς	μὲ μισθὸν	180	δραχ.	μηνιαῖον
	1 ἐλεγκτὴς	»	140	»	»
	1 γραμματεὺς	»	120	»	»
	1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς	»	120	»	»
	1 ἀρχιφύλαξ	»	50	»	»
Β'. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς	»	140	»	»
	1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταὐτῷ γραμματεὺς	»	120	»	»
	1 ἀρχιφύλαξ	»	45	»	»
Γ'. Τάξις	1 ἐπιμελητὴς	»	120	»	»
	1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταυτῷ γραμματεὺς	»	100	»	»
	1 ἀρχιφύλαξ	»	40	»	»

Β'. Ὑποτελωνεῖα.

Α'. Τάξις	1 ἐπιμελητὴς	»	100	»	»
Β'. Τάξις	1	»	80	»	»
Γ'. Τάξις	1	»	60	»	»

Γ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

	1 ἀρχιφύλαξ	»	40	»	»

Δ'. Τελωνιακὰ φυλακεῖα

	1 φύλαξ	»	30	»	»

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν προσδιορισθῆ ἐκτὸς τούτων οἱ ἀναγκαῖοι φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν 30 δραχ. ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ τελώνου, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἠμπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλάκων ἐκ τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων δι' ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, διὰ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται ἐξαιρετικῶς ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων· (ἄρθρον 11) θέλει ἐκτελεῖ 1 ἀρχιφύλαξ (ΙΙΙ. τάξεως) μὲ μηνιαῖον μισθὸν 35 δραχ. συγχρόνως τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Σύρᾳ ἀρχιτελωνείου 1. τάξεως, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαληφθέντος προσωπικοῦ διορίζονται καὶ δύο γραμματεῖς ΙΙ. καὶ 1, ΙΙΙ. τάξεως, Ι εἰσπράκτωρ ἢ ὑποπιμελητὴς Ι. τάξεως, πρὸς τούτοις· 2 γραμματεῖς ΙΙ. καὶ ΙΙΙ τάξεως, Ι ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἢ ὑπεπιμελητὴς ΙΙ τάξεως καὶ 7 ὑπάλληλοι εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν κατάστημα μὲ μισθὸν ὑπεπιμελητοῦ ΙΙΙ. τάξεως. Ὁ ἐπὶ τοῦ διακομιστικοῦ καταστήματος ἐπιμελητὴς θέλει εἶναι ἰσόβαθμος καὶ ἰσομίσθιος μὲ τὸν ἐπὶ τῶν τελωνείων, καὶ ὁ ἐπιμελητὴς ἐλεγκτὴς, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ἀρχιτελωνείου τούτου θέλουν ἀπολαμβάνει ἀνάλογα ἐπιμίσθια. Εἰς τὸ ἐν Ὕδρᾳ ἀρχιτελωνεῖον ΙΙ. τάξεως διορίζεται ὡσαύτως Ι ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ βαθμολογία τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ εἶναι ἰσόβαμοι ὑπουργικῶν γραμματέων Ι. τάξεως.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμεληταὶ ἰσόβαθμοι ὑπουργικοῦ γραματέως ΙΙ τάξεως.

Οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπεπιμεληταὶ ἰσόβαθμοι ὑπουργικῶν γραφέων.

Τὸ προσωπικὸν ὅμως τῶν γραμματειῶν ἔχει τὴν προτίμησιν.

Μεταξύ των βαθμολογοῦνται οἱ εἰρημένοι τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς τρεῖς τάξεις καὶ μισθοδοσίας.

Ἡ ἐνδυμασία τοῦ τελωνιακοῦ προσωπικοῦ θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὅλα τὰ γραφικὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ γραμμάτια, ἔπιπλα, θέρμανσις, φῶτα καὶ καθαριότης τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων, προσδιορίζονται σταθεραὶ χορηγήσεις διὰ τοὺς τελωνιακοὺς ἐπιμελητὰς ὑπεπιμελητὰς καὶ ἀρχιφύλακας τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν, τὰς ὁποίας ποσότητας θέλουν λαμβάνει αὐτοὶ μὲ τὸν μισθόν των εἰς μηνιαίας μερίδας, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν χρείαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Αἱ σταθεραὶ αὗται χορηγήσεις εἶναι·

Ἀρχιτελωνεῖα Ι. τάξεως 50 δραχ. μηνιαίως,

ΙΙ.	»	30	»	»
ΙΙΙ.	»	20	»	»

Ἐξαιρετικῶς προσδιορίζονται διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ τελωνεῖον 100 δραχ. μηνιαίως.

Ὑποτελωνεῖα Ι. τάξεως 10 δραχ. μηνιαίως

ΙΙ.	»	8	»	»
ΙΙΙ.	»	5	»	»
Τελωνιακὸς σταθμὸς		3	»	»

Τὰ λοιπὰ ὅμως ἔξοδα ἐνοικίων γραφείου μετακομίσεως ἐγγράφων χρημάτων καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ σκοπὸς τῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων της εἶναι ἡ κανονισμένη εἴσπραξις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσδιωρισμένων τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ λοι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, περὶ ἐκλογῆς ἐμποροδικῶν, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματέως, ἐπικυροῦνται παρ' Ἡμῶν.

5. Τὸ τρίτον μόριον τῶν μελῶν ἀνανεοῦται κατ' ἔτος, γενομένης τῆς ἀνανεώσεως ταύτης διὰ τῆς ψηφοφορίας· πλὴν οἱ παύοντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτέοι. Τὸ ἐπιμελητήριον ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐξελθόντα ἢ ἀποθανόντα μέλη διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐκ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐμφερομένων εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐμποροδικῶν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύο πρώτων ἐτῶν· ἀλλ' ὅτι τὸ τελευταῖον τρίτον τῶν μελῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου ἀπαλλάττεται τῆς ὑπηρεσίας, ὅ ἐστι μετὰ τὰ τρία ἔτη, ἄρχεται πάλιν ἡ νέα ἐκλογὴ ὅλων τῶν μελῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4.

6. Αἱ ἐργασίαι τῶν μελῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς ἔντιμοι καὶ ἀνήκουσαι εἰς τὰ κοινὰ ἀστυκὰ χρέη των, εἶναι ἑπομένως καὶ ἄμισθοι.

Β'. Περὶ καθηκόντων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

7. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι, νὰ προβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν γνώμην των τὰς γνώσεις καὶ πείρας των ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα, νὰ ἐκθέτωσι ῥητῶς τὰς αἰτίας δι' ἃς ἐμποδίζεται ἡ φυσικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐπίδοσις, δεικνύοντες τὰ μέσα καὶ τὰς πηγάς, διὰ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ αὐτὸ νὰ εὐοδωθῇ καταλλήλως καὶ συμφώνως μὲ τὰς γενικὰς οἰκονομικὰς ὀρχάς. Προσέτι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ καταστημάτων, τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τὸ καθάρισμα καὶ τὴν διατήρημένων, μόλων, λοιμοκαθαρτηρίων, διορύγων, σιδηροδρόμων, ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐμπορικῶν σχολείων, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τελωνείου νόμων καὶ διατάξεων.

Γ'. Ὑπηρεσία καὶ γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν.

8. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 7 ὁρισθείσης ἁρμοδιότητος τῶν ἐπιμελητηρίων, ἠμποροῦν ταῦτα νὰ συνέρχωνται, ὁσάκις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἢ ὁσάκις διατάξῃ τοῦτο ἡ κυβέρνησις. Τὰς συνεδριάσεις διατάττει πάντοτε ὁ ἀντιπρόεδρος συνεννοούμενος πρότερον μὲ τὸν νομάρχην ἢ ἔπαρχον, οἵτινες συνήθως προεδρεύουν εἰς αὐτάς, ὅταν δὲν ἐμποδίζωνται ἀπὸ αἰτίαν νόμιμον, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐπιτροπευωνται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον.

9, Εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν ἐκτὸς τοῦ νομάρχου καὶ ἐπάρχου πρέπει νὰ ἦναι παρόντα καὶ ἓξ μέλη. Τὰ ἐμποδισθέντα νὰ συνέλθωσιν ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἐκτάκτων συμπληρωτικῶν μελῶν· αἱ δὲ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἐμποροδικῶν ἢ δημαρχιῶν.

10. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συζητήσεων καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερα πρωτόκολλα συνεδριάσεων, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦνται αἱ διαφωνοῦσαι γνῶμοι, ὡς καὶ αἱ τῶν πλειόνων, καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ συνελθόντα μέλη, διευθύνονται ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ πρωτότυπον. Τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως λαμβάνουν τὰ ἐπιμελητήρια ὡσαύτως κατ' εὐθεῖαν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

11. Τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιμελητηρίων θεωροῦνται ὡς δαπάναι τοῦ ἀνήκοντος δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι συστημένα, καὶ ῥητῶς σημειοῦνται ἐν τῷ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ εἰς τοὺς ἐπιβληθησομένους φόρους ἐπὶ τῆς βιομηχανίας.

Δ'. Περὶ συντάσεως ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

12. Ὅταν ἡ κυβέρνησις στοχασθῇ ὡς ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως ἐμπορικὴν ἑταιρίαν εἰς συζήτησιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, τότε ἕκαστον ἐπιμελητήριον, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας θέλει δηλώσει δύο ἐμπόρους, ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζομένην κατηγορίαν, καὶ ἐμφερομένους εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου. Τούτου γενομένου θέλομεν διορίσει ἐξ αὐτῶν δι' ἕκαστον ἐπιμελητήριον ἕνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρίαν· σιμὰ δὲ τούτων θέλομεν συγκαλέσει εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλους περὶ τὰ ἐμπορικὰ εἰδήμονας, ἅμα θεωρήσωμεν τοῦτο κατάλληλον.

13. Ἡ ἐμπορικὴ ἑταιρία συνέρχεται πάντοτε εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας, προεδρεύοντος τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις καθυποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς ὅσας ὑποθέσεις προσδιορίζει εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, πλὴν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρίαν νὰ προτείνῃ οἴκοθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσα νομίζει ὠφελοῦντα τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον τῆς συζητήσεως ἰσχύουν τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρ. 10. Ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ἐκλέγεται ἐκ τῶν μελῶν της διὰ τῆς πλειοψηφίας· ἅμα δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κηρύξῃ τὰς συζητήσεις ὡς λαβούσας τέλος, ἔκτοτε πλέον θεωρεῖται ἡ ἐμπορικὴ ἑταιρία ὡς διαλελυμένη.

14. Τὰ ἔξοδα ὁδοιπορία, καὶ διατροφῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρίας σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ ῥητῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν περὶ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐγκρίνεται ἐκεῖναι αἱ ἀποδοχαί, ὅσαι κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἐν ἄρθρ. 67 δίδονται εἰς τοὺς ὁρκωτοὺς κριτάς.

15. Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ὁροθεσίας τῶν δήμων, πρὸς ἅπαντας τοὺς Νομάρχας, Ἐπάρχους καὶ δημάρχους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρ. (8 Ἰανουαρίου) 1833 καὶ 1834 περὶ διοργανισμοῦ τῶν δήμων νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν ἀκριβῶς, καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς. Ὅπου ὑπάρχουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαί, οἷον σειραὶ ὀρέων, χαράδραι, ῥύακες λίμναι, ἢ καὶ ὁδοί, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν αὐτῶν χρῆσις, καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθοι. Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε τὸ μέγιστον μέρος τῶν δήμων τοῦ Κράτους ἐσχηματίσθη ἤδη, καὶ ἡ διοίκησί. των εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ δὲ εἰσέτι ἀδιοργάνιστοι θέλουν μορφωθῆ ὅσον οὔπω, διὰ τοῦτο διατάττεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου, καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας, ἐκδίδομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας, κοινοποιουμένας εἰς τοὺς νομάρχας, ἐπάρχους καὶ δημάρχους, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς.

Ἄρθρον 1. Εἰς ἕκαστον νομίμως ὠργανισμένον δῆμον θέλει διορισθῆ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν ἐξ ὧν τὸ ἓν τοὐλάχιστον πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ἢ πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστημένοι εἰς αὐτὸν, εἶναι οἱ καταλληλότεροι εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύνθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ δήμαρχος θέλει ἀναφέρεσθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἔπαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμέτοχος τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 7.

Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς, ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευή αὐτοῦ ἦναι καλὴ καὶ ἀσφαλής, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐν ταὐτῷ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

Ἄρθρον 8.

Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμερήσεως σημαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηϊολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 9.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἀνὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἑθνικόν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηϊολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

Ἄρθρον. 10.

Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀτμοπλοΐαν καὶ ἁλιείαν μικρότερα πλοιάρια, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν ἀ. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἕκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηϊολόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς ἀ. καὶ εἰς τὰ β'. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου· τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἑνὸς δεκαμέτρου.

Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα ἀ. κλάσεως πρόστιμον 500 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηϊολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηϊολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται.

ἀ. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου.

β'. Ὁ αὔξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρήθη·

γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου.

δ'. Ἡ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτήτου ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μεριδιον προσεπισημειοῦνται·

ἑ. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου,

ς'. Εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 2 ἀνάγεται·

ζ'. Ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱστῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὄπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάρος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος) ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου·

ἡ. Ἡ κατὰ τόνον χωρητικότης·

θ'. Τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. ἦναι Βρίκιον κτλ. ἂν ἔχῃ παραπέτασμα (galerie) ἢ ὄχι.

Ἄρθρον 12.

Ἅμα καταχωρηθῇ ἓν πλοῖον εἰς τὸ νηϊολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἑθνικὸν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν·

ἀ. Ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας Νόμους·

β'. Ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλήσει τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτὸ, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ πειρατὰς, θέλει ἀποδώσει ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδώσασαν αὐτὸ Ἀρχὴν· ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἁρμόδιον ἑλληνικὸν Πρόξενον, διὰ ν' ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος μὲ τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων μὲ 20 δραχ. δι' ἕκαστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα μὲ 30 δραχ. κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἑλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ ἓν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάτεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὅσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 12 §. β'. ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 15.

Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του, ὡς ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν συναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεὶ ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατεχωρήθησαν εἰς τὰ νηϊολόγια·

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3 Δραχ. Διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόνους, θέλει πληρόνεσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόνον περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἕκτης τάξεως τῶν τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἁπλῶς καταβαλλομένης.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ νηϊολόγια κατεχω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἑπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ ἔφιππος μὲ ἁμάξας καὶ μὲ χειραμάξας ἢ νὰ διέρχεταί τις εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περνᾷ ἐκεῖθεν ζῶα, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς χάνδακας της ὁδοῦ.

ϐ΄.) Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντώμεναι ἁμαξαι χρεωστοῦν νὰ παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσι πάντοτε δεξιὰ ἡ μία τῆς ἄλλης.

γ΄.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίνουν νὰ πλησιάζουν ζῶα εἰς τὰ δένδρα, τὰ περυτευμένα κατὰ δενδροστοιχίαν.

δ΄.) Ἀπαγορεύεται τὸ ν' ἀφίνουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἁμάξια, ὀχήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύκτα· εἰς περίστασιν δὲ ὅταν τύχῃ νὰ συντριφθῇ ἅμαξά τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ ἔξω τῆς ὁδοῦ αὐτή τε καὶ τὸ φορτίον της· ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν χρεωστεῖ νὰ ἀνάπτῃ φῶς·

ε.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ καταβαίνωσι ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζωνται ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσιν πέρα· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοβοσκοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδιά των διὰ τῶν χανδάκων εἰς τὸ πέραν μέρος ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπόχρεοι οὗτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μικρὰ γεφύρας εἰς τὰ καταλληλότερα μέρη συνεννοούμενοι ἕνεκα τούτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὰς γεφύρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει τοὺς δώσει αὐτός.

ζ΄.) Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ βλάψῃ τις καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὰ κάγκελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλλιοδείκτας, ἄλλα τινὰ σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

1) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων ἁ. ϐ΄. καὶ γ΄. τοῦ ἄρθρου 4 ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχ. τὸ πολύ·

2) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ, ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἄρθ. ἀπὸ δέκα ἕως πενῆντα δραχ.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἀπορασισθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην πρόστιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ παράβασις.

Ἄρθρ. 8.

Ἕκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προστίμου εἶναι ὑπόχρεως νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰ ἄκρα ἑκάστου δρόμου, θέλουν στηθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχριστα πινάκια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντομίαν οἱ κυριώτεροι ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 5 πρὸς γνῶσιν καλλιτέραν τῶν διαβαινόντων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκοντας κοινοὺς τόπους.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΔΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 73

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν περὶ διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς,

I. Καταστήματα Διευθύνσεως.

§. 1.

Ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων μετασχηματίζεται εἰς *βασιλικὴν γενικὴν διεύθυνσιν*, ἥτις ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς Ἀθήνας καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

§. 2.

Εἰς Ἀθήνας Ναύπλιον, Πάτρας καὶ Σύραν, ὅπου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντική, συστήνονται Βασιλικὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα. Τὸ ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὸν κατάστημα θέλει εἶναι ἑνωμένον μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

§. 3.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § 2. διαλειφθέντων μερῶν πρέπει νὰ συστηθῶσι καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου οἱ διοικηταὶ ἔχουν τὴν ἕδραν των, ὁ ὅπου ἀλοῦ ἤθελε φανῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, βασιλικὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα.

§. 4.

Τὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα καθὼς καὶ τὰ γραφεῖα ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

II. Προσωπικόν.

§. 5.

Διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διεύθυνσιν καὶ τὸ ταχυδρομικὸν κατάστημα διορίζονται·

Εἷς διευθυντής·
» Ὑποδιευθυντής·
» Ἐλεγκτὴς ἑνταυτῷ καὶ γραμματεὺς ἁ. τάξεως
» Λογιστής·
2 Βοηθοί·
1 Κλητήρ.

Ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων βοηθῶν καὶ κλητήρων.

§. 6.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπιλοίπων τριῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων διορίζεται·

1. Ὁ Ὑποδιευθυντὴς ϐ΄. τάξεως καὶ
1. Λογιστὴς ϐ΄. τάξεως ὁ ὁποῖος θέλει ἐκπληροῖ ἑνταυτῷ καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως.
1 Κλητήρ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κατράμι, καὶ νὰ ἐξάξωσι ρητίνην, φλοιούς, ἢ ἄλλα ἐκ τῶν δασῶν προϊόντα (§ 15) οὐδὲν ἔλαττον δὲ καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν τῆς Γραμματείας, κατὰ τὸν §. 2 διὰ νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγικὴν ξυλείαν.

§. 6.

Ὅσοι θελήσουν νὰ ὑλοτομήσουν εἰς δάση ἰδιωτικὰ, νὰ κατασκευάσωσιν ἄνθρακα καὶ κατράμιον, καὶ νὰ ἐξάξωσι ρητίνην καὶ φλοιὸν, καὶ ἄλλα δασικὰ προϊόντα, ὑπάγονται μὲν ἐπίσης εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 3 καὶ 4, χρεωστοῦν ὅμως νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως εἰς τὸν δασονόμον ἔγγραφον ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους, ἐπικυρωμένην δωρεὰν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον. Ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει χρησιμεύσει ὡς τύπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου χρεωστεῖ ὁ δασονόμος νὰ ἐκδώσῃ τὴν τακτικὴν τῆς ξυλεύσεως ἄδειαν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους δασονομικοὺς κανονισμοὺς ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἰδιωτικὰ δάση. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτων, ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασονόμον.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ξύλευσις, καὶ ἐξαγωγὴ δασικῶν προϊόντων, μέλλει νὰ γίνῃ εἰς δάσος διαφιλονικούμενον, εὑρισκόμενον ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τοῦ διαφιλονεικοῦντος αὐτὸ ἰδιώτου ἢ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης μόνος του ἐπιχειρίζεται αὐτὴν δι' ἴδιόν του λογαριασμόν.

§. 7.

Ὁ δασονομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις εἰς τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου παραγράφου προβλεπομένην περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδώσει ἄδειαν ξυλεύσεως, μὴ στηριζομένην εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ διακατόχου τοῦ δάσους, δύναται νὰ καταδιωχθῇ παρὰ τῶν τελευταίων εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὡς παραβιαστὴς ξένης ἰδιοκτησίας.

§. 8.

Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπεῖσαν, καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξυλείαν, δι' ὁποιανδήποτε χρείαν καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι προσδιωρισμένη, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ ναυπηγίαν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν §. 10 ῥηθέντων καυσοξύλων, καὶ τῶν θάμνων, λαμβάνεται δικαίωμα ὑλοτομίας, ἐὰν ἡ ἐκκοπὴ ἔγινεν εἰς δάση δημόσια, **25** τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, ἂν δὲ ἔγινεν εἰς δάση ἰδιωτικὰ, **15** τοῖς 0|0.

Ἂν δὲ ἡ ξυλεία ἦναι ἐξειργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μανδέρια, σανίδας, στεφάνια, πέταυρα, ἢ δόγας, κτλ. πληρόνει μόνον εἴκοσι τοῖς 0|0, ἂν ἐξυλεύθη εἰς δάσος δημόσιον, καὶ **10** τοῖς 0|0 μόνον ἂν ἐξυλεύθη εἰς δάσος ἰδιωτικόν· οἱ δὲ ἄνθρακες ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα **15** τοῖς 0|0, κατασκευασθέντες ἀπὸ ξύλα ἐκ δημοσίων δασῶν, καὶ εἰς παρόμοιον **10** τοῖς 0|0, ὅταν κατασκευασθῶσιν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

§. 9.

Ὅση ξυλικὴ ἐκκόπτεται ἀπὸ δάση διαφιλονεικούμενη, εἰς μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, πληρόνει ὁλόκληρον τὸν ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν δασῶν ξύλων φόρον, τὸ δὲ μέρος τοῦ φόρου τούτου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπερτερεῖ τὸν ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ξυλείας, μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἑωτοῦ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης τοῦ δάσους, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου τῶν **17** (**29**) Νοεμβρίου τ. ε. περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν· ἂν δὲ εὑρίσκεται τὸ δάσος ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἰδιώτου, ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλικῆς.

§. 10.

Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους μερῶν προσδιωρισμένα καυσόξυλα, συνιστάμενα, ὄχι εἰς χλωροὺς κορμοὺς δένδρων, ἀλλὰ μόνον εἰς ἀπεξηραμένα δένδρα, εἰς ῥάβδους καὶ ῥίζας, εἰς μικρὰ ξεράδια, εἰς βλαστοὺς, κλαδία, θάμνους χωρὶς κορμὸν, καὶ τὰ παρόμοια χαμόκλαδα, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου· τὸ αὐτὸ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ξύλα τῶν κορμῶν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα κόπτονται μὲ ἔγγραφον ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐκκαθάρισιν δάσους τινὸς ὡς ἀποζημίωσις δηλ. ἀντὶ πληρωμῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν μετακόμισιν τῶν ξύλων ἐκ τοῦ δάσους, προσέτι ὅσα ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δάσους κόψῃ δι' ἰδίαν του χρείαν, τὰ δὲ λοιπὰ καυσόξυλα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς προσδιωρισμένα διὰ τὸ ἐμπόριον, καὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸν φόρον **25** τοῖς 0|0 καὶ **15** τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἐπίσης καὶ ὅσα καυσόξυλα ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, ὑπόκεινται εἰς τὸν αὐτὸν φόρον, πληρόνοντα καὶ τὸν τελωνιακὸν φόρον.

§. 11.

Ὅστις φωραθῇ, ὅτι παρέβη τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος μὲ σκοπὸν νὰ σφετερισθῇ τὸ δημόσιον δικαίωμα, ἢ ἔχων ξύλα ὑποκείμενα εἰς δικαίωμα ὑλοτομίας ἐντὸς φορτίου θάμνων, θέλει καταδιωχθῇ ὡς παραβιαστὴς ξένης περιουσίας, τὰ δὲ ξύλα θέλουν δημεύεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους, καὶ τοῦ καταμηνύοντος.

§ 12.

Ἡ εἰς τὸν § 10 συγχωρουμένη ἀτέλεια δὲν ἀπολύει τὸν ξυλευσόμενον τῆς ὑποχρεώσεως, τοῦ νὰ φέρῃ τὴν κατὰ τὸν § 3 καὶ 6 ἀπαιτουμένην ἄδειαν τοῦ ἁρμοδίου δασονομείου ἐπὶ ποινῇ δημεύσεως τῆς ξυλικῆς· ἡ δὲ δήμευσις τῶν ξύλων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 11 καὶ 14, ἡ δὲ ποινὴ τῶν παραβιαστῶν θέλει γίνεσθαι μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, ἀναλόγως μὲ τὸν νόμον τῶν **10**|**22** Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἀδικημάτων.

Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κέρδους ἀπὸ τὰ δημευθέντα ξύλα ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ὡς ἀνταμοιβὴ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τῆς ξυλείας φόρου, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους, ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ οὗτος.

§ 13.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης θέλει εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ὁμοῦ μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς μετακομιδῆς, παρὰ τῶν τελωνείων τῶν μερῶν ὅπου ἐμβιβάζονται. Ὁ δὲ φόρος τῶν μεταφερομένων διὰ ξηρᾶς, καὶ προσδιωρισμένων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μεσογείων μερῶν θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν ταμείων τῶν διοικήσεων δι' ἰδίων των ἀπεσταλμένων, μὲ ἀνάλογον ἀπολαβὴν ἑνὸς ποσοστοῦ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, εἰς τὸν τόπον τῆς πωλήσεως τῆς χρήσεως ἢ καὶ τῆς ξυλεύσεως. Διὰ νὰ κρατῆται ὁ ἀναγκαῖος ἔλεγχος διὰ τὴν εἴσπραξιν θέλουν στέλλει οἱ δασονόμοι τὰ διπλόγραφα ἢ τὰ κατὰ τὸν § 3 ἐκδοθέντα ἀποδεικτικὰ τῆς ἀδείας ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους τῆς περιφερείας των, οἵτινες θέλουν συνεννοεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν μὲ τὰ ἁρμόδια ταμεῖα περὶ τῆς ὀρθῆς εἰσπράξεως, καὶ θέλουν τὰ ἐλέγχει αὐτοὶ οὗτοι εἰς τοὺς καταλόγους τῆς εἰσπράξεως· τόσον τὸ εἰσπράττον ταμεῖον ἢ ὁ ἀπεσταλμένος του, ὅσον καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, δύνανται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀδείας ἐκείνου εἰς περίστασιν ἀμφιβολίας νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ λαβόντος τὴν ἄδειαν, ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ ταμείου, ὅτι ἐπλήρωσε τὸν φόρον. Ἐὰν ἀρνῆται τοῦτο ὁ ὑπόχρεος τοῦ φόρου, ἢ, ἂν ἀπέφυγε καὶ τὸ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τότε διὰ τοῦ ἁρμοδίου δασονόμου καὶ δι' ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων θέλει πιστοποιεῖσθαι ἡ πλήρης ἀξία τῶν κοπέντων ξύλων καὶ ἐξαχθέντων δασικῶν προϊόντων, συνεργείᾳ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ταμίου, δηλ. τοῦ ἀπεσταλμένου του ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παραδίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑγειονομικὸν ὑπάλληλον, ὅσα τυχὸν γράματα καὶ φακέλλους ἔχουσιν.

3.

Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἄρθρων, ὅσα γράμματα ἐγχειρίζονται κατὰ περίστασιν εἰς ἰδιώτας, διὰ νὰ φροντίζωσιν οὗτοι τὴν παράδοσίν των εἰς τοὺς ἐπιγραφομένους.

4.

Οἱ ὑγειονομολιμενάρχαι τοῦ Βασιλείου Μας, χρεωστοῦν, ὁπόταν λαμβάνουν τὴν ποιστοποίησιν ἑνὸς πλοιάρχου, ἐπιβάτου κτλ. νὰ κοινοποιοῦν πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὑπάρχοντας περὶ ταχυδρομείων νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ παραλαμβάνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἐγχειριζόμενα γράμματα καὶ φακέλλους, νὰ τὰ πέμπουν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς πρὸς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον, συνοδευομένα μὲ ἐνάριθμον καὶ ἐνυπόγραφον ἔγγραφον εἰδοποιήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ μέρος ὅθεν ἔρχεται.

5.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ταχυδρομείων παραλαμβάνοντες ἀπὸ τοὺς ὑγειονομολιμενάρχας τὴν ἐνυπόγραφον σημείωσιν ὁμοῦ μὲ τὰ γράμματα καὶ φακέλλους, σφραγίζουν αὐτὰ μὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ σφραγίδα φέρουσαν τὴν λέξιν «ὑπερόρια» ἐὰν ἔρχωνται διὰ ξηρᾶς.

6.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος παραδιδόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι, ἐὰν μέλλουν νὰ διανεμηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως θέλουν διατιμᾶσθαι ὡς γράμματα ἐπιτόπια κατὰ τὸ 1. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) Β. Διατάγματος.

7.

Ἐὰν ὅμως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. παραδιδόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι μέλλουν νὰ διευθυνθῶσιν διὰ τῶν ταχυδρομείων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου μας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν διατίμησιν καὶ διαβάθμησιν τοῦ ζυγίου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς δέκα περιπλέον λεπτὰ διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν.

8.

Γράμματα καὶ φάκελλοι εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον προσαρτᾶσθαι δείγματα πραγματειῶν, θέλει διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ παρόντος διατάγματος. Διὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι τὸ τρίτον μόνον τῆς διατιμήσεως ἑνὸς γράμματος τοῦ αὐτοῦ βάρους, ἀλλὰ τότε, ὅταν ἦναι μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀφίνῃ ὑποψίαν τινὰ περὶ τῆς ποιότητός του, καὶ ἐὰν διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῆς δὲν καταντᾷ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μικρότερον τοῦ δι'ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἐνταῦθα ὡς ἐλάχιστος ὅρος.

9.

Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις, αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἀντιβαίνουσαι ἀκυροῦνται.

10.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 48.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστ.) 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταχθείσας ἐξετάσεις διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) τ. ε. οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τούτοις ἰσόβαθμοι ἢ ἀνώτεροι, ὅταν παύοντες ἐκ τῆς θέσεώς των ταύτης, ζητήσωσι νὰ ὑπηρετήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τῶν πρωτοδικείων εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ εἰρημένου διατάγματος ὁριζομένης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑποβαλλόμενοι ἐν τοσούτῳ εἰς ἐξέτασιν, ὅλοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τὸν βαθμὸν κατώτεροι τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅσοι ἐκπληροῦντες ἔργα δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον ζητήσει τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήρτηται μολονοῦτο καθ' ὅλας τὰς δηλωθείσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν πάντοτε.

Ἄρθρ. 4.

Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1836 διατάγματος διωρισμένων δικηγόρων θελήσωσι νὰ μετατεθῶσιν ἀπὸ μικροτέρου εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ὑποβάλλονται προηγουμένως εἰς τὴν διατεταγμένην ἐξέτασιν, ἐνόσῳ δὲν ἤθελον ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ § 1 σημειωθεῖσαν κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Βατιλείῳ Ὀθωμανῶν περὶ διαφιλονεικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ειδικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 1.

Ὅλαι αἱ περὶ ἀκινήτων κτημάτων μεταξὺ Ὀθωμανῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ Ἑλλήνων πραγματικαὶ, καθὼς καὶ αἱ προσωπικαὶ, ὅσαι πηγάζουσιν ἀπὸ πώλησιν ἀκινήτων κτημάτων ἀγωγαὶ, αἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀναφυεῖσαι, ἢ μέχρι τέλους Νοεμβρίου τ. ε. ἀναφυησόμεναι, εἰσαχθεῖσαι ἤδη ἢ μὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἀφαιροῦνται τῆς τακτικῆς δικαιοδοσίας, καὶ, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Πόρῳ, κατὰ τὸ 1828, διαπραγματεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 22 Μαρτίου 1829, ἀνατίθενται εἰς μικτὴν ειδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἴσον ἀριθμὸν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ὅσαι τοιούτου εἴδους διαφοραὶ διελύθησαν ἤδη δι' ἀμετακλήτων δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 3.

Πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς, ὀφείλουν νὰ τὰς εἰσάξωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐμπεριεχομένους ὁρισμοὺς, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, δηλαδὴ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Οἱ παραμελήσαντες τὴν προθεσμίαν ταύτην στεροῦνται τοῦ δικαιώματός των καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει διττὴν ἐξουσίαν, συμβιβαστικὴν καὶ δικαστικήν· ἕνεκα τούτου θέλει προηγεῖσθαι πάντοτε τῆς δίκης ἡ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπαγομένας. Πᾶσα ἐναντία τούτου διάταξις ἀκυροῦται.

Συμβιβαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 5.

Ὁ θέλων νὰ ἐνάξῃ τινὰ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, χρεωστεῖ νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὴν δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἥτις νὰ διαλαμβάνῃ, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀντιδίκου του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν πρὸς συμβιβασμὸν καὶ, ἂν ἀποτύχῃ τοῦτο, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, αἴτησιν καὶ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὰς ἀπαιτήσεις του· πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀναφερομένου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ, οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν, γράφει ἐπ' αὐτῆς τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων, καὶ διατάττει τὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυνημμένα ἔγγραφα. Ἡ ἐπίδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀναφερομένου δι' ἑνὸς τῶν κλητήρων τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κατοικεῖ, ἢ διαμένει ὁ καλούμενος.

Ἄρθρον 7.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν 8 ἡμερῶν, ἂν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπιτροπῆς· ἂν ὁ καλούμενος δὲν κατοικῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἑδρεύει ἡ ἐπιτροπὴ, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν 8 ὡρῶν ἀπόστασιν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ διάδικοι, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, δίδουσι τὰς ζητηθείσας τυχὸν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς διασαφήσεις καὶ πληροφορίας, ἐκθέτουν τὰ δίκαιά των, καὶ συναινοῦσιν οἰκείᾳ βουλῇ εἰς συμβιβασμόν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διάδικοι δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ειδικῶν πληρεξουσίων, οἱ ὁποῖοι θέλουν εἶσθαι προσηκόντως διωρισμένοι διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρον 10.

Ἂν ὁ συμβιβασμὸς κατορθωθῇ, γίνεται ἔκθεσις διαλαμβάνουσα λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη πρέπει νὰ συντάσσηται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων, καὶ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν νὰ ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς πληρεξουσίους των καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συμπράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦνται παρ' αὐτῶν· ν' ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν παρευρισκομένων· νὰ ὑπογράφεται δὲ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπρακτόρων ἀνθρώπων, ἢ ἂν οὗτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψωσι, νὰ γίνεται μνεία τούτου.

Τοιαύτη ἔκθεσις καθίσταται ἐκτελεστὴ, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἐπίδικον κτῆμα περιάψῃ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 118 καὶ 119 τῆς πολ. δικον. ὡρισμένα, τὸ ἐκτελεστήριον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει.

Ἄρθρον 11.

Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐκ τῶν διαδίκων εἰς τὴν προθεσμίαν τὴν δοθεῖσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, χάνει τὸ πρὸς ἀπόπειραν τοῦ συμβιβασμοῦ δικαίωμα, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν διεκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δικαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 12.

Ἂν ὁ συμβιβασμὸς δὲν κατορθωθῇ, γίνεται περὶ τῆς ἀποτυχίας συνοπτικὴ ἔκθεσις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειραν, εἴτε ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδριάσει, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος καιρός.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν οἱ διάδικοι ὑπερασπίζονται προφορικῶς τὰ δίκαιά των, δίδοντες τὰς πληροφορίας, ὅσας ἡ ἐπιτροπὴ ζητήσει παρ' αὐτῶν· ἐξετάζονται οἱ τυχὸν προσαχθέντες μάρτυρες, καὶ τέλος, ἀνακριθείσης τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, οἱ μὲν διάδικοι καὶ οἱ ἀκροαταὶ ἐξέρχονται, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ διασκέπτεται κατ' ἰδίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 14.

Ὁσάκις ἐν τῇ συνεδριάσει τὰ μέρη, φιλονεικοῦντα περί τινος πράγματος οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἔχοντος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, δὲν συμφωνοῦν περὶ αὐτοῦ μετ' ἀλλήλων, ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, διατάττει τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν καὶ παραχωρεῖ πρὸς τοῦτο σύντομον μὲν, ἀλλ' ἐξαρκοῦσαν εἰς τὸ σκοπούμενον προθεσμίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπόντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τούτου παρόντος ἄνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἑκάστην παράβασιν ὁ ναύκληρος, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 84.

Θέλομεν διατάξει ἐπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλήρων. Ἐν τοσούτῳ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρας τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Ζ'.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 85

Ἐωσοῦ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν νεωτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἑκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας κατ' αἴτησίν των τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρέτησαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητων τῶν πλοίων ἐκείνων ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ὀδείων, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγὴ κατ' αὐτῶν· καὶ τούτων δοθέντων, τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 86.

Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουν νὰ ποριζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ, ὁσάκις παρουσιάζονται ναῦται, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἀλλοεθνεῖς, ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

Ἄρθρον 87.

Ὁσάκις πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα, εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος γινομένας συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοφοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπήκοον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεία των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλειότερα συμφωνητικά. Ἂν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγινεν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν ἀρχεῖον.

Ἄρθρον 88.

Αλλ' εἴτε ὑπάρχει, εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν τροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἡ προξενικὴ ἢ λιμενικὴ ἀρχὴ, ὀφείλει πληροφορουμένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρυ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὅμως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεία της.

Ἄρθρον 89.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς ἀρχὰς νὰ ὑποχρεόνωσι τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνανεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιστάσεις·

α. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος·

β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν.

γ'. Ὁσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 90.

Εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 45, 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὄχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβόνωσι μήπως ὑπεξηρέθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγινεν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πράξεως, εἰδοποιοῦσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας· αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἄν τινα τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἀφοῦ καταστρώσωσι καὶ ὑπογράψωσιν ἔκθεσιν περὶ τούτου πρᾶξιν, νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ χρήματα εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτῶν· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 91.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβιβασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως κατειφθέντες ἢ ναυαγήσαντες ἢ εὑρεθέντες ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν τύχωσιν ἀνεξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φίλης δυνάμεως, διευθυνομένων διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφὴν μετὰ τοῦ πλοιάρχου ὅσον ἔνεστι συμφερώτερον· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 92.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 χρηματικὴ, εἴτε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδότησιν.

Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεται ἀνεξόδως, ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδος τῶν ναυτῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαιρέσεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο ἂν δὲν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 52.

Πρέπει νὰ ἀσφαλίζεται πάντοτε ἡ ἐλευθέρα δίοδος τῶν δημοσίων ὁδῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ.

1. Θέλουν ἐμποδίζει τὴν παρενόχλησιν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας διὰ τῆς κρατήσεως τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, εἰς στενὰς ὁδοὺς ἢ καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον.

2: Θέλουν ἀπαγορεύει νὰ παρενοχλῶσι τὰ ζεύγη τὴν ἐλευθερίαν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐκθετόντων πραγματείας ἐμπόρων, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγορῶν, πανηγύρεων ἢ ἑορτῶν.

3. Θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε να μὴ συμβαίνωσι φθοραὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, νὰ διατηρῶνται· ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ διατάγματος τῶν 1 (13) Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρον 53.

Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ, ἐπιφυλαττομένης τῆς διευθύνσεως παραπόνων, καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐπιτοπίων σχέσεων καὶ ἰδίως τῆς ἐλευθερίας τῶν διόδων καὶ τῆς χαρμοσύνου προσόψεως τῶν δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοπούς.

Ἐπιτρέπουν ἢ ἀπαγορεύουν·

1. Τὴν σύστασιν κρεωπωλείων καὶ μαγειρίων.

2. Τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων καὶ παρομοίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν.

3. Τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κινητῶν πωλητηρίων.

Ἄρθρον 54.

Θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ ἐπιφορτίζονται ἐπὶ τούτῳ.

1. Νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν.

2. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν καθάρισιν τῶν ὁδῶν καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐπὶ τούτῳ καθαριστικὴν τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον ὅλαι αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων νὰ καθαρίζωνται καθημερινῶς ἢ τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἑβδομάδος· καὶ πρὸς τοῦτο αἱ ἀκαθαρσίαι νὰ συσσωρεύωνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους, καὶ νὰ μεταφέρωνται καὶ νὰ ῥίπτωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπὶ ἁμαξῶν καλῶς κλειομένων παρὰ τοῦ προσφέροντος περισσότερα ἢ τοῦ ζητοῦντος ὀλιγώτερα· Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ῥίπτωνται ἀπὸ τὰς οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν σαρώματα, κόπρος, ἀκαθαρσία κτλ. Ἀλλ' αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ συσσωρεύωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἑνώνεται μὲ τὰς λοιπὰς ἀκαθαρσίας τῶν ὁδῶν, εἰμὴ εἰς περίπτωσιν γενικῆς τῶν ὁδῶν καθαρίσεως. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν καθαριότητα, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν αὐλῶν, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία ἢ συσσώρευσις καθαρμάτων, ὡς βλαβερὰ εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ τοὺς γείτονας.

3. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ περιτρέχωσι ζῶα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ προαστείων των· ἢ νὰ ὁδηγῶνται ποίμνια ἢ σφάγια διὰ τῶν πόλεων.

4. Ἐντὸς τῶν πόλεων δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐν κοινῷ ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκῶν εἰς κάθε μέρος, ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερα παράμερα μέρη καὶ εἰ δυνατὸν δημόσια ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οἱ οἰκοδεσπόται πρέπει νὰ ὑποχρεῶνται πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκαίων, καὶ ἐκ διαλειμμάτων νυκτερινῆς καθαρίσεώς των, ποτὲ τὰ ἀναγκαῖα δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἔξοδόν των πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἐκχοαί. Καὶ εἰς χωρία οἱ σωροὶ καὶ λάκκοι τῶν κόπρων δὲν πρέπει νὰ κεῖνται πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ' ὄπισθεν.

5. Νὰ παραγγέλλωσι τὴν συμμόρφωσιν μὲ τὰς διατάξεις, περὶ διατηρήσεως τῶν ὀχετῶν τῶν ὁμβρίων ὑδάτων καὶ τῶν ὑδροῤῥόων.

6. Ἐνεργοῦντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ πηλοῦ καὶ βορβόρου καὶ τῶν ἐρειπίων.

7. Νὰ διορίζωσι νὰ ῥίπτωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἄμμον, ὅταν τυχόντως συμβῇ παγετὸς, καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων νὰ διορίζωσι τὴν καθάρισιν τῶν ὀλισθηρῶν ὁδῶν.

8. Τὸ λιθόστρωτον τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, ὥστε διὰ τῶν προερχομένων κενῶν νὰ μὴ προξενῆται σύναξις ὑδάτων ἢ ζημία τις. Ὡσαύτως ὅλοι οἱ δρόμοι δι' ἁμάξας καὶ πεζοὺς ἐντὸς καὶ πλησίον πόλεων πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν καὶ ἀσφαλῆ κατάστασιν διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι δυστυχήματα εἰς τοὺς διαβάτας ἐξ αἰτίας τῶν εὑρισκομένων λάκκων ἀσκεπάστων δεξαμενῶν, κακῶν διαβάσεων κτλ.

9. Τὸ καλοκαῖρι πρέπει νὰ βρέχωνται αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων δὶς τῆς ἡμέρας, ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας μὲ ἀγγεῖα ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν των καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους διὰ κάδων φερόντων σκύτινον σωλῆνα.

10. Ποταμοὶ καὶ ῥύακες, οἵτινες ῥέουν διὰ πόλεων καὶ χωρίων πρέπει νὰ διατηρῶνται καθαροὶ καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς αὐτούς. Οἱ ὀχετοὶ οἵτινες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέτευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν, πρέπει νὰ καθαρίζωνται μίαν φορὰν κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπισώρευσις ἢ ἔμφραξις τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ὡσαύτως πρέπει νὰ καθαρίζωνται συνεχῶς καὶ αἱ βρύσεις, δεξαμεναὶ καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα, καὶ ἐπὶ τοῦτο πρέπει νὰ διορίζωνται ἰδιαίτεροι ὑδραγωγοί.

11. Εἰς μέρη κείμενα πλησίον τῆς θαλάσσης ἢ ὑδάτων πρέπει νὰ γίνεται φροντὶς, ὥστε νὰ ἀπαντᾶται πᾶσα πλημμύρα ἢ ἐπισώρευσις πηλοῦ ἢ βορβόρου, τὸ ὁποῖον κατορθοῦται δι' οἰκοδομήσεως προχωμάτων, μόλων καὶ διὰ συνεχοῦς καθαρίσεως τῶν λιμένων.

Ἄρθρον 55.

Μὲ μεγίστην καὶ διηνεκῆ φροντίδα ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέτουν εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἤδη ἐνεστῶτας καὶ λεπτομερεῖς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς· διὰ τὴν σημαντικότητα δὲ καὶ ἔκτασιν τοῦ ἀντικειμένου, γίνονται ἰδίως προσεκτικοὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα·

1) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1834 περὶ ἐνταφιάσεων·

2) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῆς (25) Μαΐου 1834 περὶ ἰατροσυνεδρίου·

3) Εἰς ἐκείνας τῶν 7 (19) Δεκεμβρίου 1834, τῶν 6 (18) Μαρτίου 1835 καὶ τῶν 15 (17) Ἰουνίου τ. ε.

4) Εἰς τὸν περὶ ἐμφιλιάσεως νόμον των 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

5) Εἰς τὸ περὶ ὀδελῶν διάταγμα τῶν 12 Φεβρ. τ. ε.

6) Εἰς τὸ περὶ ἐξυλοθρεύσεως τοῦ φυτοῦ φλώμου διάταγμα τῶν 2 (14) Ἀπριλίου τ. ε.

7) Εἰς τὸ σημερινὸν περὶ κολλητικῶν νόσων.

Ἄρθρ. 36.

Διατάττονται πρὸς τούτοις ἰδιαιτέρως καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί·

1) Νὰ ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαρτικὰς ἀρχάς.

2) Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκιῶν, ὅπου εὑρίκονται φρέατα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας περὶ διοικητικοῦ λογιστικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκαίως τοὺς §§. 17 καὶ 28 τοῦ διατάγματος τῶν 9 Ὀκτωβρίου (27 Σεπτεμβρίου) 1833 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας, περὶ διοικητικοῦ λογαριασμοῦ, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ὁ λογιστὴς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν §. 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, καὶ δὲν ἐπιφέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ἢ ὅταν δι' ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθήσῃ νὰ λάβῃ παρέκτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλοῦν εἰς αὐτὸν χρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 18) θέλει τῷ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10—40 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λογιστὰς, οἵτινες εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἓξ ἑβδομάδας ἕως ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 2.

Ἂν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀποχρῶσα ἀπάντησις, συνωδευμένη μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ἡ δὲ παράδοσις, τόσον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστὴν κατὰ παράσθεντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασίν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα, μάλιστα εἰς τὸν § 40 δοθέντων ὁρισμῶν. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀναιρεθῇ πάλιν, δηλαδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἐναντίον τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ἢ εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῇ, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς· εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρεπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἐγγράφους ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἀπαίτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίασις τῶν δι' αὐτοῦ ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ἦναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἤδη ἀποχρώντως γενομένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυνημμένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἀνακοπῆς· ἡ διαδικασία ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ § 40 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὕρῃ αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναφθεισῶν εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστὴς δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν § 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐρέσεως εἰς τὸ ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον διετάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§ 17 καὶ 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος νὰ προσδιορίζῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρεῖαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀργοπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ τούτου λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ προσωρινὸν μας διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δοσοληψίας τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἑξῆς·

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι			1000 δραχ. 25 λεπ.
Ἀπὸ 1001	ἕως	2000	.....50 λεπ.
Ἀπὸ 2001	ἕως	4000	1 δραχ.
Ἀπὸ 4001	ἕως	8000	2 —
Ἀπὸ 8001	ἕως	12000	3 —
Ἀπὸ 12001	ἕως	20000	5 —
Ἀπὸ 20001	καὶ περιπλέον		10 —

Ἄρθρον 2.

Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῇ εἰς περιστό-

1, θέλει τοῦ λοιποῦ δημοσιεύεται σημείωσις ἁπλῆ περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν διαφερομένων συζύγων καὶ τῶν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγοῦσα δὲ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτων. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεται καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 686, προκειμένου λόγου περὶ διαζεύξεως.

Β΄. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Διευθύνων προσωρ. τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 4 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπεύοντες ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὸ Βασίλειόν μας, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς πολυποθήτους βασιλικοὺς γονεῖς ἡμῶν, πρώτη καὶ κυριωτέρα φροντίς μας εἶναι ἐν καιρῷ τῆς ἀπουσίας μας νὰ μὴν ὑστερήῃ ἡ πρόοδος τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, ἀλλ' ἐξεναντίας νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὴν νόμιμον τάξιν διὰ τὸ καλὸν τῶν ὑπηκόων μας. Ὅθεν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐπιφορτίζεται ἐν ὀνόματί μας, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μας, τὴν διαχείρησιν τῶν κυβερνητικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τούτῳ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸ ὑπουργικόν μας συμβούλιον εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόφασιν καὶ ἔγκρισίν μας, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐξαιροῦνται ῥητῶς παρ' ἡμῶν.

Ὅθεν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὴν ἐν καιρῷ τῆς προσωρινῆς ἀπουσίας μας, ἀνάγονται αἱ ἀκόλουθοι ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσων προσδιορίζονται καὶ τροποποιοῦνται εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

1) Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς νομοθεσίας, καὶ τὰ ἐκδοθησόμενα γενικὰ διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῆς διοικητικῆς τάξεως·

2) Οἱ νεοεκδοθησόμενοι ὁρισμοὶ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ περὶ διαιρέσεως τῆς ἐπικρατείας.

3) Ἡ ἐπικύρωσις συνθηκῶν μὲ ξένας ἐπικρατείας καὶ ἡ ἀλληλογραφία μὲ ξένους Ἡγεμόνας·

4) Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ὑπαλλήλων, ὅτων ὁ μηνιαῖος μισθὸς εἶναι 200 ἢ καὶ περισσοτέρων δραχ. Προσέτι οἱ διορισμοὶ τῶν δικαστικῶν παρέδρων τοῦ Ἀρειοπάγου, τοῦ Ἐφετείου καὶ τῶν Πρωτοδικείων, καὶ ἡ ἄφεσις καὶ μετάθεσις τῶν αὐτῶν.

5) Οἱ διορισμοὶ Δημάρχων τῶν κοινοτήτων πρώτης τάξεως καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι ἀφέσεις αὐτῶν·

6) Αἱ ἀπονομαὶ τῶν παρασήμων·

7) Ἡ συγχώρησις τῶν καταδίκων·

8) Ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν·

9) Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιφυλαττωμένων εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐξαιρέσεων καὶ ἐγκρίσεων, ἐκτὸς τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἀνηλίκων, τῆς ἐγκρίσεως περὶ ἀλλαγῆς τῶν ὀνομάτων, καὶ τῆς ἀδείας περὶ συγγενείας μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων.

10) Ὁ προσδιορισμὸς τῶν προϋπολογισμῶν.

11) Ἡ ἄνοιξις τῶν εἰδικῶν πιστώσεων παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ.

12) Ἡ ἔγκρισις ἐκτάκτων καὶ εἰς τοὺς ἐπικυρωθέντας ὑπολογισμοὺς καὶ πιστώσεις μὴ σημειωθέντων, καὶ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς ὑπερβαινόντων ἐξόδων.

13) Τὸ κλείσιμον συνθήκης περὶ δημοσίου χρέους.

14) Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως τῶν κατὰ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν στρατευμάτων.

15) Ἡ ἔγκρισις τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ σημείωσις τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πραγμάτων, καθόσον περὶ τούτου ἔγκρισις δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, τὰς διατάξεις καὶ τὰς πληρεξουσιότητας, ἢ καθόσον δὲν πρόκειται περὶ διαμονῆς τῶν γαιῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, ἢ περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδων κατὰ τοὺς δήμους, συμφώνως μὲ προϋπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὰ ὡρισμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ 2.

α) Ὅλα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 3|15 Ἀπριλίου 1833 περὶ ἁρμοδιότητος τῆς Γραμματείας τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ στοιχ. α ἕως η (αὐτοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου) καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. λ διαλαμβανόμενα, τῶν ὁποίων τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν ἀναθέτομεν εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα μας, χωρὶς ν' ἀφαιρέσωμέν τι ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰ χρέη ταῦτα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν μὲ τὰς ξένας ἐπικρατείας.

β) Παρομοίως καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ περὶ τούτου διάταγμα, τὸ ἐκδοθὲν τὴν 3|15 Ἀπριλίου 1833.

γ) Αἱ αὐλικαὶ ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἡμεῖς· πλὴν θέλουν ἐνεργῶνται εἰς ἀναποφεύκτους περιπτώσεις παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἄμεσον φροντίδα αὐτῶν.

δ) Συγχώρησις ἐναντίον δικαστικῶν ἀποφάσεων· πλὴν ἔχει ἐξουσίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων.

ε) Νομοθετικὰ ἀντικείμενα, μετὰ ὥριμον ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἀνήκουσαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρέπει νὰ προετοιμασθῶσι διὰ τὴν ἀπόφασίν μας. Ἀνίσως τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ὠφέλιμον διὰ τὸ Κράτος τὸ νὰ ἔμβουν εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν τὰ ἐκμελετηθέντα σχέδια, τότε, (ἐκτὸς ὁλοκλήρου νομοθεσίας) εἰμποροῦν αὐτὰ νὰ δημοσιεύωνται προσωρινῶς ὡς ὁδηγητικαὶ διατάξεις ἔχουσαι δύναμιν νόμων, καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται. Εἰμποροῦν δὲ αὐτὰ μὲ τὸν καιρὸν νὰ κατασταθῶσι καὶ τελειοι νόμοι διὰ μόνης τῆς ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, ἀλλὰ παρελθόντων τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μας, παύωσι νὰ ἔχουν πλέον κῦρος, ἀνίσως ἡμεῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενικὴν ἀρχὴν, εἰ δὲ εἰς ξένον, τὴν προξενικὴν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπέται.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὡρῶν τὴν συμβᾶσαν δραπέτευσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 43.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχηται ἐπὶ τοῦ πλοίου του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωκομένους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην ἢ ναύτας, δραπετεύσαντας ἀπὸ ἑλληνικὸν ἢ ἀλλοεθνὲς πλοῖον, ἢ ἐπιβάτας ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πρᾶξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεῖδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχ. κατ' ἀμροτέρας δὲ τὰς περιστάσεις, στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

Ἄρθρον 44.

Ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος. Ἑπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ᾖναι τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν, ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἁπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάζωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἅμα ἤθελον εὑρεθῇ πλησίον εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου, (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ) ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἡ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἡ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία. καὶ παρακατατιθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξασαν ἀρχήν· ἢ δι' ἕκαστον ναύτην ἡμερούσιος τροφὴ, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λογίζεται πρὸς 50 λεπτὰ, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

Ἄρθρον 46.

Ἂν εἷς ἢ πλειότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς να φροντίσῃ τα περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων τῶν περὶ ὑγείας διατάξεων. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἂν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίασιν, διατάττει νὰ βληθῇ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας, ἢ ἔρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ῥιπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίασις οὔτε ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, πρὶν παρέλθωσιν 24 ὧραι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν τοῦ συμβάντος μὲ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν τοῦ πτώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν, καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας ἢ τῆς βυθίσεως. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξεύροντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν· καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἡ ἐνταφίασις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρημον μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὑρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου.

Δι' ἑκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ' αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἓν ἕως τρία ἔτη.

Ἄρθρον 47.

Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύο ἐκ τῶν πρωτεύοντων τοῦ πληρώματος, καὶ ἑτέρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἔκθεσις ἰδιαιτέρα περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀφ' ὅσους ἄλλους ἠξεύρουν νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἂν δὲ εὑρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὄχι μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτέσωσι τὴν σφραγίδα των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους.

Ἂν ὁ θάνατος συμβῇ, ὅτε τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν συνεργείᾳ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφὴ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς πράξεως.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίωσις προῆλθεν ἀπὸ νόσον λοιμώδη καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπόχρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μέτρον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρ. 48.

Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὴν περίστασιν δραπετεύσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ναυτῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἂν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος ἀναλαμβάνει δικαιωματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διά-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ε) Ἐφαρμογαὶ ἁρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν.

ς΄) Δημοσίευσις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου.

ζ΄.) Δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 84.

Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημάντορας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἑκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίστως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρ. 85

Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνῆκον σέβας. Ὁ προσβαλὼν ἀνώτερόν τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβη ἐνῷ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

Ἄρθρ. 86.

Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχὰς, τοὺς ἐπιτοπίους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διαταξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παράπονα· προσέτι δὲ δύνανται νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγῇ τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΑ΄. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημαικῶν ποινῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 87.

Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχείας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μέσα καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν μαθητῶν.

α. Πατρικὴ προτροπή.
β. Μυστικὴ καὶ δημοσία ἐπίπληξις.
γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
δ. Φυλάκισις.
ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως.
ζ. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις.
η. Παραίτησις.
θ. Ἀποβολή.

Ἄρθρ. 88.

Ἕκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ δραπετεύσεως ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

Ἄρθρ. 89.

Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ σημαντικὰς παραβάσεις.

Ἄρθρ. 90.

Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουν δίδεσθαι ἀλλὰ βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

Ἄρθρ. 91.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπήν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

Ἄρθρον 92.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μῆνας ἕως δύω ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγινώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἥτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ Ἡμᾶς.

Ἄρθρον 93.

Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀπόπεμψις.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ Πανεπιστημίου ποινὴ, ὅθεν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα Πανεπιστήμια μεθ' ὅσων τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ πέντε ἔτη ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακιζομένου αὐστηρῶς, ἢ δηλοποιουμένου πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀπροβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἢ κηρυττομένης διηνεκοῦς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυγχάνει ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 95.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διόλου ἡ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρουμένου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

Ἄρθρον 96.

Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὅσων οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μὲ τὴν ἀπόπεμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μαθηταὶ καταστα θῶσιν ἔνοχοι, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μὲ αὐστηροτέρας ποινάς.

Ἄρθρον 97.

Ὁ Πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπόλαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφίσαντος ταχτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ Πρυτάνεως ἀλλὰ μία ἁπλῆ ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὴν διάρκειαν 4 ἑβδομάδων.

Ἄρθρον 98.

Ἡ ποινὴ τοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέροντος κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξιωμάτων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολήν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 99.

Ἑκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ προνόμια μιᾶς χειροτεχνίας, χωρὶς νὰ πράξῃ πρότερον τὰς ὅσας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις.

126) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ἐξετάζοντες καὶ γνωμοδοτοῦντες περὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ συστάσεως νέων καταστημάτων ἑταιρικῶν τοιούτου εἴδους, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον.

126) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ὑπηρέτας κατὰ τὰς περὶ τούτου ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

127) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐμπορικῶν πανηγύρεων κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθέντα.

128) Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἀγρονομίας διαταχθέντα.

129) Καὶ ἐξαιρέτως τὰ περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ ζυγίων.

130) Νὰ ἐνεργοῦν δραστηρίως τὴν περὶ τῶν τροφίμων ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

131) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν καὶ τῶν κατὰ νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους δρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονοπατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων· ὁσάκις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ διὰ συναγωνισμοῦ (concurrence), ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου.

132) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ τῶν ταχυδρομείων, φροντίζοντες διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ δυνατὴν ἐλτίωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ των καὶ ἀναφέροντες πρὸ πάντων περὶ ἀνακαλύψεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων.

133) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν μεγαλητέραν ὅσον τὸ δυνατὸν ὑποστήριξιν καὶ πρόοδον τῆς ναυτιλίας, συνεργοῦντες ἰδιαιτέρως πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τῶν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833.

134) Νὰ διευθύνουν τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅπου αὗται κατὰ τὰ διατάγματα ἐσυστήθησαν.

135) Νὰ φροντίζουν τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὁριζομένων περὶ τούτου εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων.

136) Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ὁρκωτῶν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἀποφάσεις.

137) Νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς διοικητικῆς περιφερείας των.

138) Νὰ ἐνεργοῦν τὰς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην ἀναγομένας ὑποθέσεις, ὅσας τῷ ἀναθέσει ἡ Κυβέρνησις.

139) Νὰ ἐνεργοῦν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὸ ἰδιαίτερον οἰκονομικὸν τῆς διοικήσεώς των.

140) Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα τὸ ἀπὸ 6 (18 Φευρουαρίου 1834) περὶ τῶν ταμείων διάταγμα, τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) §1835 περὶ δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ κατεπειγόντων δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ἄλλαι ἀποφάσεις ἐπέβαλλον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας.

141) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους των ὁρισμούς.

142) Νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς κατὰ τὴν διοίκησίν των οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διαταγμάτων, καὶ κατ' αἴτησίν των.

143) Νὰ τοὺς ὑποστηρίζουν ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς οἰκονομικῆς στατιστικῆς τῆς περιφερείας των.

114) Νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβιῶν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διά τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας δοθεῖσαν ἁρμοδιότητα.

145) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα τὴν δοθεῖσαν εἰς τοὺς νομάρχας δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν.

146) Ἡ ἐπιτήρησις καὶ συντήρησις τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον αὗται δὲν τεθοῦν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως ὑπὸ ἄλλην ἐπιστασίαν, ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν· χρεωστοῦν ὅμως νὰ συμπράττωσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπάλληλοι.

147) Νὰ προσέχουν διηνεκῶς εἰς τὴν συντήρησιν, καλὴν χρῆσιν καὶ αὔξησιν τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστηρίζουν δραστηρίως τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ παρατηροῦν τὰς καταχρήσεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν τὰς γενομένας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους ἐντὸς τῆς περιφερείας των, καὶ νὰ ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν λαμβάνοντες ταχέα μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ἦναι ἐπικίνδυνος.

148) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ καταπαύουν πᾶσαν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν.

149) Νὰ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἀμφισβητουμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰς τὴν προεξέτασιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν· ἡ κατὰ τοῦτο ἁρμοδιότης τοῦ διοικητοῦ θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Οἱ διοικηταὶ ἔχουσιν ἐν γένει τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργῶσιν οἰκοθεν τὰς ἐκτελεστέας ὑποθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτῶσι περὶ αὐτῶν περαιτέρω, ὅμως πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν τεθέντων ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 16.

Ὁμοίως ἐνεργοῦν αὐτοὶ ἀνεξαρτήτως καὶ ἄνευ ἐπερωτήσεως εἰς τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα τοὺς παραχωρεῖται ῥητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως διὰ νόμων, διαταγμάτων, ὁδηγιῶν ἢ μερικῶν διαταγῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν ἐπί τινος ἀντικειμένου κανονίζεται πρὸ πάντων κατὰ τοὺς μερικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν προσδιορίζει οὐδὲν, κανονίζονται κατὰ τὰς μερικὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, οὕτως ὥστε τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης των νὰ προσδιορίζωνται πάντοτε κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὡρισμένα διὰ τοὺς νομάρχας.

Ἄρθρον 18.

Ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα ὑπόκεινται ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου ὑπουργείου, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διοικήσεις ὑπόκεινται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ θέλουν λαμβάνει πρὸ πάντων ἀπὸ αὐτὴν δαταγὰς, καὶ ἀναφέρεσθαι εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 20.

Ἀλλὰ θέλουν δίδει καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Γραμματείας τὰς ὑπ' αὐτῶν ζητουμένας πληροφορίας, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των ἐκδιδομένας διαταγάς. Τὰς εἰς τὸ ἄρθρ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ ἐπάρχου· τὴν ἐκτίμησιν διευθύνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 30.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, νὰ κάμωσιν οἰκίᾳ θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ διάλυσις τῶν τυχὸν συμπεσουσῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ ταμεῖον ὅλον τὸ χρέος των ἐγκαίρως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἅπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Ἄρθρον 32.

Οἱ διενεργοῦντες τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σημειώσουν ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων καὶ δήμων, καὶ ν' ἀπομακρύνουν δι' αὐτοῦ πᾶσαν διένεξιν μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν περὶ τούτου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἄνευ ὅμως ἔλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 33.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐ ἔχεται εἰς καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐ οικιαστῶν καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν· οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν, ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

Ἄρθρον 34.

Ὅταν προκύψῃ διένεξις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἕκαστος τῶν διαφερομένων δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 30 σημειωθείσης περιπτώσεως, νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον ἐγγράφως, ὅστις προσκαλεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη, νὰ ἐκλέξῃ καθὲν τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἕνα διαιτητήν.

Οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἔπαρχος ἀποφασίζουν ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀνίσως ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς.

Ὅταν ὅμως τὸ ποσὸν ἦναι μεγαλείτερον, δύναται νὰ γίνῃ ἔκκλησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις, ὁμοῦ μὲ δύο ἄλλους παρὰ τῶν διαφερομένων ἐκλεχθέντας διαιτητὰς, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὑποστηριζόμενος ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους διοικητικὰς ἀρχὰς, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παροντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18/30 Ἀπριλίου 1836.

ΟΘΩΝ.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,
Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον, ὁ τὴν δημοπρασίαν διοικῶν ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καταμέτρησις τῶν μελισσίων γίνεται τὸν μῆνα Αὔγουστον ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,
Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 682 ἐδαφ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταττομένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἐδ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 686 συντακτέας ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσβάλλει καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἕνωσιν τῶν διαφερομένων συζύγων.

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Ἀ. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανομένης ἀναφορᾶς δημοσιευτέας κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 683 §.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς χρῆσιν ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν ἢ κοινότητα, θέλουν δημοσιευθῆ ἐπισήμως πρὸς γενικὴν γνῶσιν, ἐκτὸς τούτου ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν θέλουν κοινοποιηθῆ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου συστήματος ἰδιαίτεροι πίνακες περὶ τῶν ἀναλόγων ἀξιῶν τῶν πραγματειῶν καὶ ζωοτροφιῶν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον σύστημα. Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7.

Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἑκάστου νέου μέτρου καὶ ζυθμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας του, πρέπει νὰ σημειωθῆ καὶ ἡ διαφορά του πρὸς τὴν νέαν μονάδα μὲ τὰς ὑποδιαιρέσεις του, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ ἐμβάδον του κατὰ τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ ζυθμά (καὶ εἰ δυνατὸν προστιθεμένων καὶ τῶν ὑποδιαιρέσεων), καὶ τοῦτο δι' ἐγκαύσεως, χωνεύσεως, ἐγγλύψεως, ἢ ἐγχαράξεως.

Μολαταῦτα μόνον δι Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, μέτρα καὶ ζυθμά, τά ὁποῖα διὰ τῶν ὑποδιαιρέσεων ἢ πολλαπλασιῶν των θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰ παλαιά.

Ἄρθρ. 8.

Ἀπὸ τὴν 1/13 Ἰανουαρίου 1837 ὅλαι αἱ ποσότητες τῶν μέτρων καὶ ζυθμῶν θέλουν ἐκφράζεσθαι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀρχῶν, ἐνταυτῷ διὰ τῶν Βασιλ. καὶ παλαιῶν μονάδων.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ ζυθμῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πρέπει νὰ εἰσαχθῆ βαθμηδὸν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας. Ἐπὶ τούτῳ διορίζομεν τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1837 πρέπει νὰ εἰσαχθῆ τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ ζυθμῶν, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἐξαιρέσεως, εἰς τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας, Ἐρμουπόλεως, Πατρῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλάμων, Μεσολογγίου, Λαμίας καὶ Χαλκίδος.

Μετὰ ἓξ μῆνας εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ μετὰ ἄλλους ἓξ μῆνας καθ' ὅλον τὸ κράτος.

Ἐμπορεῖ δὲ καὶ πανταχοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ Βασ. μέτρα ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1837.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς δήμους, εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς τοὺς καπήλους νὰ μεταχειρίζωνται παλαιὰ μέτρα καὶ στάθμα.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Αἱ ἄνωθεν προθεσμίαι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, γεωμέτρας καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρεωστοῦσιν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου νὰ μεταχειρίζωνται τὰ νέα μέτρα μήκους καὶ ἐπιφανείας.

Μέχρι τέλους ὅμως τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν θέλουν προσθέττει εἰς τὰ ἔγγραφά των τὰ ἀντιστοιχοῦντα παλαιὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 10.

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῶν Β μέτρων καὶ ζυθμῶν, ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πωληταὶ θέλουν παραδώσει τὰ παλαιά των μέτρα καὶ τὰ ζυθμὰ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἥτις θέλει τοῖς δίδει ἴσον ἀριθμὸν νέων μέτρων καὶ ζυθμῶν, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν μεταλλικὴν δὲ ἀξίαν τῶν παλαιῶν τούτων μέτρων καὶ ζυθμῶν πρέπει νὰ ἀποζημιοῦνται. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἔμποροι θέλουν ἀρχίσει τὴν χρῆσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ ζυθμῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 6, νὰ τοιχοκολλήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων των τοὺς διαληφθέντας ἀναγωγικοὺς πίνακας, καὶ νὰ τοὺς φυλάξωσιν ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἡ κατασκευὴ νέων Βασιλ. μέτρων καὶ ζυθμῶν συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἐντὸς τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς χρήσεώς των ὅμως εἰς τὴν ἐμπορίαν πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγχάραξιν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ μέτρα καὶ ζυθμὰ θέλουν λάβῃ ἁπλῆν ἐπιδιόρθωσιν.

Ἡ χρῆσις μὴ ἐγχαραγμένων μέτρων καὶ ζυθμῶν, ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασίν των εὑρεθῶσιν ἀκριβῆ, θέλει τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10 ἕως 100 δραχμῶν. Ἂν ὅμως δὲν εὑρεθῶσιν ἀκριβῆ μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῆς διαληφθείσης ποινῆς, θέλει ἐφαρμόζεται καὶ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ τὸ παρὸν ἐπιφορτίζονται οἱ διοικηταὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐγχάραξιν τῶν μέτρων τούτων καὶ ζυθμῶν.

Εἰδικὴ διάταξις θέλει προσδιορίσει τὸν περὶ τούτου τρόπον.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει χρεωστικῶς ἡ χρῆσις τῶν Β μέτρων καὶ ζυθμῶν, ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν ἀνηκόντων δήμων, ὅπου ἡ διάταξις αὕτη ἐμβῆκεν ἤδη εἰς ἐνέργειαν, χρεωστοῦν εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται εἰς αὐτοὺς, νὰ ἐκφράζωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας σημειώσεις μέτρων καὶ ζυθμῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 10 ἕως 100 δραχμῶν.

Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκτελῆται εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, βιβλία καὶ κατάστιχα τῶν πραγματευτῶν καὶ ἐμπόρων ἢ τεχνουργῶν, εἰς πᾶσαν σημείωσιν τῶν τιμῶν, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, εἰς τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς εἰδοποιητικὰς ἐπιστολὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν, καὶ παντὸς εἴδους ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ὅπου τὰ νέα Β. μέτρα καὶ ζυθμὰ δὲν ἐκφράζονται, ἡ σημείωσις αὐτῶν ἐκτελεῖται μὲ ἔξοδα τῶν ἰδιωτῶν δι' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 12.

Ἀφῆς ἡμέρας ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ ζυθμῶν ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν εἰς ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου, πρέπει νὰ ἀπαγορευθῆ ἐντὸς αὐτοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ κατασκευὴ μέτρων καὶ ζυθμῶν τοῦ κατηργηθέντος συστήματος, καθὼς καὶ ἡ εἰσαγωγή των· ἡ δὲ πώλησις αὐτῶν τότε μόνον νὰ συγχωρῆται, ὅταν σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ μετασκευὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτῶν. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς πλημμέλημα χρήσεως ψευδῶν μέτρων καὶ ζυθμῶν.

Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι συχνάκις τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἀποθήκας, τὰς πλατείας, ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ κάθε ἄλλον τόπον, ὅπου ἡ εἴσοδος εἶναι συγχωρημένη, διὰ νὰ βεβαιόνωνται ἂν τῳόντι εἶναι εἰς χρῆσιν τὰ Β. μέτρα καὶ τὰ ζυθμὰ, καὶ ἂν δὲν ἔχασαν τὴν ἀκρίβειάν των δι' ἀμελείας ἢ καταχρήσεως.

Πᾶσα ἀνακάλυψις μὴ ἀκριβείας καὶ μὴ σημειώσεως θέλει καταμηνύεται εἰς τὴν ἁρμόδιον ἀρχήν.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνῃ εὔλογον, θέλουν συστηθῆ, κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἓν ἢ περισσότερα δημόσια καταστήματα πρὸς στάθμευσιν καὶ μέτρησιν τῶν πραγματειῶν καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέτρων καὶ ζυθμῶν. Οἱ κάτοικοι καὶ ἔμποροι τούτων τῶν δήμων ἐμποροῦν νὰ μεταχειρίζωνται τὰ αὐτὰ διὰ μετρίας καὶ δικαίας πληρωμῆς, ἡ ὁποία θέλει προσδιορισθῆ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 34.

Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται εὑρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ κράτους, ἀναγκασθῶσι, νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός των, ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ἔλλειψιν Ἑλλήνων ναυτῶν νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἀλλοεθνεῖς καὶ πλέον τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸ ἄρθρον Γ′ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ναυτιλίας διατάγματος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται οὗτοι νὰ ὦσι ὑπήκοοι φίλης δυνάμεως· αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνίαι πρέπει νὰ γείνωσιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας προξενικῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιαύτης τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς Ἀρχῆς. Τοὺς παρὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ διαληφθέντος διατάγματος προσληφθέντας ἀλλοεθνεῖς ναύτας ὀφείλουν νὰ ἀπολύσωσιν, ἅμα φθάσωσιν εἰς Ἑλληνικὸν Λιμένα.

Ἄρθρον 35.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἑτοιμαζομένου εἰς πλοῦν, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς, νὰ παρουσιάζῃ εἰς αὐτὴν ἐντελῆ ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν· καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον ἂν ὑπάρχῃ, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμένος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ βεβαιωμένον μὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς παραδίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη, ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχήν, ἂν τὸ πλοῖον ἑτοιμασθῇ εἰς ξένον λιμένα· ἀλλ' ὁ πρόξενος ὀφείλει, ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις γίνεται δὶς τοῦ ἔτους μόνον, καθ' ἑξαμηνίαν, εἰ δυνατόν.

Ἄρθρον 36.

Ἂν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἀπογραφὴ περιέχει εἴδη ἀνύπαρκτα, ἢ παραλλαγμένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπογραφήν, ἀπὸ τὴν ἐπισκεπτομένην ἀρχήν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, εἴκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 37.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος ἀνωτέραν τῶν δέκα τόνων χωρητικότητα, ὀφείλει νὰ ἔχῃ παρὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836, νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὰ ἀκόλουθα.

ά. Τὸ ναυτολόγιον.

β′. Τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος.

γ′. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

δ′. Τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικά.

έ. Τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τὴν περὶ φήτης μετακομιδῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρας χωρητικότητος ὀφείλουν νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνον τοῦ βιβλίου.

Ἄρθρον 38.

Οἱ παραβάται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἰ μὲν εἶναι κυβερνῆται, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰ δὲ πλοίαρχοι μὲ πρόστιμον 300· διὰ δὲ τὴν τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως καθυποβάλλονται ἀμφότεροι εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν εἰκοσαπλασίαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ πληρώσωσιν, ἢ ἂν δὲν ὑπάκεινται εἰς τοιαῦτα, κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμβρίου 1834 ἀριθ. 9 τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος, εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα δραχμῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ σημείωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου παραλλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

Ἄρθρον 39.

Ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος, καὶ διευθυνταὶ τῶν πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρημένα ἀπὸ τὸν νόμον μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τῆς χρηστοηθείας, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύει ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 40.

Ἔχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν·

ά. Νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ τοὺς ἀτάκτους ναύτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἑνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ συντάσσεται ἑκάστοτε πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος τῆς πραχθείσης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

β′. Νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, καὶ διὰ δεσμῶν, εἰ χρεία, τοὺς φωραθέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ συνωμότας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνόχους, ἢ ὑπόπτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων ἰσχυρῶν κακουργημάτων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ποινικὸς νόμος.

Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα δύο ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, ἐὰν πρόκηται περὶ δεσμεύσεως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καταχωρεῖται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσηται μὲ ἄκραν λεπτομέρειαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους, ὡς μάρτυρας, ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, γίνεται δὲ μνεία τούτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ παρανόμου κρατήσεως, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα ἑλληνικόν, ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα ἅμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ διαπλέῃ, νὰ πράξῃ τοῦτο, ἅμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμένα.

Ἄρθρον 41.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνῆται κατὰ τὸν § ά. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν, εἶναι αἱ ἑφεξῆς·

ά. Ἐπίπληξις·

β′. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὕδωρ·

γ′. Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 42.

Ἂν εἷς ἢ πλειότεροι ναῦται δραπετεύσωσιν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιόν του.

Καὶ εἰ μὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ τῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ νὰ φυλάξῃ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, καθ' ὑτὸ λοιπὸν, ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ Κράτους εἴσπραξιν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστασίαν ὑλικοῦ, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλλήλου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει δίδεσθαι· ἡ ἐγγύησις προσδιορίζεται διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διατάγματων· καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, οἵτινες ἀναλόγως τῶν ὁδηγιῶν των, χρεωστοῦσι κάθε 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐτῶν ταμεῖα τὸ περισσεῦον τῶν ταμείων των, ἡ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγωτέρα τοῦ 20ου μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῶν ταμείων των.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ τοκιζόμενα ἑλληνικὰ ἐθνικὰ γραμμάτια, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόληψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς τραπέζης· ἐπιφυλαττόμεθα μόλον τοῦτο, νὰ συγχωρήσωμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἐγγύησις καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθεῖσα ἐγγύησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημόσιον πρὸς 5 0/0 κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος του ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσμίαν των, ἐκ τῶν ἀναγειρᾶς του δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἡ ὁποία θέλει λογαριάζεσθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ Ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 5.

Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων ἐθνικῶν γραμματίων, καὶ γραμματίων τῆς τραπέζης οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ ἐγγύησις δὲν ἤθελε χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποπέσει.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ὁρισμοὶ τῆς πολ. δικονομίας ἄρθρ. 920, ἀριθ. 2, ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἕνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν. Ἂν ὁ ἐγγυούμενος ἦναι ἔγγαμος, τότε ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγός του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της, νὰ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτῆμα.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὁποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστῶν τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι «ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπομένως διελύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως.»

Ἄρθρον 8.

Ὅταν κατ' ἐξαίρεσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήτεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθὴς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρα πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργήσει παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθήκης τυχὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικήν των ποιότητα, θέσιν καὶ ὅρια, ἔπειτα κατὰ τὸ ἀληθὲς, ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον περιελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάστημα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει παντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξεκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαὶ, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρκαϊὰς, καὶ ἀκίνητα κάθε εἴδους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοὐλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐκτιμηταὶ, δύο τὸν ἀριθμὸν, διορίζονται συνεργείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρέος της, νὰ διορίζῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπους ὅλως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἂν ἤθελε συμπέσῃ, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἑνὸς, ἢ τοῦ ἄλλου.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὁρκωμοσίας των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτου, θέλει ἔχει ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 8 διοριζομένας οἰκοδομὰς, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χρήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ ἀκίνητα κτήματα, χρεωστεῖ νὰ κάμνῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, εἰ τὴν εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμένῃ αὐτόθι.

Ἄρθρ. 100.

Ἀλλ' ἕκαστος μαθητὴς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀσυνομικὰς διατάξεις.

ΙΑ'. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

Ἄρθρ. 101.

Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμὸν, ὄχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκιμῶσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

Ἄρθρ. 102.

Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὁρισθῆ ἀκριβέστερον εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 103.

Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητάς

α. Νὰ φθείρωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων.

β. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἔγγραφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν

γ. Νὰ φέρωσιν ὅπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητὴς ἔχει τυχὸν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ.

δ. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς.

ε. Νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους.

ς. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 104.

Οὐδεὶς τῶν ἐντοπίων μαθητῶν ἔχει τὴν ἄδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 105.

Ἑταιρεῖαι μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς των εἶναι ἁπλῆ συναναστροφὴ καὶ βοήθεια ἐνδεεστέρων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἔγκρισιν, καὶ γνωστοποιοῦσαι τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ' αἱ ἑταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτωνται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέρας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχὴ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχῃ ἀποτέλεσμα, ἐὰν μὲν οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοήθεις, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀποπομπήν· ἂν δὲν ἦσαν γνωστοὶ ὡς ὀκνηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραίτησιν· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτελέσματα, τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφοράς, τιμωρεῖται δι' ἀποπομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ διαγωγή του ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 110.

Ὁπλασκίαι μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερὰ ἢ ὀξέα ὅπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦται.

Ἄρθρ. 111.

Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται, τὸ μὲν πρῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς μὲ ἀποπομπὴν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραίτησιν, ἢ ἀποβολὴν, ἐπ φυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὅρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 112.

Μαθηταὶ Ἰατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἰατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας· Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήγωσιν, χρεωστοῦσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἀφοῦ δέσωσιν ἁρμοδίως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομοχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητοῦντες ἰατρόν τινα δόκιμον.

Ἄρθρ. 113.

Αἱ ἄνω ῥηθεῖσαι ποιναὶ τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι, ὅσῳ ὁ πρύτανις καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς μὲ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιωτικαὶ ἑταιρεῖαι ὁπλασκίας, ὡς παρέχουσαι συχνάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταὶ, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὁπλασκίας παραδίδοται μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον δημόσιον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

Ἄρθρ. 115.

Ξενοδόχοι, οἰνοπῶλαι, καφφεπῶλαι καὶ οἰκοδεσπόται, οἵτινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ, λαβόντες γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς γινομένων πράξεων, δὲν καταγγέλουσιν αὐτὰς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμέτοχοι.

Ἄρθρ. 116.

Ἀρχαιότεροι μαθηταὶ, ἀντιποιούμενοι ὑπεροχήν τινα ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλύδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρωσιν εἰς τὴν συναναστροφήν των καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσι, χλευάζωσιν ἢ ἀπαγορεύωσι νὰ συναναστρέφωνται μετ' ἄλλων, τιμωροῦνται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λετῶν, διαλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου εἰς ὃ ἐγράφησαν αἱ κατ' αὐτὸν ὑποθῆκαι.

Ἄρθρ. 6.

Ἕκαστον ἀκίνητον κτῆμα καὶ ἑκάστη ἐπικαρπία, ὅταν γενῇ ἀντικείμενον ὑποθήκης, ἢ προσημειώσεως θέλει λαμβάνει ἰδιαίτερον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ, τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ προσέχωτιν ὥστε νὰ μὴν ἐγγράφουν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ὑποθήκης εἰς διάφορα φύλλα, καὶ νὰ μὴν ἐκλαμβάνουν κτῆμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἴδιον φύλλον ἀντ' ἄλλου ἤδη ἐγγεγραμμένου.

Ἄρθρ. 8.

Ὅλαι αἱ ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ὑποθῆκαι θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸ διὰ τὸ κτῆμα τοῦτο ἀνοιχθὲν φύλλον κατ' αὔξοντα ἀριθμόν. Πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀφίνει δι' ἕκαστον κτῆμα, ἔχον ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, τόσας κατὰ συνέχειαν σελίδας ἀγράφους, ὅσας κρίνει ἀναγκαίας διὰ τὰς ἐνδεχομένας εἰς τὸ ἑξῆς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγραφὰς καὶ προσημειώσεις. Ἂν ὁ ἀφεθεὶς τόπος γεμίσῃ, ἐξακολουθοῦνται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς ἄλλο κενὸν μέρος τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου ἑπομένου τόμου, ἢ μεταφέρονται ὁλόκληροι ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τόμον, καὶ ἐξακολουθοῦνται ἐκεῖ, γενομένης καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς προσηκούσης παραπομπῆς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκονται αἱ λοιπαὶ ἐγγραφαί,

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀγράφων σελίδων, οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν θέλουν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποθηκευομένου κτήματος καὶ τὴν σημαντικότητα τῶν συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα συνήθως, κατὰ τὰς τοπικὰς συνηθείας γίνονται, ὥστε νὰ μὴ μένουν εἰς μάτην πολλαὶ σελίδες ἄγραφοι, οὐδὲ πάλιν νὰ λείπῃ τόπος ἐγγραφῆς συνεχῶς καὶ νὰ γίνωνται ἐκ τούτου συχναὶ μεταβάσεις ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο φύλλον.

Ἄρθρ. 9.

Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὁρίων δύο δήμων, ἡ ἐγγραφὴ γίνεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δήμου ἐκείνου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μεγαλήτερον τοῦ κτήματος μέρος, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦ ἄλλου δήμου γίνεται μόνον εἰς ἰδιαίτερον φύλλον σημείωσις τῆς εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς γενομένης ἀκριβοῦς παραπομπῆς εἰς ἑκάτερα τὰ βιβλία.

Ἂν οἱ δῆμοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ κτῆμα ὑπάγωνται εἰς διαφόρους ὑποθηκοφύλακας, ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐγγραφὴν ὑποθηκοφύλαξ, ὀφείλει νὰ στείλῃ περὶ τούτου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ἄλλος δῆμος ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου σημειώσεις.

Ἄρθρ. 10.

Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνουν ἐγγραφαὶ, ἐπὶ πολλῶν κτημάτων τοῦ χρεώστου, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, πρέπει νὰ γίνωνται παραπομπαὶ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα κτήματα.

Ἄρθρ. 11.

Ἑκάστη σελὶς τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, ἄνω τῆς ὁποίας ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν τοῦ εἰς ἕκαστον κτῆμα ἀφιερωμένου φύλλου, διαιρεῖται εἰς τέσσαρας στήλας· εἰς τὴν πρώτην σημειοῦται ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ὑποθηκῶν· εἰς τὴν δευτέραν ἡ κυρία ἐγγραφὴ, ἢ προσημείωσις· εἰς τὴν τρίτην τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν· καὶ εἰς τὴν τετάρτην αἱ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ τόμον εἰς τόμον παραπομπαὶ, αἱ ἐξαλείψεις καὶ αἱ σημειώσεις παντὸς εἴδους.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ εἰς τὴν δευτέραν στήλην ἐγγραφὴ θέλει διαλαμβάνει τὸ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων τῶν παραδιδομένων παρὰ τῶν αἰτούντων τὴν ἐγγραφὴν, καὶ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον.

1. Θέλει ἐγγράφεσθαι ἡ περιγραφὴ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.
2. Τὸ ὄνομα παράνομον κτλ. τοῦ ὀφειλέτου.
3. Τὸ ὄνομα παράνομον κτλ. τοῦ πιστωτοῦ, καὶ
4. Μετ' αὐτὰ ἡ ἔκθεσις τῆς ὑποθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ συνέχειαν σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου, τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, οἱ τόκοι, καὶ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, κατὰ τὰ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρ. 13.

Γενομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, δύναται εἰς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγραφὰς νὰ παραλειφθῇ ἡ περιγραφὴ τοῦ κτήματος καὶ ἡ χαρακτήρισις τοῦ χρεώστου, ὅταν ταῦτα, κατὰ τὴν παραδεδομένην περίληψιν, συμφωνοῦν μὲ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἐγγραφῇ σημειωθέντα, καὶ νὰ ἀρχίσουν αἱ μετὰ ταῦτα ἐγγραφαὶ μὲ τὴν χαρακτήρισιν τοῦ πιστωτοῦ· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ ἐγγραφῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 14.

Διὰ νὰ μὴ μένωτι κενὰ διαστήματα, πρέπει πᾶν διάστημα νὰ γεμίζεται διὰ μιᾶς ὁριζοντίου γραμμῆς, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ὑποδείγμασι διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ προσημειώσεις γίνονται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ αἱ ἐγγραφαὶ, γραφομένης εἰς τὴν τετάρτην στήλην τῆς λέξεως «προσημειοῦται».

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὰς ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ ἐξαλείψεις θέλει ἀναφέρεσθαι μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ τὸ συνάλλαγμα ἢ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐφ' ὧν στηρίζονται, καὶ γίνεται σημείωσις τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν γίνονται.

Ἡ ἐν μέρει ἐξάλειψις ἀπαιτήσεώς τινος γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, γραφομένης τῆς ἐξαλειπτέας ποσότητος, καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς τινος, ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ σημειοῖ εἰς τὴν τετάρτην στήλην τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν τόμον καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθέσεων εἰς ὃ ἔγινεν ἡ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἔκθεσις.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει γίνεσθαι καὶ πᾶσα ἄλλη παραπομπὴ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν· αἱ λοιπαὶ σημειώσεις θέλουν γίνεσθαι ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, χωρὶς κενὰ διαστήματα.

Ἄρθρ. 18.

Ἑκάστη ἐγγραφὴ ὑποθήκης θέλει διαχωρίζεσθαι ἀπὸ τὴν ἑπομένην κατὰ τὴν σύνταξιν ταύτης διὰ μιᾶς ὁριζοντείου γραμμῆς συρομένης κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ ἐκτεινομένης δι' ὅλου τοῦ πλάτους τοῦ φύλλου.

Ἄρθρ. 19.

Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθῶν αἱ περαιτέρω ἐγγραφαὶ ὑποθηκῶν ἐπί τινος κτήματος, ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν δι' ἐπισήμου ἀπογράφου αὐτῆς, ὀφείλει οὗτος, ἀφ' οὗ διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν συρομένων ὁριζοντείως κάτωθεν τῶν γενομένων ἐγγραφῶν περατώσῃ ταύτας, νὰ σημειοῖ εἰς τὴν δευτέραν στήλην κάτωθεν τῶν γραμμῶν τού-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος ὀθωμανὸς) καὶ ἑκάστη οἰκογένεια νεοφύτου (καταγομένη ἀπὸ νεόφυτον ἢ ἀπὸ ὀθωμανὸν), ἀφ' ὅσων προσώπων καὶ ἂν σύγκειται, καὶ εἰς ὁποίας οἰκογενειακὰς περιστάσεις καὶ ἂν εὑρίσκεται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἑπομένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ἰδιόκτητα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημεύσεως εἰς ἀποζημίωσιν ἐξισουμένην μὲ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα 200 ἕως 1000 φοινίκων, ἢ 194 – 970 δραχμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρ.) 1835 διάταγμα (ἐφημ. Κυβερνήσεως σελ. 51). Ἂν τὰ δημευθέντα κτήματα δὲν ἔδιδον 290 φοίν. ἢ 194 δραχ. ἐτησίως, ἡ ἀποζημίωσις θέλει προμετρᾶσθαι πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ κτήματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους ὀθωμανοὺς ἢ νεοφύτους, τοὺς ὄντας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπογόνους ὀθωμανῶν, προϋποθετομένου, ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὶς τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1830. Οἱ πλάγιοι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἄσχετος μὲ τὰ δικαιώματα, ὅτα ὁ νεόφυτος δύναται να ἔχῃ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερομένη ἀποζημίωσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ δημευθέντα κτήματα τῶν ἀποζημιωτέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὑρίσκονται ἀκόμη ἀνεκποίητα μεταξὺ τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ἀκόμη ἐλευθέρως ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ἡ ἀποζημίωσις γίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 5 εδαφ. 1 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου σημειούμενα ἐθνικὰ κτήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς καλλιεργείας τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν προσδιοριζομένων ἀντικειμένων.

Ἂν τὸ δημευθὲν ἀντικείμενον ἦτον κτίριον, ἐρειπωθὲν ἔκτοτε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέον, ἀποδίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαιὸν οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι διαθέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσης ἀξίας. Ἂν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον, ἀλλὰ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει δίδεσθαι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἴσης ἀξίας.

Ἄρθρον 5.

Ἂν δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις εἰς νεόφυτον, συγκαταθέσει αὐτοῦ ἀντικείμενον ἀδιαίρετον ἀνωτέρας ἀξίας ἀπὸ τὸ δημευθέν, θέλει πληρώσει οὗτος τὸ περιπλέον εἰς τὸ ταμεῖον, δίδων κατὰ τὸ 12 ἄρθρον του περὶ προικοδοτήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 0/0· ἐξεναντίας ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ μέλλον νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) 1830 δὲν θέλει πληρώσει οὐδὲν ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ῥηθὲν ψήφισμα.

Ἄρθρον 6.

Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημίωσις διδόμενα κτήματα μεταβαίνουν εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρα πάσης δημοσίου ὑποθήκης ἰδιοκτησία.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ γ'. κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἑπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρώνει ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἁπλοῦν δέκατον, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς τιμῆς τῆς παραχωρήσεως, ὁσάκις δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 2) θέλουν χρησιμεύσει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπιτηδειότης τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν δημευθέντων ἰδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν διδομένων κτημάτων εὑρίσκεται, ἂν ἀπὸ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν ἀφαιρεθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς συνήθους καλλιεργείας (ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἔκτακτος καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιεργείας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἔγγειος φόρος.

Ἄρθρον 8.

Ἕκαστος νεόφυτος νομίζων, ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημίωσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς σημειώσεις τῆς ἀποζημιώσεως, τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμ. 1830 ψηφίσματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀναθεωρηθοῦν καὶ νὰ συμπληρωθοῦν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφώνως μὲ τὸν ἀνήκοντα ἔπαρχον, τὸν δήμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὸν νεόφυτον θέλουν ἐγγράφει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κτῆμα. Τὰς περὶ τούτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑπογράφει ὅλοι οἱ παρεστῶτες ἰδιοχείρως θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀμέσως, ἥτις θέλει, συμφώνως μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὁριζόμενον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας, καὶ θέλει φροντίζει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παρόντος αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ν' ἀποπερατώσους τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσει ἀνηκόντως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπάρχους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Ὅσοι νεόφυτοι ἀπεζημιώθησαν ἤδη ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἀναφερομένου ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, μένουν εἰς ἐντελῆ κτῆσιν τῶν δοθέντων αὐτοῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἀναφερομένας περιστάσεις, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ τυχὸν περιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὔξησιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας,

ΔΡ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.
Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 21.

Τὰ διπλᾶ τῶν κτηματολογίων, τὰ παρὰ τοῖς οἰκείοις δήμοις φυλαττόμενα, θέλουν παραβάλλεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μὲ τὰ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ εἰρηνοδίκῃ παρακατατεθειμένα, διὰ νὰ ἐγγράφωνται εἰς ἐκεῖνα, αἱ εἰς ταῦτα γενόμεναι κατὰ τὸ ἔτος προσθῆκαι καὶ μεταβολαί.

Αἱ προσθῆκαι καὶ μεταβολαὶ αὗται, ἀντιγραφόμεναι ἀπαραλλάκτως εἰς διπλοῦν, ἑκάστη εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους νὰ φανερόνῃ ἐπισήμως τὰς καταχωρισθείσας μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν μέρους τοῦ τίτλου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 22.

Πᾶς τις δύναται νὰ παρατηρῇ ἀκωλύτως τὰ κτηματολόγια ἔν τε τῷ δημαρχείῳ καὶ τῷ εἰρηνοδικείῳ, πληρόνων εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν δέκα λεπτὰ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην· ἀλλ' εἰς μόνον τὸν εἰρηνοδίκην ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐπίσημα ἀποσπάσματα αὐτῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διαρκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 12, εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἔκθεσις, ὅτε ἡ ἔκδοσις ἐπισήμων ἀποσπασμάτων γίνει παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης συντάξεως καὶ ἐξακολουθήσεως τῶν κτηματολογίων καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήμονας καὶ τοὺς δήμους· καὶ οἱ μὲν ἰδιοκτήμονες θέλουν πληρόνει διὰ τὴν περὶ ἑκάστου κτήματος ἐγγραφὴν καὶ ἀντιγραφὴν εἴς τε τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ διπλοῦν τοῦ κτηματολογίου, καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 18, ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας ἐπικύρωσιν, μίαν δραχμὴν εἰς τὸν κτηματογράφον· οἱ δὲ δῆμοι θέλουν πληρόνει εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ἀποζημίωσιν, κατὰ τὴν περὶ ἐξόδων ὁδοιπορίας καὶ διαμονῆς διατίμησιν, ἕνεκα τῶν ὁδοιποριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8· οἱ δῆμοι θέλουν πληρόνει προσέτι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰ κτηματολόγια χαρτίον καὶ τὰ δετικά.

Αἱ παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου, παραδοτέαι σημειώσεις τῶν κτηματολογίων, ὡς καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ κτηματολόγια, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 24.

Οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὴν πρώτην σύνταξιν τῶν κτηματολογίων καλούμενοι μάρτυρες ἀποζημιοῦνται, κατὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεων μαρτύρων κειμένας ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1835 διατάγματος. Κατα τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἀποζημιοῦνται καὶ οἱ εἰρηνοδίκαι, ὁσάκις πρὸς ἐγγραφήν τινα ἀπαιτεῖται ἐπίσκεψις τοῦ ἐγγραφομένου κτήματος.

Ἄρθρον 25.

Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας, οἱ ὁποῖοι κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 6, πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν δήμαρχον, διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον διὰ τὴν ἀκούσιον ταύτην παρουσίασιν, ὅταν κατάγωνται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὸ τῶν 15/27 Σεπτεβρίου τ. ε.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης μολοντοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὑστερώτερα, κατὰ τὸν τρόπον τὸν διαταχθέντα ἐν τοῖς ἄρθρ. 10 καὶ 13, τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τῶν 14/26 Αὐγούστου τ. ε. ἅμα γενῇ χρῆσις τοῦ τίτλου τῆς ἰδιοκτησίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ τοῦ Συμβολαιογράφου, ἢ γενῇ μεταβολή τις εἰς τὴν δι' αὐτοῦ στερεωθεῖσαν ἤδη κτῆσιν, ἢ προστεθῇ βάρος τι νέον εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἰδιοκτησίαν.

Ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κτηματολόγιον, οὔτε νὰ καταχωρισθῇ ἐν αὐτῷ μεταβολή τις κτησεως, πρὶν ἐφοδιασθῶσιν οἱ προειρημένοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας μὲ τὸν νόμιμον σφραγιστὸν χάρτην, καὶ πιστοποιηθῇ τοῦτο, ὡς πρέπει, εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Ἄρθρον 26.

Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, λαμβάνοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου (6 Δεκεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρτοσήμου τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρ. 24, ἀριθ. 11, ἔπειτα τοῦ ἄρθρ. 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπεφασίσαμεν ὡς πρὸς τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα, καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅταν φορτωτικὸν ἔγγραφον ἐκδίδεται εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, τὸ νόμιμον χαρτόσημον θέλει ἐξαρκεῖ τοιουτοτρόπως, ὥστε εἰς δύο ἀντίγραφα φέρει ἕκαστον χαρτόσημον τάξεως 50 λεπτῶν, εἰς δὲ τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν πρῶτον νὰ φέρῃ χαρτόσημον 50 λεπτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἕκαστον 25 λεπτῶν, εἰς δὲ τέσσαρα καὶ περιπλέον, ἕκαστον νὰ φέρῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ χαρτοσήμου τάξεως 25 λεπτῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα εἰς πολλὰ ἀντίγραφα φορτωτικὰ ἔγγραφα ὅμως πρέπει διὰ τὸν ἔλεγχον, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς νομίμου ποινῆς, νὰ σημειόνεται ῥητῶς τὸ ποστὸν ἀντίγραφον, ἂν ἦναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον,

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς ἰδιώτας συγχωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου νὰ κάμνωσι νὰ σφραγίζωνται τὰ σχέδια διὰ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα ἀμέσως εἰς τὸ σφραγιστήριον κατὰ τὸν κανονισμένον τρόπον.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν τυπωθῇ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ ἔξοδα τοῦ σφραγιστηρίου καὶ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα εἰς γενικὸν τύπον τῆς ἐκφράσεως, καὶ μὲ κενὰς θέσεις, πληρωθησομένας εἰς τὴν ἔκδοσιν, δίγλωσσα εἴς τε τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Ἰταλικόν· διὰ δὲ τὰ τυπωτικὰ θέλουν εἰσπράττεσθαι παρὰ τὸ ἁρμόδιον χαρτόσημον 1 δραχμῆς 50, ἢ 25 λεπτὰ, καὶ 5 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκεμ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τόκολλον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτούς, λαμβανομένων δι' ἕκαστον μὲν δίπλωμα πλοιάρχου δραχ. δέκα, δι' ἕκαστον δὲ κυβερνήτου δραχ. ἓξ.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος.

Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων, ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἁλιείαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνῶσιν. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὃν τινα ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου· ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοιάρια ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρον 24.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀρχὰς νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 23, ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ'. τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχῆς. τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον 25 μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμὸς, κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 25.

Ὅστις μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, 18, 19 καὶ 23 προθεσμιῶν εὑρεθῇ μετερχόμενος τὸ ἔργον πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἄνευ διπλώματος ἢ ἀδείας, εἰ μὲν διευθύνῃ μικρὸν πλοιάριον κατωτέρας τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰδὲ κυβερνᾷ πλοῖον πρώτης κλάσεως, εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν. Ἐὰν δὲ διευθύνῃ πλοῖον δευτέρας κλάσεως, εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 26.

Ἀφοῦ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπαρτίσῃ τὸ πλήρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάζῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, διὰ τὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πρᾶξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ναύτου, μὴ σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρις 100.

Ἄρθρον 27.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἑκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἔλλειψιν ναυτῶν.

Ἄρθρον 28.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ πλοῖα β'. κλάσεως, εἰς δὲ τὰ πρώτης μέχρι μὲν τῶν 5 τόνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνὸς, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο.

Ἄρθρον 29.

Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτει, ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ· μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀρκεῖ μόνη ἡ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὔλογον αἴτιον ἐμποδίου.

Ἄρθρον 30.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν συγχωρήσεως, ὑπόκειται εἴς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχὸν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἂν δὲ ἀποδειχθῇ, ὅτι μετεχειρίσθη μέσα διαφθορᾶς διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως διὰ ἓν ἕως τρία ἔτη.

Ἄρθρον 31.

Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνῆται ἄνευ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἥτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν, καὶ εὑρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἡ ἰδία τὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 32.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ὅσοι ἐκλέγουν πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 30 ὁ ἰδιοκτήτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 63.

Ἂν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσιν, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσιν εἰς τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους· καὶ εἰ μὲν εὑρίσκεται εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιωρισμένων ὅρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου. Ἐὰν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ εἰς ἔλλειψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἔγγραφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς, ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ἐγχώριον ἀρχήν. Ἅμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικαὶ ἢ ῥητορικαὶ συνθέσεις.

Ἄρθρον 75.

Ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθείσας ἐργασίας, παραλείπεται ἡ διάταξις εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ὅμως ἔχει χρέος νὰ ἐπιδιορθώνῃ τὰ γυμνάσματα ταῦτα τοῦ σχολείου, καθὼς καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιμελῶς τὰ κατ' οἶκον ἑτοιμαζόμενα.

Ἄρθρον 76.

Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρησκευτικὴ διδασκαλία χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑπ' ἑνὸς τῶν καθηγητῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀνηκούσας γνώσεις· εἰδὲ μὴ ἀπὸ ἕνα εἰς τὴν πόλιν τοῦ γυμνασίου κατοικοῦντα πεπαιδευμένον ἱερέα λαμβάνοντα 20 ἕως 30 δραχμὰς πρὸς ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἑκάστη ἡμέρα ἄρχεται μὲ τὴν αὐτὴν προσευχὴν ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ φοιτᾷ τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς ὡρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 77.

Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παραδίδεται μὲ περισσοτέραν ἔκτασιν, ἀναφέρονται αἱ πηγαὶ καὶ διαιρεῖται οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τὴν ά. τάξιν παραδίδεται ἡ γενικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5. αἰῶνος μετὰ Χριστὸν, εἰς τὴν 6. ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 6. μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16 καὶ εἰς τὴν 3 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταύτην θέλουν συνδέεσθαι τὰ πρώτιστα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἑκάστης ἐποχῆς.

Ἄρθρον 78.

Ἡ διδασκαλία τῆς μαθηματικῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῦν μέσον ἀσκήσεως διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευὴ διὰ τὴν περαιτέρω σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, καὶ διὰ τῶν ἐπιστημῶν, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ἢ ἔχουν σχέσιν μετ' αὐτῆς· διὰ τοῦτο θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ά. τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκεῖθεν θέλουν μεταβαίνει οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἄλγεβραν μέχρι τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν β'. τάξιν θέλουν διδάσκεσθαι αἱ ῥίζαι καὶ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων εἰς τὴν γ'. τάξιν ἡ θεωρία τῶν ἀναλογιῶν, λογαρίθμων καὶ σειρῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μηκομετρίας· εἰς τὴν δ'. αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιπεδομετρίας καὶ στερεομετρίας, καὶ εἰς τοὺς ἔξοχον ἱκανότητα ἔχοντας μαθητὰς αἱ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας, εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις θέλει παραδίδεσθαι καὶ ἡ μαθηματικοφυσικὴ γεωγραφία.

Ἄρθρον 79.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς καὶ ἡ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, θέλει ἐπίσης μεθοδικῶς ἐξακολουθεῖσθαι δι' ὅλων τῶν τάξεων καταλλήλως ἀναπτυχθεῖσα· ἐπίσης θέλει σπουδάζεσθαι εἰς τὰς ἀνηκούσας ὥρας καὶ ἡ ἑβραϊκὴ ἀπὸ τοὺς ὅσους σκοπὸν ἔχουσι νὰ σπουδάσωσι τὴν θεολογίαν.

Ἄρθρον 80.

Τὰ μαθήματα θέλουν παραδίδεσθαι 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, καὶ διαιρεῖσθαι οὕτω πως, ὥστε μίαν μὲν ἡμέραν νὰ διαρκῶσι τρεῖς ὥρας πρὸ μεσημβρίας, δύο δὲ ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας πρὸ μεσημβρίας, προσέτι μίαν ἡμέραν δύο ὥρας μετὰ μεσημβρίαν.

Τὰ μαθήματα θέλουν ἄρχεσθαι τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν ἑβδόμην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν πρὸ μεσημβρίας. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν τρίτην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρον 81.

Ἡ διαίρεσις τῶν ὡρῶν τούτων θέλει γίνει κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν.

8 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν·
4 διὰ τὴν λατινικήν·
2 διὰ γύμνασιν εἰς τὸ γράφειν ἑλληνιστί·
2 διὰ τὴν κατήχησιν·
2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·
2 διὰ τὴν μαθηματικήν·
2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·
2 διὰ τὴν γαλλικήν·

Εἰς τὴν δευτέραν.

6 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν·
6 διὰ τὴν λατινικήν.
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·
2 διὰ τὴν κατήχησιν·
2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·
2 διὰ τὴν μαθηματικήν·
2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·
2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὴν τρίτην.

5 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν·
5 διὰ τὴν λατινικήν·
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·
2 διὰ τὴν κατήχησιν·
2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·
4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν·
2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·
2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς δὲ τὴν τετάρτην·

4 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν·
4 διὰ τὴν λατινικήν.
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·
2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·
1 διὰ τὴν κατήχησιν·
4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν·
3 διὰ τὴν φυσικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχὰς τῆς χημείας.
2 διὰ τὴν λογικὴν καὶ σύντομον γενικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν·
καὶ 2 διὰ τὴν γαλλικήν·
2 ἐκ τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν ἑλλ. θέλουν δαπανᾶσθαι εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γραμματικὴν διὰ τοὺς μέλλοντας θεολόγους, ὅπου μέσα πρὸς παράδοσιν αὐτῆς ὑπάρχουν.

Ἐμπεριέχονται εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ Λατινικοῦ μαθήματος καὶ αἱ τῶν γραπτῶν γυμνασμάτων.

Ἄρθρον 82.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων νὰ παραλαμβάνουν καὶ ἀνὰ ἕνα βοηθὸν ἐκ τῶν θεωρητικῶς ἐξετασθέντων ὑποψηφίων διδασκάλων, οὗτος συναινέσει τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς τῶν γονέων θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ μαθήματα εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἀλλὰ θέλουν προτρέπεσθαι καὶ εἰς ἑκάστην τάξιν οἱ μᾶλλον ἐπιδιδόντες μαθηταὶ νὰ πράττωσιν αὐτὸ τοῦτο ἀμισθὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν συμμαθητῶν των.

Ἄρθρον 83.

Ἄλλαι νέαι γλῶσσαι καὶ ἰδίως ἡ γερμανικὴ, προσέτι δὲ ἡ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν συγχρόνως μετὰ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Ἐξαιρουμένου τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅσος ἐξοδεύεται εἰς τὰς πράξεις τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων καὶ φέρει ἐρυθρὰν σφραγίδα, ὅλος ὁ ἐπίλοιπος φέρει σφραγίδα μελανῆν.

Ἄρθρ. 2.

Ὅθεν ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἰμπορεῖ ὑ καθεὶς ἰδιώτης νὰ μεταχειρισθῇ μόνον τὸν μελανὸν σφραγιστὸν χάρτην, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς τῆς ἀπειληθείσης ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ; Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σφραγίσεως τῶν παιγνιοχάρτων, χρονολογίων καὶ χαρτοφυλακείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 44 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διαταχθεῖσα ἰδιαιτέρα σφράγισις τῶν παιγνιοχάρτων, τῶν χρονολογίων (Καλανδαρίων) καὶ τῶν χαρτοφυλακείων, τῶν περιεχόντων χρονολόγια δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γίνεται εἰς Πάτρας, Καλάμας, Τριπολιτσᾶν, Ναύπλιον, Σύραν, Ὕδραν καὶ Μεσολόγγι διὰ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ταμείων τῶν Διοικήσεων ἐκ συμφώνου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθέντα ἀντικείμενα λοιπὸν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως, ὅστις, χωρὶς ἀναβολὴν, θέλει ἐπιχειρεῖ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὁριζομένην ἔκτακτον σφράγισιν μὲ τὸ μελανὸν σφράγισμα· θέλει δὲ ἐκδίδει ταυτικὸν ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς τοῦ ταμείου διὰ τὸ εἰσπραχθὲν ἐπὶ τούτων χαρτόσημον.

Ὁ δὲ διοικητὴς θέλει θεωρεῖ ἔπειτα τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τοῦ ταμείου, καὶ θέλει κρατεῖ τὸ τμῆμα τούτου θέλει δὲ σφραγίσει τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀντικείμενα μὲ τὸ στεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφραγιστήριον πλησίον τοῦ μελανοῦ σφραγίσματος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διετάχθη νὰ διορίσῃ νὰ κατασκευασθῶσι παρευθὺς τὰ ἀναγκαῖα σφραγιστήρια, καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἄνω ῥηθέντας ὑπαλλήλους.

Ἡ αὐτὴ δὲ θέλει φροντίσει καὶ περὶ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νοθεύσεως χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ γίνεται ἐξέτασις περὶ τῆς νοθεύσεώς του, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἢ τὰ ἁρμόδια δικαστήρια, θέλουν στέλλει πρὸ πάντων τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸν χάρτην εἰς τὸ Ἡμέτερον νομισματοκοπεῖον, δηλαδὴ τὸ σφραγιστήριον, ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 99 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σφραγιστηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς φύλαξίν της εὑρισκομένων μέσων τὴν γνησιότητα, ἢ νόθευσιν τοῦ σταλέντος εἰς αὐτὴν σφραγιστοῦ χάρτου, καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀκριβῆ καὶ ἐπίσημον γνωμοδότησιν περὶ τούτου εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν, ἐπιστρεφομένου τοῦ ἐξεξετασθέντος σφραγιστοῦ χάρτου, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι περαιτέρω τὰ κατὰ τοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρα 101, 102, 103, 106, 109 καὶ 110 τῆς ποινικῆς δικονομίας θέλουν ἀκολουθεῖσθαι ἐνταῦθα προσηκόντως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι παραγγέλλονται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,

Ἀθῆναι, τὴν 17 (29) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2) Ὅταν ἡ ὕπαρξις ἐμπροθέσμου ἀπαιτήσεως ἦναι βεβαιωμένη δι' ἐγγράφων, καὶ ἐνταυτῷ ὑπάρχῃ ἐπίσημος ἀπόδειξις, ὅτι ὁ πιστωτὴς ἐκίνησεν ἀγωγὴν διὰ τὴν ἐξόφλησίν της·

3) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις ἐπεδικάσθη πρωτοκλήτως.

Αρθρ. 24.

Ἡ προσημείωσις δὲν φέρει τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης χορηγεῖ μόνον δικαίωμα προτιμήσεως πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Ἂν συμπληρωθῶσι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ἡ προσημείωσις τρέπεται εἰς ὑποθήκην, ἥτις λογίζεται ὡς νὰ ἦτον ἐγγεγραμμένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προσημειώσεως.

Αρθρ. 25.

Ἡ προσημείωσις διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ τοῦ προσημειοῦντος· ἀλλ' ἂν ἐξαλειφθῇ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μὴ διακοπεῖσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ ὑποθήκη ἐκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅλα τα μέρη, τὰ παρακολουθήματα, καὶ τὴν προσαύξησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 27.

Ἂν τὰ κινητὰ παρακολουθήματα, ἐκποιηθῶσιν εἰς τρίτον, ὁ ὑποθηκηκικὸς πιστωτὴς δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 28.

Ἂν ἑνωθῶσι μὲ τὸ κύριον κτῆμα ἀκίνητα προσαρτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ τῆς ἑνώσεως εἶναι ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι ὁ ὑποθηκικὸς πιστωστὴς τοῦ κυρίου κτήματος δὲν ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ ὑποθήκη ἀκολουθεῖ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὁποιουδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν μεταβῇ.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ ἀποκτήσας ὑποθήκην ἐπὶ οἰκοδομῆς τινος, καθ' ὃν καιρὸν ἦτον αὕτη ἠσφαλισμένη παρ' ἡμεδαπῷ ἢ ἀλλοδαπῷ τινι πυρασφαλιστικῷ καταστήματι, εἰμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτι τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἂν ὁ Κύριος παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ ἐξησφαλησμένην τὴν οἰκοδομήν του.

Ἐπίσης εἰμπορεῖ ὁ ὑποθηκικὸς πιστωτὴς ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἐκ τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν τὸ πυρασφαλιστικὸν κατάστημα ὀφείλει ν'ἀποδίδῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν χρεώστην, ἂν ἡ ποσότης αὕτη δὲν κατηναλώθη ἐντὸς ἔτους εἰς ἀνέγερσιν τῆς πυρποληθείσης οἰκοδομῆς μέχρι δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης τοῦ ἑνὸς ἔτους δύναται νὰ ζητήσῃ ἐξαρκοῦσαν ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 31.

Ἂν τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἡ ὑποθήκη, ἦναι ἐγγεγραμμένον, ὡς φέρον τόκους, τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὁποιουδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν εὑρίσκεται, ἐνέχεται καὶ εἰς τούτους δι' ὅλον τὸν καιρὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκινήθη ἀγωγὴ ἕως ἐκείνην καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῇ τὸ χρέος, ἢ δοθῇ γραμμάττιον πληρωτέον ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἢ κατασταθῇ ἀμετάκλητος ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ καὶ δι' ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 32.

Διὰ καθυστερήσεις τόκων συμφωνημένων μὲν ἀλλ' ἀρχαιοτέρων ἀπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένον χρόνον, διὰ τόκους προερχομένους ἀπὸ ὑπερημερίαν ἐξοφλήσεως τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρέους δίκην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ πιστωτὴς ἔχει δυνάμει τοῦ νόμου τίτλον πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ἐνόσῳ αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοτύπου χρεώστου, καὶ δύναται ν' ἀποκτήσῃ διὰ χωριστῆς ἐγγραφῆς ἰδιαιτέραν ὑποθήκην, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς ταύτης.

Ἂν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα μεταβῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τρίτου κυρίου, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαλαμβανομένους τόκους καὶ ἔξοδα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Χρεώστου καὶ πιστωτοῦ.

Ἄρθρ. 33.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν χρεώστην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δώσῃ πρὸς τρίτον νέαν ὑποθήκην τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Κἀμμία ἐναντία συμφωνία δὲν ἰσχύει πρὸς βλάβην τῶν παρὰ τοῦ νόμου καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως χορηγουμένων τίτλων.

Διὰ δὲ τὰς ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προερχομένας ὑποθήκας, ἡ συμφωνία ἰσχύει μόνον ὅταν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ πιστωτὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ κινήσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τὴν προσωπικὴν ἢ τὴν πραγματικὴν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ χρεώστου. Ἡ χρῆσις τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς δὲν ἀποκλείει τὴν τῆς πραγματικῆς.

Ἄρθρ. 35.

Διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα.

Ἄρθρ 36.

Οἱ πιστωταὶ, ὅσοι δὲν λάβουν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν πίστωσίν των, δύνανται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ κινήσουν ἀγωγὴν κατ' ἐκείνων ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των προσωπικῶς διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ καθυστερήσαντα κεφάλαια, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 37.

Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν δι' ὑποθήκης ἐξησφαλισμένην ἀπαίτησίν του, ὁμοῦ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ τρίτου κυρίου.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ τρίτος κύριος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐξουσίαν μετέβη τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, ὑποχρεοῦται νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν πιστωτὴν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ὡρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔγινε προσημείωσις, ὁ τρίτος κύριος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, εἰμὴ ἂν αὐτὴ τραπῇ εἰς ὑποθήκην.

Ἄρθρ. 40.

Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ τρίτου κυρίου διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ἐκτείνονται περισσότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζώων φόρον διάκρισις τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰς ἰδιοκτήτους νομὰς ἐπροξένησε πολλὰς δυσκολίας καὶ παράπονα

Θεωροῦντες τὴν μεγάλην ἀξίαν, τὴν ὁποίαν αἱ κοινότητες θέτουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων, καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν ὁρίων των δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμποδιζόμεθα κατὰ τοὺς πατρικοὺς Ἡμῶν σκοποὺς νὰ παραχωρήσωμεν ἀπὸ τώρα εἰς τὰς κοινότητας τὴν μόνιμον διάθεσιν τῶν εἰς αὐτὰς ἀπαιτουμένων ἐθνικῶν νομῶν, ἄνευ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων·

Ἔχοντες ὅμως τοὺς εὐνοϊκοὺς σκοποὺς νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὰς κοινότητας, ὅσον ἔνεστι, τὴν ἄνευ ἀναβολῆς χρῆσιν τῶν νομῶν τούτων, καὶ ἕνεκα τούτου νὰ παραιτήσωμεν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἤδη τὸν ἰδιαίτερον φόρον ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Θεωροῦντες προσέτι, ὅτι ἡ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον σημαντικὰ ἔξοδα, καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς καταχρήσεις·

Ἐπιθυμοῦντες δὲ θερμῶς ν' ἀπομακρύνωμεν πᾶσαν αἰτίαν συγκρούσεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν ποιμνίων ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν νομῶν·

Τελευταῖον ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ νομὴ ξένων ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ὑποστηρίζει τὴν νομαδικὴν ζωὴν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς προόδους τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ φέρει βλάβην εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων φόρος δὲν διακρίνεται τοῦ λοιποῦ, ὡς πρότερον, εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ εἰς φόρον ἐπὶ τῆς νομῆς· ὁ τελευταῖος καταργεῖται ἀπὸ τὸ 1836 ἔτος ἀρχίζων· τὰ δὲ ζῶα ὑπόκεινται πλέον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων, ὡς τὸν μόνον δημόσιον φόρον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1836 ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τὸ κεφάλι · · · · · · · · ·	35 λεπ
Διὰ τὰ μεγάλα · · · ·	1 δρ. 50 λεπ.
Διὰ τοὺς ὄνους · · · ·	1 δρ.

Ἄρθρ. 3.

Ἐλεύθερα τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου εἶναι:

1. Τὰ θηλάζοντα ζῶα·

2. Οἱ ἀροτῆρες βόες, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται ἀληθῶς οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἕκαστον ποίμνιον θέλει τοποθετηθῇ εἰς τὰς δημοσίους νομὰς, ὅπου ἦτον τοποθετημένον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Εἰς περίστασιν συγκρούσεως διὰ παρέκβασιν ὁρίων μεταξὺ ποιμένων καὶ ποιμένων, ἢ ποιμένων καὶ ἐγκατοίκων, ὁ ἁρμόδιος Διοικητὴς, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ ἀκριβεῖς ἐπιτοπίους πληροφορίας, καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, θέλει ἀποφασίζει. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσει τὰς ἀρχὰς ταύτας καταλλήλως, ὥστε εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αἱ τοποθετήσεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐφυλάχθησαν, καὶ ἑπομένως καὶ τώρα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀκριβῶς ἐγνωσμέναι, νὰ καταπαύσωσιν, ὅσον ἔνεστι, τὰ κατὰ συνέπειαν τούτων ἀκολουθοῦντα παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτήτων τῶν ποιμνίων.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἰδιοκτῆται τζερλικίων, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν νομῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἐπιστηρίζονται εἰς ἔγγραφα, ἔχοντα τοὺς ἀναγκαίους τύπους, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ νομῶν τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν μοναστηρίων, τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς ἐμπεριλαμβάνεται ῥητῶς εἰς τὴν ἐνοικίασιν, καὶ τέλος οἱ ἰδιοκτῆται χωραφίων, τὰ ὁποῖα δὲν καλλιεργοῦνται καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ὅταν ἦναι καλλιεργημένα, δὲν πληρώνεται, παρὰ μόνον τὸ ἁπλοῦν δέκατον, θέλουν διαθέτει κατ' ἀρέσκειαν τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων νομὰς, πληρόνοντες ὅμως τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, καθὼς προσδιορίσθη ἀνωτέρω, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας· ὡς ἐλάχιστος ὅρος δὲ θέλει ληφθῇ ἐνταῦθα ἡ ποσότης, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὴν καταρίθμησιν τοῦ 1835 ἔτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τότε φορολογίας. Εἴσπραξις δὲ τοῦ φόρου διὰ καταμετρήσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν θέλει γένει, παρὰ μόνον εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε, ἢ δὲν προσφέρεται διόλου τιμὴ, ἢ προσφέρεται μικρὰ καὶ ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ ἐνοικιάσεις θέλουν ἐνεργηθῇ ἐπιτοπίως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε., καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργήσει τὴν καταμέτρησιν τὸν Φεβρουάριον, θέλουν συνάξει τὸν φόρον τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, καὶ θέλουν πληρόνει τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των εἰς ὁλόκληρον καὶ μοναδικὴν δόσιν τὴν 15 Μαΐου 1837.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα διένεξις μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν θέλει κρίνεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ὁριστικῶς ἀπὸ τὸν διοικητὴν καὶ εἰρηνοδίκην, καὶ ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ τὸν δημογέροντα τοῦ δήμου, ὅπου γεννᾶται ἡ διένεξις. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κἀμμίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρ. 10.

Ἂν φορολογούμενοι κτηνοτρόφοι θέλωσιν νὰ μεταθέσωσιν ἀλλαχοῦ τὰ ποίμνιά των, πρὶν πληρώσωσι τὸ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν χρέος των, δύνανται νὰ τὸ κάμωσιν, ἀφοῦ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν ἀξιόχρεων, ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως, ἀπὸ τὸν τόπον τῆς καταμετρήσεως, ἕως τὸ μέρος, ὅπου ἠναγκάσθη νὰ ὑπάγῃ ζητῶν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλοι οἱ ποιμένες, οἵτινες ἔζων ζωὴν νομαδικὴν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶσι πρὸ τῆς ά. Νοεμβρίου τ. ε. ὡς μέλη ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ βασιλείου, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται· ἄλλως δὲ δὲν εἶναι ἀνεκτοὶ ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰμὴ κατὰ μόνον τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα.

Ἄρθρ. 12.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ξένους ποιμένας νὰ εἰσαγάγωσι προσωρινῶς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου νομὰς τὰ ποίμνιά των, διὰ νὰ τὰ ἐξαγάγωσι πάλιν. Συγχωρεῖται μόνον εἰς τοὺς ποιμένας τούτους νὰ καταγραφῶσιν ὡς μέλη ἑνὸς τῶν ἑλληνικῶν δήμων, ἢ νὰ σχηματίσωσι μόνοι των δήμους μεγάλους, μακρὰν τῶν ἀρκτικῶν ὁρίων, προσφέροντες προηγουμένως ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, τὸ νὰ μὴν ἐξέλ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 38.

Εἰς ὅσα συμφωνητικὰ τὸ δημόσιον εἶναι συμφωνοῦν μέρος, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου πληρώνεται μόνον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπὶ τῇ βάσει, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ πληρώνῃ πρὸς τὸ δημόσιον· ὅθεν καὶ δι' ὅλα τὰ ἐξοφλητικά, τὰς ἀποδείξεις, καὶ τοὺς εἰς σφράγισμα ὑποκειμένους λογαριασμοὺς τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου πληρώνονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκεῖνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Παραβάσεις, ποιναὶ, καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρ. 39.

Τὰ δικαστήρια καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ, δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι κανενὸς εἴδους ἔγγραφον ἰδιωτικὸν, ἀφ' ὅσα ὁ νόμος ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς γραφὲν εἰς χάρτην ἀσφράγιστον, ἢ εἰς χάρτην κατωτέρας παρὰ τὴν ἀνήκουσαν τιμῆς δὲν ὑπεβλήθη ἀκολούθως εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην, ἢ τοῦ ὁποίου αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ τὰ γράμματα, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς.

Δὲν δύνανται ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων νὰ γράψωσι πρόσκλησιν, πρακτικὰ ἢ ἀπόφασίν τινα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἂν ὅμως αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν μὲν, ἀλλ' ὄχι εἰς τρόπον νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τὸ ἔγγραφον εἶναι τότε μόνον δεκτὸν, ὅταν ὁ ἔχων συμφέρον πληρώσῃ ἀμέσως πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους· ποτὲ ὅμως τὸ πρόστιμον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν.

Ἄρθρ. 40.

Ἀναφοραὶ γραμμέναι εἰς χάρτην ἀσφράγιστον ἢ σφραγίσματος κατωτέρας τιμῆς ἀπὸ τὴν προσδιορισμένην εἰς τὸν νόμον, ἢ τῶν ὁποίων αἱ σφραγῖδες ἐσκεπάσθησαν, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν, ἐπιστρέφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

Εἰς τοὺς μακρόθεν ἀναφερομένους ἀποστέλλονται δι' ἐξόδων αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀφοῦ γραφῶσιν ἐπ' αὐτῶν χωρὶς κἀμμίαν ἐπισημότητα αἱ λέξεις, «ὁ χάρτης ἀσφράγιστος,» ἢ «ἡ σφραγὶς παρεμορφώθη.»

Ἄρθρ. 41.

Ἀπαγορεύεται ὁμοίως εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἀριθμῶσι καὶ νὰ μονογραφῶσι κατάστιχα καὶ βιβλία μὴ φέροντα τὴν ἀνήκουσαν ἐπισφράγισιν.

Ἄρθρ. 42.

Τὰ προικοσύμφωνα, τὰ ἔγγραφα δωρήσεως μεταξὺ ζώντων, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ συμβόλαια, ὅσα ἀφορῶσι μεταβολήν τινα εἰς τὴν κατοχὴν πραγμάτων ἀκινήτων (ἐξαιρουμένων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων) καὶ προσέτι ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὰς ὑποθήκας, καὶ τὰς αὐτοθελεῖς ἐξωδίκους διαμοιράσεις περιουσίας, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ γίνωνται ἄλλως πως, εἰμὴ ἐπισήμως καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν ἄρθρων 32 καὶ 46.

Ἄρθρ. 43.

Τὰ ἔγγραφα, ὅσα ὁ παρὼν νόμος ὑποβάλλει εἰς τέλος χαρτοσήμου, καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 10 δὲν ἐξαιροῦνται, τότε μόνον δύνανται νὰ δεχθῶσι τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην (ἄρθρ. 13), ὅταν ἐκτὸς τῆς τιμῆς, πληρωθῇ ἀμέσως καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τῆς ἐλλειπούσης σφραγίδος, εἴτουν χαρτοσήμου.

Ὅταν τὸ ἔγγραφον φέρῃ σφραγῖδα μικροτέρας τιμῆς, τότε μὲ τὸν πρόσθετον χάρτην πληρώνεται μόνον τὸ περιπλέον, καὶ εἰς αὐτὸ ὑπολογιζόμενον εἰσπράττεται τὸ δεκαπλοῦν διὰ τὸ πρόστιμον· εἰς οὐδεμίαν ὅμως τῶν δύο περιστάσεων τὸ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν. Ἂν τὸ ἔγγραφον φέρῃ σφραγῖδα παραμορφωμένην εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου, θεωρεῖται ὡς μικροτέρα πασῶν, δηλ: τῶν 25 λεπτῶν.

Ἄρθρ. 44.

Ἐάν τις ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀγοράν, πωλήσῃ, ἢ ἀγοράσῃ παγνιόχαρτα, χρονολόγια, ἢ χαρτοφυλάκια χρονολογικὰ, ὅλα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα δημεύονται πρὸς χάριν τοῦ καταμηνυτοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους, καταδικάζεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τοῦ τέλους αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου. Αἱ κατὰ τόπους δημοτικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ, οἱ κατὰ διοικήσεις ταμίαι, οἱ εἰς τὸ σφραγιστήριον καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον διορισμένοι ὑπάλληλοι ἐπιφορτίζονται τὴν καταβεβαίωτιν τῆς παραβιάσεως· ὅθεν ὀφείλουν νὰ κατασστρώσουν ἐπὶ τούτου ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὁμοῦ μὲ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὑποβάλλουν εἰς τὸ ἀνῆκον εἰρηνοδικεῖον. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται παρ' αὐτοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ εἰς ἐναντίωτιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρὰ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἀναθεωρεῖ εὐθὺς τὴν ἔκθεσιν ἀνεξόδως καὶ ἀποπέμπει αὐτὴν ὁμοῦ μὲ τὰ δημευθέντα πράγματα εἰς τὸ ἀνῆκον ταμεῖον τῆς διοικήσεως, τὸ ὁποῖον παρὰ μὲν τοῦ παραβάτου εἰσπράττει τὸ ἀνῆκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον πέμπον ἀπόσπασμα αὐτῆς συγχρόνως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐξελέγξεως· τὰ δὲ δημευθέντα πράγματα παραδίδονται εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει, ἀφοῦ ἐπισφραγισθῶσι.

Ἡ ἐπισφράγισις καὶ παράδοσις αὕτη, ἥτις γίνεται χωρὶς κἀνὲν ἔξοδον τοῦ καταμηνυτοῦ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ βραδύνῃ ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ποτὲ ἡ εἴσπραξις τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου ἐκ μέρους τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρ. 45.

Ἀνίσως δημοσία τις ἀρχὴ παρεδέχθη ἀπὸ ἰδιώτην ὁποιονδήποτε ἔγγραφον, ἢ ἀναφορὰν ἀσφράγιστον, ἢ μὲ σφραγῖδα κατωτέρας τιμῆς, ἢ παραμορφωμένην, τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου ἢ τῆς ἀναφορᾶς μὲ πρόστιμον δεκαπλοῦν τῆς ποσότητος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παράδοσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην παραβάτην, ὅστις ἐτέρωθεν ὑπόκειται εἰς τὴν παρὰ τοῦ 40 ἄρθρου ἀναφερομένην ποινὴν τῆς ἀκυρώσεως, ἂν ἔγινε χρῆσίς τις αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Ἂν εἰς τὸ παρουσιασθὲν ἔγγραφον ἡ σφραγὶς μὲν ἦτον σκεπασμένη, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διεκρίνετο, καὶ ὁ ὑπάλληλος τὸ ἐδέχθη χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὸ διπλάσιον τέλος, καταδικάζεται οὗτος εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, τοῦ ὁποίου τὰ δίκαια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν βλάπτονται ποσῶς.

Ἄρθρ. 46.

Εἰς πρόστιμον ὁμοίως δεκαπλοῦ τέλους ὑπόκεινται (ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους αὐτοῦ) ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀπ' ἀρχῆς τὸν ἁρμόδιον σφραγιστὸν χάρτην εἰς ὅσας ἐκδίδουσι πράξεις, πρακτικὰ, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσι τὸν σφραγιστὸν χάρτην, εἰμὴ μόνον τὴν καθ' αὐτὸ τιμὴν, καὶ ὄχι τὸ δεκαπλοῦν πρόστιμον· εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ ζημίαν καταδικάζονται, καὶ ὅταν γράφοντες παραμορφώσωσι τὴν σφραγῖδα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, οὔτε τὴν ἁπλῆν τοῦ χάρτου τιμήν· ἂν δὲ ἡ σφραγὶς ἐσκεπάσθη εἰς τρόπον, ὥστε τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διακρίνεται, τότε ὁ ὑπάλληλος καταδικάζεται παρομοίως εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν ἰδιώτην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 1.

Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα ὅσα δι' ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας τουρκικὰς ἀρχὰς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἰδιοκτησίαι πλήρης ἰδιωτῶν. (πλήρης ἰδιοκτησία δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς τουρκ. νόμους).

Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ἀναμφισβητήτως καὶ τὰ κείμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τζεφλίκια) δὲν ἀναφέρουν μὲν τὰ νόμιμα ἔγγραφα ὀνομαστὶ, τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου, ὅτι κεῖνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἁρμοδίου ἰδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἑπομένως σχηματίζουν ἀναγκαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἂν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἔνδικα μέσα ὅσα χορηγεῖ ὁ νόμος.

Ἄρθρον 2.

Ἀξιώσεις δήμων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιάλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρας ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνέκαθεν ἀμελημένην διοίκησιν τῶν δασῶν, καὶ ἑπομένως μὴ στηριζόμεναι εἰς νόμιμα ἔγγραφα, χαρακτηρίζοντα ῥητῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν, οὔτε ἐμποροῦν τὰ διϊσχυριζόμενα αὐτὰ δικαιώματα νὰ γένωσι παραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιῤῥήτως ὡς δημόσια.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπῆρχον ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τῳόντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἑνὸς τοιούτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 3

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψει τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εἰς ὃν εὑρίσκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ, ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονείκητα ἐθνικὰ, καὶ θέλουν διατίθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιόκτητα δάση μένουν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὁρισθῆ δι' ἰδαιτέρου νόμου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εἰς τὰ ἰδιόκτητα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὁπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόνον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν τιμὴν τῆς ἐκκοπείσης ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπτόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρα δὲν πρέπει μόλον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἑνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τὸ βασιλικὸν στέμμα, ὡς προσδιωρισμένα εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημόσιον.

Ἄρθρον 6.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡΩΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων

ΟΘΩΝ

ΔΙΑ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρατηρήσαντες ὅτι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἡ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἥτις ἀπαιτεῖ πλείστας εὐκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς ὑπαρχούσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιοριζούσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς προσδιωρισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανομένων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ δυνατὸν καταλληλότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις καὶ Ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὁσάκις ταῦτα δικάζουν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 91 ὡρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην κατεστημένος ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσιότητα.

Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτήμονες, δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίους, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου.

Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γραμμ. τῶν Ἐκκλησ. ἑκάστοτε ἐκδοτέων προγραμμάτων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον 67.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἶναι συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι πλῆρες τὸ γυμνάσιον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχης, καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν εἰς ὅσα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 68.

Ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι ὑπερμέτρως μέγας θέλουν σχηματίζεσθαι τμήματα ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἀνατίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὅπου δὲ ἡ πληθὺς αὕτη τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἐκεῖ θέλουν σχηματίζεσθαι 2 ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ IX.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ Γυμνάσια.

Ἄρθρον 69.

Ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει προπάντων νὰ ἐφοδῇ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσῃ ἀνηκόντως τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον προκτηθείσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς ἀπαιτουμένας προπαρασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὡς μία τῶν πρωτίστων πρέπει νὰ θεωρεῖται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς φιλολογίας.

Ἄρθρον 70.

Ὡς πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασικὰς γλώσσας θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι συντόμως τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διδαχθέντα καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν ἐντελῶς κατὰ Γραμματικὴν καὶ σύνταξιν, θέλουν ἀναγινώσκεσθαι Συγγραφεῖς καὶ Ποιηταὶ καὶ θέλουν συντάττεσθαι γραπτὰ γυμνάσματα, ἰδίως δὲ ἡ Ἑλληνικὴ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κριτικῆς καὶ κατ' ἀντιπαράθεσιν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν καὶ Ἑλλήνων γραφέων πρὸς Ῥωμαίους, γραφομένων καὶ γυμνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικήν· ἰδιαιτέρα φροντὶς θέλει καταβάλλεσθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ γραφικοῦ ὕφους, τὸ ὁποῖον ἀνάγκη πᾶσα νὰ τελειοποιηθῇ μέχρι τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἴδη τοῦ λόγου.

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς ά. τάξεως τοῦ Γυμνασίου θέλουν λαμβάνει εἰσαγωγὴν εἰς τὸ γράφειν σύντομα πεζὰ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν Ϛ'. τάξιν θέλουν ἀρχίζει θεωρίαν τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στηριζομένων εἰς δείγματα ἀρχαίων Συγγραφέων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγμένην καὶ περιοριζομένην διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξαιρέσει τῆς γραμματουργίας. Ἡ τελευταία αὕτη θέλει διδάσκεσθαι εἰς τὴν γ'. τάξιν μεθ' ἣν θέλει ἄρχεσθαι ἡ Ῥητορική· αὕτη δὲ θέλει ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ'. καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένην καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις δι' ἃς προσδιορίζονται 2 ὧραι καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νέα Εὐρωπαϊκὴ Φιλολογία, προοδευούσης ὅμως πάντοτε τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρακτικήν.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νεανικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγεῖσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἐν γένει θέλουν παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ἱστορικοί, μετ' αὐτοὺς οἱ ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἐπικοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Λυρικοί, καὶ Δραματικοί.

Ἄρθρον 72.

Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἐνασχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξήγησιν ἑνὸς ἑκάστου τεμαχίου τοσοῦτον μόνον καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἀπαιτεῖ τοῦτο, διότι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κλασικῶν συγγραφέων καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ αἴσθησιν αὐτῶν.

Μεγίστη προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἑπομένως εἰς τὴν σειρὰν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ θέλουν ἀσκεῖσθαι οἱ μαθηταὶ ἰδίως ὑποχρεούμενοι νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς μεταφράσεις φράσιν καθαρῶς Ἑλληνικήν.

Ἄρθρον 73.

Ἐγκυκλοπαιδεία καὶ Ἀνθολογίαι δὲν θέλουν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὰ ὁλόκληρα συγγράμματα παραλειπομένων ὅμως τῶν μερῶν ὅσα δὲν εἶναι ἁρμόδια διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραδιδωνται εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν συγχρόνως πλειότεροι 2 Ἑλλήνων ἢ 2 Ῥωμαίων συγγραφέων, ἢ νὰ ἀλλάζωνται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀνατιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἑξῆς συγγραφεῖς·

ά.) Εἰς τὴν πρώτην τάξιν 1. διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ξενοφῶντος Κύρου ἀνάβασις, καὶ Ἑλληνικά· Πλουτάρχου παράλληλοι, Αἰλιανὸς, Ὁμήρου Ὀδύσσεια. 2. διὰ τὴν Λατινικήν· Ἰούλιος, Καῖσαρ, Ἰουστῖνος, ἐκλογὴ εὐλήπτων Κικερωνιακῶν ἐπιστολῶν.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ περὶ γήρατος. Αἱ μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνειάδος τοῦ Βιργιλίου.

β) Εἰς τὴν β'. τάξιν.

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Ὁμήρου Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία, Ἰσοκράτης καὶ Γνωμικοὶ ποιηταί·

2) Διὰ τὴν Λατινικὴν,

Λίβιος, Σαλλούστιος, Κικέρωνος ἐπιστολαί, Ὀβίδιος, Αἰνειὰς καὶ Βουκολικὰ τοῦ Βιργιλίου, καὶ εὔληπτοι ᾠδαὶ τοῦ Ὁρατίου.

Εἰς τὴν γ'. τάξιν,

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Οἱ Ὀλυνθιακοὶ καὶ Φιλιππικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ξενοφῶντος, Ἡσίοδος, Ὁμηρικοὺμνοι καὶ τὰ εὐληπτότερα τοῦ Εὐριπίδου.

Διὰ τὴν λατινικὴν,

Οἱ βραχύτεροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὸ 10 βιβλίον τοῦ Κυϊντιλιανοῦ, τοῦ Τακίτου Agricola καὶ Germania, τοῦ Ὁρατίου ᾠδαὶ καὶ ἡ πρὸς Πίσωνα ἐπιστολὴ καὶ Βιργιλίου τὰ Γεωργικά.

Εἰς τὴν δ'. τάξιν,

Διὰ τὴν ἑλληνικήν:

Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Λάχης, Χαρείδης, Φαίδων καὶ Γοργίας, Εὐριπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν λατινικήν:

Τοῦ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Questiones Tusculanae, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Τακίτου ἱστορίαι, Plautus aulularia καὶ Captivi ἐκλελεγμένα τεμάχια τοῦ Λουκρετίου, Κατούλλου καὶ τῶν ἐλεγιακῶν ποιητῶν καὶ τοῦ Ὁρατίου ἐπιστολαί.

Ἄρθρον 74.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕφους εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐκτὸς τῆς μεγίστης προσοχῆς εἰς τὰς προφορικὰς μεταφράσεις ἐκ τῶν καλητέρων τεμαχίων τῶν ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἀναλυτικαὶ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις ἢ περιλήψεις τῶν ἐμπεριεχομένων αὐτῶν, συνθέσεις περὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενα, πολλάκις καὶ μερικαὶ μεταφράσεις ἢ μιμήσεις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαρτηθῆ εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἄρθρον 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του μετὰ τῶν ἄρθρων 307, 310 καὶ 502 §. 2 ἐξάγεται, σκοπὸν ἔχει τὴν τιμώρησιν τῶν μετὰ προμελέτης, ἢ ἄνευ προμελέτης ἐξ ἀπροσεξίας πραττόντων αἰκίας, προξενούσας νόσον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκοῦσαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν ἐννοήθη ὀρθῶς δι' ἔλλειψιν τῆς περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις προξενήσει αἰκίαν, φέρουσαν νόσον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκοῦσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, τιμωρεῖται·

1) Ἐὰν ἡ αἰκία ἔγινε μετὰ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 307 ὡρισμένα, μὲ κράτησιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν·

2) Ἐὰν ἡ αἰκία ἔγινεν ἄνευ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 308 ὡρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἓξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν·

3) Ἐὰν ἡ αἰκία ἔγινεν ὡσαύτως ἄνευ προμελέτης, πλὴν μὲ τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 309 ὡρισμένας περιπτώσεις, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν·

4) Ἐὰν ἔγεινεν ἐξ ἀμελείας, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 310 ὡρισμένα, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ 10 δραχμῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκιῶν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 313—315.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης διατάξεως, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 στοιχ. 1 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάξεως λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προσαρτηθῆ εἰς τὸ τέλος τῆς ἤδη τυπωμένης δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν, καὶ περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Οἱ διοικηταὶ καθίστανται διὰ νὰ διευθύνωσιν ὅλην τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν των ὡς ἀνώταται ἀρχαί, καθόσον διοικητικά τινα ἀντικείμενα δὲν ἤθελον δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἐξαιρεθῆ τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ ἀνατεθῆ εἰς ἄλλας Ἀρχάς.

Ἄρθρον 2.

Χρέος τῶν διοικητῶν εἶναι νὰ διατηρῶσι καὶ προάγωσιν εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν διοικητικὴν περιφέρειάν των τὰ δικαιώματα τοῦ Ἡμετέρου Στέμματος, τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, καὶ τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ἡμετέρων ἀγαπητῶν ὑπηκόων.

Ἄρθρον 3.

Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται πρὸ πάντων ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός των· θέλουν δὲ ἐκτελεῖσθαι ταῦτα ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας των, τόσον δι' ἰδίας των ἐνεργείας, ὅσον καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ κάμωσι καμμίαν πρᾶξιν ἀντικειμένην εἴς τινα θετὸν νόμον· χρεωστοῦν μάλιστα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ν' ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμούς, καὶ οὔτε αὐτοὶ νὰ τοὺς παραβαίνωσιν, οὔτε εἰς ἄλλους νὰ συγχωρῶσι τὴν παράβασιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων των θέλουν ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχήν, ὅτι κανεὶς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι. Χρεωστοῦν δὲ νὰ φροντίζωσιν, ὥστε ὁ κανὼν οὗτος ν' ἀκολουθῆται καὶ ἀπὸ τὰς ὑποδεεστέρας αὐτῶν ἀρχάς, νὰ συγχωρῆται εἰς ἕκαστον τῆς περιφερείας των κάτοικον ἢ ἐντὸς τοῦ νόμου, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλευθέρα ἀνάπτυξις τῶν δυνάμεών του, καὶ ν' ἀποφεύγουν πᾶσαν ἀνωφελῆ παρέμβασιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάσσεται θετικῶς παρὰ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδουν αὐθαιρέτως διατάγματα, νὰ φορολογοῦν τοὺς διοικουμένους, καὶ νὰ μεταχειρίζωνται μέσα βίας, ἢ ποινάς, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτ. προσδιοριζομένας περιπτώσεις, ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι ἔχουσι νομοτελεστικὴν μόνον ἐξουσίαν.

Ἄρθ. 7.

Ἂν συμπέσουν ἀξιαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὕτη ἐννοεῖται ὄχι μόνον διὰ τὰς εἰς Ἐρέτριαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσας ἔλθουν μέσον Σύρας, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι προσδιωρισμένοι διὰ τὸν συνοικισμόν.

14.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἡμῶν εὑρισκομένους Ψαρριανοὺς, νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τοῦ συνοικισμοῦ εἰς Ἐρέτριαν, συγκατανεύομεν νὰ δοθῇ ὡς προπληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἐσωκλείστῳ καταλόγῳ ἐμπεριεχομένων ἀξιωματικῶν δάνειον 500 δραχμῶν.

Τὴν ὁλικὴν ποσότητα θέλει ὑποβάλλει διαθέσιμον τὸ ταμεῖον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείαν, ἥτις θέλει τὴν διανέμει διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι ἀρχίζει τὴν οἰκοδομήν του. Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων τὴν πληρωμὴν θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς, διὰ νὰ κρατοῦν ἀπὸ ἓν τέταρτον τοῦ μισθοῦ των κατὰ μῆνα, καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ταμεῖον.

15.

Δίδεται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν κατὰ τὴν χρείαν δάνειον ἕως τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ τόκου, καὶ πληρωτέον ἐντὸς δέκα ἐνιαυσίων δισταμάτων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς κατὰ τὴν Ἐρέτριαν λίμνης.

Εἰς αἴτησιν ὅμως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κοινότης μετὰ τὴν ἄνοιξιν τῆς χρηματιστικῆς τραπέζης θέλει ἐπιστρέψει τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ τρόπον ὥστε νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴ τὴν ὑποθήκην. Ἡ δὲ Κυβέρνησις πληρώνει διὰ δέκα ἔτη τοὺς τόκους ὡς βραβεῖον· ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἀφαιρεῖται οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρισθῇ τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ νὰ διαθέσῃ ἔπειτα περὶ τῶν γηπέδων.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἀρχίσει ἅμα γίνῃ ἡ ἔναρξις πεντήκοντα οἰκοδομῶν, θέλει διευθυνθῆ παρὰ τοῦ διὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως διωρισμένου ἀρχιτέκτονος καὶ ἐπιστατεῖται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

16.

Ἅμα βάλῃ ἕκαστος τῶν Ψαρριανῶν τὴν σκεπὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν κατοχήν του τὸ ἀνάλογον ἐκ τῆς παραχωρηθησομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1833 διάταγμα διὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ἐθνικῆς γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διατάττει τὴν παραχώρησιν ἐκδίδων καὶ τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον.

17.

Ἅμα συνοικισθοῦν 70 οἰκογένειαι θέλουν σχηματίσει ἰδιαίτερον δῆμον, ὅστις θέλει ἀμέσως ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇ ὡς αἱ ἄλλαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

18.

Εἰς τὴν πόλιν Ἐρετρίας δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαθαρίζωνται εἰς τὸν λιμένα της τὰ ἐξ ὑπόπτων μερῶν προερχόμενα πλοῖα, ὅταν ἡ κοινότης συστήσῃ τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

17.

Τέλος χαρίζονται τὰ ὑγειονομολιμεναρχικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς λιμεναρχας καὶ ὑγειονόμους τοῦ λιμένος Ἐρετρίας· ἀλλ' ὑπόκεινται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὡς πρὸς τὰ χρέη των εἰς τὰς προϊσταμένας των ἀρχὰς ἑκάστης ὑπηρεσίας. Διὰ τὸ ἔτος 1836 καὶ 1837 θέλει προκαταβάλει ἡ Κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τούτους, ἡ δὲ κοινότης θέλει τοὺς ἐπιστρέψει διὰ τὸ 1838 καὶ 1839 εἰς ἴσας ἡμισείας δόσεις.

20.

Ὅσοι τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Ψαρριανῶν μετὰ τοσαύτας παραχωρήσεις, αἵτινες εἶναι ὁλοτελευταῖαι, δὲν συνοικισθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους εἰς Ἐρέτριαν, χάνουν τὸ δικαίωμα καὶ τὰς ὠφελείας, ὅσαι χορηγοῦνται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τότε εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶσιν εἰς ἄλλας κοινότητας τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ἀνομημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 695 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις κλέπτει, σφετερίζεται, ἢ βλάπτει τὴν εἰς τὰ δάση ξυλικὴν, τιμωρεῖται, καθότον τὸ κλαπὲν ἢ σφετερισθὲν, ἢ, ἡ ἐκ τῆς βλάβης προξενηθεῖσα ζημία, δὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν 20 δραχ., ἢ μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι ἑπτα ἑβδομάδων, ἀποδίδων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ἰδιοκτήτην· ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἂν τὰ δάση εἶναι δημόσια.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, καθόσον δὲν ἀποτελοῦν πλημμέλημα ἢ κακούργημα, ἢ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον, ἢ μὲ κράτησιν, ἐντὸς τῶν τεθέντων ὁρίων τοῦ ἄρθρου 14 καὶ 15 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου· αἱ τιμωρήσεις τῶν περὶ τὰ δάση πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων τιμωροῦνται καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι θεωρούμενοι, ὀφείλουν ν' ἀνερευνῶσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφερείας του πᾶσαν πρᾶξιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς περὶ δασῶν διατάξεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ συντάττουν τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῶν περιστατικῶν τῶν τοιούτων πράξεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, καθ' ὃν αὗται ἐπράχθησαν, καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνδείξεων, ὅσας ἐμπόρεσαν, τυχὸν, νὰ συλλέξουν. Νὰ καταστρώνουν τὰ νενομισμένα πρωτόκολλα, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ῥητῶς ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς προξενηθείσης ζημίας. Νὰ διώκωσι τ' ἁρπαχθέντα πράγματα μέχρι τοῦ τόπου, ὁποῦ μετεφέρθησαν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ πρὸς κατάσχεσιν αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς οἴκους, εἰς ἐργοστάσια, εἰς κτίρια καὶ παρακειμένας περιφράκτους αὐλὰς, εἰμὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ παρέδρου αὐτοῦ, τοῦ ἀστυνόμου, τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου. Ἡ περὶ τούτου συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται παρ' ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἔγινεν.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν προσέτι νὰ συλλαμβάνουν καὶ φέρουν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δεκάρχου τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κανεὶς ὅμως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τῶν εἰρημένων καταστημάτων, ἐκτὸς τυχούσης ἔριδος μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 14.

Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πρέπει νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιτροπὴ πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου Θέλει δὲ σύγκειται.

1) Ἀπὸ ἕνα σύμβουλον τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

2) Ἀπὸ τὸν μηχανικὸν τοῦ αὐτοῦ γραφείου·

3) Ἀπὸ ἕνα σύμβουλον τῆς Γραμ. τῆς οἰκονομίας·

4) Ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τῶν γεν. ἐπιτελῶν τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὁπλοστασίου, ἢ ἀπὸ ἄλλον ἄτομον, ἔχον γνῶσεις τῆς φυσικῆς.

5) Ἀπὸ ἕνα ἔμπορον, καὶ

6) Ἀπὸ ἕνα γραμματέα.

Αἱ πρώτισται ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι.

ἀ) Ἡ ἀνέρευσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἐπωφελεστέρων μέσων πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς κατασκευῆς των νέων μέτρων καὶ σταθμῶν·

β) Ἡ φροτὶς τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δεῖγμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου προσδιορισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν.

γ) Ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν καταλλήλων μέσων πρὸν ἐξήγησιν καὶ σαφήνειαν τοῦ νέου συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν διαφορῶν πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμά. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοηθῇ ἰδίως μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων παὸς ταχείαν δημοσίευσιν τοῦ νέου συστήματος, βοηθείᾳ τῶν προπαιδευτικῶν μαθημάτων, ἢ κατ' ἄλλον ὁποιονδήποτε τρόπον.

δ) Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συστήματος, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ προτείνῃ αὕτη τὴν ἔγκρισίν των.

ε) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ ἐλεύθερον ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθεῖαν μὲ ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἄλλα ἄτομα, διὰ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν

ϛ) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνάζεται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν καὶ θέλει συσκέπτεται.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει διευθύνει εἰς Ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀναφορὰν δικαιολογητικὴν τῶν πράξεών της

Ἄρθρ. 15.

Ἐγκρίναμεν ὡσαύτως κατάλληλον νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν νόμον τοῦτον τὴν διάταξιν περὶ νέου σταθμοῦ τῶν φαρμακοποιείων, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§ 1.

Ἡ μονὰς τοῦ σταθμοῦ τῶν φαρμακοπωλείων εἶναι ἡ λίτρα συνισταμένη ἐκ 360 μετρικῶν ἢ Β. δραχμῶν.

Ἡ λίτρα διαιρεῖται εἰς 12 οὐγγίας·
Ἡ οὐγγία » » 8 δραχμάς·
Τὸ σιτάρι » » 20 κόκκους. *

* Κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς λίτρας τοῦ φαρμακοπώλου πρὸς τὴν Β. δραχμὴν εἶναι·

Ἡ οὐγγία = 30,0 Β. δραχμαὶ
Ἡ δραχμὴ = 3,75 » »
Τὸ σιτάριον = 1,25 » »
Ὁ κόκκος = 0,0625 » »

§. 2.

Ὅλοι οἱ φαρμακοπῶλαι πρέπει νὰ προμηθευθῶσι μέχρι τῆς 1(13) Ἰουλίου 1837 νέους ϛαθμοὺς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ μεταχειρίζωνται αὐτοὺς εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ἰατρικῶν.

Οἱ ἰατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν προσέχει ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Πᾶσα παράβασις θέλει τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, ἀποτίσεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς παραβάσεως τῶν κανονισμένων ἤθελε ἐκτεθῇ εἰς κίνδυνον ἡ ὑγεία, ἢ ἡ ζωὴ ἀτόμου τινὸς.

§. 3.

Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ τοῦ νέου ϛαθμοῦ πρὸς ἐκεῖνον τῆς Νυρεμβέργης δὲν εἶναι εἰμὴ 0,0065, καὶ ὡς ἀσήμαντος δὲν ἔχει κἀμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πρᾶξιν, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς φαρμακοπῶλας, οἱ ὁποῖοι μεταχειρίζονται μέχρι τοῦδε τὸν τελευταῖον, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸν διοικητὴν παρόντος καὶ τοῦ ἰατροῦ τῆς διοικήσεως, ὡς ἀκριβῆς, καὶ νὰ δοθῇ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀπόδειξις πρὸς τὸν φαρμακοπώλην, πρὸς τούτοις δὲ πρέπει νὰ ἐγχαραχθῶσι καὶ οἱ σταθμοὶ οὗτοι.

§. 4.

Ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρων καὶ σταθμῶν ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ ἰατροσυνεδρίου νὰ φροντίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ σταθμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φαρμακοπώλων.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεττι τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ δὲ λοιποὶ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουν συνεργήσει ἕκαστος αὐτῶν, καθόσον ἀνήκει εἰς ἕκαστον· θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνων ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1836.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΤΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 57.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 *Ὀκτωβρίου.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Άλλ' ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν χρεωστεῖ, νὰ ἦναι κατὰ πάντα ὁμοιόμορφος μὲ τὸν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ Κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστοιχουσῶν τάξεων τοῦ γυμνασίου, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἀπ' αὐτὸν ἰδιότητας καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 116.

Διὰ σύστασιν ἰδιωτικοῦ διδακτικοῦ καταστήματος προσδιωρισμένου ν' ἀντικαταστήσῃ Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, διδομένη ἀφοῦ ἐρωτηθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατιθεται ἡ ἄμεσος αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV.

Γενικοὶ ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 117.

Ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων πλήρη θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπὸ ἕνα ἢ περισσοτέρους δήμους.

Ἀλλὰ μεχρισότου αὐτοὶ ν' ἀποκτήσωσι τ' ἀναγκαῖα μέσα θέλουν γίνεσθαι τὰ ἔξοδα αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς ὑφισταμένας λογιστικὰς διατάξεις, τὰ πλήρη γυμνάσια ὡς γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 118.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, ἢ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετῆ ἄμεμπτον καὶ λυσιτελῆ ὑπηρεσίαν κατέστησαν ἀκουσίως ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι θέλουν λαμβάνει σύνταξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἥμισυ, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ 2/3, τὴν τετάρτην τὰ 4/5 καὶ τὴν πέμπτην ὁλόκληρον τὸν μισθόν των ὡς σύνταξιν μεχρισότου τεθῶσι καὶ αὖθις εἰς ἐνέργειαν ἢ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον, διὰ βίου.

Ἄρθρον 119.

Διὰ τὰς χήρας, ἢ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστηθῇ ἰδιαίτερον ταμεῖον συντάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προικοδότησις.

α') Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5 δραχ. δι' ἕκαστον.

β') Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ Ἑλλην. σχολεῖα ἐκτὸς τοῦ χαρτοσήμου εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 δρ.

γ') 2 0|0 συνεισφορὰ ἀπὸ τὸν τακτικὸν μισθὸν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

δ') Ἀγαθοεργαὶ συνεισφοραί.

ε) Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους.

ζ') Αἱ συνεισφοραὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 120.

Ἡ σφραγὶς τῶν Ἑλλην. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν περιγραφὴν πέριξ διὰ μὲν τὰ πρῶτα «*Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον*» τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται, διὰ δὲ τὰ δεύτερα «*Βασιλικὸν Γυμνάσιον*» τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται.

Ἄρθρον 121.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἔχουν βαθμὸν γραμματέως διοικητοῦ, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματέως β'. τάξεως, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματέως ἀ. τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρέδρου, ἀλλὰ προηγοῦνται αὐτῶν ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματειῶν. Περὶ στολῆς αὐτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρον 122.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλλην. σχολείων καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ.

Ἄρθρον 123.

Ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδακτικῶν βιβλίων διατάττεται, ὥστε τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν βιβλία εἰς τὰ Ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ἦναι ἐντελῶς ὁμοιόμορφα. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὰ Ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθησόμενα βιβλία, συμφώνως μὲ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουν προσδιορισθῆ ἀμέσως διὰ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν συστηθείσης ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν ἔγκρισιν θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 124.

Ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ὅσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια ἐλάβομεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου διατάγματος καὶ περὶ συντάξεων χορηγητέων ἀκόμη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ ἐκκλησ. καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς ἄλλους διακριομένους καὶ πτωχοὺς μαθητὰς γυμνασίων θέλουν ἐπίσης ληφθῆ ἐκ καιρῷ ν' ἀνήκοντα μέτρα.

Ἄρθρ. 125.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει ἐκτελεσθῆ ἐν καιρῷ λαμβανομένων ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων ἑκάστου τῶν διδασκάλων καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ κτλ.

Ἄρθρ. 126.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικ. κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰαν.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΑΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποτρόφων ὑποψηφίων διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ μορφώσωμεν δὲ καὶ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διετάξαμεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς νεωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ μὲν τοὺς διδασκάλους τῶν ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται εἰς τὰ γυμνάσια τριάκοντα συντάξεις ὑποτρόφων, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων καὶ διὰ τοὺς τοῦ πανεπιστημίου, διορίζονται δώδεκα συντάξεις ὑποτρόφων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ συντάξεις διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων διατάττονται εἰδικῶς εἰς τὴν σχολὴν (faculté) τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, αἱ δὲ διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου τοιουτοτρόπως, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ χρεία τῶν σχολῶν καὶ ἡ ποιότης τῶν ὑποψηφίων συγχωρεῖ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἂν οἱ ἔχοντες συμφέρον δὲν συμφωνήσωσι κατὰ τοῦτο, τότε ἠμποροῦν αὐτοὶ ἢ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς 43 ὡρῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐχόντων τὸ συμφέρον, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· οἱ ἐκτιμηταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ὁρκισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπιφορτιζόμενοι παρ' αὐτοῦ μὲ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ δώσουν εἰς τοὺς διαφερομένους τὴν ἔγγραφον γνώμην των, τὴν ἐπιθεωρουμένην καὶ ἐπικυρουμένην ἀμισθὶ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ἡ πρᾶξις, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τῆς γνωμοδοτήσεως, ὡς ἀναγκαῖον παράρτημα. Ὅταν οἱ ἐκτιμηταὶ ἠθελον διαφωνήσουν εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τότε λαμβάνεται βάσις εἰς τὸν καταλογισμὸν τοῦ χαρτοσήμου ὁ ἐξαγόμενος μέσος ὅρος ἀπὸ τας δύο ποσότητας, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἐκτιμήσεως πληρώνονται ἀπὸ τὸν πληρωτὴν τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 31.

Εἰς τὰς συμφωνίας τὰς ἀφορώτας ἀνταλλαγήν τινα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μείζονος κατὰ τὴν τιμὴν ἀνταλλαττομένου πράγματος. Εἰς τὰ δάνεια ἐπὶ τῆς δανειζομένης ποσότητος, εἰς τὰ συμφωνηθέντα ἐνοίκια, ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐνοικίου πολυπλασιαζομένου μὲ τὰ ἔτη, δι' ὅσα ἰσχύει ἡ συμφωνία τοῦ ἐνοικίου. Εἰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐσυμφωνήθησαν διὰ βίου, ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ· ἐὰν δὲ ἀπροσδιορίστως, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ. Εἰς ἀφέσεις ἐτησίων προσόδων, ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεφαλαίου, τούτου δὲ μὴ ὄντος προσδιορισμένου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσοδήματος, ἐὰν αὐταὶ ἐσυμφωνήθησαν δι' ἁπλῶς ἀπροσδιόριστον καιρόν· ἐὰν δὲ διὰ βίου, τότε τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τῆς ποσότητος τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς τὰς μεταξὺ ζώντων δωρεὰς ἐπὶ τῆς τῶν παρὰ τῶν μερῶν ὁμολογουμένης ποσότητος· εἰς παραχωρήσεις ἐπικαρπίας, ἐπὶ τοῦ τιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος· ἂν ὅμως μετὰ ταῦτα μεταβῇ καὶ ἡ ἰδιοκτησία αὐτὴ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, τότε τὸ τέλος λογίζεται καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας. Εἰς διαπραγματεύσεις πωλήσεων τῶν πρὸς καιρὸν ἢ διὰ βίου συμφωνηθέντων εἰσοδημάτων ἐπὶ τῆς ῥητῆς τιμῆς, ἢ τοῦ διὰ πολλαπλασιασμοῦ μὲ τὰ μὴ παρελθόντα εἰσέτι ἀπὸ τὴν συμφωνίαν ἔτη, ἐξαγομένου ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων, ἢ ὅταν δὲν ἀναφέρεται προσδιορισμὸς χρόνου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλασίου εἰσοδήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους

Ἄρθρ. 32.

Ὅλα τὰ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ γράφωνται ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην.

Αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ὑπόχρεοι ἀπαράλλακτα μὲ τοὺς ἰδιώτας νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν εἰς τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ τὰς πράξεις των.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ συμβολαιογράφοι, τὰ δικαστήρια, καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τοὺς διαδίκους τὴν πληρωμὴν τοῦ νομίμου τέλους τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις των ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ πρὶν τούτου νὰ μὴν ἐνδόσωσιν εἰς τὰς αἰτήσεις των.

Ἂν μεταχειρίσθησαν τὸν σφραγιστὸν χάρτην εἰς λογαριασμὸν καὶ εἰς χρέος τῶν διαδίκων, δύνανται μὲν νὰ μεταχειρισθῶσι κατ' αὐτῶν ὅλα τὰ ἔννομα μέσα, ὅσα ὁ διοργονισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ Πολιτ. δικον. διαλαμβάνει περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν· ποτὲ ὅμως δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀνταπόδοσιν καὶ ἄφεσιν αὐτῶν τινὰ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ διάδικοι ἀρνοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν, ἢ ποσόκειται νὰ ἐξετασθῶσι μακρυνοὶ μάρτυρες κτλ. ὅπου οἱ διάδικοι δὲν ἐμφανίζονται, τότε γίνεται ἡ εἴσπραξις τῶν τελῶν τῆς ἐπισφραγίσεως διὰ τοῦ ταμία τῆς διοικήσεως κατὰ συνέπειαν δηλοποιήσεως, τὴν ὁποίαν πέμπει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν ταμίαν ὅστις εἰσπράττει τὴν χρεωστουμένην ποσότητα· πλὴν αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως ἐνεργεῖται μόνον ὅταν ὁ διάδικος δυστροπῇ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, ἢ ὅταν ἡ δημοπρασία τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου δὲν λάβῃ πέρας διὰ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ τέλη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 34.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου γίνεται ἀπὸ τὸν ἔχοντα ἄμεσον καὶ πρῶτον συμφέρον· μήτε ὁ σφραγιστὸς χάρτης δίδεται, μήτε εἰδικὴ σφράγισις γίνεται χωρὶς προπληρωμῆς εἰς μετρητά· οὐδὲ ποτῶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδαίτεραι μεταξὺ ἰδιωτῶν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς συμφωνίαι.

Ἄρθρ. 35.

Εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὸ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ζητηθῶσιν ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν καταδικαζόμενον.

Ἄρθρ. 36.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, προσέτι καὶ τὰς πειθαρχικὰς ἐξετάσεις διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως· ὅταν αὕτη ἦναι καταδικαστικὴ καὶ τελεσίδικος. Ὁ ὑπολογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ καταναλωθέντος χάρτου ἐν τῷ διαστήματι τῶν γενομένων πράξεων· ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου σημειώνει τὰ τέλη ταῦτα εἰς ἰδιαιτέραν στήλην εἰς τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διεκπεραιούμενα ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς διπλόγραφον· τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἐνεργεῖ καὶ ἡ ἀνήκουσα διοικητικὴ ἀρχὴ διὰ τὰς πειθαρχικὰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ἐξετάσεις.

Τὰ διοικητικὰ ταμεῖα εἰσπράττουσι τὰ τέλη ταῦτα ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως ἐχούσης νομικὸν κῦρος. Ἡ σημείωσις τῶν τελῶν χρησιμεύει μόνον εἰς ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος τοῦ καταναλωθέντος σφραγιστοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Εἰς ὅλας δὲ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις πρόσθεσις σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰς διαληφθείσας ἐξετάσεις δὲν χωρεῖ.

Ἄρθρ. 37.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικάζεταί τις ἔχων τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 223 ἄρθρ. τῆς πολιτ. δικονομίας δικαιώματα πτωχοῦ, ἢ δικάζεται τὸ δημόσιον, συγχωρεῖται νὰ μὴν ἐπιβληθῶσι τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, καθ' ὅσον μέρος ἀφορᾷ τὸν πτωχὸν ἢ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ὁλικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως.

Ἂν ὁ ἀντίδικος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου καταδικασθῇ, τότε ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν γίνεται παρ' αὐτοῦ δι' ὅλας τὰς πράξεις, μὲ τὸ μέσον σημειώσεως πεμπομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ τοῦ διπλογράφου αὐτοῦ κοινοποιουμένου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐλέγχου.

Ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις ἀποβῇ ἐναντία εἰς τὸ μέρος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου τότε μήτε σημειοῦνται, μήτε εἰσπράττονται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ ταῦτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο, ἐκδιδόμενον θέλουν προστεθῆ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 10 ὡρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

Ἄρθρον 12.

Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγῆται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 σημειωθὲν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῆ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετέθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυούμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν Γραμματείαν εἰν ἣν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα εὑρεθῆ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρισμοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μένῃ πεφυλαγμένον.

Ἄρθρον 13.

Ἀνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῆ, ἢ προβιβασθῆ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἠμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῆ τὴν προλαβοῦσαν του ἐγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου· πρέπει ὅμως νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἔγγραφον ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν § 24 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρον 14.

Ἅμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῆ, ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήτεώς τινος διὰ τὴν διαχείρησιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια κατατεθεῖσα ἐγγύησις, λαμβάνεται εἰς κατοχὴν τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστική τις πρᾶξις, διὰ νὰ ἀπαντηθῆ ἡ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῆ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμούς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελὴς ἀκρίβεια καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλαττώσεως, μεταθέσεως, αὐξήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει ἀποφασίζει τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν καὶ ἀλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἔγγραφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῆ κυρίως κατὰ τὰ ὁριζόμενα περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα τοσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἀγρυπνῆ κατὰ τοῦτο.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλίως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικὰ τῶν ταμείων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικὰ τῶν δημοσίων ταμείων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἐμπορεῖ νὰ προστεθῆ ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς λευκὸν φύλλον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ ταμεῖον, τὸ ἐκδίδον τὴν ἀπόδειξιν, πρὶν ἐγχειρίσῃ τὴν ἀπόδειξιν, καὶ φυλαττομένων ἐν τούτῳ τῶν τύπων, τῶν διαταχθέντων εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπάλληλοι τότε μόνον ἐμποροῦν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὰ εἰς ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἀποδεικτικὰ τῶν ταμείων, ὅταν ὁ διαταχθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν χώραν εἰς αὐτά· ἀλλεντρόπως ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου διωρισμένην ποινήν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμὸς 4.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν τὴν μεταβολὴν προσημειώσεως εἰς ἐγγραφήν.

Τὴν δεκάτην ἕκτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. παρέδωκε τὴν ἀπὸ δεκάτης τετάρτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔγγραφον αἴτησιν, δι' ἧς αἰτεῖται τὴν μεταβολὴν τῆς ἐν τόμ. 1 φύλλῳ 1 αὔξοντι ἀριθ. 3 προσημειώσεως εἰς ἐγγραφὴν, ἐπισυνάπτων τὴν ἀπὸ δεκάτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τελεσίδικον ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἐπικυροῦσαν τὴν ἀπόφασιν δυνάμει τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ προσημείωσις· εὑρεθείσης τακτικῆς τῆς αἰτήσεως μετεβλήθη ἡ προσημείωσις εἰς ἐγγραφήν.

Σημ. Ἂν ἡ αἴτησις γενῇ προφορικῶς, ἡ ἐκθεσις γίνεται ὡς ἐφεξῆς·

Τὴν κτλ. ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. ᾐτήσατο προφορικῶς τὴν μεταβολὴν τῆς ἐν τομ. 1 φύλλῳ 1 αὔξοντι ἀριθ. 3 προσημειώσεως εἰς ἐγγραφὴν, παραδιδοὺς τὴν ἀπὸ κλπ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 1.

Ὑπογραφὴ τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.) Ν. Ν.

Αριθμὸς 5.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν ἐγγραφὴν στηριζομένην εἰς τίτλον χορηγούμενον παρὰ τοῦ νόμου.

Τὴν εἰκοστὴν Ὀκτωβρίου κλπ. ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Κ. ἀντεπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου Ι. Α. παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπισυνημμένα 1) ἡ ἀπὸ τρίτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος ἐμπόρου Κ. Γ. Α. δι' ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικος Ι. Α. Κ. Α. Ν. γεωργὸς 2) ἡ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπογραφὴ τῶν κινητῶν τοῦ ἀνήλικος· ἐπειδὴ ὁ εἰς τὰς περιλήψεις ἀναφερόμενος κῆπος δὲν ἔλαβεν ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, ἠνοίχθη νέον φύλλον ὑπ' ἀριθ. 3 τομ. 1 καὶ ἔγινεν ἡ ἐγγραφὴ ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 1.

Σημ. Περὶ τῆς ἀποδόσεως ἢ μὴ ἀποδόσεως τῶν ἐπισυνημμένων εἰς τὰς περιλήψεις ἐγγράφων πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε σημείωσις ὡς εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑποδείγματα.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Ὑπογραφὴ τοῦ αἰτοῦντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.) Ν. Ν.

Αριθμὸς 6.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν τὴν ἔναρξιν νέας σειρᾶς ἐγγραφῶν ἐπὶ κτήματος ἤδη ἐγγεγραμμένου (ἄρθρ. 20 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 διατάγματος).

Τὴν ὀγδόην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κτλ. ἔτους ἐνεφανίσθη ὁ Κ. Δ. Μ. καὶ παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. 10 περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπεσύναψε τὸ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους ἐπίσημον συμβόλαιον, ἐπειδὴ ὁ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανόμενος κῆπος ἔλαβε μὲν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 3 τομ. 1. αἱ ἐκεῖ ὅμως ἐγγραφεῖσαι ὑποθῆκαι ἐξηλείφθησαν ὅλαι, ἔγινεν ἀρχὴ νέων ἐγγραφῶν, καὶ ἐνεγράφη ἡ παροῦσα ἀπαίτησις ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 1.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Αριθμὸς 7.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διαταχθεῖσαν ἀπαγόρευσιν περαιτέρω ἐγγραφῶν.

Σήμερον τὴν 11 Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. παρέδωκεν ἀπόγραφον τῆς ἀπὸ πρώτης Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἀπαγορεύεται πᾶσα περαιτέρω ἐγγραφὴ ὑποθηκῶν ἐπὶ τῆς ἐν φύλλῳ 1 τομ. 1. ἐγγεγραμμένης οἰκίας· κατὰ συνέπειαν τούτου ἔγινεν ἡ προσήκουσα σημείωσις ἐν τῷ εἰρημένῳ φύλλῳ.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Ὑπογραφὴ τοῦ

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.) Ν. Ν.

Αριθμὸς 8.

Ὑπόδειγμα παραπομπῆς εἰς ἄλλο βιβλίον ἐκθέσεων, ὅπου ἔγινεν ἡ κυρία ἐγγραφὴ (ἄρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 διατάγματος).

Ἴδε βιβλίον ἐκθέσεων τοῦ δήμου ἀριθμ. . . . Τὴν κτλ. (χρονολογία) τόμος 1.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1. ἀριθ. . . .

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.) Ν. Ν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

14 ὑπὸ §§ 13—16 περιεχομένας ὑποθέσεις, θέλουν ἐνεργεῖ ἰδιαιτέρως καὶ ἐξαιρετικῶς, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, καὶ θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς αὐτήν· τὰς δὲ εἰς τὸ ἄρθρον 14 §§ 53—98 κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

Ἄρθρον 21.

Χρεωστοῦν νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν περιττὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργοῦντες κατ' εὐθεῖαν ὅσα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των· ἡ συντομία καὶ εὐκρίνεια θέλει εἶσθαι ὁδηγὸς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐκθέσεών των.

Ἄρθρον 22.

Μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς ἑπομένας περιπτώσεις θέλουν ἐρωτᾷ πάντοτε τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν.

α) Ὅταν ὁ κύριος προσδιορισμὸς νόμου τινὸς ἢ διατάγματος θέτῃ ὑπόθεσίν τινα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα μιᾶς Γραμματείας.

β) Περὶ συστάσεως νέων ἑταιριῶν, καθόσον αὗται θέλουν νὰ ἔχωσι δίκαια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθέντων ἢ προνομιούχων σωματείων, καὶ περὶ παύσεως τοιούτων ἑταιριῶν.

γ) Ὅταν μέλλῃ νὰ ληφθοῦν ἢ νὰ διαταχθοῦν ἔκτακτα μέτρα.

δ) Ὅταν μέλλῃ νὰ γενῇ μεταβολή τις εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τοὺς καταστατικοὺς νόμους τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

ε) Εἰς ἀναποφεύκτους ὑπερβάσεις τῶν προϋπολογισμῶν (καταστάσεων), εἰς τὰς μὴ ἰδιαιτέρως συγκατανευθείσας μεταφορὰς ποσοτήτων εἰς ἄλλας θέσεις τοῦ βιβλίου, καὶ εἰς πληρωμὰς μὴ περιεχομένας εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ζ) Διὰ μεταβολὰς εἰς τὴν σταθερὰν περιουσίαν τοῦ κράτους, καθόσον ἰδιαίτεραι ὑψηλαὶ διαταγαὶ δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς διοικητὰς χωριστὴν ἀνεξάρτητον ἁρμοδιότητα διά τινα ἀντικείμενα.

η) Εἰς τὰς μεταβολὰς ἐκείνου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον διορίζεται ἀπ' εὐθείας παρ' Ἡμῶν, παρὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας ἢ παρὰ τῶν Ὑπουργείων.

θ) Εἰς ὅλα τὰ τῆς Β. χάριτος ἀντικείμενα.

ι) Εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης ἐπεφυλάχθη ῥητῶς εἰς τὰ ὑπουργεῖα.

Εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας οἱ διοικηταὶ θέλουν λαμβάνει ἐπίσης τὰ ἀπαιτούμενα προσωρινὰ μέτρα, καὶ θέλουν φροντίζει ὥστε νὰ μὴ συμβῇ καμμία ζημία, μέχρις οὗ φθάσωσιν αἱ διαταγαὶ τῶν ὑπουργείων.

κ) Ὅταν διετάχθη νὰ γενοῦν εἰδικαὶ ἀναφοραὶ περὶ τῆς ἐκτιμήσεως.

λ) Ὅταν εἰς περιστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας δύναται νομίμως νὰ γίνῃ περαιτέρω ἔνστασις, γίνεται ἔφεσις.

μ) Εἰς ἔκτακτα σημαντικὰ συμβάντα, εἰς ταραχὰς, ἐναντιώσεις ὁλοκλήρων δήμων, μεγάλας πλημμύρας, ζημίας ἐξ ὑδάτων, πυρκαϊᾶς, ἀσθενείας, καὶ ἔκτακτα φυσικὰ συμβεβηκότα.

ν) Ὅταν συμπίπτουν ἔκτακτοι περιπτώσεις μὲ σημαντικοὺς ξένους.

ξ) Εἰς διάβασιν κυβερνώντων βασιλοπαίδων.

ο) Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιχειρουμένων ἐπισκέψεων τῆς περιφερείας των.

π) Περὶ ἐλλείψεων εἰς τὰ ταμεῖα.

ρ) Περὶ προκαταβολῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουσι τὴν παρὰ τῆς Γραμματείας ἀνοιχθεῖσαν πίστωσιν.

σ) Περὶ τῶν βιβλίων τῆς ποιότητος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ.

τ) Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἀναφορὰ δι' εἰδικῆς διαταγῆς.

Ἄρθρον 23

Εἰς τὸν Διοικητὴν εἶναι ὑποτεταγμένοι ὅλοι οἱ κατὰ τὸν Νόμον ὑποδιοικηταί, δημογέροντες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν ποινικῶν ἐπανορθωτικῶν, φιλανθρωπικῶν, διδακτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων, οἱ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιονδήποτε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ διοικητοῦ ὑπαγόμενον κλάδον, καὶ δὲν ὑπάγονται διὰ ῥητῶν διαταγμάτων εἰς ἄμεσον ἐφορίαν τῶν Γραμματειῶν, ἢ ἄλλης τινὸς μεσαίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 24.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημοσίους ὑπηρέτας ὅλων τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένων διοικητικῶν κλάδων τῆς περιφερείας των, θέλουν κρατεῖ περὶ αὐτῶν βιβλία τῆς ποιότητος, καὶ ἐξετάζει ταχέως τὰ κατ' αὐτῶν γινόμενα παράπονα καὶ τὰ παύει, καὶ, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, θέλουν ἐνεργήσει ἐναντίον των τὰ περὶ πειθαρχίας. Παράπονα, περὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ δὲν δύνανται ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των ν' ἀποφασίσουν, θέλουν τὰ διευθύνει ἁπλῶς μὲ τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, θέλουν δὲ ἕνεκα τούτου ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1835 διατάγματος.

Ἄρθρον 25.

Ἕκαστος διοικητὴς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθεστώτων νόμων καὶ διαταγμάτων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης διοικήσεως, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν ὑπουργείων εἰς αὐτὸν διδομένων διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν χρεῶν του, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος νὰ κάμῃ ἐναντίας παρατηρήσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833, διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 26.

Ἕκαστος τῶν διοικητῶν χρεωστεῖ νὰ περιέρχηται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν διοίκησιν, διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτοψεί, καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεως τῆς περιφερείας του, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθοῦσαν διοίκησιν τῆς περιφερείας του, ἐπισυνάπτων καὶ ἀκριβὲς ἡμερολόγιον τῆς περιοδείας του. Ἡ γενικὴ ἔκθεσις συνοδεύεται μὲ τὴν τετάρτην τριμηνιαίαν ἔκθεσιν.

Ἄρθρον 28.

Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα αὐτόγραφα ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦνται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν διάταγμά Μας ἐνδιαλαμβάνει· θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πίναξ.

Ἄρθρον 30.

Ἀφοῦ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον, καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

Ἄρθρον 31.

Αἱ πρὸς τὰς Γραμματείας ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ὃν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διοικητοῦ ἔκκλησις γίνεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 7.

Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς δὲν ἐννοοῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐκεῖνοι, διὰ τῶν ὁποίων τὴν εἴσπραξιν εἰς τὸ ἔτος 1836 ἡ ἔγκρισις ἦτο ῥητῶς μόνον διά τινας εἰδικῶς ὀνομασθέντες μῆνας περιωρισμένη. Περὶ τούτων ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἔτος 1837 ἡ Ἡμετέρα εἰδικὴ ἔγκρισις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5|17 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 75.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 1.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς διεσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὄχι μόνον τὸ σκάφος ὑγιὲς καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἱστοὺς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διωρθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλωας (γούμενας) τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὀφείλει δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας τοὐλάχιστον.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ.

1. Τοὐλάχιστον μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἱστία καὶ τὰ κωπία.

2. Μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν αὐτὸ ἦναι ἀνωτέρας τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἄγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλωος.

3. Ἱστία τινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν χρήσει.

4. Δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον γ' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοπουμένου διάπλου.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδείρων, ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ·

1. Τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος·

2. Τὰ κυριώτερα τῶν ἱστίων καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱστῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος, νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένῃ καὶ καθυποβαλλομένῃ, ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχήν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν Προξενικήν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια, καθὼς καὶ ξίφη, ὄχι ὅμως πλειότερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὅπλων, σημειοῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, ἥτις ἔδωκε τὴν ἄδειαν.

Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, πλειοτέρας τῶν τριάκοντα βολῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10, 30 τόνων τὸ πολὺ δύω, τὰ δὲ μεγαλήτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ μέγεθος ἑκάστου αὐτῶν· πρὸς δὲ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθ. τοῦ πληρώματος.

Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοφοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος.

Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὅπλων σημειοῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις 4 καὶ 5 ὅρων τιμωρεῖται μὲ ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὅπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὁπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κανονίζεται ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ. Β'.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον·

1. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 9βρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράψησαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἁρμοδίου λιμένος, καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας·

2. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον νηολόγιον ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνῆκον νέον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς πλοίου ἔχοντ μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειόνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων, λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ταμείου· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθησομένου ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, δέκα δὲ τοῖς 0/0· ἐκ τούτου θέλουν ἐξοδεύεσθαι ῥητῶς καὶ ὁριστικῶς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

Ἄρθρον 23.

Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη συστημέναι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, καὶ ἐπομένως οὔτε δήμαρχος, οὔτε δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὑπάρχουν, ἐκεῖ, αἱ μὲν ἄδειαι ἐκδίδονται ὑπογεγραμμέναι μόνον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς ἐπίτηδες διοριζομένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰδικοὺς εἰσπράκτορας κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ τμήματα ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ συναχθησομένου φόρου εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως γίνονται εἰς βάρος τούτου. Οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ἐμβάζουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τοῦ Νομοῦ τὰ εἰσπραχθέντα· ὁ δὲ μισθὸς, ἢ ἄλλως ὁρισθησομένη ἀμοιβὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως πληρόνονται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 25.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου συναζόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα, καὶ δι' αὐτῶν ἐμβάζονται εἰς τὰ τῶν Νομῶν· τὸ παραχωρούμενον δυνάμει τοῦ 22 ἄρθρ. πέμπτον, εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα, κρατεῖται ἑκάστοτε ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ συναχθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα δύστροπος καὶ ἐκ προθέσεως ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἡ δημοτικὴ διεύθυνσις χρεωστεῖ νὰ παραλάβῃ ἀμέσως. Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ εἰς τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἄρθρ. 17 περίπτωσιν.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα θέλουν εἰσπράττεσθαι καὶ ὑπολογίζεσθαι συγχρόνως μὲ τοὺς φόρους· ὁ δῆμος θέλει ἀπολαμβάνει καὶ εἰς ταῦτα τὸ πέμπτον.

Ἄρθρον 27.

Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου κέρδους τῶν μετερχομένων βιομηχανίαν τινὰ δημοτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐφοδιάσει τούς τε οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς μὲ λεπτομερεῖς ὁδηγίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὡρισμένων, καὶ μὲ τύπους ὁμοιογράφους τῶν καταλόγων, ἀδειῶν, καὶ ἄλλων ἀπαιτουμένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου τ. ε. διατάγματος θέλει ἔχει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 6 (18 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35 καὶ 36. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰουλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμοῦντες νὰ περιστοιχίσωμεν μὲ πλειοτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας ἐγγυήσεις τὸ ἐπάγγελμα τῶν δικαγόρων, τὸ ὁποῖον τά μέγιστα διαφέρει τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἄρθρ. 137 §. 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ θέλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 137 §. 2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 2.

Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συνίσταται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἐπιτροπὴ πενταμελὴς συγκειμένη παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρείου πάγου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν· τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προΐσταται ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρείου πάγου.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον του ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρείου πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἀρείου πάγου ἐπέχει τόπον μέλους αὐτῆς· ἐν ἐλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων προσώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται περιοδικῶς, καὶ τοὐλάχιστον μία εἰς πᾶσαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐτῶν νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν.

Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, χρείας καλούσης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθησομένου, νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἑνὸς, ἢ καὶ πλειοτέρων ζητημάτων, λαμβανομένων ἐξ ἑκάστου κλάδου τῆς ἐν τῷ Ἡμετέρῳ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3. Τοὺς τεχνουργοῦντας ἢ καθαρίζοντας χρυσὸν ἢ ἄργυρον διὰ τὸ ἐμπόριον, νὰ δίδωσι τὴν διακήρυξίν των εἰς τὸ δημαρχεῖον, μονογραφοῦν καὶ παρασημειόνουν τὰ καταστιχα ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἐγγράφουν τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκτυπωμένα ἢ ἀνεκτύπωτα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατάστιχα θέλουν σημειοῦσθαι ἡ φύσις ὁ ἀριθμὸς, τὸ βάρος καὶ ὁ προδιορισμὸς τῆς ὕλης ἢ τῶν τεχνουργημάτων μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτά.

Δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χρυσοχόους καὶ ἐμπόρους νὰ ἐκθέτωσι τὰ τεχνουργήματά των εἰς τὴν ἀγορὰν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱ πραγματεῖαί των ἀπὸ πραγματογνώμονας.

Ἄρθρον 64.

Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς δήμους της, πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀγορῶν πρέπει νὰ ἔμβωσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συμπράττωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐντὸς τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν, πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται μὲ ἐπιμέλειαν· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ 17 (29) Αὐγούστου 1833, 19 (31) Μαρτίου 1835 καὶ 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) τ. ε.

Ἄρθρ. 65.

Ἡ ἀγρονομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν δημάρχων, παρέδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνόμων καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρώτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηρίου φροντίδος των.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837.)

Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρ. 66 περιλαμβανόμενοι ὁρισμοὶ καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβῆ προσαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66.

Ἐπαγρυπνοῦσι ὥστε·

1, Κανεὶς πρὸ τῆς ὡριμότητος τῶν καρπῶν νὰ μὴ κόπτῃ ἢ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσινα, ἢ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς.

2. Κανεὶς νὰ μὴ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου, ἢ νὰ καταβάλῃ φυτὰ προελθόντα ἐκ φύτεως ἢ δι' ἀνθρωπίνου ἐργασίας.

3. Κανεὶς νὰ μὴ πληγόνῃ ἢ φονεύῃ ἐκ προμελέτης ζῶα ἢ κυνηγετικοὺς σκύλους ἄλλου.

4. Νὰ μὴ συντρίβῃ ἢ φθείρῃ κανεὶς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας.

5. Νὰ μὴ μεταθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ κανεὶς σημεῖα ἢ δένδρα θερμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφόρων κληρονομιῶν.

6. Νὰ μὴ ἁρπάζῃ κανεὶς τὴν κοπριστικὴν ὕλην ἄλλου.

7. Νὰ μὴ φθείρῃ κανεὶς ἐμφυλιάσεις καρπίμων δένδρων ἢ ἀλλων, ἢ νὰ κόπτῃ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον.

8. Νὰ μὴ γεμίζῃ κανεὶς τὰς τάφρους νὰ μὴ κόπτῃ κλάδους ζωντανῶν φραγμῶν καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα.

9. Νὰ μὴν ὁδηγῇ κανεὶς εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν ζῶα ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ποτὲ εἰς τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμπελῶνας, φυτείας ἐλαιώνων, συκαμίνων, ῥοδίων, λεμονιῶν καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καὶ εἰς ἄλλας σπορὰς ἢ δενδροφυτείας ἢ ἄλλας ἐκτελουμένας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων· χρεωστοῦν νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς πάντα ἕκαστον.

1. Νὰ φυτεύσῃ δένδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κληρονομιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ τοῦ Νόμου.

2. Νὰ ἐμβαίνῃ, ἔφιππος εἰς ἐσπαρμένους παρ' ἄλλων ἀγροὺς.

3. Νὰ ἐμβαίνῃ, ἂν καὶ πεζὸς, εἰς ξένους ἀγροὺς, ὅπου εὑρίσκονται γεννήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος.

Ἄρθρον 67.

Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τὴν κράτησιν κανενὸς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μὲ ζῶα εἰς γεωργικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας ἢ πρὸς φύλαξιν ποιμνίων, πρὶν γένῃ πρόβλεψις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζώων, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν ἐγκλήματος, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν ὅμως καταδίωξιν πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν κράτησιν, νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόβλεψις ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

Ἄρθρον 68.

Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, καλαμωτὰς καὶ ἐπιφυλλιστὰς εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλαμᾶσθαι, ἢ ἐπιφυλλίζειν, νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς, χλόας καὶ ἀμπέλους ὅπου εἶναι συναγμένοι οἱ καρποὶ, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ γνωστοποιοῦν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ σταχυολογία, καλάμωσις καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπηγορευμέναι εἰς κάθε ἀγρὸν περικλειστμένον.

Ἄρθρον 69.

Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὡριμότητος τῶν σταφυλῶν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου.

Γνωστοποιοῦν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου καὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιφύλλισις καὶ τὸ κυνήγιον.

Ἄρθρον 70.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας καταστημάτων γαιωπονικῶν καὶ κήπων, ν' ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίους ὁδοὺς λίθον, ἄμμον, ἄσβεστον, παλαιὰ ξύλα, λείψανα τῆς κηπουρίας προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των καὶ, ἀνίσως οἱ ἰδιοκτῆται δὲν τὸ κάμνουν μόνοι των, ἐνεγοῦν τὴν καθάρισιν ταύτην μὲ τὰ ἔξοδά των.

Ἄρθρον 71.

Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὁδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσέχουν, ὥστε οἱ γεωργοὶ ἢ ἄλλοι νὰ μὴ φθείρωσι καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἢ νὰ οἰκειοποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

Ἄρθρον 72.

Χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς ἀγροὺς φέροντας δρόμους, πᾶν ὅτι δύναται νὰ προξενήσῃ δυστύχημα καὶ ἐπομένως ἐπαγρυπνοῦν ὥστε·

1. Τὸ στόμια τῶν λατομείων νὰ ἦναι πάντοτε περιτριγυρισμένων μὲ φράγματα, σανίδας καὶ ἄλλα ἐμπόδια τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα.

2. Οἱ μελισσοῶνες νὰ μὴν εὑρίσκωνται πολλὰ πλησίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νὰ μὴν προέρχωνται ἀπευκταῖα συμβάντα.

Ἄρθρον 73.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κειμένων πλησίον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τῆς ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν, ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων.

2. Αἱ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διδόμεναι ἀφέσεις εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς μέχρι τοῦ ἐπιλοχίου αὐτοῦ.

3. Ὅλα τὰ κατάστιχα, ὅσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως 25 λεπτῶν, ὅταν ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ἔχωσι σχῆμα μεγαλήτερον τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου.

4. Ὅλα τὰ μὴ ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, ὅστις καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἐκδότης των, ἀρκεῖ μόνον νὰ χρημεύωσιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.

5. Ὅλα τὰ ἔγγραφα ὅσα μὴ ὑποκείμενα ἀπ' ἀρχῆς κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐπισφράγισιν, πρόκειται ἤδη νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, ἢ εἰς ἄλλην δημόσιον ἀρχήν.

Ἄρθρ. 24.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως τρίτης κλάσεως ἤτοι μιᾶς δραχμῆς ὑπόκεινται.

1. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἀπαιτήσεων παρὰ ταῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς.

2. Αἱ πράξεις τῶν δικαστικῶν κλητήρων.

Ἀλλὰ δὲν ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν τὴν ἐπισφράγισιν τὰ πρωτόκολλα τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τὰ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε ἐγγράφου.

3 Ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ κλητῆρες κοινοποιοῦσιν εἰς τοὺς διαδίκους ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ εἰρηνοδικεῖα καὶ δὲν ὑπόκεινταί εἰς ἐπισφράγισιν.

4. Ὅλα τὰ ἔγγραφα μὲ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια; καὶ νὰ ἐκδοθῶσι πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν, ἀφοῦ διὰ τὸ πρωτότυπον φθάσαν ἐπληρώθη ἤδη τὸ ἀνῆκον τῆς τάξεως ἢ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου τέλος.

5. Ὅλα τὰ ἀπὸ ἰδ.ωτικὴν ὑπογραφὴν ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς μέσα ἀποδείξεως, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ αὐτῶν τῶν ὁλογράφων διαθηκῶν· περιπλέον τὰ διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς χαρτόσημον ἀξίας ἐγγράφων.

6. Αἱ ἀποδείξεις τῶν Συμβολαιογράφων καὶ τῶν δικαστηρίων διὰ τὰ παρακατιθέμενα εἰς αὐτοὺς ἔγγραφα.

7. Ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν, ὅταν οὗτοι παραλαμβάνωνται ἐκτὸς τῶν δικαστηρίων· ἄλλως ἐπιβάλλεται ἐκεῖνο τῆς τάξεως τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος διατάττει διὰ τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

8. Ὅλα τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα καὶ συζητήσεις τὰ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων των· πρὸς τούτοις αἱ κοινοποιήσεις δικηγόρων πρὸς δικηγόρους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα ἀντίγραφα, αἱ γνωμοδοτήσεις καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν νομοδιδασκάλων, αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐκτιμητῶν, καὶ τελευταῖον, τὰ ἰσοζύγια τῶν πιστώσεων καὶ χρεῶν.

9. Τὰ διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαβατήρια, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια ἐκτείνεται ἀπὸ 3 μῆνας καὶ ἐπέκεινα μέχρι ἑνὸς ἔτους.

10. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας καὶ διαμονῆς διὰ τοὺς ξένους μέχρι τριῶν μηνῶν.

11. Τὰ παντὸς εἴδους φορτωτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ συμφωνητικὰ δι' ἀγώγιον ἁμαξῶν ἢ ναῦλον πλοίου.

13. Τὰ μαρτυρικὰ τῶν σχολείων καὶ διπλώματα τὰ ἐκδιδόμενα διὰ χρείαν ἰδιωτικήν.

13. Ὅλα τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ πιστοποιήσεως, ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ὅσα δημοσία τις ἀρχὴ κατὰ ζήτησιν καὶ διὰ συμφέρον ἰδιωτῶν ἐκδιδει[illegible]επισήμως ἐπικυρωμένα, χωρὶς ἐξαίρεσιν τῶν περὶ βαπτίσεως, γάμου καὶ θανῆς ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 25.

Εἰς τὰ χαρτόσημα τάξεως, τετάρτης κλάσεως; ἤτοι 2 δραχμῶν ὑπόκεινται.

1. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦναι, καὶ ἂν αὗται ἀκόμη ἤθελον ἐκδοθῇ διαιτητικῶς. Ὅταν ὅμως ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη κατ' ἐπέκτασιν δικαιοδοσίας παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, τότε ὑπόκειται εἰς τὸ χαρτόσημον τῶν ἀποφάσεων τοῦ καταλλήλου δικαστηρίου.

2. Ὅλα τὰ πρακτικὰ τῶν πρωτοδικείων, ἐμποροδικείων τῶν ἐγκληματικῶν καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων, ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως καὶ ἂν ἦναι.

3. Ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ πράξεις τῶν διοικητῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποφάσεων εἰς τὰ τῆς πειθαρχίας ἐναντίον τῶν ὑποτελούντων αὐτοῖς ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

4. Ὅλα τὰ συνταττόμενα παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑποθηκῶν περὶ ἐγγραφῆς, μεταγραφῆς καὶ διαγραφῆς ὑποθηκῶν ἔγγραφα, τὰ ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς διαδίκους.

5. Αἱ ἄδειαι τῶν γάμων, καὶ ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, αἱ ἀναφερόμεναι πρὸς ἰδιώτας.

Ἄρθρ. 26.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πέμπτης κλάσεως ἤτοι τριῶν δραχμῶν ὑπόκεινται τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν συμβολαιογράφων, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τὸ τέλος τῆς ἀξίας, καὶ αὗται αἱ παρ' αὐτῶν συνταττόμεναι διαθῆκαι.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, τὰ πταίσματα καὶ τὰ ληθεμπόρια.

3. Ὅλαι αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδικείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικάς.

4. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις.

5. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας καὶ ἄδειαι διαμονῆς, αἱ ὑπὲρ τὴν διάρκειαν τριῶν μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 27.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἕκτης κλάσεως ἤτοι πέντε δραχμῶν ὑπόκεινται.

1. Τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαβατήρια.

2. Ὅλαι αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδικείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ εἰς πλημμελήματα χωρὶς παρατήρησιν τῆς ἀξίας των.

3. Ὅλαι αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ πειθαρχικάς.

4. Τὰ μαρτυρικὰ περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ διπλώματα τῶν ἰατρῶν περὶ τῆς αὐτῶν ἱκανότητος.

Ἄρθρ. 28.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἑβδόμης κλάσεως ἤτοι δέκα δραχμῶν ὑπόκεινται,

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν κακουργιοδικείων καὶ στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀρείου πάγου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἀμφισβητουμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις, ὅταν ἐκδίδωνται κατὰ τῶν ἰδιωτῶν.

4. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς, χωρὶς διάκρισιν τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος.

5. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰθαγενείας.

6. Τὰ περὶ κληρονομίας καὶ κληροδοσίας, ὅταν οἱ κληρονό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 98.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τῶν μερῶν.

1) Ἂν χωρὶς ἔννομον αἰτίαν ἀπέῤῥιψεν ἢ ἀνέβαλε τὴν καταχώρισιν τῆς ἐγγραφῆς ἢ τῆς προσημειώσεως·

2) Ἂν παρὰ τοῦ νόμου δὲν κατεχώρησεν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὴν αἰτηθεῖσαν πρᾶξιν·

3) Ἂν δὲν συνέταξεν ἀκριβῶς καὶ κατὰ τοὺς τύπους ὅλα ὅσα ἐπροτάθησαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἦτο καταχωριστέα·

4) Ἂν τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἢ αἱ περιλήψεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰ περιεχόμενα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ἢ τ' ἀποδεικτικὰ ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Ἄρθρ. 99.

Ἐξαιρουμένης τῆς εὐθύνης τῶν ἀποζημιώσεων, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὑπόκειται καὶ εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς, αἵτινες δύνανται νὰ λάβουν χώραν κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἄτακτον κράτησιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 100.

Ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει κατ' ἔτος, καὶ προσέτι ὁσάκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν κρατοῦνται ἀτάκτως, νὰ τὰ ἐπισκέπτεται ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως, καὶ ἂν εὕρῃ αἰτίαν, νὰ κάμῃ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 101.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντες περὶ ὑποθηκῶν ὁρισμοὶ, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα θέλουν διαταχθῇ ἐν τῷ ἐκδοθησομένῳ εἰσαγωγικῷ νόμῳ ὡς πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ὑποθήκας.

Ἄρθρ. 102.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιευτέου χωρὶς ἀναβολὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ χαρτοσήμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίσαντες τὴν ἀνάγκην νὰ αὐξήσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ ἀναπόφευκτα ἔξοδά του, καὶ ἐπιθυμοῦντες ταὐτοχρόνως νὰ κατορθώσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἴσην διανομὴν τῶν φόρων, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνονται μόναι αἱ κλάσεις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ποιμένων, θέλοντες προσέτι νὰ ἐμποδίσωμεν τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ εἴσπραξις τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν, διοικητικῶν καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεων πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, καὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἑφεξῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται ὅλαι αἱ δικαστικαὶ, συμβολαιογραφικαὶ, διοικητικαὶ καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεις, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐλαμβάνοντο μέχρι τοῦδε διὰ καταχωρήσεις, ἐγγραφὰς, ἐπικυρώσεις ἐγγράφων καὶ πράξεων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διαφόρων ὑπαλλήλων καὶ δημοσίων ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰσάγεται εἷς γενικὸς φόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα χαρτόσημον.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ χαρτόσημον εἰσπράττεται, ἢ γραφομένων ἀπ' εὐθείας τῶν ἐγγράφων πρακτικῶν καὶ συμφωνιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ, εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου σημειωθείσας περιστάσεις, προσθετομένου τοῦ ἁρμοδίου λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπὶ τούτων μετὰ ταῦτα, ἢ σφραγιζομένων καὶ ἐκείνων, ὡς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ὅσα ὑπόκεινται νομίμως εἰς τὸ χαρτόσημον.

Ἄρθρ. 4.

Ἐπὶ τοῦ νομίμου διπλώματος χαρτοσήμου δὲν γίνεται κάμμία ἄφεσις, καὶ τὰ διεφθαρμένα σφραγιστὰ φύλλα δὲν δύνανται οὔτε νὰ μετασφραγισθῶσιν, οὔτε νὰ ἀνταλλαχθῶσιν, καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι διόλου ἀμεταχείριστα.

Ὅταν ἑνὸς σφραγιστοῦ φύλλου ἔγινεν ἅπαξ χρῆσις εἰς σχέδιον, περίληψιν, ἔκθεσιν, ἀντίγραφον, ἢ εἰς ὁποῖον δήποτε ἄλλον σκοπὸν, τὸ φύλλον τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κανένα ἄλλον σκοπὸν, οὔτε ἂν ἤθελε γίνῃ μόνον ἀρχὴ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τοῦ ὁποίου ἡ προμήθεια γίνεται διὰ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλει πληρώνεσθαι χωριστὰ ἀπὸ τὸ χαρτόσημον. Τὸ φύλλον ἀνοικτὸν θέλει ἔχει

μῆκος μὲν 0,288 μέτρου,
πλάτος δὲ 0,406 μέτρου.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὴν ὕλην τοῦ χαρτοσήμου θέλει τυπωθῇ ἐν τῇ κατασκευῇ ὑδάτινον σημεῖον (filigrane) παριστάνον τὸ εἰς τὸ ἡμέτερον ἀργυροῦν νόμισμα ἐγκεχαραγμένον παράσημον τοῦ Κράτους, καὶ ἔχον κύκλωθεν μὲ μεγάλα γράμματα τὰς λέξεις «*Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος*».

Κατ' ἀρχὰς δὲ, καὶ μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ἀρχὴ προμηθεύσει τὸν χάρτην μὲ τὸ ἐντετυπωμένον ὑδάτινον σημεῖον, ἠμπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ σφραγιστὸς χάρτης καὶ ἄνευ τοῦ σημείου τούτου.

Ἡ προθεσμία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διορισμὸς οὗτος παύει, καὶ εἰσάγεται ἀπολειστικῶς ἡ χρῆσις τοῦ χάρτου μὲ τὸ ὑδάτινον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδότησιν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουν ἐκποιηθῆ βαθμηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περὶ τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φθαρτῶν κτημάτων ὅμως θέλει ἐνεργηθῆ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἑξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστρώσει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ θέλει ὑποβάλει αὐτὸν εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἔγκρισίν Μας.

3. Ἡ ἐκποίησις γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρουσίᾳ τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων· ἡ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἂν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργοῦν ταὐτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπανάληψις ὁρκοδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρόνεται ἀμισθί, εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταί, οἵτινες ἤθελον βλάψει ἐκ μέρους προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· πρέπει λοιπὸν νὰ προσελκυσθῆ ἡ προσοχή των καλὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου τούτου, καθ' ὃν καιρὸν ὁρκίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδὸν, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν, ἡ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανὸν εἰσόδημα, καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἑκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαίτερον τακτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφαίνηται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις ἡ περιοχὴ, καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λέξεις (ὄχι μὲ ἀριθμοὺς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὁλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητὴς, καταστρόνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουν μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς, καὶ τὸ παραπέμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἡ ὁποία, ἐξελέγχουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πλειστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὰ, ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιουτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καὶ κάμμία κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῆ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἑπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὅρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὅριά των· σημειόνεται μὲν ἡ κατὰ πιθανολογίαν ἔκτασις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῆ τὸ κτῆμα, καὶ ὄχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἂν ὅμως ἡ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως θεμελιοῦται εἰς προηγηθεῖσαν ἐξακριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἑνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξιδιαζομένας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθηματικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαία, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοὐλάχιστον τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἂν τὸ κτῆμα ἦναι σημαντικὸν, καὶ προϋποτίθεται μετὰ βεβαιότητος συρροὴ ἀγοραστῶν, τότε καταχωρίζεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ χρείας καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων. Εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δίς, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου· ὅπου δὲ ὑπάρχει τύμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφώνως εἰς τοὺς πολυανθρωποτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῆ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητηρίου, ἂν τὸ κρίνῃ εὔλογον ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημόσιοι κήρυκες ἐνεργοῦν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἓν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως· αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ θεμελιοῦνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιησεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

10. Ἕκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους προσφορὰς ἐσφραγισμένας· ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρουσίᾳ τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀφοῦ πρῶτον καταχωρισθῆ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἄρθρον 8) μὲ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἄρθρ. 9). Ἂν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως, ἤγουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνωτάτην προσφοράν· εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βάσις, ἡ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἔγγραφοι προαφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπίτηδες σημειωμένον μέρος τοῦ δήμου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρατίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν συμφωνιῶν, μὲ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μὲ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφώνησιν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἑκάττοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὀφείλει νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀξιό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χυδρομικαὶ ἅμαξαι καὶ τὰ ταχύπλοα, ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ τὰς ταχυδρομικὰς ὁδοὺς ὡς πρὸς τὴν κατάστασίν των.

§ 19.

Εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου εἶναι ὁ νόμιμος τοποτηρητὴς τοῦ διευθυντοῦ ὅταν παρεμποδίζεται, εἰς δὲ τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτής.

§ 20

Εἰς ἕκαστον ταχυδρομεῖον θέλει κρεμᾶσθαι ζωγραφισμένη πλάξ μὲ τὰ βασιλικὰ παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν *Βασιλικὸν ταχυδρομεῖον*· εἰς ἕκαστον δὲ ταχυδρομικὸν γραφεῖον μελανὴ σανὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς λευκὰ γράμματα *Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον*.

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, ἡ ταχυδρομικὴ διατίμησις, καὶ οἱ περὶ αὐτῆς γενικοὶ ὁρισμοί, προσέτι αἱ ὧραι τοῦ γραφείου καὶ ἡ ἄφιξις καὶ ἀναχώρησις τῶν ταχυδρόμων.

§ 21.

Αἱ ἐκτὸς ταχυδρομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα μὲ τὰ βασιλικὰ παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν γύρωθεν *Βασιλικὸν ταχυδρομεῖον* ἢ *Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον*.

VI. *Ταμεῖον καὶ λογαριασμοί.*

§ 22.

Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτὴς κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων· τὸ δὲ ταχυδρομικὸν ταμεῖον εἶναι ὑπὸ διπλῆν κλεῖδα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ τε ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ὑπόχρεοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν.

§ 23.

Τὰ ἔξοδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴς τάξιν θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταχυδρομείου· ὅθεν τὰ ταχυδρομεῖα καὶ αἱ διεκπεραιώσεις εἰμποροῦν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ πληρόνωσιν ὡς εἰδικὰ ταμεῖα, ἀπευθείας χωρὶς ἐντάλματα τὰ ἐγκριθέντα *μόνιμα ἔξοδα εἰς μισθοδοσίας καὶ γραφικὰ ἔξοδα* κλπ. καὶ νὰ τὰ ἐκπίπτωσιν εἰς τοὺς λογαριασμούς των, ἡ δὲ γενικὴ διεύθυνσις διατάττεται καὶ ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα, νὰ διορίζῃ νὰ πληρόνωνται τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως, φυλάττουσα τοὺς ὑπάρχοντας ὁρισμοὺς, ἀπὸ τὰ ἔξω ταμεῖα τῶν ταχυδρομείων καὶ ταχυδρομικῶν γραφείων, καὶ νὰ περνῶνται ἀντὶ μετρητῶν εἰς τοὺς λογαριασμούς.

Καὶ τὰ ἔξοδα δὲ τῆς γενικῆς διευθύνσεως θέλουν πληρόνεσθαι ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, ὁπότε τὰ πραγματοποιηθέντα ταχυδρομικὰ εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκῶσι δι' αὐτὰ, ἢ διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ ἔξοδα, τὸ Ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας πληρωμὰς, δηλ. προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ταχυδρομείου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐκπεσθησομένας ἐκ τῶν λογαριασμῶν, καὶ ἐντὸς τῶν προσδιωρισμένων θέσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

§ 24.

Ἕκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει κρατεῖ ἡμερολόγιον περὶ τῶν τρεχόντων εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων, καὶ ἰδιαίτερον κατάστιχον διὰ τὰς λεπτομερεῖς εἰσπράξεις, προσέτι δὲ τὰ συντεμένα γράμματα κτλ. διπλότυπον κατὰ κατὰ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πάντως ἀκόμη ἐκδοθησομένους ὁρισμούς, τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς χρήσεώς του πρέπει νὰ ἦναι ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον προσηκόντως· εἰς δὲ τὸ κατάστιχον τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων θέλουν διακρίνεσθαι ὅλα τὰ παραδοθέντα καὶ φθάσαντα γράμματα μὲ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὸ ποτὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματός των, καὶ θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς αὐτὸ κατὰ τοὺς τόπους τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως. Καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπηρέται (γραμματοκομισταὶ) εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποδείξωσιν ἰδιοχείρως ἐν αὐτῷ τὰ πρὸς παράδοσιν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται παραληφθέντα γράμματα.

Ἐκτὸς τούτου τὰ σταλησόμενα γράμματα κτλ. θέλουν συνοδεύεσθαι ἑκάστοτε μὲ εἰδοποιητικὴν ἐπιστολήν.

§ 25.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει συντάττει ἕκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἰσολογισμὸν, τὸν ὁποῖον θέλει στέλλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν· εἰς τοῦτον καταχωρίζονται ἀριστερὰ μὲν διάφοραι ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισυναφθησομένου πρωτοτύπου καταλόγου τῆς εἰσπράξεως συνωδευμένου καὶ ἀπὸ τὰ ἐλεγκτικὰ γράμματα, τὰς παραθέσεις αὐτῶν, ἐπιστολὰς τῆς εἰδοποιήσεως, κτλ, δεξιὰ δὲ ἐκθέτονται τὰ ἐγκριθέντα σταθερὰ ἔξοδα εἰς μισθοὺς, προμήθειαν καὶ κατ' ἀποκοπὴν γραφικὰ ἔξοδα, ἔπειτα τὰ λοιπὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, τὰ παρὰ τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἐνταλθέντα διὰ νὰ πληρωθῶσιν, ἐπισυναπτομένων καὶ τῶν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν. Ἐὰν ὑπάρχῃ περιπλέον τι τῆς εἰσπράξεως θέλει παραδίδεσθαι εὐθὺς εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον τῆς διοικήσεως· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόδειξις θέλει ἐπισυνάπτεσθαι ἐπίσης εἰς τὸν ἰσολογισμόν. Ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ παθητικόν τι ὑπόλοιπον, τότε ἐμβάζεται τοῦτο εἰς τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν, ἐπ' ἐντάλματι τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως διὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου πρὸς τὸ ταμεῖον τὸ διοικητικὸν, ἢ ἐκπίπτεται εἰς τὸν ἑπόμενον μηνιαῖον ἰσολογισμόν. Ἐὰν ὅμως τὰ ἔσοδα ταχυδρομικοῦ τινος ταμείου ἦναι σημαντικὰ, τότε παραδίδονται εἰς κάθε δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὰ ἔξω ταχυδρομικὰ ταμεῖα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διοικήσεως. Τὰ δὲ ἀσήμαντα περισσεύματα τῶν εἰσπράξεων, ὁμοίως καὶ τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, μεταφέρονται μόνον εἰς τὴν λογαριασμὸν τοῦ ἑπομένου μηνός.

§ 26.

Οἱ ἐν τῷ § 25 σημειούμενοι λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἔγγραφα θεωροῦνται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, καὶ προσδιορίζονται παρ' αὐτῆς, ἀφοῦ ἀκουσθῇ προηγουμένως ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν περιπτώσει δυσκολίας τινὸς καὶ οὕτω πως καθυποβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ προσωρινῶς παρὰ τῷ Βατιλικῷ Γεν. Ταμείῳ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρὸς ὁριστικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν.

§ 27.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν θεωρηθέντων καὶ προσδιορισθέντων μηνιαίων λογαριασμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκαθαρίσεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν, πρέπει νὰ σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς τὰ βιβλία τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ σχηματίζουν μίαν γενικὴν σύνοψιν, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει εἶσθαι συνδεδεμένη καὶ ἐξίσωσίς τις μεταξὺ τῶν προσθηκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσθετομένη τόσον εἰς τὸν τελευταῖον μηνιαῖον λογαριασμὸν (§ 25), ὅσον καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐτήσιον ἔκθεσιν τῆς Γεν. διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κάμῃ αὕτη περὶ τῆς ταχυδρομ. διοικήσεως.

Ἐν τοσούτῳ τὰ βιβλία τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ 28.

Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ στέλλονται παρὰ τῆς ταχυδρομ. διευθύνσεως εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀρχὰς χωρὶς πληρω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει πλῆρες καὶ ὁλόκληρον κῦρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης συνθήκης· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ διὰ νὰ ἀπολαύωσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες θέλουν προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, συνεφωνήθη ῥητῶς, ὥστε αἱ ῥηθεῖσαι συμφωνίαι νὰ ἔχουν ἀπὸ τοῦδε ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς ἑκατέρων τῶν Βασιλείων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐξεδόθη ἐν Μονάχῳ, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

(Τ. Σ.) Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,

(Τ. Σ.) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ ΔΕ ΓΙΖΕ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς ὀβελλῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὴν μεγάλην ἐξαγωγὴν τῶν ὀβελλῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ νὰ μὴν ἐξαντληθῇ ἢ καταστῇ δυσπόριστον μέχρι τέλους ἓν τῶν ἀναγκαιοτέρων τῆς θεραπευτικῆς μέσων·

Νομίζοντες ὅτι ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀπεριόριστος ἀπὸ τὸν τυχόντα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑταιρείας ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσας, ἐξαγωγὴ τῶν ζωϋφίων τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν ὑπερτίμησίν των·

Ἀποφεύγοντες ἀφ' ἑτέρου τὴν χρῆσιν ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς γενικῆς ἐξαγωγῆς, διὰ νὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν ἐκ μιᾶς ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἓν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποίου ἡ μετρία διαχείρισις δύναται νὰ παρέξῃ ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πόρον εἰς τοὺς ἀγρευτὰς, καὶ μέσον ἐπωφελεστάτης ἀνταλλαγῆς μὲ τὰ λοιπὰ κράτη· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§ 1.

Ἡ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἁλιεία εἶναι εἰς τὸν καθένα ἀπολύτως ἐλευθέρα καὶ ἐντὸς τῶν λιμνῶν, αἵτινες πλησιάζουν εἰς τοὺς λιμένας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγὴ παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἴς τινα δι' ἐνοικιάσεως.

§ 2.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς ὀβελλῶν ἀπὸ λίμνας, αἱ ὁποῖαι γειτνιάζουν εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα· ἡ διαίρεσις τῶν λιμνῶν κατὰ λιμένας θέλει προσδιωρισθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ ὁποία θέλει διατάττει τὴν δημοπρασίαν καὶ καθυποβάλλει εἰς ἔγκρισιν Ἡμῶν τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα.

§ 3.

Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται πρὸς τὸ παρὸν διὰ δύο μόνον ἔτη.

§ 4.

Ὑποχρεοῦται ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ νοσοκομεῖα ἀναγκαίων ὀβελλῶν εἰς προσδιορισμένην παρὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ ποσότητα ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰ δύο λεπτὰ τὴν μίαν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν χρεωστεῖ νὰ τὰς πωλῇ καὶ εἰς ὅλους, εἰς καιρὸν ἐκτάκτου ἐπιδημίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον χρειάζεσθαι παρὰ τὸ σύνηθες.

§ 5.

Αἱ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξαγόμεναι ὀβέλλαι εἶναι ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος.

§ 6.

Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξαγωγὴ ὀβελλῶν θεωρουμένη ὡς λαθρεμπόριον ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος ὁ ἐξάγων ἔμπορος μὲ ἐπίσημον ἔγγραφον, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμως ἐπικυρωμένον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀναγνωρίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνοικιαστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς.

§ 7.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ ὀβελλῶν ὑπόκειται εἰς τὰ περὶ λαθρεμπορίου διατεταγμένα. Ἡ συλληφθεῖσα ποσότης ὀβελλῶν εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνακαλύπτοντος.

§ 8.

Ὁσάκις μετακομίζονται ἀπό τινα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου ὀβέλλαι προσδιορισμέναι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, δίδεται παρακαταθήκη ἢ ἀξιόχρεως ἐγγυητὴς εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅθεν ἐπιβιβάζεται, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μετακομιζόμεναι ὀβέλλαι θέλουν διευθυνθῆ εἰς λιμένα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου· συγχρόνως εἰδοποιεῖται τὸ τελωνεῖον τοῦ πρὸς ὃν ἀπέρχεται τὸ πλοῖον λιμένος, ἐπιμελείᾳ καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τόσῳ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίου, ὅσῳ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ συνεγγισματικοῦ μεγέθους τῶν ἐπιβιβασθέντων ἀπὸ τὸν λιμένα δοχείων μὲ ὀβέλλας.

§ 9.

Ὁσάκις ἀνακαλυφθῇ, ὅτι αἱ ἐπιβιβασθεῖσαι εἰς τὸν δεῖνα λιμένα ὀβέλλαι δὲν διευθύνθησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, μήτε εἰς κανένα τῶν λοιπῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πλοίου δοθεῖσα ἐγγύησις δημεύεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμνῶν, ὅπου ἠλιεύθησαν αἱ ὀβέλλαι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων τῆς ἀνάγκης.

§ 10.

Ἡ δοθησομένη ἐγγύησις κατὰ τὸν § 3 θέλει ἀναβαίνει εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν ὀβελλῶν, ἐκτιμωμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὅθεν ἀπεβιβάσθησαν διὰ μετακόμισιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

§ 11.

Παρακαταθήκη ἢ ἐγγύησις εἶναι περιττὴ, ὅταν αἱ μέλλουσαι νὰ μετακομισθοῦν εἴς τι μέρος τοῦ Βασιλείου ὀβέλλαι δὲν ὑπερβαίνουν τὰς πεντακοσίας, ὅταν ὁ φορτώσας αὐτὰς πλοίαρχος, ἂν ἦναι ἰθαγενὴς ἀποκαταστημένος, ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰς ἀπεβίβασε τῳόντι ἐντὸς τοῦ Κράτους· εἰδὲ καὶ εἶναι ξένος, ὅταν παρουσιάσῃ ἰατρικὴν διάταξιν ἐπιθεωρημένην ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος πρὸς τὸν ὁποῖον θέλει γίνει ἡ ἐξαγωγή.

§ 12.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θῶσι εἰς τὰς παραδόσεις των ἀκριβῶς τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκρεκριμένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιλαβεῖς διὰ τοὺς σπουδάζοντας συγκυρίαι καὶ συμπτώσεις.

Ἄρθρ. 56.

Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημάντορες χρεωστοῦν ἰδίως νὰ παρευρίσκωνται ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθῆκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ καθηγηταὶ, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπονταί ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 57.

Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθέρα καὶ ἀδάπανος εἴσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

Γ'. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 58.

Ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθητὴς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεωστεῖ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ νὰ ζητῇ τῆς ἐγγραφῆς τὸ γραμμάτιον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὁρισμοὶ, καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, α. ὅτι ἔχουσι τὰς πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον ἐκπαίδευσιν ἀναγκαίας προκαταρκτικὰς γνώσεις, β'. ὅτι ἔχουσιν ἄμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

Ἄρθρ. 60.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατάστημα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τάξιν ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἓν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχρισότου ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῇ ν' ἀπαιτῆται αὐστηρῶς, δύναται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδαχθέντας ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομέ ως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσιν ἀπολυτήριον, καὶ μόνη ἡ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῇ ἀνυπερθέτως ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Ἄρθρ. 61.

Ξένοι μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες ἀξιόπιστα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών των.

Ἄρθρ. 62.

Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει δίδοσθαι ἀπὸ ἕκαστον ἐντόπιον, εἴτε ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὀρκοδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἔγγραφος μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς » κἀμμίαν μυστικὴν ἑταιρίαν ὁποιονδήποτε σκοπὸν ἔχῃ, καὶ » ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἤδη τοιαύτης μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ » τοῦδε. »

Ἄρθρ. 63.

Ἕκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προειρημένας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημιακὴν πολιτογράφησιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἡ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἡ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἡ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 64.

Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφεὶς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημιακοῦ τινος βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ μαθητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἄδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτουμένην κατάστασιν.

Ἄρθρ. 66.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἓξ μηνῶν· καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγραφήν.

Δ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 67.

Ἕκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προετοιμασθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελὴς σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσαν φυσικὴν κλίσιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαιτέρων ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύω διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετῆ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερόνει ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 69.

Τῶν ἄνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περίστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινὸς, καὶ περὶ τούτου ἀναφορὰ, ὅσον δήποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκιμῇ κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 67 θέλουν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 70.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκτᾶσθαι τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἀναγκαίας κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἑπομένως χρησιμεύει μόνον αἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος κοινοποιούμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 71.

Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας διατάττομεν.

Αρθρ. 1.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ταχυπλόων τῶν διωρισμένων διὰ να κάμουν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου Μας, τοῦ νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν τυχόντων γράμματα ἐνσφράγιστα ἢ φακέλλους ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας Μας, εἰμὴ μόνον τὰ διδόμενα ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Αρθρ. 2.

Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ναύτας τῶν αὐτῶν ταχυπλόων καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ταξιδεύοντας μὲ Β. Ταχύπλοα ἢ μὲ ἁμάξας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, νὰ λαμβάνουν γράμματα ἐνσφράγιστα.

Αρθρ. 3.

Οἱ παραβάται παιδεύονται μὲ πρόστιμον 20·300 δραχ. πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

Αρθρ. 4.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἡ φροντὶς τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, εἰδοποιοῦντες τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ κινηθῇ κατὰ τοὺς τύπους, ἐάν ποτε γείνῃ παράβασις τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Αρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν, τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4(16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, Δρ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως γρούπων εἰς τὰ ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν, ὡς ἑφεξῆς·

1.

Ἕκαστος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ διευθύνῃ γρούπους χρημάτων ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐναλλὰξ διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἁμάξης, ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὸν γροῦπόν του εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον ἐνσφράγιστον, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ κατάχρησις ἀνοίγματος, ἑπομένως θέλει σημειοῖ ἔξωθεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων χρημάτων.

2.

Τὸ παραλαμβάνον ταχυδρομεῖον τὸν ἔτοιοῦτον γροῦπον χρεωστεῖ νὰ ἐπιθέτῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παραδίδοντος, τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἓν μέρος τοῦ γρούπου, ὅπου δύναται νὰ ἐξασφαλίζῃ ἔτι πλέον αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν, καὶ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διπλότυπον βιβλίον κατὰ τὸ ἐσώλειστον σχέδιον.

3.

Οὐδεὶς γροῦπος δὲν θελει παραδίδεσθαι εἰς ὃν ἀνήκει εἰμὴ ἐπὶ τῇ παρουσιάσει τοῦ εἰς τὸ ἄρθ. 2 σημειωθέντος γραμματίου τῆς παραλαβῆς εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸν νόμιμον ἀνταποκριτὴν (ἐπίτροπόν του).

Ἐὰν τὸ γραμμάτιον ἀπωλεσθῇ, θέλει ἐκδίδεσθαι ἀντίγραφον αὐτοῦ, ἐννοουμένου τοῦ πρωτοτύπου ὡς μὴ ἐκδοθέντος.

4.

Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται εἰς τοὺς παραδίδοντας, δηλαδὴ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γρούπων, περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς παραδόσεως τῶν γρούπων, ὡς ἐλήφθησαν, καὶ, εἰς περίστασιν ἀπωλειας, ἀποζημιοῖ τὸν παθόντα· οἱ δὲ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὑποφέρουν τὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἐντελῶς τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ ὅτι ἡ ἀπώλεσις ἔγινε διά τινος περιστάσεως, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποφύγωσι δὲν ἦτο τῆς δυνάμεώς των.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω, καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γραμμάτων καὶ φακέλλων ἐρχομένων ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῶν 26 Ἰουλίου· 8 Αὐγούστου) 1836, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1.

Ἀπὸ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου τ.ε. ὅλα τὰ ἐρχόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι ἔξωθεν τοῦ Βατιλείου Μας διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, δι' ἄλλων μέσων παρὰ ἐκεῖνα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως τῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης θέλουν παραδίδεσθαι καὶ ὅσα γράμματα καὶ φάκελλοι στέλλονται διὰ τυχουσῶν εὐκαιριῶν ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλην, ἢ ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἕνα λιμένα τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ἐναλλάξ.

2.

Ὅθεν ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἑκάστου πλοίου ἅμα φθάνῃ εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου ἐκείνου, ὁμοῦ μὲ τὰ πιστοποιητικὰ ἔγγραφά του, καὶ ὅσα γράμματα ἐνσφράγιστα καὶ φακέλους ἔλαβεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ καθ' ὁδὸν διευθυνόμενα διὰ τοῦ Βασιλείου μας· παρομοίως καὶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναῦται καὶ ἐπιβάται, καθὼς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς ἐρχόμενοι, ἅμα φθάνουν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων λοιμοκαθαρτήρια, θέλουν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν διάταγμά Μας.

Ἄρθρον 32.

Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους διοικητὰς ἢ πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν ἀρχὰς ἔγγραφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα.

Ὁ διοικητὴς.....

Πρὸς.....

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσην τίθεται ὁ ἀριθμὸς (ἀριθ. τῆς διεκπεραιώσεως...)· ἂν δὲ τυχὸν προηγεῖτο ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται εἰς τὸ δεξιὸν (κατὰ σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως) μέρος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγουμένου ἐγγράφου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν σημειοῦνται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου ὅμως πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σέβας ἢ ὑπολήψεως διαβεβαίωσις.

Ἄρθρον 33.

Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἢ πρὸς ἰδιώτας ἔγγραφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 24 τρόπον.

Τὸ ὕφος τοῦ γράφειν πρέπει νὰ ἦναι ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει μολονοτοῦτο νὰ μεταχειρίζηται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ, ὅτε ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραβαίνουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

Ἄρθρον 34.

Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουν νὰ φυλάττουν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις των τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς.

Ἡ προσαγόρευσις εἶναι

Πρὸς τὸ Βασιλικὸν διοικητήριον.....

Ἡ ὑπογραφὴ δὲ

Εὐπειθές. (ὄνομα τῆς ἀρχῆς.)

Εὐπειθές. (Ν. Ν.)

Ὅσον δὲ διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ διὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 24.

Ἄρθρον 35.

Αἱ ἔξωθεν ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ διοικηταὶ διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἀρχὰς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τοὺς διοικητὰς ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων, θέλουν περιέχει ἁπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου ἄνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. χ. Πρὸς τὸ κατὰ τ.... Βασιλικὸν πρωτοδικεῖον.

Πρὸς τὸν Κύριον.... εἰς....

Ἄρθρον 36.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν διοικητῶν, καὶ ἐν γένει οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν, χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ὑποθέσεων, νὰ ἀπέχωσιν ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακοίνωσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πᾶσαν φανερὰν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται χάριν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των· πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς, τὰς ὁποίας οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν.

Ἄρθρον 37.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ διορίζεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον νὰ ἐνεργῇ τὴν διεκπεραίωσιν, τὴν καταχώρισιν, καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ πρακτικά· ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου, καὶ ἐπεξεργάζεται τὰ παρὰ τοῦ διοικητοῦ διοριζόμενα ἀντικείμενα.

Πᾶν ὅ,τι ὁ διοικητὴς ἐπεξεργασθῇ μόνος του, ἢ τοῦ ὁποίου τὴν διεκπεραίωσιν διατάσσει, παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα ὅστις φροντίζει νὰ γίνεται ἡ εἰς τὸ καθαρὸν ἀντιγραφὴ ἐν τῷ γραφείῳ, καθυποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸν διοικητὴν διὰ νὰ τὸ ὑπογράψῃ, καὶ τὸ προσυπογράψῃ, καὶ τὸ προσυπογράφει καὶ αὐτὸς πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ καθαρὸν ἀντίγραφον εἶναι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ· ἔπειτα φροντίζει νὰ ἀποστέλλωνται τὰ διεκπεραιωθέντα, νὰ ἐπιστρέφωνται τὰ εἰς τὴν καταχώρισιν εἰσερχόμενα, καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

Ἄρθρον 38.

Εἰς ἕκαστον διοικητὴν θέλει δοθῇ διπλῆ ἐτησία προσεπιχορήγησις.

Ἡ πρώτη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ. Εἰς τὸν διοικητὴν ἐναπόκειται τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται, ἢ νὰ ἀποπέμπῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους. Χρεωστεῖ μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὴν γενικὴν ἔκθεσίν του νὰ ἀναφέρῃ τὰς γενομένας εἰς τοῦτο μεταβολὰς, αἰτιολογῶν αὐτὰς, ὅπως δυνηθῇ ἡ Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ δευτέρα προσεπιχορήγησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, διὰ πληρωμὴν τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν, διὰ τὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα, καὶ διὰ συνδρομὴν τῶν ὅσων, τυχὸν ἤθελε κρατεῖ ἡ διοίκησις δημοσίων ἐφημερίδων, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τοῦ διοικητοῦ.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως ἀμφοτέρων τῶν προσεπιχορηγήσεων θέλει δοθῇ ἐν καιρῷ λογαριασμός.

Ἄρθρον 39.

Ὅλα τὰ παρὰ τῷ διοικητῇ διορισθέντα ἢ ἐργαζόμενα ἄτομα θέλουν φυλάττει αὐστηρὰν μυστικότητα περὶ τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 40.

Πρέπει νὰ δίδεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ὧραι τοῦ γραφείου καὶ νὰ γίνεται ἐπιμελὴς καὶ ὠφέλιμος αὐτῶν χρῆσις, νὰ φυλάττωνται περὶ τούτου ἐπίσης ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 4 Δεκεμβρίου 1833 διατάγματος, καὶ, ὅταν ἡ περίστασις τὸ ἀπαιτῇ, νὰ καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν προσδιωρισμένων ὡρῶν, καὶ ἄλλος καιρὸς πρὸς ἐνασχόλησιν, διὰ νὰ συμβαδίζῃ ἡ ἐργασία μὲ τὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν αἱ καθυστερήσεις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 41.

Οἱ διοικηταὶ εἶναι μὲν ὑποτεταγμένοι εἰς ὅλας τὰς γραμματείας, καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς παρ' αὐτῶν παραγγελίας, καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐν γένει, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Γραμματείας ταύτης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀσυνομίας καὶ μερικώτερον·

α) Διὰ τοὺς Δημάρχους·
β) » Παρέδρους·
γ) » Ἀστυνόμους·
δ) » Εἰρηνοφύλακας·
ε) » Ἀγροφύλακας·
ζ) » Ἀστυνομικοὺς φύλακας.

Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἁρμοδιότητος καὶ ἐνταυτῷ νὰ διατηρηθῇ μεγίστη ἁπλότης καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει λάβει φροντίδα περὶ τούτου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἔγκρισίν Μας.

Ἄρθρον 90.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχωνται εἰς συστηματικὴν τάξιν ὅλαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία, εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους, τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἄρθρον 91.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 διαλαμβανομένων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β ἕως ζ σημειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρον 92.

Πρώτιστον χρέος τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέτα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντὶς εἰς τοὺς προϋπολογισμούς. Ἑπομένως πρὸ πάντων πρέπει νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτὰς μέσων, νὰ προχορηγῶσιν εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα, νὰ πληρόνωσι κανονικῶς τὰ ἀστυνομικὰ ἔξοδα, καὶ ἰδίως κατὰ μῆνα τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν φυλάκων, καὶ καθ' ἑβδομάδα τὰ ἔξοδα τῶν ὑποδίκων.

Οἱ διοικηταί, ὑποδιοικηταὶ καὶ δήμαρχοι ἐπαγρυπνοῦν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ νὰ ἀπαντῶσι μεγάλας καταχρήσεις καὶ ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμελήσεώς των.

Ἄρθρ. 93.

Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταί μας χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐν γένει τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μένουν πρὸς Ἡμᾶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, καθὼς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μὲ τοὺς ἐνεστῶτας ἀστυνομικοὺς νόμους.

Παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται νουθετικὸν τρόπον, καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν, νὰ προτιμῶσι τὴν γλυκύτητα, πραότητα καὶ πειθὼ, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι κατάλληλος μὲ τὰ πατρικά μας φρονήματα καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντιληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων.

Ἄρθρον 49.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 86.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως πανεπιστημίου.

ΟΘΩΝ.
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανονίσαμεν ἤδη τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἁρμόδια εἰς τὴν παροῦσαν τοῦ τόπου κατάστασιν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, εὐκολύνοντες οὕτω τὴν κτῆσιν τῶν παρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς συσταθείσας ἤδη σχολὰς τῆς Ἰατρικῆς καὶ Θεολογίας, ἀπὸ τοὺς ὀφείλοντας νὰ παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρω κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καί τινας ἐκ τῶν μελῶν τῆς συγκροτηθείσης ἤδη ἐπιστημονικῆς ἑταιρίας, ἡ δὲ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ταμείου καθιστᾷ τέλος πάντων δυνατὴν τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν δαπάνην· ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστηθῇ δι' ὅλον τὸ κράτος Πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ Συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν « *Πανεπιστήμιον τοῦ Ὄθωνος* ».

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολὰς (facultés), δηλ.

Α΄. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφόρων μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν.

Β΄. Τὴν τῆς θεολογίας.

Γ΄. Τὴν τῆς ἰατρικῆς.

Δ΄. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἑκάστη σχολὴ ἔχει ὡρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηνεκῆ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φῦλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐφυΐαν, καὶ τὸν σωματικόν των ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 48.

Ῥάκη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσα οἱ κατάδικοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ κατάστημα, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὡρισμένα, καίονται, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ παρόντος τοῦ καταδίκου.

Ἄρθρον 49.

Ἐὰν οἱ κατάδικοι δὲν φέρωνται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούτωσιν, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἡ στρατιωτικὴ φυλακὴ ἠμπορεῖ νὰ διαταχθῇ, γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παρατηρήσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 50.

Οἱ κατάδικοι δὲν ἠμποροῦν νὰ κοινονῶσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγχωρηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον. Ὁ κατάδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιουτοτρόπως, ὥστε πᾶσα ἀφὴ ἢ παράδοσις πραγμάτων νὰ ἦναι ἀδύνατος.

Ἄρθρον 51.

Ἔχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἄδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ (fouiller), ἐὰν τὸ νομίσῃ καλὸν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται παρ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου.

Ἄρθρον 52.

Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἠμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῆς ἡμίσειας ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 53.

Τὰ γράμματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο δίδεται ἔξωθεν διὰ τοὺς καταδίκους, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοίξῃ, καὶ θεωρήσῃ, τ' ἀποδίδει εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἰσχυρὰ αἰτία δὲν τὰ ἀπαγορεύῃ. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι, ἐμποροῦν νὰ γράψωσιν εἰς τοὺς γνωστοὺς ἢ συγγενεῖς των, ἀλλ' εἶναι χρεία νὰ ζητήσουν πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πληρόνοντες τὰς ὕλας τοῦ γραψίματος ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας των.

Ἄρθρον 54.

Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης.

Τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον.

Τὴν 6, κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.

Τὴν 6 1/2, ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

Ἄρθρ. 55.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὡρῶν προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς.

Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου).

Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία·

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία.

Ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2 1/2 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις·

Ἀπὸ τὰς 2 1/2 ἕως 6 ἐργασία.

— 6 — 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

— 7 — 9 ἐργασία.

Τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου).

Πρὸ τοῦ προγεύματος ἐργασία,

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 ὥρας πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 9—2 ἐργασία ἢ διδασκαλία.

— 2 — 4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις.

— 4 — 7 1/2 ἐργασία.

— 7 1/2 — 8 1/2 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

Ἄρθρον 56.

Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κουρεύονται οἱ κατάδικοι.

Ἄρθρον 57.

Ἠχήσαντος τοῦ πρώτου πρωϊνοῦ κώδωνος, οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, σαρόνουν τοὺς οἰκίσκους των, συγυρίζουν τὰ στρώματά των, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματά των, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουν τὰ παράθυρά των, ὥστε νὰ ἦναι ἕτοιμοι νὰ ἐξέλθωσι, ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἀνοίξῃ τοὺς οἰκίσκους των.

Ἄρθρον 58.

Ἠχήσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος, ὅστις θέλει κρούει ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρῶτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος· ἀμέσως μετὰ τὴν ἄνοιξιν τῶν θυρῶν, ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἀγγεῖά του, γεμίζει τὴν στάμναν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του, καὶ στέκει ἕτοιμος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

Ἄρθρον 59

Οἱ κατάδικοι, ἀφοῦ τελειώσωσιν ὅλα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τοὺς προδώμους τῆς ἐργασίας.

Πρὶν ἀρχίσωσι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἢ κατάδικος διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀναγινώσκει προσευχήν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμερουσίου ἀσχολίας. Τὴν ἑσπέραν πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστεῖ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ἔργον του.

Ἄρθρον 60.

Ἠχήσαντος τοῦ ἑσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἄνευ θορύβου εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων των, ὅπου διαμένουν, ἐωσότου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐγωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

Ἄρθρον 61.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οἱ ὑπηρέται θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλον ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς καταδίκους νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συνοδίαν ἑνὸς φύλακος.

Ὁ φέρων τὴν τροφὴν τῶν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κρατουμένων ἐπιστάτης θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν καὶ δὲν θέλει δώσει ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἰπῆ. Ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσει νὰ ὁμιλήσωσι μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 62.

Οἱ πρόδωμοι τῆς ἐργασίας θέλουν σαρόνεσθαι ἀπὸ ἕνα τῶν καταδίκων κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κακὴν χρῆσιν πραγμάτων.

Ἄρθρον 63.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς καταδίκους εἰς τὴν τράπεζαν, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, φροντίζει τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ βρώματα νὰ ἦναι καθαρά.

Ἄρθρον 64.

Ἠχήσαντος τοῦ κώδωνος, ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ δωματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθηνται ἐν τάξει εἰς τὴν τρά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰαν.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 84

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 *Δεκεμβρίου*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν κλπ. ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

α. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἓξ ἑβδομάδων ἄδειαν ἀπουσίας κατ' ἔτος, ἀπολαμβάνοντες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μόνον τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθόν των ἄνευ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν.

β. Ἡ ἄδεια, ἂν μὲν ἦναι δι' ἐντὸς τοῦ κράτους, δίδεται παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, εἰς ἣν ἀμέσως ὑπάγεται ὁ ἀξιωματικὸς, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου· ἐὰν δὲ ἐκτὸς, παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης.

γ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ ἀξιωματικὸς ἀπέρχεται.

δ. Ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῇ νὰ παραταθῇ αὕτη καὶ περιπλέον τῶν ἓξ ἑβδομάδων, εἴτε διὰ λόγους ἀσθενείας, εἴτε δι' ἄλλην κατεπείγουσαν περίπτωσιν, ἡ αἴτησίς του, καὶ ἐὰν ἦναι δι' ἐντὸς τοῦ κράτους, καθυποβάλλεται εἰς Ἡμᾶς, συνωδευμένη μὲ λόγους ἰσχυρούς. Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ ὁ αἰτῶν δικαιοῦται εἰς τὴν ἀπολαβὴν τῶν 3[4 τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ του, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρέλθῃ ἡ νόμιμος προθεσμία τῶν ἓξ ἑβδομάδων. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπῃ νὰ λάβῃ καὶ ὁλόκληρον τὸν μισθόν του.

ε. Εἰς τοὺς σκοποῦντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἀξιωματικοὺς δὲν δύνανται νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν αἱ ἀνώτεραι αὐτῶν ἀρχαὶ, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

ς. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας δίδεται τὸ δικαίωμα ἑνὸς μηνὸς ἀπουσίας κατ' ἔτος μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ μισθοῦ των, ἐκτὸς τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοσίας· περαιτέρω τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἄδεια δὲν χορηγεῖται.

ζ. Ἡ ἄδεια πρέπει νὰ δίδεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως ὑπάγονται· ἂν δὲ ἦναι δι' ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

η. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ λαβὼν αὐτὴν ἀπέρχεται.

θ. Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ταύτας.

ι. Οἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίαστων μὴ ἐπανελθόντες εἰς τὰς θέσεις των ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ, ναῦται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, σεροῦνται παντὸς δικαιώματος εἰς ἀπαίτησιν μισθοῦ, καὶ δι' αὐτὸ τὸ δι' ἀδείας διάστημα τῆς ἀπουσίας των, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ἀποχρῶσαν περὶ τῆς ἐλλείψεώς των, ὡς προελθούσης ἀπὸ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας· ἐξαιτεῖται δὲ τὰς ἀποφάσεις Ἡμῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

ια. Αἱ ἄδειαι ἀρχίζουν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσῃ τῆς θέσεώς του ὁ ὑπάλληλος, καὶ τελειόνουν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανέρχεται εἰς αὐτήν.

ιβ. Αἱ ναυτικαὶ ἀρχαὶ, ὅταν ἤθελον δώσει ἀδείας παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν λαβόντων τὴν ἄδειαν ὑπαλλήλων, δι' ὅσον καιρὸν αὕτη ἐξεδόθη ἀνόμως.

ιγ. Αἱ περὶ τῶν μισθῶν τῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ναυτικῶν διατάξεις θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἑπομένης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1836 (10 Ἰανουα. 1837.)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 85.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρ. 25, 91, 95 καὶ 96 αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως Μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δήμων δι' ἰδιαιτέρων ὀργάνων, ἐν ὀνόματι, κατ' ἐπιταγὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐνεστῶτας νόμους.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικήν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ κατὰ νόμον ἐπιφορτισμένα ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶναι·

α. Οἱ δήμαρχοι.

β, Οἱ πάρεδροί των.

γ, Οἱ ἰδιαίτεροι διευθυνταὶ ἀστυνομίας.

δ, Οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρέται.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὀργάνων τούτων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σημεῖον θέλει κοινοποιηθῆ ἐν καιρῷ, καὶ δημοσιευθῆ· δι' ἐκεῖνα δὲ τὰ ἔγγραφα, περὶ τῶν ὁποίων διετάχθη ἢ θέλει διαταχθῆ ὁρισμένον τι σχῆμα καθὼς διαβατήρια, ἄδειαι ὁπλοφορίας, ἀφέσεις ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, κτλ. δύναται νὰ γενῇ χρῆσις χάρτου καὶ χωρὶς τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου θέλουν προσδιορισθῆ καὶ θέλουν πωλεῖσθαι διὰ συναλλαγματικὰς, καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα διάφορα σχήματα χάρτου, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς χρήσεως, καὶ φέροντα ὅλα τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς ἰδιώτας, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κάμωσι χρῆσιν εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτῶν περγαμηνοῦ, καὶ χάρτου χωρὶς ὑδατίνου σημείου, ἢ μὲ ἄλλα ὑδάτινα σημεῖα εἰς τὰ κατάστιχά των, εἶναι συγχωρημένον τοῦτο, ἀλλ' ὅμως ταῦτα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν σφράγισιν πρὶν μεταχειρισθῶσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου νομισματοκοπείου, καὶ σφραγιστηρίου ἀρχῇ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου· οἱ παρὰ τούτῳ φυλαχθησόμενοι τύποι θέλουν προσδιορισθῆ διὰ τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ παιγνιόχαρτα, τὰ χρονολόγια (καλανδάρια) καὶ τὰ περιέχοντα χρονολόγια, χαρτοφυλάκια ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέραν σφράγισιν· αὕτη δὲ θέλει γίνεσθαι ὄχι μόνον παρὰ τῷ ἡμετέρῳ νομισματοκοπείῳ δηλαδὴ σφραγιστηρίῳ ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ εἰς τινας ἄλλας πόλεις τοῦ βασιλείου διὰ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διορίζονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δὲν πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅταν παρουσιάζωνται ἐνώπιον δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν, θέλει προστίθεσθαι ὁ ἁρμόδιος λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης μετὰ ταῦτα· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐγράφησαν εἰς σφραγιστὸν χάρτην, καὶ ἐπομένως ὑπάγονται εἰς τὸ χαρτόσημον, ἐπιβαλλομένης ἕνεκα τούτου καὶ τῆς ποινῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κατὰ τὸ ἄρθρ. 43· προσέτι δὲ καὶ δι' ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται μὲν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ χαρτόσημον, ἔγιναν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐφέρθησαν ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς δὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν πληρώσῃ ποινὴν χαρτοσήμου, θέλει προστίθεσθαι πάντοτε ὁ λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης ὄχι μόνον διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρτοσήμου ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς ἀναλόγως τοῦ ἄρθρ. 43.

Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 13 ὁρισμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατασκευάζεται μόνον εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον, καὶ πωλεῖται παρὰ τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ γενικὴ ἀποθήκη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἶναι τὸ γενικὸν ταμεῖον· τόσον δὲ τοῦτο, ὅσον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα φροντίζουσι τὴν πώλησιν αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα παρ' ἐκείνου πέμπεται.

Καθεὶς δύναται νὰ ἐμπορεύηται τὸν σφραγιστὸν χάρτην, λαμβάνων προμηθείας κέρδος 10 τοῖς ἑκατὸν, ὅταν ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἀγορὰ ὑπερβαίνουσα τὰς πενῆντα δραχμὰς, πληρώνεται εἰς τὸ ταμεῖον μὲ μετρητά.

Διὰ τὸ κέρδος τοῦτο τῆς προμηθείας οἱ ἀγοραστὰι δίδουσιν ἐξοφλητικόν· ὁ δὲ ἀγορασθεὶς χάρτης χρησιμεύει ὡς ἀποδεικτικὸν τῆς παρ' αὐτῶν πληρωθείσης ποσότητος εἰς τὰ ταμεῖα.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐπὶ προμηθείᾳ ἀγορᾶς τὰ διαβατήρια τὰ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς σημάνσεως τῶν ὁποίων πενῆντα τοῖς ἑκατὸν παρεχωρήθησαν ἤδη πρὸ ἡμῶν εἰς τοὺς δήμους, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπ' εὐθείας τὰ δημαρχεῖα θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ταμεῖα.

Προσέτι καὶ ὁ σφραγιστὸς χάρτης ὁ ἐξοδευόμενος ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφίνεται ἓν τόσον εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ συνέπειαν διατάξεως.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ, ὅσα ἔχουσι χρείαν τῆς ἐπισυνάψεως λευκοῦ χάρτου, καθυποβάλλονται διὰ τοῦτο πρὸ τῆς χρήσεώς των εἰς το γενικὸν, ἢ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Οἱ ταμίαι δέχονται τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ προσθέτου τούτου χάρτου καὶ τὸ πρόστιμον ὁμοῦ, ὅταν ὁ νόμος ἤθελε τὸ διατάττῃ.

Πλὴν ὁ πρόσθετος λευκὸς χάρτης θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενος, ὅταν δὲν λάβῃ ἐπισήμως τὴν ἐπικύρωσιν ἀπὸ τὸν ταμίαν, τόσον ἐπὶ ἑκάστου προσθέτου φύλλου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος ἐγγράφου, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐπιτίθεται ἡ νενομισμένη ἐπισήμανσις ποσότητος . . . . . Ν . . . . τῇ . . . . . Τ. Σ. Ν. Ν. ταμίας. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης πρέπει νὰ συναφθῇ διὰ τῆς ῥαφῆς μὲ τὸ ἔγγραφον, καὶ νὰ σφραγισθῇ ἐπὶ τῆς κλωστῆς τοῦ ῥαψίματος μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου. Ἀνήκει εἰς τὸ ἔγγραφον κτλ. (ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς ἡ ἡμερομηνία· ὅταν δὲ ἦναι νὰ πληρωθῇ καὶ πρόστιμον, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὡσαύτως μερικώτερον, ἀναφερομένης ἐν ταὐτῷ καὶ τῆς ῥήσεως τοῦ νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται). Διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ σφραγιστοῦ λευκοῦ φύλλου δὲν δίδεται κάμμία προμήθεια.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τέλος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς χαρτόσημον τάξεως, καὶ εἰς χαρτόσημον ἀξίας.

Ἄρθρ. 15.

Ἕκαστος σφραγιστὸς χάρτης φέρει εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ φύλλου γωνίαν δύο σφραγίδας ἰσοπεγθεις, τὴν μίαν μέλαιναν ἢ ἐρυθρὰν, τὴν ἄλλην ἀχρώματον, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐκφράζει τὸ χαρτόσημον, ἡ δὲ δευτέρα χρητιμεύει ὡς ἔλεγχος.

Ἀμφότεραι αἱ σφραγίδες αὗται δὲν πρέπει ποσῶς νὰ σκεπάζωνται ἀπὸ γράμματα, ἢ ἄλλως πως νὰ παραμορφώνωνται ὅταν ἤθελε γείνῃ χρῆσις τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ ἄνω ἡμικύκλιον τῆς χρωματισμένης σφραγίδος ἐμφαίνει τὴν κατηγορίαν τοῦ τέλους διὰ τῶν λέξεων, χαρτόσημον τάξεως ἢ ἀξίας· εἰς δὲ τὸ μέσον τοῦ κύκλου εἶναι τὸ ποσὸν σημειωμένον τοῦ τέλους εἰς ἀριθμοὺς π. χ. 10, 3, 1, 25 καὶ εἰς τὸ κάτω ἡμικύκλιον ἡ λέξις δραχμαὶ ἢ λεπτά.

Τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας περιέχει πρὸς τούτοις εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον καὶ τὰς ποσότητας ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἀναλογίζεται, οἷον 11–100, 101–200, 201–300 κτλ.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ εἰς ἔλεγχον χρησιμεύουσα ἀχρώματος σφραγὶς παριστάνει εἰς ἀμφότερα τὰ εἴδη τῆς ἐπισφραγίσεως τὸ παράσημον τοῦ κράτους καθὼς εἶναι ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν γῦρον·

«*Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.*»

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν τῶν παιγνιοχάρτων, χρονολογίων, χαρτοφυλακίων περιεχόντων χρονολόγια ὑπάρχουν σφραγιστῆρες μικροτέρου μεγέθους, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ὅμοιοι μὲ τοὺς τῆς τάξεως· καὶ εἰς μὲν τὰ παιγνιόχαρτα ἡ σφραγὶς τί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν διαιτητῶν καὶ τὰ περὶ τὴν ἐπιδιαίτησιν, καὶ κατ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικιακῶν ἀποφάσεων, παρέχει πολλὰς δυσκολίας, τώρα μάλιστα, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικείων περιορίσθη· θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὰς ἐκ τούτου δυσχερείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικιακῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης χρέη παλαιὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 18 Μαΐου 1829 ὑπ' ἀρθμ. λγ' ψήφισμα, ὁ ἁρμόδιος εἰρηνοδίκης ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, διεξάγει τὰ πρὸς ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν, καὶ ἐν περιπτώσει διχοψηφίας δικάζει ὡς ἐπιδιαιτητής.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. (3Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν Ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ ΣΜΑΤΣ ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ, ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστ. τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι αἱ περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας παρέσχον δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς εὔλογα παράπονα διὰ τὴν οὐσιώδη βλάβην τῆς ἰδιωτικῆς πίστεως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατακράτωσις τῶν κινητῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομ. πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ ἦναι μικροτέρα τῆς δι' ἐκτιμήσεως γενομένης.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πολύτιμα μέταλλα, ὅταν ἡ πλειοδότησις αὐτῶν δὲν φθάνῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμήσεως τοῦ Β. Νομισματοκοπείου, καὶ ὁ χρεώστης ἐπιζητεῖ τὴν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποστολήν των, προκαταβάλλων καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξοδα.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πρατογνωμόνων ἡ ἀληθὴς ἐσωτερικὴ ἀξία τῶν μετάλλων.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπὶ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἡ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκολλήτου Γραμματίου προσηκόντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' οὐδενὸς ὑπερθεματιστοῦ, τὸ πλειστηριαζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμήν.

Τοῦ λοιποῦ ἡ τε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γινομένη προσφορά, καὶ ἡ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριαζομένου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ὁρισμοί, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἄρθρ. 900, 969, §. 4 καὶ 978 τῆς Πολ. Δικονομίας ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθόσον δὲν συνάδουσι μὲ τοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν §. 2 τοῦ ἄρθρ. 1 διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύσει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησις τοῦ Νομισματοκοπείου.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατιμήσεως αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, θέλουν ἐφαρμοσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἐδρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Οἱ καταναγκαστικοὶ πλειστηριασμοί, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς Πολ. Δικονομίας ἐν ἄρθρ. 969, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἔρθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ γνωστοποιηθῶσι, θέλουν παραδοθῇ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντας τύπους.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 54.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῶν 8 (20) Αὐγούστου τ. ε. περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν τὴν ἕνεκα τῆς προόδου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ συστηθεῖσαν ἑταιρίαν, δηλοῦντες πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν Β. Ἡμῶν εὐαρέσκειαν, καὶ διατάττονται ὅπως δημοσιευθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ καὶ αἱ διατυπώσεις της.

Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Κουντουριώτη γενομένη ἐκλογὴ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐγκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου (9 Σεπτεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλευστῶν ποταμῶν νὰ ἀφίνωσι κατὰ μῆκος τῶν ὀχθῶν τούλάχιστον ἓξ πηχῶν (μέτρων) πλάτος διὰ δρόμον καὶ διὰ τὸ ζεύγη, χωρὶς νὰ εἰμποροῦν νὰ φυτεύωσι δένδρα μήτε νὰ περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 βασ. πήχεων ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἔλκονται τὰ πλοῖα καὶ δέκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἄρθρον 74.

Ἐμποδίζουν·

1, Νὰ ἀποστρέφωσι τὰ ὕδατα πλευστῶν ποταμῶν ἢ νὰ ἐξασθενῶσιν ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ῥοῦν των διὰ τάφρων, χανδάκων ἢ ὀχετῶν.

2. Νὰ ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέστερον τῶν τριάκοντα ποδῶν ἀπὸ τὰς ὄχθας.

Ἄρθρ. 75.

Ἐμποδίζουν τὸ ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμοὺς, βρύσεις, φρέατα, καὶ δεξαμενὰς καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου παρενόχλησιν τῆς ἐκκαρπώσεώς των. Ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζουν εἰς τοὺς βυρσοδέψας καὶ βαφεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐργάζωνται, εἰμὴ εἰς ὄχθας ποταμῶν, καταλλήλους θέσεις ὑποκάτω τῶν δήμων.

Ἄρθρον 76.

Ἄνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγχωροῦν εἰς κανένα νὰ κατασκευάζῃ γέφυραν στερεὰν ἢ κινητὴν, κλειστάδα ἢ τεχνουργεῖον, πρόφραγμα, μύλον, πρόχωμα καὶ ὁποιονδήποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλεύθερον ῥοῦν τῶν ὑδάτων, εἰς πλευστοὺς ποταμοὺς καὶ αὔλακας.

Περὶ ἐπιστασίας τῶν τελευταίων ἀντικειμένων πρέπει νὰ γίνεται παντοῦ ἰδιαιτέρα φροντὶς καὶ νὰ συντάττωνται οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοί.

Ἄρθρον 77.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐνοικιαστὰς μύλων ἢ κατεσκευασμένων τεχνουργείων νὰ κρατῶσι τὰ νερὰ εἰς ὕψος ἀζήμιον πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς κατασταίνουν ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὰ νερὰ ἤθελαν προξενήσει εἰς τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ μεγάλου ὕψους των ἀπὸ τὸ ὑδροδοχεῖον ἢ ἄλλως.

Ἄρθρον 78.

Ἐμποδίζουν εἰς καθένα νὰ πλημμυρίσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ γείτονός του μετοχετεύων ἐπ' αὐτῆς ὕδατα μὲ τρόπον ἐπιζήμιον.

Ἄρθρον 79.

Ἐμποδίζουν τοὺς ἰδιοκτήτας πηγῆς τινος νὰ ἀλλάξωσι τὴν διεύθυνσίν της, ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου, χωρίου ἢ χωριδίου τινος, τὸ ἀναγκαῖον νερόν.

Ἄρθρον 80.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ κτήματα εὑρίσκονται λιμνάζοντα ὕδατα νὰ τὰ καθαρίζουν.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἀκριβῶς ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς λόγους τὸ περὶ ὀρυζοφυτείας διάταγμα τῶν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

Ἄρθρον 81.

Ὅταν ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν καὶ ἡ διάλυσις τῶν χιόνων, ἢ πᾶσα ἄλλη αἰτία προμηνύουν προσεχῆ πλημμύραν, αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουν τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων παραγγέλλουν καὶ τὴν μετοίκησιν τῶν ἐπαπειλουμένων οἰκιῶν. Ἂν ὅμως καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰ ληφθέντα μέτρα συμβῶσι δυστυχήματα, διανέμουν βοηθείας εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαντας ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Ἄρθρον 82.

Ἐμποδίζονται·

1 Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τοῦ δήμου νὰ συνεννοῶνται πρὸς ἔκπτωσιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν.

2. Τοὺς θεριστὰς, ὑπηρέτας καὶ ἐργάτας νὰ συμφωνῶσι μεταξύ των διὰ νὰ αὐξάνωσιν ἢ νὰ προσδιορίζωσι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν.

Ἄρθρον 83.

Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν νὰ διατάτωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέσα καὶ νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστῶτας κανονισμοὺς γνωστοποιοῦσαι τὰ δέοντα εἰς τὸν διοικητήν.

ΜΕΡΟΣ IV.

Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 84.

Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία ἐνεργουμένη παρὰ τῶν δημάρχων, παρέδρων ἢ ἀστυνόμων, εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐξεταζῃ τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, νὰ συνάζῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, νὰ ἐξακριβώνῃ τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ καταστρώνῃ τακτικὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν αὐτουργῶν.

Ἄρθρον 85.

Οἱ ἀστυνόμοι, καὶ εἰς τοὺς δήμους ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ δήμαρχοι, καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν οἱ πάρεδροί των, ἐξετάζουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 136 καὶ 188 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Δέχονται τὰς ἀναφορὰς, καταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις.

Σημειόνουν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα συνθέτουν ἐπὶ τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον ὅπου συμβαίνουν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

Ἄρθρον 86.

Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, πραχθέντα εἰς τὸν δῆμόν των, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἑπομένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν πληροφορῶνται περὶ τοῦ πλημμελήματος, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταστρώνωσι πρωτόκολλον, συντεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως, ἂν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρον 87.

Γνωστοποιοῦν τὰς συμβάσας ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 88.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται κατὰ πάντα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, νὰ τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξοικειῶνται ὁλοκλήρως μὲ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γνωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς καὶ κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ὁρισμῶν.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 89.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνεστώτων καὶ παρόντων ὁρισμῶν πρέπει νὰ συνταχθῶσι δι' ἕκαστον ἀντικείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 411 καὶ 417 διὰ τὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ δάση, καὶ ἐν ἄρθρ. 422 ἀρ. 5 διὰ τὴν φθορὰν τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.

Οἱ ποιμένες ἐγγυοῦνται μὲ ὅλην των τὴν περιουσίαν διὰ πᾶσαν βλάβην εἰς τὰ δάση, προξενουμένην ἀπὸ αὐτούς.

§. 12.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν δημοσιευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Σεμπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ δοθεῖσα σύντομος προθεσμία δὲν ἐσυγχώρησε νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σχημάτων τοῦ χάρτου, τοῦ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα ἀναγκαίου χάρτου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, κατὰ τὸ Ζ' ἄρθρ. τοῦ νόμου·

Θεωροῦντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν αὐτὴν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ προετοιμάσῃ ὅσον ἔπρεπε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας·

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπικρατείας Μας εἶναι εὐκταῖαι τροπολογίαι τινὲς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων·

Ἀναλογιζόμενοι τὴν πατρικὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἀφιεροῦμεν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ σκοποῦντες νὰ παρεισάξωμεν μὲ ἀκριβῆ διαστάθμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων τὰς ἀναγκαίας τροπολογίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ χαροτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἀφίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος· παρομοίως ἀφίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ὑποκειμένων, καὶ ῥητῶς ἐν τοῖς παραγράφοις 1—7 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει διορισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων.

Ἄρθρον 3.

Ἀλλ' ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, ἐν ἐλλείψει τοῦ τῆς ἀξίας μὲ πληρωμὴν 25 λεπτῶν, ὅταν ἡ ποσότης τῆς ἀξίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχ. καὶ 50 λεπτῶν διὰ τὰ λοιπά. Εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπόκεινται αἱ ὀπισθογραφαί, αἱ ὑποδοχαί, τὰ διπλόγραφα, τριπλόγραφα, ἀντίγραφα καὶ ἄλλα ἀντίτυπα, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ κύρια ἐνδεικτικὰ δὲν ἐσημάνθησαν μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων,

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτεταμένην τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων κίνησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν δυσκολίαν τοῦ νὰ προϋπολογισθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐμπορευομένων.

Θεωροῦντες περιπλέον ὅτι αἱ διάφοροι δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν βοηθοῦνται ἀπὸ ἐνυπάρχουσάν τινα κατάλληλον διοικητικὴν βάσιν διὰ νὰ ἐξάξωσι διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος τὸν ὡς ἔγγιστα μέσον ὅρον τῶν εἰσοδημάτων τῆς παρούσης ἐμπορικῆς βιομηχανίας.

Ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἔτος 1836 φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιτηδευμάτων γινομένη κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τὴν ἀρκετὰ ἀπομεμακρυσμένην ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπόκειται εἰς δυσκολίας οὐσιώδεις, καὶ ὅτι ἕνεκα τῶν ἐπιεικῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου νόμου ἤθελαν ἐπαυξυνθῇ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνστάσεων.

Θεωροῦντες τέλος πάντων ὅτι μὲ ὅλας τὰς ὁποίας ἐξεδώσαμεν αὐστηρὰς διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς φύσεως παρενοχλήσεως καὶ μάλιστα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παρρησιάσεως τῶν καταστίχων, καθὼς ὅτι καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπιεικεῖς ὁρισμοὺς, τοὺς ὁποίους προνοητικῶς διὰ τὴν λεπτότητα τῆς φύσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐθέσαμεν εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίας: ὅτι μὲ ὅλα ταῦτα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τινῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιφορτισμένων ἀρχῶν, εἴτε καὶ διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ πράγματος ἐβλήθησαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἢ ἐκηρύχθησαν ὅτι θὰ βληθῶσιν εἰς ἐνέργειαν μέτρα πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κέρδους ὅλως διόλου ἀνάρμοστα.

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀφιερώσωμεν τὴν ἐξαίρετον Ἡμῶν προσοχὴν καὶ πατρικὴν πρόνοιαν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν λεπτότητα τῶν ἐμπορικῶν συνδυασμῶν, νὰ ἐκδώσωμεν κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καθόσον οὗτος ἀφορᾷ δηλονότι τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτηδεύματα, ὥστε οἱ Ἡμέτεροι τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι ὑπήκοοι νὰ ἦναι ἐλεύθεροι πάσης παρενοχλήσεως ἢ συγχύσεως εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος.

1.) Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι καὶ τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον ἀτόμων νὰ συνταχθῶσι μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἕκαστον δῆμον συγχρόνως μὲ τοὺς τῶν μετερχομένων ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τοῦ φορολογητέου κέρδους τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅταν μεταχειρισθέντες ἐν καιρῷ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των μέσα, δὲν ἠδυνήθησαν μ' ὅλα ταῦτα ν' ἀποτρέψωσι ἢ νὰ προλάβωσι ληστείαν πραχθεῖσαν εἰς τόπον μὴ ἀπέχοντα πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὴν ὁροθετικὴν γραμμήν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ληστευθεὶς ὀφείλει ν' ἀναγγείλῃ παρευθὺς τὸ συμβὰν εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ ληστεία. Οὗτοι ὁπωσδήποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος χρεωστοῦν ἀμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον τῶν 24 ὡρῶν, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονὸς, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 10.

Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν ὁ ληστευθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διεπράχθη ἡ ληστεία, τὸ δὲ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον κατὰ τὰς παρὰ τῶν μερῶν προσαγομένας ἀποδείξεις, δικάζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας.

Ἄρθρον 11.

Ὅστις ἤθελεν εἰσαγάγει δίκην, περὶ ἀποζημιώσεως λόγῳ ληστεύσεως, γενομένης εἰς αὐτὸν, ἢ ὅστις ἤθελε παραστήσει ὅτι τὸν ἥρπαγκσαν ἐν ληστεύσει τινι χρήματα ἢ πράγματα μὴ πραγματικῶς ἁρπαγέντα, ἂν δικαστικῶς ἐξελεγχθῇ ψευδόμενος ἐπὶ σκοπῷ ἰδιοτελείας τιμωρεῖται εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ ποσὸν τοῦ μελετηθέντος ἀθεμίτου κέρδους, οὐδέποτε ὅμως μικρότερον τῶν 50 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων δήποτε μεγαλητέρων ποινῶν, κατὰ τοὺς γενικοὺς ποινικοὺς ὁρισμούς.

Ἄρθρον 12.

Τὰ εἰς τοὺς δήμους ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα καταβάλλονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν προστίμων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσιν ἐν γένει αἱ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἀπόφασις στέλλεται ἐντὸς 24 ὡρῶν παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἐντὸς 50 ἡμερῶν· ἕνεκα τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας, κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν δοσκοὺς, ξενοδόχους κτλ. κατὰ τὸ ἄρθρον 1, § 2.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἔνοπλον δύναμιν ὁσάκις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ αἰτήσει.

Ἄρθρ. 15.

Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος, λόγῳ ἀδίκου ἐπινεμήσεως· δύνανται ὅμως, ἀφοῦ πληρώσῃ νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅς τις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως ἄνευ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 16.

Ἂν ἡ πληρωμὴ δὲν γενῇ ἐντὸς 50 ἡμερῶν στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἔνοπλος δύναμις ἀποχρῶσα καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς διατροφῆς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποφασισθέντων ἐράνων καὶ πληρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Ἄρθρ. 18.

Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθη κατὰ τὰ ὅρια δύο ἢ καὶ πλειόνων δήμων, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι ἐπὶ τῶν ὁρίων, τῶν ὁποίων ἐπράχθη ἡ ληστεία, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων, ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὴν ἀποζημίωσιν ἐκεῖνοι οἱ δῆμοι ὅσοι ἀποδείξουν ὅτι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπράχθη τὸ ἀδίκημα ἦτον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας των· καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον ἢ τοὺς ὑπευθύνους δήμους· περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου ἔνθα ἐπράχθη ἡ ληστεία ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον· περὶ δὲ τοῦ εἰς τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος ἀποφασίζει ἡ διοικητικὴ ἀρχή. Ὅταν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁρισθέντα συγκαταδικασθῶσι πλείονες δῆμοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποζημίωσιν ἡ ἀναλογία ἑκάστου δήμου προσδιορίζεται κατὰ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ προλαβόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 20.

Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἕνεκα ληστείας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν.

1) Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς ληστοπραξίας ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2) Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποίθησιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητήν. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρώνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγύησιν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε πράξει ληστείαν καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἔκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ἦναι μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοὐλάχιστον 200 δραχμῶν. Διὰ τοὺς ὑπόπτου διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγύησιν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοί των.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. νόμου, Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἡ ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4 τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ· ἐναντίον ταύτης δύνανται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγύησις, ὡσαύτως θέτονται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ληστῶν, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς συμβιβασμὸν καὶ πρὸς ἀπόφασιν τῆς διαφορᾶς δὲν εἶναι ποτὲ δεκτοὶ δικηγόροι ἢ ἄλλοι συναντιλήπτορες.

Ἄρθρον 16.

Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ πρὸς συμβιβασμὸν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν διορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν κατ' ἐρήμην.

Ἄρθρον 17.

Ἐντὸς ὀκταημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ἡττηθέντα ἀντίδικον παραδόσεως τῆς κατ' ἐρήμην γενομένης ἀποράσεως, δύναται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ 8 ὡρῶν ἀπόστασιν, ὅταν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς θέλει ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, διαλαμβάνει τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, καὶ θέλει εἶσθαι προσηκόντως χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα τὸ ἔγγραφον τοῦτο θέλει πράττει συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 6 — 7 διαλαμβανόμενα, καὶ θέλει γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καὶ ἑπόμενα τοῦ παρόντος νόμου. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀνακοπὴ δὲν συγχωρεῖται πλέον.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπεκτήθη τὸ δικαίωμα ἢ ἔγινε τὸ συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἀπόφασις συντάσσεται ἐγγράφως, πρέπει νὰ ἦναι ἠτιολογημένη, καὶ σαφῶς ἐκτεθειμένη· γίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ συντάσσονται πρακτικὰ τῆς διασκέψεως.

Ἄρθρον 21.

Εἰς περίπτωσιν διχοψηφίας, αἱ διαφέρουσαι γνῶμαι θέλουν καταχωρεῖσθαι διακεκριμένως εἰς πρακτικὰ καὶ ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις. Ἐντὸς δὲ 8 ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνέρχεσθαι εἰς νέαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διάσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς θέλομεν διορίσει ἐφάπαξ, καὶ εἰς ὃν θέλουν στέλλεσθαι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰ τῆς προλαβούσης διασκέψεως, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ διάσκεψις, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θέλει προσπαθήσει νὰ ἑνώσῃ τὰ διχογνωμοῦντα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη. Τούτου δὲ μὴ κατορθωθέντος, θέλει ἄρχεται ἡ διάσκεψις καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θέλει δίδει ὁ τελευταῖος τὴν ψῆφόν του· δὲν δύναται ὅμως νὰ σχηματίσῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν· ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου θέλει ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 22,

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμετάκλητοι καὶ δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, καθίστανται δὲ ἐκτελεσταὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

Ἄρθρον 23.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ ἐκφράζωνται μὲ ἡσυχίαν καὶ μετριότητα ἔμπροσθεν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ φυλάττωσιν αὐστηρῶς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀναλαλοῦνται μὲν τὸ πρῶτον εἰς τὰ χρέη τῶν παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ἐὰν δὲ γείνῃ τις πάλιν ἔνοχος τῆς αὐτῆς ἀξιοποίνου πράξεως, συντάσσονται πρακτικὰ τῆς ὑποτροπῆς ταύτης, καὶ εἰδοποιεῖται ἀμέσως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς διὰ νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐγκληματίαι κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 24.

Οἱ διάδικοι ἐμφανιζόμενοι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν κάμνουν ἀμέσως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, τὰς ἐξαιρέσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀκολούθων βάσεων·

α.) Ἂν οἱ δικασταὶ ἔχωσιν ἰδιωτικὸν συμφέρον ἔμμεσον ἢ ἄμεσον·

β΄.) Ἂν ἦναι συγγενεῖς ἑνὸς τῶν διαδίκων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ·

γ΄.) Ἐὰν μέ τινα τῶν διαδίκων ἦναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν καὶ συνδιαιτικὴν σχέσιν ἢ τοὐναντίον ἔχουσι μετὰ τοῦ ἐξαιροῦντος ἀποδεδειγμένην ἔριδα ἢ ἔχθραν.

δ΄.) Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μέλλωσι νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες· θέλουν δὲ τότε ἀναπληροῦσθαι ἀπὸ μέλη, τὰ ὁποῖα ἅπαξ θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις. Ἐνταῦθα θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ 46 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 25.

Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα προσδιορίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 208 ἕως 220 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις αἵτινες διὰ τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἄρθ. 3. ΣΤ. 1 τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνουσιν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 27.

Αἱ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ δηλοποιηθέντα εἰς ἡμᾶς προσκόμματα, τὰ ὁποῖα, εἰς πολλοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου ἀπαντώμενα, ἀνθίστανται εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν των· ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ἐνεργὸν τὴν ὑποστήριξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς ἐργασίας της διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ τῶν ἐγκτητικῶν ἐν γένει φόρων νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε.

Ἄρθρον 6.

Οἱ συλλέγοντες τὰ βαλανοκιλίδια ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωτι τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμιτις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ἦνιι τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεσμίας, τὰς προσδιοριζομένας παρὰ τοῦ νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Ἡμέτερον διάταγμα ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1835, περὶ τοῦ τελωνίου ἐξαγωγῆς τοῦ βαλανιδίου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀναιρεῖται, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν συνήθη φόρον τῶν 6 0/0, χωρὶς νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενον ἄμεσον φόρον.

Ἄρθρ, 9.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Δ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εἰσπράξεως τῆς ἀποδεκατώσεως.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τινων ἢ δήμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐφέτος, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἴσπραξιν ταύτην ὡς ἕπεται:

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικὰ, μποττάνια, ὀπωρικὰ, ἀμπέλια ὀψιμαῖα ἐν γένει ὅλα, ὡς βαμβάκια, σίσαμος. γλυκάνισος. ριζάρια, ἀραβόσιτος, καλαμπόκια, καπνοὶ κτλ. θέλουν δεκατισθῇ κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θέλει γενῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματισθησομένου πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1834 Ἡμέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕνας παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ δημογέροντος δι' ἕκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ βασ. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ, εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων οἷον σίτου, κριθῆς, σίκαλης βρώμης κτλ. ἡ ἀποδεκάτωσις γίνεται ὡς ἕπεται: Οἱ φορολογούμενοι ἀφοῦ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρποὺς εἰς ἰσαβαρῆ δεμάτια σχηματίζουν θημωνίας πυραμοειδεῖς· ἀπὸ τὰς θημωνίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἑνὸς ἐπὶ τοῦτο διορισμένου παρέδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος ὅπου δὲν ὑπάρχει δήμαρχος, καὶ ἑνὸς ἱερέως, πέρνε ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογὴν ἀπὸ μίαν μόνην ἀλάδαν τῆς θημωνίας πέντε δεμάτια, τὰ ὁποῖα ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει, ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὁκάδας καὶ κατ' αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημωνίας, τὰς ὁκάδας καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐθνικὸν δικαίωμα· πρέπει νὰ προσκληθοῦν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημωνίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν δεμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῆ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταφαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δεματίων, τὸ βάρος τῶν πέντε δεματίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὅλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαιώματος καὶ θέλουν ὑπογραφθῇ ἀπὸ τοὺς ἄνω μνησθέντας. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν ὅπως θέλουν τοὺς καρπούς των.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληφθῇ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, ἐξαχθησομένου ἀπὸ τὸ πρωτόλολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἴδη ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου,

4. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας τὰς ὁποίας ὁρίζει ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ τ. ε., μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τοῦ καλαμποκίου χρήματα θέλουν πληρωθῆ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσμίαν, ὁμοῦ μὲ τὸ ἔσχατον τρίτον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἂν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν, δὲν πληρώσῃ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου πράγματος τοῦ μὴ πληρώσαντος, ὅσον ἐπαρκεῖ νὰ ἐξοφληθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ. ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Περὶ ἐνηλικότητός τινος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 28 (9 Ἰουνίου) Βασ. ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἐνήλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ ιϚ'. τίτλου τοῦ ά. βιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Θήρας Κύριος Ἀλέξανδρος Κυπριώτης,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τρὸς ἐπισκέπτεται πᾶσαν ἡμέραν τοὺς κατοίκους διὰ νὰ ἀνακαλύπτῃ ἀμέσως ἂν συμβῇ μόλυσμα.

§. 14. Ὁ μολυσμένος ἀπὸ πανώλην ἀποκλείεται εὐθὺς μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰς ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν ἀποκλείονται ὁμοίως ἀλλοῦ τέσσαρας ἑβδομάδας, καὶ ἰατρὸς ἐρχόμενος ἐπισκέπτεται μακρόθεν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἄρρωστον δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας.

§ 15. Οἱ διατρίβοντες μετὰ τούτου ἄνθρωποι φοροῦσιν ἱμάτιον βρεγμένον εἰς ἔλαιον καὶ καλύπτον ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, χειροθήκας δερματίνας ὁμοίως εἰς ἔλαιον βρεγμένας καὶ ὑποδήματα (σανδάλια) ξύλινα, λαμβάνουσι δὲ τὰ πράγματα μὲ ἀγκυστροειδεῖς ῥάβδους.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν νίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ χλωρικῆς ἀσβέστου ὕδωρ. Οἱ δὲ φύλακες τοῦ ἀσθενοῦντος καθὼς καὶ ἄλλοι νιπτόμενοι μὲ τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀλείφονται καὶ μὲ ἔλαιον, βαστάζοντες σιδηρᾶν λαβίδα καὶ κοχλιάριον διὰ νὰ προσφέρωσιν ἢ νὰ δέχωνται δι' αὐτῶν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀσθενοῦς θυμιάζεται πολλάκις τῆς ἡμέρας μὲ ἀτμοὺς χλωροῦ ἢ νιτρικοῦ ὀξέος.

§ 16 Ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενὴς, τίθεται μὲ ὅτα ἔφερεν ἱμάτια εἰς τὸ φορεῖον, καὶ συνωδευμένος ἀπὸ ἕνα μόνον ἱερέα εἰς τὴν κηδείαν, θάπτεται εἰς ἰδιαίτερον μὲν καὶ κεχωρισμένον, ὄχι ὅμως πολὺ μακρὰν κείμενον τόπον ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον μέτρα βαθέως καλυπτόμενος μὲ (τίτανον) ἄσβεστον. Οἱ περὶ τὸν ἀποθανόντα ὑποβάλλονται εἰς τριῶν ἑβδομάδων περιορισμὸν καὶ κάθαρσιν, τὰ φορέματα καὶ ἄλλα ἔπιπλα ὅσα μετεχειρίζετο, ἐνῷ ἠσθένει ὁ νεκρὸς καίονται· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα καθαρίζονται κατὰ τάξιν:

§. 17. Ὁ ὑγειαίνων μετὰ τριῶν ἑβδομάδων ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἐπιμελῆ κατὰ συνέχειαν κάθαρσιν τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων δι' ἀερίσματος, καπνισμοῦ καὶ πλυσίματος (πλύσεως), ἐμβαίνει πάλιν ἐλεύθερος εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τοὺς αὐτοὺς κανόνας

§. 18. Εἰς τὰ καταλύματα τῶν ἀποθανόντων καὶ ἀναλαβόντων δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνωσι νὰ κατοικήσωσιν ἐκ νέου ἄλλοι πρὶν παρέλθωσι πολλαὶ ἑβδομάδες, ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα ἀερίζωνται, καπνίζωνται, πλύνωνται μὲ χλωρικὸν ὕδωρ καὶ κονιῶνται, αἱ δὲ μικραὶ καλύβαι καίονται ἐξ ὁλοκλήρου.

§. 19. Οἱ πρὸς ἐκφορὰν τῶν λειψάνων καὶ μετακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ οἱ πρὸς κάθαρσιν τῶν οἰκιῶν καὶ πραγμάτων χρησιμεύοντες ὑπηρέται, ὑπόκεινται εἰς διηνεκῆ κάθαρσιν. Ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθησαν, εἰσέρχονται εἰς τὸν πρὸς κάθαρσιν διωρισμένον τόπον, καὶ ἐξερχόμενοι δι' αὐτὸ εὑρίσκονται πάντοτε ὑπὸ παρατήρησιν.

§. 20. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσδιορίζεται ἰδία τις διὰ τάφρου καὶ φυλάκων ἀποκλεισμένη οἰκία, ἐκτὸς μὲν τοῦ μεμολυσμένου τόπου, ἐντὸς δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς σειρᾶς, ὅπου φερονται ἐπὶ ἁμαξῶν ἢ ἄλλως πῶς παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διωρισμένων ἀνθρώπων, ὅλα τὰ φορέματα, ἐδώδιμα, ἢ ἄλλα πράγματα ὅσων ἔχουσι χρείαν οἱ πάσχοντες ἀπὸ πανώλην καὶ ἤδη θεραπευόμενοι. Ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου διδει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔκθεσιν περὶ τῆς νόσου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τόπον ἀρχήν.

§. 21 Πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ διορισθῇ καὶ παρατηρικός τις οἶκος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ὕπτοτοι ἤδη ὄντες, δὲν φέρουσιν ὅμως εἰσέτι πανώλης χαρακτηριστικά.

§ 22. Ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμένον τόπον δὲν ἐκβαίνει κανεὶς, εἰμὴ μετὰ τεσσάρων ἑβδομάδων κάθαρσιν ἂν δηλ ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου δὲν συμβῇ μόλυσμα, καὶ ἀφοῦ ἰατρὸς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς καὶ δοθῇ κατὰ γνώμην τούτου τὸ ἀναγκαιοῦν διαβατήριον.

§ 23. Γενικῶς ἡ ἀποκλειστικὴ σειρὰ δὲν διαλύεται πρὶν παρέλθωσι τέσσαρες ἑβδομάδες, πρὶν παύσῃ νὰ ἀκούεται μόλυσμα, πρὶν καθαρισθῶσιν ὅλα τὰ μεμολυσμένα καταλύματα καὶ πράγματα.

§. 24. Ἡ ἐπιστασία τῶν ἔργων τούτων ἐμπιστεύεται εἰς διωρισμένην ἐξ ἐπίτηδες ἰατρῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν προεδρεύει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς, αὕτη δὲ ἔχει καὶ στρατιώτας διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν, ἐκδίδουσα καὶ δεχομένη ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ διατάξεις.

§. 25. Ὅλαι αἱ παραβάσεις τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ κατ' ἰδιαιτέρας ἀστυνομικὰς ἀποφάσεις.

Γ. Χολέρα.

§. 26. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀσιανὴ χολέρα δὲν ὑπάρχει ἐν δήμοις, οὔτε ἐπεδήμησεν ἀγαθῇ τύχῃ εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦτο τὰ πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου χρησιμεύοντα θέλουσι γνωστοποιηθῇ ἀκολούθως· ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, φανῇ ποτὲ, εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὁδηγίας διετάχθησαν ἐντοσούτῳ τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Δ. Φυσικαὶ εὐλογίαι.

§. 27. Ὅστις μάθῃ, ὅτι εἷς ἢ πολλοὶ ἄνθρωποι εὔγαλον εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις βεβαιωθεῖσα παρὰ τοῦ ἰατροῦ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, θέλει ἀποκλείσει τοὺς πρώτους πεσόντας ἀσθενεῖς μὲ τρόπον ἥπιον καὶ εὔσχημον, εἰς ὅσον καιρὸν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ ἰατρός.

§. 28. Μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν ἰατρὸς εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσθενῆ, πλησιάζων ὅμως καὶ αὐτὸς μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἐκβαίνων τῆς οἰκίας πρὶν νίψῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ ὕδωρ.

§. 29. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ εὐκολύνῃ πρὸς τοὺς ἀποκλεισμένους τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μὴ γινομένης ὅμως διὰ τοῦτο ἐπιζημίας.

§. 30. Ἀλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τὸ κακὸν μεταδοθῇ ἀπὸ μίαν εἰς πολλὰς οἰκίας, τότε παύει μὲν ὁ ἀποκλεισμὸς, κρεμᾶται δὲ εἰς τὴν θύραν ἑκάστης πινάκιον φέρον τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν «*Ἐδῶ εἶναι εὐλογίαι.*»

§. 31. Ἡ ἀστυνομία καθυποβάλλει γενικῶς κατὰ χώρας εἰς ἐμβολιασμὸν, ὅλους τοὺς ἀνεμβολιάστους.

§. 32. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀῤῥώστου, τὸ λείψανον αὐτοῦ θάπτεται, προσεκτικῶς δὲ νὰ μὴ τὸ ἐγγίξῃ τις, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ λοιπὰ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ἔπιπλα, ἢ καίονται ἢ καθαρίζονται καπνιζόμενα καὶ πλυνόμενα μὲ ἁπλοῦν ὕδωρ ἢ ὀξύδιον· ἡ δὲ ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

§. 33. Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀναλαβόντος ἀῤῥώστου ἀερίζεται ὀκτὼ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν πρὶν κατοικηθῇ ἐκ νέου ὑπὸ ἄλλον· πλύνονται δὲ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ πήλινα πράγματα.

§. 34 Ἀλλ' ὅταν ἐκτανθῇ ἡ ἀσθένεια, πρέπει νὰ κατασταθῇ νοσοκομεῖον εὐλογιῶν, ὑποκείμενον εἰς λοιμοκάθαρσιν.

§. 35. Οἱ εὐκατάστατοι ἀσθενεῖς ἀποδίδουσι τὴν γενομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δαπάνην, ἡ δὲ κοινότης ἀναδέχεται τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Ε. Λέπρα.

§. 36. Ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο διὰ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς (καταντᾷ) γίνεται μεταδόσιμον, ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἰατρῶν, πάσχουσιν αὐτὸ, ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν συμπεριφοραν τῶν ὑγειῶν ἀνθρώπων, νοσοκομούμενοι καὶ θεραπευόμενοι δι' ἰδίων, ἢ τῆς κοινότητος ἐξόδων, εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεμονωμένα μέρη. Ὅθεν ὅστις γνωρίζει ἄνθρωπον πάσχοντα λέπραν, ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ περὶ τούτου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

7) Ἕνεκα ἀποπείρας δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἄνοψον, μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 34.

Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ἦναι πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ δὲ τῆς εἰς ἄνοψον δίαιταν καταδίκης, ποτὲ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 35.

Ἐὰν κατάδικός τις πράξῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὅταν κατάδικός τις φέρεται κακῶς, καὶ μὲ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεωστεῖ ὅμως νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐφορείαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἐφορεία ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων, ὁσάκις ἡ ἀσφάλεια τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαιτήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Περὶ τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδίκων.

Ἄρθρον 38.

Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσιν ὡς τροφήν·

1) Τὸ πρόγευμα ἑκατὸν δράμια ἄρτου·
2) Τὸ γεῦμα, ζωμὸν, λάχανα, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου·
3) Τὸ δεῖπνον, ζωμὸν, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.

Τὰς πέμπτας καὶ κυριακὰς ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει τὸ γεῦμα, ἐκτὸς τῆς συνήθους τροφῆς καὶ 80 δράμια κρέας, ἐξαιρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους.

Ἄρθρον 39.

Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατάδικοι λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταχθεῖσαν τροφήν.

Ἄρθρον 40.

Ἕκαστος κατάδικος ἔχει ἰδιαιτέραν κλίνην, συνισταμένην.

1) Ἐκ μιᾶς στιβάδος (paillasse).
2) Ἐκ δύο σινδονίων·
3) Ἐξ ἑνὸς μαλίνου, ἢ βαμβακεροῦ σκεπάσματος.

Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ στρώματα θέλουν πλύνεσθαι τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος κατάδικος θέλει τινάσσει τὸ ἰδικόν του ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος· δὶς τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς θέλουν πλύνεσθαι τὰ σινδόνια.

Ἄρθρον 41.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερθεῖσα ποινικὴ ἐνδυμασία διορίζεται·

1) Διὰ μὲν τοὺς εἰς δεσμὰ καταδικασμένους, εἰς ἐνδυμασίαν σταχτερὰν (gris) μὲ ῥάβδους κιτρίνους ἑνὸς δακτύλου πλάτους καὶ 6 δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων·

2) Διὰ δὲ τοὺς εἰς εἱρκτὴν καταδικασμένους, μὲ μαύρας ῥάβδους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως.

Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν εἶσθαι, τὸν μὲν χειμῶνα, βαμβακεραὶ, τὸ δὲ θέρος λιναῖ.

Ἄρθρον 42.

Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουν φέρει τὰ ἴδιά των ἐνδύματα· ἀλλ' ἐὰν ταῦτα ἦναι εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀναλογοῦντα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των, διδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Ἄρθρον 43.

Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατάδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα·

1) Ἕνα ζευγάρι παπούτσια.
2) Τρία ζευγάρια βαμβακερὰς σκάλτσαις.
3) Ὑποκάμισα.
4) Ῥινόμακτρα δύω.
5) Δύω λαιμοδέτας.
6) Δύω νυκτερινοὺς πίλους.
7) Μίαν σκούπαν τῶν ἐνδυμάτων.
8) Μίαν σκούπαν τῶν ὑποδημάτων.
9) Ἓν κτένιον.
10) Ἓν κεράμειον ἀγγεῖον ὕδατος.
11) Ἕνα κεράμειον νιπτῆρα.
12) Μίαν ἁμίδα.
13) Ἓν σκαμνίον.
14) Δύω χειρόμακτρα.
15) Ἓν σάρωμα.

Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τούτοις δύω ζευγάρια ἐσωβράκια, καὶ αἱ γυναῖκες δύω ἐσωφούστανα (jupon)· τέλος δίδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον κατάδικον μία καπότα.

Ἄρθρον 44.

Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν συνίστασθαι, διὰ μὲν τοὺς εἰς εἱρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους ἄῤῥενας ἀπὸ τ' ἀκόλουθα ἱμάτια·

1 βρακίον.
1 γελέκιον.
1 χιτωνίσκον.
1 σκοῦφον.

ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένας γυναῖκας εἰς τὰ ἑξῆς·

1 φουστάνιον.
1 χιτωνίσκον.
1 περιστήθιον.
1 σκοῦφον.

ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν καταδίκων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 45.

Ὅταν ὁ κατάδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἰατρὸς, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὸν φέρουσιν εἰς τὸν λουτρόν· μετὰ τὸν λουτρὸν, τὸν κουρεύουν καὶ τὸν ἐνδύουν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 41, 42, 43 καὶ 44.

Ἄρθρον 46.

Ἀφοῦ ἐνδυθῇ ὁ κατάδικος, φέρεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ νὰ καταγραφῶσι τὰ χαρακτηριστικά του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει εὐθὺς ἕνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον κατάδικον βιβλιάριον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν δοθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων λογίζεται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρον 47.

Οἱ κατάδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἰατρὸς ἀναγνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου, οἱ δὲ ὑγιεῖς κλείονται εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσδιωρισμένον τμῆμα κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζονται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος τῆς καταδίκης, τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δος, τῆς Ῥώμης καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τῆς φυσικῆς, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς, τὴν γαλλικὴν, προσέτι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικήν.

Ἄρθρον 36.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντελῆ ἔκθεσιν τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ὑπογραφόμενον ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. Γραμ. ἥτις καθ' αὐτὸ θέλει ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὑποψήφιον ν' ἀσκῆται, ἢ μὴ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 37.

Τὸν μεταξὺ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ του καιρὸν θέλει δαπανᾷ ἐπίσης ὁ ὑποψήφιος εἰς διδασκαλικὴν ἄσκησιν, εἴτε ὡς βοηθὸς εἰς ἑλληνικόν τι σχολεῖον, ἢ ὡς ἰδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνασχολήσεώς του.

Ἄρθρον 38.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσεως θέλουν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἰδίως θέλουν προτίθεσθαι καὶ λύεσθαι ἐγγράφως προτάσεις περὶ μεθόδων γενικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως περὶ ἀντικειμένων τινῶν τῆς διδασκαλίας, προσέτι θέλει δίδει ὁ ὑποψήφιος δείγματα τῆς ἱκανότητός του, διευθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ διορθόνων γυμνάσματα τῶν μαθητῶν.

Καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι, ὡς ἀνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 39.

Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα γίνεται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑποψήφιος προτείνεται, ὅταν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῶν ἠθῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 40.

Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουταν ὡς καθηγηταὶ γυμνασίου ἱκανότητα δύνανται ὁσάκις ζητήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκάλου ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι

Διὰ τὴν ἀ. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα·

Διὰ τὴν β'. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα·

Διὰ τὴν γ'. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἀλλὰ ἀπὸ πενταετίαν εἰς πενταετίαν αὐξάνει κατὰ τὸ πέμπτον χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 δραχμάς.

Οἱ ἤδη ἀνωτέρους μισθοὺς ἔχοντες, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες αὐτοὺς ἀμειώτους.

ΤΜΗΜΑ VI.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τοπικῆς πειθαρχίας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 42.

Εἰς ἕκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει συστηθῇ ἐφορεία, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἄρθρον 43.

Ἡ ἐφορεία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν ὡς πρόεδρον, ἕνα πεπαιδευμένων κληρικὸν, ἢ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἐκείνου, τὸν δήμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διοριστέους δημότας.

Εἰς μέρη, ὅπου διοίκησις δὲν ὑπάρχει, ἡ προεδρία ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δὲν δύνανται νὰ ἦναι καὶ μέλη τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 45.

Τὰ μέλη τῆς ἐφορείας θέλουν παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς γενομένας ἐπισκέψεις τῶν σχολείων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν διάρκειαν.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἐφορεία συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου της εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς εὑρισκομένου σχολείου.

Ἄρθρον 47.

Εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν· ἐλλείψει τοῦ προέδρου, προεδρεύει ὁ κατὰ τὴν σειρὰν πλησιέστερος μετ' αὐτόν. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέρχεσθαι ἡ ἐφορεία, ὁσάκις ἀντικείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαιτῇ ταχεῖαν ἀπόφασιν. Τοιαύτην συνεδρίασιν δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἕκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τὴν προσδιορίζει.

Ἄρθρον 48.

Ὁσάκις ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις πειθαρχίας διστάζει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἡ ἐφορεία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ὑποθέτεως κοινῶς μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων· ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βαρύτητος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ σχολεῖον, θέλει ἀποτείνεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν ἐφορείαν, ἥτις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 49.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστεῖ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, πεμπομένην μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (ἄρθρ. 32.)

Πραγματευομένην δὲ,

α) Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προοδεύσεως, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἶναι ἄξιαι τῆς παρατηρήσεως τῆς κυβερνήσεως·

β) Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους νομίζει ἡ ἐφορεία ἀξίους νὰ λαμβάνωσιν ἢ ὑποτροφίας μισθὸν, ἢ διδακτικὰ βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 50.

Καθῆκον τῆς ἐφορείας εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ἢ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίως καθόσον ἀφορῶσι τὴν τάξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διδασκαλίας, τὰ περὶ διακοπῶν ἢ ἑορτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσαχθέντων διδακτικῶν βιβλίων, προσέτι δὲ νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωστουμένην ὑπόληψιν.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἐφορεία ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου, ἢ τῶν διδασκάλων, καθόσον αὗται ἀφορῶσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ παράπονα τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον αὐτὰ ἀφορῶσι τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ σχολείου· συμβουλεύει τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους, ὅσοι παραμελοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ λοιπὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτώντων παίδων, καὶ ἐπιτροπευομένων των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

600 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς στρέμματος·

800 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τῶν δύο στρεμμάτων.

Ἐὰν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) τ. ε. ἐπωλήθη γήπεδον ἰδιόκτητον εἰς περισσοτέρους ἰδιώτας, ἡ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις δύναται νὰ γενῇ μόνον πρὸς ὄφελος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ῥητῶς ἀνετέθη τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τὸν προκάτοχον ἰδιοκτήτην, ἢ εἰς ὄφελος τοῦ ὁποίου, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης προφυλάξεως, οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἐπιλοίπων τεμαχίων ἤθελαν τὸ παραχωρήσει ἐπισήμως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων γηπέδων, πρέπει ν' ἀποζημιωθῶσι μὲ γήπεδα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εὑρισκομένης ἰδιοκτησίας των. Αἱ δὲ κατ' ἐξαίρεσιν παραχωρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐκπίπτονται ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 4.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 3, διαιροῦνται τὰ γήπεδα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των εἰς τρεῖς κατηγορίας.

α) Τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν.

β') Τὰ εἰς τὰς κυρίας ὁδοὺς καὶ παρὰ τὰς πλατείας κείμενα ἀνάγονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

γ') Τὰ λοιπὰ σχηματίζουσι τὰ τῆς τρίτης κατηγορίας.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 σημειωθέντα τρόπον ἀποζημιώσεως δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐκεῖνοι οἱ ἰδιοκτῆται, ὅσοι εὑρισκόμενοι μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς διάστημα τεσσάρων ἑβδομάδων δὲν ἐμφανισθῶσι· διατρίβοντες δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν δὲν ἀναγγείλωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴν ζητοῦντες τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην.

Μετὰ τὴν ἀνωθεν προθεσμίαν τὸ δημόσιον εἶναι μόνον ὑπόχρεον νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀξίαν τοῦ γηπέδου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ δύναται νὰ διαθέσῃ ἀλλεοτρόπως, περὶ τῶν φυλαχθέντων πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γηπέδων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 διορισθείσης ἀποζημιώσεως μὲ γήπεδα, ἢ μὲ χρήματα, καθὼς καὶ ἡ παραχώρησις τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 φυλαχθέντων οἰκοπέδων ἀνατίθεται εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας δύο μέλη ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, καὶ δύο ἀπὸ τὰς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ πέμπτον μέλος εἶναι ὁ δήμαρχος τοῦ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἀμέσως προσκαλέσει διὰ προκηρύξεως τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας, νὰ ἐκλέξουν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην οἱ ἰδιοκτῆται δὲν συμφωνήσουν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο μελῶν, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ προτείνωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Γραμματείαν, τότε αὕτη τὰ διορίζει αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγουσα ὅμως πάντοτε αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἰδιοκτῆται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐπιτρόπου των θέλουν παρουσιάσει εἰς αὐτὴν τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ δείξουσιν ἐπὶ τῶν τόπων τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῇ διορία, εἰς μὲν τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους 5 ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς διατρίβοντας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου 15.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἰδιοκτησίαι αὗται θέλουν καταμετρεῖσθαι ἀπὸ γεωμέτρην καὶ καταγράφεσθαι εἰς πρωτόκολλον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἐξακολουθήσει εἰς τοῦτο τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειωθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην τὸ διὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προσδιορισθὲν μέρος τῆς ἰδιοκτήτου γῆς του.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν μετὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην μένῃ ἔκτασίς τις τῆς ἐπιλοίπου ἰδιοκτήτου γῆς μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς 100 □ πήχεις, μεμονωμένη ἀπὸ τὰς λοιπὰς γαίας τὰς μενούσας διὰ τοὺς Χίους. τότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τούτων τῶν πηχῶν ἀφίνεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν παρελθουσῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 δύο προθεσμιῶν, δὲν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, θέλει προχωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἀφοῦ καταμετρηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιόκτητοι γαῖαι, καὶ καταγράψῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον, θέλουν καταγραφῇ εἰς αὐτὸ καὶ ὅσαι γαῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἀποζημίωσιν, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ληφθῇ ἐκ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῶν πάσης κατηγορίας γαιῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς πόλεως κειμένων γαιῶν, αἵτινες διετέθησαν ἄλλως πως διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) Β. Διατάγματος, ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εὑρισκόμενα ἐθνικὰ γήπεδα θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 16

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως ὀφείλει νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξετάζῃ μετ' ἀκριβείας, ὥστε τὰ εἰς ἀλλαγὴν δοθησόμενα γήπεδα, νὰ κεῖνται ὡς ἔγγιστα εἰς ἀναλόγους θέσεις μ' ἐκείνας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ νὰ ἦναι γεγραμμένα κατὰ σειρὰν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὡς πρὸς τὴν θέσιν των.

Ἄρθρον 17.

Καταστρωθέντος τοῦ δευτέρου πρωτοκόλλου οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων τόπων θέλουν ἐκλέγει ἀπὸ τὰ καταγραφέντα εἰς αὐτὸ καὶ σημειωθέντα ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ σχέδιον τὰ ἀνάλογα μὲ τὰ ἰδιόκτητά των γήπεδα. Ὁ τὴν καλητέραν θέσιν κατέχων εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτήτης θέλει ἐκλέγει πρῶτος τὰ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰς ἀντάλλαγμα δοθησόμενα εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν του. Ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ καθεξῆς.

Ἄρθρον 18.

Ἐὰν δύο ἢ πολλοὶ κτηματίαι ἔχωσι γήπεδα εἰς θέσεις ἰσοτίμους, ἡ προτίμησις τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζεται διὰ κλήρου.

Ἄρθρον 19.

Ἐπειδὴ ἠμπορεῖ πολλάκις νὰ συμπέσῃ εἰς ἀντάλλαγμα διανομὴ τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πόλεως γηπέδων, ὥστε μετὰ τὴν τελείαν ἀποζημίωσιν ἰδιοκτήτου τινὸς νὰ μείνῃ μέρος γῆς ἑνωμένον μὲ τὰς γαίας του, καὶ μὴ συνεχόμενον μὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ Συμβολαιογράφων καὶ τῶν χρεῶν αὐτῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἷς καὶ μόνος Συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῖ αὐτόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου οἱ Εἰρηνοδῖκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἔλλειψιν τούτων δύναται κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 Διάταγμα νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θέσεών των, θέλουν ἐκπληροῖ τὰ χρέη τῶν εἰρηνοδικῶν, (ὅταν αὐτοὶ ἦναι ἀπόντες ἢ κωλύονται) τόσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον.

Ἄρθρον 3.

Ὁσάκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενοῦντος καὶ τοῦ ἀναπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαιρέσεις, τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαιρούμενον.

Ἄρθρον 4.

Οἱ εἰρηνοδῖκαι καὶ οἱ πάρεδροι οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς Συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 § 1 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· τὰ δὲ καταγινωσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτὸν πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴς 21 Μαρτίου (2 Ἀπριλ.) 1836.

ΟΘΩΝ.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ι. ΡΙΖΟΣ,
Διευθύνων προσ. τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΙΑΤΑΜΓΑ

Περὶ καταργήσεως τῶν Ἐφόρων καὶ συστάσεως Βασιλικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ διοικητικὰ ἔξοδα καὶ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ κατὰ τόπους οἰκονομικὴ διοίκησις, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἄχρι τοῦδε Γενικοὶ καὶ Βασιλικοὶ ἔφοροι καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν θέτουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ 1 (13) Ἀπριλίου 1836 Βασ. οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατὰ τόπους οἰκονομικὴν διοίκησιν, ἐξαιρουμένης τῆς ἀφορώσης τὰ ταμεῖα ὑπηρεσίας· θέλουν δὲ ὑπάγεσθαι εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ οἰκονομικοὶ οὗτοι ἐπίτροποι θέλουν ἔχει, σιμὰ, εἰς τὰ καθήκοντα τῶν καταργουμένων ἐφόρων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη καθήκοντα·

α'. Νὰ καταστρώνουν καὶ νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τῶν καρπώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

β'. Νὰ ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ γινομένας παραχωρήσεις τῶν ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν τὸν ἀνήκοντα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας, ὅταν λαμβάνωσι παρ' αὐτοῦ εἰδικὴν ἐντολὴν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ.

γ'. Νὰ συμπράττουν εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις καὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δημοσίων εἰσοδημάτων, καὶ νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

δ'. Νὰ συνδράμουν εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων, ὡς βάσιν ἀναγκαίαν τῶν περὶ ὑποθηκῶν βιβλίων.

ε. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ φόρων νόμους.

ς'. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν γενομένων προσβολῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ νὰ προφυλάττωσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα καὶ κτίρια ἀπὸ τὴν φθοράν.

ζ'. Νὰ ἑρμηνεύσωσιν εἰς τοὺς δήμους τοὺς Οἰκονομικοὺς νόμους καὶ Διατάγματα κατὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν πνεῦμα καὶ γράμμα, καὶ ἐν γένει νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

η'. Νὰ ἐξετάζωσι περιοδικῶς τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα, ἐκτὸς τῆς ἐξετάσεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

θ'. Νὰ προσπαθοῦν διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου εἰσοδήματος κατ' οἰκονομικὰς καὶ προσοδονομικὰς ἀρχάς.

ι. Νὰ φροντίζουν ὅλα, ὅσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς δι' ἰδιαιτέρων νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων.

Ἡ ἐξουσία τῆς ἁρμοδιότητός των κανονίζεται πάντοτε κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμούς.

Ὁ τρόπος τῆς ὑπηρεσίας των θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει σχεδιάσει ἀνυπερθέτως καὶ καθυποβάλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Βασιλικοὶ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν διευθύνει τὰς ἀναφορὰς των ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἡ πρὸς τοὺς Νομάρχας σχέσις των εἶναι ὡς ἡ τῶν ἄχρι τοῦδε ἐφόρων, ἐπειδὴ ἡ σύστασις τῶν Βασιλικῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους τὰ κτίρια, ὅσα ἀφιερώθησαν ἅπαξ εἰς τὴν δημόσιον θείαν λατρείαν, καθὼς καὶ οἱ τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀνηγέρθησαν, δὲν ὑπάγονται εἰς οὐδενὸς ἰδιοκτησίαν, καὶ ἂν κατεδαρίσθη τὸ κτίριον.

Θεωροῦντες, ὅτι αἱ κατὰ τὴν πόλιν Ἀθηνῶν ἢ ἀλλαχόσε κατερειπωμέναι ἐκκλησίαι καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν δὲν δύνανται, ὡς ἱερά, νὰ ἐκποιηθῶσιν, εἰμὴ ὁσάκις τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὄρελος διατεθῇ πρὸς ἄλλα θεάρεστα ἔργα, καὶ ἰδίως πρὸς οἰκοδομὴν ἱερῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Αἱ κατὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν κατερειπωμέναι ἐκκλησίαι καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν διαιροῦνται εἰς τὰς ἀκολούθους τρεῖς τάξεις·

1. Μοναστηριακαί.
2. Ἐνοριακαί.
3. Ἰδιωτικαί.

2.

Τῶν μοναστηριακῶν, ὅσα μὲν ὑπάγονται εἰς διατηρούμενα τοῦ Ἡμετέρου κράτους μοναστήρια, θέλουν διοικεῖσθαι καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα αὐτῶν. Ὅσα δὲ ἐρείπια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχίων ὑπάγονται εἰς διαλελυμένα μοναστήρια θέλουν ἐκποιηθῆ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, εἴτε μὲ μετρητὰ ἐπὶ χειρας, ἢ τὸ πολὺ μὲ προθεσμίαν ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ἐξαγόμενον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ἑνὸς πανεπιστημίου.

3.

Αἱ ἐνοριακαὶ θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων μετὰ τὰς ἀκολούθους ὑποχρεώσεις.

1. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν θέλει γένει ἐπὶ δημοπρασίας, προηγουμένης τακτικῆς ὁροθετικῆς διαγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως ἐνόρκου.

2. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ δύο μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ εἰς τὸ προσδιορισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας μέρος.

3. Ἡ πληρωμὴ τοῦ πλειστηριάσματος θέλει γίνεσθαι εἰς μετρητὰ ἐπὶ χειρας, ἢ τὸ πολὺ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ δημοπρατουμένου ἐρειπίου, γηπέδου ἢ ὕλης.

4. Τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως θέλει χρησιμεύσει εἰς ἱερὰ καὶ φιλάνθρωπα καταστήματα ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης· πρὸ πάντων δὲ καὶ ῥητῶς εἰς ἀνέργερσιν ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων ἐνοριακῶν ναῶν εὐρυχωρίας καὶ λαμπρότητος ἀναλόγου, εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως μεγάλων τμημάτων· ἐὰν δὲ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐκκλησιῶν τούτων περισσεύσωσι χρήματα, αὐτὰ θέλουν χρησιμεύσει εἰς σύστασιν ἑνὸς δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, καὶ ἑνὸς τῶν κορασίων.

5. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας θέλει καθυποβληθῆ εἰς γνῶσίν μας διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας· τὸ δὲ σχέδιον, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων, καὶ ἡ θέσις ἑκάστης οἰκοδομῆς καθὼς καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἁγίου ἢ τῆς ἁγίας ἑκάστης ἐκκλησίας πρέπει νὰ καθυποβάλλεται προηγουμένως διὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ὑπάγονται εἰς τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1834 Ἡμέτερον διάταγμα, καὶ οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκκλησιῶν, τῶν ἐρειπίων, τῶν γηπέδων ἢ τῆς ὕλης αὐτῶν ὀφείλουν ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των συνοδευμένας μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰς ἐπεξεργασθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ.

5.

Ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν νομίζῃ ἑαυτὸν ἀδικημένον ἐκ τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς Γραμματείας, δύναται, ἂν θέλῃ, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως νὰ ἐνάξῃ, εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τὸ δημόσιον· εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ κτῆμα μένει ἀδιάθετον ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἂν, πρὸς εὐρυθμίαν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, καθίσταται ἄφευκτος ἡ κατεδάρισίς του· διότι τότε ἐκποιεῖται μὲν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας, ἀλλὰ τὰ χρήματα μένουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, διὰ λογαριασμὸν οὗτινος ἀνήκει.

6.

Ἐὰν οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων τούτων ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον δ'. δὲν παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἢ τὰς παρουσιάσωσι μὲν, λαβόντες δὲ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, δὲν ἐνάξωσι τὸ δημόσιον ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὁριζομένης προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, τὸ ἀμφισβητούμενον ἐρείπιον, ἢ τὸ γήπεδον ἢ ἡ ὕλη αὐτοῦ θέλει διατίθεσθαι εἴτε κατὰ τὸ β'. ἄρθρον, ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ μοναστηριακὰ, εἴτε ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὸ γ'. ἄρθρον ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ ἐνοριακά· ὁ δὲ ἰδιώτης δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου.

7.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἰσχύουν καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἐρείπια ἢ γήπεδα ἐκκλησιῶν κείμενα ἐντὸς τῶν λοιπῶν δήμων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ μὲν προκύπτον ἐκ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ὄρελος θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν θεαρέστων καταστημάτων ἐντὸς ἑκάστου δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς διαλελυμένα μοναστήρια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχίων, εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῷ β'. ἄρθρῳ ἀναφερομένου πανεπιστημίου.

8.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν ἀνατίθεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἑκάστην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Δ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 6.

Οἱ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος κατάλογοι θελουν συνταχθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι, ἀντὶ ἑξήκοντα, θέλει ἐγγράψει ἕκαστος διοικητὴς εἴκοσιν ὀνόματα.

Θέλουν δὲ συνταχθῆ πρὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου τ. ε. καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ.) 1834 νόμου θέλουν παραδεχθῆ εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

Ἄρθρον 7.

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις, ἰδίως δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ.) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διαταγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διανομῆς τῶν παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν συναγμένων δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσήμου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου Β. διάταγμα τὸ ὁποῖον προσδιορίζει εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν συναγομένων τοῦ χαρτοσήμου δικαιωμάτων, καὶ τὸ ἄρθρ. 2, τοῦ ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου τ. ε. διατάγματος τὸ ὁποῖον παραπέμπει εἰς ειδικὴν διαταγὴν τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀναλογίας, καθ' ἣν θέλουν διανέμεσθαι μεταξὺ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου, τὰ συναγόμενα δικαιώματα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν ἔν τε τῷ γραφείῳ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου συναγομένων τελῶν χαρτοσήμου, ὅσα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, θέλουν κατατίθεσθαι εἰς ἕν, καὶ, ἀφαιρουμένων τῶν πρὸς γραφικὴν ὕλην ἐξόδων, θελουν κατὰ μῆνα διαιρεῖσθαι εἰς δύο ἴσα μέρη, τὸ ἓν τῶν ὁποίων λαμβάνει ὁ εἰρηνοδίκης, τὸ τρίτον τοῦ ἄλλου ἡμίσεως ἀνήκει εἰς τὸν κλητῆρα ἢ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου τὰ δὲ λοιπὰ δύο τρίτα ἀπολαμβάνει ὁ γραμματεὺς πληρόνων ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς τυχὸν ὑπαρχοντας ὑπογραμματεῖς ἢ γραφεῖς κατὰ τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τούτων γενομένην συμφωνίαν,

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16|28 Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν περαιτέρω καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ὁ τακτικὸς σιραγιστὸς χάρτης λείπῃ εἴς τινα τόπον ἀληθῶς, δύνανται νὰ γράφωνται τὰ εἰς τὸ χαρτόσημον ὑπαγόμενα ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ, τόσον τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἐντοσούτῳ, καὶ εἰς τὸν μὴ σφραγιστὸν χάρτην.

Ἄρθρον 2.

Ἀμέσως μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1. σημειωθέντων ἐγγράφων θέλουν καθυποβάλλεσθαι ταῦτα εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητικὸν ταμίαν, ὅστις θέλει τὰ καταχωρεῖ εἰς ἰδιαίτερον ἐπίτηδες κατάστιχον καὶ θέλει εἰσπράττει τὸ ἀνάλογον χαρτόσημον.

Ταῦτα θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ μὲν τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ταμείου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπὸ δὲ τοὺς διαμένοντας μακρὰν ταύτης, τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἡ καταχώρισις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται μὲ σημείωσιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας, θέλει δὲ ἐπικυροῦσθαι ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐν βραχυλογίᾳ· περὶ δὲ τῆς πληρωμῆς τοῦ χαρτοσήμου θέλει ἐκδίδεσθαι τακτικὴ ἀπόδειξις τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως ἄρθρον 2. πρέπει ὁ νόμιμος ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸ χαρτόσημον ἢ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ, παρὰ τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ ἔγγραφον νὰ φροντίσῃ νὰ προστεθῇ εἰς το ἔγγραφον παρά τινι διοικητικῷ ταμείῳ, κατὰ τὸν διορισμένον τρόπον, ὁ σφραγιστὸς χάρτης, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν· διὰ τὸν προστεθησόμενον σφραγιστὸν χάρτην θέλει πληρονεσθαί τι πλέον, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον θέλει μεταχειρίζεσθαι τὴν ληφθησομένην ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν τοῦ ταμείου διὰ τὸ πληρωθὲν ἤδη χαρτόσημον ἄρθρον 2 μᾶλλον ὡς μετρητὰ χρήματα, καὶ θέλει τὴν στέλλει ὁμοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἀποστέλλονται παρευθὺς, δὲν ἔχουν χρείαν τῆς μετὰ ταῦτα προσθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἀλλ' οὗτος θέλει μολονοτοῦτο ζητεῖσθαι καὶ λαμβάνεσθαι ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορισθείσης προθεσμίας διὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει ἰδιώτου εἴτε δημοσίου ἀρχῆς ἀπὸ διοικητικόν τι ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιβάλλει ἀπολύτως εἰς αὐτὸ τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ μάλιστα ἄνευ περαιτέρω πληρωμῆς (ἄρθρον 3).

Ἄρθρον 5.

Ἂν ἦναι ἔλλειψις σφραγιστοῦ χάρτου μὲ ὡρισμένον σχῆμα (ἄρθρον 6, 7) τοῦ χαρτοσήμου νόμου π. χ. διαβατήρια κτλ. θέλουν γράφεσθαι ταῦτα ἁπλῶς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωγραφία, βαφὴ καὶ μουσικὴ θέλουν διδάσκεσθαι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τοῦτο ἀπὸ ἰδιαιτέρους διδασκάλους, ἀλλὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίζωνται δι' αὐτὸ τὰ λοιπὰ ὡς ἄφευκτα θεωρούμενα μαθήματα, γυμναστικαὶ ἀσκήσεις θέλουν γίνεσθαι τὸ θέρος κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅταν ὑπάρχουν διακοπαὶ μαθημάτων, θέλει δὲ παρατηρεῖσθαι καὶ ἐνταῦθα τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 14 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέν.

Καθῆκον τοῦ γυμνασιάρχου εἶναι, ὥστε οἱ σπουδάζοντες τὰ ἰδιαίτερα ταῦτα μαθήματα νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ τακτικῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ, καὶ νὰ προλαμβάνεται καὶ τιμωρῆται καὶ εἰς αὐτὰ πᾶσα ἀταξία καὶ ἑκούσιος ἔλλειψις. Παραίτησις ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

ΤΜΗΜΑ Χ.

Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς ἐξετάσεων ἐλέγχου τῆς προόδου, καὶ βραβείων.

Ἄρθρον 84.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 85.

Ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξέτασιν γενομένην πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους. Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον διά τοὺς ἀπαιτοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὸ καὶ εἴτε ἐξ ἑλληνικῶν εἴτε ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων ἐξερχομένους.

Ἄρθρον 86.

Ἕκαστος ζητῶν νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον, θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν γυμνασιάρχην, πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, δηλῶν τὴν ἡλικίαν του, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῶν προτέρων σπουδῶν του.

Ἄρθρον 87.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐμπεριλαμβάνει ὅλα τὰ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διδασκόμενα, καὶ ἐκτελεῖται ἐνώπιον ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 88.

Ὁ μὴ φανεὶς ὡς κατέχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διδασκομένων μαθημάτων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπόλογα διὰ τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀμερόληπτον ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τούτων. Περὶ τῆς ἐξετάσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, καὶ στέλλεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 89.

Ὡς πρὸς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ εἰς τὸν ἀριθ. 27 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

Ἄρθρον 90.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ μαθημάτων των θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς γενικὴν ἐξέτασιν, γινομένην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑφ' ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, προεδρεύοντος τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ παρευρισκομένης τῆς Ἐφορίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ἂν πρέπῃ νὰ δοθῇ ἢ ὄχι τὸ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρον 91.

Ἡ γενικὴ ἐξέτασις γίνεται προφορικὴ καὶ ἔγγραφος. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ τὸ ἄνω ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν καὶ ἕτερον ὀρθῶς, κατὰ τῆς γραμματικῆς τοὺς κανόνας, τεμάχιόν τι σύντομον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικὸν, νὰ γράψῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μὲ κομψὴν φράσιν καὶ μὲ καθαρὰν ὀρθογραφίαν ἔκθεσίν τινα καὶ νὰ λύσῃ ἐγγράφως προβλήματά τινα τῆς μαθηματικῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον. Εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ καὶ ἐξηγήσῃ ὀρθῶς τι κεφάλαιον ἐκ τῶν λατίνων κλασικῶν, τῶν παραδοθέντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, καὶ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει γνώσεις ὅλων τῶν μαθημάτων, ὅσα εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὰ γυμνάσια.

Ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ χορηγία, ἢ μὴ, τοῦ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικοῦ.

Οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο λαμβάνουν μόνον ἀποδεικτικὸν τῆς εἰς ἣν ἀνήκουν τάξεως, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαναλάβουν αὐτὴν, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συνταττόμενον πρωτόκολλον πέμπεται ἐπίσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 92.

Οἱ βουλόμενοι ν' ἀποκτήσωσι δι' ἰδιαιτέρας σπουδῆς γνῶσιν τῶν μαθημάτων, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον, χρεωστοῦν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν τετάρτην τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Οἱ τοιοῦτοι, πρὶν γίνωσι δεκτοὶ, χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίζωνται πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους εἰς τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρας ἰδιωτικὰς σπουδάς των, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς προφορικὴν καὶ ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ἱκανότητα, διὰ νὰ καταταχθοῦν εἰς ἣν ζητοῦσιν τάξιν.

Ἄρθρον 93.

Ἡ ἐντὸς τοῦ γυμνασίου πρόοδος ἐλέγχεται κυρίως διὰ τῶν ἐγγράφων γυμνασμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ συνθέτουσι. Διὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα ἔγγραφός τις μετάφρασις ἐφ' ἑκάστου τῶν μαθητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικὸν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν, ἢ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σύνθεσίς τις εἰς τὸ ἑλληνικὸν, καθέκαστον μῆνα θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνὰ μία ἔγγραφος πρότασις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς, καθεκάστην δὲ ἑξαμηνίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Περὶ κατηχήσεως, φυσικῆς, χημείας καὶ φυσικῆς ἱστορίας, δὲν θέλουν γίνεσθαι ἔγγραφα γυμνάσματα, ἀλλ' ἡ περίοδος θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις· τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἑβραϊκῆς.

Ἄρθρον 94.

Εἰς τὸν διδάσκαλον εἶναι ἀνατεθειμένον νὰ προσδιορίζῃ τὴν ἀξίαν τῶν γυμνασμάτων τούτων· παραβάλλων τὰ σφάλματα ἢ τὰ προτερήματα αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰ νὰ προσδιορίζῃ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν μεταξύ των, ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν αὐτῶν περίοδον τόσον γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἕκαστον μάθημα ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 23 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 95.

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις, εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας καὶ ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 96.

Ὡς πρὸς τὸν ἐτήσιον κατάλογον θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια ὅ,τι διετάχθη ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς τὸ ἄρθρον 28, ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 97.

Ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικὰ ἰσχύουν καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἄρθρον περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

5) Νὰ παραδεχθῇ ἀρχήτις (principe) τοῦ λογιστικοῦ, ἢ νὰ γενῇ συζήτησις περὶ αὐτῆς.

6) Νὰ θεωρηθῇ ὁ κατάλογος τῶν γενικῶν παρατηρήσεων, διὰ νὰ γένῃ πρὸς Ἡμᾶς ἔκθεσις περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων, ἢ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη κανόνας καὶ τὰ διαταχθέντα ἐλεγκτικὰ μέσα διὰ τὴν διαχείρησιν ἐν γένει·

7) Νὰ ἀναφέρῃ περὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐξεσάσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἑνὸς λογιστικοῦ ἔτους καὶ τῆς κλείσεως αὐτοῦ.

7) Νὰ κάμῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ εἰς κενὰς θέσεις (ἄρθρ. 11) τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833.

9) Νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῆς, δοθησομένης παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκειμένων εἰς εὐθύνην λογαριασμῶν ὅταν ἀναδέχωνται τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των·

10) Νὰ συζητήσῃ ἀντικείμενόν τι, ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεκτικοῦ συνεδρίου ἐν γένει.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἀποφάσεις (arrêts de situation) καὶ αἱ γενόμεναι ἐκδικάσεις λογαριασμῶν, εἰς τὸ ἓν, ἢ τὸ ἄλλο τμῆμα, ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, καὶ προσυπογραφόμεναι ἀπὸ τὸν γραμματέα διεκπεραιοῦνται.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833, περὶ σχηματισμοῦ καὶ δικαιοδοσίας τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καθὼς καὶ τοῦ διατάγματος τῶν 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρ.) 1835, μένουσιν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς δημοσίους ἀρχὰς, καὶ τοὺς ὑπευθύνους λογαριασμῶν, καθόσον δὲν ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 63 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 64.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εὐθύνης τῶν δήμων ὡς πρὸς τὰς πραττομένας λῃστείας ἐντὸς τῆς περιφερείας των.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς

Ἄρθρον 1.

Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἕνεκα πάσης λῃστείας πραττομένης ἐντὸς τῆς περιφερείας του.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λῃστείας διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, βοσκοὶ ποιμνίων ἢ ἄλλων ζώων, ἐργάται εἰς τὰ δάση καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα παρὰ τὰς δημοσίους ὁδούς.

Ἄρθρον 2.

Μεχρισότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον.

Ἄρθρον 3.

Ἂν ἐκ λῃστρικῆς τινος πράξεως ἐπληγώθη τις δημότης ἢ μὴ, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὑπεύθυνος δῆμος χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν πληγωθέντα, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα του ἀποζημίωσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν μέλη τινὸς δήμου λάβωσι μέρος εἰς γενομένην λῃσείαν, κρύψωσι, τροροδοτήσωσι, ἢ μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλον σκοπὸν βοηθήσωσι τοὺς λῃστὰς, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, ὀφείλει, λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ πράγματος, νὰ τοὺς συλλαβάνῃ ἂν διαμένωσιν ἐντὸς τοῦ δήμου, καὶ νὰ τοὺς διευθύνῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἢ ἐὰν ἡ σύλληψίς των ἦναι ἀνέφικτος νὰ τοὺς καταγγέλλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ παραμελοῦσα τὴν διάταξιν ταύτην δημοτικὴ ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 5,

Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες δῆμοι ἀρνηθῶσιν ἢ δὲν χορηγήσωσιν ἐν καιρῷ τὴν πρὸς καταδίωξιν λῃστῶν παρὰ τῆς διοικητικῆς, στρατιωτικῆς ἢ καὶ δημοτικῆς τινος ἀρχῆς ἐγγράφως ζητηθεῖσαν συνδρομὴν ἢ συνεργείαν των, ὑποβάλλεται ἕκαστος εἰς πρόστιμον 50—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα δημοτικὴ ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς ἐμφανίσεως λῃστῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας της, χρεωστεῖ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς δημότας νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναγγείλῃ συγχρόνως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν, καὶ χρείας καλούσης νὰ ζητῇ πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν τὴν συνδρομὴν ἑνὸς ἢ καὶ πλειόνων ἐκ τῶν πλησιεστέρων δήμων.

Ἡ παραβαίνουσα τὴν διάταξιν ταύτην δημοτικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, οἱ δὲ ἀπειθήσαντες εἰς ταύτην τὴν προσκλισιν δημόται τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δήμου, τιμωροῦνται ἕκαστος μὲ πρόστιμον 5—20 δραχμῶν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς πρόστιμον ὡσαύτως 10—50 δραχ. ὑποβάλλεται ἕκαστος τῶν ποιμένων, ἱπποφορβῶν, ἐργατῶν εἰς τὰ δάση καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κατὰ τὰς δημοσίους ὁδοὺς ξενοδοχείων, καπηλείων, καὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων, οἵτινες πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐμφανίσεως λῃστῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, παρ' ᾧ διατελοῦσι διαμένοντες, δὲν τοὺς καταδιώξουσι, ἢ μὴ ἐπαρκοῦντες μόνοι πρὸς καταδίωξιν, δὲν εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν πλησιεστέρου δήμου, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν καὶ δὲν συνεργήσωσιν εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ παρὰ τοῖς ὁρίοις τοῦ Κράτους κείμενοι δῆμοι, οἱ ἀπὸ τὸ Μακρυνόρος μέχρι τοῦ Σουλπίου, δὲν ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρονολογικὴν τάξιν καὶ κατ' αὔξοντα ἀριθμόν. Δι' ἕκαστον δὲ βιβλίον ὑποθηκῶν θέλει ὑπάρχει ἴδιον ἀντίστοιχον βιβλίον ἐκθέσεων.

Ἄρθρ. 38.

Ἕκαστον τῶν βιβλίων τούτων λαμβάνει εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν· «βιβλίον ἐκθέσεων ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου (ἐνταῦθα τιθεται τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου Δήμου) θέλει δὲ ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι ὡς καὶ τὰ τῶν ὑποθηκῶν βιβλία.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς τὰ βιβλία ταῦτα καταχωριζομένων ἐκθέσεων θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα καὶ παράνομα τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφήν, ἐξάλειψιν ἢ ἄλλην ὁποιανδήποτε σημείωσιν· ἡ χρονολογία τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἐπαρουσίασεν· ὁ ἐπὶ τῶν περιλήψεων σημειωθεὶς ἀριθμός, ὁσάκις ἡ ἔκθεσις γίνεται κατὰ συνέπειαν περιλήψεων· ποῖα ἔγγραφα ἀπεδόθησαν εἰς τὸν αἰτοῦντα, καὶ ποῖα μένουσι προσαρτημένα εἰς τὴν περίληψιν, καὶ τέλος ὁ ἀριθμὸς τοῦ φύλλου τοῦ οἰκείου τόμου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, καὶ εἰς ὃν ἔγινεν ἡ ἐγγραφή.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ ἔκθεσις θέλει ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς παρισταμένους, καὶ θέλει ὑπογράφεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ἐπιτιθεμένης εἰς τὸ τέλος τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 41.

Αἱ ἐκθέσεις θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυνημμένα ἐνταῦθα ὑπομνήματα· εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῶν ἐγγράφων θέλει ἀφίνεται ἓν τρίτον τῆς σελίδος κενὸν, χωριζόμενον διὰ δύω καθέτων παραλλήλων γραμμῶν, χάριν τῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν παραπομπῶν καὶ ἄλλων ἐνδεχομένων σημειώσεων. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 89, τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 23, τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων.

Ἄρθρον 42.

Ὅταν αἴτησίς τις ἐπιφέρῃ ἐγγραφὴν ἢ προσημείωσιν εἰς βιβλία ὑποθηκῶν, ἀναγόμενα εἰς διαφόρους δήμους, ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν εἰς ὃ θέλει γενῇ ἡ κυρία ἐγγραφή· εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων τ' ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, εἰς ἃ θέλει γίνεσθαι ἁπλῆ μνεία τῆς ἀλλαχοῦ γενομένης ἐγγραφῆς, θέλει γίνεσθαι μὲ ἰδιαίτερον αὔξοντα ἀριθμὸν ἁπλῆ παραπομπὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ἐν ᾧ ἔγινεν ἡ περὶ τῆς κυρίας ἐγγραφῆς ἔκθεσις· ὡς π. χ. ἴδε πρωτόκολλον τοῦ δήμου Ἀθηναίων τόμ. 1 σελ. 12.

Ἄρθρον 43.

Ὅταν γίνῃ αἴτησις ἐγγραφῆς ἢ προσημειώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ὑποθηκοφύλαξ κρίνει ἀπορριπτέαν κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ ὑποθηκῶν νόμῳ διαταχθέντα, γίνεται ἐν τῷ προσήκοντι βιβλίῳ ἔκθεσις κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, καὶ σημειοῦνται ἐν αὐτῇ αἱ αἰτίαι τῆς ἀπορρίψεως· αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἔγραφα πρέπει τότε νὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφὴν, ἂν οὗτος δὲν αἰτῇ νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρον 44.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ δύναται τότε μόνον νὰ κρατήσῃ ἔκθεσιν ξεχωριστὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἰς μεμονωμένα φύλλα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένων περὶ ἐγγραφῆς αἰτήσεων ἦναι τόσον μεγάλος, ὥστε δὲν μένει καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ τακτικὴ ἔκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον.

Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ειδικὴν ἔκθεσιν δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰμὴ αἰτήσεις ἐναγόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ὑποθηκῶν· ἐὰν δὲ αἱ γενόμεναι αἰτήσεις ἀναφέρονται εἰς διάφορα βιβλία ὑποθηκῶν, συντάσσεται διὰ τὰς εἰς ἕκαστον βιβλίον ἀναγομένας αἰτήσεις ἰδιαιτέρα ειδικὴ ἔκθεσις.

Ἄρθρον 45.

Ἑκάστη τῶν εἰς τὰς ειδικὰς ταύτας ἐκθέσεις γινομένων σημειώσεων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς περιλήψεως, καὶ νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος· ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ ὑπογράφει ἐφάπαξ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν περιεχομένας σημειώσεις κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς.

Ἄρθρον 46.

Ἡ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων καὶ τὸ τῶν ὑποθηκῶν τακτικὴ καταχώρησις γίνεται κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν, αἱ δὲ ειδικαὶ ἐκθέσεις πρέπει νὰ παρακατατίθενται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον τῶν περιλήψεων ὑπὸ ἰδιαιτέραν δεσμίδα, καὶ ὑπὸ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμόν.

Εἰσαγωγικαὶ (transitoires) διατάξεις.

Ἄρθρον 47.

Οἱ εἰρηνοδίκαι οἱ μὴ διορισθέντες ὑποθηκοφύλακες θέλουν κλείσει τὴν 30 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕκτῃ ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων καὶ θέλουν τὰ στείλει ἀμέσως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἄλλου ἀσφαλοῦς μέσου (λαμβάνοντες ἀπόδειξιν παραλαβῆς παρακατατιθεμένην εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ εἰρηνοδικείου) εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ εἰρηνοδικεῖον.

Ἄρθρον 48.

Τὰ βιβλία ταῦτα περαίνονται κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον περιαπτόμενον ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐγγραφήν.

«Ἐπεράνθη

»Τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ »τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἕκτῃ ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν».

(Τ. Σ.) ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἐὰν δὲν ἔγινε καμμία προσωρινὴ σημείωσις, τὸ βιβλίον περαίνεται ὡς ἀκολούθως, γραφομένων εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῶν ἑξῆς·

»Εἰς βελτίωσιν ὅτι δὲν ἐνεγράφη εἰς το βιβλίον τοῦτο κἀμμία προσωρινὴ σημείωσις ὑποθηκῶν.

»Τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἕκτου ἔτους, ἕκτῃ ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν».

(Τ. Σ.) ὁ Εἰρηνοδίκης

Ν. Ν.

Ἄρθρον 49.

Οἱ ὑποθηκοφύλακες ὁσάκις ἐγγράφωσιν ὑποθήκας, σημειωθείσας ἤδη εἰς τὸ βιβλίον τῶν προσωρινῶν σημειώσεων, ὀφείλουν νὰ σημειῶσι ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων πάσης ἐγγραφῆς, καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς σημειώσεως αὐτῶν εἰς τὰ τῶν προσωρινῶν σημειώσεων βιβλία.

Ἄρθρον 50.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φύλακας τῶν ὑποθηκῶν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τίτλων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἡ προσωρινὴ σημείωσις καὶ αἰτεῖται ἤδη ἡ ἐγγραφή· θέλουν ὅμως ἐξηγεῖ εἰς τοὺς αἰτοῦντας, τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τῶν ὑποθηκῶν διαγεγραμμένους τύπους καὶ θέλουν ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἐσφαλμένων τυχὸν περιλήψεων.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἄρθρον 51.

Ὅταν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 11 (23) Αὐγούστου τ. ε. περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπαντῶνται προσκόμματα, οἱ ὑποθηκοφύλακες ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα, αἰτοῦντες τὴν λύσιν αὐτῶν· οὗτος δὲ θέλει ἀναφέρεσθαι, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ὅστις ἐπίσης ἀπο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν καὶ σήμερον τόσον λαμπρῶς ἐπικυρωμένην· ὅθεν καὶ ἠχθητε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐντελοῦς Μου εὐχαριστήσεως, δι' ἧς ἠχθητε τὴν ἐπανειλημμένην διαβεβαίωσιν τῆς Βασιλικῆς Μου εὐνοίας. Ἀλλ' ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀποτύφλωτιν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν νὰ νομίσουν, ὅτι θέλουν σᾶς ἐξαπατήσει, καὶ ὅτι ἀποινεὶ θέλουν σᾶς προστρίψει τὴν ὕβριν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ὅτι δὲν τρέφετε ἀγάπην πρὸς τὴν νόμιμον τάξιαν· ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν ν' ἀλησμονήσουν ὅτι εἶχον τὴν τιμὴν ν' ὑπηρετοῦν τὸν Βασιλέα σας.

Στερεοελλαδῖται! Τὰ ὀνόματα τοῦ Νικόλα Ζέρβα, τοῦ Δήμου Τσελίου καὶ τοῦ Μαλάμα ἐστιγματίσθησαν διὰ παντὸς καὶ ἐσβέσθησαν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Φάλαγγος· ὁ δὲ βραδέων τῆς δίκης θέλει καταλάβει τοὺς ἀνοσίους τούτους.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Θαρρεῖτε εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη θέλει ὑποστηρίζει τὴν πρὸς τὴν εὐταξίαν προσπάθειάν σας, αὕτη θέλει προφυλάξει τὴν ἡσυχίαν σας, αὕτη θέλει ἐξαφανίσει τοὺς ἐχθρούς σας. Ἐλήφθησαν ἤδη τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, καὶ ἰδίως ἐπηυξήνθησαν τὰ ἐντὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὰ σύνορα στρατεύματα· ἐτέθησαν δ' ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπιφανεῖς ἀρχηγοί· εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐδόθησαν ἔκτασις πληρεξουσιότητος καὶ διαταγαὶ γενικαί. Ἄνδρες χαίροντες πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην Ἡμῶν ἐστάλησαν νὰ διευθύνουν τοὺς δύο Νομούς. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων ἔγινεν ἤδη φροντίς· μετὰ πατρικῆς δὲ πραότητος θέλομεν χορηγήσει εἰς τοὺς ἐξηπατημένους εὐκαιρίαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ χρέη των. Αἱ περὶ τούτου ἐκδοθεῖσαι διαταγαί Μας θέλουν δημοσιευθῆ ἀνυπερθέτως.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Ἐπιμείνατε εἰς τὸν ὑπὲρ εὐταξίας καὶ ἡσυχίας ζῆλόν σας. Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων τῆς Ἐθνικῆς εὐημερίας στηρίζεται τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία, εἰς ἣν ἀφορᾷ ὁ Βασιλεύς σας, τρέφων πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην πατρός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρίου 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΝΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΧΕΣΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παυαρίας κλεισθείσης συνθήκης ἀφορώσης τὴν πρὸς χάριν τῶν ἀμοιβαίων ὑπηκόων των ἀκύρωσιν τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων» κτλ. γνωστῶν εἰσπράξεων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκλείσθη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παυαρίας ἡ ἑξῆς συνθήκη, τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν εἰς Μόναχον τὴν 24 Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Παυαρίας ἐξ ἴσου ἐπιθυμοῦντες νὰ πολυπλασιάσωσι καὶ εὐκολύνωσι τὰς διὰ τῆς συμμαχικῆς συνθήκης τῆς 1 Νοεμβρίου τῶν 1832 τεθείσας μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ἀμοιβαίους Αὐτῶν ὑπηκόους τὴν ἀτέλειαν ἀπὸ παντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction), εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι αἱ κινηταὶ αὐτῶν ἰδιοκτησίαι μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Παυαρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Παυαρίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Λ. Α. Μ. Μ. διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των ὡς ἑρεξῆς·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Μεγάλον Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτῆς Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἔκτακτον Αὐτῆς ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ τῆς Παυαρίας, καὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Παυαρίας, τὸν Κύριον Φριδερῖκον Αὔγουστον Βαρῶνον δὲ Γίζε Θαλαμηπόλον Αὐτῆς, Ὑπουργὸν τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν καὶ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας τοῦ στέμματος τῆς Παυαρίας, τοῦ Τάγματος τοῦ ἁγίου Λεοπόλδου τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἀδαμαντοκοσμήτου Τάγματος τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νεϊόσκη τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας, καὶ Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν,

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (de raite foraine ou de droit de détraction) δικαιώματα (jus detractus gabella hæreditaria, Census emigrationis) δὲν ἀπαιτοῦνται τοῦ λοιποῦ μηδὲ εἰσπράττονται, ὁπόταν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως καὶ ἄλλων τοιούτων, πρόκειται περὶ μετακομίσεως τῶν ὑπαρχόντων εἴτε κινητῶν ἰδιοκτησιῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παυαρίαν, εἴτε ἐκ Παυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶν τοιαύτης φύσεως τέλος εἶναι καὶ μένει ἀκυρωμένον μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκτείνεται ὄχι μόνον εἰς τὰς τοιούτου εἴδους εἰσπράξεις καὶ φορολογίας, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνας προσέτι ὅσαι ἤθελον εἰσπράττεσθαι μέχρι τοῦδε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων εἰς τρόπον, ὥστε οἱ ἐξάγοντες τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς ἄλλα τέλη ἢ φορολογίας εἰμὴ εἰς ὅσα μόνον ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ μεταβολῆς οἱασδήποτε ἰδιοκτησίας ἀπαιτοῦνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἑκάστην τῶν δύο Ἐπικρατειῶν νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς διατάξεις.

παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, τὸ δὲ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΤΕΡΓ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ
ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διευθύνσεως τῶν Οἰκονομικῶν.

ΔΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ διὰ τῶν δικηγόρων ἀναπλήρωσις τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, ὁτάκις συνάμα κωλύωνται τοῦ ἑνὸς πλείονες, ἐπέφερε πολλὰς δυσκολίας καὶ προσκόμματα διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν δικηγόρων, καὶ θεωροῦντες ἀφ' ἑτέρου ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ἔλλειψιν νομικῶν ἀνδρῶν ἡ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον προσθήκη νέων τακτικῶν δικαστῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τοιαύτας δυσχερείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρέδρων, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 Νόμου περιωρίζετο εἰς ἕνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

Β΄. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομικοῦ ὁρισμοῦ.

Γ΄. Ὁ νομικὸς οὗτος ὁρισμὸς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ
διευθύνων προσωρινῶς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κλητήρων τῶν ταχυδρομείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ γραφεῖα τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους δύνανται νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἑκάστου τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιγραφόμενα γράμματα, ἢ τοὺς φακέλλους.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορίσει τοὺς ἀναγκαιοῦντας κλητῆρας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουν ἐκλεχθῆ μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐφάνησαν τιμίας διαγωγῆς καὶ γνωρίζουν νὰ γράφουν καὶ ν' ἀναγινώσκουν.

Θέλουν δὲ δώσει οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἀνηκουσῶν Ἀρχῶν τῶν ταχυδρομείων τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἕκαστον γράμμα ἢ φάκελλον λαμβάνει ὁ κλητὴρ ἐκτὸς τῶν τεταγμένων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ δέκα λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Αὐτὰ τὰ δέκα λεπτὰ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸν κλητῆρα χάριν ἀμοιβῆς τῶν κόπων του οὐδεμία ἄλλη ἀντιμισθία δὲν δίδεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστος τῶν ἀνταποκρινομένων εἶναι ἐλεύθερος νὰ λαμβάνῃ ὁ ἴδιος τὰ γράμματά του ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον, ἢ νὰ τὰ λαμβάνῃ διὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν οἰκίαν του· εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ,

Περὶ εἰσοδημάτων τῶν δήμων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι χρέος δημοτικὸν, θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔτι οὐδεὶς προσδιωρισμένος πόρος διὰ τὰ γενόμενα ἀπὸ τοὺς δήμους εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἔξοδα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσει νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νὰ πληρώσῃ ἅπαξ δραχμὰς πέντε.

Ἄρθρον 2.

Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομήν τινα ἐντὸς τῆς καθέδρας ὀφείλουν ἐπίσης νὰ πληρώσουν τὸ εἰς τὸν § 1 ὡρισμένον δικαίωμα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν πόλεων, εἰς δημοσίους δενδροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ καταγραφῆς τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττουν·

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 6,936 Β. διατάγματος εἰδοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἀρχηγέται τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Ἀριθμὸς 1.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν πρώτην ἐγγραφὴν ὑποθήκης στηριζομένην εἰς τίτλον ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Τὴν τετάρτην Ὀκτωβρ. τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἐνεφανίσθη ὁ Κ. Α. Γ. καὶ παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀρ. 2 περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἐπισυνημμένον τὸ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπίσημον δανειστικὸν συμβόλαιον (ἢ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπισυνημμένα τὰ ἀκόλουθα συμβόλαια, ἢ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα). Ἐπειδὴ ἡ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανομένη οἰκία δὲν ἔλαβε μέχρι τοῦδε ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, ἠνοίχθη νέον φύλλον ὑπ' ἀριθ. 1 τομ. 1 καὶ ἐνηργήθη ἡ ἐγγραφὴ ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 1. Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων μὲ τὸ ἐπισυναφθὲν συμβόλαιον ἐπεστράφη εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

Ὑπογραφὴ τοῦ αἰτήσαντος.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.) N. N.

Ἀριθμὸς 2.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν ὁμοίαν δευτέραν ἐγγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. (τὰ ἀκόλουθα μέχρι ἢ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, ὡς ἀνωτέρω) ἐπειδὴ ἡ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανομένη οἰκία ἔλαβεν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 1 τομ. 1, ἔγινε διὰ τὴν παροῦσαν ἀπαίτησιν ἐγγραφὴ ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 2 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου. (Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων κτλ. ὡς ἀνωτέρω), ἢ καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, ἀλλάσσει ἡ τελευταία φράσις ὡς ἐφεξῆς.

Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων ἐπεστράφη εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν, τὰ δὲ ἀπὸ . . . . (ἡμερομηνία) ἔγγραφα παρακατετέθησαν εἰς τοὺς φακέλλους τῶν περιλήψεων.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

Ὑπογραφὴ τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.) N. N.

Ἀριθμὸς 3.

Ὑπόδειγμα ἀφορῶν προσημείωσιν γενομένην δυνάμει ἀποφάσεως ἐφεσίμου ἢ ὑποκειμένης εἰς ἀνακοπήν.

Τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. ἐμφανισθεὶς ὁ Δ. Μ. παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. . . . . περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἐπισυνημμένη ἡ ἀπὸ πέμπτης Ὀκτωβρίου ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν· ἐπειδὴ ἡ ἐκεῖ ἀναφερομένη οἰκία ἔλαβεν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 1, ἐγινεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἐγγραφὴ ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 3 θεωρουμένη ὡς προσημείωσις, διότι ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἐφέσιμος.

Σημ. Ἂν ἡ ἀπόφασις μὴ οὖσα ἐφέσιμος ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν, σημειοῦνται ἀντὶ τῶν λέξεων *εἶναι ἐφέσιμος*, αἱ λέξεις· *ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν.*

Τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπόδειγμα.

Ἴδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

Ὑπογραφὴ τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.) N. N.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εις τὴν Γραμματείαν καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον νὰ δώσῃ ἰδιαιτέρας τινὰς πρὸς ταῦτα καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα εἰδικὰς ὁδηγίας περὶ συγκεντρώσεως τῶν χρημάτων εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἁρμόδια ταμεῖα, ὅταν τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας, οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, καὶ ἀπὸ ἄλλας περιστάσεις.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ εἰδικὰ ταμεῖα δύνανται νὰ ἐξαργυρώσουν χρηματικὰ ἐντάλματα, ὅταν τοῖς διευθύνωνται θεωρημένα ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἐπαρχιακοὺς ταμίας· ἀλλὰ τὰ ἐντάλματα θέλει θεωροῦνται ὡς ἐνυπάρχοντα μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖόν τους, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλει τ' ἀποστέλλουν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ εἰς τοὺς § 100 καὶ 101 ἀναφερομένη ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας ἀπὸ δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας, καὶ δίδεται εἰς μετρητὰ, παρακατιθέμενα εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον μὲ ἀπολαβὴν τόκου 6 $\frac{0}{0}$ τὸν χρόνον, ἢ εἰς ἀκίνητα κτήματα.

Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται καὶ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν προσδιορίζονται καὶ κανονίζονται ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ τῆς πρώτης τάξεως ταμίαι φέρουσι βαθμὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν παρέδρων· προπορευομένων ὅμως τούτων.

Οἱ τῆς δευτέρας ὑπουργικῶν γραμματέων ά. τάξεως προπορευομένων τούτων.

Ὁ δὲ μισθὸς, διὰ τοὺς μὲν, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας τριάκοντα (230)· διὰ δὲ τοὺς δὲ, δραχμὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα (170) συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραφικῶν ἐν γένει ἐξόδων τους, πλὴν τῶν βιβλίων, καθημερινοῦ, καθολικοῦ, τριπλοτύπων, τῶν γραμματίων παραδόσεως, ἐκτύπων καταστάσεων καὶ βιβλίων τῶν λήξεων, σταλησομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ διοικητικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Β. Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 19 (31) Μαρτίου 1836.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γενικοῦ ταμείου.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ κατάργησις τῶν ταμείων τῶν νομῶν ἐπιφέρει αὔξησιν εἰς τὰς λεπτομερεῖς ἐργασίας τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου, καὶ ἐπειδὴ αἱ εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν καὶ τὸν ἐλεγκτὴν, διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 καταστατικοῦ τῶν ταμείων διατάγματος ἐπιβαλλόμεναι εὐθύναι περισσεύουσι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν, ἀκούσαντες τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς αὐτῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ ταμείου αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπαλλήλου, οὗτος διορίζεται παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3,000 δραχ. καὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου, προηγουμένου ὅμως τούτου.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ δύο συνεργοὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου θέλουν διορίζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς παρ' Ἡμῶν, ὁ πρῶτος τούτων θέλει ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐτήσιον 2,400 δραχμῶν, ὁ δὲ ἄλλος 2,000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ταμείου προσδιορίζεται εἰς 720 δραχμὰς ἐτησίως.

Ἄρθρ. 4.

Προσέτι ἐγκρίνομεν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν ἐτησίως 3,000 δραχμὰς ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἀνυπέρβλητον ὅρον πρὸς πληρωμὴν ἐκτάκτων ἐργασιῶν καὶ βοηθῶν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν δίδομεν τὴν ἄδειαν ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην καὶ ὑπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν § 78 τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν προσδιορισμένων διατυπώσεων, νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον νὰ κρατῇ τὸ καθημερινόν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκτὸς τῆς κρατήσεως τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου μὲ τὴν ὁποίαν ὁ γενικὸς ταμίας εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, χρέη τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι·

ά. Νὰ ἐπεξεργάζηται ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας τὰ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰσερχόμενα ἀντικείμενα, καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν σπουδαίαν ἀλληλογραφίαν·

β'. Νὰ πιστοποιῇ τὰ ἔγγραφα τῶν ταμείων τῶν διοικήσεων·

γ'. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς καταχωρίσεως, καὶ νὰ ἐπιστατῇ αὐτήν·

δ'. Νὰ προετοιμάζῃ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοῦτον.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Αὐγούστου

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ τὰ καθαρίζωσι καὶ νὰ τὰ ἐξορύττωσι.

3) Εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεωπωλείων, καὶ προτ-διορίζοντες τὸ μέρος, ὅπου πρέπει νὰ μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων·

4) Εἰς τὴν πώλησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ πεσόντων εἰς ἀσθενείας ἢ παλαιότητος·

5) Εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων, καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν τοιούτων·

6) Εἰς τὴν κα· ὄρυξιν τῶν ἐρριμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοὐλάχιστον τεσσάρων ποδῶν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν εἰς μεμονωμένα·

7) Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κατοικιῶν τὰς πολυαριθμους καὶ ὑπερβαινούσας τὴν οἰκιακὴν ἀνάγκην χήνας, ὄρνιθας, νήσσας, τοὺς χοίρους, λαγίδια καὶ ὅσα προξενοῦν κακὴν ἀποφοράν.

8) Εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν διεφθαρμένων ποτῶν καὶ τροφίμων, πωλουμένων εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰ ἐργαστήρια παρὰ τῶν κρεωπωλῶν, ἀρτοποιῶν, οἰνοπώλων, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, καπήλων·

9) Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν δήμων σύστασιν τεχνουργείων, καὶ ἐργοστασίων, ἀπαγορευομένων παρά τῶν νόμων.

Ἄρθρον 57.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιτηρῶνται·

1. Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ ἰατρικὰ, καὶ ἐκτελοῦν τοὺς ἀφορῶντας τὰ φαρμακοπωλεῖα κανονισμούς·

2. Τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι φρονοῦσαι, ὅτι γνωρίζουν θαυμασιουργὰ ἰατρικὰ, διορίζουν συχνάκις βλαβερά·

3. Τοὺς πρακτικοὺς, οἵτινες πωλοῦν ἰατρικὰ, κρύπτοντες ὅτι διὰ τούτων ἐνήργησαν θαυμασιώδεις ἰατρεύσεις·

4. Διεφθαρμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα διὰ τροφῶν, ποτῶν ἢ ἰατρικῶν προξενοῦν τὴν ἀποβολὴν γυναικῶν ἢ κορασίων ἐγγύων.

5. Τελευταῖον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες ὠφελούμενοι τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως ἰατρικῶν τὰ μεταχειριζοντα εἰς ἰατρείαν ἀνθρώπων.

Ἄρθρον 58·

Πρέπει νὰ λαμβάνεται μεγίστη φροντὶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυνομίαν· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ κεινται διηνεκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν 6 (18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1835· ὡσαύτως πρέπει ἰδίως νὰ λαμβάνεται φροντὶς, ὥστε νὰ χαράττωνται καλαὶ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, νὰ μὴν οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχέδια νὰ ἐπισκευάζωνται ἢ νὰ κατεδαφίζωνται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νὰ ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νὰ ἀπαντῶνται κίνδυνοι πυρκαϊᾶς, νὰ ἐξετάζεται τὸ οἰκοδομικὸν ὑλικὸν, νὰ συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιοι ἐπιγραφαὶ, ἄνευ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νὰ ἀπομακρύνωνται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ βρύσεις.

Ἄρθρον 59.

Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται πρὸς τούτοις τὰ ἀκόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα.

1. Νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους, συνωδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, καὶ νὰ διατάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀμέσως κατεδάφισιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὑρισκομένων εἰς κακὴν κατάστασιν.

2. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, νὰ μὴν ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας·

3. Νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ στύλους, ἢ τῆς πλησιάσεως εἰς σωροὺς γεννημάτων ἢ ἱπποκομῆς, μὲ τσιμπούκια ἀνημμένα ἢ μὲ φῶτα, μὴ εὑρισκόμενα εἰς καλοκλεισμένους φανούς.

4. Νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδόχους νὰ μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σταύλων, παραθέσεων ἁμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἱπποκομὴ, ἀνοικτοὺς φανοὺς, λύχνους ἢ κηρία, ὅπως καὶ ἂν ἦναι τοποθετημένα·

5. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκῶν των ἐμπρήσιμον ὕλην, νὰ τὴν φυλάττωσιν εἰς μεμονωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων.

6. Νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὑδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊῶν.

7. Νὰ φροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσίευσιν συστηματικῆς τάξεως ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς.

8. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νὰ μὴ γίνωνται πυροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἄνευ ἀδείας, καὶ νὰ μὴ συγχωρῆται τοῦτο εἰμὴ ὅταν δὲν ἐνδέχεται νὰ προξενηθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

Ἄρθρ. 60.

Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιρροήν.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηνεκῆ προσοχὴν, καὶ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεστῶτας λεπτομερεῖς κανονισμοὺς καὶ ἰδίως ἐκείνους τῶν 6 (12) Ἀπριλίου 1835 (Ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. 25 σελ. 173).

Ἄρθρ. 61.

Ἰδιαίτερον κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήρησις.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθέραν βιομηχανίαν τῶν ἐμπορευομένων καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεῖα ἢ περιορισμούς.

Εἰς αὐτὰς ἀπόκειται ἡ διαχείρησις τῶν ἐνεστωσῶν τάξεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παῦσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντήρησις, παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ, ἡ ἀπομάκρυνσις παντὸς περιορισμοῦ, καθόσον δὲν εἶναι νομίμως συγχωρημένος.

Ἐπίσης χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησιν τῶν δικαιωμάτων ἄνευ προλαβούσης ἐκπληρώτεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

Ἄρθρ. 62.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐργάζονται ἐπὶ δείγματι καὶ χορηγοῦν τὰς ἀναγκαίας ζωοτροφίας, ὡς ζυθοποιεῖα, κρεωπωλεῖα, ἀρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων θέλει βεβαιοῦται ἀνίσως τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδευμάτων των πωλοῦνται ἄφθαρτα καὶ μὲ ἀκριβῆ μέτρα καὶ σταθμοὺς καὶ ἀνίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προδιωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμήν.

Ἄρθρ. 63.

Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεώνουν.

1. Τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα τεχνουργοῦν χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ἰδιωτικήν των σφραγίδα μὲ τὶ ὄνομά των ἐπὶ χαλκίνης πλακὸς προωρισμένης εἰς τοῦτο.

2. Τοὺς χρυσοχόους νὰ παρουσιάζωσι τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ δημαρχεῖον·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τείνεται χρείας καλούσης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν.

Ἄρθρον 52.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν Ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΠΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ὑποδείγματα περιλήψεων (145)

Περίληψις

Ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑπ' ἀριθ. δωδέκατον, κειμένης κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὸν προκείμενον κῆπον κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Κ. Ν. Ν. Φαρμακοπώλου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας, ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Β. Δ, Φ. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας ζητεῖται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, δυνάμει τοῦ ἐπισυναπτομένου δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Γ. Δ. πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων ἤτοι 4.000 πληρωτέων τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, καὶ φερουσῶν τόκους ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν πληρωτέους εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους κατὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους,

Α. Φ Ἔμπορος.

(Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν προσθέτει μετὰ τὴν γενομένην ἐγγραφὴν τὴν ἑξῆς σημείωσιν καὶ ἐπιστρέφει τὴν περίληψιν εἰς εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν).

Ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τόμος 1 ἀρ. 1.

Τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ) Ν. Ν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1 — 1836 — ΑΘΗΝΑΙ 18 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὰ χρεωστούμενα τελωνιακὰ δικαιώματα θέλει δίδεσθαι πίστωσις εἰς τοὺς καταστηματικοὺς ἐμπόρους κατ' αἴτησίν των, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ἐμπόριον· ἀλλ' εἰς τοὺς τελευταίους τότε μόνον, ἐὰν οὗτοι ἔχουν ἀκίνητα κτήματα εἰς τὸ Βασίλειον, ἢ ἠμποροῦν νὰ δώσουν ἀξιόχρεων ἐγγυητήν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωστουμένων τελωνιακῶν δικαιωμάτων εἶναι

Διὰ τὰς ποσότητας τῶν δραχ. 100 ἕως 200 εἷς μήν.
Διὰ τὰς τῶν δραχ. 200 ἕως 500 δύω μῆνες,
Διὰ τὰς τῶν δραχ. 500 καὶ ἐπέκεινα τρεῖς μῆνες·

Ποσότητες μικρότεραι τῶν 50 δραχμῶν πρέπει νὰ πληρόνωνται ἀμέσως εἰς μετρητὰ ἐν καιρῷ τοῦ τελωνισμοῦ· αἱ δὲ ἀπὸ 50 ἕως 100 δραχμῶν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συνάπτουν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δι' ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένους ὑποτελῶνας ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων ἐνδεικτικῶν, τὰ ποσά, ἅτινα ἕκαστος πιστώσιμος ὑποτελὴς χρεωστεῖ. Οὗτος δὲ ὑπογράφει ἔντυπον χρεωστικὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν τῷ παρουσιάζει ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου, καὶ διὰ τὶς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἀναφερόμενον Ταμεῖον καὶ εἰς τὴν προσδιωρισμένην προθεσμίαν τὴν ποσότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιστώθη.

Αἱ χρεωστικαὶ αὗται ὁμολογίαι συνοδευόμεναι μὲ κατάλογον καὶ μὲ τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικὰ παραδίδονται ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων εἰς τ' ἁρμόδια Ταμεῖα, ἅτινα εἰσπράττουν τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα, παραδίδοντες τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικά.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἀλλ' ὄχι πλειότερον τῆς ἡμισείας.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρ.) 1835.

ΟΘΩΝ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Περὶ δημοπρασίας τῶν οἰκοπέδων τῆς νέας σειρᾶς τοῦ παραλίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου Υ. Β. ἀποφάσεως, ὅλα τὰ οἰκόπεδα τῆς νέας σειρᾶς τοῦ παραλίου τῆς κάτω πόλεως Π. Πατρῶν παραλλήλου μὲ τὴν μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν θάλασσαν ἄκραν τῆς πόλεως, διακοπτομένην ἀπὸ τοὺς ὀρθίους δρόμους, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως.

Οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως εἶναι οἱ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ πλάτος τῆς νέας ταύτης σειρᾶς οἰκοπέδων προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιὲξ τεκτονικοὺς πήχεις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ πλάτος τοῦ δρόμου μεταξὺ τῆς νέας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ παραλίου ὑπαρχούσης ἤδη σειρᾶς προσδιορίζεται εἰς εἴκοσι τεκτονικοὺς πήχεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 42.

Εἰς περίστασιν ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἄλλων ἐμποδίων τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἀναδέχεται τὰ χρέη τούτου κατὰ τὰς ὁδηγίας του, ἂν δὲν διετάχθη ἄλλως πως.

Ἄρθρον 43.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως· κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐν ἐνεργείᾳ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν διάταγμα, ὅλα δὲ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα διὰ τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς διαταγμάτων εἶχον ἀνατεθῆ εἰς τοὺς Νομάρχας, μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς τωρινοὺς διοικητὰς, καθόσον εἰς τὸ παρὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 2. Ἰουλίου τ. ε. διάταγμα δὲν ὡρίσθη ἄλλως περί τινων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 44.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, αἱ δὲ λοιπαὶ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας νὰ συμπράξωσιν ἑκάστη ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 8 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ὑποδιοικητῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑποδιοικητῶν ἐπεκτείνεται εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα κατὰ τὸ διάταγμα ἀποτελοῦν τῶν διοικητῶν τὴν ἁρμοδιότητα· ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὸ δικαιώματα, ὅσα εἶχον οἱ μέχρι τοῦδε ἔπαρχοι, καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς εἰς ἕκαστον ἐμπεπιστευμένης ὑποδιοικήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πάντοτε μέρος τῆς μεγαλητέρας διοικήσεως ὑπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν χρησιμεύει ἑπομένως πανταχοῦ ὡς βάσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν, ἀλλὰ τροπολογούμενον κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον περιεχόμενον περιορισμὸν τῆς ἁρμοδιότητος, καὶ κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὁρισμούς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὑπόκεινται ἐντελῶς εἰς τοὺς ἀνήκοντας διοικητὰς, λαμβάνουν κυρίως ἀπὸ αὐτοὺς μόνους διαταγὰς, καὶ πρὸς αὐτοὺς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα, εἶναι εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένη ἡ προεξέτασις τῆς ὑποθέσεως καθ' ὅλα τὰ μέρη της, ἐκτὸς μόνον ἂν περιστάσεις ἢ μέρη τινὰ αὐτῆς ἀνατεθοῦν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἢ εἰδικῶν διαταγῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς καὶ ἰδίως τὰς δημοτικὰς, ἢ ἐπιφυλαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς καὶ ἰδίως τοὺς διοικητάς. Ἀλλ' ἐνεργοῦντες τὰς ἐξετάσεις οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μὲ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας οἱ διοικηταὶ ἤθελον τυχὸν τοῖς δίδει.

Ἄρθρον 5.

Ὁμοίως ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν οἱ ὑποδιοικηταὶ νὰ λαμβάνουν μέτρα δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις, καθ' ὅσον αἱ ὑποθέσεις αὗται κατὰ μέρος, ἢ ὁλοκλήρως, δὲν ἀνετέθησαν διὰ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, ἢ δὲν ἐπεφυλάχθησαν ῥητῶς εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς. Ἐπιφυλάττεται δὲ πάντοτε εἰς τοὺς ἐνεχομένους ἢ εἰς τὸν διοικητὴν ἔκκλησις, καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ διοικητοῦ ἐπίσημος ἐνέργεια, ἀναθεώρησις καὶ τροποποίησις ἀποφάσεως, καθὼς καὶ ἡ πρὸς τὴν κυβέρνησιν περὶ τούτου ἔκθεσις καὶ εἰδοποίησις, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ, ἢ κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἢ κατὰ ὑπάρχοντα διατάγματα καὶ ὁδηγίας.

Ἄρθρον 6.

Ἀπ' ἐναντίας τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορίζομεν ἐνταῦθα, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπὸ Ἡμᾶς ἢ τὰ ὑπουργεῖα εἰς τοὺς διοικητὰς στελλόμεναι γενικαὶ διαταγαὶ θέλουν πέμπεσθαι πάντοτε ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς, οἵτινες εἰς τοιαύτας περιστάσεις θέλουν στέλλει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ζητουμένας πληροφορίας, καὶ λοιπὰς ἐργασίας. Ἂν αἱ γενικαὶ αὗται διαταγαὶ δὲν ὁρίζουν ἄλλως πως· οἱ ὑποδιοικηταὶ χρεωστοῦν ὅμως νὰ στέλλωσι πάντοτε εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν διοικητὰς ἀντίγραφον τῶν διευθυνθεισῶν εἰς τὰς Γραμματείας πληροφοριῶν καὶ ἀπαντήσεων.

Ἄρθρον 7.

Ὁμοίως διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὥστε οἱ ὑποδιοικηταὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ στοιχ. γ. μ. ν. υ. ο. τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διατάγματος, ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἦναι σημαντικὴ καὶ πολλὰ κατεπείγουσα, ν' ἀναφέρωνται ἐπίσης ἀμέσως πρὸς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας, τηρουμένων καὶ ἐνταῦθα τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου περιεχομένων ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑποδιοικητῶν θέλει εἶναι κατὰ πάντα σύμμορφος μὲ τὴν τῶν διοικητῶν, ἥτις ὁρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διάταγμα, καὶ ἰδίως θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 24-41, ἀλλὰ μὲ τὰς τροπολογίας τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μᾶλλον περιωρισμένης αὐτῶν θέσεως, ἐκ τῆς εἰς τοὺς διοικητὰς ὑπαλληλίας αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν μερικῶν διατάξεων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς χρεωστεῖ προστούτοις νὰ περιέρχεται εἰς ὅλα νὰ μέρη τῆς διοικήσεώς του περιοδικῶς, τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, καὶ νὰ διευθύνῃ κατὰ τριμηνίαν περιεκτικὴν ἔκθεσιν, μετὰ δὲ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, γενικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸν διοικητήν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν θέλουν ἐκτελεῖ παρ' αὐτοῖς τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν οἱ γραμματεῖς παρὰ τοῖς διοικηταῖς· εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, τοὺς ἀντιπροσωπεύουν, ἐκτὸς ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις διαταχθῇ ἄλλως πως.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ, ὁ δὲ βοηθὸς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοι καὶ κληροδόχοι τόσον ἀνιόντες ὅσον καὶ κατιόντες συγγενεύουσι κατ' εὐθεῖαν, καὶ δὲν προτιμοῦν νὰ πληρώσουν τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

7. Αἱ ἐξώδικοι διανομαὶ τῆς περιουσίας, ἐὰν τὰ μέρη δὲν προτιμοῦν νὰ πληρώσουν κάλλιον τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

Ἄρθρ. 29.

Εἰς χαρτόσημον *ἀξίας* ὑπόκεινται.

1. Ὅλα τὰ παντὸς εἴδους περὶ χρημάτων ἢ ἀξιῶν συμβόλαια τὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δήμων, δημοσίων καταστημάτων, συντεχνιῶν καὶ σωματίων, γινόμενα εἴτε δι' ἰδιωτικῆς ὑπογραφῆς, εἴτε ἐπισήμως, καὶ ῥητῶς αἱ παντὸς εἴδους διὰ δημοπρασίας παραχωρήσεις.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀπόντων τῶν μερῶν. Τὰ πρωτόκολλα καὶ αἱ πράξεις ὅσα δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τελειώσουν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ὅταν διαλαμβάνουν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως γράφονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου χαρτίου, χωρὶς νέαν ἄλλην πληρωμήν, παρὰ τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

2. Τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ δικαστικὰς παρακαταθήκας, καὶ δι' ἐγγύησιν ὑπηρεσίας ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ εἴτε πιστοποιητικὰ τῶν διαφόρων δημοσίων ταμείων

3. Τὰ ψηφίσματα καὶ διπλώματα πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν συμβολαιογράφων, δικηγόρων καὶ κλητήρων δικαστικῶν, ἐξαιρουμένων τῶν συντάξεων.

Προσέτι τὰ περὶ χορηγίας καὶ ἐπικυρώσεως ἔγγραφα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων καὶ προσορισμῶν.

Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις τὸ τέλος τῆς *ἀξίας* θέλει ὑπολογισθῆ ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ, ἢ ὅπου δὲν δίδεται μισθὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐτήσιον εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς πάντοτε εἰς τὰ ψηφίσματα καὶ διπλώματα.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀπολαβαί, ὡς εἶναι ἡ ἄμισθος κατοικία, αἱ γαῖαι κτλ. θέλουν ἐμπεριέχεσθαι ὁμοίως εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης.

Τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ πιστοποιοῦντος τὴν ὁρκοδοσίαν ἢ τὴν ἐγχείρησιν τοῦ διπλώματος· εἰς τοὺς προβιβασμοὺς τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως μόνον τοῦ μισθοῦ, εἰς δὲ τὰς παραιτήσεις τὸ τέλος τοῦτο δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Ὅλα τὰ συμφωνητικὰ δι' ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους εἰς ἑνὸς ἔτους ἀποδοχὰς (μισθὸν) ἐκτὸς ἂν ἡ συμφωνία γίνεται δι' ὀλιγώτερον καιρόν.

5. Ὅλα τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων, τὰ διὰ μισθοὺς καὶ ἀπολαβὰς παντὸς εἴδους, προσέτι καὶ δι' ὅσα λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ὅταν τὸ ποσὸν των ὑπερβαίνει τὰς ἕνδεκα δραχμάς.

6. Οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ ἀποδείξεις ἰδιωτῶν χωρὶς παρατήρησιν ποσῶς τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον δίδονται, ἅμα ἡ ὁλικὴ ποσότης ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰς ἕνδεκα δραχμάς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας, ὅταν τὰ ἐξοφλιζόμενα ἡμερομίσθια ὑπερβαίνουν τὴν ποσότητα τῶν δέκα δραχμῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι καθὼς καὶ οἱ παντὸς εἴδους ὑπολογισμοὶ δύνανται ἢ νὰ γραφῶσιν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ἀνῆκον χαρτόσημον τῆς ἀξίας, ἢ τοῦτο νὰ ἐπιβληθῆ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ἀναλόγου προσθέτου λευκοῦ χάρτου· καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις εἶναι συγχωρημένον νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ποσῶν ἢ τῆς ἀξίας, χωρὶς νὰ πληρώσουν διὰ τοῦτο τὸ τέλος ἐκ νέου.

7. Αἱ ἐνδείξεις παραλαβῆς διὰ πληρωμὰς γινομένας εἰς δημόσια ταμεῖα, ὅταν ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν 11 δραχμῶν, καὶ ὅταν ἡ πληρωμὴ δὲν γίνεται διὰ τοὺς ἀμέσους ἢ ἐμμέσους φόρους, μήτε προέρχεται ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν φόρων εἰς τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας, ἢ τοὺς νομούς.

8. Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς ἐμπορικὰς καὶ τραπεζητικὰς ἐργολαβίας, καὶ τὰ γραμμάτια καὶ ἀποδεικτικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη αὐτῶν.

Ἐλεύθερα παντὸς τέλους χαρτοσήμου εἶναι τὰ γραμμάτια τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διὰ προνομίου συστηθεῖσαν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ ἐξοφλητικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη της.

9. Αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους, ὄχι ἐπὶ τοῦ ἐξασφαλιζομένου ποσοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γινομένης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πληρωμῆς·

10. Αἱ συναλλαγαί, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, αἱ ὁμολογίαι, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περιέχοντα ὑποτοχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῶν διωρισμένας ποσότητας, καὶ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ Βασίλειον συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν τῶν εἰσερχομένων ἀπὸ ξένα κράτη συναλλαγματικῶν, τῶν πληρωτέων ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ σφραγὶς πρέπει νὰ ἐπιτεθῆ εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην πρὶν τῆς παρουσιάσεως εἰς ὑποδοχὴν (ἄρθρ. 10).

Αἱ ὀπισθογραφαὶ καὶ αἱ ὑποδοχαὶ καὶ ὅλα τὰ μὴ κυκλοφοροῦντα ἔγγραφα, καθὼς διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν τέλος, ὅταν τὰ πρωτότυπα αὐτῶν καὶ αἱ κυρίως ὁμολογίαι ἐσημάνθησαν· δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν τέλος ὁμοίως καὶ τὰ γραμμάτια τῆς διὰ προνομίου διορισθείσης ἐθνικῆς τραπέζης.

Αἱ κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι αἱ ἀπὸ συγγενεῖς τοὺς μὴ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀνιόντας, καὶ κατιόντας, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κληρονομηθέντος ἢ κληροδοτηθέντος πράγματος καὶ τῶν λοιπῶν ὠφελειῶν ἢ ἀπολαύσεων ἃς ὁποίας ἔχει, χωρὶς διάκρισιν καὶ χωρὶς καταλογισμὸν τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πληρωθησομένου τέλους, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσιν ὅλα τὰ ἐπὶ τούτου χρέη.

Ἐννοεῖται δέ, ὅτι εἰς τὰς ῥηθείσας κληρονομίας καὶ κληροδοσίας τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῆ ἅπαξ ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης, ἢ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς περιουσίας, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντελῶς καὶ ἐν τάξει καταστρωμένη ἀπογραφή· ταύτης δὲ μὴ ὑπαρχούσης, εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν νὰ κάμωσιν ὅλοι οἱ κληρονόμοι καὶ ἐπίτροποι αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον εἰρηνοδικεῖον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κληρονομήτεως, γράφοντες εὐθὺς ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τὴν ἀνάλογον ἀξίαν.

Παρεκτὸς τούτου ὑπόκεινται εἰς τὸ νόμιμον τέλος τῆς τάξεως καὶ τὰ περὶ κληρονομίας ὡς πρακτικὰ ὅταν γένωσι.

Ἄρθρ. 30.

Διὰ νὰ ὑπολογίζεται ὀρθῶς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας, πρέπει τὰ ἔγγραφα νὰ διαλαμβάνωσι μὲ ἀκρίβειαν τὰς χρηματικὰς ποσότητας, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀναφερομένων πραγμάτων· οἱ δὲ συμβολαιογράφοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, καὶ ἂν συγκρίνοντες τὰς δηλωθείσας τιμὰς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν τιμὴν τῆς ἀξίαν τῶν πραγμάτων εὕρωσιν ἐπαισθητὴν διαφορὰν πρὸς βλάβην τοῦ ταμείου, τότε πρέπει νὰ διορθώνωσιν αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει των νὰ λαμβάνωσι τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πτωνται τὰς συνεδριάσεις των, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶσι περιοδικῶς τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα σχολεῖα.

66) Νὰ φροντίζωσι περὶ συστάσεως ἐφορειῶν διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ περὶ τῆς προεδρίας αὐτῶν, καθόσον ἔχουν τὴν ἕδραν των εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητοῦ, νὰ προσπαθοῦν περὶ τῆς δραστηριότητός των εἰς τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς λοιπὰς ἐφορείας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς περιφερείας των.

67) Νὰ ἔχωσι τὴν φροντίδα διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν σχολαρχῶν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἰδιαιτέρας ὑπουργικὰς διατάξεις περὶ τῶν γυμνασίων.

68) Νὰ κάμνωσι τὴν περιοδικὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῆς διοικήσεώς των κατὰ τὴν διοικητικὴν περιοδείαν των.

69) Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ τῆς δημοσίου ἀσχημοσύνης, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἠθικὴ κοσμιότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅταν εὐθυμῇ, καὶ νὰ φροντίζουν, ὥστε νὰ ὑποθάλπωνται αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί, βραβευόμεναι κατ' ἀξίαν. Νὰ ὑποστηρίζωσι κατὰ πᾶσαν δύναμιν τὸν ἀνώτερον ἔφορον τῶν σχολείων εἰς τὴν περιοδείαν των καὶ εἰς τὰς διατάξεις των.

70) Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰς καταδιώκουν συμφώνως μὲ τὰ ὁριζόμενα παρὰ τῶν νόμων.

71) Νὰ διαφυλάττουν εἰς ἕκαστον ὑπήκοον τοῦ κράτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας δοξασίας, καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται αὐτὸ ἐναντίον τῆς μισαλλοδοξίας καὶ θεομανίας (intolérance et fanatisme).

Νὰ προστατεύωσιν ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑταιρίας εἰς τὰ δίκαιά των καὶ εἰς τοὺς θεμελειώδεις αὐτῶν νόμους.

72) Νὰ προστατεύωσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ὑπερασπίζοντες ἐναντίον πάσης βλάβης τὰ δίκαιά της, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐναντίον προσβολῶν τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατὰ τοὺς θεμελιώδεις ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 24 ἰουλίου (4 αὐγούστ.) 1834 διακηρύξεως.

73) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ταράττεται ἡ εἰρήνη, οὔτε εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικὰς ἑταιρίας, οὔτε εἰς τὰς διαφόρους καθεστώσας ἐκκλησίας τοῦ κράτους.

74) Νὰ ἐμποδίζουν πάντα προσηλυτισμόν.

75) Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ μὴ παρενοχλῆται ποτε, εἴτε ἡ ἰδιαιτέρα, εἴτε ἡ δημόσιος λατρεία, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτὰς δοσιληψίας.

76) Νὰ φυλάττουν ἐν γένει τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ διατηροῦν τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας οἱ νόμοι καὶ αἱ συνθῆκαι κατέστησαν μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας.

77) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ ἑταιρίαι ἄνευ τῆς προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηριζόντων τὰς τοιαύτας ἑταιρίας ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς. Ἂν δὲ ζητηθῇ ἡ Βασιλικὴ συναίνεσις διὰ σύστασιν θρησκευτικῆς ἑταιρίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουν τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν της καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ καθυποβάλλουν εἰς τὴν γραμματείαν τὴν γνωμοδότησίν των.

78) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐναπόκειται εἰς τὸν Ἡγεμόνα· ἑπομένως νὰ ἐφοροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκατανεύσεως ἀπὸ μέρος τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρωνται ὁσάκις ἡ τοιαύτη συγκατάνευσις συζητηθῇ.

79) Νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς τὸν ὅρκον τῆς πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ κράτους.

80) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰς μόνον μὲ τὴν συγκατάνευσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ἤθελον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι· νὰ ἐμποδίζουν δὲ τὰς ἄνευ ἀδείης τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας.

81) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπεκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία εἰς ἄλλας, εἰμὴ εἰς πάντῃ ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία δὲν ἐνεργεῖται διὰ ξένων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, οὔτε δι' ἐγχωρίων, μὴ ἐχόντων τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τοῦ Βασιλέως.

82) Ἡ ἐκκλησία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ παιδεύῃ εἰς ὑποθέσεις τῆς συνειδήσεως, ἢ εἰς παραμελήσεις τῶν θρησκευτικῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, κατὰ τὰ δείγματα, καὶ τὰ συνοδικὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν.

83) Ἀλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ληφθοῦν παρὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἁμαρτησάντων μέτρα βίαια καὶ ἔχοντα ἐπιρροὴν εἰς τὸν κανονικὸν βίον, ἢ εἰς τὰς ἀστυκὰς τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα ἦναι πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοί, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ. καὶ διατάττῃ ἂν αἱ τοιαῦται κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἢ ὄχι· ἡ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῶν διοικητῶν. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιτάττωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ δοξασίαι.

84) Νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἐξετάζουν τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, νὰ ζητοῦν περὶ αὐτῶν τὴν Βασιλικὴν ἀπόφασιν, καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανόμους καὶ ὑπερόγκους ἐκκλησιαστικοὺς φόρους καὶ ἐράνους.

85) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζεται πᾶσα πᾶσα παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ διεύθυνσιν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

86) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται αὐθαίρετοι παρεκτροπαὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς προπομπὰς (processiones) καὶ τὰς ἐπὶ προσκυνήσει ἀποδημίας pelerinages), ὡς πρὸς τὰς συστηθησομένας μὲ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως θρησκευτικὰς ἑταιρείας, ἢ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν εὐχὰς (voeux).

87) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου συστηθησόμενα καταστήματα.

88) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ διαιρέσεως τῶν ἐπισκοπῶν (diocèses) καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

89) Νὰ διατηροῦν τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν περὶ τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων διάταξιν, καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνῃ δι' ἰδίων διαταγῶν, ὅσα ἐκ τῶν καθεστώτων κανονισμῶν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

90) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς ὅσα οἱ νόμοι προσδιορίζουν κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου μὲ ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. Ἂν δὲ γενῇ χρεία ἀλληλογραφίας μεταξὺ αὐτῶν, ἡ ἀλληλογραφία αὕτη πρέπει νὰ διευθύνεται διὰ τῶν διοικητῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

6', 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ'. 2 λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. 6'. καὶ έ. ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπέλων.

έ. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπέλους, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους ὀπωροφόρα δένδρα κτλ.), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν λεπτὸν τὴν ὀκάν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, τοὺς νεορωτίστους καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, καὶ ἡ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἢ προέρχεται ἐκ μέρους τῶν τελευταίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐωσοῦ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ δημόσιον ἔκαμεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέλθῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διακάτοχος δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ πρότερον τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, παρὰ ὅταν διαλυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ ἀναγνωρισθῇ τὸ δημόσιον ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης. Μέχρι ταύτης τῆς σιγμῆς, ὁ διακάτοχος ἐγγυᾶται διὰ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του, καὶ, πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, χρεωστεῖ, ἅμα γίνῃ ἀμφισβήτησις, νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἀξιόχρεον καὶ δεκτόν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρ. 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθόσον ὁ παρὼν νόμος δὲν διορίζει ἄλλως πως διά τινας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς πάντοτε εἰς τὰς προκηρύξεις. Ὅταν ὅμως τὰ σύνορα τῶν χωρίων δὲν ἦναι χωρισμένα, εἴτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προβάλλει νὰ γίνῃ ἡ ἐνοικίασις κοινὴ δι' ὅλον τὸν δῆμον, τότε πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, δηλαδὴ ἀπ' εὐθείας· τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειόνωνται τὰ σύνορα τῶν χωρίων ἢ τῶν δήμων, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 19,

Τὰ χωρία καὶ οἱ δῆμοι (κοινότητες) ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους των· τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰ χωρία καὶ τοὺς δήμους νὰ στειλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀνίσως τὸ χωρίον εἴτε ὁ Δῆμος δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 21.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἀμέσως μετὰ δύω ὥρας γίνεται ὁριστικὴ κατακύρωσις· ὅταν δὲν τὸν φθάσῃ, ζητεῖται ἔγκρισις ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μὴ δίδῃ πρότερον τὴν ἔγκρισιν ἢ ἀρνητικὴν ἀπόφασίν της, παρὰ ἀφοῦ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρωτοκόλλων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκτὸς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων καὶ δήμων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ εἰδικῆς εὐθύνης τῶν διευθυνόντων τὴν πρᾶξιν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 23.

Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων καὶ δήμων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ δήμου των· ἀλλ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀνήκοντος χωρίου ἢ δήμου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια, τὰς συκαμινομωρέας καὶ βαλανοκίκκιδα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαιτέρως. Ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μὲ τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νικὸς θέλει κρατεῖ βιβλίον λογαριασμῶν ὅλων τῶν ἐκδοθεισῶν δι' αὐτὸν πιστώσεων, καὶ θέλει καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ ὅλας τὰς γενομένας πληρωμάς. Μετὰ τὸ τέλος ἑκάστης οἰκοδομῆς, πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ἀνυπερθέτως, συμφώνως μὲ τοὺς διαληφθέντας ὁρισμοὺς, ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἀρχιτέκτονος.

47. Ἡ τεχνικὴ ἐπιτήρησις τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ μέρος τῶν νομομηχανικῶν ἢ ἀρχιτεκτόνων, ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια, τὰ ὁποῖα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειάν των, καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται παρ' αὐτῶν τοὐλάχιστον μίαν φορὰν κατ' ἔτος, καθ' ὃν καιρὸν πρέπει νὰ καταστρόνωνται αἱ ἐτήσιοι καταστάσεις τῶν οἰκοδομῶν.

48. Ἐπομένως δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐκοικοῦντας εἰς δημόσια κτίρια νὰ ἐνεργῶσι μεταβολήν τινα ἢ σημαντικὰς ἐπισκευὰς ἄνευ τῆς προειδοποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 διαληφθέντων ὑπαλλήλων· ἐνταυτῷ πρέπει νὰ γίνεται ἐπαγρύπνησις, ὥστε οἱ ἐνοικοῦντες εἰς δημόσια κτίρια νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν ἀπαιτουμένην καθαριότητα, καὶ νὰ μὴ προξενῶσιν ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας ζημίαν τινὰ (ἄρθρον 5) ἐκτὸς τούτου νὰ μὴ προξενῶνται παρ' αὐτῶν οἰκοδομικὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ χρησιμεύουν εἰς ἀτομικὴν των εὐχαρίστησιν. Τελευταῖον χρεωστοῦν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ σημαντικήν τινα φθορὰν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸν οἰκοδομικὸν ὑπάλληλον καὶ νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἐκτελουμένων ἐπισκευῶν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατοικούμενα οἰκήματα.

49. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ τεχνικαὶ γνώσεις τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἀρχιτέκτονος ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, πρέπει αὐτοὶ νὰ προσκαλῶνται· π. χ. εἰς ἀγορὰς δημοσίων κτιρίων, ἐνοικιάσεις οἰκιῶν, παραλαβὴν οἰκοπέδων, ἐνοικιάσεις κτιρίων, ἀναζήτησιν γηπέδων, οἰκοδομικὰς ἀμφισβητήσεις· ἐν γένει αὐτοὶ πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς τεχνικοὶ εἰσηγηταὶ πλησίον τῶν διοικητῶν καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις. Οἱ νομομηχανικοὶ χρεωστοῦν ἐξάπαντος εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἀρχηγείου των, νὰ βοηθῶσι τὰς ἀνηκούσας πολιτικὰς ἀρχὰς εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας.

50. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιτοπίους μηχανικοὺς καὶ ἐπαρχιακοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς περίπτωσιν ἀνυπερθέτων ἐπισκευῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει μεγαλητέρας ζημίας, νὰ ἐξοδεύωσι περισσότερον τῶν 50 δραχ. ἄνευ προϋπαρχούσης ἀδείας, καὶ τοῦτο εἰς κατεπείγουσαν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀκολούθως ν' ἀποδείξωσιν ἀποχρώντως· διὰ μεγαλητέρας ὅμως πισότητας πρέπει νὰ ζητῆται ἡ εἰδικὴ ἡμῶν ἔγκρισις.

51. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅπου πᾶσα ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει κίνδυνον, καὶ τὸ ἔξοδον ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα 50 δραχ. ὁ διοικητὴς θέλει συστήνει τριμελῆ ἐπιτροπὴν, συμπεριλαμβάνων καὶ τὸν μηχανικὸν ἢ ἀρχιτέκτονα, καὶ θέλει παριστᾷ διὰ πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀνυπερθέτου ἐπισκευῆς ἤθελεν ἐπιφέρει σημαντικὴν ζημίαν.

52. Κανεὶς τῶν ἀρχιτεκτόνων δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ σταθερὸν διορισμὸν ἕως ὅτου νὰ ἀποδείξῃ ἀποχρώντως, τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητά του δι' ἐξετάσεως γινομένης παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι τῆς Γραμματείας. Ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ἀκολούθως εὐκαιρίαν νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀπόκτησιν τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν τούτων γνώσεων ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

53. Διὰ νὰ ὀλιγοστεύσωσι κατὰ δύναμιν τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος ῥητῶς, νὰ ἐκτελῆται πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῶν νομομηχανικῶν ἡ ἐξωτερικὴ οἰκοδομικὴ ὑπηρεσία, ἰδίως ἡ ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων κτιρίων, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομῶν. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαί Μας θέλουν συνεννοηθῆ διὰ νὰ προσδιορίσωσι τὰ δεοντα, ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νομομηχανικῶν.

54. Τὸ παρὸν διάταγμα προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὰς ὑδραυλικὰς ἐργασίας. Ἐν γένει πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰς δημοτικὰς οἰκοδομὰς, μὲ τὰς τροπολογίας ὅμως ὅτι πρέπει νὰ παρατηρῆται ἡ ἀνήκουσα ἁρμοδιότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, νὰ ἐγκρίνωνται νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί, ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν, καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα νὰ φροντίζωνται, καὶ νὰ ἀπολογίζωνται μόνον ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, ὡς τοῦτο ἐκτελεῖται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ δημοτικὰ ἔξοδα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκεμβρίου 7. Ἰαννουαρ.) 1836).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 80. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 81.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 4, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει συστηθῆ ἀνυπερθέτως σωφρονιστικὴ φυλακὴ, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ὁποίας ἔξοδα θέλουν πέσει εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐσωτ. καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης θέλουν πληρόνει τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, ὅσοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς εἰρκτὴν, καὶ εἰς φυλάκισιν, ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς ἔτους. Οἱ δὲ εἰς ἁπλῆν φυλάκισιν ἑνὸς ἕως πέντε ἐτῶν ἐπανορθωτικῶς καταδικαζόμενοι, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται παντάπασι κεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς πρώτους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρώνυμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄρθρον 36.

Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἀμέσως εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ὅπου εὑρέθη ὁ ἀποθανών, μόνον τὰς πληροφορίας, ὅσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐσύναξε, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεώς του.

Ὁ ληξίαρχος στέλλει ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸν ἐφημέριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος, ἂν ἦναι γνωστή.

Ἄρθρον 37.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 ὁ πάρεδρος θέλει δίδει τὴν πρὸς ἐνταφιασμὸν ἄδειαν, καὶ παραλαμβάνων τὸν ἐφημέριον, θέλει λαμβάνει σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἀπαιτουμένων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀποβιώσεως, φυλάττων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5—10 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 38.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὀφείλουν νὰ στέλλουν ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, ὅσαι φέρουν ποινὴν θανάτου, πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης, ὅλας τὰς πληροφορίας ὅσας ἀναφέρει τὸ 32 ἄρθρον, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως.

Ἄρθρον 39.

Ἐὰν συμβῇ ἀποβίωσις εἰς θαλασσοπορίαν, ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποβιώσεως θέλει συνταχθῇ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, παρόντων δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐκ τοῦ πληρώματος· τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολεμικῶν πλοίων ὁ φροντιστής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν ὁ πλοίαρχος, καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ναυτολογίου.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξει δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστής, ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως, τῆς ἀποβιώσεως, κατὰ τὸ 25 ἄρθρον.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέτει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς ἀποβιώσεως, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τοῦ πίνακος καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρον 41.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάσσουν κατὰ πάντα Ἰανουάριον πίνακα ὅλων τῶν γεννήσεων, τῶν γάμων καὶ τῶν ἀποβιώσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ νὰ τὸν πέμπουν εἰς τὸν διοικητὴν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται.

Οἱ διοικηταὶ στέλλουν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ ὅλους τοὺς πίνακας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ ληξίαρχοι λαμβάνουν εἴκοσι πέντε λεπτὰ διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γεννήσεως καὶ πεντήκοντα λεπ. διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γάμου.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρον 43.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1837.

Ἄρθρον 44.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνοντος διὰ τοῦτο ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. (1 Νοεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρθ. 60.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιοκτήτων γηπέδων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς φιλικὸν καὶ εὔλογον συμβιβασμὸν, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν γηπέδων των ἄλλα ὅμοια ἀπὸ τὰ διαθέσιμα εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ λιμένος, κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) Β. διατάγματος.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ συνοικισμὸς τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐὰν δὲν παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγερθησομένης πόλεως των γαῖαι· ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς προκυψούσας ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ὠφελείας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, θεωρήσαντες τὸ ἄρθρον 49 τοῦ ὀργανικοῦ Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ζητήσαντες τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μὴ οἰκοδομηθέντα γήπεδα πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Πειραιῶς ἀναγκαιοῦν εἰς δημοσίους σκοποὺς, καὶ ἕνεκα τούτου, ὅτι πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ τὰ διανείμῃ εἰς τοὺς Χίους, χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ συνοικισμοῦ των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ εσς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γήπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ᾠκοδομήθη, μεταβαίνουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ παραχωρηθῶσι παρ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοὺς Χίους διὰ τὸν συνοικισμόν των, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου τύπους.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω ὁρισμοῦ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῶν ἰδιοκτήτων γηπέδων, τὰ ὁποῖα παραχωροῦνται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίους των, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

200 □ βασιλικοὺς πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος·

400 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρις ἑνὸς στρέμματος·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σφραγίδα, καὶ παρουσιάζων αὐτὸν παρευθὺς εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ κάμῃ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις του περὶ τῶν παρουσιασθέντων καὶ δηλωθέντων ἐνοικίων καὶ ὑπολογισμῶν τῶν ἐνοικίων, ἀφοῦ πρῶτον αὐτὸς ἐπιθεωρήσῃ προσωπικῶς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκοδομάς· δύναται δὲ νὰ προτείνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ γίνῃ διατίμησις τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ὑπάρχωσι βάσιμοι ἐνστάσεις, ἐναντίον τῶν παρουσιασθεισῶν ἢ δηλωθεισῶν συμφωνιῶν ἐνοικίων.

Αρθρ. 9.

Τὰ ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14, 21, 22, 23, 24, 25 26, 27, καὶ 28 τοῦ νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ ἐνοικίου τῶν οἰκοδομῶν.

Αρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος πληρόνεται τὴν 28 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Αρθρ. 11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Απριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος ἐφοδιάζεται διὰ τοῦ παρόντος μὲ τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ τῶν ὑποθηκῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Αρθρ. 1.

Ἡ ὑποθήκη εἶναι δικαίωμα πραγματικὸν, ἐπὶ ἀλλοτρίων ἀκινήτων κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως, ἀποκτώμενον δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενον Βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Αρθρ. 2.

Μόνα ἐπιδεκτικὰ ὑποθήκης εἶναι:

1) Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἐκποίησιν ἀκίνητα κτήματα ὁμοῦ μὲ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν, ὅσα λογίζονται παρὰ τοῦ νόμου ἀκίνητα·

2) Ἡ ἐπικαρπία (ususfructus) τῶν αὐτῶν κτημάτων καὶ παρακολουθημάτων δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ.

Αρθρ. 3.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν φέρει καινοτομίαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ τῶν πλοίων ναυτικῶν νόμων.

Αρθρ. 4.

Ὑποθήκη δὲν ἀποκτᾶται εἰς κτῆμα τρίτου, χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν του.

Ἐπὶ τῶν κτημάτων κοινοτήτων, οἷον δήμων, σωματείων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τούτοις ἐξομοιουμένων μοναστηρίων, ὑποθήκη δύναται ν' ἀποκτηθῇ μόνον συναινέσει τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος, ἢ, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος· ἀλλὰ τοῦτο, ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθήκης ἀποκτωμένης δι' ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Αρθρ. 5.

Ὅσοι δὲν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ὑποθήκης κτημάτων εἰμὴ δικαίωμα περιωρισμένον ἢ ὑποκείμενον εἰς διάλυσιν, δὲν δύνανται νὰ τὸ ὑποθηκεύσουν μὲ συμφωνίας, ὑπερβαινούσας τὸν περιορισμὸν ἢ τὸν ὅρον τῆς διαλύσεως.

Αρθρ. 6.

Ὅστις δώσει ἐν γνώσει ἀλλότριον κτῆμα εἰς ὑποθήκην ἢ ὅστις ὢν μετακλητὸς ἰδιοκτήτης παραλείπει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν πιστωτὴν τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς ἰδιοκτησίας του ὑπόκειται εἰς τὰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων καὶ τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν χώραν αἱ πράξεις του.

Αρθρ. 7.

Ἂν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ χρεώστου ἀφανισθῇ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ἢ ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία του, δύναται ὁ πιστωτὴς εἴτε νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους πρὸ τῆς προθεσμίας, εἴτε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ χρεώστης διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πράξεις του, εἴτε τέλος νὰ αἰτήσῃ ἐπὶ ἄλλων κτημάτων αὐτοῦ ὑποθήκην ἀνάλογον τῆς ἀφανισθείσης ἢ ἐλαττωθείσης ἀσφαλείας του.

Αρθρ. 8.

Δύο ὅροι ἀπαιτοῦνται πρὸς ὕπαρξιν τῆς ὑποθήκης·

1) Τίτλος χορηγῶν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς·

2) Ἐγγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Αρθρ. 9.

Τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμα, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ ὁ τίτλος ἐκτείνεται εἰς ὅλα τ' ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου, ἂν δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὰ κτήματα ἀπὸ τὸν νόμον, ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν.

Ἡ ἐγγραφὴ ὅμως δὲν γίνεται, εἰμὴ δι' ὡρισμένην ποσότητα καὶ ἐπὶ ὡρισμένων κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν τίτλων τῶν χορηγούντων δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Αρθρ. 10.

Οἱ τίτλοι οἱ χορηγοῦντες δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, εἶναι ὁ νόμος, δικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἰδιωτικὴ θέλησις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Νόμου.

Αρθρ. 11.

Δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἔχουν, δυνάμει τοῦ νόμου, μόνον οἱ ἑξῆς πιστωταί·

1) Ἡ ἐπικράτεια, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν φορολογουμένων δι' ὁποίους δήποτε καθυστερήσαντας φόρους·

2) Ἡ ἐπικράτεια, καὶ τὰ θρησκευτικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα καὶ οἱ δῆμοι, διὰ τὰς προκυπτούσας ἀπὸ τὴν διαχεί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2) Οἱ ἐγγυηταὶ τοῦ χρεώστου, ἂν ὁ πιστωτὴς ἔχων δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἀμελῇ τὴν ἐγγραφήν της·

3) Ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμών, πᾶς συγγενὴς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ πᾶς φίλος τοῦ ἀνήλικος, αἱ ἁρμόδιοι ἀρχαὶ καθὼς καὶ ὁ ἀνήλιξ αὐτὸς ἔχουν τὸ δικαίωμα, ὁ δὲ ἀντεπίτροπος καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων ἢ τῶν ἀπηγορευμένων, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐπιτροπῶν, τῶν κηδεμόνων καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν γονέων τῶν ἀνηλίκων διὰ τὴν πατρικὴν, μητρικὴν ἢ ἄλλως ἀποκτημένην ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητός των περιουσίαν αὐτῶν.

Ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἐγγραφὴ καὶ πηγάσῃ ἐκ τούτου βλάβη εἰς τὸν ἀνήλικα, οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν ἀντεπίτροπον καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

4) Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῆς συζύγου του. Δύνανται νὰ τὴν αἰτήσουν καὶ ἡ γυνὴ καὶ πᾶς συγγενὴς αὐτῆς. Ἐὰν ἡ εἰς γάμον συνερχομένη γυνὴ ἦναι ἀνήλιξ, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντεπίτροπος καὶ τὸ συγγενιακὸν συμβούλιον, ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ ἐγγράφουν τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός. Πᾶσα δὲ συμφωνία μεταξὺ τῶν συζύγων περὶ μὴ ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ταύτης εἶναι ἄκυρος.

5) Ἐπίτροποι κηδεμόνες καὶ σύζυγοι, ὅσοι παραμελοῦν νὰ αἰτήσουν τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις 3 καὶ 4 παραγράφοις διαλαμβανομένην ἐγγραφὴν, καὶ δίδουν ὑποθήκης δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων, ἢ συγχωροῦν νὰ γένῃ ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφὴ, πρὶν οὗτοι ἐνεργήσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων, τῶν γυναικῶν, ὑπόκεινται εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων πρὸς τούτοις τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν, τυχὸν, χώραν αἱ πράξεις των.

Ἀρθρ. 62.

Ἂν ὁ πιστωτὴς ἀρνῆται νὰ παραδώσῃ, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τ' ἀπαιτούμενα εἰς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἔγγραφα, τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δύνανται νὰ τὸν ὑποχρεώσουν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν ὑποθήκην, ἢ νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Πότε δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ προσημειώσεις.

Ἀρθρ. 63.

Ὅταν ἡ περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης αἴτησις δὲν φέρει, ὅσα ἀπαιτοῦνται δι' αὐτὴν, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς προσημείωσιν, ἂν ἔχῃ τοὺς ἀναγκαίους διὰ ταύτην ὅρους.

Ἀρθρ. 64.

Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθοῦν, ἡ περαιτέρω ἐγγραφὴ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, κάμνει μνείαν τούτου εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον τοῦ βιβλίου του, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ κἀμμίαν ἐξ αὐτῶν.

Ἀρθρ. 65.

Ὅταν τις δεχθῇ κληρονομίαν μὲ τὴν ἐξ ἀπογραφῆς ὠφέλειαν, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν κτημάτων πρὸς βλάβην τῶν ὑπαρχόντων πιστωτῶν τῆς κληρονομίας.

Ἀρθρ. 66.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἔχει ἰσχὺν, ἂν ὁ τίτλος, δυνάμει τοῦ ὁποίου αἰτεῖται, ἀπεκτήθη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ τῆς δηλώσεως τῆς χρεωκοπίας τοῦ χρεώστου. Ἡ προσημείωσις δὲν ἔχει ὡσαύτως ἰσχὺν, ὅταν στηρίζεται εἰς ὅτα ἔγγραφα μνημονεύει τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1, ἂν ταῦτα ἀπεκτήθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας. Πᾶσα προσημείωσις στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀριθ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' ὁποιον καιρὸν καὶ ἂν ἔλαβαν ὕπαρξιν οὗτοι, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγραφῇ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ὅμως εἰς τὰς ὑποθήκας, τὰς διδομένας παρ' ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας, ἢ τῆς κηδεμονίας.

Ἐὰν δὲ ἀπαίτησίς τις προσημειωθῇ πρὸ τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 64, 65 καὶ 66, §. 1 καὶ 2 ὡρισμένου χρόνου, ἡ προσημείωσις δύναται, καὶ μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν τῶν ἐγγράφων, νὰ μετατραπῇ εἰς πραγματικὴν ὑποθήκην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Πῶς γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις,

Ἀρθρ. 67.

Ὁ πιστωτὴς, ὅστις θέλει νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην, προερχομένην ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἰδιωτικὴν θέλησιν, παραδίδει μόνος, ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν τὸν τίτλον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμά του, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 68.

Ὁ πιστωτὴς συνάπτει εἰς τὸν τίτλον δύο περιλήψεις, ἐξ ὧν ἡ μία δύναται νὰ γραφῇ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ τίτλου.

Αἱ περιλήψεις περιέχουν·

1) Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τοῦ εἴδους καὶ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ.

2) Τ' ὄνομα καὶ παράνομα τοῦ πιστωτοῦ, τὴν διαμονὴν, καὶ τὸ ἐπάγγελμά του, ἂν ἔχῃ.

3) Τ' ὄνομα καὶ παρόνομα τοῦ χρεώστου, τὴν διαμονὴν, τὸ ἐπάγγελμα, ἂν ἔχῃ, καὶ ἀτομικὴν καὶ εἰδικὴν χαρακτήρισιν αὐτοῦ τοιαύτην, ὥστε νὰ διακρίνεται εὐκόλως ἀπὸ ἄλλους·

4) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου·

5) Τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸν τίτλον ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ, ἂν ἦναι δικαιώματα ἀόριστα, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς ὡρισμένην ποσότητα, τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ἂν ἐσυμφωνήθησαν, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι εἶναι πληρωτέοι.

Ἀρθρ. 69.

Ὅταν ἡ ἐγγραπτέα ὑποθήκη πηγάζῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις καὶ τὰς ἑξῆς ἀποδείξεις·

1) Διὰ καθυστερήσαντας φόρους ἐπίσημον τῆς εἰσπραττούσης ἀρχῆς ἀποδεικτικὸν τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἴδους τῶν καθυστερημάτων·

2) Δι' ἀπαιτήσεις, κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῆς περιουσίας τῆς ἐπικρατείας, τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν δήμων, ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιτηρούσης τὴν περιουσίαν ταύτην, ἢ ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς·

3) Διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 § 3 καὶ 5 διαλαμβανομένας ἀπαιτήσεις, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ τὸ ἄλλως συνταχθὲν περὶ τούτου ἔγγραφον, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ζητῆται ὑποθήκη ἕνεκεν ἐλλειποῦς λογοδοσίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 13, μαρτυρικὸν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ τῆς εἰς ἣν πρέπει νὰ παραδίδεται ὁ λογαριασμὸς ἀρχῆς, προσδιορίζον τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως·

4) Δι' ἀπαιτήσεις τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. § 4, τὸ περὶ γάμου συμβόλαιον καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅσα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 4.

Ὁ σκοπὸς τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ βοήθεια τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας. Τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ μέρος τῶν κεφαλαίων της πρέπει, ὅταν ἀναφανῇ ἡ ἀνάγκη, νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ γαιῶν, καὶ ἐνταὐτῷ, ἂν ὁ δανειζόμενος ἤθελε τὸ ζητήσει, ἐπὶ μετρίᾳ πληρωμῇ ἐνιαυσιαίων (annuités), τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει προσδιορισθῇ εἰδικῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Τραπέζης.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἡ Τράπεζα τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς ἐργολαβίας της, θέλουν δημοσιευθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὁ περὶ ὑποθήκης νόμος καὶ ὁ περὶ τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἀδειαν νὰδανείζῃ ἐπὶ ἐνεχυριάσει πολυτίμων πραγμάτων χρυσοῦ, ἀργύρου, Ἑλληνικῶν ἐθνικῶν ὁμολογιῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγχωρίων ἐγγράφων ὑποθήκης, νὰ κάμνῃ προεξοφλήματα, νὰ ἐκτελῇ ἔργα Ταμιευτηρίου (caisse d'épargnes), νὰ δέχεται παρακαταθέσεις, νὰ ἐργολ-βῇ παντὸς εἴδους ἐξασφαλίσεις, νὰ λαμβάνῃ χρήματα ἐπὶ πληρωμῇ τόκων ἐφ' ὅρου ζωῆς (rentes viagères), καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἄλλα παρόμοια ἐπιχειρήματα· πᾶσα δὲ καθ' αὐτὸ κερδοσκοπία (spéculation) καὶ αἱ ἐργολαβίαι μὲ ξένας ἐθνικὰς ὁμολογίας δι' ἴδιόν της λογαριασμὸν εἶναι εἰς αὐτὴν ἀπηγορευμέναι.

Ἄρθρον 5

Ὁ παρὰ τῆς Τραπέζης λαμβανόμενος τόκος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δανειζομένου συμφωνίαν· δὲν δύναται ὅμως ποτὲ διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχυριάσει δάνεια νὰ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τοῦ νόμου 8 τοῖς ἑκατὸν προσδιωρισμένον· μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διὰ τὰ ὁποῖα συνήθως δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀσφάλεια, διορίζεται ὁ τόκος 12 τοῖς ἑκατὸν, ὡς ἀνυπέρβατος ὅρος· εἰς τοὺς τόκους τούτους ἐμπεριέχονται πάντοτε τὰ συνήθη ἔξοδα, τὰ ἐπιτροπικὰ κέρδη κτλ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια Τραπεζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur)· δὲν δύνανται ὅμως νὰ διαλαμβάνωσι μικροτέραν ποσότητα τῶν 25 δραχμῶν, οὔτε νὰ ἐκδίδωνται πλειότερα τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης 23 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων· δύνανται δὲ νὰ αὐξηνθῶσι δι' ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὁσάκις μόνον καὶ καθ' ἣν ἀναλογίαν αὐξηνθῶσι διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τὰ πραγματικὰ κεφάλαια τῆς τραπεζης.

Δι' ὅλα πρὸς τούτοις τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια χρεωστεῖ ἡ Τράπεζα νὰ φυλάττῃ εἰς τὰ ταμεῖά της πάντοτε ἰσότιμα πραγματικὰ κεφάλαια συνιστάμενα εἰς ἐπιδεκτικὰ κυκλοφορίας νομίσματα τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν Βασιλικὴν διατίμησιν, εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄκοπον εἰς βραχυπροθέσμους καὶ καλῶς ἐγγυημένας ἐγχωρίους συναλλαγματικὰς καὶ εἰς ἐθνικὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένας ὁμολογίας, μὴ ὑπερβαινούσας τὸ τρίτον τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης καὶ ἐκτιμωμένας εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ταμείων της κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν των.

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ παριστάνεται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγήν· ἑπομένως ἡ Τράπεζα καὶ αἱ συστηθησόμεναι παρὰ ταύτης εἰδικαὶ Τράπεζαι χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσίς των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως κατὰ τὴν Βασ. διατίμησιν χωρὶς παραμικρὸν λόγον ἀντιστάσεως μὲ κυκλοφοροῦντα νομίσματα.

Τὰ Βασιλικὰ ταμεῖα ὡστόσον δέχονται καὶ δίδουν αὐτὰ ὡς μετρητὰ, κατὰ τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν, χωρὶς ὄφελος ἢ ἐκπεσμόν τινα.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα γραμμάτια τῆς Τραπέζης κάμμίαν ἰδιαιτέραν ἐγγύησιν εἴτε ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης.

Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν παραποιήτων τραπεζικῶν γραμματίων.

Τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα μετὰ γενομένην δημοσίαν πρόσκλησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν διὰ ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἢ νὰ ἐξαργυρωθῶσι θεωροῦνται ὡς ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 7.

Ὅταν ἡ Τράπεζα ἔχῃ νὰ λάβῃ ἐννόμως δανεισθείσας ποσότητας ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύναται νὰ πληρώνεται μόνη της ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεχύρου χωρὶς δικαστικὴν μεσολάβησιν, ἐπὶ δημοπρασίας κηρυττομένης μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς συμφωνίας καὶ γενομένης μετὰ 11 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ χρεῶσται δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ποσῶς ὑπόχρεως νὰ δέχεται αἰτήσεις διὰ κράτησιν ἢ δι' ἀκύρωσιν παρ' αὐτῆς ἐκδοθέντων Τραπεζικῶν γραμματίων ἢ παρακαταθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Αἱ μερίδες ὅμως καὶ ἄλλα εἰς ὄνομα παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδόμενα ἔγγραφα δύναντοι νὰ ἀκυρόνωνται παρὰ τῶν Δικαστηρίων, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου οἱ διοικηταὶ τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους θέλει δὲ συστήσει ὑπ' αὐτὴν ἄλλας εἰδικὰς Τραπέζας εἰς Ναυπλίαν, Σύραν, Πάτραις, Ὕδραν, Σπέτσας, καὶ ἀλλοῦ, ὁποῦ ἡ σύστασις ἤθελε φανῇ ἀναγκαία. Τὸ ἁρμόδιον αὐτῆς Δικαστήριον εἶναι τὸ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀριθμήσῃ καὶ προσυπογράψῃ ἀνηκόντως τὰ βιβλία της πρὶν ἀκόμη ἀνοιχθῶσιν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι ὀφείλουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπέζης νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἔγκρισιν καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τοῦ τύπου τὰς διατάξεις, αἵτινες θέλουν προσδιορίζει καὶ κανονίζει τὸν ἐσωτερικὸν Διοργανισμὸν καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, τὸ εἶδος τῶν μερίδων καὶ τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν τελευταίων τούτων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ κέρδους τῆς Τραπέζης (dividende).

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτήρησιν τῆς τραπέζης διορίζει ὁ Βασιλεὺς ἕνα ἔφορον (Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας). ὅστις θέλει ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας. Ὁ ἔφορος οὗτος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ τῆς Τραπέζης νόμου καὶ τῶν διατάξεων αὐτῆς εἰς τὸ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία τακτικῶς καὶ νὰ δημοσιεύεται παρὰ τῶν Διοικητῶν τῆς Τραπέζης ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς συνεργοῦντος αὐτοῦ· ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρέπει νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία της καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ταμείων της, καὶ πρὸ πάντων νὰ πληροφορῆται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν εὑρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ σημειόνει τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια μὲ τὴν ὑπογραφήν του, ἢ μὲ σφραγίδα, πρὶν ἐκδοθοῦν· καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος λεπτομερὲς δηλωτικὸν περὶ τῶν εὑρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων καὶ τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων θέλουν ἐρανίζεσθαι τ' ἀποτελέσματα καὶ δημοσιεύεσθαι πᾶσαν τριμηνίαν διὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεται εἰς τὸν ἄξονα τῆς κούπας· εἰς δὲ τὰ χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια εἰς τὴν ἄνω ἀριστερὰν γωνίαν τῆς σελίδος·

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Προσδιορισμὸς τῶν τιμῶν, καὶ περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, πρός δὲ καὶ περὶ τῶν τοῦ χαρτοσήμου ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 19.

Εἰς σφραγῖδα 12 λεπτῶν ὑποβάλλονται τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους γινόμενα χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια χρονολογικά.

Ὅταν δὲ αὐτὰ ἔρχονται ἔξωθεν, ὑπόκεινται εἰς ἐπισφράγισμα 25 λεπτῶν.

Τὸ χαρτόσημον τῶν παιγνιοχαρτίων τῆς κατωτέρας ποιότητος εἶναι 25 λεπτῶν, τῶν δὲ τῆς καλητέρας 50, χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς κατασκευῆς των.

Τὰ τοιχοκολλητὰ χρονολόγια ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὴν ἐπισφράγισιν 12 λεπτῶν χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των.

Ἄρθρ. 20.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ κλάσεις, μὲ τὰς ἀκολούθους προσδιορισμένας τιμὰς δι' ἕκαστον ὁλόκληρον φύλλον.

1	κλάσις	δραχ. λεπ.	25.
2	»	» »	50.
3	»	1.	
4	»	2.	
5	»	3.	
6	»	5.	
7	»	10.	

Ἄρθρ. 21.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας εἶναι τριάκοντα κλάσεων, ὡς ἑξῆς:

							Δ.	Δ.
1	κλάσις	ἀπὸ	11	δρ.	ἕως	100	τῆς ἀξίας	25.
2	»	»	101	»	»	200	»	50.
3	»	»	201	»	»	300	»	75.
4	»	»	301	»	»	400	»	1.
5	»	»	401	»	»	500	»	1 25.
6	»	»	501	»	»	600	»	1 50.
7	»	»	601	»	»	700	»	1 75.
8	»	»	701	»	»	800	»	2.
9	»	»	801	»	»	900	»	2 25.
10	»	»	901	»	»	1000	»	2 50.
11	»	»	1001	»	»	1200	»	3.
12	»	»	1201	»	»	1400	»	3 50.
13	»	»	1401	»	»	1600	»	4.
14	»	»	1601	»	»	1800	»	4 50.
15	»	»	1801	»	»	2000	»	5.
16	»	»	2001	»	»	2200	»	5 50.
17	»	»	2201	»	»	2400	»	6.
18	»	»	2401	»	»	2600	»	6 50.
19	»	»	2601	»	»	2800	»	7.
20	»	»	2801	»	»	3000	»	7 50.
21	»	»	3001	»	»	4000	»	10.
22	»	»	4001	»	»	5000	»	12 50.
23	»	»	5001	»	»	6000	»	15.
24	»	»	6001	»	»	7000	»	17 50.
25	»	»	7001	»	»	8000	»	20.
26	»	»	8001	»	»	9000	»	22 50.
27	»	»	9001	»	»	10000	»	25.
28	»	»	11001	»	»	15000	»	37 50.
29	»	»	15001	»	»	20000	»	50.
30	»	»	20001	»	καὶ ἐπέκεινα		»	60.

Αἱ μικρότεραι ποσότητες τῶν 11 δραχμῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος καθὼς καὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 20,001 δραχμὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀνώτερον τῶν 60 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πρώτης κλάσεως, ἤτοι 25 λεπτῶν, ὑπόκεινται τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα·

1. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἰδιωτῶν, συντεχνιῶν σωματείων, ἰδιωτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς ἀρχήν τινα τοῦ Βασιλείου, ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν, ἢ καὶ πρὸς δημόσιόν τι κατάστημα, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ σχῆμα καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς ἀναφορᾶς· ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τούτου, αἱ ἐκ δευτέρου καὶ κατ' ἐπανάληψιν διδόμεναι ἀναφοραὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅταν δὲν διαλαμβάνουσι περὶ διορισμοῦ, προβιβασμοῦ, καὶ ἐγκαταστάξεως εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ ὅταν ἀφότου ἐδόθη ἡ προλαβοῦσα αἴτησις παρῆλθον ἡμέραι δεκατέσσαρες, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπάντησις· καὶ ὅταν ἡ νέα αἴτησις δὲν περιέχει περισσοτέρους τῶν ἓξ στίχων διαλαμβάνοντας τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναφερομένου, τὴν χρονολογίαν καὶ περίληψιν τῆς προλαβούσης ἀναφορᾶς καὶ τῆς ὑπομνήσεως, εἶτα καὶ τὴν ἐπαναλαμβανομένην παράκλησιν περὶ ἀπαντήσεως·

2. Ὅλα τὰ κατάστιχα σφραγιζόμενα ἀνὰ ἓν ἀκέραιον φύλλον, ἐκ τεσσάρων σελίδων, ὅσα δύνανται ποτὲ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς μέσα ἀποδείξεως, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ κατὰ μερικὴν συμφωνίαν οἱ ξενοδόχοι, οἱ παντὸς εἴδους ἔμποροι, οἱ τραπεζῖται, οἱ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν πράκτορες, οἱ ἐργοστασιάρχαι, οἱ τεχνῖται, οἱ ἀρχηγοὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, οἱ μεσῖται, αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι, οἱ διαχειρισταὶ καὶ ἐπιστάται ἰδιωτικῶν κτημάτων, οἱ ἐργολάβοι δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, ὑπηρεσιῶν καὶ προμηθεύσεων·

Πρὸς τούτοις τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων καὶ κληρικῶν κρατούμενα ταμιακὰ βιβλία, καὶ τὰ εὑρετήρια τῶν συμβολαιογράφων, καὶ προσέτι τὰ ἐκ τούτων τῶν καταστίχων εἰς ἰδιωτικὴν χρῆσιν καὶ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἐκδιδόμενα ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα· ὅταν ὅμως ταῦτα δηλαδὴ τὰ ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα ἐπέχωσι χώραν συμβολαίων ἢ ἀποδεικτικῶν, τότε ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας·

3. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τύπου νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833 διατασσόμενα κατάστιχα καὶ κατάλογοι, τὰ περιέχοντα τοὐλάχιστον τέσσαρας σελίδας·

4. Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπισυναπτόμενα φύλλα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς χαρτόσημον τάξεως ὑποκειμένων ἐγγράφων, τῶν ὁποίων τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος τῆς τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ὑποβάλλεται αὐτὸ τὸ πρῶτον φύλλον·

5. Τὰ εἰς χωριστὸν φύλλον διδόμενα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς ποσότητος ἐπέκεινα τῶν 10 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔφθασε νὰ προπληρωθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἡ ἐξόφλησις εἶναι ἀφορολόγητος. ὅταν γίνῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐγγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος τῆς ἀξίας·

6. Τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους διαβατήρια, ὅταν χρησιμεύωσι δι' ἓν μόνον ταξείδιον, ἢ δίδονται διὰ τρεῖς μῆνας, καὶ ὄχι περισσότερον·

Ἄρθρ. 23.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως δευτέρας κλάσεως ἤτοι 50 λεπτῶν ὑπόκεινται τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1. Ὅλαι αἱ πράξεις προσκλήσεις καὶ πρακτικὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπὶ ἀναφορᾷ διαδικασίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁποῖοι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐστερήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχωσι δημόσιον θέσιν, ἢ νὰ ἐκτελῶσι χρέη δημοσίου ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται εἰς τὸ διάστημα τῆς παύσεώς των ταύτης, οὔτε ὡς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι νὰ ἐκλεχθῶσιν, οὔτε νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρέη τούτων.

Ἄρθρον 8.

Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι·

1. Οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας των.

2. Οἱ παρὰ τῆς διοικήσεως διωρισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ διοικήσεις μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες·

3. Ὅλοι ἐν γένει οἱ κληρικοί.

Ἄρθρον 9.

Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ ἦναι μέλη ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ παύουν τῆς πρώτης θέσεώς των.

Ἄρθρον 10.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ διαθέσιμοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὡσαύτως καὶ οἱ διωρισμένοι εἰς διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως·

Ἄρθρον 11.

Τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου δύναταί τις μόνον νὰ ἀποποιηθῇ.

ά. Διὰ ἑξηκονταετῆ ἡλικίαν·

β'. Διὰ ἀποδεδειγμένην τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοὸς ἀνικανότητα·

γ'. Ὅταν ὁ ἐκλεχθεὶς ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὰ χρέη τῆς θέσεως ταύτης εἰς δύο περιόδους·

δ'. Διὰ διορισμὸν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, καὶ εἰς στρατιωτικὴν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἡ δήλωσις περὶ ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐκλεχθέντα ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου, ὅπου διαμένει ὁ ἐκλεχθείς.

Ἄρθρον 12.

Ὅταν τις ἐκλεχθῇ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἀπὸ πολλοὺς δήμους, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸν δῆμον, τοῦ ὁποίου ἀντιπρόσωπος θέλει νὰ ἦναι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, θέλει μόλον τοῦτο δηλώσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας, τόσον εἰς τὸν ἁρμόδιον δῆμον, ὅσον καὶ εἰς τὸν διοικητὴν, ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς ἐπαρχίας· εἰς δὲ ταύτην τὴν περίστασιν στέλλονται παρὰ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων δήμων ἀπεσταλμένοι οἱ λαβόντες τὰς πλειοτέρους ψήφους.

Ἄρθρον 13.

Τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλουν ἐκλέγεσθαι διὰ 6 ἔτη· ἀνανεόνεται δὲ τὸ ἥμισυ αὐτῶν κατὰ τριετίαν.

Ἄρθρον 14.

Παύει τις ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι μέλος τινὸς ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 6 ἐτῶν·

ά. Ὅταν χάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτουμένας ἰδιότητας·

β'. Ὅταν λάβουν χώραν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 6, 7 καὶ 8, ἔπειτα εἰς τὸ στοιχ. β. τοῦ ἄρθρου 11, προνοούμεναι περιπτώσεις, ἢ ὅταν διὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 11 στοιχ. α. προνοουμένην περίπτωσιν ζητῆται ἡ παῦσίς του.

Ἄρθρ. 15.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν ἑξῆς ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, παύουν τὰ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν ἑκάστου συμβουλίου.

Οἱ παύσαντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτέοι.

Ἄρθρ. 16.

Ὅταν ἓν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἢ λόγον ἐμποδίου κριθέντα παρὰ τοῦ συμβουλίου ἰσχυρὸν, δὲν παρευρεθῇ εἰς μίαν σύνοδον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50—100 δραχμῶν· ἐὰν δὲ λείψῃ εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους χωρὶς τοιαύτην αἰτίαν καὶ δικαιολόγημα, τότε ὑποβάλλεται ὄχι μόνον εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ὡς παρητημένος, χωρὶς νὰ ἐμποδῇ εἰς τὰ ἀκόλουθα 6 ἔτη νὰ ἐκλεχθῇ ὡς μέλος δημοτικοῦ, ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὰς σημειωθείσας εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 16 περιπτώσεις ἀποφασίζει ἐν συνεδριάσει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τῆς παύσεως· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 ὁ λαχνός.

Ἄρθρ. 18.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου, ἢ παύσεως μέλους τινὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας ὁ λαβὼν μετ' αὐτοῦ τὰς πλειοτέρας ψήφους εἰς τὸν ἀνήκοντα δῆμον.

Ἄρθρ. 19

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἡ παῦσις μέλους τινὸς, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸ, δημοσιεύονται ἑκάστοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 20.

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον κάνὲν μέλος δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ ἄλλον, ἢ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ψῆφόν του εἰς ἄλλο μέλος.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τὰ ὁποῖα δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου, δύνανται νὰ ζητήσουν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τὴν οἰκίαν των ἀπουσίας χάριν τῆς ὑπηρεσίας, ἀνὰ τρεῖς δραχ. τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου ἀνὰ μίαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον τόσον πρὸς ἄριξιν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κατὰ ξηρὰν πορείας, διὰ δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἡμίσειαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸ τῆς ἐτησίας συνόδου, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διαλύσεως, ἄρχονται αἱ ἐργασίαι νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 23.

Τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἶναι πάλιν ἐκλεκτέα ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ διάλυσις ἔγεινε δι' ὑπερπήδησιν τῆς ἁρμοδιότητος, ἢ διὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ §. 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 43, καὶ τὸ ἐκλεγόμενον μέλος συνήργησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 24.

Κατ' ἔτος θέλει συντάττεσθαι δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων τοῦ ἀμέσως παρελθόντος ἔτους, ἐντελὴς κατάλογος τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν διαμενόντων ἐκλεξίμων διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· ὁ κατάλογος οὗτος θέλει στέλλεσθαι εἰς ἕκαστον δῆμον, καὶ, τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου, θέλει ἐκτίθεσθαι, ἢ τοιχοκολλᾶσθαι, παρὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χον, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἓν μέλος ἑκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐπαρχείου, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των καὶ νὰ προσδιορίζῃ μετ' αὐτῆς τὴν σειρὰν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ δῆμον εἰς δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταὐτόχρονον τῆς ἐργασίας διάταξιν. Ἱρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἡ ἀκόλουθος τάξις. Τῆς ὁροθεσίας ἔναρξις δύναται νὰ γίνηται ἀπὸ τὸν ἀρκτικοανατολικώτερον δῆμον ἑκάστης ἐπαρχίας, μετὰ τὸν ὁποῖον θέλει ἔπεσθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς ἐπαρχίας· ἐκεῖθεν ὁροθετεῖται ὁ μεσημβρινὸς τοῦ ἐσχάτου κειμένου δήμου, μετ' αὐτὸν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἑπόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς ἐπαρχίας συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουστροφηδὸν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικὰ ἑκάστης ἐπαρχίας, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς, ἐπανερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς πάλιν κτλ. καὶ περατουμένη τελος εἰς τὴν μεσημβρίαν.

3. Προσδιορισθέντας τοιουτοτρόπως τοῦ δρόμου τῆς ὁροθεσίας, θέλει ἄρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ Ἐπάρχου, καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ δήμου καὶ εἰς τῶν γειτνιαζόντων τοὺς δημάρχους, προσκλήσεις, προσδιοριζούσας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει γίνει ἑκάστου ἡ ὁροθεσία καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπίτροποι θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως.

Διὰ νὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνιάζοντες δήμαρχοι πρέπει νὰ συμμορφοῦνται κατὰ γράμμα μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἀνήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τοὺς ἐπιτρόπους των.

Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, πρέπει νὰ προσδιορίζεται πάντοτε εἰς ἓν μέρος κατὰ τὸν ὁποῖον τρεῖς δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀφ' οὗ συνέλθουν δύω τοιαῦται ὁροθετικαὶ ἐπιτροπαὶ, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦται) καὶ νὰ ἀνανεώσουν τὰ ὅρια, ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεῖα. Ἂν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἢ ἂν ἦναι ἀμφισβητουμένη, ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ τὰς ἀμφιβολίας φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ νὰ προσδιορίζουν τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, διότι ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13, ἀναφερομένου τρόπου, ἐπιφέρει ἀργοπορίας, καὶ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα οἱ γείτονες συνεννοούμενοι ἐδύναντο νὰ ἀποφύγουν εὐκόλως.

5 Κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον, καὶ θέλουν ἀνανεόνει τὰ παλαιὰ σημεῖα, καθαρίζουσαι αὐτὰ ἀπὸ τοὺς δήμους, ὅσοι τυχὸν τὰ ἔχουν κατακεκαλυμμένα, ὥστε νὰ ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν. Περὶ τοὺς ὁροθετικοὺς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρίζεσθαι μέχρι μιᾶς πήχεως ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκάπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῖσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διεύθυνσις, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι περιγραφὴ τῶν ἀμφιβαλλομένων ἢ ἀμφισβητουμένων ὁρίων, καὶ ὁ τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχὰς τὰ νέα ταῦτα ὁροθετικὰ σημεῖα, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ διὰ τάφρων ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς ὁποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστᾷ ὁριστικῶς, ὁροθετικοὶ λίθοι, κατὰ τὸν § 15.

7. Ὁσάκις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφισβητουμένην ἢ ἀμφιβαλλομένην γραμμὴν ὁρίων, ἕκαστον μέρος θέλει προσδιορίζει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα ὁροθετικὰ σημεῖα, κατὰ τὸν ἄνω τρόπον τοῦ ἄρθρου 6. Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἔκτασις τῆς ἀμφισβητουμένης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλως νέων ὁροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει δικαίως ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ὅπου τοῦτο κατορθοῦται, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν δήμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα, καὶ μόνον, ἂν τοῦτο ἦναι ἀδύνατον, θέλει μεταχειρίζεσθαι τεχνικά. Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, αἱ νέαι αὗται ὁροθετικαὶ γραμμαὶ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν (3—400 νέας Β. πήχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικὰς), ὥστε τόσην ἀπόστατιν θέλουν ἔχει μεταξύ των οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, τιθέμενοι κατὰ τὰ πέρατα αὐτά.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων ὁροθετικῶν γραμμῶν καὶ τῶν τελικῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀφ' οὗ τὰ μεταξὺ δύο δήμων ὅρια ἐπιδιορθοῦν, καὶ τεθοῦν, ὅλα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, οὕτως τὰ ὅρια προσδιορίζονται διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως. Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμὰς, θέλει ἀναφέρεσθαι ἑκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ ἰδίου δήμου, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν θέλει ἀποφασίζει ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιάζοντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπάρχου. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γείτονά του ἓν μέλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου μὲ τὴν πρότασιν· ἂν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἑκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἀνὰ μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμὸν, περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἂν οἱ ἐπίτροποι οὗτοι συμβιβασθοῦν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων ὑπογραφέντος τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιούτων σημείων, περὶ ὅσων ἔγινε συμβιβασμὸς, θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὁριστικὸς, καὶ μόνον τὰ ἔτι ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἔπαρχον, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ διοικητικὸν δίκαιον.

10. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅλων τῶν γειτνιαζόντων δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ Δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορθώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσια πάντοτε γίνεται μεταξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἑκάστου ἑπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιωρίζονται μόνον αἱ γραμμαὶ, ὅσαι δὲν ἐθεωρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐξετάσεων.

11. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνοδευμένα μὲ ἀναφορὰν ἀπὸ τὸ δημαρχεῖον εἰς τὸν Ἔπαρχον. Εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὅρια τοῦ δήμου προσδιωρίσθησαν ἐντελῶς ἄνευ σημείου ἀμφισβητουμένου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὁποῖαι. Ὁ ἔπαρχος θέλει καταχωρίζει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στης τάξεως εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς αἴθουσαν τῆς παραδόσεως. Τὰς δὲ κυριακὰς καὶ ἑορτὰς χρεωστοῦν οἱ μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς προοδιωρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Αἱ παραδόσεις ἄρχονται τὸ μὲν θέρος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημβρίας, καὶ 3 μετὰ μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ μεσημβρίας, καὶ 2 μετα μεσημβρίαν· τετράδην καὶ σάββατον δὲν ὑπάρχουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὡρῶν τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διακοπῆς, οἱ μαθηταὶ δίδονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλων εἰς γυμναστικὰς καὶ ἄλλας ἀσκήσεις. Ἐπὶ τούτῳ θέλει παρασκευάζεσθαι ἀνηκόντως ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ σχολείου, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, τόπος τις.

Μόνον τὸ μάθημα τῆς ἑλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῇ 2 ὥρας κατὰ συνέχειαν, τὰ δὲ ἄλλα μίαν καὶ μόνην. Τὸ μάθημα τῆς Λατινικῆς θέλει γίνεσθαι πάντοτε πρὸ μεσημβρίας κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν, διὰ νὰ δύνανται οἱ μὴ ἀκροώμενοι αὐτοῦ νὰ ἀναχωρῶσιν οἴκαδε.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι ὥραι θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

ά.) Εἰς τὰ ἑλληνικὰ τρεῖς τάξεις ἔχοντα σχολεῖα.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
Διὰ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν	2
Γεωγραφίαν	3
Ἀριθμητικὴν	3
Καλλιγραφίαν	2
Φυσικὴν Ἱστορίαν	3
Γαλλικὰ	4
	29 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
» Κατήχησιν	2
» Ἱστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν Ἱστορίαν	3
» Γαλλικὰ	4
	31 ὥραι

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	»	12
» Σύνθεσιν	»	3
» Ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ἢ ἠθικῆς		2
» Ἱστορίαν	»	3
» Γεωγραφίαν	»	2
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν		3
» Γαλλικὰ	»	4
» Λατινικὰ	»	3
		32 ὥραι

β'. Δι' ἑλληνικὰ δύο τάξεις ἔχοντα σχολεῖα.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
» Ἱερὰν ἱστορίαν καὶ κατήχησιν	4
» Γεωγραφίαν	» 3
» Ἀριθμητικὴν	» 3
» Καλλιγραφίαν	» 2
» Φυσικὴν Ἱστορίαν	» 2
» Γαλλικὰ	» 4
	30 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
» Σύνθεσιν	» 3
» Ἀνθρωπολογίαν ἢ ἠθικὴν	1
» Ἱστορίαν	» 3
» Γεωγραφίαν	» 2
» Ἀριθμητικὴν ἄλγεβραν	» »
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν	» 4
» Καλλιγραφίαν	» 1
» Γαλλικὰ	» 4
» Λατινικὰ	» 2
	32 ὥραι

Ἄρθρ. 16.

Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶναι τριετής. Ἡ εἰς μὲν τὰ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις, μονοετὴς εἰς ἑκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἑκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς, προβιβάσμοῦ, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἄρχεται τὴν 3 (15) Σεπτεμβρίου, λήγει δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐξαμηνία τὴν 15 (27) Φεβρουαρίου· ἡ δευτέρα ἐξαμηνία ἄρχεται τὴν 1 (13) Μαρτίου, καὶ λήγει τὴν 3 (15) Ἰουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων σημειουμένων διακοπῶν, θέλουν διακόπτεσθαι τὰ μαθήματα μόνας τὰς κυριακὰς, καὶ τὰς διὰ διατάγματος ὡρισμένας ἑορτάς.

Ἄρθρ. 19

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα μόνον τοιοῦτοι παῖδες γίνονται δεκτοὶ, ὅσοι κατὰ τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφοίτων, ἔχουν τὰς ἀναγκαίας προκαταρκτικὰς γνώσεις τῶν ὅσα διδάσκονται εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν ἄμεμπτον.

Ἄρθρ. 20.

Παραδοχὴ μαθητοῦ εἰς ἀνωτέραν παρὰ τὴν πρώτην τάξιν ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο προηγεῖται τῆς ἐγγραφῆς ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ ἐνώπιον ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης κατατάττεται ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ σχολάρχης ἐγγράφει τὸν μαθητὴν, ἀφοῦ οὗτος καταθέσῃ τῆς ἐγγραφῆς τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἔχει καλὴν διαγωγὴν, θέλει ὑπακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμελείας.

Ἄρθρ. 23.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουν κατατάττεσθαι ὡς πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων, θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἔγγραφα αὐτῶν γυμνάσματα, ἀλλὰ συγχρόνως ἢ αἱ προφορικαί των λύσεις τῶν προτεινομένων προβλημάτων ἢ ἡ ἠθική των διαγωγὴ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος διδάσκαλος θέλει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χον, ὅτ᾽ ἠθέλομεν νὰ προνοήσωμεν περὶ προχείρου πόρου, πρὸς ἀπάντησιν τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν των.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα διαλαμβάνει τὸ ἐφετεινὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 18 (30) Ἀπριλ ου τ. ε. θέλουν λαμβάνεσθαι δύο εἰς τὰ ο/ο, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς πλέον κατεπειγούσας δημοτικὰς χρείας. Ἀλλ᾽ ἡ εἴσπραξις δύναται μόνον νὰ γείνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῆς ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐγκεκριμμένης ἀποφάσεως τοῦ ἀνήκοντος δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀποδειχθέντος, ὅτι δὲν ἐπαρκοῦν τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα πρὸς πληρωμὴν ἀναποφεύκτων δημοτικῶν ἐξόδων.

2. Ἡ σύναξις τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, καθ᾽ ὃν καιρὸν δεκατίζονται ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἢ ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ δημοσίου.

3. Ἡ φορολογία αὕτη περιορίζεται διὰ μόνον τὸ ἔτος 1836, ἰσχύουσα μόνον δι᾽ ἐκείνους τοὺς χωρικοὺς δήμους, τῶν ὁποίων αἱ χρεῖαι διὰ τὸ ἔτος 1836 δὲν ἐκπληροῦνται ἱκανῶς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ψηφοφορουμένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

4. Ἕκαστος δῆμος ἀνυπερθέτως θέλει συντάξει, ψηφοφορήσει καὶ ἐπικυρώσει συμπληρωτικὸν προϋπολογισμὸν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιθετικοῦ τούτου δημοτικοῦ φόρου, καὶ περὶ τῶν ἐκ τούτου πληρωτέων ἐξόδων τοῦ 1836· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἀναλόγως τὰ ἄρθρα 105, 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ δὲν θέλει γίνεσθαι οὐδὲν ἔξοδον, μὴ ἀφευκτως ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου. Εἰς ὅσους δήμους παρὰ προσδοκίαν δὲν ἐψηφοφορήθη καὶ προσδιωρίσθη ὁ προϋπολογισμὸς εἰσέτι, ὁ προϋπολογισμὸς ὁ συμπληρωτικὸς θέλει ἀμέσως συντεθῆ μὲ τὸν γενικόν.

5. Εἰς τοὺς δήμους, ὅτοι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι μεταξὺ τῶν δήμων τοῦ χωρίου, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι δὲν καλύπτονται ἱκανῶς διὰ τὸ ἔτος 1836, θέλει συνέλθει τὸ νομοδοτικὸν συμβούλιον τὸ πολὺ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος, θέλει συσκεφθῆ καὶ συνεργήσει περὶ τῶν μέτων συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 26—36 τοῦ περὶ δήμων νόμου, θέλει ἐξακολουθήσει ἀδιακόπως τὴν συνέλευσιν καὶ σύσκεψιν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συνέλευσιν θέλει καθυποβάλει τὴν ἀπόρασίν του εἰς τὸν ἀνήκοντα ἔπαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ τῆς ἐγκρίσεως. Οἱ ἔπαρχοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς ἐντὸς 3 ἡμερῶν, καὶ καθυποβάλει αὐτὴν μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς περαιτέρω 24 ὡρῶν εἰς τὸν ἀνήκοντα νομάρχην.

Οἱ νομάρχαι θέλουν ἀποφασίζει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης της ἐκκλήσεως· καθ᾽ ἣν δὲ περίστασιν νέοι ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι φόροι ἀπαιτοῦνται, ἢ κρίνονται ἀναγκαῖοι εἰς τὸν δῆμον, θέλουν διαλαμβάνει εἰς τὰς ἀποράσεις των τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, τὴν ὁποίαν θέλουν ζητεῖ ἐντὸς 21 ὡρῶν, καθυποβάλλοντες τὰς αἰτιολογίας καὶ λοιπὰ ἐπιτυναπτόμενα.

Διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν τούτων εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ διάφοροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐγγυῶνται προσωπικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου δι᾽ ἑκάστην ἀπὸ ἀργοπορίαν προκύψασαν ζημίαν.

6. Διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ δαπάνην τοῦ ἀνωτέρου φόρου θέλει ἐκδοθῆ ἐν καιρῷ ἀκριβὴς καὶ τακτικὸς λογαριασμός.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, συνεννοουμένη καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ᾽ ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Κ. Ἀνδρέα Κοντογούρη ὡς Βασιλ. Παυαρικοῦ προξένου εἰς Π. Πάτρας.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου) Ὑψ. Β. Διατάγματος ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κοντογούρης ἀνεγνωρίσθη ὡς Βασιλικὸς Παυαρικὸς Πρόξενος εἰς Π. Πάτρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1836.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν βαλανοκιδίων

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὰ βαλανοκιδία ὑπόκεινται εἰς μοναδικὸν ἐγκτητικὸν φόρον, προσδιοριζόμενον εἰς 25 0/0 διὰ τὰ 1836 χωρὶς διάκρισιν ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ τούτου ἀπὸ τὰ δάση ἢ τὰ σποράδην κείμενα δένδρα καθ᾽ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα.

Ἄρθρον 3.

Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων τὰ βαλανόδενδρα τῆς νήσου Κέω (Τζιᾶς), ὡς φυτευθέντα ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀπὸ ἰδιοκτήτας καλλιεργούμενα παρ᾽ αὐτῶν καὶ ἀναγνωριζόμενα κατὰ δένδρον ὡς ἰδιοκτησία των. Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φόρον μόνον 10 0/0.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀγορασταὶ Τουρκικῶν κτημάτων κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὔβοιαν θέλουν διαθέττει κατ᾽ ἀρέσκειαν τὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων των βαλανοδένδρων, πληρόνοντες ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικὸν φόρον 25 0|0.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ὃς ἄνω κανονισθὲν ἐθνικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν βαλανοκιδίων θέλει ἐκποιηθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ νομοὺς, ἢ κατ᾽ ἐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 5

Γράμματα ἀπὸ 15—20 γρ. ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρόνει δύο καὶ ἥμισυ φοραῖς τὸ δι' ἁπλοῦν γράμμα ταχυδρομικὸν δικαίωμα· καὶ οὕτω καθεξῆς, προσθήκη τοῦ ἡμίσεως τοῦ δι'ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν αὔξησιν πεντάγραμμον.

6.

Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα διὰ τὰς Δυτικὰς σποράδας νήσους τοῦ Βασιλείου, θέλουν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος, ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς καταχωρήσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν, διὰ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀφίξεως τοῦ γράμματος.

7.

Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλην θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν, ὁποιονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι τὸ βάρος τοῦ γράμματος, ἢ ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου, μέχρις οὗ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὀργανισθῇ τακτικῶς μεταξὺ τῶν διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

8.

Ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τῶν ταχυδρομικῶν διατάξεων περὶ τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων ἰσχύουσιν ἐν τοσούτῳ, μένοντες ἀνίσχυροι μόνον, καθόσον τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀντιβαίνουσιν εἰς αὐτοὺς ῥητῶς.

9.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως νομισματοπείου καὶ σφραγιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει συστηθῆ εἰς Ἀθήνας κατάστημα Βασιλικοῦ νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου, διὰ νὰ κόπτωνται ἐν αὐτῷ τὰ Βασιλικὰ νομίσματα, καὶ νὰ κατασκευάζωνται τὰ νομοθετηθέντα χαρτόσημα, προσέτι καὶ εἰς συντήρησιν τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ ζυγίων, τὸ ὁποῖον θέλει ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἕνα διευθυντήν,
» ἐλεγκτήν,
» ἀργυρογνώμονα,
» νομισματοχαράκτην,
» βοηθὸν τοῦ ἀργυρογνώμονος,
» μηχανικόν,
» βοηθὸν καὶ
» νομισματοκόπον
μὲ τὸ ἀναγκαῖον εἰς συμβοήθειαν προσωπικόν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ σφαίρας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἡ ἐσωτερικὴ διευθέτησις τοῦ καταστήματος, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὸν § 17 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1835 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων θέλει συστηθῆ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου εἰδικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ διαληφθέντι διατάγματι.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν μαιῶν.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ προνοοῦντες διὰ τὰς τικτούσας καὶ διὰ τὰς μαίας αὐτὰς, ὅπως ἔχωσι σταθερὸν πόρον ζωαρκείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν διατίμησιν μαιευτικήν, διατάττοντες τὰ ἑξῆς·

1. Αἱ μὲν ἐνοικοῦσαι εἰς δήμους α΄. τάξεως καὶ μὲ δίπλωμα τοῦ ἰατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουν λαμβάνει·
Διὰ μίαν γέννην ..... 5—15 Δραχ.
Διὰ μίαν ἐπίσκεψιν πρὸ τῆς γέννας ἢ μετ' αὐτὴν 1—1 ½ Δραχ.

2. Αἱ δὲ εἰς δήμους β΄. καὶ γ΄. τάξεως ἐνοικοῦσαι καὶ μὲ δίπλωμα θέλουν λαμβάνει·
Διὰ μὲν τὴν γέννην ..... 3—6 Δραχ.
Διὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ..... ½—1 Δραχ.

3. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θελει δίδεσθαι καὶ ἡ ὁδοιπορικὴ δαπάνη εἰς τὰς ἀπερχομένας ἔξω τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς αὐτῶν μαίας· προσέτι καὶ ἰδιαιτέρα τις ἀποζημίωσις, μία ὁηλ. δραχμὴ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ δρόμου εἰς τοὺς δήμους τῆς πρώτης τάξεως, ἡμίσεια δὲ εἰς τοὺς τῆς β΄. καὶ γ΄.

4. Αἱ δὲ ἐμπειρικαὶ μὲ ἄδειαν τοῦ ἰατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουσι λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς διωρισμένης ποσότητος.

5. Αἱ σημειωθεῖσαι ποσότητες ἀναλογίζονται μεταξὺ τοῦ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὅρου τῆς διατιμήσεως, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δοθείσης κατὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς μαίας, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις τῆς τικτούσης. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτουσῶν διαφορῶν ἀποφασίζει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου.

6. Χρεωστοῦν αἱ μαῖαι νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς πτωχὰς ἀμισθὶ, ἀποζημιούμεναι διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δήμου, τὰ ὁποῖα θέλουν κανονισθῆ ἀκριβέστερον διὰ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀποφάσεων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὅσων ἐλήφθησαν περὶ δήμων, καὶ περὶ πενήτων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 6.

Ὅσοι τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ καταστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφέντες εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολεύονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐμποροδίκου ἂν τυχὸν ἤ ελον διορισθῇ, δύνανται νὰ ἀναφερθῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον, ὁ δὲ διοικητὴς λαβὼν τὴν ἀναφορὰν σημειοῖ τὴν δήλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἑκάστου τῶν αἰτούντων.

Οἱ τοιαύτην δήλωσιν προσενεγκόντες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δι' ὃ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

Ἄρθρον 7.

Ὅλαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γ. ΑΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προθέμενοι νὰ φέρωμεν εἰς ἐκτέλεσιν τὰ ἄρθρα 18 καὶ 32 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1822, καθὼς καὶ τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν τίτλων τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου θέλει σύγκειται εἰς τὸ ἑξῆς ἑξ,

1. προέδρου,
1. γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας,
1. ἀντιπροέδρου,
6. ἐλεγκτῶν,
2. παρέδρων,
1. γραμματέως.
1. ὑπογραμματέως,
4. γραφέων καὶ
1. κλητῆρος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ εἰς ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ τὴν περιοδικὴν ἐπιθεώρησιν ἐνασχολούμενον προσωπικὸν τῶν λογιστῶν αὐξάνεται εἰς 8 λογιστὰς ἀ. τάξεως, καὶ 12 λογιστὰς β'. τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὰ ἀρχίζοντα ἀπὸ τὰ 1822, καὶ ἐνωμένα εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀρχεῖα διορίζεται εἷς ἀρχειοφύλαξ (ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως) παρὰ τῷ αὐτῷ, ὅστις εἰδικῶς εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχείων τούτων, τὴν τάξιν των, καὶ μὲ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων τὰ ὁποῖα ζητοῦνται, ἢ ἀπὸ δημοσίους ἀρχὰς ἢ ἰδιώτας,

Ὅταν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, βοηθεῖται εἰς τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τῶν γραμματέων καὶ τοὺς γραφεῖς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων, τὸ μὲν ἐνασχολεῖται εἰδικῶς μὲ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, τὸ δὲ ἄλλο μὲ τοὺς ὑπολειπομένους λογαριασμοὺς ἀπὸ τὰ 1822 μέχρι 1833.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ πάρεδροι διανέμονται εἰς τὰ δύο τμήματα, καὶ μάλιστα εἰς ἕκαστον τμῆμα, τρεῖς ἐλεγκταὶ καὶ εἷς πάρεδρος.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀντιπρόεδρος, παρόντος τοῦ προέδρου, ἐκτελεῖ χρέη ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐργάζεται ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἕν, ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἄλλο τμῆμα, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 7.

Ἕκαστον τμῆμα συνεδριάζει ἰδίως.

Ἄρθρον 8.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἑνὸς καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος προεδρεύονται μόλον τοῦτο ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὰ δύο τμήματα.

Ἄρθρον 9.

Καὶ ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας θέλει εἶσθαι πάντοτε παρὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις, τόσον τοῦ ἑνὸς καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον τῶν δύο τμημάτων δύναται νὰ κάμνῃ ἀποφάσεις, παρόντων μόνον 4 μελῶν, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 11.

Εἰς περίστασιν παρεμποδίσεως ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, ἑνὸς τῶν δύο τμημάτων, ἀναπληρόνει τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ πρόεδρος δι' ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, τοῦ ἄλλου τμήματος, ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

Ἄρθρον 12.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνεδριάζουσιν ἐναλλὰξ ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, δύναται ἓν ἐξ αὐτῶν νὰ συνεδριάσῃ δὶς κατὰ συνέχειαν, καθὼς καὶ ἀμφότερα δύνανται νὰ συνεδριάσωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο· πρὸς τούτοις συγκαλοῦνται καὶ παρὰ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 13.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνέρχονται εἰς πλήρη συνεδρίασιν ὁσάκις πρόκειται·

2) Νὰ λάβωσι γνῶσιν Βασιλικῶν Διαταγμάτων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκδοθέντων πρὸ ὀλίγου·

2) Νὰ δώσωσι γνώμην, ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἢ νὰ δώσωσιν ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ λογιστικοῦ, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει·

3) Νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμβάσης ἀταξίας εἰς τὴν διαχείρησιν διοικητικῆς τινος ἀρχῆς.

4) Νὰ εἰσαχθῇ νεωστὶ διορισθὲν μέλος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅταν καθυποβάλλωσι τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, νὰ ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφοράς των καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην των, καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας των, ἰδίως ἐχούσας πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐπωφελῆ διανομὴν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων εἰς πολλὰ ἔτη, πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν γενικῶν προϋπολογισμῶν.

5. Ἐπιθυμοῦμεν εἰς ὅλας τὰς νέας οἰκοδομὰς νὰ παρατηρῆται ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη, κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ γεν. ταμείου, καὶ ἐπομένως διὰ τὰς κατοικίας τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερον κατάλυμα, τότε μόνον νὰ γίνεται φροντὶς, ὅταν ἦθελε προκύπτει ἐκ τούτου ὄφελος πραγματικὸν διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τὰ ἔξοδα γενομένων ἐπισκευῶν δι' ἐλλείψεως τούτων τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερα καταλύματα, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν ἰδίων· ὡσαύτως καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα συνήθως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας.

6. Καὶ εἰς τὰς ἐπισκευὰς πρέπει νὰ διακρίνωνται αἱ κατεπείγουσαι ἀνυπέρβλητοι ἀπὸ τὰς μὴ κατεπειγούσας καὶ ἐπομένως ἐπιδεχομένας ἀναβολήν· αἱ τελευταῖαι πρὸ πάντων, καὶ ἰδίως ὅταν ἦναι ἐκ τῶν σημαντικῶν ἐπισκευῶν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἐκτελῶνται διαδοχικῶς κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνῷ αἱ πρῶται πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀμέσως πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἢ ἄλλων ζημιῶν. Ὡσαύτως αἱ μικραὶ ἐπισκευαὶ πρέπει νὰ ἐκτελῶνται πάντοτε ἀνυπερθέτως καὶ αἱ μεγάλαι ν' ἀποφεύγωνται.

7. Ἔξοδα ἐπισκευαστικὰ κτιρίων τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνοικιασμένα διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, τότε μόνον πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους καταστάσεις, ὅταν τοῦτο ἦναι κανονισμένον· πρέπει ὅμως ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ἀποφεύγηται.

8. Διὰ κατεπειγούσας καὶ μὴ προβλεφθείσας ἐπισκευὰς εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἠμπορεῖ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἡ εἰδικὴ ἔγκρισις Ἡμῶν παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας. Πρὸς ἀπόλαυσιν ὅμως τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικῆς ἐπόψεως ἐπὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐπισκευῶν ὑπὸ τὴν στήλην «*τεχνικαὶ παρατηρήσεις*», πρέπει νὰ σημειόνωνται τὰ εἰς 2 ἢ 3 προλαβόντα ἔτη γενόμενα ἔξοδα εἰς οἰκοδομάς· ὡσαύτως εἰς παρομοίας περιπτώσεις πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντὶς διὰ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν πιστώσεων δι' οἰκοδομικὰς ἐπισκευάς, καὶ ἐκτὸς τούτου διὰ τῶν ἀποθεματικῶν ποσοτήτων.

9. Ἂν σως ὑπάρχωσιν ὁδηγίαι ἢ δικαιώματα ἐπιτόπια ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν περὶ οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου βλάβη τις. Πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ γίνεται προσοχὴ νὰ μὴ προξενῆται κἀμμία εἰς Β. κτίρια ἀπὸ γειτονικὰ ἰδιωτικὰ κτίρια, νὰ μὴ συγχωρῆται οἰκοδομὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν προκείμενον σκοπὸν, νὰ μὴ ἀπαλλοτριοῦται ἐνυπάρχον τι δικαίωμα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται νέαι δουλεῖαι.

10. Εἰς πόλεις, ὅπου πρέπει νὰ διατηρῶνται πολλὰ δημόσια κτίρια, πρέπει νὰ συστηθῶσι βαθμηδὸν ἀποθῆκαι οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ἀδιακρίτως διὰ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκοδομὰς, περιέχουσαι ἰδίως σημαντικὴν ὕλικον, ὡς σανίδια, ξύλα, πλίνθους, σίδηρον, ὕψον, ὕελον κτλ. Ὅταν μένῃ ὑπόλοιπος ὕλη ἀπὸ οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευήν τινα, πρέπει νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὰς ἀποθήκας, ἢ νὰ δημοπρατῆται δημοσίως· ἡ ἀξία ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως πρέπει νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα. Οἰκοδομικαὶ ἀναβάθραι καὶ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὰς ἀποθήκας, καθόσον εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ μελλούσας οἰκοδομὰς, πρὸς ἀπορυγὴν νέων ἐξόδων ἀγορᾶς.

11. Αἱ ἐργασίαι καὶ χορηγίαι πρέπει νὰ συμφωνῶνται συνήθως δημοσίᾳ, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτων ἐκδεδομένα διατάγματα, ἢ ἂν τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν ἐξ αἰτίας ἐνυπαρχουσῶν ἐπιτοπίων αἰτιῶν ἢ ἰδιαιτέρας ἰδιότητος τῶν ἐργασιῶν, πρέπει νὰ γίνωνται αἱ συμφωνίαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας, καὶ ἰδίως προσδιορισθησομένης ἀναλύσεως τιμῶν πρὸς ἐντελῆ ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου. Ἡ οἰκοδομικὴ ξυλικὴ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπὸ τὰ δημόσια δάση τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὑλικὸν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ Κράτους. Πᾶς ἕκαστος χορηγητὴς, ἐπιχειρητὴς καὶ συμφωνητὴς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνηθείσης ἐργασίας καὶ θέλει δίδει ἐγγύησιν, ὅπου εἶναι ἀναγκαία, διὰ γενομένας προκαταβολάς. Ἐπομένως θέλει γίνεσθαι ἐντελὴς πληρωμὴ μόνον, ἀφοῦ ὁ ἐπιστατῶν ἀρχιτέκτων τὴν οἰκοδομὴν, δώσῃ ἀπόδειξιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἀπὸ μέρος τοῦ ἐπιχειρητοῦ.

Εἰς ἐργασίας διὰ συμφωνητικῶν γενομένας, ἡ πληρωμὴ τῶν διαλαμβανομένων ποσοτήτων θέλει διαιρεῖσθαι εἰς 3 μέρη· ὅταν ὁ ἐπιχειρητὴς δι' ἐνυπάρχοντας λόγους, ἢ δι' ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἱκανὴν πίστιν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἐγγύησιν· δηλαδὴ τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὑλικοῦ· τὸ δεύτερον μέρος κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομῆς· καὶ τὸ τρίτον ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ αὐτῆς. Ὅταν ὁ ἐπιχειρητὴς δὲν ἠμπορῇ νὰ δώσῃ τὴν ἄνω εἰρημένην ἐγγύησιν, τότε ἡ πληρωμὴ τοῦ πρώτου μέρους πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐγγύησις, καὶ ἐπομένως ὁ ἐπιχειρητὴς λαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος, ὅταν ἑτοιμάσῃ τὸ τριτημόριον τῆς ἐργασίας· καὶ τὸ δεύτερον μέρος, ὅταν τελειώσῃ τὰ δύο τριτημόρια· τὴν δὲ τελευταίαν ποσότητα, ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ ὅλης τῆς ἐργασίας.

12. Ἐπιστάται καὶ ἀρχιτεχνῖται πρέπει νὰ ἐπιτηρῶσι μόνοι των τὰς οἰκοδομὰς, καθότι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων νὰ ἦναι πάντοτε παρὼν, ἐπομένως πρέπει νὰ ἦνοι ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι ἰδίως διὰ τὰς δὶς τῆς ἡμέρας γινομένας ἀτομικὰς προσκλήσεις.

13. Ὅταν οἰκοδομὴ ἢ σημαντική τις ἐπισκευὴ τελειώσῃ, ὁ ἐπιθεωρῶν ὑπάλληλος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας θέλει ἐνεργεῖ τὴν παράδοσιν, συμπεριλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους τοῦ πολιτικοῦ κλάδου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη τὸ ἔξοδον, καὶ τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα. Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ διοικητικὰς μητροπόλεις θέλει σύγκειται ἡ ἀναθεωρητικὴ αὕτη ἐπιτροπή·

1) Ἐκ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ·

2) Τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος.

3) τοῦ παραλαμβάνοντος τὴν νέαν οἰκοδομὴν ἢ τοῦ μέλλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀνασκευασθείσης οἰκοδομῆς. Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ἢ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν πρέπει νὰ συντάττεται πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐπωφελοῦς καὶ συμφώνου μὲ τὸ σχέδιον ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς ἐντὸς τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεται ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἥτις θέλει δίδει ἀπόδειξιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα.

14. Ἐωσότου νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικὸν κατάστημα διὰ τὰς πυρκαϊὰς, ἠμποροῦν νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ δημόσια κτίρια ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν πραγματικήν των ἀξίαν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως· ἐνταυτῷ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται τὰ ἀναγκαῖα πυροσβεστικὰ ὄργανα εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις καὶ νὰ φυλάττωνται εἰς πρόσφορα καὶ κεντρικὰ μέρη. Ἐκτὸς τούτου τὰ μεγάλα δημόσια κτίρια πρέπει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

30) Διοίκησις Θήρας, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἕδρα ἡ Θήρα.

8. Ὑποδιοικηταὶ θέλουν διορισθῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἑρμιόνης καὶ Τροιζηνίας, Αἰγιαλείας, Ὀλυμπίας, Μεσσηνίας, Μεγαλουπόλεως, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Γυθείου, Ναυπάκτου, Δωρίδος, Λοκρίδος, Αἰγίνης, Μεγάρων, Σκοπέλου, Σκιάθου, Ἄνδρου, Κύθνου καὶ Κέας, προσέτι καὶ εἰς τὰς πρώην ἐπαρχίας Ξηρομέρου καὶ Βάλτου· ἡ ἕδρα αὐτῶν θέλει εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐνόσῳ δὲν διαταχθῇ ἄλλως πως διά τινα τμήματα διὰ χωριστῆς ἀποφάσεως.

9. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν καὶ ὑποδιοικητὴν δίδεται εἷς βοηθός. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῶν γραφείων των θέλουν πληρόνεσθαι ἀπὸ τὴν γραφικὴν προσεπιχορήγησιν.

10 Ὁ μισθὸς τῶν διοικητῶν προσδιορίζεται 300 δρ. κατὰ μῆνα· τῶν δὲ ὑποδιοικητῶν εἰς 200.

Οἱ Διοικηταί, οἱ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 100 δρ. κατὰ μῆνα. Οἱ γραμματεῖς τῶν διοικητῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν λαμβάνουν δραχ. 150· οἱ λοιποὶ δραχ. 130· οἱ δὲ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν δραχ. 90. Διὰ τὰ γραφικὰ ἔξοδα θέλουν διορισθῆ προσεπιχορηγήσεις. Εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα τὰ διὰ τὰς περιοδείας. Οἱ διοικηταὶ προηγοῦνται ἐν τῇ τάξει τῶν ὑπουργικῶν συμβούλων, καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων.

Ἡ στολὴ αὐτῶν θέλει διαταχθῆ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Ὅσοι τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν ἢ ἐπάρχων διορισθῶσι διοικηταὶ ἢ ὑποδιοικηταί, θέλουν φέρει τὴν ἄχρι τοῦδε στολήν των.

11. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου 5 Μαΐου τ. ε. δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαῖνον εἰς ἐνέργειαν μὲ τὴν 1|13 Ἰουνίου τ. ε.

12. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συμπραττουσῶν εἰς τοῦτο ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπί τε τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι, ὅταν ὁ τακτικὸς μισθὸς τῶν παρὰ ξέναις αὐλαῖς διπλωματικῶν πάσης τάξεως πρακτόρων δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν μισθὸν τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, μολονότι αἱ μισθοδοσίαι τῶν πρώτων αὐξάνουσι κατὰ τὰς περιστάσεις, λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς παραστάσεως, τῶν ὁποίων ἡ διὰ κατασχέσεως ἐλάττωσις ἔχει ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν ἡ θέσις τῶν τοιούτου εἴδους ὑπαλλήλων ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 885 § 2 καὶ 920 § 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐξαίρεσις, τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρον 885 § 2 καὶ 920 § 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περιορίζουν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνεται ὡς πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ὅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἴδει ἐπιμισθίων, εἰς τρόπον ὥστε μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἑξακισχιλίων δραχμῶν μισθοῦ των θέλει εἶσθαι κατασχετόν.

2 Μὴ κατασχετὰ εἶναι καὶ τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρέσβεως, ὥστε εἰς μόνον τὸ ἓν τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἑξακισχιλίων δραχμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν μετ' αὐτοῦ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3 Ἐξαιρεῖται ὡσαύτως τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως προστεθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα μισθός.

4 Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρέσβεων ἢ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων καὶ οἱ πρόξενοι ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν εἰρημένων ἄρθρων 885 § 2 καὶ 920 § 5.

5. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιευόμενος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 29. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 30.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως εἰδικῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν ἕνεκα διαφιλονεικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον διάλυσιν τῶν διαφορῶν, ὅσαι ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανομένους. Καὶ πρὸς τοῦτο ζητοῦν καὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς συνδρομὴν, τὴν ὁποίαν οὗτος δὲν δύναται νὰ μὴ παρέξῃ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν στέλλει τὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀνακαλυφθεισῶν πράξεων. αἵτινες ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ περὶ δασῶν διατάγματα, ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, διὰ μὲν τὰ πταίσματα, εἰς τὸν ἀστυνόμον τοῦ δήμου ἐν ᾧ ἑδρεύει τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος ἀστυνόμου, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον· διὰ δὲ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

Ἐκτὸς τούτου οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κοινοποιῶσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τοὺς προλαβόντως ῥηθέντας ὑπαλλήλους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅλα τὰ πταίσματα, ἐγκλήματα καὶ κακουργήματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καὶ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ, ὡς ἀνακριτικοὶ ἢ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι κατέμαθον.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν διάταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος δίδεται ἡ δύναμις προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, καθόσον εἰς ἕκαστον ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

ΟΘΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξισώσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους μὲ τὰ ἀναπόφευκτα αὐτοῦ ἔξοδα, ἐπιθυμοῦντες νὰ διανέμωνται οἱ φόροι ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους μας κατ' ἀναλογίαν, ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ, τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ἑκάστου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9, τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος, καθόσον ἀφορῶσι μόνον τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων φορολογίαν, ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κοινότητας τοῦ Βασιλείου ἀνεξαιρέτως δύναται νὰ μετέλθῃ ἕκαστος ὁποιονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐμπόριον, τέχνην, ἢ βιομηχανίαν· ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ αἱ χειροτεχνίαι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν καὶ καθαριότητα, πρὸς ἀποφυγὴν διαφθορᾶς ἠθῶν, ἢ συνηθειῶν ἐνοχλουσῶν τὴν δημόσιαν εὐπραγίαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἤδη χορηγηθέντων ἢ χορηγηθησομένων εἰσέτι προνομίων κτλ. εἶναι ἀπηγορευμέναι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει νὰ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

Ὅλαι αἱ χειροτεχνίαι ἢ ἐπιτηδεύματα ὑπόκεινται εἰς ἐτήσιον φόρον τῆς ἀδείας 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κέρδους ἑκάστου ἐπιτηδεύματος, ἀφαιρουμένου πρῶτον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τούτου·

1) Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

2) Οἱ ποιμένες·

3) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐν γένει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν αὐτῶν, εἴτε ὡρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων καὶ σταθερῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των. Οἱ δικηγόροι μολονταῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

4) Αἱ μαῖαι·

5) Οἱ συγγραφεῖς, οἱ διδάσκαλοι γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν

6) Οἱ ζωγράφοι, ἀνδριαντοποιοὶ, καὶ σκαλισταί·

7) Οἱ ἐφημεριδογράφοι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἄδεια δὲν χρησιμεύει παρὰ εἰς ἐκεῖνο μόνον τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδιδομένη· ἑπομένως ἕκαστος σύντροφος εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ἢ χειροτέχνημα, λαμβάνει ἰδιαιτέραν ἄδειαν μὲ τὴν συμφωνίαν, ὥστε ἡ ἐκτίμησις τοῦ κέρδους νὰ γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ὠφελείας τῆς συντροφίας, καὶ ὁ φόρος νὰ λαμβάνεται χωρὶς παρατήρησιν τῶν συμμετόχων ἢ τῶν ἐργασιῶν (τῆς δουλιᾶς) ἑκάστου ἰδιαιτέρως συντρόφου. Πρέπει δὲ νὰ μένῃ ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ὅρασιν πάντων ἡ ἄδεια ἐντὸς τοῦ τεχνουργείου, ἢ ὅπου ἐκτελεῖται τὸ ἐπιτήδευμα, ἢ νὰ κρεμᾶται ἀσφαλῶς εἰς εἰκόνα.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν τις μετέρχεται περισσότερον τοῦ ἑνὸς ἐπιτηδεύματος, λαμβάνει μὲν τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐξ αὐτῶν δηλ. ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, σημειοῦνται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ λοιπά. Ὁ δὲ φόρος πληρόνεται ἐπὶ τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἀφ' ὅλα ὁμοῦ, ὅσα μετέρχεται ἐπιτηδεύματα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἄδεια ἐκδίδεται παρὰ τοῦ δημάρχου, γράφεται δὲ ἐπὶ ἐσφραγισμένου χάρτου, καὶ τὸ δι' αὐτὸ συμφώνως μὲ τὸν περὶ τούτου νόμον τέλος πληρόνεται ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ ἐπιτήδευμα φόρου.

Περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων κέρδους, καὶ κατατάξεως τῶν βιομηχάνων εἰς κλάσεις.

Ἄρθρον 8.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, συντάττουσιν ἐντὸς τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς, ὀνομαστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν δημοτῶν, ὅσοι μετέρχονται ὁποιονδήποτε κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀπὸ τὸν φόρον μὴ ἐξαιρούμενον ἐπιτήδευμα.

Θέλουν δὲ λάβει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ κάμωσι τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους ἑκάστης χειροτεχνίας, ἢ ἐπιτηδεύματος, καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐκ τούτου τὸν φόρον 5 τοῖς ἑκατὸν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ κοινότητας, καὶ χειρο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποσότητας καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε τὰ ἔξοδα νὰ χρησιμεύωσι μόνον εἰς ἀντικείμενα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς.

24. Ἕκαστον οἰκοδομικὸν ἔξοδον πρέπει νὰ ἐκτελῆται καὶ νὰ ἀπολογίζεται κατὰ τὸ ἔτος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως· ἑπομένως τὸ Γεν. ταμεῖον πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἔγκαιρον παρουσίασιν, ἀποδοχὴν, καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ δὲν θέλει ἀποτρέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην, εἰμὴ ὅταν διανέμωμεν τὴν ἐκτελεσιν οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινος εἴς τι α ἢ πολλὰ ἔτη.

Μόνον διὰ τῆς Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἠμποροῦν διαθέσιμοι ποσότητες νὰ μεταφέρωνται ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

Ἑπομένως πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀνήκουσα αἴτησις τῆς ἐγκρίσεως ταύτης κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην δὲν πρέπει αἱ μεταφερόμεναι ποσότητες νὰ συμπεριλαμβάνωνται προσέτι εἰς τὰς οἰκοδομικὰς καταστάσεις τοῦ ἑπομένου ἔτους, μήτε νὰ δικαιολογῶνται δι' ἐπαναλήψεως τῶν προϋπολογισμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταχωρῶνται ἁπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προλαβόντως ἤδη ἐγκριθεισῶν οἰκοδομικῶν καταστάσεων.

25. Ὅταν νέα οἰκοδομὴ ἢ ἐπισκευὴ διαρκῇ πολλὰ ἔτη, αἱ ἐγκριθεῖσαι καὶ χρησιμεύουσαι ποσότητες τῶν παρελθόντων ἐτῶν πρέπει νὰ σημειόνωνται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ ταμείου διὰ νὰ προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου γενικὴ ἔποψις τῶν ἐξόδων. Τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα πρέπει νὰ καταχωρῶνται ὡσαύτως εἰς τὰ ἐπισκευαστικὰ ἔξοδα, ὑπὸ ἰδιαίτερον ἄρθρον, καθότι συνήθως δὲν ἠμποροῦν νὰ διακριθῶσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα κτίρια. Μετὰ τὸ τέλος τῆς οἰκοδομῆς ἢ σημαντικῆς τινος ἐπισκευῆς, τὰ γενόμενα ἔξοδα συνάπτονται εἰς συνοπτικὴν ἀνακεφαλαίωσιν παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, ὅστις ἦτον ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταταστίχων του, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν τῶν οἰκοδομῶν κεντρικὸν τμῆμα πρὸς ἀναθεώρησιν· πρὸς ὃ πρέπει νὰ ἐπισυναφθῶσι καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῷ γενικῷ ἢ εἰδικῷ ταμείῳ εὑρισκόμενα δικαιολογητικὰ τῶν ἐξόδων ἔγγραφα, λαμβανόμενα ἀντὶ ἀποδείξεως· ἡ ἀναθεώρησις αὕτη πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε τελειωμένη τὸ πολὺ ἐντὸς 2 μηνῶν καὶ μὲ τὰ ἐκ τῶν ἀναθεωρητικῶν παρατηρήσεων προερχόμενα πορίσματα συνωδευμένα παρὰ τῶν πρωτοτύπων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, νὰ γνωστοποιῆται εἰς τὸ ἐπιφορτισμένον ταμεῖον ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς.

26. Ὡς πρὸς τὸ ἐξοδευθὲν ὑλικὸν, καθόσον δὲν ἔγινεν ἡ προμήθεια αὐτοῦ διαδοχικῶς δι' ἑκάστην τῶν μερικῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης, παρατηρεῖται, ὅτι πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀπότισις αὐτοῦ κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων διὰ τὴν οἰκοδομήν.

III. Ἀποθῆκαι καὶ καταστιχα,

27. Δι' ἑκάστην ἀποθήκην πρέπει νὰ κρατῆται ἰδιαίτερος λογαριασμός· αἱ ἀναγκαῖαι ποσότητες πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὑλικοῦ θέλουν προκαταβάλλεσθαι παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου καὶ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν θέλει ἐκτελεῖται ὡς ἤδη εἴρηται. Τὰ καθ' αὐτὸ ἔξοδα τῶν λογαριασμῶν τούτων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τοῦ ὑλικοῦ.

28. Ἐπειδὴ εὑρίσκονται ἤδη τρεῖς ἀποθῆκαι δηλαδὴ εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Μεσολόγγιον, αἱ ὁποῖαι διευθύνονται κατὰ τὰς διατυπώσεις, πρέπει ὁ τρόπος οὗτος τῆς διευθύνσεως νὰ ληφθῇ ὡς τύπος μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων εἰσέτι τροπολογιῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ προκαταβολῶν, οἱ χρηματικοὶ οὗτοι λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἔχουν ἄμεσόν τινα σύνδεσμον μὲ τοὺς λοιποὺς δημοσίους λογαριασμούς· ὑπόκεινται ὅμως μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πλὴν καὶ τοῦτο μετά προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τῆς οἰκοδομικῆς κεντρικῆς ἀρχῆς.

29. Διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ὑλικοῦ χρηματικαὶ ζημίαι εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ μᾶλλον εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ νὰ ἀπαντῶνται τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν, ἀνήκοντα ὡσαύτως εἰς τὸν χρηματικὸν λογαριασμὸν, πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν τιμῶν τοῦ ὑλικοῦ, καὶ μάλιστα ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς μέσους ἡ χορήγησις τοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὰς διαφόρους διαχειρήσεις γίνεται εὐθηνότερα καὶ καλήτερα, ἀφ' ἑτέρου ἑπόμενον εἶναι νὰ συμμερίζωσιν οἱ διαχειρισταὶ ἀναλόγως τόσον τὰς φθορὰς τοῦ ὑλικοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως.

30. Ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης θέλει κρατεῖ ἐτήσιον ἡμερολόγιον περὶ ὑλικοῦ· τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει ἀντὶ λογαριασμοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ πρέπει νὰ ἦναι λιθογραφημένον διὰ πολλὰ ἔτη. Αἱ στῆλαι αὐτοῦ εἶναι:

α) Τρέχουσα ἐπιγραφὴ, ἔσοδα, παραλαβὴ, ἔξοδα, παράδοσις.
β) Αὔξοντες ἀριθμοί.
γ) Ἡμερομηνία.
δ) Τὸ ὑλικὸν κατὰ τὰ διάφορα εἴδη του, μέτρα, βάρη κτλ,
ε) Παρατηρήσεις.

31 Αἱ παραλαβαὶ θέλουν θεμελιοῦσθαι ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑλικοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπὶ τῶν καταστάσεων τοῦ ἐναπολειφθέντος ὑλικοῦ ἀπὸ οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευήν τινα ἢ προερχομένου ἀπὸ τὴν κατεδάφισιν κτιρίου τινὸς, προσυπογεγραμμένων παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς. Ἑπομένως ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης πρέπει νὰ ἐπικυρώνῃ πάντοτε ἰδιοχείρως τὴν παραλαβὴν καὶ καταχώρησιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐπὶ τῶν εἰρημένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ παρουσιάζων ἐπὶ τούτῳ ἡμερολόγιόν του.

32. Ἡ παράδοσις θέλει δικαιολογεῖται διὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς παραλαβῆς τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ἐργατῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐπιστατῶν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ὁποῖα θέλει πρότερον προσυπογράφει ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιστάτης θέλει ἐπικυρόνει τὴν καταχώρησιν τῆς παραδόσεως παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ, ὡσαύτως κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τοῦ ὑλικοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, συνεργείᾳ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἀμέσως μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν, καὶ τὸ πόρισμα θέλει συνυπογράφεσθαι ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἀποθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

33. Μετὰ τοῦτο πρέπει τὸ ἡμερολόγιον νὰ κλείεται ἐντελῶς τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖται διὰ τῆς προσθέσεως τῶν παραλαβῶν καὶ παραδόσεων καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν πρώτων μετὰ τῶν τελευταίων καὶ τῆς ἐκ τούτου ἐξάξεως τῆς δαπάνης τοῦ ὑλικοῦ, φθορᾶς ἢ περισσεύματος, αἰτιολογημένης ἀποχρώντως παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἐνώπιον τῆς ἄνω εἰρημένης ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑλικοῦ.

34. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει ὑπογραφεῖ ὁ ἐπιστάτης ἰδιο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 2.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδίκαις καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἠμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κἀμμίαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίους.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 στοιχ. 2 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάξεως λαμβάνει προσωρινὴν ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδικωτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 70.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κτηματολογίων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας ὑπηκόους ἡμῶν πλείονας περὶ τὸ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείζεσθαι εὐχερείας, καθιστῶντες ἀσφαλεστέραν τὴν διάγνωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἑκάστου διὰ τῆς εἰς δημόσια βιβλία ἐγγραφῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα ἰδιωτῶν, δήμων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων καὶ σωματείων, ἐξαιρουμένων ὅλων τῶν ἐθνικῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν ὄντων, θέλουν ἐγγραφῆ εἰς ἐπίτηδες βιβλία, λεγόμενα κτηματολόγια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουν, πρὶν ἡ ἐγγραφῆ τι εἰς αὐτὰ, ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου, καὶ θέλουν συντάττεσθαι καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστος δῆμος θέλει ἔχει ἰδιαίτερον κτηματολόγιον διηρημένον εἰς τόσα μέρη, ὅσα εἶναι τὰ χωρία, ἐξ ὧν σύγκειται· ἡ δὲ σύνταξις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ δοθησόμενον σχέδιον, ἀφαιρουμένης μιᾶς, ἢ χρείας καλούσης, καὶ περισσοτέρων σελίδων τοῦ κτηματολογίου εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήμονα ἀκινήτων κτημάτων δημότην. Τὸ σχῆμα, καὶ οἱ περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἰδιαίτεροι κανόνες θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐγγραφαὶ θέλουν γίνεσθαι εἰς ὄνομα τοῦ δικαιώματι ἰδιοκτησίας κατέχοντος, καὶ θέλουν περιέχει.

1.) Τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ἂν δηλ. εἶναι ἀγρὸς, οἰκία κτλ.
2.) Τὴν ὀνομασίαν τοῦ κτήματος, ἂν ἔχῃ·
3.) Τὴν θέσιν·
4.) Τὰ ὅρια·
5.) Τὴν ἔκτασιν, ἢ τὸ μέγεθος ὡς ἔγγιστα·
6.) Τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας περιέχῃ καὶ ἄλλας πληροφορίας, ὁποῖαι, παραδείγματος χάριν, αἱ ἐνιαύσιοι ἀπαιτήσεις, οἱ τόκοι, ὁ ἀντὶ δανείου φόρος εἰς τὰ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανεμηθέντα κτήματα, αἱ δουλεῖαι, ἡ ποιότης τοῦ τόπου, ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸ κατὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν μέγεθος, καὶ ἡ ὡς ἐκ τῆς εὐκαρπίας τῆς γῆς προσδιορισθεῖσα κλάσις τῆς ποιότητος, δηλαδὴ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, θέλουν προστίθεσθαι καὶ ταῦτα εἰς ἑκάστην ἐγγραφήν· κυροῦνται δὲ διὰ τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ὑπογραφῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πρώτη σύνταξις τῶν κτηματολογίων θέλει ἀνατεθῆ εἰς ἀνθρώπους διορισθησομένους ἐπίτηδες· οὗτοι δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν δημάρχων· θέλει δὲ ἐνεργηθῆ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ἄρθρον 6.

Πᾶς δήμαρχος θέλει προσκαλέσει, διὰ κηρυγμάτων καὶ δημοσίων δηλοποιήσεων, δημοσιευμένων κατὰ τὴν ἐπιχώριον συνήθειαν, ὅλους τοὺς δημότας νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐντὸς ῥητῶν προθεσμιῶν, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσει ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία χωριστὰς σημειώσεις τῶν ἀκινήτων κτημάτων των, περιεχούσας τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 4 ὁρισθέντα προσόντα.

Ὁμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις ταύτας θέλει παραδίδει ἕκαστος εἰς τὸν δήμαρχον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς καὶ τὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφα, ἢ, ἂν δὲν ἔχῃ ἔγγραφα ἰδιοκτησίας, μαρτυρίαν δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων, γινωσκόντων τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἰδιοκτησίας.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος εἰρηνοδίκου, ἀφοῦ πρῶτον ὁρκισθῶσιν· αἱ δὲ ἐξομολογήσεις των λαμβάνονται εἰς πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει συναφθῆ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ εἰς τὴν σημείωσιν τῶν κτημάτων, ἐπέχον τόπον ἐγγράφου ἰδιοκτησίας διὰ τὸν κτηματογράφον.

Ἄρθρον 7,

Ὁ Δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς σημειώσεις ταύτας, σημειόνει ἐφ' ἑκάστης τὸν προσήκοντα αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν παρεδόθη, καὶ ὑπογράφει τὸ σημείωμα τοῦτο, καὶ παραδίδει ταῦτα πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν κτηματογράφον κατὰ τὴν ἐν τῷ δήμῳ ἐμφάνισίν του.

Ἄρθρον 8.

Ὁ κτηματογράφος, παραλαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἔγγραφα, προσκαλεῖ ἑβδομηδὸν διὰ τοῦ Δημάρχου τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτήτας νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου, διὰ νὰ συνεπισκεφθοῦν μετ' αὐτοῦ τὰ εἰς τὰς σημειώσεις των περιγεγραμμένα κτήματα.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ κτηματογράφος κάμνει ἐπὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀριθμὸς 3.

Ἀξων ἀριθ. τῶν ὑποθηκῶν	Ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις.	Ποσὸν	Ἐξαλείψεις καὶ ἄλλαι σημειώσεις.
1	Ὑπόδειγμα ἀφορῶν ἐγγραφὴν στηριζομένην εἰς τίτλον χορηγούμενον παρὰ τοῦ Νόμου.		
	Ἐπὶ κήπου κειμένου κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλευσῖνος ἔχοντος ὅρια πρὸς ἀνατολὰς τὸ Κηφισσὸν, πρὸς μεσημβρίαν τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶς, πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς ἄρκτον περίβολον λιθάκτιστον. Κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Κυρίου Α. Ν. Γεωργοῦ κατοικοῦντος εἰς τὰ Πατήσσια. Ὑπὲρ τοῦ ἀνήλικος Ι. Α. υἱοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐμπόρου Γ. Α. κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας καὶ εὑρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ μνησθέντος Κυρίου Α. Ν. Ἐγγράφεται ὑποθήκη δυνάμει 1.) τῆς ἀπὸ 3 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους διαθήκης, δι'ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος ὁ Κ. Α. Ν. (ἡ δυνάμει τῆς ἀπὸ 1. 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι'ἧς κτλ. ὡς ἀνωτέρω) 2.) δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης 8βρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν τοῦ ἀνήλικος τῶν ἐγχειρισθέντων εἰς τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐκτιμηθέντων εἰς ἀξίαν 300 δραχμῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ποσότητος ταύτης. Συνετάχθη τὴν 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους. (Τ. Σ.) Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν Ν. Ν.	300	Βιβ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 5. Ἐξηλείφθη συναινέσει τοῦ πιστωτοῦ ἐνήλικος γενομένου δηλωθείσῃ τὴν κτλ. (χρονολογία) ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Ν. Ν. τὴν πρώτην κτλ. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν. Ν. Ν.
1	Ὑπόδειγμα ἀφορῶν τὴν ἔναρξιν νέας σειρᾶς ἐγγραφῶν ἐπὶ κτήματος ἤδη ἐγγεγραμμένου (ἀρ. 29 τοῦ ἀπὸ 21 7βρίου 1836 Διατάγματος.) Ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κυρίου Δ. Μ. κτλ. Ἐγγράφεται ὑποθήκη κτλ. (κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.) Συνετάχθη τὴν κτλ. (Τ. Σ.) Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν Ν. Ν.		Βιβλ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 6
2	Ὑπόδειγμα παραπομπῆς εἰς ἄλλο βιβλίον ὑποθηκῶν, ὅπου ἔγινεν ἡ κυρία ἐγγραφή. Ἐλαιῶν κείμενος κτλ. (περιγραφὴ τῆς θέσεως) καὶ ἀποτελῶν μέρος τοῦ κτήματος..... (περιγραφὴ τοῦ κτήματος) τὸ ὁποῖον ὡς κείμενον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου ..... ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τοῦ εἰρημένου Δήμου. τὴν Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.		Βιβλ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 8. Βιβλ. ὑποθ. τοῦ Δήμου..... τομ. 1. ἀριθ .....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τόπου τινὸς περιγραφὴν ἑκάστου κτήματος κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁρισθέντα, ἐπικυρῶν τὰς δοθείσας παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων σημειώτεις, ἂν τὰς εὕρῃ καθ' ὅλα ὀρθὰς, ἢ συντάσσων νέας ὄπισθεν τούτων, ἂν τὰς εὕρῃ ὁπωσδήποτε ἐσφαλμένας. Ἡ ἐπικύρωσις γίνεται, ὑπογραφομένης τῆς ὁριστικῆς σημειώσεως παρὰ τοῦ κτηματογράφου, καὶ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήμονος, ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἂν ἦναι παρών.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐπίτηδες ἐπιτρόπους, οἵτινες συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον γενομένας ἐπισκέψεις, διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δημόσια συμφέροντα, κάμνοντες τὰς ἀναγκαίας ἐνστάσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐγγράφωνται δημόσια κτήματα, ὡς ἰδιωτικά.

Αἱ ἐνστάσεις αὗται σημειοῦνται εἰς τὴν ὁριστικὴν σημείωσιν τοῦ κτήματος, ἥτις προσυπογράφεται τότε καὶ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, προϋποτιθεμένου ὅτι, ὁ ἀντιποιούμενος τὴν ἰδιοκτησίαν πράγματος διαφιλονεικουμένου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, εὑρίσκεται ἐν καιρῷ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὴν πραγματικὴν κατοχὴν αὐτοῦ· τούτου δὲ μὴ ὄντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται μόνον νὰ γενῇ μετὰ τὴν τελεωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ κτηματογράφος, ἀφοῦ ἐπιδιορθώσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον τὰς σημειώσεις ὅλων τῶν ἐν τῷ δήμῳ κτημάτων, ἀντιγράφει αὐτὰς ἐπιμελῶς εἰς τὸ κτηματολόγιον, ὑπογράφων αὐτὸ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης σημειώσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν δύο, ἢ καὶ πλείονες παρέδωκαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, σημειώσεις περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἀντιποιούμενοι τοῦτο, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἶναι δικαιώματι ἰδιοκτησίας διακάτοχοι ἡ ἐγγραφὴ ἀποβάλλεται. μεχρισότου ὁ εἰρηνοδίκης ἀποφασίσῃ προσωρινῶς περὶ τῆς διακατοχῆς.

Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δὲν γενῇ ἀγωγὴ παρ' οὐδενὸς τῶν ἀμφισβητούντων, ὁ κτηματογράφος ἐνεργεῖ τὴν ἐγγραφὴν εἰς ὄνομα τοῦ πρώτου δώσαντος τὴν σημείωσιν, ἐὰν οὗτος κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν, ἔχουσαν ἐπισυνημμένην τὴς προσήκουσαν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ κτηματολόγιον ἀπαρτισθὲν κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις δύω ἄρθροις ὡρισμένα, παραδίδεται εἰς τὸν δήμαρχον μετὰ τῶν σημειώσεων· καὶ αὗται μὲν φυλάττονται ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἀρχειοφυλακεῖον τοῦ δήμου, ἐκεῖνο δὲ ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων, καὶ μένει ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς τῶν γραμματέων τοῦ Δημάρχου ἐκτεθειμένον, διὰ μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐπὶ ἕνα ἐνιαυτὸν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυν, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρακαταθέσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παρακατάθεσις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὸ Δημάρχου. καὶ δημοσιεύεται διὰ προγραμμάτων, κηρυττομένων καὶ τοιχοκολλωμένων εἰς ὅλα τοῦ δήμου τὰ χωρία καὶ καταχωριζομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, ἢ εἰς ἄλλην Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 14.

Πᾶς, ὅστις νομίζει, ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ προσβάλῃ ἐγγραφήν τινα, χρεωστεῖ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 12. προθεσμιῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ τεθειμένας διαιρίσεις νὰ εἰσαγάγῃ τὴν δίκην εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, καὶ συγχρόνως νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν φυλάττοντα τὸ κτηματολόγιον Δήμαρχον ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἐλεύθερον οὔτε τὸ δημόσιον. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ ἐγγραφαὶ, αἱ μὴ δικαστικῶς προσβληθεῖσαι, λαμβάνουσι κῦρος δημόσιον.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ φύλαξ τοῦ κτηματολογίου, λαμβάνων τὴν περὶ ἀγωγῆς τινος ἀγγελίαν, κάμνει τὴν προσήκουσαν σημείωσιν ἀπέναντι τῆς διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης προσβληθείσης ἐγγραφῆς, καὶ ἐνεργεῖ ἐν καιρῷ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ἐκδοθείσης ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁριστικὴν ἐγγραφήν.

Ἐὰν ἐν τῷ κτηματολογίῳ δὲν γένῃ μνεία τῆς ἐναντίον ἐγγραφῆς τινος διευθυνθείσης ἀγωγῆς, κατὰ τὰ ἄρθρ. 14, δὲν δύναται μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 12, προσδιορισθείσης προθεσμίας νὰ γένῃ ἀγωγὴ ἐναντίον ἑνὸς τρίτου, ὅστις, καλῇ πίστει, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμοιβαίας συμβάσεως ἀπέκτησε πραγματικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων· ὁ δὲ παρουσιάτας ἀγωγὴν ἔχει δικαίωμα προτωπικὸν κατ' ἐκείνου ὅστις παρανόμως ἐνέγραψε τὸ κτῆμα ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι, ἢ κατὰ τοῦ κτηματογράφου. τοῦ μὴ καταχωρίσαντος ἐγκαίρως τὴν κοινοποιηθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 16.

Πᾶν κτηματολόγιον, ἀφοῦ λάβῃ κῦρος δημόσιον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 12 ὡρισμένου χρόνου τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ, ἀποστέλλεται μετὰ τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὁ δῆμος ὑπάγεται. Διπλοῦν δὲ τούτου, συνταχθὲν κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδίας διατάξεις, παρακατίθεται εἰς τὸ προσῆκον δημαρχεῖον.

Ἄρθρ. 17.

Ἀφ' ἧς ὥρας λάβωσι κῦρος τὰ κτηματολόγια, πᾶσα μεταβολὴ περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν δὲν θέλει ἔχει κῦρος, ἐνόσῳ δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν ὑπὸ δικαστηρίου κεκυρωμένων ἰδιογράφων διαθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡσαύτως ὡς τίτλος ἀποχρῶν πρὸς ἐγγραφήν.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὰ κτηματολόγια αἱ ἐξ ἀδιαθέτων κληρονομιῶν προερχόμεναι περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν μεταβολαί, θέλει κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου νόμου

Ἄρθρον 18.

Ὁ εἰρηνοδίκης, ἐγγράφων εἰς τὸ κτηματολόγιον τὰς γενομένας μεταβολὰς ἰδιοκτησίας, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ προσαχθέντος νομίμου τίτλου σημείωσιν περὶ τῆς γενομένης ἐγγραφῆς· ἡ σημείωσις αὕτη, ἥτις συνίσταται εἰς τὰς λέξεις, *ἐνεγράφη εἰς τὸ κτηματολόγιον*, πρέπει νὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς ἐγγραφῆς, νὰ ἦναι χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγίδα. Ἐπὶ τῶν περὶ μεταβολῆς ἀκινήτου τινὸς ἰδιοκτησίας ἐγγράφων δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ἐνόσῳ ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρον 19.

Αἱ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς πρώτης συντάξεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 12, ἐκθέσεως τῶν κτηματολογίων γενόμεναι περὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν μεταβολαὶ δὲν θέλουν ἐγγραφῇ εἰς τὰ κτηματολόγια εἰμὴ, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ τῆς ἐκθέσεως προθεσμία· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν θέλουν ἔχει κῦρος, ἐνόσῳ δὲν ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρον 20.

Ὅταν, μὴ μεταλλασσομένου τοῦ ἰδιοκτήτου, μεταβληθῇ τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ὡς παραδείγματος χάριν, ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἄμπελον, ἢ ἀπὸ γηπέδου εἰς οἰκίαν κτλ. ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ, ἀπέναντι τῆς προσηκούσης ἐγγραφῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν ἤδη γενομένην μεταβολὴν, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὸ κτῆμα αὐτοπροσώπως, δαπάνῃ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δρόσον Μανσόλαν, καὶ διορίζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ῥίζος παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Κύριος Πρατῖδης παύεται ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν προσωρινῶς ἦτον ἐπιφορτισμένος.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιφορτίζομεν μέχρι νεωτέρας ἀποράσεως τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Κύριον Ῥίζον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ῥίζος ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν προσωρινὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διεύθυνσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἐπιφορτισμένος.

Ἄρθρον 2.

Τὴν διεύθυνσιν τούτου τοῦ ὑπουργείου ἀναθέτομεν εἰς τὸν Πλοίαρχον ά. τάξεως Κύριον Κριεζῆν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Θεοχάρης παύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως περὶ ἀναπληρώσεως τῆς θέσεως ταύτης ἢ περὶ διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ὑπουργικὸν Σύμβουλον Κ. Λασάνην.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ῥίζος παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Φεβρουαρίου

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος

Ὀλίγοι τινὲς ἐγκληματίαι ἐπὶ κεφαλῆς μικρᾶς συμμορίας ἐξηπατημένων ἠθέλησαν νὰ συνταράξουν τὴν ἡσυχίαν, παγιωθεῖσαν καὶ συντηρηθεῖσαν μεταξὺ ὑμῶν διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὴν τάξιν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος. Τῶν εὐγενῶν φρονημάτων, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν περίστασιν ὡδήγουν τὰς πράξεις σας, ἐδώσατε καὶ σήμερον νέα δείγματα. Μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεκρούσατε τοὺς ἀθλίους τούτους παντοῦ, ὅπου ἐδείχθησαν, εἰς τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους των ἀντεθέσατε τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν· εἰς τὰς ἀπὸ μέρους των ἀπόπειρας τῆς βίας ἀντετάξατε τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα πάντοτε τόσον ἐνδόξως ἐφέρατε.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Δὲν μ' ἐξέπληξεν ἡ εὐγενής σας διαγωγὴ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, διότι τὴν περιέμενα πάντοτε ἀπὸ σᾶς μὲ πλήρη πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν καὶ πάντοτε ἐδικαιώσατε. Εὐχαριστεῖ τὴν ψυχήν Μου νὰ βλέπω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ Ἔφοροι τῶν σχολείων νὰ προσέχουν ἐπιμελῶς, ὥστε, ὁπόταν φωραθῇ τι τοιοῦτον, νὰ τὸ ἀναγγείλουν εἰς τὸ ἁνῆκον μέρος.

Ἄρθρον 7.

Τὸ καθαρὸν κέρδος τοῦ βιβλιοπωλείου θέλει χρησιμεύσει μόνον διὰ τὰ καταστήματα τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγγελθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ἑνὸς Οἰκονομ. Διευθυντοῦ καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφοῦ ἐτακτοποιήθη ἡ κατὰ τόπον οἰκονομικὴ διοίκησις διὰ τῆς καταργήσεως τῶν Ἐφόρων καὶ τῆς συστάσεως Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἐπειδὴ δὲν φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν ἀκόμη κατάλληλον εἰς τὸν ἐνεστῶτα οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ συστηθῶσι χωρισταὶ μεσαῖαι θέσεις, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διορίζεται παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν εἷς οἰκονομικὸς Διευθυντὴς, μὲ βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ μὲ ἐτήσιον μισθὸν 7,200 δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Καθήκοντα τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ εἶναι κυρίως ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ εἰσήγησις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας, καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις ὅλων τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχῶν δι' αὐτοπροσώπου εἰς τοὺς Νομοὺς παρουσίας.

Κωλυομένου ἢ ἀπόντος τοῦ Γραμματέως, ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς θέλει ἐπέχει τὸν τόπον του.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων θέλει περιοδεύει κάθε χρόνον ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοιουτοτρόπως, ὥστε τοὐλάχιστον μετὰ τρία ἔτη νὰ τελειώνῃ τὴν περιοδείαν ὅλου τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἐρρέθη, ἡ περιοδεία αὐτὴ γίνεται ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐλέγχωνται ὅλαι αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ διὰ προσωπικῆς ἐποπτείας, καὶ μάλιστα διὰ νὰ ἐξετάζωνται τὰ τυχὸν συμβαίνοντα παράπονα τῶν πιστῶν ὑπηκόων μας ἐναντίον τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ προσδεύῃ ὅσον τὸν δυνατὸν ἡ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου, παυομένων ἐγκαίρως τῶν καταχρήσεων, καὶ εἰσαγομένων τῶν ἀνηκουσῶν προτάσεων περὶ καταλληλοτέρας διαχειρίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὰς ἀληθεῖς οἰκονομικὰς καὶ προσοδονομικὰς Ἀρχὰς, προσέτι δὲ διὰ νὰ λαμβάνωνται αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ἑρμηνεύουν καὶ ἐξηγοῦν τὰ Διατάγματα, καὶ τέλος διὰ ν' ἀνακαλύπτωνται αἱ συμβαίνουσαι τυχὸν ἀταξίαι εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν· διὰ ταῦτα πάντα ἡ περιοδεία αὕτη εἶναι τὸ σημαντικώτερον καὶ ἐμβριθέστερον καθῆκον τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ γίνεται πάντοτε μὲ μεγάλην φρόνησιν καὶ δραστηριότητα.

Εἰς τὴν περιοδείαν ταύτην πρέπει νὰ ἐκλέγωνται αἱ καταλληλότεραι διὰ τὴν ἐργασίαν ὧραι τοῦ ἔτους, καὶ νὰ μὴ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις, ὥστε νὰ περιμένεται εἰς κάθε μέρος ἡ ἄφιξις τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ. Ἐπιστρέφων αὐτὸς θέλει ἀναφέρει προφορικῶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν περιοδειῶν τούτων εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, θέλει σχεδιάζει τὰς ἀναγκαίας ἐγγράφους διατάξεις, καὶ θέλει καθυποβάλλει κατ' ἔτος εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Γραμματέως λογιστικὴν ἔκθεσιν.

Ἰδιαιτέρα ὁδηγία, τὴν ὁποίαν θέλει σχεδιάσει καὶ καθυπολάλει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἡ Γραμματεία, θέλει περιέχει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας λεπτομερείας.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὰς περιοδείας δὲν θέλει δίδεται καμμία ἀποζημίωσις εἰς τὸν οἰκονομικὸν διευθυντήν.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας θέλει προσυπογράψει τὸ παρὸν διάταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων τῶν κατὰ τὰ σύνορα τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν 20 Δεκεμβρ. 1835 καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) 1835 ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν (Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου) ἐρχόμενοι, πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τριήμερον κάθαρσιν· τὰ δὲ πράγματά των ὅλα, ὅσα εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, πρέπει νὰ καπνίζωνται.

Οἱ ἀπό τινα λιμένα τῆς Τουρκίας καὶ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ τῶν μακρὰν ὄντων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Βασιλείου ἐρχόμενοι, ὑπόκεινται εἰς τὴν συνήθη κάθαρσιν τὴν διαταγμένην διὰ τοὺς πλέοντας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 55.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκον. γραμματ. θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ σταλθῶσιν εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς αἱ ἀναγκαῖαι περὶ ἐνεργήσεως τοῦ χαρτοσήμου νόμου ὁδηγίαι, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον θέλει δοθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς συμβολαιογράφους καὶ λοιπὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς ὁ ἀναγκαῖος νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, μὲ πίστωσιν, ἐὰν ζητηθῇ τοιαύτη, καὶ προσέτι νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν πολιτικῶν, ἐμπορικῶν, καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀντίτυπον τοῦ νέου σφραγίσματος ἐπὶ χάρτου, ἔχοντος τὸ νενομισμένον ὑδάτινον σημεῖον, ὡς ὑπόδειγμα πρὸς ἀνακάλυψιν νοθεύσεων κτλ.

Ἄρθρον 56.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θελει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14|26 Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδίαν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων..

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀφοῦ διὰ τοῦ σημερινοῦ περὶ χαρτοσήμου διατάγματος ἐπαύσαμεν τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε οἱ εἰρηνοδίκαι, συμβολαιογράφοι, γραφεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ κλητῆρες διὰ τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα, περιορίσαντες τὰς ἀποδοχὰς ταύτας εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ σημαντοῦ χαρτίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφείων ἄρθρ. 235 θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αὐτοὺς δι' ἀναλόγου μερίδος ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἐξαιρουμένων ὅμως τῶν ποινῶν ἐναντίον τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐγκρινομένης ἀποζημιώσεως τῶν παραλαμβανόντων τὰ σημαν τὰ χαρτία.

Ἄρθρον 2

Ἡ μερὶς αὕτη προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως· οὕτως οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἀπολαμβάνουν οἱ δύο μαζὶ τὴν μερίδα ταύτην· ἡ μεταξύ των ὅμως ἀναλογία θέλει προσδιορισθῇ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, παρ' ἡμῶν ἐπικυρωθησομένης.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρ. ἐγκρινομένης μερίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀποζημιώσεων δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα ἄλλο τι ὑφ' ὁποιονδήποτε πρόσχημα, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ἐπὶ τούτῳ περιεχομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ γραφεῖς τῶν συνήθων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἶναι ὑπόχρεοι ἐπὶ τῆς προσδιωρισμένης δι' αὐτοὺς μερίδος νὰ πληρώνωσιν ὅλα τὰ γραφικὰ ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται ἰδίως καὶ τὰ ἐν τῷ 1. μέρει ἄρθρ. 239 τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων σημειωμένα ἔξοδα, καὶ τὰ ἀντιμίσθια τῶν κλητήρων τῶν δικαστηρίων· εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ὅμως θέλουν πληρώνεσθαι, ἐκ τῆς ὅλης μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τούτων καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος δήμου μετὰ τῆς ἀ. συσκευῆς τῶν γραφείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἐγκρινομένη μερὶς ἀποδοχῶν θέλει πληρόνεται εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον μὲ τρόπον, ὥστε διὰ τὸ χρησιμεῦον εἰς τὰς ἐργασίας του σημαντὸν χαρτίον θέλει πληρόνει μόνον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, καὶ διὰ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς ποσότητος δίδει ἀποδεικτικόν.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει προσυπογράφεται πρὸς τούτοις ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἡ μερὶς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμῳ ἄρθρ. 36 καὶ 37 σημειωμένων ποινικῶν δικαιωμάτων, πειθαρχικῶν καὶ πτωχικῶν ὑποθέσεων, θέλει πληρόνεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, μόνον ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀποδοχῶν τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἀντὶ ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 6.

Διὰ ν' ἀποφεύγεται πᾶσα σχοινοτενὴς λογιστικότης καὶ ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, προσδιορίζεται τὸ χαρτόσημον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν τὰ δικαστήρια, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ σημειόνεται εἰς τὸ Ἡμέτερον κατάστημα τῶν χαρτοσήμων μὲ ἰδιαιτέραν ἐρυθρὰν σφραγίδα, ἀντὶ τῆς μελανῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφραγισμένον σημαντὸν χαρτίον εἰμπορεῖ νὰ χορηγηθῇ παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας των, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὠνομάσθηταν καὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς μερίδα τινα ἀποδοχῶν, καὶ οἵτινες μόνον θέλουν τὸ μεταχειρίζεσθαι εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν χρεῶν των.

Ἂν λοιπὸν ἄλλοι τινὲς ἐκτὸς τῶν διαληφθέντων κάμωσι χρῆσιν τούτου, θέλουν πληρόνει ὡς πρόστιμον τὸ δεκαπλάσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημαντοῦ χαρτίου. Τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐφαρμόζονται ἐδῶ κατ' ἀναλογίαν.

Ἐὰν ὅμως ἀκολούθως κατὰ συνέπειαν ποινῆς προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὑπηρεσίας τινος ὁ σημαντὸς χάρτης εἰς λευκὸν φύλλον ὁλόκληρον τότε γίνεται τοῦτο κυρίως περὶ τῆς μελανῆς σφραγίδος.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. θέλουν ἐνεργήσει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τερα ἀντίτυπα, τότε ὑπόκειται ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 σημειούμενον.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔγγραφα δύνανται νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου τῆς τάξεως, πλὴν οἱ ἔμποροι ἐμποροῦν καὶ νὰ τυπώσουν ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ τοὺς παρ' αὐτῶν εἰς χρῆσιν ὄντας τύπους, πρὸ τῆς μεταχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐξαιρέτως μὲ τὴν ἐνσήμανσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλει τυπωθῆ διὰ τὰ συναλλαγματικὰς χωριστὸν σχῆμα χαρτίου, ἔχοντος μέγεθος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ ἡμίσεως φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ποιότητα τὴν πλέον ἐκλεκτὴν, καὶ ἐφωδιασμένον ἐν ταυτῷ μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Διὰ νὰ εὐκολυνθῆ ἡ πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς συναλλαγματικὰς εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, θέλουν τυπωθῆ καὶ ἰδιαιτέρως ἐνσημασμένα χαρτία σχήματος διαφορετικοῦ, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους καὶ μήκους τῶν προσδιορισθέντων συναλλαγματικῶν, καὶ ποιότητα λεπτοῦ χαρτίου τῆς πόστας, διὰ νὰ προσθέτωνται κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὰς ἀνηκούσας συναλλαγματικὰς ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς ταμίας διὰ τῆς σφραγίδος των τῆς ἐπὶ χαρτίου μὲ ὅστιας προσκολλώμενα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836. (8 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡς προσθήκην εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνεκρίναμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἑφεξῆς δύο ἄρθρων τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

1. Ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον, ὑψόνουν δὲ καὶ τὰ διακριτικά των σημεῖα, καὶ χαιρετοῦν μὲ τὴν σημαίαν των.

2. Κάνὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἄδειαν ταχυπλόων, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα.

Ἡ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἡμετέρα γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836, (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΕΖΗΣ, Α. Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ·

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 79.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματίας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα,

I. Γενικοὶ περὶ διευθύνσεως κανονισμοί.

1. Ὅλαι αἱ νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τῶν εἰς τὰς πολιτικὰς Γραμματείας ἀναγομένων κτιρίων θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ πολιτικοὺς ἀρχιτέκτονας, καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν ἀπὸ νομομηχανικούς.

2. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ ἐπὶ τούτῳ εἶναι συστημένον ἐν αὐτῇ ἰδιαίτερον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμῆμα.

Τοῦτο πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε·

ά. Τὰ πολιτικὰ δομόσια κτίρια νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς καλὴν οἰκοδομικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ μὴ ἐκτελῆται ἐπ' αὐτῶν καμμία σημαντικὴ μεταβολὴ ἄνευ ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

β'. Αἱ παρ' Ἡμῶν ἐγκρινόμεναι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ νὰ ἐκτελῶνται ἐντελῶς ἐντὸς τοῦ προσδιωρισμένου ἐπὶ τούτῳ χρόνου καὶ τῶν ἐγκριθέντων σχεδίων καὶ ποσοτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

γ'. Τὰ σχέδια μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν νὰ καθυποβάλλωνται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, καὶ παρ' αὐτῶν νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, δηλ. εἰς τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν πρὸς ἐνέργειαν.

δ'. Αἱ ἐγκρινόμεναι δι' οἰκοδομὰς πιστώσεις νὰ γνωστοποιῶνται ἐπισήμως καὶ ἐγκαίρως παρὰ τῶν Γραμματειῶν εἰς τὸ τμῆμα τῶν οἰκοδομῶν, καὶ νὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ· ἐκτὸς τούτου διὰ τὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα νὰ γίνωνται ἀκριβῶς τὰ ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαί· καὶ

ε. Οἱ παρόντες κανόνες καθὼς καὶ αἱ ἐπίλοιποι διατάξεις ὅσαι ἀποβλέπουν τὰς πολιτικὰς δημοσίας οἰκοδομὰς νὰ ἐνεργῶνται κατ' ἀκρίβειαν.

3. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837, κάθε δύο ἔτη οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας θέλουν ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια· αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται θέλουν δικαιολογεῖσθαι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ, ἥτις θέλει καθυποβάλλει εἰς Ἡμᾶς τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις δι' ἡμερολογίων καὶ πρωτοκόλλων ἐπιθεωρήσεως.

4. Ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς πολιτικὰς οἰκοδομὰς σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ ἐξόδων περὶ νέων κτιρίων καὶ σημαντικῶν ἐπισκευῶν, καθὼς καὶ αἱ ἐτησίως καταστρωνόμεναι καταστάσεις ἐξόδων ἐπισκευῶν, θέλουν ἐπεξεργάζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν ἔγκρισιν παρὰ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, ἐντὸς τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων δι' οἰκοδομικὰ ἔξοδα εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων· πρὸς τούτοις ἡ διεύθυνσις τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖται διὰ τῶν διωρισμένων ὑπαλλήλων τῶν ἀρχιτελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, συμφώνως μὲ τοὺς περιεχομένους ὁρισμοὺς εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καὶ μὲ τὰς ἐκδοθεισομένας εἰδικὰς ὁδηγίας.

Οὗτοι οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἠμποροῦν νὰ ἐπιφορτισθῶσι καὶ μὲ τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμειῶν ἀπολαμβάνοντες ἰδιαιτέρας ἀντιμισθίας, καὶ χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραμελῆται ἡ πρωτίστη ὑπηρεσία.

Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες χρησιμεύουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν μόνον ὡς βοηθητικοὶ καὶ προφυλακτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 9.

Ὡς γενικὸς κανὼν τίθεται ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως ὁπου αὕτη εἶναι σημαντική, ἑπομένως εἰς ἀρχιτελωνεῖα, οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐλέγχωσι μεταξύ των τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ ἀλληλοβοηθῶνται. Ἂν λοιπὸν εἰς ἀρχιτελωνεῖόν τι ἐμποδίζεται ὁ ἐπιμελητὴς δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ διὰ νομίμους αἰτίας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ τὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ εἰς μὲν τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὁ γραμματεύς, εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα II. καὶ III τάξ' ὁ ἀρχιφύλαξ.

Ὡταύτως οἱ ἐπιφορτισμένοι ἐπιμεληταὶ μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ξένων πραγματειῶν (ἄρθρ. 11) θέλουν ἐλέγχεσθαι παρὰ τῶν παρ' αὐτοῖς διωρισμένων ἀρχιφυλάκων (ἄρθρ. 4), οἵτινες θέλουν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τῶν ὑπεπιμελητῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10.

Μόνον διὰ τῶν *ἀρχιτελωνείων* ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ εἰσαγωγὴ παντὸς εἴδους πραγματειῶν, καθὼς καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν προσδιωρισμένων δικαιωμάτων· εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς μόνον ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ ἡ τελώνισις αὐτῶν,

Ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα πᾶσα εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ διὰ τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 11.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συναλλαγῆς ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις ξένων προϊόντων κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰ ἀκόλουθα ὑποτελωνεῖα:

Αἴγινα, Ἀμοργός, Ἄνδρος Ἀνατολικόν, Ἀντίκυρα, Ἀταλάντη, Ἐρέτρια, Γαλαξείδιον, Ἴος, Κάρυστος, Κατάκωλον, Κορωνίς, Κορώνη, Κίμωλος, Κυπαρισσία, Λιμνη, Μεθώνη, Μῆλος, Μονολιά, Μύκωνος, Μύτικας, Ναύπακτος, Ὡραιοί, Πάρος, Φούρκα, Πόρος, Σαλαμὶς, Σίφνος, Σκόπελος Σκύρος, Σκιάθος, Στυλὶς, Πέτσαι, Τριφυλία, Βάτικα.

Ἄρθρ. 12.

Ἐλευθέρως ἠμποροῦν νὰ μετακομίζωνται τὰ ἐντόπια ἢ ξένα προϊόντα, τὰ ὁποῖα προεπλήρωσαν τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἡ εἴσπραξις εἶναι ἐπιτετραμμένη (ἄρθρ. 11 καὶ 12), ἐκτὸς τούτων ὅλα τὰ ἀτελώνιστα προϊόντα ἐντοπίων ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνουργείων, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ζῶα διὰ τὴν γεωργίαν ἢ κρεωπολίαν, καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ, οἵτινες μεταφέρονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διὰ θέσεων, ὅπου εὑρίσκονται ἀρχιτελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ ἢ ἁπλῶς τελωνιακὰ φυλακεῖα, προϋποτιθεμένου ὅτι οἱ μετακομισταὶ αὐτῶν εἶναι προμηθευμένοι μὲ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἔγγραφα.

ΚΕΦΑΛ. III.

Ἱεραρχία τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, λαμβάνουν παρ' αὐτῆς διαταγὰς καὶ διευθύνουν πρὸς τὴν ἰδίαν τὰς ἀναφοράς των· ὁ τελωνιακὸς ἐπιμελητὴς εἶναι πρόεδρος ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτελωνείου. Μόνον εἰς Σύρον καὶ Πάτρας ἐξαιρετικῶς ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τοῦ ἀρχιτελωνείου συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διωρισμένους ἀνωτάτους τελωνιακοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν δὲν ἦναι ἀπόντες εἰς ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ὑποτελωνεῖα, οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ, τὰ τελωνιακὰ φυλακεῖα ὑπόκεινται εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνουν διαταγὰς καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται· ὅταν ἡ τοποθεσία ἀναγκαιοῖ, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθεται ἡ ἐπιτήρησις τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰς τὴν φροντίδα τῶν ὑποτελωνείων· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπόκεινται τὰ πρῶτα ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ παραδίδουν κατὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ ἀρχιτελωνεῖον, ἀφοῦ κρατήσουν τοὺς μισθούς των καὶ τὰς ἀνηκούσας σταθερὰς χορηγήσεις διὰ τὰ γραφεῖα. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα δύνανται νὰ διορίζωσι τὴν πληρωμὴν τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλάκων διὰ τῶν ὑποτελωνείων καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ περισσεύματος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅταν κρίνωσι τοῦτο εὔλογον.

Τὰ ἀρχιτελωνεῖα εἶναι εἰδικὰ ταμεῖα, καὶ ὡς τοιαῦτα πληρόνουν τὰ ἀναγόμενα εἰς αὐτὰ ἔξοδα τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ παραδίδουν κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους τὰ περισσεύματα τῶν εἰσπράξεων εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα· αὐτὰ δύνανται νὰ ἐκδίδωσι καὶ γραμμάτια πληρωτέα ἐκ τῶν περισσευμάτων παρὰ τῶν ἀρχιτελωνιακῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἕδραν των, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφεύγονται μετακομίσεις μετρητῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν λιμενικὴν καὶ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διαμένουν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς καὶ προλαβόντως· ἀποφασίζομεν ὅμως νὰ συνδεθῶσιν οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὀλιγωστεύσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 17.

Τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος· θέλει ὅμως λάβει ὑπ' ὄψιν ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι, μισθοδοτούμενα ἤδη παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἰδίως ἀγωνισθέντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἔχοντα καλὴν διαγωγήν. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζονται παρ' Ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV'.

Ἐπιτήρησις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 18.

Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως ὅμως τῶν ἀρχιτελωνείων διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ εἰς Σύραν καὶ Πάτρας, ἰσόβαθμοι καὶ ἰσομίσθιοι ὑπουργικοῦ παρέδρου, καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ ἐπιθεωρῶσι τρεῖς κατ' ἔτος τὰς ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, συμφώνως μὲ τὰς παρὰ τῆς γραμματείας ἐκδιδομένας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ διαχειρίζωσι τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 διαλαμβανομένην ἀνωτάτην διεύθυνσιν· ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνει ἕκαστος αὐτῶν 50 δραχ. κατὰ μῆνα ὡς σταθερὰν χορήγησιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ χρείαν νὰ δίδῃ λογαριασμὸν τῆς χρήσεώς των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λουν ζητεῖ τὴν διασάφησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν θέλουν ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων των μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀναφοράς.

Ἄρθρον 8.

Οἱ διοικηταὶ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ τῶν δημάρχων, ἀναχαιτίζοντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα θέλουν ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ἐπέμβασιν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, οὐδὲ θέλουν ἐγγίζει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν·

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰς νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰς προσκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ δήματός των διὰ πράξεις διοικητικάς. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης τῶν δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἰδιοκτησίας σχέσεις πρὸς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Αἱ ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὁρίων τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ καταστατικοῦ διατάγματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐμπεριλαμβάνεται μολονοτοῦτο ἡ ἐπιβεβαιωσις ἀξιοποίνων πράξεων· μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ὑποχρεωμένοι κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καὶ θέλουν πράττει κατὰ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν μέχρι τοῖδε Νομαρχῶν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττουν περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου, καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων, ἢ νὰ ἐπεμβαίνουν αὐθαιρέτως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμὸν ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά. Ἔχουν μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλοῦν τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουν οἱ νόμοι καὶ τὰ διαταγματα,

Ἄρθρον 12.

Διὰ νὰ συμβοηθοῦν δὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ πορίζωνται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς περιφερείας, καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς της, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσίν των μέσων, νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς καὶ κτηματικῆς ἀσφαλείας, νὰ ἐπισταίνουν πρὸ πάντων τὴν προσοχήν των εἰς τὸ νὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ νοεραὶ δυνάμεις τῶν διοικουμένων, νὰ ἐξαπλωθῶσιν αἱ κοινωφελεῖς γνώσεις, νὰ παύσουν αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις, νὰ ἀναζωογονηθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία, νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ὅλα, ὅσα ἐμποδίζουσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξουν περὶ τούτων πάντων πληροφορίας, νὰ εἰδοποιοῦν αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν διοικητικὴν περιφέρειάν των ἀξιοπερίεργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλουν αἰτιολογημένας προτάσεις, ἂν ὡρίμως σκεφθέντες περὶ τῶν τοιούτων ἤθελαν νομίσει ἀναγκαῖον, ἢ κατάλληλον νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ἢ νὰ ληφοῦν ἄλλα γενικὰ μέτρα, καὶ νὰ συστηθοῦν νέα, ἢ νὰ διοργανωθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ καταστήματα.

Ἄρθρον 13.

Διὰ νὰ κατορθωθῶσιν οἱ προρρηθέντες σκοποί, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν·

α) Νὰ δέχωνται τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ τὰ καταπαύουν ἂν εὑρεθῶσι βάσιμα.

β) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀκαταπαύστως τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπουν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ ἀκυρώνουν τὰς ἐναντίον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων πράξεις καὶ διατάξεις των αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ προσκλήτεως ἐκ μέρους τῶν βλαπτομένων πολιτῶν, νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀφροντισίας τῶν ῥηθεισῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὡρισμένα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ χρέη των. Ἂν δὲ ἤθελε συμβῆ βαρεῖα τῶν καθηκόντων παράβασις, νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰς ποινικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 329 καὶ ἑφεξῆς τῆς ποινικῆς δικονομίας.

γ) Νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν κοινῶν παραπόνων ἐναντίον τῶν καταπιέσεων καὶ ὑπερβάσεων ἁρμοδιότητος ἐκ μέρους τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν συστηθεισῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των, ἔμως μὴ ὑπαγομένων Ἀρχῶν, καὶ νὰ τὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρον 14.

Ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων γενικῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητῶν ἀνήκουν προσέτι τὰ ἀκόλουθα εἰδικὰ καθήκοντα.

1) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα.

2) Νὰ προσπαθοῦν κατὰ δύναμιν νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἀπὸ τοὺς διοικουμένους, διότι τότε μόνον θέλουν τὰ ἐκτελέσει προθύμως.

3) Νὰ διασαφηνίζουν εἰς τὰς ὑποδεεστέρας Ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐφοδιάζουν μὲ τὰς τυχὸν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ νὰ προλαμβάνουν ἐγκαίρως πᾶσαν παρεξήγησιν.

4) Νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ὑπὸ τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, καὶ νὰ βεβαιόνωνται τοῦτο διὰ τῆς ἁρμοδίας ὁδοῦ.

5) Νὰ ἐνεργῶσι τὰ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐπικρατείας.

6) Νὰ διατηρῶσι τόσον τὰ ἐσωτερικὰ,

7) Ὅσον καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡγεμονικὰ τοῦ Βασιλέως δικαιώματα.

8) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ τόπου, νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλείου κατὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν καὶ νὰ ἀναφέρωσιν ἐν τάχει τὰς παρεμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύνανται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, νὰ λαμβάνωσι παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ νὰ κάμνωσιν εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κοινοποιήσεις.

Εἰς προσβολὰς καὶ βλάβας τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, ἢ εἰς προσκλήσεις νὰ παραδώσωσι ξένους ὑπηκόους, ἢ εἰς προτάσεις περὶ μεταβολῆς τῶν ὁρίων εἴτε τῶν ὑπαρχ. συνθηκῶν, ουσῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ ἀποφεύγωνται ὅλα τὰ περιττὰ γραψίματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένων σημειώσεων, νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ νὰ ἐκτελῆται ἡ ἐργασία μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φιλανθρωπίαν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς εὑρισκομένους εἰς περιοδείαν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπαίτησις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται καὶ μάλιστα ἡ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ τῶν ἐπαιτῶν εἰς δημόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομακρύνωνται πάντοτε, πρὸ πάντων ὅμως οἱ ἀηδεῖς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τούτου δυστηχήματα εἰς ἐγγύους γυναῖκας.

Ξένοι ἐπαῖται πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε εἰς τοὺς δήμους των καὶ πρὸς τοῦτο τίθενται ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν καὶ συνοδίαν.

Ἐπαῖται καὶ ἀργοὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται εἰς ἐργασίαν, ὅταν ἦναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κατάστημα τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου.

Εἰς τὰς πόλεις αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν διεύθυνσιν τῶν καταστημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστημάτων ἐργασίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν των ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 47.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας εἰς μέρη, ὅπου γίνονται μεγάλαι συνάξεις ἀνθρώπων, ὡς εἰς ἀγορὰς, πανηγύρεις τελετὰς, θέατρα παιχνίδια, καφφενεῖα, ἐκκλησίας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

Ἄρθρ. 48.

Ὡς ἐκ τούτων καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ γίνεται ἰδιαιτέρα ἐπαγρύπνησις.

1. Τῶν ἀγορῶν, πλατειῶν, τῶν ξένων ἐμπόρων, καπήλων μεταπρατῶν, βαστάζων καὶ ἐπιτρόπων.

2. Τοὺς ποταμοὺς, τὰ νεώλκεια, τοὺς λιμένας, τὰ ναυπηγεῖα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχθους, τὰ πασσαλλώματα, τὰ καταςήματα, ὅσα εὑρίσκονται ἢ θέλουν συστηθῆ πλησίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρὰ, κολυμβιστικὰ σχολεῖα, ποτιστήρια τὰς πηγὰς καὶ τὰ ὑδροδοχεῖα.

3. Τὰ μέρη ὅπου διαμένουν αἱ κοιναὶ ἅμαξαι διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐξοχὴν, καὶ τοὺς ἡνιόχους, ἁμαξηλάτας καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων· Θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν, λιμένων καὶ ὅρμων, τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ ζωοτροφιῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ·

1. Τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν ὡς πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους·

2. Τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν·

3. Τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφὰς ὅπου οἱ ἰδιῶται εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ῥηταῖς συμφωνίαις.

4. Τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰ μέσα ὑπάρξεως εἶναι ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

Ἄρθρ. 50.

Χρεωστοῦν νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβαλλούσας τὰ ἤθη πράξεις, καὶ ἀπαγορεύουν πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν, ἐπὶ τούτῳ·

1. Ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὁποῖα προσάπτεται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν·

2. Ἀπαγορεύουν τὴν ἀσέλγειαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός·

3. Ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ὁδοὺς ἀσελγοῦντας·

4. Ἐμποδίζουν κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρωνται εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους·

5. Ἀπαγορεύουν τὴν πώλησιν ἢ ἔκθεσιν ἰχνογραφημένων, ἐζωγραφημένων, χαλκογραφημένων ἢ λιθογραφημένων εἰκόνων, περιεχόντων παραστάσεις ἀσελγεῖς καὶ ἀντικειμένας εἰς τὰ καλὰ ἤθη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοήθων παραστάσεων, χωρὶς ὅμως νὰ περιορίζεται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρονημάτων καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ ἰδίως τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833.

6. Ἐπιτηροῦν ἰδιαιτέρως τοὺς γόητας ἢ ἀπαταιῶνας καὶ ἀπαγορεύουν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τοὺς τρόπους ἐναντίον εἰς τὴν σεμνότητα καὶ πάντα λόγον ἀντικείμενον εἰς τὰ ἤθη.

7. Ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κολυμβιστὰς, οἵτινες προσβάλλουν τὴν δημόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποταμοὺς, ὅσον καὶ εἰς τὰ παράλια· προσδιορίζουν ἰδιαίτερον μέρος διὰ τὰ λουτρὰ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἄνδρας νὰ λούωνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

8. Ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων καὶ κινητῶν θεάτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὰ καλὰ ἤθη, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας.

9. Διορίζουν τὸ κλείσιμον τῶν καφφενείων καὶ καπηλείων εἰς προσδιωρισμένας ὥρας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας τὸν χειμῶνα καὶ μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τὸ καλοκαῖρι.

10. Παιγνίδια τύχης εἰς δημόσια μέρη ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ προξενήσωσι δυσηχήματα. Διὰ τοῦτο πρέπει πρωτίστως νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰς δημοσίους ὁδούς.

1. Ἐμποδίζοντες πληγώσεις ἀτόμων διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵππων καὶ ἁμαξῶν.

2. Ἐμποδίζοντες εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐνοικιαστὰς καὶ πωλητὰς ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, δρόμων καὶ ἄλλων δημοσίων μερῶν· καὶ ἐν γένει νὰ κάμνωσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα γυμνάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προξενήσωσι βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας.

3. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν στεγῶν καὶ παραθύρων ἔκθεσιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πίπτοντα ἤθελον πληγώσει ἢ βλάψει τοὺς διαβάτας.

4. Ἀπαγορεύοντες τὴν ἔκθεσιν ἀγγείων καὶ κιβωτίων μὲ ἄνθη καὶ δενδρίδια, ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν καὶ δωμάτων, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἦναι ὑποστηριγμένα ὄπισθεν κιγκλίδων ἢ στερεωμένα εἰς τὸν τοῖχον.

5. Ὑποχρεοῦντες τοὺς στεγοσκεπαστὰς καὶ ἄλλους τεχνίτας, οἵτινες ἐργάζονται ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτιρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμάμενον ἕως τὸ ἔδαφος ἐγγράφους εἰδοποιήσεις πρὸς γνῶσιν τῶν διαβατῶν.

6. Ἀπαντῶντες ἀπευκταῖα συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν συμβῆ διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν περιφερομένων ἐλευθέρως, ἢ λυσσώντων κυνῶν καὶ κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων.

7. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει σφακτήριον διὰ νὰ ἀπαντῶνται δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ προξενηθῶσιν ἀπὸ τὰ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες τοὺς κρεωπώλας νὰ σφάττωσι τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν οἰκιῶν των, κλείοντες τὰς θύρας ἐν καιρῷ τῆς σφαγῆς.

8. Ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλάπτωσι τοὺς διαβάτας.

9. Φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πολεών τους τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς ἄλλους δήμους τὴν φώτισιν συχναζομένων περασμάτων, μάλιστα εἰς μέρη ἐπικίνδυνα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

91) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιφέρωνται παρανόμως δυσκολίαι εἰς τὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν χριστῷ ἀδελφῶν συνοικέσια.

92) Νὰ διαπραγματεύωνται, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τὴν διάλυσιν τῶν κατὰ συνοικεσίων ἐμποδίων, ὅτε δὲν εἶναι, εἰμὴ ἁπλῶς κοσμικά.

93) Ὁσάκις δὲ ὑπήκοοι τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἤθελον ζητήσει τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Πάπα διάλυσιν κανονικῶν περὶ συνοικεσίου ἐμποδίων, ἡ αἴτησις αὕτη θέλει ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπισκόπου εἰς τὸν διοικητήν, καὶ αὐτὸς τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμματείαν, ἥτις τῷ διευθύνει τὴν ἀπάντησιν τῆς Παπικῆς Αὐλῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον, θέλει δὲ ἐπιτηρῆ ὥστε νὰ μὴ θεμελιοῦνται αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ Κράτους.

94) Νὰ διαφυλάττουν τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

95) Νὰ ἐνεργοῦν ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῆς παραδοχῆς τινος εἰς ἐκκλησιαστικοὺς προσποριστικοὺς (prébendes) καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις νὰ ἀπονέμῃ κληρικὰ εἰσοδήματα.

96) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν περὶ αὐτῆς λογαριασμῶν.

97) Νὰ ὑποστηρίζουν μὲ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ κλήρου, καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ἀληθῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν εὐσέβειαν.

98) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίαν τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί. Ὁσάκις δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῆ νὰ γενῇ ἐπὶ συνδρομῇ, ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου·

99) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθεκάστην γεννῶνται, νυμφεύονται ἢ ἀποθνήσκουσι· καὶ νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ συντάσσεται ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων ὁ ἐτήσιος γενικὸς πίναξ.

100) Ὅσοι πολῖται δὲν ἔχουν παρονόματα ὀφείλουν νὰ δεχθοῦν τοιαῦτα, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάσσυν κατ' ἀρέσκειαν τὸ ἅπαξ ἀποδεχθέν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τοῦ Βασιλέως. Εἰς ταῦτα πάντα θέλει ἐπαγρυπνεῖ ὁ διοικητὴς διευθύνων εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς περὶ τῆς ὡς ἄνωθεν τῆς Βασιλικῆς συναινέσεως ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν.

101) Πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγουν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς διοικητικῆς περιφερείας των.

102) Νὰ καταστρώνουν ἀκριβῆ πολιτειογραφίαν αὐτῆς.

103) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων.

104) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα περὶ κοινοτήτων ἰδιαιτέρως.

105) Νῆ σχηματίσωσιν ἀνυπερθέτως τοὺς δήμους, ὅπου μέχρι τοῦδε ἤθελον εἶσθαι ἀσχημάτιστοι.

106) Νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς μέχρι τοῦδε συστηθέντας δήμους, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τῆς § 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

107) Νὰ προσδιορίζωσι τὰ σύνορα τῶν δήμων.

108) Νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ νομιμότητα εἰς τὰς ἐκλογάς.

109) Νὰ διατηροῦν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν δημοτῶν.

110) Νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς ὑπερασπίζωνται ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ δικαιώματά των.

111) Νὰ φροντίζουν περὶ καταγραφῆς, διατηρήσεως, διαχειρίσεως, καλῆς χρήσεως, καὶ τῆς βαθμηδὸν αὐξήσεως τῆς περιουσίας τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπιτοπίων καταστημάτων.

Νὰ ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένων διατυπώσεων.

112) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀδιακόπως τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων ἀστυνομικῶν ὅρων.

113) Νὰ ἐπιτηροῦν ἰδίως τοὺς κατὰ τοὺς δήμους διωρισμένους ἀστυνόμους, νὰ τοὺς δίδουν ἐν καιρῷ ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν διαταγῶν.

114) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν διηνεκῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν δήμων ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, καθ' ὅσον ἐνδέχεται, ν' ἀναζητοῦν καὶ πραγματοποιοῦν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα, καὶ νὰ μακρύνουν τὰ ἐμποδών.

115) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας ἐξαπλόνοντες τὰς περὶ αὐτῆς γνώσεις, ἐξιχνιάζοντες τὰ πρὸς αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα, καταπαύοντες τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπιπολαζούσας προλήψεις, ὑποστηρίζοντες τὰς ἀγρονομικὰς ἀποπείρας, ἀναπτύσσοντες εἰς τοὺς διοικουμένους τὰ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, προάγοντες τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μετάξης, τὴν δενδροκομίαν, τὴν αὔξησιν τῶν μελισσίων, καὶ τὴν φύτευσιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν.

116) Νὰ εἰσάξουν ἀγρονομικὴν ἀστυνομίαν, ἐπιτηροῦντες εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

117) Νὰ ἐξιχνιάζουν καὶ νὰ ἀπομακρύνουν τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττουν τὸ προνόμιον ἑκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ νὰ διανέμῃ ἐλευθέρως τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του· εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπάγεται καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν ἐμποδιζουσῶν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν φευδικῶν (τιμαριωτικῶν) ὑποχρεώσεων καὶ ἡ σύλλεξις τῆς ἀναγκαίας ὕλης πρὸς σύνταξιν καταλλήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας.

118) Εἰς αὐτοὺς ἐσαπόκειται ἡ φροντὶς νὰ εὐκολύνουν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ ν' ἀπομακρύνουν τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδεχόμενα ἐμπόδια.

119) Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν καὶ βάλτων.

120) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν νέων ἀποικιῶν καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σχεδίων.

121) Νὰ παρατηροῦν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, νὰ ἐξιχνιάζουν τὰς αἰτίας τῆς ἀπονεκρώσεώς των καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὰς ἀπομακρύνωσιν. Εἰς τὰ καθήκοντά των ἀνήκει καὶ ἡ διὰ καταλλήλων προτρεπτικῶν μέσων προαγωγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ φροντὶς ὠφελίμων ἐφευρέσεων καὶ γνώσεων.

122) Νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ χειροτεχνιῶν διατάγματα, καὶ νὰ καταπαύουν ὅσας κατανοοῦν καταχρήσεις.

123) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐλευθέραν συντήρησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ αὔξησιν αὐτῶν, ἀπομακρύνοντες τοὺς περιορισμοὺς αὐτῶν, ἐν ὅσῳ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ νόμου ἀποφασισμένοι.

124) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεται παράνομος χρῆσις πρασήμων καὶ ἐπωνυμιῶν (firme), οὔτε νὰ σφετερίζεταί τις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 47.

Ὁσάκις ἡ περὶ δημοσίαι τινὸς ἀρχῆς γενομένη παράβασις ἐξάγεται ἀπὸ ἔγγραφον ἐκδοθὲν παρ' αὐτῆς, ἢ εὑρισκόμενον ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, τότε δύναται ὁποιοσδήποτε ἰδιώτης νὰ καταμηνύσῃ τὴν παράβασιν. Εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀνήκει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ καταμήνυσις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ὅστις εἰσπράττει τὸ ὅλον, καὶ παραδίδει τὸ ἥμισυ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἀντίστασιν, ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ χρεωθῇ ὁ παραβάτης ὑπάλληλος, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἡμίσεως προστίμου εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐν εἴδει προπληρωμῆς. Ἡ καταμήνυσις αὕτη δὲν συγχωρεῖται, ὁσάκις ἡ παράβασις δὲν ἐξάγεται, εἰμὴ δι' ἐκείνων τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 48.

Ἰδιώτης, ὅστις εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ἢ εἰς τὸν διὰ προστίμου πρόσθετον λευκὸν χάρτην νομίζει ἑαυτὸν ἠδικημένον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἄμεσον ἐξαίτησιν πρὸς τὴν Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἂν αὐτὴ ἀπορρίφθῇ νὰ ἐκκαλέσῃ ἐντὸς ἄλλως 30 ἡμερῶν, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόρριψις, εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπισυνάπτων καὶ εἰς τὴν ἐξαίτησιν καὶ εἰς τὴν ἔκκλησιν τὰ ἔγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος.

Ὀφείλει δὲ ὁ ποιῶν τὴν ἐξαίτησιν νὰ προπληρώσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χαρτόσημον καὶ τὸ πρόστιμον, πρὶν ἐπιχειρισθῇ αὐτήν.

Ἐγκριθείσης τῆς αἰτήσεώς του, θέλει τῷ ἐπιστραφῇ τὸ περιπλέον ἀπὸ ἓν διοικητικὸν ταμεῖον ὁποιονδήποτε, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, πρέπει ὅμως νὰ προστεθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας ἢ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ ἐπιστρεφόμενα ταῦτα ποσὰ καταλογίζονται ἀπὸ τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰς τὴν μερίδα τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιτήσεως καὶ ἐκκλήσεως μένει πάντοτε μετὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἰδιώτας ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ἀναφερομένην περίστασιν τῆς ἐκτιμήσεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα μένει καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀφοῦ πληρώσουν καὶ οὗτοι τὰ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθέντα πρόστιμα.

Ἄρθρ. 49.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐλεγκτικὰς ὁδηγίας τοὺς ἐπιθεωρητὰς τοὺς ὁποίους κατ' ἔτος πέμπει εἰς ἐξέτασιν τῶν ταμείων, διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι ὄχι μόνον τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν, διὰ τὴν χρῆσιν τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὤφειλε νὰ κάμῃ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐὰν ἔκαμεν αὐτὴν ὡς ἔπρεπεν.

Οὗτοι πρέπει νὰ κάμωσιν ἐπιθεώρησιν ἐνταυτῷ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, δηλοποιοῦντες τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀμέσως τὰ τοῦ προστίμου.

Παρομοίας ὁδηγίας καὶ ὑποχρεώτεις θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, διὰ νὰ κάμουν τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους ὁμοίως τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπιθεώρησιν, τηροῦντες πάντοτε τὴν ἀναγκαίαν συνέχειαν.

Αἱ ἐξελέγξεις πρέπει νὰ σημειοῦνται μετὰ προσοχῆς καὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀρχῶν, συνυπογραφομένης ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξελεγχθείσης.

Ἄρθρ. 50.

Ἐκτὸς τῆς ἀδιαλείπτου ἐπαγρυπνήσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαταχθέντων ἐλέγχων, ὀφείλει αὐτὸ πρὸς τούτοις νὰ προκαλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ πάντοτε ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ὅτε ἤθελεν ἀναφανῇ διαφωνία ἢ διαφορὰ εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ ἀναγκαίου νόμου.

Ἄρθρον 51.

Ὅσοι κατασκευάζουσι κίβδηλον σφραγιστὸν χάρτην, ἢ ἐπιχειρίζονται παρανόμως τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν, ἥτις ὡρίσθη εἰς τὸ ἄρθρον 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου· προσαρμόζονται δὲ ἀναλόγως καὶ τὰ ἄρθρα 235, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, καὶ 246 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας κατασκευάζοντας σφραγιστήρας καὶ εἰς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν παραποίησιν ἢ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ σφραγιστοῦ χαρτίου.

Ἄρθρ. 52.

Ὅσοι χωρὶς ἄδειαν κατασκευάζουσι, καὶ διαδίδουσι χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 6, σημεῖον, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν, καὶ μὲ δήμευσιν τοῦ χάρτου.

ΚΕΦΑΛ. ς'.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 53.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου τ. ε. καὶ ταὐτοχρόνως παύει διὰ τούτου ἡ εἴσπραξις ὅλων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 μνημονευθέντων τελῶν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου πρέπει εἰς ὅλα τὰ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ἰσχύϊ ὄντα διατάγματα διορισμῶν, καὶ διπλώματα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες κατὰ τὸ παρὸν εἶναι εἰς ἐνέργειαν, καὶ δὲν παρεχωρήθησαν κατὰ συνθήκην, καὶ προσωρινῶς διὰ προσδιωρισμένον καιρὸν ἀπὸ ξένην Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐπισυναφθῇ τὸ νόμιμον χαρτόσημον, μέχρι 1/13 Δεκεμβρίου 1836, πρὸς ἀπορυγὴν τῆς ποινῆς δεκαπλατίας ποσότητος, προσθετομένου τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ φύλλου κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13. Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔγιναν πρὸ τῆς 15/27 Σεπτεμβρίου 1836, θέλει ἐπισυναφθῇ ἐπίσης λευκὸν σφραγιστὸν φύλλον ἀνάλογον τῆς νομίμου ποσότητος, καὶ φυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τούτων, εὐθὺς ὅτε μέλλει νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἢ ἄλλης δημοσίου ἀρχῆς· Εἰς δὲ τὰ κατάστιχα ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 συγχωρουμένη ἔκτακτος σφράγισις γίνεται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων θέλει γίνει χρῆσις· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ κατάστιχα, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, καὶ θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν κατὰ τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου 1836.

Τῶν τοιούτων δὲ ὑπόκεινται εἰς τὸ σφράγισμα μόνον τὰ μὴ μεταχειρισθέντα εἰσέτι φύλλα.

Ἄρθρ. 54.

Τὸ λογιστικὸν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ χαρτοσήμου, καθὼς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν.

Ἐπίσης διορίζονται δι' ἁπλῶν διαταγμάτων οἱ ὁρισμοὶ εἰς ποίας περιπτώσεις, καὶ ὑπὸ ποίας προφυλάξεις, εἰς τυχὸν κατεπειγούσας περιστάσεις, ὁπότε στιγμιαίως ἤθελεν ἐλλείπει ὁ νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, δύνανται νὰ γραφθῶσιν ἔγγραφα μὲ ἰδιωτικὴν μόνον ὑπογραφὴν καὶ ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτεθῇ ἀκολούθως τὸ σφράγισμα τοῦ χαρτοσήμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὗτος λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ λ. Γραμματείαν, καὶ ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν εἰς ὅσα δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐφορείαν. Εἰς πόλεις, ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχας, ἔχοντας δηλαδὴ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηροῦντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα·

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν ἐν γένει διδάσκεσθαι ἐγκυκλοπαιδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα·

Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παραλληλισμοῦ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν·

Κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱστορία.

Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἱστορία·

Καλλιγραφία·

Ἀριθμητική·

Ἀρχὴ τῆς φυσικῆς, καὶ φυτικῆς ἱστορίας, μουσικὴ καὶ ζωγραφική·

Γαλλικὴ, καὶ ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς δ' ὅσους θέλουν μεταβῆ εἰς γυμνάσια.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει διαιρεῖσθαι ἡ διδασκαλία, ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει παραδίδεσθαι·

1 Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθησομένην γραμματικὴν, ὡς δὲ κείμενον θέλει χρησιμεύει ὁ πρῶτος τόμος τῆς εἰσαχθησομένης ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς·

3) Σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθησόμενον βιβλίον.

4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πάθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνήμης ἀριθμητική.

5) Καλλιγραφία κατὰ πρωτότυπα·

6) Ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς·

θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας·

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν·

1) Ἑλληνικὴ, τεχνολογία, σύνταξις, διάλεκτοι· ὡς κείμενον ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Κατήχησις·

3) Παλαιὰ ἱστορία, καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος·

4) Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης·

5) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέβρας.

6) Καλλιγραφία·

7) Γαλλικά·

8) Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολούθησις μέχρι τέλους·

Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν·

1) Ἑλληνικὴ, σύνταξις, καὶ ῥίζαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Σύνταξις καὶ συνθέσεις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν·

3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς·

4) Ἱστορία τῆς Ῥώμης, καὶ τὰ πρώτιστα τῆς μεσαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας·

5) Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου)·

6) Ἀρχαὶ τῆς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας·

7) Ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταβησομένους εἰς γυμνάσια·

8) Γαλλικά·

9) Ἀρχαὶ πειραματικῆς φυσικῆς.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰ δύο τάξεις ἔχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει γίνεσθαι ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Εἰς τὴν ἁ τάξιν θέλει διδάσκεσθαι.

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, ἐτυμολογία, σύνθεσις, καὶ διάλεκτοι κατὰ τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχησις·

3) Σύντομος γεωγραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος·

4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πάθη, κλάσματα, καὶ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων·

5) Καλλιγραφία.

Εἰς τὴν β' τάξιν

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, διάλεκτοι, σύνταξις καὶ ῥίζαι κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν·

3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς.

4) Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης καὶ τὰ γενικώτερα ἐκ τῶν τῆς μεσαίας καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τέλους.

5) Γεωγραφία Εὐρώπης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μερῶν μέχρι τέλους·

6) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγέβρης καὶ ἀρχαὶ αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας·

7) Καλλιγραφία.

Θέλουν, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεσθαι εἰς τὰς δύο ταύτας τάξεις, ὡς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ γαλλικὴ, αἱ ἀρχαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης.

Ἄρθρ. 10.

Μὲ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς θέλει συνδέεσθαι καὶ πρακτική τις, βοηθείᾳ βιβλίου ἑλληνικοῦ, πρὸς ἀνάγνωσιν βαθμηδὸν προοδεύοντος, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ ἀποκτῶσιν οἱ μαθηταὶ ὀρθὴν ἔκφρασιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ διηγεῖσθαι, ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προφέρειν τεμάχια ἐκστηθιζόμενα, καὶ τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχὰς ἁπλᾶς, μετὰ ταῦτα δὲ πολυσυνθέντους, καὶ τέλος συνεχεῖς προτάσεις.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας θέλει ἔχει πρώτιστον σκοπὸν νὰ ἐντυπώνῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὀνόματα καὶ χρονολογίας, περιοριζομένης τῆς διηγήσεως εἰς τὰ ἀναπόφευκτα καὶ τὰ τερπνότερα, καὶ ἀποβλεπούσης πάντοτε εἰς τὸ νὰ μορφόνῃ τὴν εἰς ἐλευθέραν ἔκθεσιν τῶν ἰδεῶν των ἕξιν τῶν μαθητῶν· χρεωστοῦν δὲ οἱ διδάσκαλοι νὰ δεικνύουν πάντοτε ἐπὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν τοὺς τόπους, περὶ ὧν διηγοῦνται, νὰ συνδέωσι δὲ καὶ τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας μετ' ἄλλων παντοδαπῶν εἰδήσεων, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας θέλει πρὸ πάντων παρατηρεῖσθαι ἡ καθαρὰ, ἀκριβὴς καὶ ἐλευθέρα καθ' ὑπαγόρευσιν γραφή.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἄνω ἀπαριθμηθέντων ἀντικειμένων προσδιορίζονται, διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα 29 ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα, εἰς τὴν ἁ. τάξιν, 31 ὧραι εἰς τὴν β'. καὶ 32 εἰς τὴν γ'., διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δύο μόνον τάξεις, 30 εἰς τὴν ἁ. καὶ 32 εἰς τὴν β'.

Ἄρθρ. 14.

Καθ' ἑκάστην καθημερινὴν προηγεῖται τῆς διδασκαλίας προσευχή, συνισταμένη εἰς ὕμνον, ψαλλόμενον, εἴτε ὑφ' ὅλων ὁμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενικὴν αἴθουσαν, εἴτε ὑφ' ἑκά-